ஏ. பி. நாகராஜன்.

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடல், புலம்பல, பத்திரகிரியார் புலம்பல் ஆகியவற்றிற்கு காலஞ்சென்ற கேளம்பாக்கம். பெ-சிங்காரவேலுமுதலியா ரென்பார் அஷ்டாவதானம். பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்களைக்கொண்டு உரையொன் றெழுதுவித்து "ஞானார்த்ததீபஉரை" யெனப் பெயரிட்டு இரந்த சுதந்தரச் சட்டபடி சகல உரிமைகளும் தாமே யடைந்து பிரசுரித்து வந்த இந்நூலினது சாவசுதந்திரங்களையும் சிறுமணவூர். முனிசாமிமுதலியார் குமாரர் சி. நடேசமுதலியார் எம்மிடமிருந்து கிரயம் பெற்றுக்கொண்டு விற்றுக்கொடுத்துவிட்டனர். இனித்தாம் அச்சிடவாவது பிரசுரம்செய்யவாவது பிறருக்கு அதன் பாத்தியதைகளை விற்கவாவது தமக்கு யாதொரு உரிமையும் கிடையாது இல்லையெனபதையும் எழுதி ரிஜிஸ்டர் செய்து கொடுத்துவிட்டனர். ஆதலின் இனி ஷை "ஞானார்த்ததீப உரை" என்னும் இப்புத்தகத்தின் சர்வ சுதந்தரங்களும் எமக்கே உரியதாகலின் ஷை புத்தகத்தை பிறர் யாரும் அச்சிடக்கூடாதென்று இதனால் அறிக்கையிடப்படுகிறது.

சி. முருகேச முதலியார்,

கிளியரிங் ஏஜண்டு, கஸ்டமவுஸ் மதருஸ்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

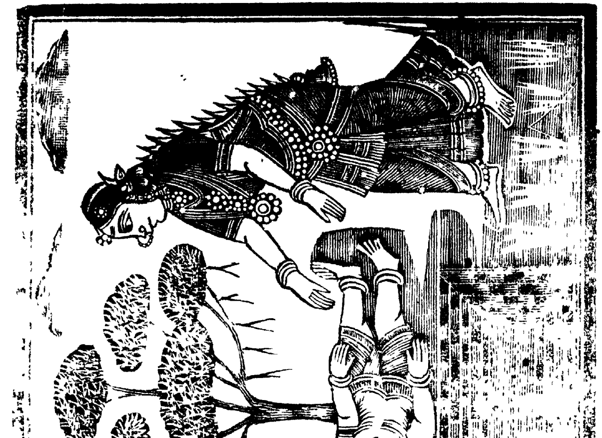
மான்மிய சங்கிரகம்

கல்யாண சுந்தரகுண சம்பன்னரான சிவபெருமான் ஒருகாலத்தில் அளகேசனாகிய தமது தோழன் வேண்டுகோளுக்கிரங்கி, அணுமல பெத்தர்களாகிய ஆன்மகோடிகள் உய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு தென்தேசநோக்கி, நித்தியமங்கள சொரூபியாகிய பார்வதியாருடன் தருமவிடைமேலெழுந்தருளி, பற்பலதேவர்கள் சூழ்ந்துவரத் திருக்கைலாயத்தினை விட்டு நீங்கி, காசி முதலிய தமது திவ்வியக்ஷேத்திரங்களைக் கடைக்கணித்துக்கொண்டு திருக்காவிரிப்பூம் பட்டினத்திற்கு சமீபித்தருளினர்,

அப்பட்டினத்தில் நஞ்சமலர்நீல கண்டனுக்குகந்த சைவாசரதுல்யர்கள் நிறையப்பெற்றுச் சிவமணம் வீசிக்கொண் டிருத்தலைக்கண்ட குபேரன் அப்பட்டினத்தினைவிட்டு நீங்க மனமெழாது திகைக்கையில் அஃதுணர்ந்த கருணாநிதியாகிய கண்ணுதற்பெருமான் குபேரனைநோக்கி, "நீ இப்பட்டினத்தில் விருப்புற்றனை யாகலின் நீ யிவ்விடத்தில் பிறக்கக்கடவாயென்றனர்."

அக்கட்டளையைச்சிரமேற்கொண்டு திடுக்கிட்டுமனங்கலங்கிச் சிவபெருமானை வணங்கி ஐயா! அடியேன் தேவரீர் ஆஞ்ஞையின்படி இப்பட்டினத்தில் பிறந்து வளர்கையில் மேலும் மேலும் பிறவிக்கடலில் ஆழாதவண்ணம் தடுத்தாட் கொண்டருளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள பெருமான் அங்ஙனமே யாகுகவெனத்திருவாய்மலர்ந்தருளி வெள்ளியங்கிரிக்கு எழுந்தருளினார்.

பின்னர்குபேரன் அப்பட்டினத்துசசிவநேசச்செல்வராகிய சிவநேசகுப்தருக்கும் ஞானகலை யென்பவருக்கும் சற்புத்திரராக அவதாரஞ்செய்து திருவெண்காடர் என்னும் பிள்ளைத்திருநாமம் பெற்று வளர்ந்து வருகையில், தனது ஐந்தாம் வயதில் தந்தையார் சிவசாம்பிராச்சியமடையத் தாயாருடனிருந்துகொண்டு சிறு பிராயத்திற்றானே கல்வித்திறம்பெற்று சிவசாத்திரவுணர்ச்சியுற்றுப் பிறவிக்கஞ்சிப் பெரிதும் பெருமானைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கையில் ஒருநாள் கண்ணுதற்பெருமான் ஒருவேதியர் வடிவங்கொண்டு அவர் கனவிற்றோன்றி "குழந்தாய்" நாளையதினம் திருவோண நட்சத்திரமும் பிரதோஷமும்கூடிய சோமவாரச் சுபத்தினமாக விருத்தலின் திருவெண்காட்டினையடைந்து சிவதீட்சை பெற்றுவரக் கடவா யென்றனர். கனவினின்று நீங்கி எழுந்து தனது கனவினைத் தாயாருக்குத்தெரிவித்து அவ்வம்மையார் சம்மதத்துடன் அவ்வெண்காட்டினையடைந்து ஆலயத்திற் பிரவேசித்தமாத்திரத்தில் கனவிற்கண்ட வேதியரே எதிர்வந்து ஆசீர்வதித்து சிவதீட்சை செய்து, விநாயகமூர்த்தியும், ஸ்படிகலிங்கமும் அமைந்த வொருதங்கப் பொட்டகத்தினை யீந்தருளவேற்று அவ்வாசிரியர் கட்டளையின்படி அம்மூர்த்திகளைப்பூசித்து ஆன்மார்த்த மூர்த்திகளாகக்கொண்டு, எண்ணிறந்த சிவனடியார்கட்கு மகேச்சுரபூஜை செய்வித்து அவ்வடியார்கட்கு வேண்டிய திரவியமும்

சிவசருமரும் சுசீலையும் சிவபிரானாகிய குழந்தையைக்காணுதல்

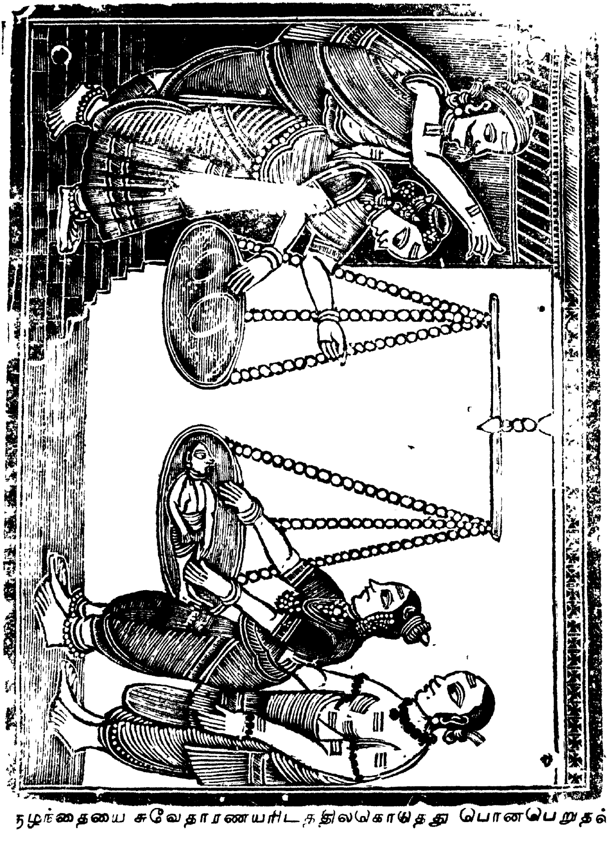
அபாரமாகக் கொடுத்துவரப் பின்னர் பொருளின்மையால் அக்கு
றிப்பைத் தனது தாயாருக்குத் தெரிவித்து வருந்துகையில், அன்றி
ரவு அவர் கனவில் சிவபெருமான் எழுந்தருளி, "அன்ப! நம்மில்
லத்தில் வேண்டிய திரவியம் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அழைப்
பித்து நின்குறையை முடிப்பிக்க" என்ற மாத்திரத்தில் கனவினி
னின்றும் நீங்கிக் களிப்புற்று அங்ஙனமே பொருளையழைப்பித்து
வேண்டியவளவு சிவநேசச் செல்வர்க்கு அளித்துக் காவிரிப்பூம்
பட்டினந் திரும்பிவந்து வாழ்ந்து வருகையில், தனது பதினாறு
வயதில் அப்பட்டினத்திலேயே தனதுமரபினுக்கொத்த சிவசிதம்
பரசெட்டியாருக்கும் சிவகாமியம்மைக்குப் பிறந்த சிவகலை என்
னும் பெண்மணியை விவாகஞ்செய்துகொண்டு இல்லறதருமத்தி
லிருந்து தனது குலத்தொழிலை விருத்திசெய்து பட்டினத்துச்செ
ட்டியாரென யாருமழைக்கத்தகுந்த சிறப்புப்பெயருடன்வாழ்ந்து
வருகையில் முப்பதுவயது வரையில் புத்திரசம்பத்தின்றியிருப்ப
தையுணர்ந்து திருவிடைமருதூர் பெருமானை வணங்கிப் பலவிரத
மியற்றி வருவாராயினர்.

இங்ஙனம் நிகழுகையில், திருவிடைமருதூர் நன்முலையாகி
சமேதராகிய மருதப்பரானவர் தம்மைப்பூசிக்கும் சிவசருமசிவாச
சாரியர் ~~[illegible] நீக்கியருளும்பொருட்டு~~ அவ்வேதியர்பால்
பல அற்புதங்களைக்காட்டிக் கடைசியில் அவ்வேதியர் கனவினும்,
அவர் மனைவி சுசீலை கனவினுந்தோன்றி, "அன்புடையீர்! நாம
இத்தலத்தின் காருண்யாமிர்த தீர்த்தக்கரையில் கீழண்டைவில்வ
விருட்சத்தின் குழந்தையுருக்கொண்டு இருப்போம் அக்குழந்தை
யை நீங்களெடுத்துக்கொண்டுபோய்க் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில்
புத்திரனின்றிப் பல தவம் செய்துகொண்டிருக்கிற திருவெண்
காடரிடங் கொடுத்து அக்குழந்தை நிறையளவு பொன்பெற்று

உங்கள் தரித்திரத்தினை நீக்கிக்கொள்வீர்களாக'' எனத்திருவாய் மலர்ந்தருளினார் அங்ஙனமே மறுநாள் சிவசருமர் அக்குழந்தையி னைக்கண்டு எடுத்துக்கொண்டு வந்து தனது மனைவி பால்கொடுக்க அவ்வம்மையார் ஏற்று அக்குழந்தையின் வடிவத்தினைக்கண்டு, அக்குழந்தையைவிட்டுச் சிறிதும் பிரிதற்கு மனம்வராது வருந்தி ஆயினும் சிவபெருமான் கட்டளைக்கஞ்சி அக்குழந்தையுடன் தானும் தனது நாயகனுமாகக் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தைநோக்கி நடந்து அவ்வூரினுக்குச சமீபத்திலுள்ள ஒரு சோலையில் தங்கியிருந்தனர்.

சிவபெருமான் திருவெண்காடர் சிவகலை இவர்களிருவா கனவினுமெழுந்தருளி "சோலையிலேயிருந்திருக்கும் பிராமணரிடத்துள்ள குழந்தையினைப் பெற்றுக்கொண்டு அக்குழந்தை நிறையளவு திரவியம் கொடுக்கசசொல்லி'' மறைந்தனர். கண்விழித்தெழுந்த திருவெண்காடர் தன் மனைவியுடன் சோலையிற் சென்று அவவிருவரையும் தமது வீட்டிற் கழைத்துக கொணடுவந்து பலவுபசாரம்செய்து குழந்தையைப்பெற்றுக்கொண்டு அக்குழந்தைக் குச் சரியிடையாகத் திரவியங் கொடுத்தனுப்பி வைத்தனர்.

இங்ஙனம்கிடைக்கப்பெற்ற புதல்வனுக்குத் தாய்தந்தையாகள் மருதப்பிரான் எனத் திருநாமமிட்டுப் புத்திரோற்சவம் கொண்டாடி வளர்த்து வருவாராயினர். மருதப்பிரான் தமது இளவயதிற்றனே சகலகலா வல்லவராகிக் கண்டோர் ஆச்சரியமுறப்பல வற்புத திருவிளையாடல்களைச செய்து வருவாராயினர். பதினறு வயது பூர்த்தியானவுடன் தமது தந்தையிடம் சென்று "ஐயா! நான் தீபாந்தரங்களிற்சென்று வர்த்தகம் செய்து பொருள்சேகரிக்க விரும்புகிறேன் உத்தரவு கொடுத்திடவேண்டும்'' எனக் கேட்கத் தந்தையார் தனது புத்திரனைப்பிரிய மனமில்லையாயினும் தனது

குழந்தையை சுவேதாரணயரிடத்திலகொடுத்து பொனபெறுதல்

குலத்திற்குத்தக்கபடி பொருளீட்டுதல் தருமமெனவெண்ணி விடைகொடுக்கப்பெற்று தோழர்பாலருடன் கப்பலேறித் தீவாந்தரம்சென்று தாம்கொண்டுபோன சரக்குகளையெல்லாம்விற்றுத் திரவியம் சேகரித்து அவற்றை யெல்லாம் சிவகைங்கரியமாக செலவழித்துவிட்டு, எருமுட்டைகளையும், தவிட்டுமூட்டைகளையும் கப்பனிறையவேற்றிக்கொண்டு தமது தோழருடன் திரும்பி வருகையில், பலவற்புதங்களைக் கடலினடுவிற் காட்டிக் கரைவந்து சேர்ந்தவுடன், திருவெண்காடர எதிர்கொண்டுபோய் தனது புத்திரர் கப்பலில் எருமுட்டைகளும், தவிடுமூட்டைகளு மிருக்கக்கண்டு தனது புத்திரனுக்கு ஏதோ சித்தப்பிரமை கண்டிருப்பதாகத் தீர்மானித்து, அப்புத்திரனை ஒரு காட்டில் வைத்துவிட்டு, எருமுட்டைகளையும் தவிட்டினையும் சோதித்துப்பார்க்க முறையே மாணிக்கங்களும், பொற்றூளும் இருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமுற்று ஓடோடியும்சென்று தன்புத்திரனைப் பார்க்கையில அவனைக்காணாது மனம்வருந்தினின்றனர் காவலிலிருந்த மருதவாணர் திருவிடைமருதூரில் சிவசருமர் முன்தோன்றி அவரைக்குடும்பத்துடன் ஐக்கியம் செய்துகொண்டு மகாலிங்கத்தி லெழுந்தருளினா.

திருவெண்காடர் புத்திரசோகத்தால் மிகவருத்தமடைந்துகொண்டிருக்கையில், தனது மனைவியார்ஒருசிறுபெட்டிகொண்டுவந்து முன்னர்வைத்து "இதனைத் தாங்கள் வந்தவுடன்தஙகளிடம் சொடுக்கும்படி நமது புத்திரன் கொடுத்துவிட்டுபோயினன்" என்றனர். திருவெண்காடர் அதனைத்திறந்துபார்க்க அதில் ஒரு காதற்றஊசியும், "காதற்றஊசியும்வாராதுகாணும் கடைவழிக்கே" என்று எழுதியுள்ள வொருசீட்டும் இருக்கக்கண்டு, அக்கணமே துறவடைந்து தடுத்த தாயாருக்கும் மனைவிக்கும் பல ஆறுதலை சொல்லிவிட்டு தனது திரவிய பொக்கிஷத்தினைச் சிவனடியார்கட்குச சூறையிடும்படி தனது கணக்கப்பிள்ளையாகிய சேந்தனருக்

குக் கட்டளையிட்டு வெளியேற அவ்வூர் புறத்திலுள்ள பொதும ண்டபத்திலிருந்து கைப்பிசையேற்று உண்டு சிவஞான நிஷ்டை கூடியிருந்தனர். சிலநாளைக்குப்பின் தனது தாயார் தேகவியோகம டையச் சுற்றத்தினர் அவவம்மையாரைச சுடுகாட்டிற்குக் கொண் டுபோகையில் திருவெண்காடர் கண்டு அச்சுற்றத்தினரை விரட்டி விட்டுத் தாயாரை பசசை வாழைமட்டையிற் கிடத்திச சில வெ ண்பாக்களைப்பாடித தகனக்கிரியை முடித்துப்பின்னர் திருவிடை மருதூர்முதலிய பல தலங்கட்குச சென்று பலபாக்களைபாடித் தி ருவாரூரடைந்து தன்னிடத்தன்பு பூண்டிருந்து சர்ப்பால் உயிரி ழந்த வொருவனை மீண்டுயிர் பெற்றெழச்செய்து, கொங்குநாட் டினையடைந்து வாய்பேசாத மவுனவிரதத்தோ டிருக்கையில் ஒரு நாள் அர்த்தராத்திரியில் ஒருமூர்க்கன்வீட்டுத் தலைவாயலிலிருந்து கைதட்ட, அவன் இவரையறியாமல் கள்ளனென்றெண்ணித் தடி யெடுத்தடிக்கச சிவசிவ எனததிருமபி இனி இருக்குமிடந்தேடி வ ந்தாலன்றி அன்னம் புசிப்பதில்லையெனத தீர்மானித்துக்கொண் டு, வடதேயநாடி உஞ்சேனை மாகாளமடைந்து அவ்வூர்ப்புறத்தி லுள்ள கணபதி யாலயமடைந்து சிவஞான நிஷ்டைகூடியிருக்கை யில், அவவூர் இராஜனுன பத்திரகிரியார்வீட்டில் களவு செய்து கொண்டுபோகும் திருடர் தாஙகள்செய்த பிரார்த்தனைபடி ஒரு ஆரததினை கணபதிககுச சாத்தவெண்ணி யிருட்டில் அக்கணபதி ககுச சமீபததில் நிஷ்டைகூடியிருநத திருவெண்காடர் கழுத்தி லிட்டுசசென்றனர். மறுநாள் காவலாளர அரசன்வீட்டு ஆபரணம திருவெணகாடர் கழுததிலிருககககண்டு இவர திருடருள் ஒருவ ரெனத் தீர்மானித்து அரசரிடம் ஒப்புவித்து பலதீஙகுசெய்யவும அவர் சிவசிவவென நிற்க இவரைக் கழுமரததி லேற்றும்படி அர சன் ஆக்ஞாபித்தனன். இவர் கழுமரததினுககுச சமீபித்தவுடன் அதுபற்றியெறிய வரசன்கண்டு சுவாமிகள் திருவடியிற் பணிந்து

துறவடைந்தனன். பின்னர்சுவாமிகள் கட்டளையின்படி பத்திரகி ரியார் திருவிடைமருதூரடைந்து தான் ஒரு நாயினைவளர்த்தார் அந்நாயிறந்தபின் அதுகாசிராஜன் புத்திரியாகப்பிறக்க அதுகண்டு தானும் அப்பெண்ணுமாகச சுவாமிகளைக்கண்டு வணங்கி அப்போது அவ்விடத்துண்டாகிய வொரு சோதியிற்கலந் தருளினர். திருவெண்காடர் மறுபடியும் திருவெண்பாடடைந்து, அவ்வூரரசனாற் சிறையிற்கிடந்த சேந்தனாரை அவ்வூர் விநாயகரைக்கொண்டு சிறைவிடுவித்து அவ்வூரைவிட்டுப் பல தேயயாத்திரை செந்தமிழ்ப்பாக்கள் பலபாடிக்கொண்டே புலவிச் சோழநாடுகடந்து, தொண்டைமண்டலத்திற் பிரவேசித்தும் பலதலங்களைத் தரிசித்தபின்னர், திருவருட் பெருஞ்செல்வர்களாகிய மூவர் பாடல்பெற்றதும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகளுக்கும் சங்கிலிநாச்சியாருக்கும் திருமணம் நடந்தேறியதும், விண்டு, இலட்சுமி, பிரமன், சரஸ்வதி, சந்திரன், ஆதிசேடன், அகத்தியர், வால்மீகி, பாணினி, உரோமசர் வாசுகி, இலவன தொண்டைமான் முதலியோர் பூசித்ததும், மோட்சபூமியுமாகிய திருவொற்றியூர் என்னும் திவ்வியதலத்தினையடைந்து சமுத்திர தீரமடைந்து அவ்விடத்தில் விளையாடிக்கொண்டிருந்த சிறு பிள்ளைகளுடன் கூடிசசில விநோதங்களைக் காட்டி குழியில் மறைகிறதும் மணற் குன்றின்மேல் வருகிறதுமான திருவிளையாட்டினைச் செய்துகொண்டேயிருந்து ஒருதரம் குந்தித் தன்மீது ஒரு சாலைககவிழ்க்கச்செய்தனர். சிறிதுநேரத்திற்குப்பின் அச்சிறுபிள்ளைகள் அச்சாலையெடுத்துப்பார்க்கத் திருவெண்காடர் சிவலிங்கத் திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளினர். அப்போது அச்சிறுவர்கள்கண்டு வியந்து இவ்வதிசயத்தினை ஊரில் உள்ளவர்கட்கெல்லா மறிவிக்க அவர்களெல்லோரும் திரண்டுவந்து தரிசித்து ஆனந்தித்தார்கள். இதற்கு முன்பே இவர் பத்தினியாராகிய சிவகலையம்மையாா இவர் திருவடியையே சிந்தித்துக்கொண்டிரு

ந்து சிவபதமடைந்தனர், காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் உள்ள யாவரும் திருவெண்காடரது சிவைக்கிய நிலையைக்கேட்டு அங்கு நின்றும் புறப்பட்டுவந்து திருவொற்றியூரினை யடைந்து தரிசித்துப் பல திருத்தொண்டுசெய்து திருவருட்பாங்குக் குரியவரானார்கள். சுபம். சுபம்.

"ஆடியுத்தி ராடமவிர்பூம் புகார்த் திருவெண்
காடரொற்றித் த்யாகர் கவின்பதியில்—நீடுமனை
யிற்கோ லியகுயையி லேய்ந்து சிவலிங்கச்
சிற்கோல மான தினம்."

திருவெண்காடர் மான்மிய சங்கிரகம்

முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் அருளிச்செய்த

திருப்பாடற்றிரட்டும்,

ஞானார்த்ததீபவுரையும்.

முதலாவது

கோயிற்றிருவகவல்.

நிலைமண்டில வாசிரியப்பா.

நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!
சிவபெருமானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!

(பொழிப்புரை.) மங்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை,
னமே! சிந்தனை செய்வாய், மனமே! சிந்தனைசெய்வாய் செம்மை
ாகிய பொன்மயமாயுள்ள சபையிலுள்ளவனைச் சிந்தனை செய்
ாய் மனமே! சிந்தனை செய்வாய் மனமே.

(குழிப்புரை.) வினையின் மனனே என்பது இழிவிற் சிறப்பாக வந்த ஒருமையிற் பன்மை மயக்கம், ஈண்டுச் சிவபெருமானென்றது நிஷ்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை, அம்பலவனை யென்றது சகல சொரூபமாயுள்ள தில்லை நடராஜ பிரபுவை.

அலகைத்தேரி னலமருகாலின்
உலகப்பொய் வாழ்க்கையை யுடலையோம்பற்க

(பொ-ரை.) பேய்த் தேரினையும், சுழல்காற்றினையு முறையே யொத்த பொய்யாகிய உலக வாழ்வினையும் உடம்பினைப் பாதுகாவா திருப்பாயாக.

(கு - ரை.) உலகம் என்று காரியப்பாட்டினையுடைத்தா யிருத்தலினாலும், உடல் அநித்திய தன்மையைப் பெற்றிருத்தலினாலும் இவ்விரண்டினிடத்து மழுந்தற்கவென்பார் ஓம்பற்கவென்றார். அருஞ்சுரத்தின் முதுவேனிலின் நண்பகற்கடுமை பற்றித்தோற்றிச் சூரியனின் கிரணம் மேகப்படலத்தின் மறைந்த வழித்தானு மறைந்து போவதாகிய பேய்த்தேர் ஒரு காரணங்காட்டி உலககாரிய மறைந்து போவதற்கு உவமையாவது. உலகமித்தை யென்பது கருத்தல்ல. பொய்யென்றது காரணகாரியப்படுகிற திரிபினை நோக்கியாம். உடலைக்கொண்டு சுற்றிச்சுற்றி யுலகத்திலலைவதால் காற்றுக்குவமையாக்கினர். உயிரை விசாரியாது உடம்பு காத்தலிலேயே காலங் கழித்தல் கூடாதென்பார் ஓம்பற்க வென்றார். இதனால் உடலை வெறுத்துவிட வேண்டுமென்பதன்று. அங்ஙனம் கூறின் "உடம்பினை யானிருந் தோம்புகின்றேனே" என்று திருமந்திரத்தோடு முரணும்.

பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கு
தோன்றின மறையு மறைந்தன தோன்றும்

பெருத்தன சிறுக்குஞ் சிறுத்தன பெருக்கும்
உணர்ந்தன மறக்கு மறந்தன வுணரும்
புணர்ந்தன பிரியும் பிரிந்தன புணரும்
அருந்தின மலமாம் புனைந்தன வழுக்காம்
உவப்பன வெறுப்பாம் வெறுப்பன வுவப்பாம்
என்றிவை யனைத்து முணர்ந்தனை யின்றியும்.

(பொ-ரை) (யோனிவாய்ப்பட்டுப்) பிறந்தனயாவும் இறந்துவிடும், இறந்தனயாவும் (மற்றொருகாலத்தில் யோனிவாய்ப்பட்டு) பிறக்கும், உற்பத்தியாவன வெல்லாம் மறைந்துவிடும், மறைந்தனவெல்லாம் மறுபடியும் உற்பத்தியாகும், தூலவடிவினையுடையவெல்லாம் சூட்சும ரூபத்தினை யடைந்துவிடும், சூட்சுமரூபத்தினையுடையன திரும்பத் தூலவடிவினை யடையும், தெரிந்தனயாவும் மறந்துவிடும், மறந்தனயாவும் பின்பு ஞாபகத்தில் வரும், சேர்ந்திருந்தவைத்தூரவிலகும், தூரமாயிருந்தன பின்வந்துசேரும், உண்ட உணவனைத்தும மலமாகின்றன, தரித்த ஆடைகளனைத்தும் அழுக்காய்விடும், விரும்பப்படுவன வெறுக்கப்படுகின்றன, வெறுக்கப்படுவன வெல்லாம் விரும்பப்படும் என்று சொல்லப்படுகின்ற இவையனைத்தும் (மனமே) பிரத்தியட்சமாகத் தெரிந்து கொண்டனை அல்லாமலும்,

(கு-ரை) இதனால் பிரபஞ்சம் எக்காலத்தும் காரியகாரணம் பட்டுக்கொண்டே யிருக்குமன்றி யொருகாலத்து மழிந்து சூனியப்பொருளாவதில்லை யென்பார் மாறிமாறியாவும் வருமென்னும் பிரத்தியட்சமான அனுபவங்களை யெடுத்துக்காட்டினர். இதனால் சித்தாந்தத்தாற் பிரதிபாதிக்கப்படும் சற்காரியவாதவுண்மை தெரிவித்தவாறாயிற்று.

பிறந்தன பிறந்தன பிறவிக டோறும்
கொன்றனை யனைத்து மனைத்துநினைக் கொன்றன
தின்றனை யனைத்து மனைத்துநினைத் தின்றன
பெற்றனை யனைத்து மனைத்துநினைப் பெற்றன
ஓம்பினை யனைத்து மனைத்துநினை யோம்பின
செல்வத்துக் களித்தனை தரித்திரத் தழுங்கினை
சுவர்க்கத் திருந்தனை நரகிற் கிடந்தனை
இன்பமுந் துன்பமு மிருநிலைத் தருந்தினை
ஒன்றொன் றொழியா தற்றனை யன்றியும்

(பொ-ரை.) (இதுகாறும் அடிக்கடி உலகின்கண்ணேநீ) பிறந்துள்ள பிறவிகளனைத்திலும் அனேகமான உயிர்களை நீ கொன்றாய், அவைகளும் உனைகொன்றன, அவைகளையெல்லாம் நீ தின்றாய், அவைகளு முனைபெற்றன எல்லாவற்றையும் நீகாத்தாய், அவைகளு முனைக்காத்தன, செல்வமடைந்த காலத்து ஆனந்தமுற்றாய், தரித்திரமடைந்தகாலத்துத் துக்கமுற்றாய், புண்ணியஞ்செய்து தெய்வலோகமடைந்தாய், (பாவஞ்செய்து) நிரயத்திற்கிடந்தாய், சுக துக்கங்களை இப்பெரிய வுலகிலனுபவித்தாய், (கூறியவற்றுள்) ஒவ்வொன்றினின்றும் நீங்காது அனுபவித்தாய், அல்லாமலும்,

(கு-ரை.) அறுதிதொட்டு ஆன்மகோடிகள் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பிரபஞ்சத்தில்போகங்களை யனுபவிக்குந்தோறும் அப்போகங்கள் மாறிமாறிவந்துகொண்டிருந்த வியல்பென்றதாயிற்று இருவினையொப்பு மலபரிபாகம் விளையாதவரையில் ஆன்மாக்களுக்கு இச்சுழற்சி நீங்காதெல்பதும் குறிப்பால் விளக்கியவாறாயிற்று.

புற்புதக் குரம்பை துச்சி லொதுக்கிடம்
என்றநின் றியங்கு மிருவினைக் கூட்டைக்
கல்லினும் வலிதாக் கருதினை யிதனுள்
பீளையு நீரும் புறப்படு மொருபொறி
மீளுங் குறும்பி வெளிப்படு மொருபொறி
சளியு நீருந் தவழு மொருபொறி
உமிழ்நீர் கோழை யொழுகு மொருபொறி
வளியு மலமும் வழங்கு மொருவழி
சலமுஞ் சீயுஞ் சரியு மொருவழி
உள்ளுறத் தொடங்கி வெளிப்பட நாறும்
சட்டக முடிவிற் சுட்டெலும் பாகும்
உடலுறு வாழ்க்கையை யுள்ளுறத் தேர்ந்து.

(பொ-ரை) நீர்க்குமிழினை யொத்த சிறுகுடிலை, யாருமருவருத்துத் துச்சிலென வொதுக்கத்தகுந்த இடமென்னத் தங்கியிருக்கும் நல்வினை தீவினைக் கிருப்பிடமாகிய உடலைக் கருங்கல்லினைக்காட்டிலும் வலிமையினையுடையதாக நினைத்தனை இவ்வுடலுள் (கணென்னும்) ஒரு பொறியில் பீளையும் நீரும் வெளிப்படும், மறுபடியும் (காதென்னும்) ஒரு பொறியில் குறும்பி புறப்படும், (மூக்கென்னும்) ஒரு பொறியில் சளியும் நீரும் இழியும், (வாயென்னும்) ஒருபொறியில் உமிழ் நீரும் கோழையும் ஒழுகும் (பாயுருவென்னும்) ஒரு வழியில் காற்றும் மலமும் உண்டாகும், (உபத்தமென்னும்) ஒருவழியில் சலமும் சீயும் வழியும் (இவையேயன்றி) அவ்வுடலில் உள்ளிருந்து வெளிவராகும் நாற்றமெடுக்கும், கடைசியாக உடல் சுட்டெலும்பாகிவிடும். (இத்தகைய உடலுற்ற வாழ்வினை நன்கு விசாரித்துத் தெரிந்து, இவ்வுடற்பற்று நீங்கி.)

(கு - ரை) யாவரும் அருவருக்கத்தகுந்த இத்தகைய வஸ்துக்களுடன் கூடிய உடல்மிகுந்த அசுத்தமானதெனக்குறிப்பித்தன திருக்கடைக்காப்பு. "என்பினாற் கழிநிரைத்திறைச்சி மண்சுவரெறிந்திதுநமில்லம், புன்புலானாறு தோல்போர்த்துப் பொல்லாமையான் முகடுகொண்டு, முன்பெலா மொன்பது வாய்தலாற் குரம்பையின் மூழ்கிடாதே" என்றதனாற் காண்க.

கடிமலர் கொன்றை சடைமுடிக் கடவுளை
ஒழிவருஞ் சிவபெரும் போகவின் பத்தை
நிழலெனக் கடவா நீர்மையொடு பொருந்தி
எனதற நினைவற விருவினை மலமற
வரவொடு செலவற மருளற விருளற
இரவொடு பகலற விகபர மறவொரு
முதல்வனைத் தில்லையுண் முளைத்தெழுஞ் சோதியை
அம்பலத் தரசனை யானந்தக் கூத்தனை
நெருப்பினி லரக்கென நெக்குநெக் குருகித்
திருச்சிற் றம்பலத் தொளிருஞ் சிவனை
நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!
சிவபெரு மானைச் செம்பொனம் பலவனை
நினைமின் மனனே! நினைமின் மனனே!

(பொ-ரை.) பரிமளமிகுந்த (பிரணவாகாரமாகிய) கொன்றை மலரினைத்தரித்த சடையினைவாய்ந்த முடியோடுங்கூடிய சிவபெருமானை, நீங்காத மங்களகரமான பெரிய சிவானந்த வின்பத்தினை, (மரத்தைவிட்டு நீங்காத நிழலைப்போல அதனை நீங்காத தன்மையுடன் தங்கி, எனதென்னுமமகாரம் நீங்க. தற்போத வெ

ண்ணாநீங்கி, நல்வினை தீவினை மும்மல நீங்க, பிறப்பு இறப்புநீங்க, மாயாமயக்க நீங்க, ஆணவ விருளற, இரவுபகலென்னுந் தோற்ற நீங்க, இம்மை மறுமைப் (பயன்களின் ஆசை) நீங்க ஒப்பற்ற முத ல்வனை, சிதம்பரத்தில் சகளீகரித்தெழுந்த (அருட்பெருஞ்) சோ தியை, பொன்னம்பலத்தின் சபாபதியை, ஆனந்தத்தாண்டவமூர் த்தியை, அக்கினியைக்கண்ட அரக்கினைப்போல நெகிழ்ந்து நெ கிழ்ந்துருகி, சிதாகாயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திலே விளங்குகி ன்ற சிவபெருமானை, மனமே சிந்தனை செய்வாய், மனமே! சிந்த னை செய்வாய், மங்கள சொரூபமாயுள்ள முதல்வனை செம்மையா கிய பொன்மயமாயுள்ள சபையிலுள்ளவனை மனமே! சிந்தனைசெ ய்வாய் மனமே சிந்தனை செய்வாய்.

(கு-ரை.) அபாஞான முன்னிட்டுச சுட்டுப் பொருள்களினு ட்ட மூறும்வரையில் வாசகஞானமேயன்றி வாசியஞான நிகழா தாகலின் வேற்றுமையுற்ற வனைத்தினு முள்ள தற்போத நீங்கப் பரஞானத்தேநின்று அந்த ஞானநிதனுய் விளங்கும சிவத்தினை யே தரிசித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பார், எனதற ***** ***னை தின்மனனே என்றனர். சிவஞான சித்தியார்.

"பாஞானத்தாற் பரத்தைத்தரி சித்தோர்பரமே
பார்த்திருப்பார் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞான மஞ்ஞான விகற்பம்
லாச்சியவாசக ஞானவைந்தவத்தின் கலக்கம்,
தருஞானம் போகஞான திருஞான ஞேயந்
தங்கியஞானஞ் சங்கற்பனைஞான மாகுந்,
திருஞான மிவையெல்லாங் கடந்த சிவஞான
மாதலாற் சிவன் முத்தர்சிவமே கண்டிருப்பர்."

என்றதனுற்காண்க.

இரண்டாவது

கோயிற் றிருவகவல்.

காதள வோடிய கலகப் பாதகக்
கண்ணியர் மருங்கிற் புண்ணாறுட னொடுங்
காதலுங் கருத்துமல் லாநின் னிருதாட்
பங்கயஞ் சூடப் பாக்கியஞ் செய்யாச்
சங்கடங் கூர்ந்த தமியேன் பாங்கிருந்
தங்கோ டிங்கோ டலமருங் கள்வர்
ஐவர் கலகமிட் டலைக்குங் கானகம்
சலமலப் பேழை யிருவினைப் பெட்டகம்
வாதபித் தங்கோழை குடிபுகுஞ் சீறூர்
ஊத்தைப் புன்றோ லுதிரக் கட்டளை
நாற்றப் பாண்ட நான்முழத் தொன்பது
பீற்றற் றுண்டம் பேய்ச்சுரைத் தோட்டம்
அடலைப் பெரிய சுடலைத் திடருள்
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரம்
ஓயா நோய்க்கிட மோடு மரக்கலம்
மாயா விகார மரணப் பஞ்சரம்
சோற்றுத் துருத்தித் தூற்றும் பத்தம்
காற்றிற் பறக்குங் காணப் பட்டம்
விதிவழித் தருமன் வெட்டுங் கட்டை

சதுர் முகப் பாணன் றைக்குஞ் சட்டை
ஏமக் கனலி லிடுசில விருந்து
காமக் கனலிற் கருகுஞ் சருகு
கிருமி கிண்டு கிழங்கஞ் சருமி
பவக்கொழுந் தேறுங் கவைக்கொழு கொம்பு
மணமாய் நடக்கும் வடிவின் முடிவிற்
பிணமாய்க் கிடக்கும் பிண்டம் பிணமேல்
ஊரிற் கிடக்க வொட்டா வுபாதி
காலெதிர் குவித்த பூளை காலைக்
கதிரெதிர்ப் பட்ட கடும்பனிக் கூட்டம்
அந்தரத் தியங்கு மிந்திர சாபம்
அதிருமேகத் துருவி னுருநிழல்
நீரிற் குமிழி நீர்மே லெழுத்து
கண்டுயில் கனவிற் கண்ட கண்காட்சி
அதனினும் பொல்லா மாயக்களங்கம்
அமையு மமையும பிரானே யமையும்
இமய வல்லி வாழியென றேத்த
ஆனந்தத் தாண்டவங் காட்டி
ஆண்டுகொண் டருள்கைநின் னருளினுக் கழகே.

பொ-ரை.) (உடலானது) அங்கும் இங்குமாகச சுழலுகின்ற (பஞ்சேந்திரியமென்னும்) ஐந்து கள்வர்கள் கலகம் விளைத்துவருத்துகின்ற காடு, மூத்திரமும் மலமுந்தங்கிய பெட்டி, நல்வினை தீவினை நிறைந்தபொய்யிடம், வாதம் பித்தம் சிலேட்டுமம்என்கிற

மூப்பிணிகளும் வாசஞ் செய்கின்றசிறியவூர், அழுக்காகிய அற்பத் தோலில் இரத்த நிறைந்தவசசு, துர்நாற்றத்தை யுடைய பானை, நாலுமுழ நீளமும் ஒன்பது துவாரங்களு முள்ள கிழிந்த துண்டுத் துணி, (உண்பதற்குதவாத) பேய்ச்சுரைக்கொடி பயிராகுந்தோட்டம், உயிர்களைக் கொன்று தின்கின்றமையால்) சாம்பல் மிகுந்த விசாலமான சுடுகாட்டுமேடு, ஆசைக்கயிற்றால் ஆடுகின்ற பம்பரம், நீங்காத பலநோய்களுக்கு இடம், ஓடுகின்ற கப்பல், மாயாக்காரியங்களையுடைய அழியும் கூண்டு, சோற்றினையூதும் துருத்தி, தூற்றுகின்ற பதர், காற்றினில் பறக்கின்ற காற்றாடி, கன்மத்திற்குத் தக்கபடி எமன் வெட்டுகின்ற கட்டை நான்கு முகங்களுடன் கூடிய தையற்காரனால் தைக்கப்படும் அங்கி, சுடுகாட்டு நெருப்புக் கிடுகின்ற சிலகரி, காமத்தீயில் கறுகிப்போகின்ற உலர்ந்த அலை, புழுக்கள் குடையும் கிழங்கு தோல், பாவமாகிய தளிர்படருதற் கான கொழுகொம்பு, விவாகக்கோலத்துடன் சஞ்சரிக்கும் வடிவினை வாய்ந்து அந்தியத்தில் பிணமாய்ப்படுக்கும் சவவுருவம் (பிணமாயினபின்) ஊரில் தங்கவொட்டாதபடி (பலராலும் செய்யத்தகுந்த) உபத்திரவம், காற்றுக்கு முன் குவித்துவைத்த பூளைமலர். காலையிலுதிக்கும் சூரியனுக்கு முன்தோன்றிய மிகுதியாகிய நிறைந்தபனி (மழைக்காலத்தில்) ஆகாயத்திற் றோன்றுகின்ற இந்திர வில், இடிக்கின்ற மேகத்துருவினது நட்பமாகிய நிழல், நீரிற்றோன்றும் குமிழி, நீரின்மேலெழுதும் எழுத்து, கனவுகாலத்தில் அனுபவிக்கும் காட்சி, அக்காட்சியினும் நிலையில்லாத மாய்கையுடைய களங்கம் (இத்தகையவுடல் வரும் (எனக்கும்) வரும்! எனதுபெருமானே! வரும், இத்தேகம் வாராதபடி) காதுவரையில் நீண்டு கலகத்தைச்செய்யும் பாதகத்தன்மைவாய்ந்த கண்களையுடைய மாதர்கள் சமீபத்தில் துன்பத்துடனும் ஆசையும் எண்ணமும் மல்லாமல் தேவரீருடைய இரண்டு திருவடித்தாமரைகளைத் தரிக்கப்

புண்ணியஞ் செய்யாத சங்கடம் மிகுந்த அடியேன் பக்கத்திலிருந்து பார்வதியார் வாழ்த்துச்சொல்லித் தோத்தரிக்க சிவானந்தத் தாண்டவத்தினைச் செய்து (அடியேனை) தடுத்தாண்டுகொண்டருளுதல் தேவரீர் திருவருளினுக்கு அழகாகும்.

(கு - ரை.) பிரானே! பாக்கிருந்து ஆண்டுகொண் டருள்கை நின்னருளினுக்கழகே என்று அன்வயஞ்செய்து முடித்துக்கொள்ளுக மகளிடத்துக் காதலும் கருத்து மமைப்பது மிகுச்சங்கடமென்பர், காதளவோடிய * * * கூர்ந்த தமியேன் என்றனர். திருமந்திரம் "கோழை யொழுக்கக் குளமூடு பாசியில், ஆழநடுவாரளப் புறுவார்களைத், தாழத்துடக்கித் தடுக்ககில்லாவிடிற், பூழைநுழைந்தவர் போகின்றவாறே" என்றதனாற்காண்க. தேகமானது பலவகைப்பட்ட ஆபாசங்கட்கும் இடமாயதென்பார், அங்கோடிங் கோ * * மாயக்களங்க மென்றனர். திருவாசகம் "பொத்தையூன் சுவர்புழுப்பொதிந்துளுத்த சும்பொழுகிய பொய்க்கூறை,யித்தை மெய்யெனக்கருதி நின்றிடர்க்கடற் சுழித்தலைப் படுவேனை" என்றதனாற்காண்க. இங்ஙனம் பெண்ணினிடத்தும் உடலினிடத்து முண்டான பற்றொழித்து ஆனந்தத் தாண்டவத்தினையே ஆதாரமாகக் கொள்ளவேண்டு மென்பார், இமையவல்லி * * * அழகே என்றனர், திருமந்திரம் "ஒளியாம் பரமு முளதாம்பரமு, மளியார் சிவகாமியாகுஞ் சமயக், களிவார் பரமும் கருத்துறையந்தத், தெளிவாஞ் சிவானந்த கூட்டத்தின் சித்தியே" என்றதனாற் காண்க.

மூன்றாவது
கோயிற்றிருவகவல்.

பாற்கடல் கடையப் படுங்கடு வெண்ணெயைத்
திருமிடற் றடக்கிய சிவனே யடைக்கலம்

(பொ-ரை.) திருப்பாற்கடலை (முதல்வன் ஆணையின்றித் தேவர்களும் அசுரர்களும்) கடைய (அக்காலத்தில்) உண்டாகிய விஷமாகிய வெண்ணெயை அழகியகண்டத்தின் கண்ணே வைத்த சிவபெருமானே அடைக்கலம்.

(கு-ரை.) அங்ஙனம் திருப்பாற் கடலிற்றோன்றிய விஷத்தாற் சர்வான்மாக்களுந் துன்புறு வகையாகத் தேவர் முனிவர் வேண்டுகோளுக் கிரங்கிப் பானஞ்செய்து அவர்கட்கு அடைக்கலந்தந்தமையின் தானுமடைக்கலமென்றார் பாகவதம் "யேஸமாமந்தரிய பகவாந் பவாநீம் விசுவபாவநா, தத்விஷம் கக்துக ரேபே ப்ர பாவஜ்ஞோத்வ மோதத, ததாகரதலீக்ருத்ய வ்யாபிஹாலாஹலம் விஷம, அபக்ஷயந் மகாதேவாக் ருபயாபூதபாவநா, நிசமயகர்மபிச்சம் போர்வே தேவதேவஸ்யமீடுஷா, ப்ரஜாதாக்ஷாயணீ ப்ரஹ்மா வைகுண்டஸ்சலஸ விரே" என்றதனாற் காண்க

அடங்கலு மடக்கிடுங் கடுங்கொலைக் காலனைக்
காலெடுத் தடக்கிய கடவுணின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை.) யாவற்றினையும் தனது சாமர்த்தியத்தால் அடக்கும் (வல்லமைவாய்ந்த) கொடிய கொலையினைச் செய்யும் இயமனைத் திருவடியைத் தூக்கியெடுத்து (உதைத்து) அடக்கியகடவுள் நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை) இயமனை யிடதுகாலா லுதைத்துத் தள்ளித் தன்னைப் பூசித்துவந்த மார்க்கண்டேய முனிவரரை சிரஞ்சீவியாக்கி யடைக்கலந்தந்தமையின் தானுமடைக்கல மென்றனர். அரதத்தர் "காலகர்வாபஹத்வாத்தைதே யோவாஸ" எனவும், சங்கர சமூகி தை "மதத்தான் மிக்கான் மற்றிவன் மைந்தனுயிர்வவ்வப்,பதைத்தாவென்றவுன்னி வெகுண்டான் பதிமூன்றுஞ், சிதைத்தான்வாமசேவடி தன்றாற் சிறிதுந்தி, யுதைத்தான் கூற்றன விண்முகில் போன்வண்ணூற,வீழ்ந்தான்" எனவும் வருவனவற்றாற்காண்க.

உலகடங் கலும்படைத் துடையவன் றலைபறித்
திடக்கையி லடக்கிய விறைவநின் னடைக்கலம்

(பொ-ரை) உலகமனைத்தையு முண்டாக்கினவராகிய (பிரமனது) தலையினைக்கிள்ளி இடது திருக்கரத்தில் வைத்திருக்கிற இறைவனே நினது அடைக்கலம்.

(கு ரை) தானே பிரமமெனத் தருக்குற்ற பிரமனது ஐந்தாவது தலையினை நகநுதியாலரிந்து பின்வேண்ட அடைக்கலந்தந்தமையின் தானுமடைக்கலமென்றனர். பிரமாண்டபுராணம் "ஸஸர்வஜஸ வாத்மநாகிஞ் சித்பைரவம் லோகதாஹகம், ஸ்வயம் ஸஷாநமக்ரேதேவ கூஞ்ஞதவ காலபைரவா, சகர்தகரஜாக்ரேணப் ரஹ்மணரபஞ்சமம விரா" என்றதனாற் காண்க.

செல்வொன் னம்பலச்செல்வ நின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை) செம்மையாகிய பொன்னம்பலத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கும செல்வனே நினது அடைக்கலம்.

(கு - ரை.) சிவபெருமா னொருவனே செல்வனென்பது அதர்வசிரசு 'ஸர்வைஸவரிய சம்பன்னஸம்ப' எனவும், சுவேதாசுவ

தாம், 'தமீஸ்ஞம்பரபமம்மஹோ ஆவரம் எனவும், ஸகவஸ்ய ப்ரபு மீஸகம். எனவும் வருவனவாற்றுற்பாண்க.

ஐயநின் னடைக்கல மடியநின் னடைக்கலம்

(பொ - ரை.) அழகனே உன்னுடைய அடைக்கலம் அடியேன் நின்னது அடைக்கலம்.

(கு-ரை.) அழகெனனும் பொருளைப் பயக்கும் ஐ என்றமொழியினடியாக ஐயன் என்ற சொல் பிறந்தமையின் அழகன் எனப்பொருள் கொண்டாம். ஆரியன் என்னும் பதம் ஐயனெனத் திரிந்ததெனப்பொருள்கொள்வர் சிலர் அவர் தமிழ்நயமறியாதவராவர்.

மனவழி யலைத்திடுங் கனவெனும் வாழ்க்கையும்
விழுப்பொரு ளறியா வழுக்குறு மனனும்
ஆணவ மலத்துதித் தளைந்ததி லுளைந்திடு
வினைவைப் புழுவென நெளிந்திடு சிந்தையும்
படிறும் பாவமும் பழிப்புறு நினைப்பும்
தவறு மழுக்காறு மிவறும் பொச்சாப்பும்
கவடும் பொய்யுஞ் சுவடும் பெருஞ்சின
விகனுங் கொலையு மிழிப்புறு புன்மையும்
பகையு மச்சமுந் துணிவும் பணிப்பும்
முக்குண மடமையு மைம்பொறி முயக்கமும்
இடும்பையும் பிணியு மிடுக்கிய வாக்கையை
உயிரெனுங் குருகுவிட் டோடுந் தரம்பையை
எலும்பொடு நரம்புகொண் டிடையிற் பிணித்துக்
கொழுந்தசை மேய்ந்து மொழுக்குவிழுங் குடிலைச்
செம்பெழு வுதிரச் சிறுபுழுக் குரம்பையை

மலவுடற் குடத்தைப் புலவுடற் புட்டிலைத்
தொலைவிலாச் சோற்றுத் துன்பக் குழியை
கொலைப்படைக் கலம்பல கிடக்குங் கூட்டைச்
சளிப்புறு வினைப்பல சரக்குக் குப்பையைக்
கோட்சரக் கொழுகும் பிறர் கோணிறைக்
கோபத்தீ மூட்டுங் கொல்லன் றுருத்தியை
ஐம்புலப் புலவை யடையும்பஞ் சரத்தைப்
புலராக் கவலை விளைமாப் பொதும்பை
ஆசைக் கயிற்றி லாடும் பம்பரத்தை
காசிற் பணத்திற் சுழலுங் காற்றாடியை
மக்கள் வினையின் மயங்குந் திகிரியைக்
கடுவெளி யுருட்டிய சகடக்காலைப்
பாவச் சரக்கொடு பவக்கடல் புக்கு
காமக் காற்றெடுத் தலைப்பக்
கெடுவழிக் கரைசேர் நெடுமரக் கலத்தை
இருவினை விலங்கொடு மியங்கு புற்கலனை
நடுவன் வந்தழைத்திட நடுங்கிடும் யாக்கையைப்
பிணமெனப் படுத்தியான் புறப்படும் பொழுதுநின்
னடிமலர்க் கமலத்துக் கபயநின் னடைக்கலம்
வெளியிடை யுருமிடி யிடித்தன வெறித்தெழுங்
கடுநடை வெள்விடைக் கடவுணின் னடைக்கலம்
இமையா நாட்டத் திறையே யடைக்கலம்
அடியார்க் கெளியா யடைக்கல மடைக்கலம்
மறையவர் தில்லை மன்றுணின் றாடிக்

கருணைமொண் டலையெறி கடவுளே யடைக்கலம்
தேவரு முனிவருஞ் சென்றுநின் றேத்தப்
பாசிழைக் கொடியொடு பரிந்தருள் புரியும்
எம்பெருமா னின் னிணையடிக் கபயம்
அம்பலத் தரசே யடைக்கல முனக்கே

(பொ - ரை) மனம்போன வழியிலேயே சென்ற (எனை) அலக்கழிக்கும் க[illegible]லினுக்குநிகரான இப்பிரபஞ்சவாழ்வும், (திருவருளென்னும் மேன்மையான பொருளினையறியாது குற்றமுடைய மனமும், ஆணவமலத்திற்பிறந்து அதிற்கலந்து உபத்திரவப்பட்டுக் கொழுப்பிற்புழு வென்ன அசையும் சிந்தையும், வஞ்சகமும் பாவமும் வாய்ந்த (யாவரும்) பழிக்கத் தகுந்த நினைப்பும், குற்றமும், பொறாமையும், ஆசையும், மறதியும், கபடமும், பொய்யும், தந்திரமும், அதிகக் கோபத்தால் விளையும் போரும், கொலையும், இழிவாகிய சிறுமையும் விரோதமும், பயமும் திடனும், நடுக்கமும் முக்குணத்தால் விளைந்த அறியாமையும், பஞ்சேந்திரியங்களின் செயலும், இல்லாமையும், நோயும் தங்கியதேகத்தினை, உயிரென்றழைக்கப்படும் பட்சிநீங்கியோடும் கூட்டினை, எலும்புடனே நரம்பினைக் கொண்டு ஆங்காங்கு ஒன்றிற்கொன்று பொருந்திய) இடங்களிற் கட்டி, கொழுப்புடன்கூடிய தோலினால் மூடியொழுக்குண்டாகும் குடிசிலினை, செழிப்பில் மிகுந்த உதிரத்துடன்கூடிய சிறு புழுக்கள் தங்கிய கூண்டினை, மலப்பொருள் நிறைந்த பாண்டத்தினை, ஊணிறைந்த கூடையினை, நீங்காதசோற்றினை (யடைக்கும்) துன்பமயமான பள்ளத்தினை, கொலைசெய்யத்தகுந்த ஆயுதங்கள் எண்ணில விருக்கும் தூணியினை, வெறுக்கதகுந்த பலவினைகளென்னும பண்டங்களாகிய குப்பையினை, பழிமொழிகளாகிய சரக்குகள் சிந்தும் சந்தற்கோணியை, கோபாக்கினியையண்டாக்குங்கொல்ல

னுடைய துருத்தினை. பஞ்சேந்திரியப்பட்சிகள் அடைந்திருக்கும் கூண்டினை நீங்காத கிலேசங்கள் வளரும் மரப்பொந்தினை, ஆசைக் கயிற்றாற் சுழலும் பம்பரத்தினை, காசு (சம்பாதிப்பதிலும்) பணம் (சம்பாதிப்பதிலும் சுழன்று திரிகின்ற காற்றாடியினை, ஆன்மாக்கள் செய்யும் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி மயங்கி (எக்காலமும்) சுற்றிவரும் சக்கரத்தினை, (பிரபஞ்சமாகிய) வெட்டவெளியில் யுருட்டிவிட்ட தேர்ச்சக்கரத்தினை, பாவமாகிய பண்டங்களை யேற்றிக்கொண்டு பிறப்பாகிய கடலிற்புகுந்து, காமமென்னுங்காற்று மோதியலைக்க, தீயவழியென்னும் கரையிற்போய்ச்சேர்ந்து கெடுகின்ற கப்பலை, இரண்டு வினைகளாகிய விலங்குடனே சஞ்சரிக்கும் உடலினை, இயமன் வந்து அழைத்திட நடுக்கங்கொள்ளும் தேகத்தினை சவமாகக்கிடத்திவிட்டு (ஆன்மாவாகிய) யான்வெளிப்படுகையில் தேவரீரது திருவடித்தாமரையினிடத்து அபயமாக அடைக்கலம் (புகுந்தேன்.) ஆகாயத்தில் அச்சத்துடன் இடியிடித்தாலென்ன ஆவேசத்துடன் எழுகின்ற வேகமான நடையினைவாய்ந்த வெள்ளை இடபத்தின்மேல் எழுந்தருளும் கடவுளே தேவரீருக்கு அடைக்கலம். இமைகொட்டாத திருநேத்திரங்களையுடைய இறைவனே அடைக்கலம். அன்பாகட்கு எளியவனே யடைக்கலம் அடைக்கலம் தீட்சித பிராமணர்கள் வாழுகின்ற தில்லையம்பதியில் கனகவம்பலத்தி லெழுந்தருளி ஆனந்த கீர்த்தனஞ்செய்து, திருவருளினை முகந்து வீசுகின்ற கடவுளே யடைக்கலம், தேவர்களும் முனிவர்களும் இனஞ்சேர்ந்திருந்து தோத்தரிக்க, பசுமையாகிய ஆபரணங்களை தரித்த கொடிபோன்ற சிவகாமியுடன் விரைந்து அருள்புரியும் எமது பெருமானே தேவரீரது இரண்டு திருவடிகட்கபயம். பொன்னம்பலத்துச சபாபதியே தேவரீருக்கே யடைக்கலம்.

(கு-ரை.) உடலை யுற்றுநோக்கி விசாரிக்கின்ற காலத்து எவ்வகையிலும் பிரயோசனப் படுவதாகத் தோன்றுவதற்கேது இன்

மையின் இவ்வுடற்பற்றைவிட்டு அம்பலத்தரசனையே யடையவே ண்டுவதே தகுதியெனக் குறிப்பித்தனர். திருக்கடைக்காப்பு "நிணங்குடர்தோ னரம்பெண்பு சேராக்கைதானிலாயதன்றாற், குணங்களார்க்கல்லது குற்றநீங்காதெனக் குலுங்கினையே, வணங் குவார் வானவர் தானவர் வைகலு மணங்கொண்டேத்து, மணங் களுரூர் தொழுதுய்யலாமையல் கொண்டஞ்சநெஞ்சே' என்றத னாற்காண்க.

நான்காவது
கோயிற்றிருவகவல்.

திருமால்பயந்த திசைமுகனமைத்து
வருமேழ்பிறவியு மானிடத்துதித்து
மலைமகள் கோமான் மலரடியிறைஞ்சிக்
குலவியசிவபதங் குறுநாதவமே
மாதரைமகிழ்ந்து காதல்கொண்டாடும்
மானுடர்க்கெல்லாம் யானெடுத்துரைப்பேன்
விளிவெளிமாக்க டெளிவுறக்கேண்மின்.

(பொ-ரை.) நாராயணமூர்த்தியானவர் பெற்ற சதுர்முகப் பிரமன படைத்துவரும எழுபிறவிகளிலும் மனிதசென்மமாகப் பிறந்து, பார்வதியாருடைய தலைவனாகிய சிவபெருமானது தாம ரைமலரைப்போன்ற திருவடியினை வணங்கி விளங்குகின்ற சிவப தவியினை அடையாமல் வீணாக மாதர்களை (எண்ணிச) சந்தோ ஷித்து ஆசைபூண்டு கொண்டாடுகின்ற மாந்தர்களுக்கெல்லாம் நான் (சில உண்மைகள்) எடுத்துச்சொல்வேன்! காதலுக்குரிய எளிமையினை வாய்ந்த மாந்தர்கள் தெளிவடையக் கேளுங்கள் (அவை யென்னையோ வெனின்.)

(கு - ரை.) பூர்வசென்மத்தில் மாடுமுதலியவைகளாயிருந்து புண்ணியமிகுதியால் அடுத்தசென்ம மனிதப்பிறவி யெடுத்தவர் கட்கு அதுமுதல் இரண்டொரு சென்மம் வரையில் மலத்தடிப்பு அதிகமாகையால் அவர்களறிவிற்குச் சிவபெருமானுண்மை விளங் காது என்பது சகஜம். எழுதரம் மனிதர்களாகப் பிறந்தவர்கட்கு அம்மலத்தடிப் பிராதாகலின் இத்தகையினரும் சிவபெருமான் உண்மை தெரியாதிருக்க அவரபாலிரங்கி, எம்பிரவியும் * * * குறுகாது என்றனர், ஏடனைகள் மூன்றில் மண், பொன் இரண்டி னையும் விட்டு "மாதரை மகிழ்ந்து" என்று பெண்களை மாத்திரம் குறித்ததென்னையோ வெனில்? பொன்னைவிரும்புவதும் மண்ணை விரும்புவதுங் காதல்கொண்டுள்ள பெண்ணினைப்பற்றியே யாக லானென்க, இங்ஙனம் முதல்வனை மறந்து மாதர் மயலில் மயங்கு வார் பிறகதத்தினை யொத்தாரென்பார் மக்களென்றது மக்க ளென்றார்.

முள்ளுங்கல்லு முயன்று நடக்கும்
உள்ளங்காலைப் பஞ்சென வுரைத்தும்
வெள்ளெலும்பாலே மேவியகணைக்கால்
துள்ளும்வராலெனச் சொல்லித்துதித்தும்
தசையுமெலும்புந் தக்கபுன்குறங்கை
இசையுங்கதலித் தண்டெனவியம்பியும்
நெடுமுடங்கி நின்றிடுமிடையைத்
துடிபிடியென்று சொல்லித்துதித்தும்
மலமுஞ்சலமும் வழும்புந்திரையும்
அலையும்வயிற்றை யாலிலையென்றும்
சிலந்திபோலக் கிளைத்துமுன்னெழுந்து
திரண்டுவிம்மிச் சீப்பாய்ந்தேறி

உகிராற்கீற வுளர்ந்துள்ளுருகி
நகுவார்க்கிடமாய் நான்றுவற்றும்
முலையைப் பார்த்து முளரிமொட்டென்றும்
குலையுங்காமக் குருடர்க் குரைப்பேன்.

(பொ-ரை.) முள்ளினும் கல்லினும முயற்சித்து நடக்கும் உள்ளங்காலினைச் செம்பஞ்சென்னச் சொல்லியும், வெண்மையான எலும்புகளினாலே பொருத்தப்பட்டிருக்கின்ற கணைக்காலினைத் துள்ளுகின்றவரால் மீனென்னைப் புகழ்ந்தும், மாமிசமும் எலும்பும் பொருத்தமாகவுள்ள அற்புத்துடையினை யிசைவாகிய வாழைத்தண்டென உரைத்தும், நீண்ட உடலினைச் சுமந்துகொண்டிருக்கும் இடையினை உடுக்கைபோன்றதென்றும், பிடியளவானதென்றும் கூறிப்புகழ்ந்தும், மலமும் நீரும் கொழுப்பும் மடிப்பும் அலைந்து கொண்டிருக்கின்ற வயிற்றினை ஆலிலையென்றும், சிலந்திப் புற்றினைப்போலக்கிளம்பி முன் வளர்ந்த உருண்டுடைத்துச்சீவடிந்து நகத்தால் கிள்ள உலர்ந்து உள்ளுருகிச (சில காலத்திற்குபபின்) கண்டவர் சிரிப்பதற்கேற்றதாய்த் தொங்கி வற்றிப்போகும் தனத்தினை நோக்கித் தாமரை மொகவென்றும (நாய்போன்று) குலைக்கும் மோகாந்தகாரத்தில் முழுகிக்கிடக்கும் அந்தகர்கட்குச்சொல்லுவேன்.

(கு-ரை.) நாயினது பசையற்ற எலும்பினைக் கடித்துகொண்டிருந்து ஓயாது குலைத்துக் கொண்டிருப்பதுபோல மாந்தர் பிரயோசனமற்ற மாதரை யனுபவித்துக்கொண்டு காலமனைத்தும் புகழ்ந்துகொண்டே யிருப்பவரென்பவர் குலையும் என்றனர் குருடர் என்றதனால் அறிவாகிய கண்ணைக்கொண்டு சிவத்தினை யறியாது காமாந்த காரத்தில் மூழ்கி யறிவுமயங்கிக் கிடப்பாரை அன்றியும், வயதினாலும், உணவினாலும், கழுவுவதினாலும், ஆபரணங்

கள் அணிதலினாலும் ஆடை உடுத்தலினாலும், மாதர்கள் அவயவங்
கள் மேனோக்கில் கண்களுக்கு ரம்மியமாகத் தோன்றிக் காமுகர்
களைக் கவரச செய்யினும, அறிஞர்கள் உற்றுநோக்கில் அவைய
னைத்தும் மிக அருவருக்கத் தகுந்தவைகளால் ஆகியதெனவும்,
நாற்றமடிக்கத் தகுந்தவை சோத்தக்கனவு மாயிருப்பனவற்றை
உவமான வாயிலாக வாயாரப் புகழ்ந்து காலங்கழிந்ததலென்னபிர
யோசனமென்பார், காமக்குருடர் என்றனர்.

நீட்டவுமுடக்கவு நெடும்பொருள் வாங்கவும்
ஊட்டவும்பிசையவு முதவிபிங்கியற்றும்
அங்கையைப்பார்த்துக் காந்தளென் றுரைத்தும்
வேர்வையுமழுக்கு மேவிய கழுத்தைப்
பாரினினிய கமுகெனப்பகர்ந்தும்
வெப்பு மூக்கையு மேவியவாயைத்
துப்புமூக்கின் றாய்மையென்றும்
அன்னமுங்கறியு மசைவிட்டிறக்கும்
முன்னியபல்லை முத்தென மொழிந்து
நீருஞ்சளியு நின்றுநின் றொழுகும
கூரியமூக்கைக் குமிழெனக்கூறியும்
தண்ணீர்பீளை தவிராதொழுகும்
கண்ணைப்பார்த்துக் கழுநீரென்றும்
உள்ளுங்குறும்பி யொழுகுங்காதை
வள்ளைத்தண்டின் வளமெனவாழ்த்தியும்
கையுமெண்ணெயுங் கலவாதொழியில்
வெய்யவதரும் பேனும்விளையத்
தக்கதலையோட்டின்முளைத்தெழுந்த

சிக்கின் மயிரைத் திரண்முகிலென்றும்
சொற்பலபேசித் துதித்துநீங்கள்
நக்கிச்சொல்லி நரகவாசல்.

(பொ-ரை.) (ஒரு பொருளையெடுக்க) நீட்டுதற்கும், (எடுத்த பின்) முடக்குதற்கும், மிகுந்த திரவியத்தினை வாங்குதற்கும், (உணவுமுதலியவற்றை) ஊட்டுதற்கும், (யாதாமொன்றை பிசைவதற்கும் உபகாரங்களை இவ்விடத்துச செய்யாநின்ற உள்ளங்கையினை நோக்கிக் காந்தள் புட்பமென்று கூறியும், வியர்வினையும் அழுக்கினையும் பொருந்திய கழுத்தினை உலகினிலினிமையான பாக்குமரமெனச்சொல்லியும், வெப்புநாற்றத்தினையும் ஊத்தையினையும் பொருந்தியவாயினைச்சிவந்த முருக்க மரத்தின் சுத்தமான புட்பமென்றும் சாதத்தினையும் பதார்த்தத்தினையும் மென்று மென்று (வயிற்றில்) இறக்குகின்ற முன்னேயுள்ள பல்லினை முத்தெனவியம்பியும், ஜலமும்சளியும் தங்கியிருந்து ஒழுகும்விந்த மூக்கினைக்குமிழம்பூவெனவியம்பியும், தண்ணீருமபீளையும் நீங்காது ஓடிவரும் கண்ணினைநோக்கிச்செங்கழுநீர் புட்பமென்றும், உள்ளேகுறும்பி தங்கி வழிகின்றகாதினை வள்ளைத்தண்டினழகையொத்ததெனப் புகழ்ந்தும், கையினால் எண்ணெயைக்கொண்டு தடவாதிருக்கின் கொடியபுழுதியும் பேனுமுண்டாகத் திரண்டமேகமென்றும்,பல மொழிகளைப் பேசிப்புகழ்ந்து (மாந்தர்களாகிய) நீங்கள் விரும்பிப் போகின்ற நரகவாசல் (எத்தகையதென்னில் இயம்புவதும்.)

(கு-ரை.) "வையமிசை மாரிபொய் கொண்டலோபசிய சைவலமோ கருங்குழல், நுதல்வளரிளம்பிறையோமதனன்கைச்சிலையோ, மதர்த்துமான்மருள் மிகுந்து மையணிர்தையரிபடர்ந்தகண் கடிகாவிமலர்த்தடத்தில் வளரிளஞ்சேலோ வாடவர்மனஞ்சூறை கொள்ளும்வேலோ, செய்யபவளக்கடிகையோ விதழிலங்குநகை

செப்பு வெண்டரளவட்டமோ, தீஞ்சொல்மாங் குயிலோசையோ கிள்ளை மொழியோ தெவிட்டாத தெள்ளமுதமோ, திகழ்வதன மோராயிரந்திங்களொளியினைச்சேர்த்தேயமைத்திட்டதோ, செம் பொனஞ்சிறையனங்குலவுதேன் வாவியிற் செழித்தகம்போதிகழ் களம், தய்யமணி மார்பிடங்கொண்டு பூரித்துச்சுணங்கு பூத்தொளிமிகுக்கத், தரிகுங்குசந்தனச சாந்தணிந்திலகுதுணை முலைவெண்முளரிமுகையோ சூதோ கடற்குமிழியோ கூவிளங்களோசொல்லரிய விழயகிரியோ சொர்ன கிண்ணங்களோ கும்பமோ சிற்றிடைதூய மலர்வாளியென்மேல் எய்யுமதனே, விண்ணிடைத்தோன்றுமின்னலோ விதழ்வில் பூங்கொடியோ மதன், இல்லெனச்சொல்லுநல்லல்குலரவோ தொடையிலங்குமிளவாழையோ பொன், இணையிலடிபங்கயப்போதோ மற்றேதோ வியம்புதற்கயனைன்தன், இவர்கட்கு மரிதென்னிலன்னனே நின்னழகை யாவருரை செய்வர் மாதோ'' எனப்புலவர் வியந்து பாடுவது வழக்கமாகலின் "சொற்பல பேசித்துதித்து" என றனர்.

தோலுமிரைச்சியுந் துதைந்துசீப்பாயும்
காமப்பாழி கருவிளைகழனி
தூர்மைக்கடைவழி தொளைப்பெறுவாசல்
எண்சாணுடம்பு மிழியும் பெருவழி
மண்பாற் காமங் கழிக்கு மறைவிடம்
நச்சிக்காமுக ணுய்த்தாளென்றும்
இச்சித்திருக்கு மிடைகழிவாயல்
திங்கட்சடையோன் றிருவருளில்லார்
தங்கித்திரியுஞ் சலலைப்பெருவழி
புண்ணிதுவென்று புடவையைமூடி

உண்ணீர்பாயு மோசைச்செழும்புண்
மால்கொண்டறியா மாந்தர்புகும்வழி
நோய்கொண்டொழியா நுண்ணியர்போம்வழி
தருக்கியகாமுகர் சாரும்படுகுழி
செருக்கியகாமுகர் சேருஞ்சிறுகுழி
பெண்ணுமாணும் பிறக்கும்பெருவழி
மலஞ்சொரிந்திழியு வாசற்கருகே
சலஞ்சொரிந்திழியுந் தண்ணீர்வாசல்.

(பொ-ரை.) தோலும், மாமிசமும் நெருங்கிச் சேர்கின்றகாமக்குகையாம் கருவோற்பத்தியாகும் கழனியாம், சூதகம்வழிகின்றதுவாரத்தினையுடையவாடலாம், எட்டுச்சாணுடலிருக்கும் உடல்வெளிவரும் பெரியவழியாம், உலகத்தில் (ஆண்மாக்களின்) இந்திரியத்தினை யொழித்தற்கேற்ற மறைந்த இடமாம், அந்தகைய இடத்தினை விரும்பிக்காமாந்தகாரத்தினால் தானெக்காலத்தும், ஆசைகொண்டிருக்கும் உடலின் மத்தியிலுள்ள பெரிய வாசலாம், சந்திரனைச் சடாபாரத்தினுடைய பெருமான் திருவருளினையடையாதவர் இருந்து திரிகின்ற மெலிவான பெரியவழியாம், இது புண்ணுக்குச் சமானமென்று புடவையைக்கொண்டு மூடியும் உளளே யிருந்து நீரினை யூற்றும் ஓசையுடன் கூடிய சிலந்த புண்ணும், காமவாசை கொண்டு (சிவபெருமான் திருவருளினையறியாத மாந்தர்கள் நுழைகின்ற வழியாகும், காமநோய்பற்று அது நீங்காதவர்கள் போகும் வழியாகும் கருவம் கொண்ட காமிகள் நெருங்கும் படுகுழியாம்; செருக்கினையுடைய காமிகள் சேருகின்ற சிறியகுழியாம், பெண்ணும் ஆணும் பிறப்பதற் கேதுவாகிய பெரியவழியாம், மலமானது வழிந்து இறங்குந் தண்ணீர் வாசலாம.

இத்தைநீங்க ளினிதெனவேண்டா
பச்சிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி
மெச்சிச்சிவபத வீடருள்பவனை
முத்திநாதனை மூவாமுதல்வனை
அண்டாண்டமு மனைத்துளபுவன மூங்
கண்டவண்ணலைக் கச்சியிற்கடவுளை
ஏகநாதனை யிணையடியிறைஞ்சுமின்
போகமாதரைப் போற்றுதலொழிந்தே.

(பொ - ரை) இத்தனை (நிதம்பத்தினை) நீங்கள் சுகமான தென்றுவிரும்பாமல், பொதுமகளிரைப் புகழ்தலின்று நீங்கி (வேரும்) பச்சிலையிடினும் அடியார்களுக்கு (மனம்) இறங்கி வியந்து பாராட்டித் (தமது) சிவபதமாகிய மோட்சவீட்டினைப் பாலிக்கின்ற பெருமானை மோட்சத்தினுக்குத் தலைவனை, நித்தியமாயுள்ள முதல்வனை அண்டபகிரண்டங்களையும் பதினாலு புவனங்களையும் காரியப்படுத்திய தலைவனை, காஞ்சீமாநகரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனை, தன்னந்தனியனை, (அவனது) இரண்டு திருவடிகளையும் தொழுமின்கள்.

(கு-ரை.) இதுகாறுமெடுத்துக் கூறியதக்கவர்களாலே யருவருக்கத்தகுந்த அங்கத்தினுக் காசைப்படா திருக்கவேண்டு மென்பார் "இனிதெனவேண்டா" என்றனர், வெறும் பசிலையினைப்பறித்துப் பரமனையருச்சிக்கினும் பத்தருக்குப் பரிந்தருள், செய்வானென்பார், "பசிலையிடினும் பத்தர்க்கிரங்கி என்றனர். தாயுமானவர், "கல்லாலெறிந்துங் கைவில்லாலடித்துங் கனிமதுரச்,சொல்லாற்றுதித்துகற்பசிலை தூவியுந்தொண்டரினமெல்லாம்பிழைத்தன ரன்பற்றநானினியேது செய்வேன், கொல்லாவிரதியர்நேர்

நின்ற முக்கட்குருமணியே" என்றதனுற்காண்க போகமாதரென்பது விலைமகளிரை. இவர்கள் பெயரைக்குறித்துச் சொல்லவே, இல்லறத்திலிருந்து கற்புடைய மனைவியுடன் வாழ்ந்து இல்லற நெறிதவருது. சிவசிந்தனையுட னிருக்கின்றவறில்லையென வேற்பட்டது. பின்னும் திருவெண்காட்டடிகள் *மாதரையடிக்கடிவைவதுபொருட்பெண்டிரை நோக்கியேயாம்.

திருவேகம்பமாலை.

அறந்தா னியற்று மவனிலுங் கோடி யதிகமில்லந்
துறந்தா னவனிற் சதகோடி யுள்ளத் துறவுடையோன்
மறந்தா னறக்கற் றறிவோ டிருந்திரு வாதனையற் [பனே
றிறந்தான் பெருமையையென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! தருமஞ் செய்பவனைப் பார்க்கிலும் வீட்டைநீங்கியதுறவியானவன் கோடிபங்கு உயர்ந்தவன், இத்துறவியினைப் பார்க்கினும் மனத்துறவு அடைந்தவன் நூறுகோடிபங்கு உயர்ந்தவன், கோபமுழுவதனையு நீங்கி அறிவுமயமா யிருந்து சகலகேவலமற்றுத் தற்போதமொழிந்தவன் பெருமையினை நானென்னவென்று சொல்லி (மதிப்பேன்)

(கு - ரை.) அறமியற்றுபவன் இல்லறத்தான், இல்லந் துறந்தான் வானப்பிரஸ்தன் உள்ளத்துறவுடையோன் சந்நியாசி, இருவாதனை யற்றிறந்தான் ஞானி, பிரபஞ்சமுகமாகச் செல்லும் வாசனையை யொடுக்கிக்கொண்டு சிவமயமாயிருந்து பிறவிக் கேதுவா

இய தற்போத மொழிந்தவனே பெரியோனெனியார் "என்சொல்லுவோன்" என்றனர். பதிபசுபாசவிளக்கம். "அறிவிலறிவாயகண்டிதமா யகர்தாநந்த மயமாகிச், செயும்பரம சிவந்தன்னைத், தன்னுட்கண்டுநியானித்துக், கறவையருந்தப்பால் சுரருக்குங்காலமேனும் கடைப்பிடிப்போர், பிறவிக்கடலைக் கடந்தோர்க ளவரேயுலகிற் பெரியோரே" என்றதனுற் காண்க.

கட்டி யணைத்திடும் பெண்டிரு மக்களுங் காலதச்சன்
வெட்டி முறிக்கு மரம்போற் சரீரத்தை வீழ்த்திவிட்டாற்
கொட்டி முழக்கி யழுவார் மயானங் குறுகி யப்பா
லெட்டியடி வைப்பரோ விறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே (ஆசைமிகுதியினுலே இருகரங்களால்) சேர்த்து, (மார்புடனே) யணைக்கத்தகுந்த மனைவியரும் புத்திரரும். தசசனுகிய இயமன் (மரம்போன்ற சரீரத்தினைவெட்டி முறித்துக் கீழே மரம்போலத் தள்ளிவிட்டால் அவர்கள் சாப்பறையடிப்பித்து வாத்தியமுழக்குவித்துப் புலம்புவார் சுடுகாடு வரையில் வந்து (திரும்பி வந்துவிடுவார்) அப்புறத்தில் ஓரடியாயினு வைப்பரோ (வையார்).

(கு-ரை.) பெண்டிரைக் கட்டியணைத்தல் காமமிகுதியால், மக்களைக் கட்டியணைத்தல் அன்புமிகுதியால், ஆன்மாக்களின்கால வரையறை யுணர்ந்து வருபவனுகலின் இயமன் காலனென்னப் பட்டான், தச்சன் மரங்களைவெட்டிக் கீழே தள்ளுதல்போல இயமனும் உடலைக்கீழேதள்ளுபவனுகையால் தச்சனென்றூர்,மனைவியரும் புத்திரரும் மயானத்திற்கு அப்புறம் வாராரெனவே, செய்துள்ள புண்ணியபாவங்கள் சூக்குமவுடல் செல்லு முலகத்திற்கும் வருமென்பதாயிற்று.

கைப்பிடி நாயகன் றூங்கையிலே யவன் கையையெடுத்
தப்புறந்தன்னி லசையாமன் முன்வந் தயல்வளவி
லொப்புடன்சென்று துயினித்துப் பின்வந் துறங்குவளை
யெப்படிநா னம்புவே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (விவாககாலத்தில் பலரறிய) கைப்பிடித்த கணவன் கையினை (மெள்ளத்தூக்கி அப்புறத்தில் சிறிதுமசையாதபடி முன்னேவைத்துவிட்டு வேறுவீட்டிற்குத் தன்சம்மதத்துடன்சென்று தூக்கமின்றி (அன்னிய நாயகனொருவனுடன் சுகித்திருந்து) திரும்பிவந்து (தனது சொந்தநாயகன் பக்கத்தில் பழையபடி நித்திரை செய்பவளை எவ்வாறு நம்புவேன்.

(கு-ரை.) "கைப்பிடிநாயகன் என்றது விலைமகளிரேயன்றி குலமகளிருவரும் இன்ன நடவடிக்கை யுடையாரெனக் குறித்தற்கு. எப்படி நம்புவேன் என்றதனால் மாதர்கள் உள்ளத்தினையறிவது கஷ்டமென்பதாயிற்று. "அத்திமலருமருங்காக்கை வெண்ணிறமுங் கத்துபுனமீன்பாதங் கண்டாலும். பித்தரே காணுறறிவுடையோாக்கட்குளருங் காண்பரோ, மானார்விழியார்மனம்" என்றதனாற் காண்க.

நன்னாரிற்பூட்டிய சூத்திரப்பாவை நன்னார் தப்பினற்
றன்னாலுமாடிச் சலித்திடுமோ வந்தத் தன்மையைப்போ
லுன்னாலியானுந் திரிவதல்லான் மற்றுனைப் பிரிந்தா
லென்னாலிங் காவதுண்டோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே, நல்லநாரினால் கட்டப்பட்டிருக்கிற சூத்திரப்பதுமை (ஆடிக்கொண்டிருக்கிற சமயத்தில்) அந்த நல்லநார்

அறுந்து விட்டால் பதுமையேயாடியசையுமோ (அசையாது) அந்தத்தன்மையைப்போல தேவரீரால் யானும் (இந்த வுலகத்தில்) சஞ்சரிப்பதல்லால, தேவரீரைப் பிரிந்தால் அடியேனால் இவ்வுலகில் ஆகும் காரியம் ஏதாவது உண்டோ, (ஒரு சிறியதுமில்லை.)

(கு - ரை.) ஆன்மா சுதந்தர வினையத் தனக்கென வொரு செயலின்றியாவும் முதல்வன் செய்விக்க செய்பவனாகலின், என்னாலிங்காவதுண்டோ எனறனர். சிவஞான சித்தியார், 'உலகினிலென்செய் லெல்லா முன்விதியே நீயே யுனனின்றுஞ் செய்வித்துஞ்செய்கின்றாயென்று, நிலவுவதோர் செயலெனக் கிலலேனுன் செயலென்று நினைவார்க்குவினைகளெல்லாம் நீங்குந்தானே'' என்றதனாற் காண்க. பதுமையினை யொருவன் ஆட்டுவிக்க ஆடுவது போல ஆன்மாவும் முதல்வன் ஆட்டுவிக்கவாடு மென்பார், தன்னாலாடிச் சலித்திடுமோ என்றனர். தேவாரம் "ஆட்டுவித்தாலாரொருவராடாதாரே" என்றதனாற் காண்க.

நல்லாரிணக்கமு நின்பூசைநேசமு ஞானமுமே
யல்லாதுவேறு நிலையுளதோ வகமும்பொருளு
மில்லாளுஞ்சுற்றமு மைந்தரும் வாழ்வு மெழிலுடம்பு
மெல்லாம்வெளிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகமபனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே' நல்லவர்களுடைய சினேகமும், தேவரீர் சிவபூசையில்விருப்பமும், ஞானமும் அல்லாமல்வேறொன்று ஆன்மாவிற்குஉறுதியைக்கொடுக்குநிலையுள்ளதான பொருள் உண்டோ! (இல்லை) வீடும், திரவியமும், மனைவியும், உறவினரும் புத்திரரும். உலகவாழ்க்கையும், அழகிய உடலும் இவைகளெல்லாம் புறமபேயிருந்து மயக்கத்தக்கவைகளேயாம்.

(கு - ரை.) நல்லாரிணக்கமென்றது சங்கம வழிபாடு, நின்பூசைநேசம் என்றது இலிங்கவழிபாடு, ஞானமுமே என்றது ஆசாரியனை யடைதற்கேதுவாகிய ஞானவழிபாடு. இம்மூன்றுமேயொருவனுக்கு இன்றியமையாத உறுதிப்பயனைக்கொடுத்தற்கேதுவென்பார். 'வேறு நிலையுளதோ' என்றனர். அகமுதல் உடம்பு ஈறாகக் கூறப்பட்டன வெல்லாம் நம்மை யேமாற்றத் தக்கனவே யன்றி அவற்றாற் பிரயோசனமில்லை யென்பார். எல்லாம்வெளிமயக்கே' என்றனர். உபதேசகாண்டம், "மக்களைநிதியைப்பேதை மகளிரை மருங்குசூழ்ந்த, வொக்கலை நோக்கி யேமாந்துறுகதி நோற்கலாராய், மிக்கிழி நரகத்தாழ்வர் மென்சிறுபறவைகண்டந்தோ, தக்க வெஞ் சுழனுக்கண்டை கொண்டுவிண் டுயலாதன்றே" என்றதனாற் காண்க.

பொல்லாதவனெறி நில்லாதவனைம் புலன்கடமை
வெல்லாதவன்கல்வி கல்லாதவன்மெய் யடியவர்பாற்
செல்லாதவனுண்மை செல்லாதவனின் றிருவடிக்கன்
பில்லாதவன்மண்ணி லேன்பிறந்தேன் கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (அடியேன்) கொடியன், நல்வழியி னடவாதவன், பஞ்சேந்திரியங்களை யடைக்காதவன் (கற்கவேண்டிய கல்வியினைக் கற்காதவன், உண்மையடியரிடம் சினேகியாதவன்' மெய்யன்புரையாதவன், தேவரீர் திருவடியினிடத்து அன்பில்லாதவன் (இத்தகையன்) பூமிக்குப் (பாரமாக) ஏன் பிறந்தேன்.

(கு-ரை.) யாவருக்கும் நல்லவனையும், தருமவழியில் நடப்பவனையும் இந்திரியங்களின் வழியே மனத்தினை விடாதவனையும்,

கண்ட நூல்களைக் கற்றவனும், சிவனடியார் கூட்டுறவினையுடையவனும், சத்திய விரதனும், சிமநேசமுடையவனு மிருப்பவனே உலகத்தில் பிறந்ததனு லடையவேண்டிய பெரும் பிரயோசனத்தையடைவ னென்பதாம்.

பிறக்கும்பொழுது கொடுவந்ததில்லைப் பிறந்துமண்மே
லிறக்கும்பொழுது கொடுபோவதில்லை யிடைநடுவிற்
குறிக்குமிச்செல்வஞ் சிவன்றந்ததென்றுகொடுக்கறியா
திருக்குங்குலாமருக்கென்சொல்லுவேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (ஒருவன் உலகத்தில்) பிறக்கின்ற காலத்து (யாதொன்றையும்தன்னுடன்) கொண்டுவந்ததில்லை, பிறந்து (வாழ்ந்து)உலகில் இறக்குங்காலத்து (தானீதுகாறுஞ் சம்பாதித்த பொருள், திக்குகளிலொன்றினையும்) கொண்டுபோவதில்லை, (பிறப்பிற்கும் இறப்பிற்கும்) மத்தியகாலத்தில் (அதாவது உலகில்வாழுங்காலத்தில் கிடைக்கும் செல்வம் சிவபெருமா னமக்குக் கொடுத்ததென்று எண்ணி இரப்பவர்க்குக்) கொடுக்காமல் இறந்துபோகும் பிரபஞ்ச அடிமைகட்கு நான்என்னவென்றெடுத்துரைப்பேன்.

(கு-ரை.) பூர்வ சென்மத்திற் புண்ணியபலனுக்குத் தக்கபடி இசசென்மத்தில் சிவபெருமான் வேண்டிய செல்வங் கொடுத்திருக்க இச்செல்வத்தினைக்கொண்டு இப்போது தானதருமங்களைச செய்து அடுத்த சென்மத்திலு மிங்ஙனமே செல்வனுக வாழவேண்டுமென்று கருதாது சிறிதும் செலவழியாம லிருக்கும் உலோபர்கட்கு எடுத்துச சொல்லியும் கேளாரென்பர் 'என் சொல்வேன்' என்றனர்.

அன்னவிசார மதுவேவிசார மதுவொழிந்தாற்
சொன்னவிசாரந் தொலையாவிசாரந் நற்றோகையரைப்
பன்னவிசாரம் பலகால்விசார மிப்பாவிநெஞ்சுக்
கென்னவிசாரம் வைத்தாயிறைவா கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (அடியேனுக்கு முதலுண்டாவது) உணவுசம்பந்தமாக வுண்டாகும் துக்கம் அதுவே யெப்போது நீடித்த துக்கம், அது நீங்கிய காலத்தில் திரவியந் தேடவேண்டு மென்னுந் துக்கம் நீங்காதுக்கம். (அது நீங்கியகாலத்தில் மாதர்களை நெருங்கி வாழவேண்டுமென்னுந் துக்கம் (இங்ஙனம்) எக்காலத்தும் துக்கமே, இத்தீய மனத்திற்கு என்ன துக்கம் வைத்தனை (இத்துக்கங்களினின்று நீங்குங்காலம் எக்காலமோ அறிகிலேன்.)

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவருளினை யடைதற் கேதுவாகிய சாதனங்களிற் சிறிதும் புத்தியைச் செலுத்தாது, உடலைக்காத்தலினும் போகங்களை யனுபவித்தலினும், சிற்றின்பம் நுகர்தலினும் சாதனமாயுள்ள வற்றிலேயே காலங்கழிக்கின் உய்வதெங்ஙனமென்பார். 'என்ன விசாரம்' வைத்தார் என்றனர்.

கல்லாப்பிழையுங் கருதாப்பிழையுங் கசிந்துருகி
நில்லாப்பிழையு நினையாப்பிழையு நின்னஞ்செழுத்தைச்
சொல்லாப்பிழையுந் துதியாப்பிழையுந் தொழாப்பிழையு
மெல்லாப்பிழையும்பொறுத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே

(பொ-ரை) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (கற்கவேண்டிய நூல்களை) கற்காத குற்றத்தினையும்

அந்நூல்களை விரும்பாத குற்றத்தினையும், மனங்கசிந்து உருகியவ்வழி நில்லாத குற்றத்தினையும் தேவரீரது பஞ்சாக்கரத்தைச் செபியாக் குற்றத்தினையும், தோத்தரியாத குற்றத்தினையும் (மற்றுமெனையறியாது செய்யும்) எல்லாக்குற்றங்களையும் மன்னித்துத் திருவருள் புரிந்தருளல்வேண்டும்.

(கு-ரை.) கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல். தெளிதல் உபாய நிஷ்டை இவற்றிலொன்றேனும் செய்யவில்லை யென்பார் முறையே "கல்லாப்பிழையும் * * * சொல்லாப் பிழையும் என்றனர். இந்நான்கினுந்தேர்ந்த பரமஞானிகளாய் விளங்குபவரும் சிவபெருமானைத் தோத்தரித்து வணங்க வேண்டுவது அவசிய மென்பார். "துதியாப்பிழையும் தொழாப்பிழையு மென்றனர்" தன்னையறியாமலும் சில சிவாபராதமுண்டாமென்பார் "எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருள்வா"யென்றனர்.

மாயநட்போரையு மாயாமலமெனும் மாதரையும்
வியவிட்டோட்டி வெளியேபுறப்பட்டு மெய்யருளாந்
தாயுடன்சென்றுபின் றாதையைக்கூடிப்பின் றாயைமறந்
தேயுமதே நிட்டையென்றானெழிலிற் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) அழகினைவாய்ந்த காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (அடியேனைத் தடுத்தாட்கொண்டகுருநாத) மாயையென்னும் சினேகரையும், ஆணவமலமென்னும்மாதர்களையும், தன்னிடத்திலிருந்தும் அப்புறப்படுத்திச் சந்நியாச மடைந்து உண்மையான திருவருளாகும் தாயாருடன் தொடர்ந்து தந்தையாகிய சிவபெருமானை யடைந்து பின்னர் தாயினைமறந்து பொருந்தியிருப்பதே நிஷ்டையெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளினன்.

(கு-ரை.) கன்மனத்தினை எங்ஙனமாயினும் அனுபவித்தே தீரவேண்டுமாதலினால் மாயாகாரியங்களிடத்துப்பற்றும் ஆணவ மலத்தடிப்பும் நீங்கவே இதுகாறு மலத்துடன் விரவியிருந்த திரோதானசத்தி அருட்சத்தியாக விளங்க அவ்வருட்சத்தி மூலமாக முதல்வனுட னிரண்டறத் தியானிக்கும் சமயத்தில் திருவருட் டோற்றும் மூனைந்து தோன்றுதாகலின அந்தநிலையே நிர்விகப்ப சிவராஜயோக சமாதி யென்றனர்.

வரிக்கோலவேல்விழி யாரனுராக மயக்கிற் சென்று
சரிக்கோதுவேனெழுத் தஞ்சுஞ்சொலேன் றமியேனுடல
நரிக்கோகழுகு பருந்தினுக்கோவெய்ய நாய்தனக்கோ
வெரிக்கோவிரை யெதுக்கோ விரைவாகச்சியேகம்பனே

(பொ-ரை.) இறைவனே காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கின்ற எகாம்பரநாதனே! செவ்வண்டினையொத்த அழகிய வேலாயுதம்போன்ற மாதர்களுடைய ஆசையென்னும் மயக்கிற் சிக்கி (அவர்கள்) அழகினை வர்ணித்துக்கொண்டிருப்பேன். பஞ்சாக்கர மகா மந்திரத்தினைச்செபியேன் (இத்தகையனுடைய) உடல் நரியினுக்கோ, கழுகினுக்கோ, பருந்தினுக்கோ, கொடியநாயினுக்கோ, அக்கினிக்கோ, மற்றெவற்றிற்கோ இரையாய் விடும்.

(கு-ரை.) வேதவிருதயமாய் மந்திர ரத்தினமாக விளங்கும் பஞ்சாட்சர தியானத்தினைக் கைவிட்டு மாதர் மயக்கிற் கட்டுப்பட்டிருப்பவர்கள் உருவசித்து, அருவசித்தி, அருவுருவசித்தி, மூன்றிலொன்றையடையாது தங்கள் தேகத்தினை நரிமுதலிய வற்றிற்கு இரையாகும்படி செய்வார்கள்.

காதென்றுமூக்கென்று கண்ணென்றுகாட்டி யென்க ண்ணெதிரே, மாதென்றுசொல்லி வருமாயைதன்னை மறவிட்ட, தூதென்றெண்ணுமற் சுகமென்று நாடுமித் தூர்ப்புத்தியை, யாதென்றெடுத்துரைப்பே னிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! காதுகளெனவும், மூக்கெனவும், கண்களெனவும் என் கண்முன்னே காட்டி (இவையனைத்தையுமுடைய பெண்ணென்று சொல்லிவருகின்ற மாயையாகிய வடிவினை எமன் என்முன்னனுப்பியதென்றறியாமல் இன்பங்கொடுக்கத்தகுந்த உருவமென விரும்பும் எனக்குண்டாகி யிருக்கும் கெடுதலையான புத்தியின் றன்மையை யென்னவென் றெடுத்துரைப்பேன்.

(கு-ரை.) பேரின்பத்தினையடைவதற்கேதுவாயுள்ள விடயங்களில் மனத்தினைசிறிதுஞ் செலுத்தாமல், சிற்றின்பத்தினையடைவதற்கேதுவாயுள்ள மாதரிடத்துப் புத்தியினைச் செலுத்தியதிலழுந்தி கிடக்கின் இயமன் தூதுவா அஞ்சாது வந்து இலேசாக அழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுவ ரென்பதாம்.

ஊருஞ்சதமல்ல வுற்றார் சதமல்ல வுற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல பெண்டீர்சதமல்ல பிள்ளைகளுஞ்
சீருஞ்சதமல்ல செல்வஞ்சதமல்ல தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல நின்றாள் சதங்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! ஊரும் நித்தியமன்று, சுற்றத்தாரு நித்தியமன்று விரும்பிப் பெற்றெடுத்த தாய் தந்தையரும் நித்தியமன்று, மனைவியரு

நித்தியமன்று, புத்திரர்களும் உலகத்தி லனுபவிக்கும் சிறப்புகளும் நித்தியமன்று, திரவியமும் நித்தியமன்று இவ்வுலகிலே எத்தகை யரு நித்தியமன்று (எல்லாமனித்தியமே) தேவரீர் திருவடியே நித் திய மானது.

(கு-ரை.) ஈண்டுகுறித்தவற்றுள் ஆன்மாக்களியாவரும் இறப் பிலும் பிறப்பிலும் கட்டுப்பட்டுக் கிடத்தலினாலும் பதார்த்தங்கள் யாவும் மாயாகாரியங்களா யிருத்தலினாலும் இவையெல்லாம் சத மல்லவென்றார். இறப்பினும் பிறப்பினுங் கட்டுப்படாது என்று நித்தியனா யுள்ளவன் சிவபெருமா னொருவனேயாகலின் அவன் திருவடியே சதமென்றனா.

சீறும்வினையது பெண்ணுருவாகித் திரண்டுருண்டு
கூறுமுலையு மிறைச்சியுமாகிக் கொடுமையினால்
பீறுமலமு முதிரமுஞ்சாயும் பெருங்குழிவிட்
டேறுங்கரைகண்டிலே னிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக் கும் ஏகாம்பர நாதனே! கொடுமையினை விளைவிக்கும் வினையான து ஒரு பெண்ணின் வடிவினையெடுத்து (அப்பெண்ணினிடம்) திர ண்டு உருண்டுகுவித்த நுனியும்மாமிசத்திரட்சியினாலு (மமைந்த னத்தின்) கொடுமையினையும், மலம்வரும் (குதத்தினுக்குச் சமீபத் தில் உதிரம்வழியும் (நீச்சக்குழியாகிய) பெரிய குழியினையும்விட்டு நீங்கியடையும் கரையொன்றினையும் கண்டேனில்லை.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சமுமாக மனத்தினைச செலுத்தியுள்ள எத் தகையினரையும், மாதர்கள் அங்கங்களுக்குள் சிறந்து விளங்கித் தம் வயமாக விழுத்துத் தங்களிடத்து மயங்கச்செய்வன தனமும் நீச்ச விஷயமாய் யிருத்தலின்ல் அவையிரண்டினையு மாத்திரம் குறித்தனர்.

பொருளுடையோரை செயலினும் வீரரைப்போர்க்க
ளத்துந், தெருளுடையோரை முகத்தினுந்தேர்ந்து தெளி
வதுபோ, லருளுடையோரைத் தவத்திற் குணத்தி லரு
ளிலன்பி, லிருளறுசொல்லினுங் காணத்தகுங்கச்சி யே
கம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர
நாதனே! செல்வமுடையவர்களை அவர்களுடைய (தருமச்) செய்
கைகளாலும், வீரமுடையவர்களை அவர்களுடைய (தீர) யுத்தத்தி
னுலும் அறிவுடையோர்களை அவர்களுடைய (நல்ல) முகக்குறியி
னுலும் தேர்ந்து தெளிந்து கொள்வதுபோல, திருவருளுடைய
பெரியோர்களை அவர்கள் தவத்தினுலும்,குணத்தினுலும், கிருபை
யினுலும், அன்பினுலும், குற்றமற்ற வசனத்தாலும் தெரிந்து
கொள்ளலாம்.

(கு-ரை.) உலகில் ஒவ்வொருவரும் தாங்கள் தாங்கள் செய்
யுங் காரியங்களைக்கண்டு அக்காரியங்கட்குக்காரணமாயுள்ளகருத்
தாக்களின் உண்மைத்தன்மையை கண்டு தெரிந்துகொள்ளலாம்
என்றனர்.

பருத்திப் பொதியினைப்போலே வயிருபருக்கத்தக்க
டுருத்திக் கறுசுவை போடுகின்றார் துறந்தோர்தமக்கு
வருத்தியமுதிடமாட்டா ரவரையிம் மாநிலத்தி
லிருத்திக்கொண்டேனிருந்தாயிறைவாகச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்
கும் ஏகாம்பரநாதனே! பஞ்சின் மூட்டையினைப்போலுள்ளவயிறு

நாளுக்குநாள் தொப்பையிட்டு அதிகப்பட்டு (ஒவ்வொருவரும்) தங்கள் தோற்பைக்கு அறுசுவையுடன் கூடியபண்டங்களை யிடுகின்றார் (இங்ஙன மின்றி) துறவிகட்கு (அன்புடன்வலிய) வரவழைத்து அன்னம் படைக்கமாட்டார் அத்தகைய உலோபர்களை இப் பெரிய பூமியில் என்னைத்தக்கொண்டிருக்கின்றனை.

(கு - ரை.) "இல்வாழ்வானென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு நல்லாற்றினின் றதுணை" என்ற தருமநூலுக்கு விரோதமாக நடக்கின்றவன் உலகிலிருந்தால் அவன் பழக்கத்தால் பலருங் கெடுவ ராகலின் அத்தகையினரைச் சீக்கிரம் இவ்வுலகத்தினின்றும் அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்றனர்.

பொல்லாவிருளகற்றுங் கதிர்கூகையென் புட்கண்ணிலுக்
கல்லாயிருந்திடு மாறொக்குமே யறிவோருள்த்தில்
வல்லாரறிவா ரறியார்தமக்கு மயக்கங்கண்டா
யெல்லாம் விழிமயக்கே யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! அதிகமான இருளையகற்றும் சூரியன் கிரணம்கூகையென்று சொல்லப்படுகின்ற பட்சியின்கண்ணுக்கு இருளாகவே யிருந்திடுந்தன்மையினை யொக்கும் அறிவாளிகள் தமது உள்ளத்தில் அகவிழிகொண்டு பார்க்க வல்லவராகலின் அவர்கள் தம் கண்ணால் (ஞானசூரியனை) அறிவது அறியாதவர்கட்கு (அறியாமையாகிய) மயக்கம் காரணமாயிருப்பதும் (ஆலோசிக்குமிடத்து) இவையனைத்தும் கணமயக்கேயாம்.

(கு-ரை.) பூதசூரியன் எல்லார் கண்களுக்கும் உபயோகமாக விருக்கினும் கூகையின்கண்களுக்கு உபயோகப்படுவதில்லைபோ

ல ஞானசூரியன் எல்லார் உள்ளங்களிலும்பிரகாசிக்கினும் அறியாமை வாய்ந்தார் உள்ளத்தில் பிரகாசியா னென்பதாம்.

வாதுக்குச்சண்டைக்குப்போவார்வருவர்வழக்குரைப்பர்
தீதுக்குதவியுஞ் செய்திடுவர் தினந்தேடியொன்று
மாதுக்களித்து மயங்கிடுவார் விதிமாளுமட்டு
மேதுக்கிவர்பிறந்தா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! (இவ்வுலகினர்) தங்கள் ஆயுள்நாள்பரியந்தம் வீண்தருக்கம் புரியவும் போர்புரியவும் போவதும்வருவதுமாயிருப்பர்கள் (வீண்) வழக்குத்தொடுப்பர்தீமையானகாரியங்கட்கு வேண்டிய உதவி புரிவார்கள்'' பிரதிதினமு மலைந்து (திரவியஞ் சேகரித்து) ஒரு பெண்ணுக்குக் கொடுத்து மயங்கி யிருந்திடுவர் எதன்பொருட்டு இவ்வுலகிலிவர், பிறந்தார்.

(கு - ரை) சாகிறவரைக்கும் பகிர்முகமாயுள்ள விவகாரங்களிற் பிரவேசித்து வீணாள் கழிந்து ஒரு பயனையு மடையாது போகின்றனரேயன்றி அந்தர்முகமாக விருந்து மறுமைக்கடைய வேண்டிய புண்ணிய சாதனங்களி லொன்றையும் சேகரித்துக் கொண்டாரில்லை யென்றனர்.

ஓயாமற்பொய்சொல்வர் நல்லோரை நிந்திப்பருற்றுப்
பெற்ற, தாயாரைவைவர் சதியாயிரஞ்செய்வர் சாத்திர
ங்க, ளாயார்பிறக்குபகாரஞ்செயார் தம்மை யண்டினர்
கொன், றீயாரிருந்தென்ன போயென்னகாண் கச்சியே
கம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! (உலகத்திற் பெரும்பாலோர் எப்போதும் பொய்பேசிக்

கொண்டேயிருப்பர், நல்லவர்களை தூஷிப்பர் அனேகமான தவங்களைச்செய்து பெற்றெடுத்ததாயினை நிந்தைசெய்வார் அனேகமானவஞ்சகங்களைச் செய்வர், உண்மைச் சாத்திரங்களை ஆராயார், அந்நியர்கட்குபகாரம் செய்யார், தம்மையடுத்து யாசித்தவர்கட்கு ஒரு சிறிது மீளர் (இத்தகையினர்) உலகத்தில் வாழ்ந்தென்ன இறந்தென்ன இரண்டு மொன்றே.

(கு-ரை.) தாங்கள் தீமையினைச்செய்து கொண்டிருப்பதன்றி தங்கட்கு யாதொரு சம்பந்த மில்லாரை ரூவதாலும்,பலபிரகாரத்தாலு தமக்கு நன்மை செய்தாரை நிந்தித்தலும்,தாமடையவேண்டியவற்றை யடையாமலும் இப்பிரகாரமாக எவ்விதத்திலுநன்மை செய்யாது தீமையினையே செய்துகொண்டிருப்பவர் உலகிலிருந்து வாழ்தலினும் இறத்தலே நன்றென்றார்,

அப்பென் றும்வெண்மையா தாயினுமாங்கந்நிலத்தியல்பா
தப்பின்றியேகுண வேற்றுமைதான்பல சார்தலினற் |ல்
செப்பிலபக்குவம் பக்குவமாயுள்ள சீவனினு
மிப்படியேயிறப னெந்தைபிரான் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) எமதுதந்தையாகிய பெருமானும்! காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனுமானவனே! நீரானது எக்காலத்தும் வெண்மைநிறத்தினையுடையதாயினும் உலகில்பூமியின் சம்பந்தத்தால் தன்னிடத்திலே குற்றமின்றி அடுத்த நிலத்தின் சார்பால் பல நிறத்தினைப் பெறுதலைப்போல, ஆராயுங்கால் பக்குவம் அபக்குவமானவேற்றுமையுள்ள சீவன்களிடத்தும்அவ்வாறே யிருப்பன்.

(கு - ரை.) சிவபெருமான்சர்வவியாபகனாய் ஆன்மாக்களோடும் இரண்டறக்கலந்து எக்காலத்து மிருக்குந் தன்மையுடையனு

யினும் அவன் திருவருள் பக்குவரிடத்துவெளிப்பட்டும்,அபக்குவரிடத்து மறைந்தும் சிவத்தன்மைகளுக்குத் தக்கவாறு விளங்குவனென்றனர்.

நாயாய்ப்பிறந்திடி னல்வேட்டையாடி நயம்புரியுந்
தாயார்வயிற்றி னரராய்ப்பிறந்துபின் சம்பன்னராய்க்
காயாமரமும் வறளாங்குளமுங் கல்லாவுமன்ன
வீயாமனிதரை யேன்படைத்தாய் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! நாய் சென்மமாகப் பிறந்திட்டால் தக்க வேட்டையினைசெய்து (தன் எசமானனுக்கு) நன்மையினைசெய்யும், தாயினது வயிற்றில்மனிதர்களாகப்பிறந்து பிறகு செல்வர்களாய் (வாழ்ந்து காய்காய்க்காத மரத்தினைப்போலவும், சலம்வற்றிய குளத்தினைப் போலவும், கல்லினாற்செய்த பசுவினைப்போலவும், தன்னையடுத்ததற்கு ஒன்று) கொடாதாரை யேனுண்டாக்கினை.

(கு-ரை.) காயாமரமும், வறண்டகுளமும்,கல்லாவும்யாருக்குமுபயோகமில்லாதவாறுஉலோபிகளாலியாதும்பிரயோசனமில்லையென்பதாம். திருமந்திரம், "எட்டிபழுத்த விருங்கனி வீழ்ந்தனவொட்டிய நல்லறம் செய்யாதவர் செல்வம், வட்டி கொண்டாட்டியே மண்ணின் முகந்திடும், பட்டப் பதகா பயனறியாரே" என்றதனாற் காண்க, உலோபிகள் எழைகள் வந்தால் நாய்போலக் குலைப்ப ரென்பர் நாயினைக் குறிப்பாற் கூறினர்.

ஆற்றிற்கரைத்தபுளியாக்கிடாமலென் னன்பையெல்லாம்
போற்றித்திருவுளம் பற்றுமையா புரமூன்றெரித்துக்
கூற்றைப்பணிகொளுந் தாளுடையாய்குன்றவில் லுடைய
யேற்றுக்கொடியுடையா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! திரிபுரங்களையும் தகித்தும், இயமனையடிமைகொளும் திருவடிகளை யுடையானே! சேருமலையின் வில்லாக வுடையானே! இடக்கொடியை யுடையவனே! (தேவரீர் இடத்து அடியேன் வைத்திருக்கும்) அன்பினைத்தையும் ஆற்றிலேகரைத்து விட்ட புளியினைப்போலச செய்திடாமல் காத்து (அடிமையாகிக் கொள்ள) சித்தம் வைக்கவேண்டு மையனே.

(கு-ரை.) ஆற்றிலே கரைத்த புளியினால் நீருக்கு யாதொரு பிரயோசன மில்லாதவாறுபோல, தேவரீர் திருவருளாகியநதியிற் கலக்கும்அடியேனன்பிரயோசனமற்றுப்போகாதபடி அன்பிற்குத் தகுந்த அருள் செய்யும்படி கருணைவைத்தல்வேண்டுமென்பதாம்

பெண்ணாகிவந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்திட்டெனைக்
கண்ணால்வெருட்டி முலையான் மயக்கிக் கடிதடத்துப்
புண்ணாங்குழியிடைத்தள்ளியென் போதப்பொருள்பறிக்க
வெண்ணாதுனை மறந்தே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! மாயை யென்று சொல்லப்படுகின்ற பேயானது பெண்ணுருவெடுத்துவந்து என்னைப்பிடித்துக்கொண்டு அதன்கண்களினாலேமருளசசெய்து, தனங்களால்மயங்கசசெய்து, மிக விசாலமான புண்ணென்று சொல்லும்படியான (நீச்சம்) என்னும் பள்ளத்தில் தள்ளி என்னுடைய அறிவினைக் கிரகித்துக் கொள்ள தேவரீரை நினையாது மறந்துவிட்டேன்.

(கு-ரை.) மாதர்கள் மையலாகிய மருளிலே மயக்குண்டார் சிந்தை தெளிவதில்லையாகலின் 'உனைமறந்தேன்' என்றனர் திரு மந்திரம் "பொருள்கொண்ட கண்டனும் போதகையாரும், மிருள் கொண்ட பின்வெளிகொண்டு நின்றோரு, மருள்கொண்ட மாதர் மயமுறுவார்கள், மருள்கொண்ட சிந்தையை மாற்றகில்லாரே என்றதனாற் காண்க.

நாவாரவேண்டும் விதஞ்சொல்லுவாருனை நான்பிரிந்
தாற், சாவேனென்றேயிருந் தொக்கவுண்பார்கள் கைதா
ண்வரண்டாற், போய்வாருமென்று நடுத்தலைக்கேகுட்டு
ம்பூவையருக், கீவார்தலைவிதியோ விறைவாகச்சி யேகம்
பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக் கும்ஏகாம்பரநாதனே! ஒருவனிடத்தில் செல்வமிருக்கும்பொழுது விலை மாதர்கள்) நாவினால் நல்லவார்த்தைக ளனைத்தையும் சொ ல்லுவார்கள் உன்னை விட்டுப் பிரிந்துவிடின் உடனே இறந்துவிடு வேனென்று உடனிருந்து கலந்துண்பார்கள், செல்வம் குறைந்து விட இவ்விடம் விட்டுப்போய் வாருமெனச் சிரசிற்குட்டியனுப்பும் மாதர்கட்குத் திரவியம்) கொடுப்பது அவர்கட்குத் தலைவிதியோ (அறியேன்.)

(கு-ரை.) விலைமாதர்கள் சொல்வதனைத்தும் பொருள்பறிக் கின்ற வார்த்தை யென்பார் 'குட்டும் பூவையர்' என்றனர் 'வெம்பு வாள் விழுவாள் பொய்யே மேல்விழுந்தழுவாள் பொய்யே, தம்ப லம் தின்பாள் பொய்யே சாகின்றேனென்பாள் பொய்யே, அம்பி னுங்கொடியகண்ணா ளாயிரஞ் சிந்தையாளை, நம்பின பேர்களெல் லாம் நாயினுங்கடையாவாரே என்றதனாற் காண்க.

கல்லார்சிவகதை நல்லோர்தமக்குக் கனவிலுமெய்
சொல்லார்பசித்தவர்க்கன்னங்கொடார்குருசொன்னபடி
நில்லாரறத்தை நினையார் நின்னை நினைவிற்சற்று
மில்லாரிருந்தென் னிறந்தென்புகல்கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை). காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! சிவபெருமான் சரித்திரங்களைப்படியார், நல்லவர் தமக்குக் கனவினிடத்தும் உண்மையினைப்பேசார், பட்டினிகிடப்பார்க்கு அன்னங்கொடார், ஆசாரியர் சொன்னபடி நில்லார்' தருமஞ் செய்ய எண்ணாற் தேவரீருடைய திருநாமத்தினை நெஞ்சினினையார் (இத்தகையினர் உலகில் இருந்தென்ன இறந்தென்ன.

(கு-ரை.) சிவபுராணங்களைப் படித்தலும், சிவனடியாரிடத்து உண்மை பேசுதலும், சிவனடியார்க் கன்னமிடுதலும், சிவதருமங்களைச் செய்தலும், சிவநாமங்களை யுச்சரித்தலும், ஆசாரியர் கட்டளையிற் கட்டுப்படுதலும் மனிதசென்ம மெடுத்தலினாலுண்டாம் பிரயோசன மென்றனர்.

வானமுதத்தின் சுவையறியாதவர் வண்கனியின்
றானமுதத்தின் சுவையெண்ணல்போலத் தனித்தனியே
தேனமுதத்தின் றெளிவாயஞானஞ் சிறிதுமில்லார்க்
கீனமுதச்சுவை நன்றல்லவே கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! தேவாமிர்தத்தின் சுவையினைத தெரியாதவர்கள் வண்மைபொருந்திய பழத்தினுடைய சுவையினை நாடுதல்போல், தனித்தனியாகத் தேன் சுவையினும் பாலின் சுவையினும் மிகுந்துள்ள (சிவ) ஞானச்சுவையினைச் சிறிது மறியாதவர்கட்கு (கடல்) ஈந்த அமுதச்சுவை நன்றாகத் தோன்றுமல்லவா!

(கு-ரை.) நரைதிரையினைப் போக்கடிக்கத்தகுந்த தேவாமிர்தத்தினை நாடாது சிலர்பழங்களைநாடித் திருப்தியடைதல்போல, முதல்வனுடன் இரண்டறக்கலந்து அனுபவிக்கும் சிவானந்தத்தினை நாடாத்தவர் தேவாமிர்தத்தினை நாட எண்ணுவர் எனவே கனியினைநோக்க அமுதஞ்சிறந்த தாயினும், ஞானத்தினைநோக்க அமுதம் தாழ்ந்ததேயாம்.

ஊற்றைச்சரீரத்தை யாபாசக்கொட்டிலை யூன்பொதிந்த பீற்றற் றுருத்தியைச் சோறிடுந்தோற்பையைப் பேசரிய காற்றிற்பொதிந்தநில்லயற்றபாண்டத்தைக்காதல்செய்தே யேற்றுத்திரிந்துவிட்டே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! நாறுகின்ற உடலினை,பொய்நிறைந்த ஒதுக்கிடத்தினை, மாமிசம் தங்கிய கிழிந்துள்ள துருத்தியினை, சாதத்தினை கிடைக்கும் தோற்பையினை, சொல்லற்கரியகாற்று நிறைந்துள்ள நிலையில்லாப் பாண்டத்தினை விருப்பங்கொண்டே தாங்கியுலவினேன்.

(கு - ரை.) எவ்விதத்தும் சிறிதுங் கௌரவமில்லாத உடலினைய தாங்கி வாழுதலிலென்ன பிரயோசனமென்றனர். 'ஒன்று மலச் செடிலொன்பது பீறல்வொன்பதிலு, நின்றுமலசசெடில் வீசும்மெங்கோரமு நீர்வட்டன்றைக்கன்று துடைப்பினும்போகாது பார்த்த வருவருப்பை யென்று துடைப்பனுல கோரகமிதிலு நன்றே' என்றதனுற் காண்க.

சொல்லால்வருங்குற்றஞ்சிந்தனையால் வருந்தோடஞ்செய் பொல்லாதவினை பார்வையிற்பாவங்கள் புண்ணியநா [த

லல்லாதகேள் வியைக்கேட்டிடுந் தீங்குகளாயவு மற்
றெல்லாப்பிழையும்பொருத்தருள்வாய்கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நான் வார்த்தைசொல்லும்போது சொற்களால் நேரிடுங்குற்றங்களை, எண்ணும்போது மனத்தால் நேரிடுங்குற்றங்களையும், உடலாற் காரியங்களைச் செய்யும்போது விளைந்தகுற்றங்களையும், கண்ணால்விளைந்த குற்றங்களையும், பாபநூல்கள் படித்தலினால்வரும் குற்றங்களையும் முதலியவற்றோடும், மற்றும் பற்பலவகையால் நேரிடுங் குற்றங்களையும் பொறுத்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) சொல், சிந்தனை தீவினை என்றதனால் மனம் வாக்குக் காயங்களால் நேரிடுங்குற்றங்கள் புண்ணியநூலென்றது பதிநூலினை அல்லாத கேள்வியென்றது பசுபாசநூல்களை,குற்றங்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் செய்வது ஆன்ம சுபாவமாகலின் பொறுத்தருள வேண்டுமென்றனர்.

முட்டற்றமஞ்சளை யெண்ணெயிற்கூட்டி முகமினுக்கி
மெட்டிட்டுப்பொட்டிட்டு பித்தளையோலை விளக்கியிட்டுப்
பட்டப்பகலில் வெளிமயக்கேசெயும் பாவையர்மே
லிட்டத்தை நீதவிர்ப்பா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நல்லமஞ்சலினை நல்லெண்ணெயுடன் கலந்து முகத்திற்பூசிக்கொண்டு மினுக்கி (கால்களிலென்றும்)மோதிரந்தரித்து, (முகத்தில்) திலதமிட்டு, (காதில்) பித்தளைசருளைத் துலக்கிப் பூண்டு, பகற்காலத்திலேயே வெளிமயக்கத்தையுண்டாக்கும் மாதர்கள்மேல் வைத்திருக்கும் ஆசையினைத் தேவரீர் தவிர்த்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) பெண்ணொருத்தி குருபியாகவிருந்திடினும் தன்னை பலங்கரித்துக்கொண்டு அவ்வேடத்தால் பகர்காலத்திலேயேவிட நாயகர்களை மயக்குவதுண்மையின் அவர்பால் நேசம்வைத்தல் தகாதென்பர், 'இடத்தை நீதவிர்ப்பா யென்றனர்.

பிறந்துமண்மீதிற் பிணியேகுடிகொண்டு பேரின்பத்தை
மறந்துசிற்றின்பத்தின் மேன்மயலாகிப்புன் மாதருக்குட்
மறந்துழன்றேதடுமாறிப் பொனமேடியப் பாவையர்கீந்
திறந்திடவோ பணிததாயிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! இவவுலகில்பிறந்து பலநோய்களையு மனுபவித்தும் பேரானந்தத்தை மறந்து, சிற்றின்பத்தில் மயக்குண்டு அற்பமாதர் கூட்டத்திற் சென்று திரிந்து தடுமாறி அவர்பொருட்டுத் திரவியம் சம்பாதித்து அம்மாதர்கட்குக்கொடுத்து (வீணாக) இறந்து விடத்தானோ கட்டளை யிட்டனை.

(கு-ரை.) பிறந்தநாள்முதலாக இருக்கும்நாள்வரையில் அனுபவமாக அனுபவித்தயாவும் சிறிது பிரயோசன முடையனவாகாமலும் இவற்றைக்கொண்டு அடையும்பலனு மொன்றுமில்லாதிருத்தலினாலும் இத்தகையவற்றில் காலத்தைவீணாகக் கழித்தேனென்பார், இறந்திடவோ பணித்தாய், என்றனர்.

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச்சாரம் புலன்களற்றுப்
பேதங்குணமற்றுப் பேராசைதானற்றுப் பின்முனற்று

காதங்கரணங்களு மற்றவானந்தக் காட்சியிலே
யேதங்களைந்திருப்பே னிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! ஐம்பொறிநீங்கி, பொருந்திய ஐம்புலன்கள்நீங்கி, மாறுபட்ட குணங்கள் நீங்கி, பேரவாநீங்கி, கேவலசகலம் நீங்கி மயக்கும் அந்தக் கரணங்கள் நீங்கி முடிவில் தோன்றும் சிவானந்த தரிசனத்தில் குற்றமின்றி வாழ்வேன்.

(கு-ரை.) பூதமுதலியற்று என்றதனால் அவ்வவ்தத்துவங்கள் பிரபஞ்சமுமாகச செலுத்தும் காரியங்களினின்றும் ஒடுங்கி என்பதாம், பின முன் என்றது மரைப்பு நினைப்பாகிய சகல கேவலத்தினை, ஏதங்களென்றது பலகாரியங்களை, தத்துவச சேஷ்டைகளொடுங்கிய அவசரத்து அகமுகத்திலே விளைவது சிவானந்தமாகலின் ஆனந்தக் காட்சி என்றனர்.

நல்லாயெனக்கு மனுவொன்றுந்தருண் ஞானமிலாப்
பொல்லாவெனைக்கொன்றுபோடும் பொழுதியல்பூசைசெ
சொல்லாற்நற்கோயினியமம்பலவதைத்தோத்திரமு[பஞ்
மெல்லாமுடிந்தபின் கொல்லுகண்டாய்கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! நல்ல தாய்போன்றவரே! எனக்கு விண்ணப்பமொன்றுளது அது கொடுத்தருளவேண்டும் அதாவது) ஞானமின்மையால் பொல்லாதவனுயிருக்கின்ற அடியேனைக் (கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி) கொல்லும்போது அழகிய சிவபூசை,பஞ்சாட்சரசெபம்,புகழ் வாய்ந்த நல்ல சிவாலயத்தில் தெய்வவழிபாடு,பலவகையானதோத்திரங்கள் யாரு முடிவாயின பின்னர் கொல்லுதல் வேண்டும்.

(கு-ரை) பலவகைத் தோத்திரமாயின பன்னிரு திருமுறை களிலுள்ளவை பூசையாதி தொழில்கள் விவகாரத்திற் கன்றிப்பா ரமார்த்திகத்தில் வேண்டுவதில்லை யென்பாரை மறுத்து, எக்கால த்தும் வேண்டுமென்பார் சர்வசங்கம் பரித்தியாக முற்ற பரமஞா னியாகிய திருவெண்காடரே 'எல்லா முடிந்தபின்' சொல்லுகண் டாய் என்றதனால் சாம்பரியந்தம் சிவதானங்களை விடப்படாதெ ன்பதாயிற்று.

சடக்கடத்துக்கிரை தேடிப்பலவுயிர் தன்னைக்கொன்று
விடக்கடித்துக்கொண் டிறுமார்திருந்து மிகமெலிந்து
படக்கடித்தின் றுழல்வார்கடமைக்கரம் பற்றிநம
னிடக்கடிக்கும்பொழு தேதுசெய்வார் கச்சியேகம்பனே

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! உடலாகிய பாண்டத்திற்கு ஆகாரம் தேடிப் பற்பல உ யிர்களைக்கொன்று (அவற்றின்) மாமிசங்களை அன்னத்துடன்) ப தார்த்தமாகக்கொண்டு கருவித்து வாயில்வைத்த மாமிசம் மிருது வாகும்படி (பற்களினால்) கடித்துத் (தின்று) இக்காலத்தில் அலை கின்றவர்களின் கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு இயமன் முரட்டுத் தனமாக அடிக்கும்போது என்னசெய்வர். (பாவம்)

(கு-ரை.) உயிரைக்கொன்று தின்னும் பாவிகளை அவசியம் இயமன் கட்டாயமாக வந்து பிடித்துத் தண்டிப்பானென்பார் 'கர ம்பற்றி நமனிடக்கடிக்கும், என்றனர். எத்தகைய பாவஞ்செய்வா ரைக்காட்டிலும், புலாலுண்பாரைமாத்திரம் அதிகமாகத் துன்பம் செய்வானென்பார் 'இடக்கடிக்கும்' என்றனர். சிவஞானதீபம். "எவ்வுயிரு மும்முராமென்றுநோக்கி இரங்காது கொன்றருந்து மிழிவினோரை, வவ்வியமரருந் தண்டஞ்செய்து வல்லிரும்பையுரு

க்கி யவர் வாயில் வார்த்துச், செவ்விய தீயெழு நரகில் வீழ்த்தி மாறாவேதனைகள் செய்வரென வேதமோதும்" என்றதற்காண்க.

நாறுமுடலை நரிப்பொதிச்சோற்றினை நான்றினமுஞ்
சோறுங்கறியு நிரப்பியபாண்டத்தைத் தோகையர்தங்
கூறுமலமு மிரத்தமுஞ்சேறுங் குழியில்விழா
தேறும்படியருள்வா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! நாற்றமெடுக்கின்ற தேகத்தை, நரியுண்ணத்தகுந்த மிகுதியான சோறடைக்கத் தகுந்ததனை! நான் தினந்தோறும் சோற்றினையும் பதார்த்தத்தினையும் போட்டு அடைத்த பாண்டத்தினை, மாதர்களுடைய மலமும் இரத்தமும் சேர்தற்கேதுவான பள்ளத்தில் விழுந்திடாமல் (மூத்தியங்கரை) ஏறும்மல் கிருபைசெய்வாய்.

(கு-ரை.) "தோராழியென்பாய்சீக் குழியையன்று சிறுநீராழியென்பவருக் கென்னேருதியே" என்றதற்கேற்ப மாதர் நிதப்பத்தினைக் குழியென்றனர்.

சொக்கிட்டரமனைப் புக்குட்டிருடிய துட்டர்வந்து
திக்குற்றமன்னரைக் கேட்பதுபோற்சிவ நிந்தைசெய்து
மிக்குக்குருலிங்க சங்கமநிந்தித்து வீட்டிச்சிக்கு
மெக்குப்பெருத்தவர்க் கென்சொல்வேன் கச்சியேகம்பனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! அரசன் அரண்மனைப்புகுந்து மயக்கமிட்டுத் திருடிய துஷ்டர்கள் (மறுபடியும்) எட்டுத்திக்கும் கீர்த்திபெற்ற அரசரை

யாசகங்கேட்பதுபோலு, சிவபெருமானை நிந்தித்து அறிவிற்சிறந்த குருலிங்க சங்கமர்களைவைது பின்னர் மோட்சவீட்டிற்கும் இச்சிக்கும் வயிறு பெருத்தவர்க்கு என்னவென்று சொல்லுவேன்.

(கு ரை.) சிவபெருமானை ஆன்மாவாகிய தானேயென்றும் குருலிங்க சங்கமங்கள் விவகாரத்தில் மாத்திரம் வழிபடத்தக்கவர்களென்று கூறித் திரிந்து மறுபடியும் சிவாலயத்திற்சென்று மோட்சமடைய விரும்புவாரடையுங்கதி நரகமாகலின் 'அவர்க்கென் சொல்கேன்' என்றனர்.

விருந்தாகவந்தவர் தங்களுக்கன்ன மிகக்கொடுக்கப்
பொருந்தார்வளம்பெற வாழ்வார் நின்னுமத்தைப்போற்
மருந்தாமூலைபங்க ரென்னாரப்பாதக ரம்புவியி [றிரித்து
லிருந்தாவதேதுகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சீபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! வீடுதேடி அதிதியாக வந்தவர்களுக்கு அன்னம வேண்டிய அளவுகொடுக்க மனங்கொள்ளார், (தாங்கள்மாத்திரம்) செல்வமிகவுண்டாக வாழ்ந்துவருவர், தேவரீர் திருப்பெயரினைச் சொல்லி உண்ணாமுலைப்பாகத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் அண்ணாமலையானே என்னார் அத்தகையபாவிகள் உலகத்தில்வாழ்ந்து வருதலினாலென்ன பிரயோசனம்.

(கு ரை.) திருக்குறள் 'விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று', திருமந்திரம், 'சிவசிவவென்கிலர் தீவினையாளர்'' என்றவற்றிற்கு மாறுப்பாவிகள் விருந்தினையு மோம்பார் சிவநாம முச்சரியார் இத்தகையினர் தாங்களும் பிரயோசனமடையாது உலகிற்கு முபயோக மல்லாதிருப்பாராகலின் அம்புவியிலிருந்தாவதேதுகண்டாய், என்றனர்.

எல்லாமறிந்து படித்தேயிருந்தெமக்குள்ளபடி
வல்லானறிந்துள னென்றுணராது மதிமயங்கிச்
சொல்லான் மலைந்துறு சூழ்விதியின்படி துக்கித்துப்பி
னெல்லாஞ்சிவன்செயலேயென்பர்காண்கச்சியேகம்பனே

(பொ-ரை.) காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! எல்லா நூல்களையும் தெரிந்து படித்தேயிருந்தும் நமக்கேற்பட்டிருக்கின்ற அளவினை எல்லாம்வல்ல சிவபெருமான் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறானென்பதனை யறியாது புத்திகெட்டு, இலவுகீகச சொற்களால் மருண்டு, உற்றவிதியின்படி துக்கமடைந்து பின்னர் எல்லாம் சிவன் செயலென்று தேர்வர் (இஃதென்ன அறியாமை.)

(கு-ரை.) எவ்வளவு கற்றவர்களாயிருக்கினும் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி யசிவபெருமான் கூட்டிவைப்பதல்லது நமது முயற்சியாலியாது நடப்பதன்றென்று தேராது செல்வச் செருக்கால் மறந்து வாழ்ந்து, தரித்திரமுற்றபின் யாவும் சிவன்செயலாலே வருமென வறிவர்.

பொன்னை நினைந்து வெதுவாகத்தேடுவர் பூவையன்னா
டன்னைநினைந்து வெகுவாயுருவர் தாரணியி
லுன்னைநினைந்திங் குனைப்பூசியாத வுலுத்தரெல்லா
மென்னையிருந்துகண்டா யிறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! திரவியத்தின் மேலாசையை வைத்து அதைச சேகரிக்கப் பெருமுயற்சிசெய்து சம்பாதிப்பார், இலக்குமிக்குசசமான வாழ்க்கை வாய்ந்த பெண்ணினை எண்ணி அதிக

மாக மனமுருகுவர் பூமியின் கண்ணே தேவரீரைத் தியானித்துத் தேவரீரைப் பூசியாத உலோபிகளாகிய இவரெல்லாம் உலகிலிருந்து என்ன பிரயோசனம்.

(கு-ரை.) உலகத்தில் பகிர்முகமாக அனுபவிக்கவேண்டிய இன்பங்கட்கேதுவாயுள்ள அநித்திய சாதனங்களில் நாட்டங்கொண்டிருக்கிறார்களே யன்றி அந்தர்முகமாக அனுபவிக்கவேண்டிய பேரின்பத்தினுக்கேதுவாகவுள்ள நித்தியசாதனங்களில் நாட்டங் கொண்டிலரென்பதாம்.

கடுஞ்சொன் வம்பரை யீனரைக் குண்டரைக் காமுகரைக்
கொடும்பவமேசெயு நிர்மூடர் தம்மைக் குவலயத்து
நெடும்பனைபோல வளர்ந்து நல்லோர்த நெறியறியா
விடும்பரையேன்வகுத்தா யிறைவா கச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (எந்நேரமும்) கடிந்து பேசுகின்ற வம்பு வார்த்தையுடையவரை சீலம் சிறிது மில்லாரை, கோட்சொல்பவரை, காமாந்தகாரரை, கொடியபாவச் செயல்களையே செய்யும் புத்தியில்லாதவரை இத்தகையரை (இவ்வுலகில்) நீண்ட பனைமரம்போல் வளர்ந்து நல்லவர்களுடைய நன்னெறியினைச் சிறிது மறியாத செருக்கினரை என் மனிதவகுப்பிலுண்டாக்கினை.

(கு-ரை.) மனிதசென்மமெடுத்து நீதிநூல்களிற் கூறிவைத்த நன்னெறியிற் சிறிதும் நடவாது முற்று மாறாக நடந்து தன்னையடுத்த அனேகருக்குத் தீங்குகளையே விளைவிப்பவர் உலகத்தில் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லை யென்பார், இடும்பரையேன் வகுத்தாய் என்றனர்.

கொன்றேனனேக முயிரையெல்லாம் பின்புகொன்று
கொன்று, தின்றேனதன்றியுந் தீங்குசெய்தேனது தீர்க
வென்றே, நின்றேனின் சன்னிதிக்கே யதனாற்குற்றநீபொ
றுப்பா, யென்றேயுனைநம்பினே னிறைவாகச்சி யேகம்
பனே.

(பொ - ரை.) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! எண்ணிலாவுயிர்களை (ஆகாரத்தின் பொருட்டுக்) கொன்றேன், அவற்றை யெல்லாம் இம்சைசெய்து இம்சைசெய்துபுசித்தேன், அல்லாமலும் (அனேகவுயிர்கட்குத்) தீங்கு செய்தேன், இப்பாவமனைத்தையும் போக்கடித்துக் கொள்ள வேண்டித் தேவரீர் சன்னிதானத்தி லிருந்தேன் ஆகலின் தேவரீரை எனது குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வாயென்றெண்ணித் தேவரீரை நம்பினேன்.

(கு - ரை.) கொல்லுதலினாலேயும் அவற்றைத் தின்னுதலினாலேயும் பெரும்பாவம விளையுமென அறியாக்காலத்தி லெல்லாம் இங்ஙனம் செய்துவந்தேன. நூலாராய்ச்சியாலும் நல்லோர் சார்பாலும் பாவமென வறிந்தபின் தேவரீரை கோயிலையடைந்தேன். பாவத்தினைப் போக்கியாள வேண்டுமென்பதாம்.

ஊரிருந்தென்ன நல்லோரிருந்தென் னுபகாரமுள்ள [ள்
பேரிருந்தென்பெற்றதாயிருந்தென்கடப்பெண்கொடியா
சீரிருந்தென்னநற் சிறப்பிருந்தென்ன வித்தேயத்தினி
லேரிருந்தென்வல்லவா விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை) இறைவனே! காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளி யிருக்கும் ஏகாம்பர நாதனே! இவ்வுலகில் ஒரு ஊர் சொந்தமாக விருந்தென்ன, நல்லவர்களிருந்தென்ன உபசரிக்கும்பேரிருந்தென்ன

ஈன்றதாயிருந்தென்ன, அழகினைவாய்ந்த கொடிபோன்ற பெண்ணும் அவர் கொண்டுவந்த சீதனமிருந்தென்ன, நல்ல புகழ்ச்சியிருந்தென்ன, அழகு, மிகுந்தென்ன எல்லாம் வல்லவனே (தேவரீர் அருள் சிறிதுமில்லையே.)

(கு - ரை.) உலகின்கண்ணே யனுபவிக்கவேண்டிய போகங்கட்குரித்தானசுகமனைத்தும் ஏராளமாயிருக்கினும் சிவபெருமான் திருவருளில்லாதபோது ஒன்றும் பிரயோசனமில்லையென்பதாம்.

வில்லாலடிக்கச் செருப்பாலுதைக்க வெகுண்டொருவன்
கல்லாலெறியப் பிரம்பாலடிக்கக் களிவண்டுகூர்ந்
தல்லார்பொழிற்றில் யம்பலவாணர்க்கோ ரன்னைபிதா
வில்லாத தாலல்லவோ விறைவாகச்சி யேகம்பனே.

(பொ-ரை.) இறைவனே காஞ்சிபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! ஒருவன் வில்லினால் அடிக்கவும், ஒருவன் செருப்பினாலுதிக்கவும், ஒருவன் கோபித்துக் கல்லாலெறியவும், ஒருவன் பிரம்பினாலடிக்கவும் (நேர்ந்ததெல்லாம்) மதுவையுண்ணும் வண்டுகள் தங்கி, மேகங்கள் தவழப்பெற்ற சோலைசூழ்ந்ததிருத்தில்லையம்பதியிலே கனகசபையிலே நிர்த்தனம்பண்ணும் பெருமானுக்குத் தாய்தந்தைமாரிருந்து கேளாததினாலல்லவா.

(கு - ரை) வில்லாலடித்தவன் அருச்சுனன், செருப்பாலுதைத்தவன் கண்ணப்பநாயனார், கல்லாலெறிந்தவன் சாக்கியநாயனார், பிரம்பாலடித்தவன் அரிமர்த்தனபாண்டியன், சிவபெருமான் தாய்தந்தையரில்லாது நித்தியனாயுள்ளவனாகலின் இங்ஙனம் அடியார்க்கெளியனாயிருந்து இங்ஙனம் பாடுபட்டு அடியார்களையாட்கொண்டு தமது சர்வஞ்ஞத்துவத்தை நிறுத்தினர். தாய்தந்தையரை வாய்ந்த மற்றைய தேவர்களிங்ஙனம் செய்யாரென்பதாம்.

எண்சீர் விருத்தம்.

அன்னையெத்தனை யெத்தனை யன்னையோ
வப்பனெத்தனை யெத்தனை யப்பனோ
பின்னையெத்தனை யெத்தனை பெண்டிரோ
பிள்ளையெத்தனை யெத்தனை பிள்ளையோ
முன்னையெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
மூடனாயடியேனு மறிந்திலே
னின்னமெத்தனை யெத்தனை சென்மமோ
வென்செய்வேன் கச்சி யேகம்பநாதனே.

(பொ-ரை.) காஞ்சீபுரத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதனே! (இதுகாறுமெடுத்த கோடானகோடி சென்மங்களில் வாய்ந்த) தாய்மார்கள் எத்தனைபெயர்களோ, தந்தையர்கள் எத்தனைபெயர்களோ, மனைவிமார்கள் எத்தனை பெயர்களோ, புத்திரர்கள் புத்திரிகள் எத்தனை பெயரோ இதற்கு முனபோந்த சென்மங்கள் எத்தனையோ, மூடனாகிய சிறியேனுந் தெரிந்தேனில்லை, இனிமேல் வரும் சென்மங்கள் எத்தனையோ, இவற்றை யொழித்தற்கென்ன உபாயஞ் செய்வேன்.

(கு-ரை.) இதுகாறு மெடுத்துள்ள எண்ணில்லாத சென்மங்களிலும், இனியெடுக்கும் அளவில்லா சென்மங்களினு மேற்படுஞ் சுற்றத்தினர்கட்கு இவ்வளவெனத் தொகைதெரிந்து கொள்வது கூடாதாகலின் எத்தனை எத்தனை யென்றனர் இனியேனுமொரு தாய்வயிற்றிற் பிறவாதபடி செய்தருளவேண்டுமென்பது குறிப்பு.

திருத்தில்லை.

காம்பிணங்கும்பணைத் தோளார்க்கும்
பொன்னுக்குங் காசினிக்குந்
தாம்பிணக்கும்பல வாசையும்விட்டுத்
தனித்துச் செத்துப்
போம்பிணந்தன்னைத் திரளாகக்கூடிப்
புரண்டினிமேற்
சாம்பிணங் கத்துதையோ
வென்செய்வேன் றில்லைச்சங்கரனே.

(பொ - ரை.) திருத்தில்லையில் எழுந்தருளியிருக்கும் சங்கரனே! மூங்கிலினையொத்த பெருத்த தோளையுடையமாதர்கட்கும், பூமிக்கும் தாம்நெருக்கும் பற்பல அவாவினையும் நீங்கித்தனியாக இறந்துபோகின்ற பிணந்தன்னைச் (சூழ்ந்து)கூட்டமாகச்சேர்ந்து மேல்விழுந்து புரண்டு இனிமேல் சாகப்போகிற பிணங்கள் புலம்புகின்றன அந்தோ இந்த வறியாமைக் கென்செய்வேன்.)

(கு - ரை) மரணம் நிச்சயமாகலினாலும், இறந்துபட்டவர்கள்போலவே நாமும் சிற்சிலநாளிலிறக்கவேண்டியது திண்ணமாகலினாலும், ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலுமாண்டார்வருவா ரிலவாகலாலும் அறியாமையால் வீணே கூக்குர லிடுவதினாலென்ன பயன் என்று இரங்கிக் கூறுவார் 'என் செய்வேன்' என்றனர்.

சோறிடுநாடு துணிதருங்குப்பை கொண்டன்பரைக்கண்
டேறிடுங்கைக ளிறங்கிடுந்தீவினை யெப்பொழுது

நீறிடுமேனியர் சிற்றம்பலர் நிருத்தங்கண்டா
லூறிடுங்கண்க ளுருகிடுநெஞ்சமென் னுள்ளமுமே.

(பொ - ரை.) எக்காலத்தும் திருநீறு பூத்த திருமேனியாய் சிற்றம்பலத்திலே செய்தருளும் ஆனந்தநிர்த்தனத்தினைத் தரிசித்தால், உலகத்தினர் அன்னமளிப்பார், குப்பை வஸ்திரங் கொடுக்கும், சிவத்தொண்டு செய்யும் அடியாரைக்கண்டு இரண்டு கரங்களும் கூப்பும், தீவினைகளொழியும், கண்களினின்றும் (ஆனந்தக்) கண்ணீர் ஊற்றெடுக்கும் என்னெஞ்சமும் உள்ளமும் நைந்துருகும்.

(கு - ரை.) தில்லைச் சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்தநிர்த்தனமிடும் நடராஜப்பிரபுவினைத்தரிசித்த மாத்திரத்தில் உடலினுக்குவேண்டியன பிறர்தாட்சண்ணியமின்றிக் கிடைப்பதுடன் சிவபத்திவிளைவதற் கேதுவாகிய சாதனங்களும் நிகழுமென்பதாம.

அழலுக்குள்வெண்ணெ யெனவேயுருகிப்பொன்னம்பல
நிழலுக்குணின் று தவமுஞற்றுமனிட் ரேமின்னார் [த்தார்
குழலுக்கிசைந்த வகைமாலைக்கொண்டுகுற்றேவல்செய்து
விழலுக்குமுத்துலை யிட்டிறைத்தேனென் விதிவசமே.

(பொ - ரை.) பொன்னம்பலத்திலே தாண்டவம் செய்தருளும் பெருமானாரது திருவருணிழல் பரவும சிதம்பராலயத்தில் இருந்து அக்கினியிற்பட்ட வெண்ணெயென மனமுருகித் (திருத்தொண்டாகிய) தவத்தினைச் செய்யாமல், கொடுமை வார்த்தைகளைப்பேசி பெண்களின் கூந்தலுக்கு பொருந்திய விதமான புட்பமாலை தந்து அவர்கட்கு வேண்டிய சிறிய வேலைகளைச்செய்து, விழற்புல் விளைவதற்கு மூன்றுதுலா வைத்துச் சலமிறைத்தவனாகினேன் என் தலைவிதியே.

(கு - ரை.) மோட்ச வீட்டிற்கு வேண்டிய பேரின்பத்தை யனுபவித்தற் கேதுவாகவுள்ள சிவாலயத் தொண்டினைச் செய்து காலத்தை வீணுய்க்கழித்தே னென்பார் 'விழலுக்குமுத்துலையிட் டிறைத்தேன்' என்றனர்.

ஓடாமற்பாழுக் குழையாமலோர் முறைப்பவர்பாற்
கூடாமனல்லவர் கூட்டவிடாமல் வெங்கோபநெஞ்சி
ஞடாமன்மை வழுவாமலின்றைக்கு நாளைக்கென்று
தேடாமற் செல்வந்தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே.

(பொ-ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற (ஆசாரியமூர்த்தியாகிய) பெருமானே! (வயிற்றினிமித்தம் அங்குமிங்கும்) ஓடாமல் பிரயோசனமற்ற காரியங்கட்கு உழைக்காமல் வஞ்சக வார்த்தைப் பேசுபவர்பால் நேசியாமல்,அடியார்க்கூட்டம் பிரியாமல், கொடிய கோபத்தினை மனத்தில் வையாமல், நன்மைகளைச் செய்யாமல், இன்றைக்கென்செய்து நாளைக்கென்செய்வதென்று (துக்கித்துத் திரவியம் தேடாமல் (நினது திருவருட்) செல்வம் தந்தருளுவாயாக.

(கு - ரை.) உலகத்தின்கண்ணே உடலை காத்தலின் பொருட்டு எத்தனையோ விதமாக முயற்சிசெய்யவேண்டியிருக்கின்றது. செய்யாம லிருதற்கும் கூடவில்லை. தேவரீர் திருவருட் செல்வம் படைத்துவிடுமீ பட்சத்தில் இம்முயற்சி யனைத்தும் தாமே நழுவி விடுமென்பதாம்.

பாராமலேற்பவர்க் கில்லையென்னுமற் பழுதுசொலவி
வாராமற்பாவங்கள் வந்தணுகாமன் மனமயர்ந்து
பேராமற்சேவை பிரியாமலன்பு பெறுதவரைச்
சேராமற் செல்வந்தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே.

(பொ-ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளி யிருக்கும் (ஆசாரிய மூர்த்தியாகிய) பெருமானே! உயர்வு தாழ்வு பாராமல், பிச்சையென வந்தவர்கட்கு இல்லை யென்று சொல்லாமல், பிறருக்குக் குற்றஞ்சொல்லித் திரியாமல், பாவத்துக்கேதுவான செயல்கள் செய்யாமல் மனமானது (நல்ல முயற்சியில்) சோர்வடைந்து பிறழாமல், சிவதரிசனம் விடாமல், சிவனிடத்து அன்பில்லாதவரைச் சேராமல் இருக்கும் படியான திருவருட் செல்வத்தினை தந்தருளுவாய்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சத்தில் திரவியம் சேகரித்துச் செலவு செய்யாதிருக்கவேண்டிய முயற்சியில் மனமெவ்வெவ்வகையிற் போமோ அவைகளை யெல்லாந்தடுத்து, திருவடிச் செல்வம் அடைய வேண்டிய முயற்சிலேயே யிருக்கவேண்டு மென்பதாம்.

கொல்லாமற் கொன்றதைத்தின்னாமற் குத்திரங்கோள்கள
கல்லாமற் கைதவரோடிணங்காமற் கனவிலும்பொய் [வு
சொல்லாமற் சொற்களைக் கேளாமற் றோகையர்மாயையி
செல்லாமற் செல்வந்தருவாய் சிதம்பரதேசிகனே. [லே

(பொ-ரை.) சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் (ஆசாரிய மூர்த்தியாகிய)பெருமானே! (ஒரு வுயிரையும்) கொல்லாமல்) அங்ஙனம்) கொன்றதனைப் புசியாமல், வஞ்சனை, புறங்கூறல், திருட்டுக்கற்றுக்கொள்ளாமல் வஞ்சகருடன் கூடாமல் மனதிலேனும் பொய்சொல்லாமல் பிறர்ப்பொய்ச் சொற்களைக்கேளாமல், மயில் போன்ற சாயையுடைய மாதர்கள் மயக்கத்திலே சிக்காமல் தேவரீர் திருவருட் செல்வந்தருள வேண்டும்.

(கு-ரை.) இவ்வுலகில் தீமையான காரியங்கள் எவ்வளவோ அவ்வளவு மென்னைவிட்டு விலகவேண்டுமாயின் தேவரீரது திருவருட்செல்வம் கிடைத்தாலல்லது வேறுவழியி னீங்காதாகலின் திருவருள்புரிய வேண்டுமென்றனர்.

முடிசார்ந்தமன்னரு மற்றுமுள்ளோரு முடிவிலொரு
பிடிசாம்பராய்வெந்து மண்ணாவ துங்கண்டு பின்னுமிந்த
படிசார்ந்தவாழ்வை நினைப்பதல்லாற் பொன்னினம்பலவ
ரடிசார்ந்துநாமுய்ய வேண்டுமென்றேயறி வாரில்லையே.

(பொ-ரை.) முடிதரித்த அரசர்களும், மற்று மனேகமான உயர்ந்த பதவியிலுள்ள அவர்களும (இறந்து சுடுகாட்டி லெரிகிற போது) ஒரு கைப்பிடி சாம்பலாகி வெந்து பின்னர் மண்ணாய் (பிரத்தியட்சமாகப்) பார்த்திருந்தும் மேலும் இவ்வுலகத்தின் வாழ்வினையே நாடுவதல்லாமல் பொன்மயமாகிய அம்பலத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும்பெருமான் திருவடியினையடைந்து நாமனை வரும் பிழைக்கவேண்டுமென்று தெரிந்து கொள்ளுவாரில்லை.

(கு-ரை.) இவ்வுலகில் எத்தகையினரும் முடிவில் சாம்பலாகி விடுவதனைப் பிரத்தியட்சமாகத் தெரிந்திருந்தும் அங்ஙனமேயழி தற்கேதுவாகவுள்ள பிரபஞ்ச வாழ்வினை நாடி யலைகின்றனரே யன்றிச் சாம்பலாகாது வாழுகின் திருவடியை நாடுகின்றார்களில் லையே என்செய்வ னென்பதாம்.

காலையுபாதி மலஞ்சலமாமன்றிக் கட்டுச்சியிற்
சாலவுபாதி பசிதாகமாமுற் சஞ்சிதமா
மாலையுபாதி துயில்காமமாமிவை மாற்றிவிட்டே
யாலமுதந்தரு லம்பலவாவென்னை யாண்டருளே.

(பொ-ரை.) ஆலகாலவிஷத்தினை விரும்பியுண்டருளியபொன்னம்பல நாதனே! (ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருநாளும்) காலையிலுண்டாகின்ற உபத்திரவம் மலசலப் பிரவர்த்தியாம் அல்லாமல் நடுப்பகலில் மிகுந்த உபத்திரவம் பசியெடுத்தலும் தாகம் வேண்டுதலுமாம், மாலைக்காலத்தின் உபத்திரவம் பூர்வவினைக்குத் தகுந்தபடி ஆசகமும் பெண்போகமுமாம். இவற்றை நீக்கியாண்டருள வேண்டும்.

(கு-ரை.) எழுந்தது முதல் தூங்கும் வரையில் பற்பல இன்றியமையாத துன்பங்களிற்கட்டுப்பட்டிருத்தலினால் இவற்றினின்று நீங்கி நிருவிகற்பக மாதியிலிருந்து நித்தியானந்த சுகமனுபவிக்கும் தன்மையை யளித்தருள வேண்டுமென்பதாம்.

ஆயும்புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரருகிற்சென்றாற்
பாயுமிடயர கடிக்குமரவம்பின் பற்றிச்சென்றாற்
பேயுநகணமும் பெருந்தலைப்பூதமும் பின்றொடர
போயென்செய்வாய்மனமே பிணக்காடவர்போமிடமே

(பொ-ரை.) மனமே! எவராலும் ஆராயப்படுகின்ற புகழினை வாய்ந்த திருத்தில்லை யம்பலநாதர் சமீபத்திலடைந்தால்-மாடொன்று முட்டவரும், பாம்பு கடிக்கவரும், பின்பாகத்திற் சென்றாலோ பேயும் வேதாளமும், பெரியதலையினையுடையபூதமும்நின்று பின்னேதொடர்ந்து (மருட்டும்) அவர்போகும் இடமெல்லாம் பிணங்கள் நிறைந்த காடாக விருக்கும் (அத்தகையரிடத்து) நீ போயென்ன செய்குவை.

(கு - ரை.) இத்திருச்செய்யுள் நிர்தாத்துதிமாடு தருமசொரூபமெனவும், பாம்பு மாயை சொரூபமெனவும், பேய் முதலிய தெய்வசொரூபங்களெனவும், பிணக்காடு சர்வசங்காரகாலத்திலுலக

மிருக்குந் தன்மையெனவும் உணரப்பெறாத அறிவிலிகட்குச் சமா
ன்ய மாடுபோலவும், பாம்புபோலவும், பேய்முதலிய போலவும்
இடுகாடுபோலவும் தோன்றுமாகலின் இத்தகையினர் கோயிலிற்
குச்சென்று என்னபிரயோசன மென்பார், 'போயென் செய்வாய்'
என்றனர்.

ஓடெடுத்த தளாடையுஞ்சுற்றி யுலாவிமெள்ள
வீடுகடோறும் பலிவாங்கியேவிதி யற்றவர்போ
லாடுமருட்கொண்டிங்கம்பலத்தேநிற்கு மாண்டிதன்னைத்
தேடுங்கணக் கென்னகாண் சிவகாம சவுந்தரியே.

(பொ-ரை.) (சிதம்பரத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் (சிவகாம
சவுந்தரியே! (பிச்சையெடுக்கும்பொருட்டு) ஓடெந்தாங்கி, (மேற்
போர்வைக்கு) தோலாடையும் பூண்டு, இங்குமங்குந் திரிந்து மெ
துவாக வீடுகள் தோறும் பிச்சைவாங்கி, திக்கற்றவர்போலமருட்
சிவாய்ந்து கெட்ட வெளியினிற்கும் ஆண்டியினை நாடும்விதமென்
னவோ (அறிகிலேன்.)

(கு-ரை.) சிவபெருமான் ஓடு எடுத்தது பிரமன் சிரச் சேதன
த்தையும், தோலாடை கொண்டது, கஜயுத்தத்தையும், பிச்சை
வாங்கியது தாருவனக்குரீடா விலாசத்தையும்அம்பலத்தேநிற்பது
சதா நிருத்தத்தினையுமாகலின் இவ்வுண்மை சிவகாம சௌந்தரி
யே யறிவாளாகலின், 'தேடுங்கணக்கென்னகாண்' என்றனர்.

ஊட்டுவிப்பானு முறங்குவிப்பானுமிங்கொன்றோடொன்
மூட்டுவிப்பானு முயங்குவிப்பானு முயன்றவினை [றை
காட்டுவிப்பானு மருவினைப்பாசக் கயிற்றின்வழி
யாட்டுவிப்பானு மொருவனுண்டே தில்லையம்பலத்தே.

(பொ-ரை.) (ஆன்மகோடிகளை) உண்பிக்கின்றவனும், தூங் குவிக்கின்றவனும், ஒருபொருளுடன் மற்றொருபொருளைச் சேர்ப் பிக்கின்றவனும், தொழில் செய்விப்பவனும், அதன் பிரயோசனத் தைக் காட்டுவிப்பவனும, பாசக்கயிற்றின் வழியாட்டு விப்பவனும் தில்லைச சிற்றம்பலத்தே சிவபெருமானொருவனுண்டு.

(பொ-ரை.) ஆன்மாக்கள் சுதந்தர வீனராகலின் தாங்களே பாசத்தைப் பற்றாராகலினாலும், பாசம் சடமாகலின் தானே ஆன் மாக்களைச் சேராவாகலினாலும், ஆனால் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி ஆன்மாக்கள் பாசத்தினை யனுபவிக்கவேண்டியது அவசியமாகலி னாலும் பசுபாசங்களைக் கடந்த வொருபதியாகிய சுதந்தரன் சந்தி தானத்திலேயே யாவும் நிகழுமாகலின், 'ஒருவனுண்டே' என்ற னர். தில்லையம்பலமென்று குறித்ததனால் அவ்வம்பலத்தில் நடரா ஜப்பிரபு ஆடப் பிரபஞ்சமனைத்தும் போகத்தில் ஆடும் என்பதா யிற்று. திருமந்திரம், "தத்துவமாடச் சதாசிவந்தானாட, சித்தமு மாடச சிவசத்தி தானாட, வைத்த சராசரமாட மறையாட, வைத் தனுமாடின னானந்தக்கூத்தே" என்பதனாற் காண்க.

அடியார்க்கெளியவ ரம்பலவாண ரடிபணிந்தால்,
மடியாமற்செல்வ வரம்பெறலாம்வைய மேழளந்த
நெடியோனும் வேதனுங் காணரித்த நிமலனருட்
குடிகாணிநாங்க ளவர்காணுமெங்கள் குலதெய்வமே.

(பொ-ரை.) (சிவபெருமான்) சிவனடியார்கட்கு எளிய தன் மை வாய்ந்தவர். பொன்னம்பலத்திலே நடனஞ்செய்பவர், அவர் திருவடியைப் பணிந்தால் அழியாமல் திருவருட் செல்வமனுபவிக் கும்படியான வரத்தினைப்பெறலாம், எழுலகத்தினையும் திருவடியா

ளர்ந்த நெடுமாலும் பிரமாவும் கண்டறியாத நித்தியனாகிய நின்ம
லனுடைய திருவருளையனுபவிக்கும் நாம் அவர்க்கு அடிமையாகி
யகுடிகள், அவர் எங்கட்கு ஆண்டானாகிய குலதெய்வமாம்.

(கு-ரை.) தங்கட்கெனவொரு சுதந்தரமில்லாது உடல்பொ
ருள் ஆவி மூன்றினையும் ஆசாரியனிடமொப்புவித்த சிவனடியார்
கள் வேண்டியவற்றைச் சிவபெருமான் வலிய வந்தளித்து ஆட்
கொள்வனென்பர், 'அடியார்க்கெளியவர்' என்றனர் "அடியார்க்
கெளியவன் சிற்றம்பலவன்" என்றதனாற்காண்க, திருவடியால்
வரம்பெறலாமென்பது "திருவடிஞானமேதின் சித்திமுத்தியே"
எனுந் திருமந்திரத்தாலும், ஆண்டானடிமையென்பது "எல்லா
முன்னடிமையே எல்லாமுன்னுடைமையே எல்லாமுனது செய
லே" எனும் தாயுமானவர் திருவாக்காலுமறிக.

தெய்வச்சிதம்பர தேவாவுன் சித்தந் திரும்பிவிட்டாற்,
பொய்வைத்தசொப்பனமாமன்னர்வாழ்வும் புவியுமெங்
கே, மெய்வைத்தசெல்வமெங்கே மண்டலீகர்தம்மேடை
யெங்கே,கைவைத்தநாடகசாலையெங்கேயிது கண்மயக்கே

(பொ-ரை.) தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த சிதம்பரத்திலெழுந்த
ருளியிருக்கும் தேவனே! தேவரீர் மனமானது ஆன்மாக்களிடத்தி
ராது சிறிது திரும்பிவிடில் நிலையில்லாததும் கனவுபோன்றதுமா
ன அரசர்கள் வாழ்வும அவர் ஆளும்பூமியும் என்னவாகும், உண்
மையென்று நம்பியுள்ள செல்வமென்னவாகும், சக்கிரவர்த்திகளி
ன் உப்பரிகையென்னவாகும், அலங்கரித்துள்ள நடனசாலைகள்
என்னவாகும், இவையனைத்தும் கண்களுக்குண்டாகும் காட்சியே
யாகும்.

(கு-ரை.) சிதம்பரேசன் பிரபஞ்சமுமாகச்சிருஷ்டி, திதி திரோபவம், அனுக்கிரகமென்னும் நான்குகிருத்தியங்களை நடத்துகிறகாலத்தில் மாத்திரம் பிரபஞ்சவாழ்வனைத்தும் உண்டுபோலத் தோன்றுமேயன்றிச் சங்காரமுமாகத் திரும்புகிறகாலத்தில் வாழ்வனைத்தும் கண்மயக்காகமுடியுமேயல்லது வேறில்லையென்பதாம்.

உடுப்பானும்பாலனமுண்பானுமுய்வித்தொருவர்தம்மை
கெடுப்பானுமேதென்றுகேள்விசெய்வானுங்கெதியடங்க
கொடுப்பானுந்தேகியென்றேற்பானுமேற்கக்கெடாமனின்று
தடுப்பானுநீயல்லையோ தில்லையானந்தத் தாண்டவனே.

(பொ-ரை.) தில்லைசிற்றம்பலத்தின் கண்ணே ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்தருளுபவனே! ஆடையுடுப்பவனும் பாலுடன் அன்னங்கலந்து உண்பவனும், பிழைப்பித்து ஒருவரைக்கெடுப்பவனும் என்னவென்று வினவுபவனும், திருப்தியாய்க்கொடுப்பவனும் இல்லையெனயாசிப்பவனும், யாசிக்கக்கொடுக்க வொட்டாமல் தடுப்பவனுந் தேவரீரேயல்லவோ.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகக்கலந்து அத்துவிதமாகவிருந்து அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பிரேரிப்பவன் சிவபெருமானே யாகலின் 'நீயல்லையோ' வென்றனர். காரைக்காலம்மையார் "அறிவானுந்தானே, யறிவிப்பான்றானே,யறிவாயறிகின்றான்றானே—யறிகின்ற மெய்ப்பொருளுந்தானே விரிசுடர் பாராகாச. மப்பொருளுந்தானேயவன்"என்றதனாற்காண்க.

வித்தாரம்பேசினுஞ் சொக்கேறினுங்கம்ப மீதிருந்து
தத்தாவென்றோதிப் பவுரிகொண்டாடினுந் தம்முன்றம்பி

யொத்தாசைபேசினுமாவதுண்டோதில்லைப்புண்ணிறைந்த
கர்த்தாவின்சொற்படி யல்லாதுவேறில்லை கன்மங்களே.

(பொ-ரை.) மகாவிற்பன்னமாகப் பேசினும், மரக்கலமேறி னும், மூங்கிலின்மீதிருந்து தாதாவெனக்கூறிக் கூத்தாடினும், தம் முடைய தமையன் தம்பி துணையாகப்பேசினும், ஏதாவதுண்டா குமோ. சிதம்பரத்திலெழுந்தருளியிருக்கிற நடராஜப்பிரபு செய் விக்கும் செயற்படியல்லாது செயல்களொன்றுமில்லை.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்கள் தங்கள் சுதந்தரங்கொண்டு எவ்வகை முயற்சிசெய்யினும் அதுகூடிவருவது சிவபெருமான் திருவருளி ருந்தாலல்லது காலத்திரயத்தும் கூடிவாராதென்பார், 'சொற்படி யல்லாது வேறில்லை' என்றனர் "அவரவருக்குள்ளபடி யீசனரு ளாலே யவரவரைக்கொண்டியற்று மாறு லவரவரை, நல்லார் பொல்லாரென்று நாடுவதேநெஞ்சமே, எல்லாஞ்சிவன்செயலென் றெண்" என்றதனாற்காண்க தாதாவென்றது எதுகைநோக்கித் தத்தாவென்றாயது.

பிறவாதிருக்க வரந்தால் வேண்டும் பிறந்துவிட்டா
லிறவாதிருக்க மருந்துண்டுகாணிதுவெப்படியோ
வறமார் புகழ்த்தில்லை யம்பலவாண ரடிக்கமல
மறவாதிருமனமே யதுகாணன் மருந்துனக்கே.

(பொ-ரை.) மனமே! உலகத்திலே பிறவாதிருக்கும்படி சிவ பெருமான் வரமளித்தல் வேண்டும் அங்ஙனம்பெறாது உலகில் பி றந்துவிடில் மறுபடி பிறவாதபடியிருக்க மருந்தொன்றுண்டு அது எப்படியோவெனில் தருமம்வளராநின்ற புகழோடுங்கூடிய தில்லை

யம்பலத்திலே வாழ்கின்ற நடராஜப்பிரபுவின் திருவடிக்கமலத் தினை மறவாதிரு அதுவே நல்ல மருந்து உன்றனக்காம்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவடி மருந்தாகி ஆன்மாக்களுக் குண்டாகும் பிறவிப்பிணியைத் தீர்க்கத்தகுந்ததாகலின் 'அதுகா ணன் மருந்துவஃக்கே' என்றனர். தேவாரம் "மருந்தாய்ப் பிணிதீ ர்க்க வல்லவடி" என்றதனாற்காண்க.

தவியாதிருநெஞ்சே தில்லைமேவிய சங்கரனைப்
புவியார்ந்திருக்கின்ற ஞானாகரனைப் புரந்தகனை [தார்
யவியாவிளக்கைப்பொன் னம்பலத்தாடியையைந்தெழுத்
செபியாமனிசெபித்தாற் பிறவாமுத்திசித்திக்குமே.

(பொ-ரை.) மனமே! அலையாமலிரு, சிதம்பரத்திலெழுந்தரு ளியிருக்கின்ற சிவபெருமானை, உலகமுழுவதும் வியாபித்திருக்கி ன்ற ஞானசொரூபனை, திரிபுரமெரித்தவனை, என்றுங்கெடாத தீ பம்போன்றவனை பொன்னம்பலத்தில் நிர்த்தனம்பண்ணுபவனை பஞ்சாட்சர மந்திரத்தினால் வாயால்செபியாதபடி மனத்தாலாவ து செபித்துவந்தால் பிறவாத முத்தியானது உண்டாகும்.

(கு-ரை.) ஒவ்வொருவரின் பிறப்பினை யொழித்தற்கேதுவா கவிருப்பது பஞ்சாக்கர மகாமந்திரமானதால் 'பிறவாமுத்திசித்தி க்குமே' என்றனர். திருக்கடைக்காப்பு "வீடு பிறப்பை வறுத்து மெசினர், பீடை கெடுப்பன பின்னைநாடொறு, மாடுகொடுப்பன மன்னுமாடை, மாடியுகப்பனவஞ்செழுத்துமே" என்றதனாற்காண் க செபியாமற் செபித்தலாவது தற்போதமுன்னிட்டுச் செபிக்கா மல்அருட்போதமுன்னிட்டுச் செபிக்கவேண்டுமென்பதுமொன்று

நாலின் மறைப்பொரு ளம்பலவாணனை நம்பியவர்
பாலிலொருதரஞ் சேவிக்கொணுதிருப் பார்க்கருங்கல்
மேலிலெடுத்தவர் கைவிலங்கைத்தைப்பர் மீண்டுமொரு
காலினிறுத்தவர் கிட்டியந்தாம்வந்து கட்டுவரே.

(பொ - ரை.) நான்குவேதங்களிலும் உட்பொருளாய் விளங்கும் பொன்னம்பலத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் நடராஜபிரபுவை (அவரே தெய்வமென) நம்பி அவர் சந்நிதானத்தில் ஒருதரமாகிலும் வணங்காதிருப்பவர்கட்கு(என்னகதியெனில்)கருங்கல்லினை யவர்மேல் வைத்து இருகரங்கட்கும் விளங்கிடுவர், மறுபடியும் ஒற்றைக்காலினிற்கும்படி செய்வர், மறுபடியும் நெருங்கியவர் மற்றைய உறுப்புக்களையும் கட்டிடுவார்.

(கு-ரை.) சிவபெருமானைத் தமது ஆயுட்குள் ஒருதரமாகிலும் வணங்காது இறந்தவர்களை எமலோகத்தில் பலவகையாகப் பல துன்பங்களினைச்செய்வர். எனவே சிவநாமங்களை ஏகதேசம் ஒருதரம் சொல்லினும் ஒருதரம் தரிசிக்கினும் புண்ணியமுண்டென் பதாம.

ஆற்றோடுதும்பை யணிந்தாடுமம்பல வாணவர தம்மைப்
போற்றுதவர்க்கடை யாளமுண்டோயிந்தப்பூதலத்திற்
சோற்றுவிபற்றுச் சுகமற்றுச்சுற்றத் துணியுமற்றே
யேற்றலும்பிச்சை கிடையாமலேக்கற் றிருப்பர்களே.

(பொ-ரை.) கங்காநதியுடனே தும்பை மலரினைத் தரித்து கிர்த்தனஞ்செய்யும் பொன்னம்பலவாணரை தோத்திரம்செய்யாதவர்கட்கு அடையாளங்களுண்டு அவையென்னவென்றால் இவ்வுலகிலே சோறுவாசனையுங்கிடையாமல், நன்மைகளையிழந்து, உ

டுக்க வஸ்திரமின்றி, வீடுந்தோறும் போய் கைஏற்றாலும் பிச்சை யிடுவாரின்றித் தாழ்ந்திருப்பார்கள்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு வேண்டிய போகங்களனைத்தை யும் கூட்டிவைப்பவன் சிவபெருமானேயென்று நன்றியினைநினைந் து அவனைவணங்கி வாழ்பவர்க்கே சோறுமுதலிய எல்லா நலனுந் தடையின்றி இம்மையிலும் அனுபவிக்க நேரிடுமென்பதாம். திருப் பாட்டு "இம்மையேதரும் சோறும் கூறையுமேத்தலாந் துயர்கெ டலுமாம்" என்றதனாற்காண்க.

அத்தனைமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்க் கதிபதியை
நித்தனையம்மை சிவகாம சுந்தரி நேசனையெங்
கத்தனைப்பொன்னம் பலத்தாடுமையனைக் காணக்கண்க
ளெத்தனைகோடி யுகமோ தவஞ்செய் திருக்கின்றவே.

(பொ-ரை.) நமது தந்தையை, முப்பத்துமுக்கோடி தேவா கட்குந்தலைவனாகிய மகாதேவனை, நித்தியமாயுள்ளவனை, நமது தா யாகிய சிவகாமசுந்தரியினிடத்தில் நேசமுடையவனை, எம்முடை யகருத்தினை, பொன்னம்பலத்தில் நிர்த்தனஞ்செய்யு ஸ்மயனைத் தரிசிக்க (நம்முடைய) நேத்திரங்கள் எண்ணிலாதகாலம் தவம் செய்திருக்கின்றன

(கு-ரை.) அனேக சென்மாந்திரங்களில் செய்த புண்ணியத் தாலன்றி நடராஜ தரிசனம் கிடையதாகலினாலும், கண்களாற் காண்டற்குரியபலன் அவன்றிருவடி தரிசனமேயாகலினாலும், "கா ணக் கண்களெத்தனையோ கோடியுகமோ தவஞ்செய்திருக்கின்ற னவே" என்றனர் தேவாரம் "பொருவிடை யொன்றுடைப் புண் ணியமூர்த்தி புலியதள், ளுருவுடையம்மலை மங்கைமணாளனுலகுக்

செல்லார், திருவுடையந்தணர் வாழ்கின்ற தில்லைச் சிற்றம்பலன்
றிருவடியைக்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்றே"
என்றதனுற் காண்க.

திருச்செங்காடு.

நெருப்பானமேனியர் செங்காட்டி லாத்திநிழலருகே
யிருப்பார்திருவுள மெப்படியோவின்னமென்னையன்னைக்
கருப்பாச்யக்குழிக்கே தள்ளுமோ கண்ணன் காணரிய
திருப்பாதமே தருமோ தெரியாது சிவன்செயலே.

(பொ - ரை) அக்கினிப் பிழம்புபோன்ற திருமேனியினையு
டையவர், திருச்செங்கோடென்னுந்தலத்தில் ஆத்திமரத்தினீழலி
ல் எழுந்தருளியிருப்பவர் (இவர்) திருவுளப்பாங்கு எத்தன்மைத்
தோ? இனிமேலும் அடியேனை யொருதாயின் வயிற்றினிடத்தள்
ளுவரோ (அல்லது) நாரணன் காண்டற்கரிய திருவடியினையே
தந்து விடுமோ அறியேன் (எல்லாம்) சிவன்செயலேயாம்.

(கு - ரை.) பிறப்பதும் மோட்சமடைவதும் ஆன்மாக்களின்
இச்சைவழியல்லவாகையாலும், அவரவர்கள் கன்மத்தின்வழிநட
க்குமாகையாலும், அக்கன்மத்தையூட்டுவிப்பவன்கடவுளேயாகை
யாலும் 'சிவன்செயலே' என்றனர். தாயுமானவரும் "சிவன்செய
லாலே யாதும் வருமெனத்தேரேன் நாளும்" என்றனர்.

திருவொற்றியூர்.

ஐயுந்தொடர்ந்து விழியுஞ்செருகி யறிவழிந்து [யான்
மெய்யும்பொய்யாகிவிடுகின்றபோதொன் றுவேண்டுவன்

செய்யுந்திருவொற்றி யூருடையீர் திருநீறுமிட்டுக்
கையுந்தொழப்பண்ணி யைந்தெழுத்தோதவுங்கற்பியுமே

(பொ - ரை.) எல்லாஞ்செய்யவல்ல திருவொற்றியூரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானே! சிலேட்டுமமேலிட்டு, கண்விழிகள் உள்ளடங்கி, அறிவுகெட்டு, மெய்யாகியதேகம் பொய்யென்று சொல்லும்படியான நிலையினையடைந்தபோது யான் ஒருகாரியத்தை விரும்புகிறேன் (அஃதென்னவெனில்) என்னுடைய நெற்றியின்கண்ணே விபூதிதரித்து இரண்டுகரங்களும், அஞ்சலியாகவிருக்கப்பண்ணி, பஞ்சாட்சரத்தைச செபிக்கவும் செய்வித்தருளவேண்டும்.

(கு - ரை.) தேகத்தை விடுகிற காலத்தில் சிலதானங்களும் சிவத்தியானமும் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதாம். பற்றற்ற பரமஞானியாகிய பட்டினத்தடிகள் தான்சிவலிங்கவடிவாகவிளங்கும்திருவருளைப் பூரணமாக வடைந்திருந்தும் உலகத்தினைவிட்டு மறையுமளவும் திருநீறு முதலிய சாதனங்களுடனிருக்க வேண்டுமென விரும்புவராயின், தற்காலத்துச்சிலர் தாங்கள்ஞானிகளாய் விட்டோம விபூதி முதலிய வேண்டியதில்லையெனப்பேசி வுளறித் திரிபவர்களுடையும் கதி யென்னமோ அறியகில்லோம்.

சுடப்படுவாரறிவார் புரமூன்றையுஞ் சுட்டபிரான்
றிடப்படுமாமாதிற் றென்னொற்றியூரன் றெருப்பரப்பி
னடப்பவர்பொற்பத நந்தலைமேற்பட நன்குருண்டு
கிடப்பதுகாண்மனமே விதியேட்டைக் கிழிப்பதுவே.

(பொ-ரை.) மனமே! முப்புரங்களையும் எரித்தபெருமானாகிய வலிமைபொருந்திய பெரிய மதில்களாற்சூழப்பட்ட அழகிய திரு

வொற்றியூரனுடைய விசாலமான வீதியில் நடப்பவர்களது அழகிய திருவடி நம்முடைய தலையின்மேற்படும்படி நல்லபடியுருண்டு கிடப்பதுவே, பிரமனால் எழுதப்பட்டு (நமக்கெனவேற்பட்டுள்ள) ஏட்டினைக்கிழிக்கத்தக்கதாம். எரிக்கப்பட்டுப்போகும்சாமான்னியர்களிவ்வுண்மை யறியார்.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூர் மோட்சபூமியாகலின் அத்தலத்தினைநாடிவந்து அவ்வீதியிலுலவும்உத்தமச்சிவனடியார்கள் திருவடிப் பரிசத்தால் மோட்சமுண்டாமென்றார். திருவொற்றியூர்வீதிசிறந்ததென்பது "ஆதிமாலகழ்ந்து மண்ணையறிவரும் செய்யதாளாற், றீதிலாவொற்றியூரிற் றீண்டுதற்கரியபெம்மான், ஓதிநே ரிழைபாற்றாதங் குலகுய்யநடந்தாலந்த, வீதியின் பெருமைதன்னை யாவர்தாம் விளம்பவல்லார்" என்றதனாற் காண்க.

திருவிடைமருதூர்.

காடேதிரிந்தென்ன காற்றைப்புசித்தென்ன கந்தைசுற்றி
யோடேயெடுத்தென்னவுள்ளன்பிலாதவரோங்குவிண்
ணாடேயிடைமருதீசர்க்குமெய்யன்பர்நாரியர்பால்[ரே
வீடேயிருப்பினு மெய்ஞ்ஞான வீட்டின்ப மேவுவரே.

(பொ-ரை.) (சிவபெருமானிடத்துஉள்ளபடி) அன்பிலாதவர்கள்காட்டினிடத்தே சஞ்சாரம் செய்தென்ன, காற்றினையுணவாக்கொண்டென்ன, கந்தற்றுணிகளைத்தரித்து ஓடுகொண்டு பிச்சையெடுத்தென்ன, ஒரு பிரயோசனமுமில்லை ஓங்கியதேவர்கள் நாட்டினையொத்த திருவிடைமருதூர் பெருமானுக்கு மெய்யன்பையுடையார் மாதர்களுடன் வீட்டிலேயிருந்து கொண்டிருந்தாலும் உண்மை ஞானத்தால் விளையும் மோட்சானந்தம் அடைகுவர்.

(கு ரை.) இல்லறத்திருக்கினும், துறவறமடையினும் அன்பு காரணமாகத் திருவருளுண்டாமன்றி வேறு ஆசிரமங்களால் பிரயோசனமில்லை யென்பார், 'அன்பர் மேவுவரே' என்றனர். தாயுமானவர். "மத்தமத கரிமுகிற்குலமென்ன நின்றிலகுவாயிலுடன் மதியகடுதோய் மாடகூடசிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த மணிமேடை யுச்சிமீது, முத்தமிழ் முழக்கமுடன் முத்தநகையார்களொடு முத்து முத்தாய்க்குலவி, மோகத்திருந்துமென் யோகத்தி னிலை நின்று மூசசைப் பிடித்தடைத்துக், கைத்தலநகம்படை விரித்த புலி சிங்கமொடு கரடிநுழை நூழைகொண்ட, கானமலை யுச்சியிற் குகையூடிருந்து மென்கரதலாமலகமென்னச் சத்தமறமோன நிலை பெற்றவர்களுய்வார்காண் சனகாதிதுணிவிதன்றோ. சர்வபரிபூரணவகண்ட தத்துவமான சச்சிதானந்தசிவமே." என்றதனுற் காண்க.

தாயும்பகைகொண்டபெண்டிர்பெரும்பகைதன்னுடைய
சேயும்பகையுறவோரும்பகையிச் செகமும்பகை
யாயும்பொழுதி லருஞ்செல்வ நீங்கிலிங் காதலினாற்
றோயுநெஞ்சேமரு தீசர்பொற்பாதஞ் சுதந்திரமே

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சத்திலழுந்திகிடக்கும் மனதே! ஆராயுங் காலத்தில் அருமையான செல்வம் நம்மைவிட்டு நீங்கிவிடி, அருமையாகப்பெற்றெடுத்த அன்னையும்பகையாவள்,விவாகஞ்செய்துகொண்டமனைவியும் பெரிய பகையாவள், தனது பிள்ளைகளும் பகையாவர் சுற்றத்தினரும் பகையாவர்இவ்வுலகத்தினரும் பகையாவர் ஆகையால் இவ்விடத்தில் திருவிடைமருதூர் பரமசிவன் அழகிய திருவடியே நமக்குச சுதந்தரமாகும்.

(கு-ரை.) செல்வமுற்றகாலத்தில் உடனிருந்து சகலநன்மைகளையும்அனுபவித்துவாழ்ந்தார் எத்தகையினரும்அச்செல்வம்நீங்

கிய காலத்தில் நெருங்கிய வாழ்தலின்றிப் பகையினையுங் கொள்வார் என்பார் யாரும் பகை என்றார் ஔவையார். "கல்லானேயாயிடினுங் கைப்பொரு ளுண்டாயின், எல்லாருஞ்சென்றங் கெதிர்கொள்ளவர் இல்லானை, இல்லாளும்வேண்டாளீன்றெடுத்த தாய்வேண்டாள் செல்லாதவன் வாயிற்சொல்" என்றதனாற் காண்க.

திருக்கழுக்குன்றம்.

காடோ செடியோ கடற்புறமோ கனமேமிகுத்த
நாடோ நகரோ நகர்நடுவோ நலமே மிகுந்த
வீடோ புறந்திண்ணையோ தமியேனுடல் வீழுமிட
நீடோய் கழுக்குன்றிலீசா வுயிர்துணை நின்பதமே.

(பொ-ரை.) உயர்ந்திருக்கின்றதிருக்கழுக்குன்றத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் வேதாசலனே! அடியேனதுதேகம்விழுமிடம்வனத்திலோ, மரத்தடியிலோ, சமுத்திர தீரத்திலோ, மேகந்தவழும் நாட்டினிலோ, பட்டணத்திலோ, அப்பட்டணத்தின்மத்தியிலோ நன்மைமிகுந்த வீட்டிலோ, வெளித்திண்ணையிலோ (அறியேன்) தேவரீர் திருப்பதமே (அக்காலத்தில்) என்னுயிருக்குத்துணையாக விருத்தல் வேண்டும்.

(கு - ரை.) மரணமடைந்து நிசசயம் அது இன்னகாலத்தில் இன்னவிடத்திலென அறியவாராதாகலின் அக்காலத்தில் அறிவு நிலை இங்ஙனமிருக்குமென அறிதலில்லை ஆகையினால் அவ்வமயம் என்மனத்தின் கண்ணே தேவரீர் திருவடிக்காட்சிக்கொடுத்தருள வேண்டு மென்பதாம்.

திருக்காளத்தி.

பத்தும்புகுந்து பிறந்து வளர்ந்து பட்டாடைசுற்றி
முத்தும்பவளமும் பூண்டோடியாடி முடிந்தபின்பு
செத்துக்கிடக்கும் பிணத்தருகேயினிச் சாம்பிணங்கள்
கத்துங்கணக்கென்னகாண் கயிலாபுரிக் காளத்தியே.

(பொ-ரை.) கயிலையென்று சொல்லும்படியான காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! (தாயின்வயிற்றில்)பத்து மாதம் வரையிலிருந்து, உலகில் வெளிவந்து, வயதடைந்து, பட்டு முதலிய வஸ்திரங்கள் உடுத்து, முத்தாபரணங்களும், பவளமாலை களும் தரித்து அங்குமிங்குமோடி விளையாடி (உலக அனுபவமுழு தும்) அனுபவித்தபின்பு இறந்து பூமியில் கிடக்கும் சவத்தின்சமீ பத்திலே இனி இறக்கும்பிணங்கள் சூழ்ந்துகொண்டு அழும் கார ண மென்னையோ.

(கு-ரை.) தம்மூளொருவனுகவிருந்தான்மாண்டு பிரத்தியட் சமாகக்கிடப்பதைக்கண்டு தாமுமிவ்வாறு மாளவேண்டியது நிச் சய மாகலின் இனியடையவேண்டியவற்றை யடைவதற்குப் பிர யத்தனம்செய்வோமென எண்ணுது வாளாசூழ்ந்து அழுதலின்பிர யோசனமென்னவென்பார் ,கத்துங்கணக்கென்னகாண்'என்றனர் ஔவையார் "ஆண்டாண்டுதோறு மழுதுபுரண்டாலு, மாண்டார் வருவரோ மாநிலத்தில்—வேண்டாம், நமக்குமது வழியேநாம் போமளவும். எமக்கென்றிட்டுண்டிரு" என்றதனுற்காண்க.

பொன்னுற்பிரயோசனம் பொன்படைத்தார்க்குண்டு
பொன்படைத்தோன்

தன்றாற்பிரயோசனப் பொன்னுக்கங்கேதுண்டத்
தன்மையைப்போ
லுன்றாற்பிரயோசனம் வேணதெல்லாமுண்
டுனைப்பணிவு
மென்றாற்பிரயோசன மேதுண்டுகாளத்தி
யீச்சுரனே.

(பொ - ரை.) காளத்தியிலெழுந் தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! பொன்னினாலடைய வேண்டிய பிரயோசனம் பொன்னினையுடையாருக்குண்டு, பொன் தன்மையினைப்போல, தேவரீரால் பிரயோசனம் அடியேனுக்கு அனேகமாகவுண்டு, தேவரீரை வணங்கும் அடியேனால் பிரயோசனம் தேவரீருக்கென்னவுண்டு(ஒன்றுமில்லை.)

(கு - ரை.) பொன்னினை யொருவன்போற்றி வருவோனேயானால் அப்பொன்னினால் அவனுக்கு இன்மையிலனுபவிக்க வேண்டிய போகமனைத்துக்கும் எதுவாக விருந்து வெகுபுகழினையும் உண்டாக்கும் அப்பொன்னுக்கு அவனாலனுபவிக்கவேண்டியதொன்றுமில்லை யதுபோல திருவருளினை யொருவன் போற்றி வருவானேயானால் அத்திருவருளினுக்கு அவனாற் செய்யவேண்டியதொன்றுமில்லை என்பதாம்.

வாளான்மகவரிந் தூட்டவல்லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளாலிளமை துறக்கவல்லேனல்லன் றொண்டுசெய்து

நாளாறிக்கண்ணிடந் தப்பவல்லேனல்ல ஞனினிச்சென்
றுளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தி யப்பருக்கே.

(பொ - ரை.) வாளைக்கொண்டு (தாயுந் தந்தையும் சம்மதித்த தமது)பிள்ளையினை யறுத்துப்படைத்ததுபோலசெய்தேனல்லேன், மனைவி பொன்ன ஆணையிற்கட்டப்பட்டுயௌவனபருவத்தைக்கழித்ததுபோல செய்வேனல்லேன், சிறப்பணி ஆறுநாள்வரையிற்செய்து கணையைகழ்ந்து அப்பியதுபோலச செய்வேனல்லேன் இத்தகையான திருக்காளத்திப் பெருமானுக்கு அடிமையாகும் விதம் எப்படி.

(கு - ரை.) வாளான மகவரிந்தவர் சிறுத்தொண்டநாயனர், இளமை துறந்தவர் திருநீலகண்டநாயனர், கண்ணிடந்தப்பியவா கண்ணப்பநாயனர். செயற்கரிய செயல்களைசசெய்து முத்திரைப் பெற்ற நாயனமார்களிலொருவரையொத்ததுவாழாத நான்கடைத்தேறுவ தெப்படி யென்பார் ஆளாவதெபபடியோ என்றனர்.

முப்போது மன்னம் புசிக்கவுந் தூங்கவு மோகத்திறற்
செப்போதிளமுலையாருடன் சேரவுஞ் சீவன்விடு
மப்போதுகண்கலக் கப்படவும் மமைத்தாயையனே
யெப்போது காணவல்லேன் றிருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொ-ரை.) திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே! ஒரு நாளைக்கு மூன்றுவேளைச சாப்பிடவும், பின்பு தூங்கவும். பின் காமவிச்சையால் செப்புக்கிண்ணத்தினை யொத்த சிறுதனத்தியலிடன் அணையவும் (காலங்கழித்து) உயிர்விடுந் தருணத்தில் கண்கலங்கியழவும் செய்தனை (இத்தகையான்)ஐயனே! எக்காலத்திலுனைத் தரிசிக்க வல்லவனவேன்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சபோகமே நித்தியமெனவெண்ணி உண்ணுவதிலேயும், உறங்குவதிலேயும், ஊடலிலேயும் மரணத்தருவாயவில் அந்தோ வாழ்நாளை வீணுகக்கழித்துவிட்டோமேயென ஊளையிடுதலிலேயுமாக விருக்கும்படி எனக்குக் கன்மத்தினை யூட்டிவைப்பாயேல், தேவரீரைத்தரிசித்து உய்யும் வண்ணம் எங்ஙனம் என்பார் எப்போது காணவல்லேன், என்பனர்.

இரைக்கேயிரவும் பகலுந்திரிந்திங் கிளைத்துமின்னு
ரைக்கேயவலக் குழியருகே யசும்பார்த்தொழுகும்
புரைக்கேயுழலுந் தமியேனையாண்டருள் பொன்முகலிக்
கரைக்கேகல்லா னிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே.

(பொ-ரை.) பொன்முகலி நதி தீரத்திலும், கல்லாலவிருட்சத்தின் கீழலிலும் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்காளத்தி நாதனே! ஆகாரத்தின் பொருட்டே இரவுகாலத்திலேயும் பகற்காலத்திலேயும் அலைந்து வாடி மின்னற்கொடிபோன்ற மாதர் அரையினிடத்து அப்பிரயோசனமான பள்ளத்தின் சமீபத்தில் வழுக்குநிலம் போன்ற இடத்தினின்று (நீர்முதலிய) வடியும் குழிப்புண்ணுக்கே (நாடித்) திரியும் அடியேனைத் தடுத்தாண்டருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) பகற்காலமாத்திரமேயன்றி, இரவு காலத்திலேயும் வயிற்றினிமித்தம் ஓடியுழன்று அதனால் தேயிளைத்தும், மாதர்கள் நிதம்பத்திலே நாட்டத்தையுமுடையவனுகிப் பிரபஞ்சமுமாக விருக்கின்றவென்னைக், குருமூர்த்தியாகி எழுந்தருளி அனேகரை முந்தியகாலத்திலாண்டு கொண்டதுபோல அடியேனையும் தடுத்தாண்டு கொண்டருளவேண்டுமென்பார், 'ஆண்டருள் கல்லாநிழற்கீழமர்ந்தருள் காளத்தியே' என்றனர்.

நாறுங்குருதிச் சலதாரை தோட்புரை நாடொறுஞ்சீ
யூறுமலக்குழி காமத்துவார மொளிந்திடும்புண்
டேறுந்தசைப்பிளப் பந்தரங்கத்துள சிற்றின்பம்விட்
டேறும்பதந்தருவாய் திருக்காளத்தி யீச்சுரனே.

(பொ - ரை.) திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கும் நாதனே! நாற்றத்தினை வாய்ந்த இரத்தம் ஓடிக்கொண்டிருக்கிற நீர்க்கால், தோலால் அமைந்த புண்குழி, பிரதிதினமும் சீழ் ததும்பும் மலநிறைந்தபள்ளம் ஆசைவழி (புடவையில்) மறைந்திருக்கும் இரணம், மதர்த்த தசையுடன் கூடிய பிளப்பு இரகசியமாக வனுபவிக்கவேண்டிய அற்ப இன்பம் இத்தகையதனை நீங்கி, முத்தியடைதற்கேதுவுள்ள திருவடியினைத் தந்தருளுவாய்.

(கு-ரை.) விரும்புதற்கேதுவான ஒரு சிறிது நன்மையின்றி முற்றும் அருவருக்கத் தகுந்த நிலையுடன்கூடிய நீச்சம் ஆகிய கடலில் தடுமாறுமடியேன் முத்தியென்னுங் கரையினையுடைய தேவரீர் திருவடியாகிய புணையைத்தந்தருளவேண்டுமென்பார்.

கைலாயம்.

கான்சாயும் வெள்ளிமலைக்கரசே நின்கழனம்பினே
னூன்சாயுஞ் சென்மமொழித்திடுவாய் கரலூரணிக்காய்
மான்சாயச்சொல்கைமருவலஞ்சாயவனைந்தகொன்றைத்
தேன்சாயநல்ல திருமேனிசாய்ந்த சிவக்கொழுந்தே.

(பொ-ரை.) சிவமணம் வீசும் வெள்ளிமலையி லெழுந்தருளியிருக்கும், தலைவனே! மாமிசம்பொருந்திய(அடியேன்) பிறவியினை

நீக்கிடுவாய், திருக்கரவூர்ச்சிவசருமரின்பொருட்டு அழகிய இடது கரத்திலுள்ள மான்சாயவும், வலதுகரத்திலுள்ள மழுசாயவும் பிரணவம்போலும் வளைந்த கொன்றையிலுள்ள தேன்சொட்டவும் அழகிய திருமேனிசாய்ந்த சிவக்கொழுந்தே.

(கு-ரை.) கரவூர் என்பது திருவிரிஞ்சிபுரம் அத்தலத்தில் திருமஞ்சனம் செய்கையில் திருமுடி எட்டாததுபற்றிக் குந்திக் குந்தி வருந்திய சிவசருமரென்னும் ஆதிசைவச் சிறுவர்க்காக சிவபெருமான் திருமுடியை வளைத்தருளினர். இவ்வருமைசசரித்திரம் ஷை விரிஞ்சைத் தலபுராணத்தில் பாலனுக்குத் திருமுடிவளைத்த சருக்கத்தானுணர்க.

இல்லந்துறந்து பசிவந்தபோதங் கிரந்துதின்று
பல்லின் கறையற்றுவெள்வாயுமாயொன்றிற்பற்றுமின்றிச்
சொல்லும்பொருளு மிழந்து சுகானந்தத் தூக்கத்திலே
யல்லும் பகலுமிருப்பதென்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை.) திருக்கைலாயிலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே!-இல்லறத்திலிருந்து, நீங்கி, பசியெடுத்தகாலத்தில்பிச்சையெடுத்துப்புசித்து பல்லுகளில் (தாம்பூலந்தரித்தலாலுண்டாகிய) கறையின்றி வெண்மையானவாயாகி ஒருபதார்த்தத்தினும் பற்றுமில்லாமல், சொல்லினும் அச்சொல்லின் பொருளினும் விசாரமில்லாமல் சுகத்தினையே கொடுப்பதான சிவானந்த நித்திரையிலே எக்காலமும் தங்கி வாழ்தலெக்காலமோ (அறியகில்லேன்.)

(கு - ரை.) தேகமுள்ளளவும் பசிப்பிணி யுண்டாகுமாதலின் அப்பிணியை நிவர்த்தி செய்வதற்கு மாத்திரம் வேண்டியவொரு சிறியமுயற்சிசெய்துகொண்டு மற்றையவெத்தகைய விவகாரங்க

ளிலும் செல்லாது சுகத்தினையனுபவித்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பதாம்.

சினந்தனையற்றுப் பிரியமுந்தானற்றுச் செய்கையற்று
நினைந்ததுமற்று நினையாமையுமற்று நிற்சிந்தனுய்த்
தனந்தனியேயிருந் தானந்தநித்திரை தங்குகின்ற
வனந்தனியென் றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை.) தந்தையே! திருக்கைலையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! கோபநீங்கி, ஆசைநீங்கி, செயல்நீங்கி, நினைவுநீங்கி, மறைவுநீங்கி, யாதொரு எண்ணமுமில்லாமல், தனித்தவிடத்திலே தங்கி சிவானந்த நித்திரையாகிய உறக்கத்திலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பேன்.

(கு - ரை.) அனர்த்தத்திற்கு ஏதுவாகவுள்ள எந்த விஷயங்களிலும் மனத்தினைச் செலுத்தாமல் ஏகாந்த ஸ்தானத்தி லிருந்து கொண்டு சிவானுபவமாக விருந்து கொண்டிருப்பனென்பதாம்.

கையாவேற்றுநின் றங்ஙனந்தின்று கரித்துணியைத்
தையாதுடுத்துநின் சந்நிதிக்கேவந்து சநததமு
மெய்யாரநிற்பணிந்துள்ளே யுரோமம்விதிவிதிர்ப்ப
வையாவென்றோல மிடுவதன்றோ கயிலாயத்தனே.

(பொ-ரை.) திருக்கைலையி லெழுந்தருளியிருப்பவனே! கையினைநீட்டிப் பிசையெடுத்து அப்படியே புசித்துக் (குப்பையிற்கிடக்கும்) கரித்துணியிலுள்ள (கிழித்தலைத்)தையாது தரித்துச் சிவாலயத்தையடைந்து எப்போதும், தேகம் பூமியிற் படும்படிப்

பணிந்து மனத்துள்ளே (விளையுமானந்தத்தினாலே) மயிர்க்குச்
செறிய ஐயனே என்றேயழுது கூப்பிடுவதெந்நாளோ.

(கு - ரை.) அன்னத்திற்கும் ஆடைக்கும் பிரயாசையெடாது
ஐயமேற்றும் அருமிச்சியாத யாடையுடைத்தும் வாழுநிலையினை
யடைந்திடினும் சிவாலயம் செல்லுதலிலும் சாஷ்டாங்கமாகப்
பணிதலிலும், ஆனந்தமுறுதலிலும், தோத்திரம் செய்தலிலும்
நீங்கக்கூடாதென்றனர்.

நீருர்த்தமேனி யுரோமஞ்சிலிர்த்துள நெக்குநெக்குச்
சேருய்க்கசிந்து கசிந்தே யுருகிநின்சீரடிக்கே
மாருததியானமுற் ருனந்தமேறகொண்டுமார்பிற்கண்ணி
ராருய்ப்பெருகக் கிடப்பதென்ரு கயிலாயத்தனே.

(பொ - ரை.) திருகைலையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே!
விபூதி சண்ணிக்கப்பட்ட தேகமானது மயிர்க்கூச்செறியவும்,
மனம் நெகிழ்ந்து சேற்றினைப்போல வுருகித்தளர்ந்து தேவரீர்
திருவடியிலே மாறுபடாத தியானம்வைத்துச சிவானந்தமேற்
கொண்டு மார்பினிடத்தே கண்களினின்றும் ஆற்றினைப்போல
வெள்ளம் பெருகக்கிடப்பது.என்நாளோ.

(கு - ரை.) விபூதிபூசிக் கண்ணீரும் கம்பலையுமாகநின்று சிவ
த்தியானமுடன் வாழும் பத்திநிலையே சிறந்ததென்பார் 'கிடப்ப
தென்ரே' என்றனர்.

செல்வரைப்பின்சென்று சங்கடம்பேசித் தினந்தினமும்
பல்லினைக்காட்டிப் பரிதவியாமற் பரானந்தத்தி
னெல்லையிற்புக்கிட வேகாந்தமாயெனக் காமிடத்தே
யல்லலற்றென்றிருப்பே னத்தனேகயி லாயத்தனே.

(பொ - ரை.) தந்தையே! திருக்கைலையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! திரவியமுடையார் பின்னாலேபோய்த் தனக்குண்டாயிருக்கும் கஷ்டங்களை யெடுத்துச் சொல்லிப் பிரதிதினமும், பல் தெரியும்படிக் கெஞ்சித் தவியாதபடிச் சிவானந்தமனுபவிக்குமிடத்தில் புகுந்து தன்னந்தனியனாய் எனக்குரிய இடத்திலே கவலையற்று என்றிருப்பேன்.

(கு-ரை.) வயிற்றினிமித்தம் பிறர்பாற்சென்று அவதிப்படாமல் அந்தர்முகமாக விருந்தானந்தங் கொண்டிருப்ப தெந்நாளென்றனர்.

மந்திக்குருளையொத் தேனில்லை நாயேன் வழக்கறிந்துஞ்
சிந்திக்குஞ்சிந்தையையானென்செய்வேனைத்தீதகற்றி
புந்திப்பரிவிற் குவளையையேந்திய பூசையைப்போ
லெந்தைக்குரியவன் காணத்தனே கயிலாயத்தனே

(பொ - ரை.) தந்தையே! திருக்கைலையி லெழுந்தருளியிருப்பவனே! யான் தாயாகிய குரங்கினை வலிய அதன்மடியைத்தாவிப் பிடித்துக்கொள்ளும் அதன் குட்டியினை யொத்திருப்பேனல்லன், நாயினேன் அப்பியாசத்தினைத் தெரிந்திருந்தும் (பாகியமான) விஷயங்களையே யெண்ணிகொண்டிருக்கும் மனத்தினைத்(தடுக்க) யான் என்ன செய்திடுவேன் அடியேனைத் தீமையினின்று நீக்கி எனது புத்தியானது ஆசையினால் தனது குட்டியினை வலியத்தாவுகின்ற பூனையினைப்போல வாட்கொள்ள என்றந்தையாகிய நினக்கு உரியவனாக விருக்கின்றேன்.

(கு-ரை.) மர்க்கட நியாயத்தின்படி நானே தேவரீரை வந்து பற்றிக் கொள்வதற்குச் சத்தனல்லனாகலினாலே,மார்ச்சாலநியாய

ப்படி தேவரீரே வலியவந்து என்னைத் தடுத்தாட்கொள்ள வேண்டும் என்றனர்.

வருந்தேன்பிறந்து மிறந்துமயக்கும் புலன்வழிபோய்ப்
பொருந்தேனரகிற் புகுகின்றிலேன் புகழ்வாரிடத்தி
லிருந்தேனினியவர் கூட்டம்விடேனிய லஞ்செழுத்தா
மருந்தேனருந்துவ னின்னருளாற்கயி லாயத்தனே.

(பொ-ரை.) திருக்கைலைமலையி லெழுந்தருளி யிருப்பவனே! தேவரீர் திருவருளினாலே இனி இறப்பினிலும்பிறப்பினிலும்வருந்தமாட்டேன், மயங்குகின்ற பஞ்சேந்திரியங்களின்வழியாகத்தங்கேன், நரகினிற்சேரேன் தேவரீரையே தோத்தரிப்பாரிடத்தில் சேர்ந்தேன் அத்தகையார் கூட்டத்தினின்றும் விலகேன் அழகு பொருந்திய பஞ்சாட்சரமாகிய அரியதேனினையுண்பேன்.

(கு-ரை.) திருவருளினை வாய்க்கப்பெற்றார்க்கு சனனமரணமும், பஞ்சேந்திரிய சேட்டையும், நிரயத்துன்பமும் நீங்கப்பெற்றுச் சிவனடியார்க்கூட்டுறவும் பஞ்சாட்சரத்தியானமும்உண்டாமென்பதாம்.

மதுரை.

விடப்படுமோவிப் பிரபஞ்சவாழ்க்கையை விட்டுமனந்
திடப்படுமோநின் னருளின்றியே தினமேமலையக்
கடப்படுமோவற்பர் வாயிலிற்சென் றுகண்ணீர்ததும்பிப்
படப்படுமோ சொக்கநாதா சவுந்தரபாண்டியனே.

(பொ-ரை.) சொக்கலிங்கப்பெருமானே! சோமசுந்தரப்பாண்டியனே தேவரீருடைய திருவருளினை யடைதலில்லாமலே,

இவ்வுலகவாழ்க்கையானது என்றால் நீங்கமுடியுமோ அங்ஙனம் விடினும் மனந்தானுறுதிப்படுமோ இல்லை. ஆகலின் நான் எந்நாளும் அங்குமிங்கு மலைதலையின்றி நீங்குவனே, அறிவில்லார் தெருவாயலிலேசென்று கண்ணீர்வடியத் துன்பமனுபவிக்கமுடியுமோ முடியாது ஆட்கொள்ளுவாயாக.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுடைய திருவருள் கிடைத்தாலல்லாமல் பிரபஞ்சவாசனை நீங்காது, மனமொருவழிப்படாது அதுகிடையாதலினாலே வயிற்றினிமித்தம் கண்ணீர்த்ததும்ப அற்பர்கள் வீடுதோறும் சென்று கெஞ்சிப்பிழைக்கவேண்டுமென்பதாயிற்று.

பொது.

உடைகோவணமுண் டுறங்கப்புறந்திண்ணை யுண்டுணவிங்
கடைகாயிலையுண் டருந்தத்தண்ணீருண் டருந்துணைக்கே
விடையேறுமீசர் திருநாமமுண்டிந்தமேதினியிற்
[றைக்கே வடகோடுயர்ந்தென்னதென்கோடுசாய்ந்தென்னவான்பி

(பொ-ரை.) இவ்வுலகிலே, உடுத்ததற்குக் கவுபீனமுளது, நித்திரைசெய்ய வெளித்திண்ணைகளுளது உண்ணுவதற்கு இலைசாக அடையத்தகுந்த காய் இலையுள குடிக்கத்தண்ணீருளது அரியமோட்சவழிக்குச்சாதனமாக இடபவாகனத்தின் மேலெழுந்தருளும்சிவபெருமான் திருப்பெயருளது (ஆகலின்) ஆகாயத்திலுலாவும் சந்திரனுக்கு வடக்குமுனை உயர்ந்தென்ன தென்முனை சாய்ந்தென்ன இரண்டுமொன்றே.

(கு-ரை.) உலகத்தின்கண்ணே யின்றியமையாது ஒருவன் அனுபவிக்க வேண்டியன மானத்தைக்காத்தலும் நித்திரைசெய்த

லும், ஆகாரமுண்ணுதலுமாகலின் இவற்றின்பொருட்டு விலையுயர்ந்த பீதாம்பரமுதலிய வாடைகளையும், பஞ்சணையிட்ட மஞ்சமும் கிருதகுள பாயாசன்னமும் நாடாமல் ஒரு கோவணத்துண்டும், தெருத்திண்ணையும், சருகுமுதலியவும் போதுமென்றனர். "சிவ சிவவென்னச சிவகதிதாமே" எனத் திருமந்திரங் கூறுதலினால் துணைக்கே திருநாமமுண்டு என்றனர் சந்திரனுனி வடதிசை யுயரின் உலகத்தினுக்கு க்ஷேமமும், தென்றிசைதாழின் உலகத்தினுக்கு க்ஷாமமுமாம். உலகத்தினைக் கருதார்க்கு அக்குறி என்ன பிரயோசனமென்றனர் மணிவாசகர் "எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக்கே லோவரம்பாவாய்" என்றது மிக்ககருத்துக்கொண்டேயாம்.

வீடுநமக்குத் திருவாலங்காடு விமலர்தந்த
வோடுநமக்குண்டு வற்றாதபாத்திர மோங்குசெல்வ
நாடுநமக்குண்டு கேட்டதெல்லாந்தர நன்னெஞ்சமே
யீடுநமக்குச் சொலவே யொருவருமிங்கில்லையே

(பொ-ரை.) நல்லமனதே! நமக்கு மோட்சவீடு திருவாலங்காட்டுத்தலம், என்றுங் குறைவுபடாத பாத்திரம் சிவபெருமான் தந்தவோடு, விரும்பினவற்றை யெல்லாம் கொடுக்கச செல்வமிகுந்த பட்டினமுண்டு, நமக்குசசமுத்தவமான வரைசசொல்ல இவ்வுலகிலொருவரில்லை.

(கு-ரை.) ஒருவன் அத்தியாவசியமாக அனுபவிக்கவேண்டிய பலன்கள் மறுமைக்குச் சிவபோகமும், இம்மைக்குச் சீவபோகமுமாம். சிவபோகத்திற்குக்காடும், சீவபோகத்திற்குஓடும் நாடுபிரத்தியட்சமாகவும் இலேசாகவும் இருத்தலின் அவற்றையே நாடியிருப்பவர் தன்னைவிட வேறொருவரில்லையாகலின் ஒருவரும் மில்லையென்றனர். மோட்சவீடாகத் திருவாலங்காட்டினைக்குறித்ததெ

ன்னேயோவெனின்? இவ்வுலகில் இதுகாறும்யாரும்மோட்சமடை ந்து சிவபோகமனுபவித்துக் கொண்டிருத்தல் அவ்வுலகிலேயே. அது அப்பிரத்தியட்சம்: நாம் காரைக்காலம்மையார் சிவலோகம னுபவிப்பது இவ்வுலகில் திருவாலங்காட்டிலேயே இது பிரத்தி யட்சம் ஆகலின் இத்தலத்தினைக் குறித்தா ரென்க.

நாடிக்கொண்டீசரை நாட்டமுற்றுயிலை நாதரடி
தேடிக்கொண்டாடித் தெளிந்தாயிலை செகமாயைவந்து
மூடிக்கொண்டோமென்றுங்காமாயுதங்கண்முனிந்தவென்
பீடிப்பையோநெஞ்சமேயுனைபோலிலைபித்தர்களே[றும்.

(பொ-ரை) மனமே பிரபஞ்ச மாயையினது நம்மிடம் வந்து நம்மை மூடிக்கொண்டன வென்றும், மன்மத பாணங்கள் நம்மை பீடிக்கின்றவென்றும் இரங்கிப் பேசுகின்றனை இவையுண்டாகாத படி சிவபெருமானைத் தேடி விசாரித்து அவர்பால் எண்ணம் வை த்தாயில்லை, அப்பெருமானுடைய திருவடியினைநாடிச சந்தோஷி த்துத் தெரிவினை யடைந்தாயிலலை அந்தோ! உன்னைப்போலப் பித்தம் பிடித்தவர்கள் (உலகில்) இல்லை.

(கு-ரை.) பிரபஞ்ச மாயா காரியங்களாலுண்டாகிற பற்றும் மாதர் மயக்கால் வரும் இச்சையுமாகிய பாசம் சிபெருமானை யடையவேண்டிய கதியினை விசாரித்துத் தேர்ந்தார்க்குத் தாக்கா தென்பதனை யறிந்தாயில்லை யென்பார் 'நெஞ்சமேயுனைப் போலி லைப் பித்தர்களே' என்றனர் திருமந்திரம் "பிரிந்தேன் பிரமன் பிணித்தோர்பாசம் தெரிந்தேன் சிவகதி செல்லு நிலையை யறிந் தேன் வினையை யயில்மணவாளன் முரிந்தேன் புத்திரனை முந்து கின்றேனே" என்றதனுற் காண்க.

கையொன்றுசெய்ய் விழியொன்றுநாடக், கருத்தொன்றெண்ணீ, பொய்யொன்று வஞ்சகநாவொன்று பேசப்புலால்கமழு, மெய்யொன்றுசாரச் செவியொன்றுகேட்க விரும்புமியான், செய்கின்றபூசையெவ்வாறு கொள்வாய் வினைதீர்த்தவனே.

(பொ-ரை.) (அடியார்களுடைய) தீவினையையொழித்த சிவபெருமானே! கைகளானவை (புட்பங்களைக்கொண்டுசிவபெருமானையருச்சிக்கின்ற காலத்தில்) நேத்திரமானவை (அப்பெருமானை பாராது) வேறு பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவும் மனமானது அப்பெருமானை சிந்தியாது) யாதாமொரு விஷயத்தினையெண்ணிக் கொண்டிருக்கவும், திருவோடு கூடிய வஞ்சகமாகிய நாவானது (அப்பெருமான் திருநாமங்களைச சொல்லிக்கொண்டிராமல் (வேறு வீண்வார்த்தைகளைப் பேசவும் புலால் நாற்றத்தினுடைய தேகமானது (தனித்திருக்காமல்சாமான்யருடன்) பரிசித்துக்கொண்டிருக்கவும், காதுகளானவை (தாம் சொல்லு மந்திரங்களைக் கேளாமல் அந்நியர் வார்த்தைகளைக் கேட்கவும் விரும்பிச்செய்கின்ற சிவபூசையினைத் தேவரீர் எங்ஙனமேற்றுக் கொள்ளுவீர்.

(கு-ரை.) சிவபூசை செய்கின்ற காலத்தில் அக்கரணங்களும் புறக்கரணங்களும் ஒத்திருந்தாலன்றிப் பூசையால் விளையும் புண்ணியம் கைகூடாதென்பதாம். பெரியபுராணம் "ஐந்துபேரறிவுங்கண்களே கொள்ள வளப்பருங் கரணங்களுன்குஞ்,சிந்தையேயாகக்குணமொரு மூன்றுந் திருந்து சாத்துவிகமேயாக, இந்துவாழ் சடையானாடுமானந்த வெல்லையிறனிப்பெருங்கூத்தின்,வந்தபேரின்ப வெள்ளத்துட்டிளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்" என்றதனாற் காண்க.

கண்ணுண்டுகாணக் கருத்துண்டுநோக்கக் கசிந்துருகிப்
பண்ணுண்டுபாடச் செவியுண்டுகேட்கப் பல்பச்சிலையா
லெண்ணுண்டுசாத்த வெதிர்நிற்கவீச னிருக்கையிலே
மண்ணுண்டுபோகுதையா கெடுவீரிந்தமானிடமே.

(பொ - ரை.) (சகத்திரே! சிவாலயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானைத்) தரிசனஞ் செய்திடற்குக் கண்ணுண்டு, தியானிக்க மனமுண்டு தேவார திருவாசகங்களை) மனமுருகிப் பாடப்பண்களுண்டு, அவற்றைக்கேட்கச் செவிகளுண்டு. அப்பெருமான் திருவடியிலருச்சிக்கப் பசிலைகளுண்டு, (இவ்வளவும் செய்யசசந்தோஷித்தும்) பிரத்தியட்சமாகச் சிவபெருமானிருந்து கொண்டிருக்கையில் (இவற்றிலொருகாரியமும் செய்யாமல்) இந்தத்தேகம் (மடிந்து)மண்ணுகிப்போகின்றது ஐயோ! கெட்டுப்போவீர்கள்.

(கு-ரை.) மானிடப்பிறப்பு வாய்ந்தார்க்கு இந்திரியங்களைத்தும் சுகமாகவிருக்கவும், பூசைக்குஏற்றசாதனங்கள்இலேசாகக் கிடைக்கத்தக்கனவைகளாகவிருக்கவும் இவற்றைக்கொண்டு சிவபூசைசெய்யப் பிரத்தியட்சமாகப் பெருமானைத்தரிசியாது வீணுக மடிந்து போகின்றூர்களென்பார் "மண்ணுண்டு போகுதையோ" என்றனர். தேவாரம் "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு அண்ணலாரது கண்டருள் செய்யாநிற்கும் எண்ணிலிபாவிகளீதுணராமலே நண்ணி வீணுக நழுவுகின்றூரே" என்றதனுற் காண்க.

சொல்லினுஞ்சொல்லின் முடிவிலும்வேதச் சுருதியிலு
மல்லிலுமாசற்ற வாகாயந்தன்னிலு மாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லிலுமன்ப ரிடத்திலுமீச னிருக்குமிடங்
கல்லிலுஞ்செம்பிலுமோ விருப்பானெங்கள் கண்ணுதலே

காதற்ற ஊசியைக்கண்ட சுவேதாரண்யர் துறவியாய்ப்போதல்.

(பொ-ரை.) எம்முடைய திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெருமான் சிலையினும் விக்கிரகத்திலுமாத்திரந்தானெழுந்தருளியிருப்பான் (அங்ஙனமன்று அவற்றில் மாத்திரமேயல்லாமல்) மந்திரமொழியிலும்,அம்மந்திரமொழியின் சித்தியிலும், வேதங்களிலும், (ஆணவமலத்தினைக்(காரியப்படுத்தலின்) அவ்வாணவமாகிய இருளிலேயும் (சுத்தமாயையினைக்) (காரியப்படுத்தலின்) மாயாகாரியமாகிய வாகாய வெளியிலும், மெய்கண்டசாத்திரங்களை) ஆராய்ந்து (பிரபஞ்சப்பற்றினை) நீங்கினோர் வீட்டிலும், அடியாரிருதயத்திலும் சிவபெருமானிருக்கும் இடங்களாகும்.

(கு-ரை.) ஓகார இடைச்சொற்குறிய எட்டுவகைப் பொருள்களில் ஈண்டு வினாவுதற்பொருளைத்தந்தது. முதல்வன். உருவமேயெனச்சாதிப்பாரையும் அருவமேயெனச்சாதிப்பாரையும்மறுத்து அருவமாயும் உருவமாயுமிருப்பனென்றும் உண்மையினைவிருத்திச செய்யுள் விளக்கியது. சிலர் இத்திருச செய்யுளைக்கொண்டு விக்கிரகவாராதனையை மறுக்கமுன் வருவர் அந்தோ! அவர்கள் நெற்றியிலே கண்ணினையுடைய திருவுருவத்தினைத் தெரிவிக்கும் கண்ணுதல் என்னும் அரிய பெரியப்பிரயோகத்தினை யறியாதவரேயாவர், இத்தகையர் பொருட்டேயன்றே ஆசிரியர் அத்தகைய பிரயோகம் செய்து வைத்தனர். அன்றியும் அவர்கள் முன்னுள்ளனவும் பின்னுள்ளனவுமாகிய செய்யுள் சம்பந்தங்களை யாராவது லீடா லீட நியாயமாகப் பேசிச்சருவ வியாபகலட்சணந் தேராதவராவர்'

வினைப்போகமேயொரு தேகங்கண்டாய் வினைதானொழிந்தாற், றினைப்போதளவு நில்லாதுகண்டாய் சிவன்பாதநினை, நினைப்போரைமேவு நினையாரைநீங்கி நெறியினின்று, வினைப்போலொருவருண்டோ மனமேயெனக் குற்றவரே.

(பொ-ரை.) மனமே! இத்தேகமானது (கன்மவினையின் காரியத்தாலாகியது அக்கன்மத்தினையனுபவித்து ஒழிந்தால்பின்னர் அத்தேகம் ஒருசிறிது நேரமுமிராது (இங்ஙனமானதால்) சிவபெருமானினுடைய திருவடியிணைத்தியானஞ்செய். அங்ஙனம் செய்வாருடன் கூடியிரு, அங்ஙனம் செய்யாரைவிட்டு விலகு, (இசசன்மார்க்க)வழியில்நடப்பையேல் எனக்குரியத்துணையாவார்உன்னைப்போலொருவ ரெனக்குக் கிடைப்பரோ? (கிடையார்)

(கு-ரை.) பிராரத்துவவினையினை யனுபவிப்பதற்கே இத்தேகமோருருவாகி வந்திருக்கின்றது அவ்வினையனுபவித்துமுடியின் தேகம் நழுவிவிடும். அங்ஙனம் நழுவுவதற்கு முந்தியே அடுத்த செனனத்திற்குப் பிராரத்துவமாகவரும்ஆகாமியமேறாதபடிசிவத்தியானமும் சிவனடியார் கூட்டுறவுங்கிடைக்கப்பெறின்மறுசெனனமுண்டாகா தென்பதாம்.

பட்டைக்கிழித்துப் பருவூசிதன்னைப் பரிந்தெடுத்து
முட்டச்சுருட்டியென் மொய்குழாள் கையில்முன் கொடு
கட்டியிருந்த கனமாயக்காரிதன் காமமெல்லாம் [த்துக்
விட்டுப்பிரியவென்றே விங்ஙனேசிவன் மீண்டதுவே.

(பொ-ரை.) பட்டுவஸ்திரத்திலே:க்கிழித்து(அதிலொருதுண்டெடுத்துக்கொண்டு) ஒருபெரிய ஊசியினை யாவலுடனெடுத்து (அத்துண்டினில்) பொருந்தச்சுருட்டி என்னுடையநெருங்கிய கூந்தலினையுடைய (மனைவியின்) கரத்திலேதந்து சம்பந்தித்திருந்த பெருத்த மாயாசத்தியின் இச்சையினைத்தும் என்னைவிட்டு நீங்க வேண்டுமென்றோ இப்பிரகாரம் சிவபெருமான் எந்தருளிவந்தது

(கு-ரை.) மருதவாணர் திருவெண்காட்டடிகட்குப் புத்திரராகவிருந்து வளர்ந்து வருகையில் அவருடைய பரிபக்குவம் கண்

டு அவர் துறவடையும்படிக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கும்பொருட்டு காதற்ற ஊசியினைப்பட்டிற் சுருட்டிக்கொடுத்து மறைந்தபோது திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருசசெய்யுளீது.

சூதுற்றகொங்கையு மானார்கலவியுஞ் சூழ்பொருளும்
போதுற்றபூசலுக்கென்செயலாஞ் செய்தபுண்ணியத்தாற்
றீதற்றமன்னவன் சிந்தையினின்று தெளிவதற்கோ
காதற்றவூசியும் தந்துவிட்டா னென்றன்னைதனிலே.

(பொ-ரை.) (சொக்கட்டான் காயினையொத்த தனமும் பெண்களுடைய ஆலிங்கனமும், சூழ்ந்துள்ள (பிரபஞ்ச பதார்த்தங்களும் எப்போதும் செய்துக்கொண்டிருக்கிற துன்பத்திற்கு என்ன செய்வது? (பூர்வசென்மத்திற்செய்த புண்ணியவசத்தினால் மாசற்றமருதவாணன் (எனது) வனத்தினின்றும் (உண்மை) தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டோ காதொடிந்த ஊசியினை எனது கரத்தினில் கொடுத்துவிட்டேனன்.

(கு-ரை.) சொல்கேட்டான் என்னும் பதங்கள் சொக்கட்டானெனத்திரிந்துவழங்குகிறது. காதற்றஊசியானது நூலினைக்கொண்டு ஆடையைத் தைப்பதற்கு உபயோகப்படாததுபோல மாயாகாரியமாகியபிரபஞ்சப்பொருளும்அப்பொருளால்வரும்போகமும் ஒரு நன்மையினையுமடையப் பிரயோசனப் படாதென்பதாயிற்று.

வாதுற்றதிண்புய ரண்ணாமலையர் மலர்ப்பதத்தைப்
போதுற்றெப்போதும் புகலுநெஞ்சேயிந்தப் பூதலத்திற்
றீதுற்றசெல்வமென் றேடிப்புதைத்த திரவியமென்
காதற்றவூசியும் வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

(பொ - ழை.) யுத்தம் செய்யத்தகுந்த வலிமைபொருந்திய புயத்தினைவாய்ந்த திருவண்ணாமலைக்கடவுள் தாமரைபோன்றதிரு வடியினைப் புட்பங்களைக் கொண்டருச்சித்து எக்காலமும் தோத் தரிக்கும் மனமே இவ்வுலகினில் குற்றமுறுதற்கேதுவாகிய செல் வத்தினுலென்ன பிரயோசனம்? அச்செல்வத்தினைச் சம்பாதித் துப் புதைத்துவைத்துப் பிரயோசனமென்ன? சாகிறகாலத்திலே காதுடைந்த ஒரு ஊசியும் உடன்வராது.

(கு - ரை.) தனக்கென எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டுத் தேடும் திரவியமும் அப்படித்தேடிய திரவியத்தைப்பத்திரப்படுத்தவேண் டுமெனும் பாதுகாப்பும் ஆகிய முயற்சியினைத்தும் அப்பிரயோசன மாகி இறந்துபோகும் காலத்தில் ஒரு சிறிதும் கொண்டுபோவத ற்கு அச்செல்வத்தி லுபயோகப்படாதென்பதாம்.

வேதத்தினுட்பொருண் மண்ணாசை மங்கையைவிட்டு விடப், போதித்தவன்மொழி கேட்டிலையோசெய்த புண் ணியந்தா, லாதித்தன்சந்திரம் போலேவெளிச்சம தாம் பொழுது, காதற்றவூசியும்வாராதுகாணுங் கடைவழிக்கே.

பொ - ழை.) பூமியில் வைத்த விருப்பமும், பெண்களின்மீது வைத்தவிருப்பமும் ஒழித்துவிடுதலே வேதத்தினுட்கருத்தென்ன உபதேசஞ்செய்த ஆசாரியமூர்த்தியின் வார்த்தையினைக் கேட்ட தில்லையோ? பூர்வத்திற்செய்த புண்ணிய விசேஷத்தால் சூரியப் பிரகாசத்தினையும் ஒத்து உயிர்விளங்குகிற கிரணகாலத்தில் காது முறிந்த ஊசியும் உடன்வராது.

(கு-ரை.) கணபெண்ணாகியபற்றிலுள்ள மோகத்தினையொழி த்தாலன்றிப் புண்ணியஞ் சித்தியாதென வுபதேசித்த ஆசாரியமூ

ர்த்தியின் வார்த்தையிற்கட்டுப்படின் தேகம் நீங்கியகாலத்தில் ஆதர வாகவிருப்பது தருமமேயன்றிப் பிரபஞ்ச பதார்த்தத்திலொரு சிறிது மில்லையென்பதாம். இருளிலும் ஒளியிலும் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த ஆன்மாத்தேகத்தினின்று நீங்குகிறகாலத்தில் மாறுதலன்றி யொரே வெளிச்சமாகத்தோன்றுவது சுபாவசித்தமாதலின் 'ஆதித் தன் சந்திரன் போலே வெளிச்சம்' என்றனர். புண்ணியத்தாலென் றதனால் இத்தகைய வெளிசசம் புண்ணியம்செய்து வாழ்ந்தாருக்கே யன்றிப் பாவம்புரிந்து வாழ்ந்தார்க்கும் தோன்றுதென்பதுமாம்.

மனையாளுமக்களும் வாழ்வுந்தனமுந்தன் வாசன்மட்டே
யினமானசுற்ற மயானமட்டே வழிக்கேதுணை
தினையாமளவெள் ளளவாகினுமுன்பு செய்ததவந்
தனையாளவென்றும் பரலோகஞ்சித்திக்குஞ் சத்தியமே.

(பொ - ரை) இரந்தபின் தேகத்தைப் பிறர்தாங்கிச் செல் கின்ற காலத்தில்) மனைவியும், புத்திரர்களும், போகமும்; செல்வ மும், தன்னுடைய வீட்டிலேயே யிருந்துவிடும், இனமாகிய சுற்றத் தினர்கள் மயானம் வரையில் வருவர், உயிர்போம் வழிக்கு என்ன துணையுண்டு (ஒன்றுமில்லை) ஒரு தினையளவாவது ஒரு எள்ளளவா வது பூர்வம் செய்த தவத்தினையனுபவிக்க அது சிவலோகத்தை யடைய கைவல்லியமாம் இது சரதமாம்.

(கு - ரை) மனைவியும், புத்திரரும் போகமும், செல்வமு உட னுக்கு ஆனந்தத்தினை விளைவித்துக்கொண்டு அதற்குபகாரமாக விருந்தனவேயன்றி ஆன்மாவிற்கன்று ஆன்மாவினுக்கு உற்றதுணை யாகவிருந்து புண்ணியத்தினையூட்டுவித்துப் பெரும்பிரயோசத்தினை விளைவிப்பது தவமொன்றேயாகும். 12

அந்தமும்வாழ்வு மகத்துமட்டேவிழி யம்பொழுக
மெத்தியமாதரும் வீதிமட்டேவிம்மி விம்மியிரு
கைத்தலமேல்வைத் தழுமைந்தருஞ்சுடு காடுமட்டே
பற்றித்தொடரு மிருவினைப் புண்ணிய பாவமுமே.

(பொ - ரை.) திரவியமும் போகமும் வீட்டளவிலேயே, கண்களினின்றும் நீர்சிந்த புலம்பும் மெல்லியமாதர் தெருவாயற்படியிலேயே, தேம்பித்தேம்பி இரண்டு கரங்களையும் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டு துக்கிக்கும் புத்திரர்கள் சுடுகாட்டு வரையிலேயே (நின்று விடுவர்) துணையாகவருவது இரண்டு வினைகளாகிய புண்ணியமும் பாவமுமாம்.

(கு - ரை.) ஒருவன் இவ்வுலகில் புண்ணியஞ் செய்துகொண் டிருப்பானாயின் அவனிறந்தபின் அப்புண்ணியம் அவனுயிருடன் சென்று தெய்வலோகத்தில் சேர்க்கும். பாவஞ்செய்து கொண்டிருப்பானாயின் அப்பாவம் அவனுயிருடன்சென்று நரலோகத்தில் சேர்க்கும் இவ்விரண்டிற்கு அன்னியமாக விசுவாசித்திருந்தயாவும் வீட்டளவு சிலவும், வீதியளவு சிலவும, சுடுகாட்டளவு சிலவும், தங்கிவிடும். 13

சீயுங்குருதிச் செழுநீர்வழும்புஞ் செறிந்தெழுந்து
பாயும்புடவையொன் றில்லாதபோது பகலிரவா
யீயுமெறும்பும் புகுகின்ற யோனிக் கிரவுபகல்
மாயுமனிதரை மாயாமல்வைக்க மருந்தில்லையே.

(பொ - ரை.) (மாதர்கட்குப்) புடவை மாத்திரமில்லா திருக்கின் சீயும், இரத்தமும், நிறைந்த மூத்திரத்துடன் அழுக்கும் தங்கி வழிந்து ஓடவும், எப்போதும் (அவற்றின் துர்நாற்றத்தினைக் கண்டு

ஈயும் எறும்பும் நுழைகின்ற நிதம்பத்திற்குச் சதாகாலமும் (மோகம் வைத்து) மாளும் மனிதர்களை (அங்ஙனம்) மாயாமல்வைக்க மருந் தொன்றில்லையே.

(கு - ரை.) சிவபெருமான் திருவருளாகிய அமிழ்தம் கிடைத்தாலன்றி மாதர்மயக்கம் தீராதென்பதாம். மாதரை ஆசிரியர் இங்ஙனமிழித்துக் கூறியது என்னையோவெனின்? சாத்திர ஆராய்ச்சி சிறிதுமில்லாத சிலமந்தமதிகள் இதுபோன்ற திருச்செய்யுள்களைப் படித்தபின்னராயினும் சிறிது ஆலோசித்து மாதர்களின் அங்கங்களில் வைத்திருக்கும் மயக்கத்தினின்று நீங்குவரென்றும் காருண்யத்தினாலேயாம்.

14

சீதபனிக்குண்டு சிக்கெனக்கந்தை தினமிரந்து
நீதுய்க்கச்சோறு மனைதோறுமுண்டு நினைவெழுந்தால்
வீதிக்குணல்ல விலைமாதருண்டிந்த மேதினியி
லேதுக்குநீசலித்தாய் மனமேயென்றும் புண்படவே.

(பொ - ரை.) நெஞ்சமே! குளிர்ந்த பனியினை (நீக்கிக்கொள்ளுவதற்கு) இலேசாகக் கந்தையுண்டு, பிரதிதினம் யாசித்து நீ சாப்பிடச் சாதம் வீடுதோறுமுண்டு காமவிசசை எழுந்தால் தெருவில் நல்ல பொதுமகளிருண்டு, ஆகையால் இவ்வுலகில் எதன்பொருட்டு மனம் புண்படும்படிச் சலிக்கின்றனை,

(கு - ரை.) குளிருக்குக் கந்தையும், கயிற்றுக்குச சோறும் காமவிச்சைக்கு மாதரும் இலேசாக கிடைக்கக்கூடியவைகளாக விருக்கக் கவலையேற்றுக்கென்பதாம். தேகமுள்ள அளவும் அத்தேகத்தின் இந்திரியங்கட்குச் சுபாவமாக அமைந்துள்ள அழுக்கினை நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுவது தருமமாக விருத்தலினால் கண்ணின்றும் பீளையினையும், காதினின்றும் குறும்பியினையும் மூக்கினின்று, சளியி

ளையும் வாயினின்று எச்சிலையும், குறும்பினின்று நீரினையும் குதத்தினின்றும் மலத்தினையும் நீக்கிக்கொள்ளுதல்போல் சுக்கிலத்தினையுமொழித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பார் விலைமாதருண்டு என்றார் இம்மாதர்கள் ஒருவர் சுதந்தரத்தி லில்லாமல் யாவருக்கும் பொதுவாக விருந்து விலைக்குத் தகுந்தபடிப் பிறர் சுக்கில உபத்திரவத்தை மொழிப்பவர்களாகலின் அம்மாதரைக் குறிப்பித்தார், நல்ல விலைமாதர் என்றது வேசிகளினின்றும் பிரிக்க, துறவிக்கு இங்ஙன நிகழ்ச்சியுண்டாதல் தருமமோவெனின் இந்நிகழ்வுமாதரைப் புணர்ந்து இன்பம் அனுபவிக்க வேண்டுமென்னும் கருத்துக்கொண்டன்று தேகத்திலியற்கையாக வுண்டாகும் சேஷ்டையினை நிவர்த்திக்கொண்டு நிஷ்டைக்குப் பங்கம் வராதிருக்கவேண்டு மென்பதே, மாதரைக் கொண்டேயன்றி வேறு வகையாக நிவர்த்திசெய்து கொள்ளக் கூடாதோ, வெனின் பெரியோர் சுக்கிலம் அப்பிரயோஜனமாகப் படாதென்பது தருமம் துறவிகட்கு இங்ஙனம் இச்சைநிகழ்தலில்லை ஒருக்கால் தேச தருமமாத்திரமாக நிகழின் இங்ஙனம் பரிகரித்துக் கொள்ளலா மென்பதாயிற்று. 15

ஆறுண்டுதோப்புண் டணிவீதியம்பலந்தானுமுண்டு
நீறுண்டுகந்தை நெடுங்கோவணமுண்டுநித்தநித்த
மாறுண்டுலாவி மயங்குநெஞ்சே மனைதோறுஞ்சென்று
சோறுண்டுதூங்கிப்பின் சும்மாவிருக்கச் சுகமுமுண்டே.

(பொ - ரை.) பிரதிதினமும் விகாரங்கொண்டு சஞ்சரித்து மயங்குகின்ற மனமே! (குளிக்க) நதியுண்டு, (விடாய்தீர) தோப்புண்டு (தங்கியிருக்க) அழகிய தெருக்களில் பொது இடமுண்டு, (தரித்துக்கொள்ள) விபூதியுண்டு, (உடுக்க) நீண்ட கந்தையாகிய கவுபீனமுண்டு (புசிக்க) வீடுகள்தோறும் சோறுண்டு, இவ்வளவும் அனுபவித்தபின் தூங்கியெழுந்தபின் நிஷ்டைகூடியிருக்கச்சுகமுமுண்டே.

(கு - ரை.) இன்றியமையாது வேண்டிய தேக சுகத்திற்குப் பலவற்றை வருந்தித்தேடாமல் இலேசாக யாவற்றையும் அனுபவிக்கலா மென்பதாயிற்று யாவற்றையு மனுபவித்த பின்னர் தன்னந் தனியாகவிருந்து சிவயோக நிஷ்டையிலும் கூடிச் சுகமனுபவிக்கலா மென்பார் சும்மாவிருக்க சுகமுண்டோ' என்றனர். சிவபோகசாரம் "அருளறிந்து தானு மறிவத்தே யாங்குப் பொருளறிந்து தானடங் கிப்போதவிருளகல, விம்மாதிறந்து விகற்பமற வொன்றாகிச், சும்மாவிருக்கச்சுகம்" என்றதனாற் காண்க. இத்திருச்செய்யுள் சர்வ சங்க பரித்தியாகமுற்ற சந்நியாசியாயினும் திருநீற்றினை விடப்படா தெனவும் ஞானிக்கு விபூதி வேண்டுவதில்லை யென்னும் ஏகான்ம வாதியரை மறுத்துக் கூறிற்று.

உடுக்கக்கவிக்கக் குளிர்காற்று லொடுங்கி வந்தாற்
றடுக்கப்பழைய வொருவேட்டியுண்டு சகமுழுதும்
படுக்கப்புறந்திண்ணை யெங்கெங்குமுண்டு பசித்துவந்தாற்
கொடுக்கச்சிவனுண்டு நெஞ்சேநமக்குக் குறைவில்லையே.

(பொ - ரை.) மனமே! தரித்துக்கொள்வதற்கும், போர்த்துக் கொள்வதற்கும், குளிர்ந்த காற்றினுக்கும் வெய்யிலினுக்கும் வருந்தி வந்தால் அவற்றை நீக்கிக்கொள்ள பழமையான ஒரு வஸ்திர முளது படுத்துக்கொள்ள வேண்டுமானல் உலகமுழுவதும் வெளித் திண்ணைகள் எவ்விடங்களிலுமுண்டு, பசியுடன் வந்திடில் சோறு கொடுப்பிக்கச் சிவபெருமானுண்டு, நமக்கு வேறுவிதமான குறை யொன்று மில்லையே.

(கு - ரை.) உடலைக் காத்தியற்கு இன்றியமையாது வேண்டிய வஸ்திரமே போது மென்பார் 'ஒரு வேட்டியுண்டு' என்றனர் இப்

புண்ணிய தேயங்களில் தாங்கள் தாங்கள் வீடுகட்டுங் காலத்திலே யே அனாதரவுடைய அன்னியர் படுக்கவே தெருத்திண்ணையமைப் பது சாம்பிரதாயமாகலின் அத்திண்ணையைக் குறித்தனர் இப்பெருந் தருமம் வடதேயத்திலில்லாமலே யிருப்பது பெருங்குறை 'ஊட்டு வித்தாலாரொருவருண்ணாதாரே என்றதே வாரத்திருவாக்கினுக் கேற்பக் 'கொடுக்கச் சிவனுண்டு' என்றனர். 16

மாடுண்டுகன்றுண்டு மக்களுண்டென்று மகிழ்வதெல்லாம்
கேடுண்டெனும்படி கேட்டுவிட்டோமினிக் கேண்மனமே
யோடுண்டு கந்தையுண்டுள்ளேயெழுத்தைந்துமோதவுண்டு
தோடுண்டகண்ட னடியார்நமக்குத் துணையுமுண்டே.

(பொ - ரை.) மாடு கன்று இருக்கின்றன மக்களிருக்கிறார்கள் என்று சந்தோஷிப்பதெல்லாம் (ஒருகாலத்தில்) கேட்டினைஉடையு மெனப் (பெரியோர்களால்) தெரிந்து கொண்டோம். (ஆகையால்) இனிச் சொல்கின்றேன் மனமே! கேட்பாயாக. பிச்சையெடுக்க ஓடு உனது உடுத்துக்கொள்ள கந்தையுள்ளது மனத்திலே தியானிக்கப் பஞ்சாக்ஷரமுளது. குண்டலமணிந்த நீலகண்டருடைய அடியார்கள் நமக்கு உதவியுமுண்டு இவைக் கேட்டினையடியா.

(கு - ரை.) முன்குறித்தன இம்மையில் நிலையுற்றனவு மன்று அவற்றால் மறுமைக்கு உதவி செய்வனவுமன்று பின்குறித்தன் இம் மையில் நிலையுற்றன இவற்றால் மறுமைக்கு உதவி முண்டென்பதாம் பற்றற்றபரம சன்னியாசியினும்பஞ்சாக்ஷர ஜெபம்விடப்படாதென வும் அசஷெபம் மனதில் தியானயாக உபாம்ஸஜெபம் செய்யவேண்டு மெனவும் இத்திருச்செய்யுள் விளக்கியது. விகொரத்திலன்றிப்பார

மார்த்திகத்தில் செகமுதலிய வேண்டாமென்னும் ஏகான்மவாதிய ரைமறுத்துக் கூறியது.

மாத்தானவத்தையு மாயாபுரியின் மயக்கத்தையு
நீத்தார்தமக்கொரு நிட்டையுண்டோகிந்தனன்புகொண்டு
வேர்த்தாற்குளித்துப் பசித்தாற்புசித்து விழிதுயின்று
பார்த்தாலுலகத் தவர்போலிருப்பர் பற்றற்றவரே.

(பொ - ரை.) பெரிய பிரபஞ்சத்தால் விளையும் அவத்தையினை யும் மாயையினால் காரியப்பட்ட உடலால் விளையும் அத்தனையும் நீங்கினவர்கட்குச் சாதா செய்து கொண்டிருக்கவேண்டியநிஷ்டை யொன்றுளதோ, வேண்டுவதில்லை நித்தியனாயுள்ள சிவபெருமானி டத்து அன்பு பூண்டு வியர்த்தபோது ஸ்நானஞ் செய்து, பசியெடுத் தபோது அன்னமுண்டும், நித்திரைவந்தபோது தூங்கியும் பார்க் கின்றவர்கட்கு உலகத்தினரைப்போலவே வாழ்ந்து வருவர் பிர பஞ்ச பற்றில்லாதவர்கள்.

(கு-ரை) "நெக்கு நெக்குள்ளுருகி யுருகிநின்று விருத்துங்கிட ந்து மெழுந்து, நக்கு பழுதுந்தொழுதும் வாழ்த்தி நாணவிதத்தாற் கூத்துநவிற்றிச செக்கர் போலுந் திருமேனித் திசழநோக்கிச் சிலிர் சிலிர்த்துப், புக்கு நிற்பதென்று கொல்லோவென் பொல்லாமணி யைப் புணர்ந்தே" என்ற திருவாசகத்தின்படி உலகத்தவர் போலி ருப்பர்'பற்றற்றவரே' என்றனர்.

ஒன்றென் றிருதெய்வமுண்டென் றிருவுயர் செல்வமெல்லா
மன்றென் றிருபசித் தோர்முகம்பார்நல் றலமுநட்பு
நன்றென் றிருநடு நீங்காமலே நமக்கிட்டபடி
யென்றென் றிருமனமே யுனக்கேயுப தேசமிதே,

(பொ-ரை.) மனமே! தெய்வமானது ஒன்றெனவே யெண்ணியிரு, அத்தெய்வம் எக்காலுமுண்டெனவே யெண்ணியிரு; மிகுந்த செல்வமனைத்தும் நிலையற்றதென வெண்ணியிரு, பசித்து வந்தவர் முகத்தைப்பார்த்து (அன்னமிடு) நல்லதருமமும், சிநேகமும் நன்மையென வெண்ணியிரு, நடுவு நிலைமையினின்றுங் கோணாமல் நமக்குப் (பூர்வசென்மத்தில்) விதித்தபடிக் (கிடைக்கு) மென்றிரு இதுவே யுனக்கு உபதேசமாம்.

(கு-ரை.) திருவாசகம் 'தெய்வமென்பதோர் சித்தமுண்டாகிய' என்றபடி தெய்வமென்பதுண்டு எனக்கொள்வது நல்லபமாகலின் 'தெய்வமுண்டென்றிரு' எனவுங், அங்ஙனம் கொள்ளினும் இரண்டு மூன்று தெய்வங்களெண்ணாது, 'ஏகோருத்ரோ நத்விதீயா'' என்ற அதர்வசிகோபநிடதத்தின்படி ஒரே தெய்வமெனக் கொள்வது அதிகநல்லபமாகலின் 'ஒன்றென்றிரு' எனவும், "வாழ்வாவது மாயமது மண்ணாவது திண்ணம்" மென்றபடி, உயிர் செல்வமெல்லா மன்றென்றிரு" எனவும், "அறஞ்செய விரும்பு" "பெரியாரைத் துணைக்கொள்" என்றபடி, 'நல்லறமுநட்பு நன்றென்றிரு' எனவும், ஓரஞ்சொல்லேல்;' என்றப்படி, 'நடுநீங்காமலே, எனவும், சென்மாந்தர வினையை யநுப்பவிக்க வேண்டுவது கட்டாயமாகலின்! நமக்கிட்டபடி யென்றென்றிரு. எனவும் கூறிப் போந்தனர்.

நாட்டமென்றேயிரு சற்குருபாதத்தை நம்புபொம்ம
லாட்டமென்றேயிரு பொல்லாவுடலை யடர்ந்த சந்தைக்
கூட்டமென்றேயிரு சுற்றத்தை வாழ்வைக் குடங்கவிழ்நீ
ரோட்டமென்றேயிரு நெஞ்சேயுனக்குபதேசமிதே,

(பொ-ரை.) மனமே சற்குருவின் திருவருளடைவதற் கிலக்கென்றிரு, உபயோகமற்ற தேகத்தை வீணாக நம்புகின்ற பொம்

சேவகர் பட்டினத்தாரை திருடனெனக் கட்டிப்போதல்.

மக்கூத்தென்றிரு, சுற்றத்தினரை நெருங்கிய சந்தைக்காலத்தில் மாத்திரம் கூடிப்பிரிந்து போய்விடும் கூட்டமெனவிரு, பிரபஞ்ச வாழ்விலை நீர்ப்பாண்டம் கவிழ்ந்தலால் ஓடுகின்ற நீரோட்டமென விரு இதுவே எனக்குபதேசமாகும்.

(கு-ரை.) உபதேசகாண்டம், "மங்கைளை நிதியைப் பேதைமக்களிரை மருவக்குசூழ்ந்து, கொக்கலை நோக்கியே மாந்துறுகதி நோற்கலாராய் மிக்கிழி நரகத்தாழ்வார் மென்சிறு பறவைகண்டந்தோ, சக்கவெஞ்சுழலுக்கண்டைகொண்டு விண்டுயலாதென்றே' என்றதற்கேற்ப, உடல், சுற்றம் வாழ்வுயாவும் நிலையல்லன வென்றார். திருமந்திரம் "குருவே சிவமெனக்கூறின நந்தி, குருவேசிவ மென்பது குறித்ததோரார். குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும், குருவே யுரை யுணர்வற்றதோர் கோவே' என்றதனால் காட்டமென்றேயிரு சற்குரு பாதத்தை, என்றனர்.

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்த தீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்த தீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே.

(பொ-ரை) (இவ்வுலகில்) சுதந்தரமாக என் செயலினாலே காரியம் விளைவது சிறிதுமில்லை, இனிமேல் கடவுளே (எல்லாம் விளைவது தேவரீர் செயலினாலேயே என்று தெரிந்துகொண்டேன்,) இந்தத்தேகம் எடுத்த பிற்பாடு (இவ்வுலகில் நான்) செய்த பொல்லா வினை யாதொன்றுங்கிடையா (தென்பதனை நானறிவேன்) பிரப்

மைக்கூத்தென்றிரு, சுற்றத்தினரை நெருங்கிய சந்தைக்காலத்தில் மாத்திரம் கூடிப்பிரிந்து போய்விடும் கூட்டமெனவிரு, பிரபஞ்ச) வாழ்விலை நீர்ப்பாண்டம் கவிழ்ந்தலால் ஓடுகின்ற நீரோட்டமென விரு இதுவே எனக்குபதேசமாகும்.

(கு-ரை.) உபதேசகாண்டம், "மங்கைகளை நிதியைப் பேதைமக்களிரை மருவக்குசூழ்ந்து, கொக்கலை நோக்கியே மாந்துறுகதி சேரற் கலாராய் மிக்கிழி நரகத்தாழ்வார் மென்சிறு பறவைகண்டந்தோ, கக்கவெஞ்சுழனுக்கண்டைகொண்டு விண்டுயலாதென்றே' என்றதற்கேற்ப, உடல், சுற்றம் வாழ்வுயாவும் நிலையல்லன வென்றார். திருமந்திரம் "குருவே சிவமெனக்கூறின நந்தி, குருவேசிவ மென்பது குறித்ததோரார். குருவே சிவனுமாய்க் கோனுமாய் நிற்கும், குருவே யுரை யுணர்வற்றதோர் கோவே' என்றதனால் நாட்டமென்றேயிரு சற்குரு பாதத்தை, என்றனர்.

என்செயலாவ தியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே
யுன்செயலேயென் றுணரப்பெற்றேனிந்த வூனெடுத்த
பின்செய்ததீவினை யாதொன்றுமில்லைப் பிறப்பதற்கு
முன்செய்ததீவினையோ விங்ஙனேவந்து மூண்டதுவே.

(பொ-ரை) (இவ்வுலகில்) சுதந்தரமாக என் செயலினாலே காரியம் விளைவது சிறிதுமில்லை, இனிமேல் கடவுளே (எல்லாம் விளைவது தேவரீர் செயலினாலேயே என்று தெரிந்துகொண்டேன்,) இந்தத்தேகம் எடுத்த பிற்பாடு (இவ்வுலகில் நான்) செய்த பொல்லா வினை யாதொன்றுங்கிடையா (தென்பதனை நானறிவேன்) பிரப்

பதற்குமுன் (பூர்வ ஜென்மத்தினில் செய்துகொண்ட பாவகர்மமோ என்னைக்கழுவிலேற்றும்படி) இந்தப் பிரகாரம் விளைத்து விட்டது.

(கு-ரை.) பத்திரகிரி யரசனின் மந்திரி யேவியபடி வெண்காடரைக் காவலாளர்கள் கழுவேற்ற அக்கழுமரத்தினைசமீபித்தபோது திருவாய் மலர்ந்தருளிய திருச்செய்யுளீது, ஆன்மாபாதந்திரனும் பரமான்மா சுதந்திரனுமாகலான் தன்செயலின்றி எல்லாம் அவன் செயலென்றனர் "சிவன் செயலாலே யாதும் வருமெனத்தேறேனும்" என்றனர் தாயுமானவரும்.

திருவேடமாகித் தெருவிற்பயின்றெனைத் தேடிவந்து
பரிவாகப்பிச்சை பகருமென்றனைப் பதம்பணிந்தேன்
கருவாருமேதக் கடற்கரைமேளக் கருதுமென்னை
யுருவாக்கி கொள்ளவல்லோ விங்ஙனே சிவனுற்றதுவே.

(பொ-ரை.) சிவவேடங்கொண்டு வீதியிலுலவி அடியேனைவிசாரித்து வந்து ஆசையாகப் பிச்சைகேட்ட வொருவனது திருவடியினைப் பணிந்தேன். பிறப்பென்னும் துன்ம சமுத்திரத்தில் விழவெண்ணியிருக்கு அடியேனை அடிமை யாக்கிக்கொள்ள வன்றோ சிவபெருமான் (அங்ஙனம்) வந்ததுவே.

(கு-ரை.) தன்னைப் பிறவிக் கடலினின்றுமெடுத்து ஆட்கொள்ளும் பொருட்டே சிவனடியார் வேடங் கொண்டுவந்து தன்பாலிரந்தனனென்பார் 'இங்ஙன சிவனுற்றதுவே' என்றனர்.

விட்டேனுலகம் விரும்பேனிருவினை வீணருடன்
கிட்டேனவருரை கேட்டிரேன்மெய் கெடாதநிலை

தொட்டேன்சுகதுக்கமற்றுவிட்டேன்றொல்லைநான்மறைக்கு
மெட்டேனெனும்பர மென்னிடத்தேவந்திங் கெய்தியதே.

(பொ - ரை.) உலகப்பற்றினை நீங்கினன், நல்வினை தீவினை யிரண்டினையும்விரும்பேன், (சிவாகமமல்லாத) வீண்வார்த்தைகளைப் பேசுவாருக் கொருக்கேன், அவர் வார்த்தைகளைச் செவியிற் கேட்டுத் தரியேன், தேகமழியாத சித்தியினை யடைந்தேன். இன்ப துன்பங்களை யிழந்தேன் பழமையாகிய நான்கு வேதங்கட்கு எட்டுத லில்லையென்று சொல்லும்படியான சிவம் என்னிடத்தடைந்தது.

(கு-ரை.) மலத்தடிப்பால் மறைந்து கிடந்த சிவம் என்னிடத்து வெளிப்பட்ட மாத்திரத்துப் பிரபஞ்ச முகமாக வறியவேண்டியதாகிய விஷய மனைத்திலும் இனி மனம் செல்லுதலில்லையாம்.

அட்டாங்கயோகமு மாதாரமாறு மவத்தையைந்தும்
விட்டேறிப்போனவெளிதனிலேவியப்பொன்றுகண்டேன்
வட்டாகிச்செம்மதிப் பாலூறலுண்டு மகிழ்ந்திருக்க
வெட்டாதபேரின்ப மென்னைவிழுங்கி யிருக்கின்றதே.

(பொ-ரை.) எட்டுவித அங்கயோகங்களையும், ஆறுவகையான ஆதாரங்களையும், ஐந்துபேதமான அவத்தைகளையும் கழித்து கடந்து மேலே சென்ற திருவருள் வியாபகத்திலே ஒரு பொருளினைத் தரிசித்தேன். (அவ்விடத்தில்) திரட்சியாகிய செவ்விய சந்திரனிடத்துண்டாகும் ஞானமிர்தமுண்டு களித்திருக்க (ஒருவரும்) கிட்டுதற்கரிய சிவானந்த வின்பமென்றனை யுட்கொண்டு இருக்கின்றது.

(கு-ரை.) யோகம் எட்டாவன:- இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சாமாதி, ஆதா

ரய ஆறுவன: மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அநாக தம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை, அவத்தை ஐந்தாவன:- சாத்திரம் சொப் பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம். இவற்றைக் கடந்தோர் திரு வருண்மயமாகச சிவராஜயோக நிஷ்டையிலிருந்து கொண்டு ஞானா மிர்த முண்டிருப்பரென்பதாம்.

எரியெனக்கென்னும்புழுவோவெனக்கென்னுமிந்தமண்ணுஞ்
சரியெனக்கென்னும் பருந்தோவெனக்கென்னுந்தான்புசிக்க
நரியெனக்கென்னும்புன்னாயெனக்கென்னுமிந்நாறுடலைப்
பிரியமுடன்வளர்த்தே னிதனாலென்ன பேறெனக்கே.

(பொ-ரை.) உயிரினின்று நீங்கிய உடனே நாற்றத்திற்கேதுவா யுள்ள இச்சரீரத்தினை நெருப்புக் கொளுத்திவிடும், புழுக்களுண் டாகி மேயும், மண்தின்றுவிடும், பருந்துகொத்தும், நரிபிடுங்கும், அற்பநாய்கடிக்கும் (இவையனைத்தும் தனதெனப் பாராட்டும் இத் தகையதனை) அன்புடன் காத்துவந்தேன் இதனால் நானடைந்த இலாபமென்னையோ ஒன்றுமில்லை.)

(கு-ரை.) திருமந்திரம், உடலாரழியி லுயிராரழிவர் திடம்பட ஞானம் சேரவுமாட்டார், என்றபடி ஆன்மா ஞானமடைதற்குத் தேகமுமொரு சாதனமாக விருக்க இங்ஙனம் இழித்துச் சொற்ற தென்னையோவெனின்? தேகமெடுத்ததனால் அடைய வேண்டியது இலாபத்தினை யடையாதார் உடலினைக்குறித்துக் கூறியதுவே யாம். அங்ஙனமாயின் தன்மேலேறிக் கூறியதென்னை யெனின்? இது சிவஞானிகள் வழக்கு.

அண்ணலென்வீதி யரசிருப்பாகு மணிபடையோர்
நண்ணொருநாலென்ப தாமவரோவு நண்ணுமிவ்வூர்

பட்டினத்தார் கழுமரம் பற்றச்செய்தல் அரசனை புனிதனாக்குதல்.

துண்ணெண்பசிக்கு மடைப்பள்ளியான சுகமுமெல்லா
மெண்ணிலிகால மவமேவிடுத்தன மெண்ணிரிதே.

(பொ-ரை.) பொருந்திய (உடலாகிய) இவ்வூரில் ஆன்மாவாகிய அரசன் (இருதயத்தினை) அரசிருக்கையாகப் பெற்று (மூலாதார முதல் ஆஞ்ஞைவரையில் உலவும்) வீதியாகக்கொண்டு முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் ஏவற்படைகளாக விருக்கக்கொண்டது. (அன்றியும் ஆன்மாவினுக்குப்) பசியுண்டானகாலத்து அதை நிவர்த்திக்கத் தருந்த சமையல் வீடு. இச்சுகங்களை நோக்கி அளவற்ற காலம் வீணே கழித்தனன் அவற்றைபெல்லாம் திரும்பவும் நினைத்துப் பார்க்க வருமையாகும்.

(கு-ரை.) ஆன்ம வனுபவித்தற் கேதுவாயுள்ள சுகங்களைப் பெரிதாக வெண்ணி யவற்றிலேயே யழுந்திக் கிடந்ததன்றி ஆன்ம வனுபவத்திற் கன்னியமாக வோர் சிவானுபவத்தில் இலேசமும் பெற்றேனில்லை யென்பார் 'எண்ணிலிகாலமவமே இலேசமும் பெற்றேனில்லை யென்பார்' 'எண்ணிலிகாலமவமே விடுத்தனம்' என்றனர்.

என்பெற்றதாயாருமென்னைப்பிணமென் றிகழ்ந்துவிட்டார்
பொன்பெற்றமாதரும்போவென் றுசொல்லிபுலம்பிவிட்டார்
கொன்பெற்றமைந்தரும் பின்வலம்வந்து குடமுடைத்தா
ருன்பற்றொழிய வொருபற்றுமில்லை யுடையவனே.

(பொ-ரை.) என்னை (யருமையாகப்) பெற்றெடுத்த தாய்மாரும், என்னை (யாதொருவுபயோகத்திற்கும் வாராத) சவமென நீக்கி விட்டனர். (இதுகாறும்) திரவியம் (என்னுடன்) லனுபவித்துவந்த பெண் டிரும் விலகிப்போவெனக் கூறியழுதுவிட்டார், வலிமையுடைய புத்திரர்களும் பின்பு சுற்றிவந்து நீர்க்குட முடைத்து விட்டனர்.

இனிமேல் தேவரீரிடத்து வைத்த அன்பேயன்றி வேறு பதார்த்தங்களில் அன்பு இல்லையாது என்னை யடிமையாக வுடையவனே.

(கு-ரை.) ஏதோவொரு காரணம்பற்றி என்பால் அதிக விசுவாசம் வைத்தவரனைவரும் அக்காரணத்திற் கேது என்பால் நிகழாமைகண்டு முற்றும் வெறுத்து விட்டனர். தேவரீரை மறந்து அவர் பால் வைத்திருந்த பற்றானது இப்போது நீங்கிவிடவே நினை வந்தடைந்தேன் ஆட்கொள்வாயாக வென்பார், 'உன்பற்றொழிய வொருபற்றுமில்லை' என்றனர் தாயார், மாதர், மைந்தரெனப் பன்மையிற் கூறினமையின் முன் சென்மங்களினடந்தவற்றை விளக்கினாராயிற்று.

கறையற்றபல்லுங் கரித்துணியாடையுங் கள்ளமின்றிப்
பொறையுற்றநெஞ்சமும்பொல்லாதவூணும்புறந்திண்ணையுந்
தறையிற்கிடப்பு மிரந்துண்ணுமோடுஞ் சகமறியக்
குறைவற்றசெல்வமென்றே கோறமாமறை கூப்பிடுமே.

(பொ-ரை) (தாம்பூலம் தரித்தலால் விளையும்) கறையில்லாத பல்லும், அழுக்குத்துணியும், பொறுமை வாய்ந்த மனதும், சுவையில்லாத உணவும், வெளித்தெருத் திண்ணையும், பூமியின்மீது படுக்கையும், யாசித்து உண்ணுதற்கேற்ற மண்ஓடும (இவை யனைத்தும்) உலகப்பிரசித்தமாக யாதொரு குறைவில்லாத செல்வமென்றே அழகிய தேவங்கள் முறையிடுவன.

(கு-ரை.) முற்றுந்துறந்த பெரியோர்கள் தங்கள் இன்றியமையாது அனுபவிக்க வேண்டியவை இலேசாகக் கிடைத்தற்குரிய பதார்த்தங்களாகவே யிருக்கவேண்டுமென்றிப் பிரயாசப்பட்டுச் சேகரித்தற் குரியவைகளாக விருக்கப்படாதெனவும் அவையே சிறந்தவை யெனவும் கூறுவார் 'குறைவற்ற செல்வமென்றே' என்றனர்.

எட்டுத்திசையும் பதினாறுகோணமு மெங்குமொன்றாய்
முட்டித்ததும்பி முளைத்தோங்கு சோதியை மூடரெல்லாங்
கட்டிச்சுருட்டித்தங் கக்கத்தில் வைப்பர்கருத்தில் வையார்
பட்டப்பகலை யிரவென்றுகூறிடும் பாதகரே.

(பொ-ரை) எட்டுத் திக்குகளினும், பதினாறு கோணங்களி னும் எவ்விடத்தும் ஒரே தன்மை வாய்ந்து வியாபகமாக விருந் துயர்ந்த அருட்பெருஞ் சோதியினை, அறிவினர் யாவரும் (அப்பெரு மானைப்பற்றிச் சொல்லும் நூல்களை) கயிற்றாற்கட்டிச் சுருட்டித் தங் கள் கக்கத்தில் வைப்பரே யல்லாமல் மனத்தில் வைக்கமாட்டார்கள் அத்தகையார் பட்டம் பகலை இரவென்னச சாதிக்கும் பாவிகளே யாவர்கள்.

(கு-ரை.) சிதாகாலமும் சாஸ்திரங்களைப் படித்து அவற்றைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு மூடர்கள் திரிவரேயன்றி அசசாஸ்திரங் களில் சிவபெருமான் சர்வ வியாபகமாகவுள்ள தன்மையினைத் தெரிந்து மனத்துட்கொள்ளாது அப்பெருமான் ஏகதேசியெனவே சாதிப்பர் என்பதாம்.

வாய்நாறுமூழன் மயிர்சிக்குநாறிடு மையிடுங்கண்
பீநாறுமங்கம் பிணவெடிநாறும் பெருங்குழிவாய்
சீநாறும்யோனி யழுநாறுமிந்தியச் சேறுசிந்திப்
பாய்நாறுமங்கையர்க்கோ விங்ஙனமேமனம் பற்றியதே.

(பை-ரை.) வாயில் (ஊத்தை) நாற்றமெடுக்கும், சிக்குண்ட மயிரினில் (அழுக்கு) நாற்றமெடுக்கும், மைதீட்டிய கண்களில் (பீளை) நாற்றமெடுக்கும், தேகத்தில் பிணநாற்றமெடுக்கும், பெரிய பள்ளமாகிய நீச்சக்குழியில் சீநாற்றமெடுக்கும், குறியில் வெண்ணம நாற்றமெடுக்கும், அன்றியும் அதில் சுரோணிதம் சிதறியோடி நாற்ற

மெருக்கும் இத்தகைய அங்கங்களை வாய்ந்த மாதர்களிடத்திலேயோ அடியேன்' மனமானது இச்சைகொண்டது.

(கு-ரை.) புழுட்சுக்கள் பகிர்முக நோக்கமுடையார் முழுட்சுக்கள் அகமுகநோக்குடையார் ஆதலின் மாதர்கள் மேல்கொண்ட அலங்காரத்தால் மயங்கி அவர் பாலாசையுற்று வேறு சிந்தையின்றி மயங்கிக் கிடக்கின்றனர் புழுட்சுகள். அகமுகவிசாரணையில் வேடத்தால் மயங்காது அவ்வேடத்தினைக் கொண்டிருக்கிற தேகத்தின் அங்கங்களொன்றினையும் விசாரித்து அவற்றிலுள்ள குற்றங்களை நாடி வெறுப்பார்கள் முழுட்சுகள். ஆகவே 'மங்கையர்க்கோ விங்ஙனே மனம் பற்றியதே' என்றனர். 8

உரைக்கைக்குநல்ல திருவெழுத்தைந் துண்டுரைப்படியே
செருக்கித்தரிக்கத் திருநீறுமுண்டு தெருக்குப்பையிற்
றரிக்கக்கரித்துணி யாடையுமுண்டெந்தச் சாதியிலு
மிறக்கத்துணிந்துகொண்டேன்குறைவேதுமெனக்கில்லையே

(பொ-ரை.) வாயாரச்செபித்தற்கு நன்மையான மகா பஞ்சாக்கர மந்திரமுளது. வேதத்தில் சொல்லியபடியே சந்தோஷித்துத் தரித்துக்கொள்ள திருநீறுளது, தரித்துக்கொள்ள வீதிக்குப்பைகளில் அழுக்குத் துண்டான ஆடையுண்டு, எத்தகைய சாதியினும் யாசிக்க தைரியங் கொண்டேன் இனி யாதொரு குறைவுமில்லை என்றனக்கு.

(கு-ரை.) ஒவ்வொருவரும் மனோவாக்குக் காயங்களைச் சுத்தி செய்து கொண்டால் அடையவேண்டிய சிவசாம்பிராச்சியமாகிய திருவருளினை யடைந்து விடலாம், அங்ஙனம் சுத்தி செய்வதற்கு இரண்டரிய பதார்த்தங்களைத் தெரிவித்தனர். மந்திர நாயகமாகிய

பஞ்சாட்சர மகா மந்திரத்தினை மனத்தாலெண்ணி வாக்கால் செபிக்கவே மனமும் வாக்கும் சுத்தியாய் விட்டன. காயத்தில் வேத படிதமாயுள்ள விபூதிதரிக்கவெ காயம் சுத்தியாய்விட்டது. ஆகவே 'திருவெழுத்தைந்துண்டு,' திருநீறுமுண்டு, என்றனர். இன்றியமை யாத தரிக்கவேண்டிய கௌபீனத்திற்குக் கரித்துணியைக் குறிப் பித்தனர். சாதியிரண்டொழிய வேறில்லை, என்ற பூலோக சரஸ்வதி யின் வாக்கியத்தினை மேற்கொண்டு 'எந்தச்சாதியிலு மிரக்கத் துணிந்து கொண்டேன் என்றனர். 32

ஏதப்பட்டாயினி மேற்பாட்டைதென்றறிந்து
போதப்பட்டாயில்லை நல்லோரிடஞ்சென்று புல்லறிவால்
வாதைப்பட்டாய்மட மாஞர்க்கல்வி மயக்கத்திலே
பேதைப்பட்டாய்நெஞ்சமே யுனைப்போலில்லைபித்தருமே.

(பொ-ரை.) மனமே! உலகத் துன்பினையடைந்தாய், பெரியோ ரிடம் காடி இனிமேலடையப்போகும் துன்பங்கள் யின்னதெனத் தெரிந்துகொண்டு அறிவிற்கொண்டாயில்லை. அற்பவறிவினுல் துக்கமடைந்தனை, அறியாமையினையுடைய மாதர்கள் சையோக மயக்கத்தினுலே பேதையாயினை பித்தர்களுள் உன்னைபோ லொரு வனுமில்லை.

(கு-ரை.) அறியாமையால் இதுகாறும் அனுபவித்த துன்பங்க ளத்தனையும் போக இனிமேலங்கிலும் துன்பங்களடையாதிருக்க வேண்டியதற்காகப் பரிகாரம் பெரியோரை யடுத்துத் தெரிந்து கொள்ளாமல் இன்னமும் மாதர் மயலில் மடக்குண்டு கிடக்கின்று யாதலின் உனைப்போலில்லை பித்தருமே' என்றனர். 33

சுரப்பற்றுவல்வினை சுற்றமுமற்றுத் தொழில்களற்றுக்
கரப்பற்றுமங்கையர் கையிணக்கற்றுக் கவலையற்று
வரப்பற்றுநாதனை வாயாரவாழ்த்தி மனமடங்கப்
பரப்பற்றிருப்பதன்றோ பரமபர மானந்தமே.

(பொ-ரை.) பெருமானே! (காணிவ்வுலகில்) வீண்வார்த்தை பேசுதலில்லாமல், தீயவினைகளடைதலில்லாமல், உறவினர் (நெருக்கம்) இல்லாமல், வஞ்சகமில்லாமல், மாதர்கள் சினேகமில்லாமல் சஞ்சலமில்லாமல், அளவு கடந்து சிவபெருமானை வாய்நிரம்ப வாழ்த்துதலைச்செய்து மனமொடுங்கி அவாவில்லாமல் இருக்குந் தன்மையல்லவோ விசேஷ ஆனந்தநிலை.

(கு-ரை.) மாயாகாரிய ரூபமாகிய போகமனைத்தும் பிரபஞ்சத்தில் நழுவவிட்டாலன்றிச சிவபெருமானை வாயாரவாழ்த்தி எத்துதற்கு அனுகூலமுண்டாகாதெனவும் அங்ஙனம் எத்துதலினாலே தான் பெருமானந்த முண்டாமெனவும் விளக்கினாராயிற்று.

பேய்போற்றிரிந்துபிணம்போற்கிடந்திட்டபிச்சையெல்லா
நாய்போலருந்தி நரிபோலுழன்றுநன் மங்கையரைத்
தாய்போற்கருதித்தமர்போலனைவர்க்குந்தாழ்மைசொல்லிச்
சேய்போலிருப்பர்கண்டீ ருண்மைஞானந்தெளிந்தவரே.

(பொ-ரை.) மெய்ஞ்ஞானம் உணர்ந்தவர்கள் பேய்பிடியுண்டவனைப்போலச் சஞ்சரித்து, சவம்போல அசைவின்றி கிடந்து, அந்நியர் கொடுக்கும் பிசைையினை நாயினைப் போலுண்டு, நாயினைப் போல் வலைந்து கற்புடைய மாதர்களை யன்னையவர்போலெண்ணி சுற்றத்தினரைப்போல எவருக்கு மிதம்பேசி, புத்திரனைப்போல விருந்துக்கொண்டிருப்பர்.

(கு-ரை.) தனக்கென ஒருபயனை நாடாத பெரியோர் கண்ட
கண்டவிடங்களிற் றிரியினும் திரிவர், அசைவற்றிருப்பினு மிருப்பர்,
உண்ணினும் உண்பர், உண்ணாதிருப்பினுமிருப்பர், பேசினும் பேசு
வர் பேசாதிருப்பினுமிருப்பர், பிதாவைபோலிருப்பினு மிருப்பர்
புத்திரனைபோலிருப்பினு மிருப்பரென்பதாம், ஒரு தன்மை
கூறவே அதற்கினமான வேறுதன்மையினையும் கூட்டி யுரைத்தல்
சம்பிரதாயமாம்.

விடக்கேபருந்தின் விருந்தேகமண்டல வீணனிட்ட
முடக்கேபுழுவந் துறையிடமேநல முற்றுமிலாச்
சடக்கேகழுவி தளர்ந்துவிட்டாற்பெற்ற தாயுந்தொடாத்
தொடக்கேயுனைச்சுமந்தே னின்னினேது சுகமெனக்கே.

(பொ-ரை.) மாமிசபிண்டமே! பருந்துண்பதற்கேற்ற விருந்
தே! கமண்டலத்தினையேந்திய வீணனாகியபிரமன் சிருட்டித்தவளை
யே! கிருமிகள் வாசம் செய்யுமிடமே! நன்மையென்பது சிறிதுமில்
லாவுடலே! நரம்புதளர்ந்து பிணமாய் விடில் ஈன்றெடுத்த அன்னை
யும் நெருங்காத சம்பந்தமுடைய பொருளே! உன்னை யிதுகாறுந்
தாங்கினேன் உன்னாலேது சுகமெனக்குண்டு.

(கு-ரை.) உலகிலொவ்வொருவரும் ஒரு பொருளைப் பரிப்பது
அப்பொருளால் பின்னொருகாலத்தில் ஒரு நன்மையினை யடையலா
மெனக்கருதியேயாம், உடலாகிய நீ உனக்குரிய மனம் வாக்குகாயங்
களால் இன்றியமையாது செய்யவேண்டிய சிவத்தியானமும் சிவ
தோத்திரமும் சிவபூஜையு முறையே செய்யாது வாழ்ந்தாயாதலின்
உன்னைசசுமந்து 'திரிந்ததனாலே என்னப்பிரயோசனங் கண்டே
னென்பார். இன்னினேது சுகமெனக்கே என்றனர். 36

அழுதாற் பயனென்ன நொந்தாற்பயனென்ன வாவதில்லை
தொழுதாற்பயனென்ன நின்னையொருவர் சுடவுரைத்த
பழுதாற்பயனென்ன நன்மையுந்தீமையும் பங்கயத்தோ
னெழுதாற்படிவருமோ சலியாதிரெஞ் னேழைநெஞ்சே.

(பொ-ரை.) அறியாமையினியுடைய மனமே! ஒரு துன்பம் வந்தடைந்த காலத்தில் அழுதலினாலே என்னப் பிரயோசனம்? அப்போது துதித்தலினாலே யென்னப்பிரயோசனம், உன்னை வேறொருவர் மனநோகச் சொல்லினும் குற்றத்தைச் சிந்திப்பதி லென்ன இவற்றாலாமது ஒன்றுமில்லை பிரமனெழுதிய நூலவிதிப் படியல்லாது விளையுமோ இவற்றிலொன்றினுக்கும் சலியவேண்டுவ தில்லை.

(கு-ரை.) அவரவர்கள் பூர்வ சன்மத்திற்குத் தக்கபடி, சிவாஞ் ஞையை மேற்கொண்டு பிரமன் விதித்தவற்றை யநுபவித்துத் தீர வேண்டுமேயன்றி அதுபற்றி விசனமுதலிய அடைதலினால் சிறிது பிரயோசனமில்லையென்பர் 'ஆவதில்லை' என்றனர்.

ஊரீருமக்கோ ருபதேசங்கேளு முடம்படங்கப்
போரீர்சமணைக் கழுவேற்றுநீற்றை புறந்திண்ணையிற்
சாரீரனந்தலைச் சுற்றத்தைநீக்கிச் சகநகைக்க
வேரீருமக்கவர் தரமோதருவ ரிணையடியே,

(போ-ரை.) ஓ ஊரிலுள்ளவர்களே! உங்கட்கொரு உபதேசம் செய்கிறேன் (கவனமாய்) கேளுங்கள், (உங்களுடைய) தேக முழு வதும் (மதுரையின் கண்ணே) சமணர்களைக்கழுவிலேற்றிய திருநீற் றினைப்பூசிக் கொள்ளுங்கள், (உங்களுடைய) சுற்றத்தினர்களின் றும் பிரிந்து (பொதுவாயுள்ள) வெளித்திண்ணைகளில் சிவயோக நித்

துணைசெய்து கொண்டிருப்பீர், உலகம் சிரிக்கச் சிவவேடமாகிய அழகினைக் கொள்வீர் (இங்ஙனம்செய்யின்) அப்பரமசிவமே அவரு டைய இரண்டு திருவடிகளைத் தந்திடுவர்.

(கு-ரை.) திருவெண்காடர்தா மனுபவித்துவரும் சாதனத் தினை உலகத்தாருக்கு தெரிந்து உய்யும்பொருட்டுக் கருணை மிகுதி யால் உபதேசித்தருளினர். மதுரையின் கண்ணே கூன்பாண்டிய னுக்குச்சுரரோகமுண்டாக அது அப்பாண்டியன் ஆசிரியர்களாகியசம ணமுனிவர்கள் பெரும்பிரயத்தனத்தால் தீராதிருக்க, திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் எழுந்தருளி "மந்திரமாவதுநீறு" என்ற திருப்பதிகத்தைப்பாடி விபூதியிட்டு அச்சுரரோகத்தைத்தீர்த்து அப் பாண்டியனையும் சைவனாக்கினர் தோல்வியடைந்த சமணர்களைப் பாண்டியன் கழுவேற்றினன். அக்குறிப்பினை விளக்கி விபூதியின் மகிமையினை விளக்குவான் 'சமணைக்கழுவேற்று நீற்றை' என்றனர்.

நீற்றைப்புனைந்தென்ன நீராடப்போயென்ன நீமனமே
மாற்றிப்பிறக்க வகையறிந்தாயில்லை மாமறைநூ
லேற்றிக்கிடக்கு மெழுகோடிமந்திர மென்னகண்டா
யாற்றிற்கிடந்துந் துறையறியாம லலைகின்றதே.

(பொ-ரை.) மனமே! விபூதியினைத்தரித்தென்ன, (கங்கை முதலிய ஆறுகளில்) தீர்த்தமாடுதற்குப்போயென்ன, (எடுத்தவு டலை) மாற்றிஞானவானாய்ப்பிறக்க நல்லவகைதெரிந்து கொண்டா யில்லை பெரியவேதங்களில் எழுதிக்கிடைக்கும் அனேக கோடான கோடி மந்திரங்களின் (உண்மையினை) என்னவென்று தெரிந்தாய், பிரபஞ்ச நதியிலேயிருந்து (திருவருளின்) துறைதெரிந்து கொள் ளாமல் அலைகின்றனை.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே மாயாபோக விஷயங் களிற்கட்டுண்டு அதிலேயே யழுதிக்கிடப்பவர்கட்கு. விபூதியினு லும், புண்ணிய தீர்த்தங்களினுலும் பிரயோசனமென்றனர். ஆக வே சாதனங்களை அன்புடனே செய்யவேண்டுமென்பதாம்.

ஓங்காரமாய்நின்ற வத்துவிலேயொரு வித்துவந்து
பாங்காய்முளைத்த பயனறிந்தாற்பதி ஞலுலகு,
நீங்காமனீங்கி நிறையாநிறைந்துபதி ஞலுலகு
யாங்காரமானவர்க் கெட்டாக்கனிவந் தமர்ந்திடுமே.

(பொ-ரை.) பிரணவசொரூபமாகிய பொருளினிடத்தே ஒப் புற்ற (நாதமெனும்) விதையானது அழகாக உற்பவித்த பிரயோச னத்திலே யிருக்கினும் அறிவிலே தோன்றுதபடி நீங்கி, மாயா விஷயங்களில்) நிறையாமல் (திருவருளி) னிறைவில் நிறைந்து வியாபகமாய் அகங்காரசொரூபிகட்கு எட்டாத சிவமாங்கனியாது கிடைக்கப்பெறும்.

(கு-ரை.) பிரணவத்தின் கண்ணே நாதமாத்திரமர் யெழு முன்மையினை விசாரித்தால் பிரபஞ்சசொரூபம் தோன்றுது அந் நாதத்திற்குக் காரணமாகிய சிவபெருமான் வெளிப்பட்டருளுவ னென்பதாம். சுந்தரவீனமுடையார்க்கே இப்பேறு உண்டாமென் பார் 'ஆங்காரமானவர்க்கெட்டா' என்றனர்.

விதியாற்படைப்பு மரியாரளிப்பும் வியன்கயிலைப்
பதியார்துடைப்புநம் பாலணுகாது பரானந்தமே
கதியாகக்கொண்டுமற் றெல்லாந்துயிலிற் கனவெனவே
மதியாதிருமனமே யிதுகாணன் மருந்துனக்கே.

(பொ-ரை.) மனமே! பிரமனுடைய சிருட்டிப்பும், விண்டுவி னுடைய இரட்சிப்பும்; பெருமை பொருந்திய கயிலைப்பெருமான் சங்காரமும் நம்மிடத்து நிகழாது சிவானந்தமே துணையாகப்பெற்று, மற்றப்பிரபஞ்ச போகமனைத்தும் தூக்கத்திற்கண்ட கனாப் பொருள்களைப் போலக் கருதாமலேயிரு இதுவே உனக்கு நல்ல மருந்தாகும்.

(கு-ரை). பிரபஞ்ச காரியங்களைத் துச்சமெனக்கழித்துத் திருவருளையே ஆதாரமாகக்கொண்டு சிவானந்தினை நாடியிருப்பவர்கள் முத்தொழிலிற் கட்டுப்படார்கள். அங்கனமுத்தொழிலிற்கட்டுபடுதற்கேதுவாயுள்ள வினை நோயை நீக்குதற்கு இச்சாதனமே மருந்தாம்.

நாய்க்குண்டுதொண்டு நமக்குண்டுபிச்சை நமனைவெல்ல
வாய்க்குண்டுமந்திர பஞ்சாட்சரமதி யாமல்வரும்
பேய்க்குண்டுநீறு திகைப்புண்டுநின்ற பிறவிப்பிணி
நோய்க்குண்டுதேசிகன் றன்னருணோக்கங்கணோக்குதற்கே

(பொ-ரை.) நாயானது (வீடுகடோறுப்பொருக்கித்தின்பதற்கு) இலைக்கட்டு உளது, நமது (ஊரார்திருகின்ற) பிச்சைச்சோறு உளது இயமனை செயிப்பதற்குப் பஞ்சாட்சர மகாமந்திரம் வாயிலுள்ளது, மதியாமல் (எதிர்த்துவருகின்ற) பேயினுக்கு அதைபோட்ட விபூதியுளது, பிரமிப்பையடைந்து, உள்ளசென்மநோயாகிய பிணிக்கு ஆசிரியனுடைய திருவருணோக்கமானது நம்மை நோக்குதற்கு உளது.

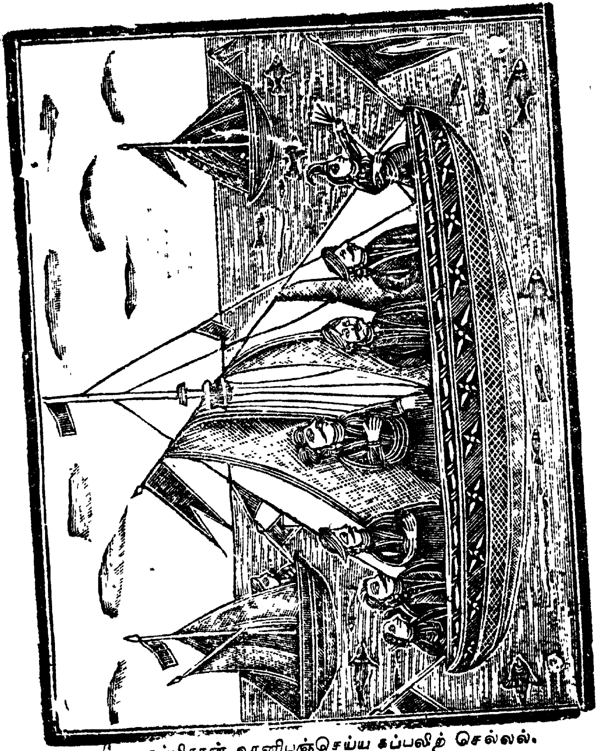
(கு-ரை.) நாய்க்கு எச்சிலை வீதிகடோரும் இலேசாகக்கிடப்பதுபோலப் பிச்சைச்சோறும் நமக்குகிடைக்கு மென்பார் நாயைக் குறித்தனர் பஞ்சாட்சரமகாமந்திரம் செபத்தாலன்றி இயமபயம் நீங்காதென்பர். 'நமனைவெல்ல வாய்க்குண்டு மந்திர பஞ்சாட்சர

மென்றனர். சாட்சி மார்க்கண்டேயர் ஒளவையார். சிவாயசமவெ ன்று சித்தித்திருப்போர்க்கு, அபாயமொருநாளுமில்லை—உபாயம்' இதுவே மதியாகு மல்லாதவெல்லாம். 'விதியேமதியாய்விடும்' என் றதனுற் காண்க எத்தகைய சமயத்தினரும் பேயாற் பிடியுண்டார் க்கு விபூதிப்பிரயோகமே செய்யவேண்டு மென்பார் 'பேய்க்குண்டு நீறு' என்றனர் எனவே சிவனடியார்கட்குப் பேய்பிடிப்பும் இயம பயமு மிராதென்பதாயிற்று. 94

நேமங்கணிட்டைகள் வேதங்களாகவு நீதிநெறி
யோமங்கடற்பணஞ் சந்திசெபமந்திர யோகநிலை
நாமங்கள்சந்தனம் வெண்ணீறுபூசி நலமுடனே
சாமங்கடோறு மிவர்செய்யும்பூசைகள் சர்ப்பனையே.

(பொ-ரை.) நியமங்களை யனுஷ்டித்தல்களும், தியானம் கூடு தலும், வேதங்களைப்பாராயணஞ் செய்தலும், ஆகமங்களை யோது தலும், (இந்நூல்கள் சொன்னபடி, நியாய வழியிலிருத்தலும், ஓமங் கள் வளர்த்தலும், தர்ப்பணம் புரிதலும், சாந்தி நடத்தலும் செபம் பண்ணுதலும், மந்திரம் செபித்தலும், யோகநிலைகூடுதலும், தெய் வப் பெயர்களைச் சொல்லுதலும், சந்தனம் விபூதி தரித்தலும், நன்மையாகவே நாள் முழுவதும் இத்தகையர்புரியும் பூசைகளும் வஞ்சனையாகவே முடியும்.

(கு-ரை) மனத்தினை யொருவழிப்படுத்தி வேறுசிந்தனைச் சிறி துமின்றி மேற் சொன்னவற்றைச் செய்யின் பலனுண்டாமேயன்றி மனத்தினைப் பலவழியிலலையவிட்டு என்ன செய்யினும் சிறிதும் பிரயோசனமில்லை யென்பார் 'சர்ப்பனையே' என்றனர். இஃதாசிரி யரேகையொன்று செய்ய விழியொன்றுநாடக் கருத்தொன்றெண் ணப் பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால்கமழும் மெய்யொன்றுசார செவியொன்று மெய்கேட்க விரும்புமியான்,

மருதப்பிரான் வாணிபஞ்செய்ய கப்பலிற் செல்லல்.

செய்கின்ற பூசை யெவ்வாறு கொள்வாய் வினைதீர்த்தவனே, என்று துறைற்காண்க. 44

நானெத்தனை புத்தி சொன்னாலுங் கேட்கிலைநன்னெஞ்சமே
யெனிப்படிக்கெட் டுழலுகின்றாயினி யேதுமிலா
வானத்தின்மீதுனக்கு வன்றாண்டிவிட்ட வகையதுபோற்
போனத்தைமீள நினைக்கின்றனையென்ன யுத்தியிதே.

(பொ-ரை.) நல்லமனமே! நான் எத்தனை அறிவுகளைச்சொல்லி னும் கேட்டுத் தெரிந்தாயில்லை, காரணமென்ன? இவ்வகையாக விபரீதப்பட்டுப் (பிரபஞ்ச) விடயங்களில் திரிகிறாய், ஆகாயத்தி லுள்ள விண்மீனாகிய நட்சத்திரங்கட்கு தூண்டில் எறிந்த (அறிவில் லாத) வகையைப்போல இனியாதொரு சம்பந்தமுமில்லாமல் நீங் கிய பொருளினை விரும்புகின்றனை இது எவ்வகையான அறிவு.

(கு-ரை.) உலகிலொருவன் சென்ற விஷயங்களைப்பற்றி மறு படியும் எண்ணி எண்ணித் துக்கித்தல் ஆகாயத்திலுள்ள விண் மீனைப் பிடிக்கவேண்டுமெனக்கருதிப் பூமியிலிருந்தபடி தூண்டிமுள் ளைப்போட்டக் கருதும் அறிவீனத்தினையொக்கு மென்பதாம். 45

அஞ்சக்கரமெனுங் கோடாலிகொண்டிந்த வைம்புலனாம்
வஞ்சப்புலக்கட்டை வேறரவெட்டி வளங்கள்செய்து
பிஞ்சத்திருத்திச் சதாசிவமென்கின்ற வித்தையிட்டுப்
புன்செய்க்களைபறித்தேன் வளர்த்தேன்சிவபோகத்தையே.

(பொ-ரை.) பஞ்சாட்சரமென்று சொல்லப்படும் கோடாலியி னால் இவ்வைம்புலன்களுந் தோன்றுகிற வஞ்சகத்தையுடைய கட் டையை முதலறும்படிவெட்டி அந்நிலத்தினைக் கொழுமையாகி

அதிகமாகத் திருத்தஞ்செய்து சதாசிவம் என்று சொல்லப்படுகின்ற விதியை கட்டுக்கடங்காமாகிய களைகளைப்பறித்தேனுஞ்ச் சிவபோக மென்னும் பயிரை வளர்த்தேன்.

(கு-ரை.) ஒருவனுக்குப் பஞ்சாட்சரத்தியான மந்திரம் இருந்து கொண்டிருக்குமாகில் ஐம்புலச் சேஷ்டைகள் ஒடுங்கிப் போகும் அவை யொடுங்கவே மனநிலையுறும், நிலையுறவே சதாசிவத் தியானத் திற் கேதுவாகும், ஏதுவாகவே சிவபோகம் விளையுமென்பதாம்.

தாயாருஞ்சுற்றமும் பெண்டிருங்கைவிட்டுத் தாழ்ந்திடுகா
ணீயாருநானு ரெனப்பகர்வாரந்த நேரத்திலே
நோயாரும்வந்து குடிகொள்வரேகொண்ட நோயுமொரு
பாயாருநீயுமல்லாற் பின்னையேதுநட் பாழுடலே,

(பொ-ரை.) உடம்பே! (உன்னை வருந்திப்பெற்றெடுத்த தாயா ரும் உனைச் சூழ்ந்துகொண்டிருந்த (உறவினரும், உன்பால் நேசம் வைத்திருந்த) மனைவியரும் (உனக்கெனவொரு) செயலில்லாமலிரு க்கும் மரணகாலத்தில் நீயார் நானுர் எனப்பேசுவார்கள். அக்காலத் திலே வியாதியும் வந்து தலையெடுக்கும் (கடைசியாக) நிலையுற்ற நோயும் படுத்தபாயும் நீமல்லாது வேறு எந்தபொருளு உன்னோடு பிரியா நேசமாயிருக்கும்.

(கு-ரை.) சகல சம்பத்துடன் சௌக்கியமாகச் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற காலத்தில் எல்லாரும் வலியவந்து உறவாகுவர் (நோயும்பாயுமாகக்கிடக்கிற) மரணகாலத்தில் ஒருவருமொருங்கார்.

ஆயும்பொழுது மயிர்க்கால்கடோறு மறுங்கிருமி
நோயுமலக்குட்டை யாகியகாயத்தைச் சுட்டுவிட்டாற்

பேயுநடன மிடுங்கடமாமென்று பேசுவதை
நீயுமறிந்திலையோ பொருடேட நினைந்தனையே.

(பொ-ரை.) (ஓ மனமே) ஆராயுங்காலத்தில் ஒவ்வொரு மயிர்க் காலினும் மிகச்சிறிய புழுக்கள் மலிந்துள்ள மலநிறைந்த குட்டை யாகிய இத்தேகத்தைச் சுட்டால் பேய்களும் (மேலேறிக்) கூத்தாடு கின்ற (இத்தேகமானது) குடமாகும் (இங்ஙனமென) அறிவுடையோர் பேசுவதை நீயும்கேட்டு அறிந்தாயில்லையோ (இந்நிலையைக் கருதாது) பொருளைத்தேட நினைத்தாயே இது ஆச்சரியம்.

(கு-ரை.) இவ்வுடலின் நிலையாமையினைப்பற்றி அறிஞர்கள் நன்கு சொல்லிருந்தும் அதனை சிறிதும் கவனியாது அவ்வுடலினைப் போற்றி வளர்க்கப் பொருளைத் தேடியலைதல் அறியாமை யென்பதாம்.

பூணும்பணிக்கல்ல பொன்னுக்குத்தானல்ல பூமிதனைக்
காணும்படிக்கல்ல மங்கையர்க்கல்லநற் காட்சிக்கல்ல
சேணுங்கடந்த சிவனடிக்கல்லவன் சிந்தைகெட்டுச்
சாணும்வளர்க்கவடியேன் படுந்துயற் சற்றல்லவே.

(பொ-ரை.) தரித்துக்கொள்ளும் ஆபரணங்களைக் குறித்தல்ல, பொன்னினைக் குறித்தல்ல, நிலத்தினைக் கண்டு சந்தோஷிக்கும் படியல்ல, மாதர்கள் நிமித்தமல்ல, நன்மையாகிய சிறப்பினை நினைத் தல்ல, ஆகாயத்தினையும் கடந்த சிவபெருமானுடைய திருவடிக கல்ல, என் மனமானது தன்னிலையினின்றும் கெட்டு வயிறாகிய சாண் உறுப்பினையும் பசியாறச்செய்ய அடியேன் அனுபவிக்கும் துன்பம் சிறிதல்ல அபாரம்.

(கு-ரை.) திருவெண்காட்டடிகள் கொங்குதேயத்தில் வாசம் செய்துகொண்டிருக்கும் காலத்தில் மவுனநிலையுற் றிருந்தாராக லின் ஒருநாள் ஒருவீட்டின் தலைவாயனின்று கைதட்டிப் பிச்சை யேற்க அவ்வீடுருடன் அவரை கள்வனெனவுன்னிப் புடைக்கும் சமயத்தி லயலாரோடிவந்து கண்டு சிவயோகி யென்றுணர்ந்து வேண்டிய உபசாரம் செய்தபோது பாடியதிருச்செய்யுளீது. பசி நோய் யாவற்றினும் கொடிய தென்பார் 'பசித்துயர் சற்றல்லவே, என்றனர். ஔவையார் 'மானங்குணங்கல்வி வண்மையன்புடைமை, தானந் தவமுயற்சி தாளாண்மை—தேனின், கசிவந்த சொல்லியர் மேற்காமுறுதல் பத்தும், பசிவந்திடப்பறந்து போம்.' என்றதனுற் காண்க.

வெட்டாதசக்கரம் பேசாதமந்திரம் வேறொருவர்க்
கெட்டாதபுட்ப மிறையாததீர்த்த மினிமுடிந்து
கட்டாதலிங்கங் கருதாதநெஞ்சங் கருத்தினுள்ளே
முட்டாதபூஜையன்றோ குருநாதன் மொழிந்ததுவே.

(பொ-ரை.) செப்புத்தகட்டிலே செதுக்காத யந்திரமும், வாயி ஞலே செபியாத மந்திரமும், மற்றவர்கட்கு எட்டியறுக்கக்கூடாத மலரும், தருப்பணம் செய்யாத தீர்த்தம், பெட்டகத்தில் கட்டி வையாத லிங்கமும், 'தற்போதமுன்னிட்டு, நினையாத மனமும், உள்ளத்தில் காலவரையல்லாத பூஜை அல்லவோ ஆசாரியன் உபதே சித்தது.

(கு - ரை.) புறப்பூசைகட்கு இடம்பொருளேவல் இன்றியமை யாது வேண்டியிருத்தலினலும், ஒவ்வொரு காலத்தில் அவைகட்கு முட்டுப்பாடு வருமானபடியாலும் அங்ஙன சேர்ந்த காலததில் திரு வுளக்கேடு உண்டாமாகலினலும் இத்தகையபூசை இல்லறத்தினர் கட்கே யனுகூலமாக விருக்குமான படியாலும், துறவியாகிய தனக்கு அத்தகைய சாதனம் நீங்கி அந்தர்முகபூசை எக்காலத்தும்

இடையூறின்றி நடத்தும்படி தனதாசிரியர் உபதேசித்தருளினா ரென்பார், 'குருநாதன் மொழிந்ததுவே' என்றனர். 50

எருமுட்டைபிட்கி னுதிர்ந்திடுஞ்செல்லுச் கெவரழுவார்
கருமுட்டைபுக்குக் கழலகன்றீர்கண துக்கமதாய்ப்
பெருமுட்டுப்பட்டவர் போலெழும்பேதைபிற்பேத்துகிறீ
ரொருமுட்டும்வீட்டு மரனாமமென்றைக்கு,மோதுமினே.

(பொ-ரை) 'ஜெகத்தீரே!' தாயினுடைய கருப்பமாகிய முட்டையுள்ளே பிரவேசித்துச் 'சிவபெருமானுடைய' திருவடிகளை நீங்கினீர், இந்நீக்கத்துக்காகத் துக்கப்படாமல் இவ்வுடல் நீங்கியதின் பொருட்டு மிகுந்த துன்பமுடையவர்களாய் பெரிய இடரையடைந்தவர்போல அழுகின்ற மூடர்களே! 'ஏன்' கலக்கம் கொள்ளுகிறீர், ஒரு குறைவும் வாராதபடி செய்யும் பரமசிவன் திருநாமங்களை எக்காலமும் தோத்திரம் செய்யுங்கள். எருமுட்டையினைப பிதிர்த்தால் அதிலிருந்து உதிர்கின்ற செல்லுக்கு எவர் அழுபவர்கள் (ஒருவரும் அழார்.)

(கு-ரை.) இறந்துபட்ட பலதேகங்கள் எருமுட்டைப் புழுக்களுக்குச் சமானமாகும் ஆகலின் சென்ற பிறப்புகளை எண்ணியெண்ணித் துன்பப்படுதலில் சிறிதும் பிரயோசனமில்லை, சிவபெருமானை திருவடியினை மறந்தோமோயென வேக்கங்கொண்டிருக்கின் அதனால் பெரும் பிரயோசனம் விளையுமென்பதாம். 51

மையாடுகண்ணியு மைந்தரும்வாழ்வு மனையுஞ்செந்தீ
மையாகின்மாயை யுருவெளித்தோற்ற மகிலத்துள்ளே
மெய்யாயிருந்தது நாட்செலநாட்செல வெட்டவெறும்
பொய்யாய்ப்பழங்கதையாய்க்கனவாய்மெல்லப்போனதுவே.

(பொ - ரை.) சிவந்த தீயினைக் கரத்திலேந்திய ஐயனே! மையினைத்தீட்டிய கண்களையாய்ந்த மனைவியும், புத்திரரும், பிரபஞ்ச வாழ்வும், வாழ்க்கைவீடும் தேவரீருடைய மாயாகாரியங்களாம், இவ்வுலகிலே முதலில் சத்தியாகத் தோன்றியது காலங்கழியக் கழிய முழுவதும் பொய்யாகிப் பழமையானக் கட்டுக்கதைகளாய்க் கனவு கண்டது போலாகி மெதுவாக நீங்கியது.

(கு - ரை.) பிரபஞ்சசோதனை பண்ணாது பகிர்முக நாட்டத்துடனே வாழுகிற காலத்தில் எல்லாம் நிலையுள்ள சத்தியப்பொருளாகவே தோன்றின. நாளுக்கு நாள் தத்துவசோதனைப் பண்ணிக் கொண்டுவருகிற காலத்தில் அவர்கள் கன்மத்திறுக்குத் தக்கபடி சிவபெருமான் மாயையினின்றும் காரியப்படுத்திவைத்த பதார்த்தங்களாகவே தோன்றுதலும் அவற்றினிடத்துப் பற்று நீங்கவே அவைமறுபடியும் சத்தியமாகத் தோன்றுதலில்லையாகலின் 'மெல்லப்போனதுவே' என்றனர். 52

ஆயாய்ப்பலகலை யாய்ந்திடுந்தூய வருந்தவர்பாற்
போயாகிலுமுண்மை யைந்தெரிந்தாயில்லை பூதலத்தில்
வேயார்ந்ததோளியர் காமவிகாரத்தில் வீழ்ந்தழுந்திப்
பேயாய்விழிக்கின் றனைமனமேயென்ன பித்துனக்கே.

(பொ-ரை.) மனமே! பலவாகிய சாஸ்திரங்களை விசாரியாய், விசாரித்தறிந்த பரிசுத்தம் பொருந்திய தவத்தில் மிகுந்தவரிடத்து சென்றாயினும் உண்மை யின்னதெனத் தெரிந்துகொண்டாயில்லை, உலகின் கண்ணே மூங்கிலினை யொத்த தோளையாய்ந்த மாதர்களின் காமவிகாரமாகிய சமுத்திரத்தில் விழுந்து முழுகிப் பேய்போல விழிக்கின்றனை, உனக்கென்ன பித்தநோயிது.

(கு - ரை.) மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் பலவற்றைக் கற்றலும் கேட்டலுமாகிய இருஞானம் கிடைக்கப்பெறின் தெளிதலும் நிட்டை கூடுதலுமாகிய இருஞானம் இலேசாகக் கிடைக்குமாகலின் முன் னிரண்டினை மாத்திரம் குறித்தனர். மெய்கண்ட செல்வரிடம்போய் அடுத்தே கேட்க வேண்டுமென்பார் போயாகிலு மென்றனர், மாதர் மயக்கிற் பட்டார்கட்குச் சாஸ்திர ஆராய்ச்சி கிட்டாதென்பார். 'என்னைப்பித்தனக்கே' என்றனர். ஈண்டு உண்மையென்றது ஆன் மாவின் பெத்த நிலையாகிய பொதுவினை விசாரியாது. ஆன்ம தரி சனம் சிவதரிசனமாகவுள்ள விசேடங்களை யறிகை. பொது இலக்க ணம் கூறுவது வேதம் உண்மையாகிய சிறப்பு இலக்கணங்களைக் கூறுவது ஆகமம் ஆகவே ஆகமங்களை விசாரித்தாயில்லை யென்பார் "உண்மையைத் தெரிந்தாயில்லை யென்றனர், சிவஞானசித்தியார், ஆரணநூற் பொதுச் சைவமருஞ் சிறப்பு நூலாம்." என்றதனாற் காண்க. 53

அடியாருறவு மரன்பூசைநேசமு மன்புமன்றிப்
படிமீதில்வேறு பயனுளதோபங் கயன்வகுத்த
குடியனைசுற்றமுந் தாரமும்வாழ்வுங் குயக்கலங்கள்
தடியாலடியுண்ட வாறொக்குமென்றினஞ் சார்ந்திலரே,

(பொ-ரை.) சிவனடியார்கள் சிநேகமும், சிவபூசையில் விருப் பமும், பத்தியுமில்லாமல் இவ்வுலகில் (ஒருவனுக்குப்) பயன்கொடுக் கும் செயல் வேறுண்டாமோ பிரமன் சிருஷ்டித்த குடியிற் பிறந்த உறவினரும், மனைவியும், பிரபஞ்ச வாழ்க்கையும் குயவனாற் செய் யப்பட்ட பாண்டங்கள் தடியினாலடிப்பட்ட வகையாக ஒத்திருக்கு மென்னவெண்ணி (மேற்படி) சிவனடியாராகிய இனத்தினைச் சார்ந்தாரில்லையே.

(கு-ரை.) ஒருவன் இன்றியமையாது அநுபவிக்க வேண்டிய பெரும்பயன் அடியார் உறவும், அரன்பூசையும், அன்பும் ஆகிய இவற்றாலன்றி வேறுவிதத்தால் முடியாதென்பார். வேறு பயனுள தோ, என்றனர். சிவபெருமான் தொண்டர்களிடத்தும் சிவலிங் கத்தினிடத்தும் எழுந்தருளியிருப்பது சத்தியமாகலின் 'அடியா ருறவும் அரன் பூசையும்' வேண்டுமென்றனர். அந்நேசமும் பூசை யும் மனங்கசியச் செய்யவேண்டுமென்பார் அன்பும் என்றனர். சிவப்பிரகாசம் "தொண்டர்களிடத்தும் வானோர் தொழுந்திரு மேனிதானும், மண்டருங் கண்டிலாத வண்ணமேயென வணங்கி, வெண்டாளங்கள் சிந்த வழிமொழி குழறிமெய்யே, கண்டுகொண் டிருப்பர் ஞானக் கடலமுதருந்தினாரே." என்றதனாற் காண்க.

ஆங்காரப்பொக்கிஷங் கோபங்களஞ்சிய மாணவத்கா
னீங்காவரண்மனை பொய்வைத்த கூடம்விண்ணீடிவளர்
தேங்கார் பெருமதிற் காமவிலாசமித் தேகங்கந்தல்
பாங்காயுனைப்பணிந் தெப்படிஞானம் பலிப்பதுவே.

(பொ-ரை.) அகங்காரத்தினுக்கு ஒரு பொக்கிஷமாயும், கோ பத்தினுக்கு ஒரு களஞ்சியமாகவும், ஆணவமானது என்று மொழி யாத காவல் வீடாயும், பொய், அமைந்துள்ள கூடமாயும், ஆகாயத் தினை யோங்கி வளர்ந்து நிறைந்துள்ள கூடமாயும், ஆகாயத்தினை யோங்கி வளர்ந்து நிறைந்துள்ள பெரிய மதில் சூழ்ந்த காமசபை யாயும், (உள்ள) நவத்துவாரங்களை வாய்ந்த தேகக் கந்தலே! பக் குவமாக வுன்னை உபசரித்து வந்தால் எந்தவிதமாக ஞானங் கை கூடிவரும்.

(கு-ரை.) அகங்காரம், கோபம், ஆணவம், பொய், காமம் ஆகிய வற்றிற்கு இடமாயுள்ள தேகத்தினைப் போஷித்தது வருவிலேயே

காலத்தைக்கழித்தவரின் ஞானம் சித்தியாதென்பார் எப்படி ஞா
னம் பலிப்பதுவே, என்றனர். இதனும் அகங்காராதிகளை யொழிக்
கவே ஞானமடைதற்குத் தேகம் சாதனமாக விருக்கமாகலின். அப்
போது உடலைப்பேணி வருவதினால் கெடுதலில்லை யென்பதாம்.

ஒழியாப்பிறவி யெடுத்தேங்கியேங்கி யுழன்றநெஞ்சே
யழியாப்பதவிக் கவுடதங்கேட்டிய னாதியனை
மழுமான்கரத்தினை மால்விடையானை மனத்திலுன்னி
விழியாற்புனல்சிந்தி விம்மியழுநன்மை வேண்டுமென்றே.

(பொ-ரை.) நீங்குதலில்லாத எண்ணிலாத சென்மங்களை
யெடுத்து அழுது அழுது அலைந்தமனமே! எக்காலத்திலும் அழியாத
மோட்சவீட்டிற்கு மருந்து (சொல்வேன்) கேட்பாயாக என்று
முள்ளவனை, மழுவினையும், மானினையும் ஏந்திய கரங்களையுடை
யானை, பெருமாள் மாட்டையுடையானை, அழியாத பதவி வேண்டு
மென்று மனத்தேதியானித்து கண்களில் ஆனந்தக்கண்ணீர் சிந்
தித தேம்பியழு (இதுவே மருந்தாம்.)

(கு-ரை.) அழியாத பதவிக்கு அழியாததெய்வத்தை வணங்க
வேண்டுமென்பார் அழியாப்பதவி, அனாதியனை என்றனர். கண்ணீ
ரும் கம்பலையுமாக நின்றவர்க்கே நன்மையுண்டாகு மாகலின் விம்மி
யழு என்றனர். திருவாசகம் "மெய்தானரும்பி விதிர்விதிர்த்துன்
விரையார் கழற்கென், கைதான்றலை வைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி
வெதும்பி," எனவும், அழுதாலுன்னைப் பெறலாமே' எனவும் வரு
வனவற்றாற் காண்க.

56

நாய்க்கொருசூலு மதற்கோர் மருத்துவ நாட்டிலுண்டோ
பேய்க்கொருஞானம் பிடிபடுமோ பெருங்காஞ்சிநங்கா

யாக்குவாரார தருந்துவாரா ரதுபோலுடம்பு
தீக்கிரையாவதல்ல லேதுக்காமிதைச் செப்புமினே.

(பொ-ரை.) காயினுக்கு ஒரு கர்ப்பமும் அக்கருப்பத்தினுக்கு ஒரு வைத்தியமும் இவ்வுலகிலுளதோ, பேயினுக்கு ஒரு ஞானம் பற்றுமோ, பெரிய எட்டிக்காயை வளர்ப்பவர் யாவர். அக்காயினை யுண்பவர்யாவர், அதுபோல இத்தேகம் நெருப்பினுக்கு இரையாய் விடுவதல்லாமல் எதற்குப் *பிரயோசனம் சொல்லுங்கள்.

(கு-ரை.) பத்திரகிரியர் தன்னை வணங்கி நின்றபோது அவர்க்கோருறுதி யுண்டாகும்படி அருளிச்செய்த திருச்செய்யுளீது. நாயினுக்கு மருத்துவம் செய்ய யாரும் ஏற்படார் போலப் பேய்போல அலைபவனுக்கு ஞானம்போதியாரெனவும், காஞ்சிரங்காயாருக்கும் உபயோகப்படாததுபோலத் தேகமும் பிரயோசனமில்லை யென்றனர். இதனால் கயப்பினைத்தரும் மரத்தினை நீக்கி உரிசியைத்தரும் மரத்தினை வளர்த்து வருதல் வழக்கத்திலிருத்தல் போல, பாவத்தினுக்கேதுவாகிய உடலினைப்போஷியாது புண்ணியத்திற்கேதுவான உடலினைப் போஷித்தற் கலமென வேற்பட்டது. 57

கச்சிற்கிடக்குங் கனதனத்திற்கடைக் கண்கள்பட்டே
யிச்சித்திருக்கின்ற வேழைநெஞ்சே யிமவான்பயந்த
பச்சைப்பசுங்கொடி யுண்ணாமுலைபங்கர் பாதத்திலே
தைச்சுக்கிடமனமே யொருகாலுந் தவறில்லையே.

(பொ-ரை.) இறுக்கிக்கட்டிய கச்சியினுக்குள் தங்கியிருக்கும் பெருத்ததனங்களிலே உன்னுடைய கடைக்கண் பார்வை பட்டதினாலே, அத்தனத்தினைவாய்ந்த மாதர்களிடத்து ஆசை வைத்துக்கிடக்கின்ற அறியாமையுடைய மனமே! மலையரசன் பெற்றெடுத்த மிகவும் பசுமையாகிய பூங்கொடியை ஒத்தவளாகிய உண்ணாமுலைத்

தேவியினை வாமபாகத்தில் உடையாரது திருவடிகளிலேயன்றியிரு மனமே ஒரு காலத்திலும் எனக்குத்தவருதல் உண்டாகாது (சிவ கதி கிடைக்கும்.)

(கு-ரை.) மாதர்கள் தன்மயலில் மாந்தர்கள் சிக்குண்டு கிடப்பது சகசமாகலின் 'தனத்தில்—இச்சித்திருக்கின்ற வேலைமழ நெஞ்சே என்றனர். பயோதரப்பது, "மைந்தர்கள் மனஞ்சூறையிட்டு" என்றதிஞற் காண்க. திருவடிஞானமே சிவகதிக்கு எதுவாகலின் 'பாதத்திலே வைச்சுக்கிட, என்றனர். திருமந்திரம் "திருவடியே சிவமாவது தேரிற்,றிருவடியே சிவலோகஞ் சித்திக்கிற்,றிருவடியே செல்கதியது செப்பிற்,றிருவடியே தஞ்சமுட்டெளிவார்க்கே" என்றதனுற் காண்க. (58)

மானார்விழியைக் கடந்தேறிவந்தனன் வாழ்குருவுங்
கோனுகியென்னைக் குடியேறிக்கொண்டனன் குற்றமில்லை
போனாலும்பேறிருந் தாலுநற்பேரிது பொய்யன்றுகா
ணானலுமிந்த வுடம்போடிருப்ப தருவருப்பே.

(பொ - ரை.) மாதர்களுடைய கண்ணுகிய வலையினைக் கடந்து வந்தனன், சிவானந்தத்திற் வாழ்கின்ற ஆச்சாரியனும் நாயகனுகி அடியேனைத் தனது திருவருட் பூமியில் குடியாக எற்றுக்கொண்டனன் இனியெனக்கு யாதொருகுற்றமில்லை (இனி) இவ்வுடல் நீங்கினும் இலாபமுண்டு, உலகிலேயே வாழ்ந்தாலும் நல்ல இலாபமுளது இது சத்தியம்' ஆனாலும் இந்த உடலுடனிருப்பது மாத்திரம் அருவருக்கத்தக்கதாகும்.

(கு-ரை.) அதிகத்தின்பத்திற் கேதுவாகிய மாதர்கள் மோகத்தினின்று நீங்கி யடைவேண்டிய குருகடாட்சம் யடைந்து விட்டு

படியால் இனி உடல் இறக்கினும் நன்மையேயா. ஆயினும் திருவருட்பெறுதவரையில் உடம்பற்றார் யாதொரு பிரயோசனமுமில்லையென்பர். 'உடம்போடிருப்ப தருவருப்பே' என்றனர்.

சற்றாகிலுந்தனைத் தானறியாய்தன்னை யாய்ந்தவரை
யுற்றாகிலுமுறைக் கப்பொருந்தாயுனக் கானநிலை
பற்றாய்குருவைப் பணியாய்பரத்தையர் பாலிற்சென்றென்
பெற்றாய் மடநெஞ்சமே யுனைப்போலில்லை பித்தனுமே.

(பொ-ரை.) சிறிதேனும் உன்னிலைமையினை நீயறிய மாட்டாய், தன்னை விசாரித்துத் தேர்ந்தவரை அடைந்தாயினும் அவர்கள் (நல்ல விஷயங்களை யெடுத்து) சொல்ல (அவற்றைக்கேட்கப்) பொருந்த மாட்டாய், உனக்கு தகுந்த நிலையானது இன்னதெனக் கைக்கொள்வாய், ஆசாரியரை வணங்காய், வேசிகளிடத்தில் போய் என்ன இலாப மடைந்தாய் அறியாமையினை வாய்ந்த மனமே! உன்னைப் போல வொருபித்தன் (இவ்வுலகில்) இல்லை.

(கு - ரை.) தன்னைத்தானறிதலாவது ஆன்மா சுதந்தரனல்லவென்றும், எக்காலும் ஆண்டவனுக்கு அடிமையென்றும், கன்மத்திற்குத் தக்கபடி முதல்வனறிவித்தாலன்றி யொன்றையு மறியாதென்றும் தெரிந்துக் கொள்ளுதல். தனையாய்ந்தவர் என்பது ஆன்மவிசாரம் செய்தவர். உனக்கான நிலையென்பது திருவிருவைப்பற்றிக் கிடத்தல் குருவைப்பணியாய் என்றது இவையனைத்தும் தேர்தற்கு காரணமாயிருப்பது ஆசாரிய வழிபாடு என்பதாம்.

உளியிட்டகல்லையும் மொப்பிட்டசாந்தையு மூத்தையறப்
புளியிட்டசெம்பையும்போற் றுகிலேனுயர்பொன்னனவே

யொளியிட்டதாளிரண் டுள்ளேயிருத்துவ தன்மையென்று
வெளியிட்டடைத்துவைத்தேனினிமேலொன்றும்வேண்டி
[லனே.

(பொ-ரை.) இரும்பு உளியினால் செதுக்கப்பட்ட கற்சிலையினை யும், அங்கங்கள் ஒழுங்குறவமைந்த சுன்னச் சாந்தினாற் செய்யப்பட்ட உருவத்தையும், புளியிட்டுத்துலக்கிய செம்புவிக்கிரகத்தையும் துதித்து வணங்கேன், உயர்ந்த பொன்னுக்குச் சமானமெனவே பிரகாசியாநின்ற (சிவபெருமானுடைய) இரண்டு திருவடிகளை மனததினுள்ளே வைப்பது (கூடுமான) நன்னிலையென்று சொல்லித் தியானத்தில் வைத்துக்கொண்டேன் இனிமேலெனக்கு ஒருபொருளும். வேண்டியதில்லை.

(கு - ரை) புநிர்முகத்தில் கற்சிலையினையும், சாந்துருவத்தினையும், பொற்சிலையினையும் தரிசிக்கிறகாலத்தில் அவ்வவ்வுருவங்களாகத் தோன்றுவதேயன்றித் தெய்வவடிவாகக் கிரகிப்பதற்குப் பக்குவமில்லேனாகலின் அப்பாவனையால் அபசாரப்படாது, அந்தர் முகத்தில் சிவபெருமான் திருவடிகளைத் தியானித்துய்வே னென்றனர் விக்கிரகங்களைத் தெய்வமாகப் பாவியாது தெய்வத்தை விக்கிரமாகப் பார்க்கவேண்டுமாகலினாலும், அது அதிதீவிரப் பக்குவமுடையார்க்கே விளங்குமாகலினாலும், அங்ஙனப்பக்குவம் விளையாதவழி மனத்தியானத்திலேயே திருப்தியடையவேண்டியதாகலினாலும், 'இனிமேலொன்றும் வேண்டிலேன்' என்றனர். இங்ஙனம் பொருள் கொள்ளாது சிலர் ஆசிரியர் விக்கிராராதனையை மறுத்துக்கூறினரென்பார். அந்தோ அவர்கள் 'தாளிரண்டு' எனத் திருவடியைக் குறித்த உண்மையைத் தோராதவராவர், 'தாள்' உருவத்திற்கன்றி அருவத்திற்கின் றென்பது யாருமறிந்ததே, 'தாள்' என்பதற்கு வேறு பொருள்கூறி இடப்படுவாருமுளர். அவர்கள் லீலாவிடகியாயாக உரை கொள்பவரேயாம்.

கல்லாலெறியுண்டுங் காலாலுதையுண்டுங் காலைகையில்
வில்லாடியுண்டு முன்னாள்விடமுண்டு மேவிளித்துப்
பல்லாற்புரமெரி யேகம்பவாணர் பதாம்புயத்தின்
சொல்லார்செவியினிற் கேளாதிருந்ததென் றொல்வினையே.

(பொ-ரை) கல்லினாலே யெறிபட்டும், காலினால் உதைபட்டும், (ஒரு) ஆண்மகன்கை வில்லாலடியுண்டும், பூர்வத்தில் விஷத்தினை யுட்கொண்டும் அதற்குமேல் சிரித்துப் பல்லினால் திரிபுரத்தினை யெரித்த ஏகாம்பரநாதர் திருவடித்தாமரையின் தோத்திரனை (என்) காதாரக் கொள்ளாதிருந்ததற்குக் காரணம் என்னுடைய பண்டைய வினையேயாம்.

(கு-ரை.) கல்லாலெரிந்தவர் சாக்கியநாயனார், காலினாலுதைத் தவர் கண்ணப்பநாயனார், வில்லாலடித்தவர் அருச்சுனன் விஷம் சாப்பிட்டது, தேவர்கள் க்ஷேமார்த்தம், திரிபுரமெரித்தது சிவபூசை யினின்றும் வழுவியனிமித்தம், காஞ்சி ஏகாம்பரநாதன் பெரும்புகழ் தனது காதினுக் கெட்டாதிருந்தது தொல்வினையே காரணமென் றனர்.

ஒருநான்குசாதிக்கு மூவகைத்தேவர்க்கு மும்பருக்குந்
திருநாளுநதீர்த்தமும் வேறுளதோவத் திசைமுகனால்
வருநாளில்வந்திடு மந்தக்கண்ணாளன் வகுப்பொழியத்
தருநாதனைகண்டீர் பின்னையேதிக் குவலயத்தே.

(பொ-ரை) (உலகில் நிகழும்) ஒரு நான்காகப் பிரிந்துள்ள சாதியில் (வந்த பெரியோர்கட்கும்) மூன்றுவகைப்பட்ட தேவர்கட்கும் தேவர்களுக்கும் உண்டாயிருக்கின்ற திருவிழாக்களும், தீர்த்தங்களும் (சிவபெருமானுக்கு அன்னியமாக) வேறுயுண்டோ இல்லை

நான்முகனால் வகுக்கப்பட்ட நாள்களில் வருவன வந்து விளையும், அந்தத்தலைவனாகிய பிரமன் வகித்த கிரமங்களை யனுபவத்தொழித்தால் ஆசாரியன் கட்டளையுண்டாம் இவ்விரண்டினுக்கும் வேறு ஏதுண்டு இவ்வுலகின் கண்ணே.

(கு-ரை.) சிவானுக்கிரகம் பெற்றவரையே உலகம் கொண்டாடி மகிழுமாகலின் அப்பெருமானுக் கன்னியமாக வேறொன்று மில்லையென்பார் 'வேறுளதோ' என்றனர் அவரவர்கள் சன்மத்திற்குத் தக்குந்தபடி பிரமன் விதித்துள்ள போகங்களை யனுபவித்தொழிந்த பின்னரோ திருவருள் பதியக் குருகடாட்சமுண்டாகலின் பிரபஞ்சானுபவத்தில் திருவருளனுபவமும், திருவருளனுபவத்தில் பிரபஞ்சானுபவமும் விளையாதென்பதாம். (63)

எண்சீர் விருத்தம்.

நாப்பிளக்கப்பொய்யுரைத்து நவநிதியந்தேடி
நலமொன்றுமறியாத நாரியரைக்கூடிப்
பூப்பிளக்கவருகின்ற புற்றீசல்போலப்
புலபுலெனக்கலகலெனப் புதல்வர்களைப்பெறுவீர்
காப்பதற்கும் வகையறியீர் கைவிடவுமாட்டீர்
கவட்டுத்தொலமரத்துளையிற்காணுழைத்துக்கொண்டே
ஆப்பதனையசைத்துவிட்ட குரங்கதனைப்போல
அகப்பட்டீர் கிடந்துழல அகப்பட்டீரே.

(பொ-ரை.) நாவானது பிளந்து போகும்படிப் பொய் வார்த்தைகளைப்பேசி நல்லதிரவியத்தைச் சம்பாதனைசெய்து நன்மை

யென்பது சிறிதுமில்லாத பெண்களைப்புணர்ந்து, பூமியானது பிளந்துபோகும்படி எழுகின்ற புற்றிலிருக்துவரும் ஈசலினைப்போலப் புலபுலவெனவும் கலகலவெனவும் பிள்ளைகளைப் பெற்றிடுவீர் அப்பிள்ளைகளை காப்பாற்றுதற்கும் வகையேது மறியீர் அவர்களைக் கைவிட்டிருக்கவுமாட்டீர் கிளையுடன்கூடிய பழைய வொரு மரத்தின் பிளவில் காலை நுழைத்துக்கொண்டு (அப்பிளவினுக்குத் தச்சன் வைத்துப்போன) ஆப்பினையசைத்து பிடுங்கிவிட்டபின் (தனது காலை மாட்டிக்கொண்டு துன்பப்படும்) குரங்கினைப்போல இப்பிரபஞ்சத்தில் அகப்பட்டுக் கொண்டீரே.

(கு - ரை) திருவாரூரில் தன்னையடுத்து மிருந்த விசுவாசத்துடனிருந்த ஒருவனுக்கு விவாகம் நடந்த காலத்தில் அவன் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி அவன் மணப்பந்தலுக்குச் சென்று அவனுக்கு இனி சேரிடும் காயத்தை கூறவேண்டி இச்செய்யுளைப் பாடிச சேவையிலுடு ஆசீர்வதித்துச் சென்றனர் தச்சனொருவன் ஒரு நெடு மரத்தினை வாளால் சிறிதூர மறுத்து அப்பிளவிற்கு ஆப்பு வைத்து விட்டுப் போன சமயத்தில் குரங்கொடிவந்து அப்பிளவில் காலை விட்டு ஆப்பினைப்பிடுங்கிய பின்கால் மாட்டிக்கொண்டு துன்பமுற்றதுபோல, உலகமின்னதெனச் சிறிது மாராயாது அப்பிரபஞ்சமயமாய் விவாகம் முடித்துக்கொண்டு பின் திண்டாடப் பெறுவரென்பதாம்.

அறுசீர் விருத்தம்.

மத்தளை தயிருண்டானு மலர்மிசைமன்னினனும்
நித்தமுந்தேடிக்காணா நிமலனே நீயின்றேகிச்
செய்த்தலைகயல்பாய்நாங்கூர் சேந்தனைவேந்தனிட்ட
கைத்தளை நீக்கியென்முன் காட்டுவெண்கட்டுளானே.

பட்டினத்தடிகள் தாயாருக்கு தகனகிரியை முடித்தல்.

(பொ-ரை.) மத்தினாலே கடையப்பட்ட தயிரினைத் திருவயிறுண்டவனாகிய கிருஷ்ணனான நாராயணனும், தாமரைமலரின் மேல் நிலைபெற்றவனாகிய பிரமனும்பிரதிதினமும் தேடியும் அவர்கட்குக் காணப்படாதுநின்ற மலரங்கிதனே தேவரீர் இன்றையதினம்சென்று கழனிகளிடத்தில் கயற்கண்டைகளோடிபுலவும் நாங்கூர்சேந்தன் என்பவனை அரசன்போட்டுவித்த கைவிலங்கினைத் தறித்து எனக்கு முன்னே அவனைக்காட்டவேண்டும் திருவெண்காட்டி விருப்பவனே.

(கு-ரை.) திருவெண்காடர் துறவடைந்தபின் தனது காரியஸ்தரை அரசன் சிறையிட்டிருப்பதனைக் கேள்வியுற்று அவனை விலங்கினின்றும் நீங்கித்தன்முன்னே கொண்டுவரும்படி பாடிய திருச்செய்யுளீது. 65

தாயாருக்குத் தகனகிரியைச்செய்கையிற் பாடிய

வெண்பா.

ஐயிரண்டுதிங்களா வங்கமெலா நொந்துபெற்றுப்
பையலென்றபோதே பரிந்தெடுத்துச்—செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
யெப்பிறப்பிற் காண்பே னினி

(பொ-ரை.) பத்துமாதங்களாக (வயிற்றில்) சுமந்து உடம்பு முழுவதும் நொந்துபெற்றெடுத்த(அயலிலுள்ளவர்கள்)ஆண்குழந்தையென்றவுடனே, ஆசையுடனெடுத்துச் செவ்விய இரண்டுகைகளினு மேந்திக்கொண்டு பொன்மலைபோன்ற முலையினின்றும் பாலினை யுண்பித்தவளை இனியெந்தசென்மத்தில் காணப்போகிறேன்.

(கு - ரை.) ஒருவன் தனது பிரசவக்காலத்தில் எவ்வளவு துன்பமடைந்து மூர்ச்சித்திருக்கினும் பிறர்பிறந்து ஆண்குழந்தை யென்ற மாத்திரத்து அத்துன்பமனைத்தையும் ஒருபொருட்டாக மதியாது அப்பிள்ளையினிடத்து மிக அன்பு பாராட்டுவா ளென்ப தாம். பெண்குழந்தையினிடத்து அவ்வளவு அன்பு நிகழாது என் பது குறிப்பால் விளங்குகிறது. 1

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறுநாட்சுமந்தே
யந்திபகலாச் சிவனை யாதரித்துத்—தொந்தி
சரியச்சுமந்துபெற்ற தாயார்தமக்கோ
வெரியத் தழன் மூட்டுவேன்.

(பொ-ரை.) (கருப்பம்வாய்ப்பதற்கு) முன்னே அனேகமான விரதங்களை யெல்லாம் அனுஷ்டித்து, (கருப்பம் வாய்ந்த பிறகு முந்நூறுநாட்கள் வரையில் இரவும் பகலும் (தனது கருப்பத்தி னுக்கு யாதொரு பங்கமும் (வராதபடி) சிவபெருமானைவழிபட்டு வயிறுசரியச் சுமந்தீன்ற (என்னுடைய) தாயினுக்கோ நெருப்பெ ரிய மூள்விப்பேன்.

(கு-ரை.) தனது அன்னை இறந்தவுடன் தனது சுற்றத்தினர் சுடுகாட்டிற்குத்தூக்கிக்கொண்டுவர அவர்களைக் கல்லாலெறிந்து துரத்திவிட்டுத் தானே தன்தாயினை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் பசைசையாழை மரங்களின்மீது வளர்த்தித் துன்பமுற்றுப் பாடிய திருச்செய்யுள்கள் முந்தியது முதல்பின்னேழும். 2

வட்டிலிலுந் தொட்டிலிலு மார்மேலுந் தோண்மேலுங்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து—முட்டச்

சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டுந்தாய்க்கே
விறகிலிட்டுந்தீ மூட்டுவேன்.

(கு-ரை.) வஸ்திரத்தினாற் செய்யப்பட்ட ஏணையிலும், மரத்தொட்டிலும், தனது மாரின்மீதும், தோளின்மீதும், மஞ்சத்திலும், என்னை வளர்த்தி விரும்பி முழுதும் இடுப்பில் வைத்துக் காப்பாற்றிச் சிறப்புச்செய்யும் தாயாரையோ விறகின்மீதிட்டு நெருப்பை மூள்விப்பேன்.

(கு-ரை.) குழந்தைகள் அழுகிற காலத்தில் அக்குழந்தைகளின்னோக்கத்தினைத் தெரிந்துகொள்வதற்குக் கூடாமல் அவ்வழுகையினைமாற்றவும், சுகமாக நித்திரை செய்விக்கவும் பலவிடங்களில் வைத்துவைத்துச சுகப்படுவது தாய்மார் வழக்கமென்பதாம். 3

நொந்து சுமந்துபெற்று நோவாமலேந்திமுலை
தந்துவளர்த் தெடுத்துத் தாழாமே—யந்திபகல்
கையிலேகொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலேதீ மூட்டுவேன்.

(பொ-ரை.) (அதிகப்) பிரயாசையுடன் வயிற்றில் (பத்துமாதம் வரையில்) தாங்கிப் பின்பெற்றெடுத்து வளர்த்து விருத்தியடைவித்து (எனைத்தனியே) விட்டுத் தாங்கியிராமல் இரவும்பகலுந்தனது கையினிடத்தே ஏந்திக்கொண்டு என்னைக் காப்பாற்றின தாயினுக்கோ உடம்பின்கண்ணே நெருப்பை மூட்டுவிப்பேன்.

(கு-ரை.) தான் எனது நிமித்தம் எவ்வளவு துன்பமடையினும் அதனைப்பாராட்டாது எனக்கொரு சிறிது துன்பமும்வாராதபடி பாதுகாத்துவந்த அருமைத்தாயின் உடலில்அக்கினிபடும்படி எங்ஙனம் மனர்துணிவேனென்றனர். 4

அரிசியோ நானிடுவே னாத்தா டனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல்—உருசியுள்ள
தேனே யமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பூ
மானே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ - ரை.) அன்னையினுக்கு வரிசை வைத்துப் பார்த்துச் சந்தோஷிக்காமல் சுவைவாய்ந்ததேனே, தேவாமிர்தமே, செல்வச சம்பத்தினைவாய்ந்த மகனே, என (அன்புடனே அழைத்து) வந்த வாயினுக்கு நான் அரிசியினையோ போடுவேன்.

(கு-ரை.) பற்பல இனிய சொற்களினால் அன்புடனே எனை யழைத்துவந்த எனது அன்னையின் வாயினுக்கு அத்தகைய இனிமையான பதார்த்தங்களைக் கொடுத்து சன்மானிக்காமல் அவ் வாயில் வாய்க்கரிசி போடும்படி நேரிட்டது என்தலைவிதியோ வென்றனர். 5

அள்ளியிடுவ தரிசியோ தாய்தலைமேற்
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல்—மெள்ள
முகமேன் முகம்வைத்து முத்தாடியென்றன்
மகனே யெனவழைத்த வாய்க்கு.

(பொ-ரை.) (ஆசைமிகுதியாய்) மிருதுவாக என்முகத்தின் மீது தன்முகத்தினைவைத்து முத்தமிட்டு எனதுமகனே யென்றழைத்த வாயினுக்கு வாய்க்கரிசையையோ அள்ளிப்போடுவது தாயினுடைய சிரசின்மேலே கைகூசாமல்கொள்ளியினையிடுவேனோ.

(கு - ரை.) பேரானந்தத்துடனணைத்து முத்தமிட்ட எனது அன்னையின் சிரசில் அக்கினியையும், மிகுந்த உரக்கமுடன் என் மகனே என்றழைத்த வாயினுக்கு வாய்க்கரிசியும் போடும்படி நேரிட்டுவிட்டதும் கன்மமேயெனத் துக்கித்தபடியாம்.

கலி விருத்தம்.

முன்னையிட்டதீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்டதீ தென்னிலங்கையி
லன்னையிட்டதீ யடிவயிற்றிலே
யானுமிட்டதீ மூள்கமூள்கவே.

(பொ-ரை.) முதலில் (சிவபெருமானால்) இடப்பட்ட நெருப்பு முப்புரத்தின்கண்ணே (மூண்டெரிந்தது) பிற்பாடு(அனுமானால் இடப்பட்ட நெருப்பு தென்னிலங்கைநகரில் (மூண்டெரிந்தது) (இப்போது) என்தாயாரால் இடப்பட்ட நெருப்பு என்னுடைய அடிவயிற்றில் (மூண்டெறிகின்றது) (அங்ஙனமாக) யானும்தாயாருடம்பில் இட்டநெருப்பு மூண்டெரிக மூண்டெரிக.

(கு-ரை.) பெருநெருப்பு விஷயமாகப் பிரஸ்தாபிப்பது முப்புரத்திலேயும் இலங்கையிலேயுமாகலின் அவ்விரண்டினையுங்கூறினர் முப்புரத்திலே யுண்டானதுபோல என்வயிற்றி லுண்டாயதென்னும், அனுமார் மூட்டியதுபோல நான்மூட்டினேனென்றும் குறிப்பித்தனர். அதாவது தனக்குண்டாயதுக்கம்இவ்வளவிற்றெனக் கூறமுடியாதெனவும் தானிடவேண்டியது இன்றியமையாத செயலெனவும் தெரித்தனர். 7

வெண்பா.

வேகுதே தீயதனில் வெந்துபொடி சாம்ப
லாகுதே பாவியேனையகோ—மாகக்
குருவி பறவாமற் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

(பொ-ரை.) ஆகாயத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் (எனக்கு நேராகமேலே) பறவாதபடி என்னைப்பாராட்டி (மனத்திலே அன்

புடனே) எண்ணிவளர்த்தெடுத்த கையானது நெருப்பில் வேகாநிற்கிறதே, வெந்து துண்ணியசாம்பலாகிறதே ஐயகோ தீவினையேன் எங்ஙனம் பார்த்துக்கொண்டிருப்பேன்.

(கு-ரை.) ஆகாயத்தில் சஞ்சரிக்கும் பட்சிகட்குநேரே காலைமாலைகளில் சிறுகுழந்தைகள் சேர்படில் பட்சிதோடமுண்டாமென்பது சாஸ்திர வழக்காகலின் 'குருவிபாராமல்' என்றனர். இம்மைக்கு வேண்டியவற்றையெல்லாம் உதவி, மறுமையில் புத்தென்னு நரகத்திற்கும் போகாதபடி நடத்து மோட்சத்தையடைதற்கு வேண்டிய வைதிக சாதனங்களையும் நடத்திவருவானென்று தாயெண்ணியிருந்தாளாதலால் 'கருதி' என்றனர். 8

வெந்தாளோ சோணகிரி வித்தகா நின்பதத்தில்
வந்தாளோ வென்னை மறந்தாளோ—சந்ததமு
முன்னியே நோக்கி யுகந்துவரங் கிடந்தென்
றன்னையே யீன்றெடுத்த தாய்.

(பொ-ரை.) திருவண்ணாமலையி லெழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஞானவடிவானவனே! எப்போது தேவரீரையே நாடி மகிழ்ச்சியுடன் வரம்பெறவேண்டித்தங்கி என்னைப்பெற்றெடுத்ததாயானவள் வெந்துபோயினளோ, உன் திருவடியில் வந்துசேர்ந்தனளோ என்னை மறந்துவிட்டனளோ.

(கு-ரை.) திருவெண்காடரைப்போன்ற சற்புத்திரனைப் பெறுதற்குச் சிவபெருமானை நோக்கி அரியதவங் கிடந்திருந்தாலன்றிப்பலியாதாகலின், 'வரங்கிடந்து' என்றனர். சர்வசங்கப்பரித்தியாகமடையத்தக்க ஒரு புத்திரனைப்பெற்றவள் உடனே மோட்சமடைவள் என்பது சாஸ்திர நிச்சயமாகலின் 'நின்பதத்தில் வந்தாளோ' என்றனர். 9

வீற்றிருந்தா ளன்னை வீதிதனி லிருந்தாள்
நேற்றிருந்தா ளின்றுவெந்து நீறானாள்—பாற்றெளிக்க
வெல்லீரும் வாருங்க ளேதென் றிரங்காம
லெல்லாஞ் சிவமயமே யாம்.

(பொ-ரை.) (எனது) தாயானவள் (சுகமாக) விருந்துகொண் டிருந்தாள் வீதியிலு (மூலாவிக்) கொண்டிருந்தாள். நேற்று (சிவ நிலையுட) னிருந்தாள் இன்றையதினம் (நெருப்பில்) வெந்து சா ம்பலாயினாள், இதென்ன ஆச்சரியமென்று (மனம்) இரங்காமல் பால் தெளிக்கும் பொருட்டு நீவிரெல்லோரும் வாருங்கள் எல் லாம சிவமயமேயாகும்.

(கு-ரை.) எனதுதாயார் தகனக்கிரியையின் முன்னிலையாக உலகநிலையாமையினைக்குறிப்பித்தனர். இத்தகையசெயல் பிரபஞ் சத்தில் நிகழ்வது சகசமாம என்பர் 'ஏதென்றிரங்காமல்' என்ற னர். தோன்றுதலும்வாழ்த்தலும் இறத்தலும் நமதுவிருப்பத்தின் படி சிறிதும் நடவாது பூர்வகன்மத்திற்குத்தக்கபடி சிவன்கூட்டி வைப்பானென்பார். எல்லாம் சிவமயமே, என்றனர்.

திருவிடைமருதூர்.

மென்று விழுங்கி விடாய்கழிக்க நீர்தேட
லென்று விடியுமெனக் கென்கோவே—நன்றி
கருதார் புரமூன்றுங் கட்டழலாற் செற்ற
மருதாவுன் சந்நிதிக்கே வந்து.

(பொ-ரை.) என்தலைவனே! நன்மையினை நினையாதவர்களு டையமுப்புரங்களையும் பெருநெருப்பினால்சாம்பலாக்கினதிருவிட மருதூர்ப்பிரானே! தேவரீருடைய சந்நிதியிலேவந்து ஆகாரத்தி

ளையென்று உட்கொண்டு தாகவிடாய் தணிந்துக்கொள்ளும்பொருட்டு நீரினைத்தேடுந்தொழிலானது எக்காலத்தில் எனக்குமுடிவுபெறும்.

(கு-ரை.) திருவருண்மயமாக விளங்குஞ் சிவாலயத்திலேயேயிருந்துகொண்டு, பசியின்பொருட்டுப் பிறரைநாடி ஆகாரத்திற்கு வேண்டியவற்றைக் கொள்ளாதிருக்கும்நாள் 'எக்காலம் சிந்திக்குமென்பார் 'என்றுவிடியும்' என்றனர். 1

திருவொற்றியூர்.

கண்டங் கரியதாக் கண்மூன் றுடையதா
மண்டலத்தைப்போல வழகியதாந்—தொண்ட
ருடலுருகத் தித்திக்கு மோங்குபுக ழொற்றிக்
கடலருகே நிற்குங் கரும்பு.

(பொ-ரை.) புகழானது ஓங்கிய திருவொற்றியூரின் சமுத்திரத் தீரத்திலேயிருக்கும கரும்பானது கண்டம்கருமையானதாம், மூன்றுநேத்திரங்களையுடையதாம், ஆகாயத்தினைபபோல அழகினையுடையதாம், சிவனடியாாகள் திருமேனியானந்திக்கத்தித்தித்துக்கொண்டிருக்கும்.

(கு-ரை) சிவனடியார்கள் திருவொற்றியூர்ப் படம்பக்காதரைத் தியானிக்குந்தோறும் அவர்கள்மனதில் பேரானந்தசுவைவிளைத்துகொண்டிருக்குமாகலின் அந்நாதரைக் கரும்பு என்றனர்.

ஓடுவிழுந்து சீப்பாயு மொன்பதுவாய்ப் புண்ணுக
கிடுமருந்தை யானறிந்து கொண்டேன்—கடுவருந்து

தேவாதி தேவனை றிருவொற்றி யூர்தெருவிற்
போவா ரடியிற் பொடி.

(பொ-ரை.) கட்டிகள் உண்டாகிச் சீப்பாயாநின்ற ஒன்பது துவாரங்களுள்ள உடலினுக்கு இட்டு அதனைப் பரிகரிக்கத்தகுந்த அவுடதத்தினை நானறிந்துகொண்டேன் அதென்னெனின் நஞ்சினையுண்ட தேவாதிதேவனுடைய திருவொற்றியூர்த் தெரிவின்கணே நடப்பவர்களுடைய திருவடியினதுகளேயாம்.

(கு-ரை.) சிவனடியார்கள்நெருங்கி எக்காலத்துமுலவும் திருவொற்றியூர் மாடவீதியிலுள்ள மண்ணிற் சிறிதினையொருவன் சிரசிற்றரித்துக் கொள்ளுவானேல் அவன்பிறப்பு எடுத்தற்கேற்றவினையானது நீங்கிவிடுமென்பதாம். இது முத்திக்ஷேத்திரமாகலின் இவ்வுண்மை நமது திருவெண்காடர் தெரிந்தன்றே, பற்றற்றமூர்த்தியாகிய அவர் உலகத்தின்கண்ணே பற்பலக்ஷேத்திரங்களையும் விரும்பாது இத்தலத்தினையடைந்து ஞானசமாதிகொளுதந்து வீற்றிருந்தருளினா. 3

வாவியெல்லாந் தீர்த்த மணலெல்லாம் வெண்ணீறு
காவனங்க ளெல்லாம் கணநாதர்—பூவுலகி
லீது சிவலோக மென்றென்றே மெய்த்தவத்தோ
ரோதும் திருவொற்றி யூர்

(பொ-ரை.) இது இவ்வுலகிலுள்ள சிவலோகமாகும் என்று பலதரம் தோத்தரித்து மெய்கண்ட தவத்தினை யுடையவர்கள் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் திருவொற்றியூரிலுள்ள தடாகங்களியாவும் புண்ணியதீர்த்தங்களாம், மணல்முழுவதும் திருவெண்ணீறும், சோலைகளெல்லாம், சிவகணங்களாம்.

(கு-ரை.) திருவொற்றியூர்ப் பூலோக கைலாசமென்னச் சிவ ஞானிகள் சொல்லுவதால் உண்மைச் சிவனடியார்கட்கு அத்தல த்துத் தடாகங்கள் புண்ணியதீர்த்தமாகவும், மணல் விபூதியாகவு ம், விருட்சங்கள் சிவகணங்களாகவும் தோன்றுமென்பதாம், ஆக வே திருவெண்காடர் தாம்கண்ட அநுபவ உண்மையை யிங்ஙன ம் கூறினர். 4

திருவாரூர்

ஆரூரிங்கிருக்க வவ்வூர்த் திருநாளென்
றாரூர்க டோறு முழலுவீர்—நேரே
யுளக்குறிப்பை நாடாத வூமர்களா னீவீர்
விளக்கிருக்கத் தீத்தேடு வீர்.

(பொ-ரை) திருவாரூருடையார் இவ்விடத்திலிருக்க (இத்த லத்தினைக்கடந்து) அந்தவூரில் திருநாளென்றும் எல்லாவூர்களி லும் சென்று அலைபவர்களே நேராகமனக்கருத்தையறியாத மூங் கைகளே! நீங்கள் தீபம் இருக்க நெருப்பைத்தேடுவீர்கள்.

(கு-ரை.) 'புகழுமூவரி லுருத்திரமூர்த்தி பொங்கொளியிற் றிகழுஞாயிறு வகைகளிற் செம்பொன் சிலப்பு, பகருமந்திரத்தஞ் செழுத் தென்னவே பலவா, நகரின் மேன்மைபெற்றது சமலால யநகரம்'' என்றபடி இத்தலத்தில் திருவிழாவைத் தரித்தபின் வே றுதலத்தின் திருவிழாவை தரிசிக்க மனம்வாராதாகலின், ஊரூரூர் க்கடோறுமுழலுவீர், என்றனர். 5

திருவையாறு

எருவாய்க் கிருவிரண்டு மேலாண்டிருக்குங்
கருவாய்க்கோ கண்கலக்கப் பட்டாய்—திருவாரூர்த்

தேரோடும் வீதியிலே செத்துக் கிடக்கின்றாய்
நீரோடும் தாரைக்கே நீ.

(பொ-ரை.) மலத்துவாரத்திற்கு இரண்டங்குலத்திற்குமே லே எறிய புழுக்கூடாகிய பிறப்பிடத்திற்குக் கண்கலங்கினை,திருவாரூரின்கண் தேரோடுந்திருவீதியில் நீ நீரோடும் வழியின்பொருட்டு மாண்டுகிடந்தாயே

(கு - ரை.) தன்னையடுத்திருந்த ஒருநல்லடியார் தன்கட்டளைப்படி விவாகஞ்செய்து வாழ்ந்துகொண்டிருக்கையில் பெண்சம்பந்தமான சுகஜனனிகண்டு மாண்டுபோக அதுதெரிந்து அவனைச் சமீபித்து இத்திருச்செய்யுளைப்பாடி எழுப்பிவிட்டனர். 6

திருக்காளத்தி

பொய்யை யொழியாப் புலாலைவிடாய் காளத்தி
யையரையென்று மறஞ்செய்யாய்—வெய்ய
சினமேயொழியாய் திருவெழுத் தைந்தோதாய்
மனமே யுனக்கென்ன மாண்பு

(பொ - ரை.) மனமே! பொய்பேசாதிராய், புலாலுண்ணிதலினின்றும் நீங்காய். திருக்காளத்திநாதரை நினைக்கமாட்டாய்,சிவதருமத்தினைச் செய்யாய், கொடியகோபத்தினை நீங்காய், அழகியபஞ்சாட்சரத்தினை செபியாய், உனக்கென்ன பெருமையுண்டாகப்போகிறது

(கு-ரை.) ஒருவன் மனிதப்பிறப்பை யெடுத்து அதனாலடையவேண்டிய அரியபாக்கியத்தை யடையவேண்டுமாயின் நீக்கவேண்டுவன சில, கொள்ளவேண்டுவன சில, அவையாவன பொய்,

புலால் கோபம் இவற்றையொழித்தல் வேண்டும். சிவசிந்தனை, சிவதருமசிந்தனை, பஞ்சாட்சரதியானம் இவற்றைப்பெறவேண்டும்.

திருக்காஞ்சி.

எத்தனையூ ரெத்தனைவீ டெத்தனைதாய் பெற்றவர்கள்
எத்தனைபே ரிட்டழைக்க வேனென்றே—னித்தம்
எனக்குக் களையாற்றா யேகம்பா கம்பா
உனக்குத் திருவிளை யாட்டோ.

(பொ-ரை.) திருவேகம்பமுடையானே! கம்பாநதி யுடையானே! எத்தனை ஊர்கள் எத்தனை வீடுகள், எத்தனை தாய்மார்கள் என்றோர்கள், எத்தனை பேர்வைத்தழைக்க என் என்று விடை கொடுத்தேன், நாள்தோறும் அடியேனுக்கு விடாய்தனிபாய் தேவரீருக்கு இது ஒரு திருவிளையாட்டா யிருக்கிறதோ.

(கு-ரை.) எடுத்த சனனங்கட்கு எண்ணிக்கை இவ்வளவெனக் கணக்கிட முடியாதாகலினாலும், அந்தந்தச் சென்மங்கடோறும் அனுபவித்த துன்பங்கட்கு அளவில்லையாகலினாலும் அதனால் விடாயற்றிருக்கு மெனக்கு இச்சென்மத்திலாவது அக்கவலைதீர்த்து இனி சென்மமெடாதபடி செயவாயென்பார். 'களையாற்றாய்' என்றனர் 'திருவிளையாட்டோ' எனச் சந்தேகித்ததனால் திருவிளையாட்டன்று எனது கன்மமென்றபடியாம். 8

திருவிருப்பையூர்.

மாதாவுடல் சலித்தாள் வல்வினையேன் கால்சலித்தேன்
வேதாவுங் கைசலித்து விட்டானே—நாதா
இருப்பையூர் வாழ்சிவனே யின்னமோ ரன்னை
கருப்பையூர் வாராமற் கா.

(பொ-ரை.) (என்னைப்பெற்ற) தாயானவள் உடம்பு தளர்ந்தாள், வலியவினையையுடைய நான் கால் ஓய்ந்துவிட்டேன், பிரமனும் கைதளர்ந்துவிட்டான், தலைவனே திருவிருப்பையூரில் வாழ்கின்றசிவபெருமானே இனிமேலும் ஒருதாயினுடைய கருப்பையாகிய ஊரில்வருந்தும்பொருந்தாமல் என்னைக்காத்தருள்வாயாக.

(கு-ரை.) எடுத்தசன்மங்கட்கு அளவில்லையாகலின் அவ்வளவு சென்மங்களிலும் என்னைப்பெற்ற தாய்மாரும், சிருட்டித்த பிரமனும், கொன்றை இயமனும சலித்து விட்டனர்களாகலின் இனியவர்கட்குசசிறிது ஆறுதலுண்டாகும்படிஎன்னைப்படையாதிருக்க வேண்டுமென்றனர்.

திருக்காரோணம்.

அத்திமுத லெறும்பீ றானவுயி ரத்தனைக்குஞ்
சித்தமகிழ்ந்தளிக்குஞ் தேசிகா—மெத்தப்
பசிக்குதையா பாவியென் பாழ்வயிற்றைப் பற்றி
இசிக்குதையா காரோணரே.

(பொ-ரை.) யானைமுதலாக எரும்பு ஈறாகவுள்ள எல்லா உயிர்கட்கும் மனமகிழ்ந்து அவைகள் வேண்டியவற்றைக் கொடுக்கின்ற ஆசாரியனே! மிகவும்பசிக்கின்றது ஐயனே! பாவியாகிய என்னுடைய பாழாகிய உதரத்தைப்பற்றி இழுக்கின்றது கடவுளே திருக்காரோணத்தி லிருப்பவரே!

(கு - ரை.) ஆன்மகோடிகட்கெல்லாம் அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி உணவு ஊட்டிக்காத்துவருபவன் நீயேயாகலின் அவ்வான்மகோடிகளுள் ஒருவனாகிய நான் மாத்திரம் இங்ஙனம் பசியால் துக்கப்படலாமோ உடனே தணிக்கவேண்டுமென்பர்.

திருக்குற்றாலம்.

காலன் வருமுன்னே கண்பஞ் சடைமுன்னே
பாலுண் கடைவாய் படுமுன்னே—மேல்விழுந்தே
யுற்றா ரழுமுன்னே யூரார் சுடுமுன்னே
குற்றாலத் தானையே கூறு.

(பொ-ரை.) எமன்நெருங்குவதற்குமுந்தியே, கண்பஞ்சடை வதற்கு முந்தியே. பாலுண்ட கடைவாய்ப்பல் விழுவதற்கு முந்தியே, உறவினர்மேலே விழுந்து அழுவதற்குமுந்தியே, ஊரிலுள்ளார் மயானத்திற்குக்கொண்டுபோய் சுடுவதற்குமுந்தியே, திருக்குற்றாலத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானைத் துதிப்பாயாக

(கு-ரை.) மரணத்தருவாயில் இந்திரியங்கள் கலங்கிவிடுமாக லின் அச்சமயத்தில் நினைப்பதற்கேதுவாகிய கரணங்களும் அங்ஙனமேயாகும். ஆகலின் அறிவானது தெளிவாகவிருக்கிறகாலத்திலே சிவத்தியானம் பண்ணுதல் வேண்டுமென்றார். 11

திருவையாறு.

மண்ணுந் தணலாற வானும் புகையாற
வெண்ணரிய தாயு மிளைப்பாற—பண்ணுமயன்
கையாறவும் மடியேன் காலாறவுங் கண்பா
ரையா திருவை யாறு.

(பொ-ரை.) என்தந்தையே! திருவையாற்றி லெழுந்தருளியிருப்பவனே! பூமியானது (தன்னுடைய) அனல் அடங்கும்படியாகவும், ஆகாயமானது (தன்னுடை) புகையடங்கும்படியாகவும் (என்னை சனனங்கள்தோறும் பெற்றெடுத்த) அனேக தாய்மார்கள்

இளைப்பாறும்படியாகவும், சிருஷ்டிசெய்யும் பிரமனையாறும்படியாகவும் அடியேனுடையகால்கள் ஆறும்படியாகவும் திருநோக்கம்வைத் தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) எடுத்தசனனங்கட்குக் கணக்கில்லையாகலின் அவ்வவ் செனனங்கடோறும் மரணகாலத்தில் கொளுத்தியபோது உண்டாகிய நெருப்பும் புகையும், பிறந்தகாலத்தில் தாய்மார்க்குண்டாகிய நோயும், பிரபஞ்சபோகத்தினை யனுபவிக்கும்படி பிரமன் எழுதிவந்ததையும், அங்ஙனம்போகங்களை யனுபவிக்கிறகாலத்தில் உலகமெங்குந் திரிந்தலுத்தகாலும் இளைப்பாற எனவே அதாவது இனிசசென்மம் வாராதபடி திருவடியிற் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டு மென்பதாம். 12

சிதம்பரம்

சிற்றம்பலமுஞ் சிவனு மருகிருக்க
வெற்றம்ப லந்தேடி விட்டோமே—நித்தம்
பிறந்திடத்தை தேடுதே பேதைமட நெஞ்சே
கறந்திடத்தை நாடுதே கண்.

(பொ-ரை.) திருச்சிற்றம்பலமும் (அவ்வம்பலத்தில் ஆனந்த நிர்த்தம் செய்தருளும்) நடராஜப்பிரபுவும் சமீபத்திலிருக்க வெறுமையாகிய அம்பலத்தைத் தேடிக்கொண்டோமே (என்னெனின்) அறியாமையினையும் மடமையினையும் வாய்ந்த மனமானது எந்நாளும் தான் பிறந்தவிடத்தினையே தேடாநின்றதே, கண்ணானது தான் (பால்) உண்ட இடத்தினையே நாடாநின்றதே.

(கு-ரை.) பிறப்புதற்கிடமாயுள்ள நிதம்பமும் பாலுண்பதற்கு இடமாயுள்ள தனமும் ஒவ்வொருவரையும் மயக்கிக் காமத்தையூட்டுவதற்கேதுவாகப் பிரபஞ்சத்திலிருந்து கொண்டிருத்தலினு

ல், அம்மயக்கிற் சிக்காது உலகத்திலுள்ள மாதரனைவரையும் தாய் மார்களாகப் பாவித்து வாழவேண்டுமென்பதாம். 13

பொது.

தோடவிழும் பூமகோதைத் தோகையுனை யிப்போது
தேடினவர் போய்விட்டார் தேறியிரு—நாடிநீ
என்னை நினைத்தா லிடுப்பி லுதைப்பேனான்
உன்னை நினைத்தா லுதை.

(பொ - ரை.) இதழானது விரியாநின்ற புட்பமாலையினைத் தரித்தபெண்ணே, உன்னை இப்போது தேடினவர் போய்விட்டார். மனந்தெளிந்திரு, நீ என்னை விரும்பி நினைந்தாயினால், நானுன்னை இடுப்பிலுதைப்பேன், உன்னை நினைத்தேனாயின் நீ என்னையுதை.

(கு - ரை.) அநேககோடி சன்மாந்தரங்களினும் மாதருடன் கலந்துகலந்து மயங்கிகிடந்த மனமானது ஒரேவழி தன்னையறியாது எதிரிட்டமாதொருவள்பால் நாடி அவளை வசியம் செய்து விட உடனே தன் மனத்தைத் தன்வழித் திருப்பிக்கொண்டு அம் மாதினை நிக்கிரகித்தபடியாம். சாமான்னியர் மனத்தின்வழி அறிவினைவிட்டுமயங்குவர் அறிஞர் அம்மனத்தினை அறிவால் தன்வயப்படுத்திடுவர் எத்தகையினராயினும் பிராரத்துவத்தை யனுபவித்தே தீரவேண்டும், ஆனால் அபக்குவர்கட்கு அனுபவமாயும் பக்குவர்கட்கு வாசனை மாத்திரமாயும் நிகழும், ஈண்டுச்சுவாமிகள்பால் நேர்ந்தது பூர்வவாசனையேயாம். 14

வாசற்படிகடந்து வாராத பிச்சைக்கிங்
காசைப் படுவதில்லை யண்ணாலே—யாசைதனைப்

பட்டிறந்த காலமெலாம் போதும் பரமேட்டி
சுட்டிறந்த ஞானத்தைச் சொல்.

(பொ-ரை.) பெருமையிற் சிறந்த பெருமானே! நான் வாசற்படியைக்கடந்து தாண்டிக்கொண்டுவந்து இடாத பிச்சையினுக்கு இப்போது ஆசைப்படுவதில்லை (அங்ஙனம்) அப்பிச்சையினுக்கு ஆசைகொண்டிருந்து கழிந்தகால மனைத்தும் போதும், இனிக்குறித்துச் சொல்லுதற்கேலாத ஞானோபதேசம் செய்தருளுவாய்.

(கு-ரை.) ஒன்றினைச்சுட்டில் சுட்டுவானாகிய ஞாதுருவும்,மனமாகிய ஞானமும், சுட்டப்படும் பொருளாகிய ஞேயமும்மூன்றுந் தோன்றுமாகலின், சுட்டிறந்த ஞானவேண்டும் என்றனர். ஞானமனமாலை. "என்னுணை மாணவகா வீதென்று சுட்டாதே, பன்னுரு முண்மைதனைப் பாராதே—நின்னாலே,யொன்றலது வொன்றாதங் குன்னுணையொன்றாயே,லொன்றுமிரண்டல்லாத வொன்று" என்றதனாற் காண்க. 2

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுவதுவு
மிச்சைக்கியிலே தானங் கிருப்பதுவு—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதவும் வந்துதிரு வாயிலிலே
தூங்குவதுந் தானே சுகம்.

(பொ-ரை.) விஷத்தினையுடைய பாம்பினைத் தரித்த பரமசிவனை நன்றாக வணங்குவதும், தன்னிஷ்டப்படி யிருந்துக்கொண்டிருப்பதும், பிச்சையெடுப்பதும், சாப்பிடுவதும், வந்து சிவாலயவாயற்படியிலேயே நித்திரைசெய்வதும் தானே இன்பமாகும்.

(கு-ரை.) இன்றியமையா துண்டாகும் பசியினை மாத்திரம் தணித்தற்குப் பிச்சையேற்றுண்டு சிவாலயதரிசனம் செய்தபின்

அக்கோயில் வாயற்படியிற் கிடத்தலே சுகமென்றனர். அதனால் எத்தகையினர்கட்கும் சிவாலய வழிபாடொன்றே மோட்சந் தருவென்பதாம். இதுபற்றியன்றோ, "திருக்கோயிலில்லாத திருவில்லூரும்" எனவும். "ஆலயம் தொழுவது சாலவுநன்று" எனவும். "கோயிலில்லாதவூரில் குடியிருக்க வேண்டா மெனவும்" பெரியோர் பணித்துள்ளார். 3

இருக்கு மிடந்தேடி யென்பசிக்கே யன்ன
முருக்கமுடன் கொண்டுவந்தா லுண்பேன்—பெருக்க
வழைத்தாலும் போகே னரனே யென்றேக
மிளைத்தாலும் போகே னினி.

(பொ-ரை.) சிவபெருமானே! நானிருக்கும் இடத்தினைத்தேடி என்பசியினைத் தணித்திடற்கு அன்னத்தினைப் பரிவுடனே கொண்டுவந்தால் புசிப்பேன் அங்ஙனம் செய்யாமல் மிகவும் வருந்தி யழைத்தாலும் போகமாட்டேன் எனது தேகமெலிந்தாலும் இனிப்போகமாட்டேன்.

(கு-ரை.) பசியைத் தணித்தலின் பொருட்டு அன்னத்திற்கென வெளிவரின் வீதிகடோறும் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் செல்லவேண்டி யிருக்கின்றது, அவ்வவ்வீட்டிலுள்ள சாமான்யரை யெல்லாம் கெஞ்சவேண்டியு மிருக்கிறது. அவ்வமயம் மெய்-வாய்-கண் மூக்குச் செவி முதலியு வற்றிற்குப் பிரபஞ்சவேடிக்கை விளைகின்றது அவ்விளைவின் வழியே மனம் செல்லுகிறது. செல்லவே இச்சை விளைகின்றது இச்சை விளையவே அவ்விச்சையினை யனுபவிக்க முயற்சி யுண்டாகின்றது, அம்முயற்சியில் இன்பதுன்பம் விளைகின்றன. அவை புண்ணிய பாவங்கட் கிடமாய்ப் பிரப்பினுக்கேது உண்டாகின்ற இத்தகையவிபரீதங்கட் கிடங்கொடாதபடியிருந்த விடத்திலே யிருத்தலே நலமென்பார். "போகேனினி"என்றனர்.

விட்டுவிடப் போகுதுயிர் விட்டவுடனே யுடலைச்
சுட்டுவிடப் போகின்றார் சுற்றத்தார்—பட்டதுபட்
டெந்நேர முஞ்சிவனை யேத்துங்கள் போற்றுங்கள்
சொன்னே னதுவே சுகம்.

(பொ - ரை) ஜகத்தீரே! உயிரானது உடலைவிட்டு நீங்கப் போகிறது விட்டவுடன் சரீரத்தினை உறவினர் சுட்டுவிடப்போகின்றார். ஆகையால் என்னபாடு பட்டாயினும் எப்பொழுதும் சிவபெருமானைத் துதியுங்கள் வணங்குங்கள் சொல்லிவிட்டேன் அதுவே சுகமானது.

(கு-ரை.) உலகத்திலே ஒருவன் நற்கதியினை யடையவேண்டியதற்கேற்ற சாதனங்கள் உடலுடன் உடல் கூடியிருக்குங்காலத்திலேயே சம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும் அடலோ அருத்தகணம் நமது வசத்திலிருப்பது துல்லபம் ஆகலின் உடலோடிருக்கும் காலமெல்லாம் ஒவ்வொரு கணந்தோறும் சிவசிந்தனையுடனிருக்கவேண்டுமென்பார "எந்நேரமும் சிவனை யேத்துங்கள்" என்றனர். 5

ஆவியொடுகாய மழிந்தாலு மேதினியிற்
பாவியென்று நாமம் படையாதே—மேவியசீர்
விததார முங்கடம்பும் வேண்டா மடநெஞ்சே
செத்தாரைப் போலே திரி.

(பொ-ரை.) அறியாமை வாய்ந்த மனமே', உயிருடன் கூடிய சரீரமானது அழிந்துபோனாலும் உலகததிலே பாவியென்ற பேரினைப் படைக்காதே, பொருந்திய சிறப்பினைவாய்ந்த விஸ்தாரவாரத்தையும் உலகவுறவும் உனக்கு வேண்டாம் மாண்டவர்போலத் திரிவாயாக.

(கு-ரை.) உலகத்தில் விகாரமுள்ளவரையில் நன்மை தீமை கட் கேதுவாகிய விஷயங்களுள் சிக்குண்ணவரும் அங்ஙனம் சிக்

கவே எவ்வழியிலாவது பாவியென்றே பேருண்டாம் ஆகலின் மவுனம்பூண்டு நடைபிணம்போ லிருந்து கொண்டிருத்தலே யுத்தமமென்றனர். "பாவியென்ற பேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல், ஆவிநின்ற சூத்திரத்தை யறிவதினி யெக்காலம்" என்றனர் பத்திரகிரியாரும். 6

பின்முடுகு வெண்பா.

இப்பிறப்பைநம்பி யிருப்பையோ நெஞ்சமே
வைப்பிருக்க வாயின் மனையிருக்கச் சொப்பனம்போல்
விக்கிப்பற் கிட்டக்கண் மெத்தப்பஞ் சிட்டப்பைக்
கக்கிச்செத் துக்கொட்டக் கண்டு.

(பொ-ரை.) மனமே! செல்வமிருக்க, வீடும் மனைவியுமிருக்க கனவினைப்போல நிலையிலதாகி விக்கலெடுத்து பற்கள்கிட்டிவிட, கண்கள் மிகவும், பஞ்சடைந்து நீரையும் கோழையையும் கக்கி, இரந்த சாப்பிறை யடித்தலைக் கண்டிருந்தும் இந்தச் சன்மத்தினை நம்பியிருப்பரோ (அறிவுடையோர்கள்.)

(கு-ரை.) அனுபவிக்க வேண்டிய சகல போகங்களும் குறைவறவிருக்க அவற்றையெல்லாம் விட்டுக்கணத்திலிருந்துவிடும் உண்மையினைப் பிரட்சியட்சமாகத் தினமும் கண்டும் இவ்வுடலில் அபிமானம் வைதுக்கொண்டு பெருமானைமறந்திருப்பது தகுதியாமோ என்றனர். 7

மேலுமிருக்க விரும்பினையே வெள்விடையோன்
சீலமறிந்திலையே சிந்தையே—கால்கைக்குக் [டல்
கொட்டையிட்டுமெத்தையிட்டுக்குத்திமொத்தப்பட்டவு
கட்டையிட்டுச் சுட்டவிடக் கண்டு.

(பொ-ரை.) மனமே! கால்கைகளுக்குச் சிறுதுண்டுகளை வைத்து உடலுக்கு மெத்தைகள் வைத்து (அடிமைகள் வாயுவின் நிமித்தம்) குத்திப தூக்கப்பட்ட உடலை விறகிலிட்டுச் சுட்டுவிடப் பார்த்தும் இனி மேலுமிருக்க விரும்பினையே, வெள்ளிய இடபவாகனத்தையுடைய பரவசிவனது கல்யாண குணங்களை யறிந்திலலையே.

(கு-ரை.) பற்பல வகையினும் உபசரித்து வைத்துக் கொண்டிருந்த உடலைப் பிரத்தியட்சமாக நெருப்பிலிடுவதைக் கண்ணாரக்கண்டிருந்தும், நித்தியனாகிய சிவபெருமான் திருவருளினோடாது உடலுடனே வாழவே விரும்புகின்றனை யென்னப் பிரயோசனமடைவா யென்பதாம். 8

ஒன்பதுவாய்த் தோற்பைக் கொருநாளைப் போலவே
யன்புவைத்து நெஞ்சே யலைந்தாயே—வன்கழுக்க
டத்தித்தத் திச்சட்டை தட்டிக்கட்டிப்புட்டுக்
கத்திக்குத் தித்தின்னக் கண்டு.

(பொ-ரை.) மனமே! வலிமைபொருந்திய கழுக்கல் குதித்து குதித்து இறகுகளைத்தட்டி மூடி உடலைச சிறுகூறுகளாக்கி இரைசசிவிட்டு மூக்கினால் குத்தித் தின்னப்பார்த்தும் ஒன்பதுவாயில்களையுடைய தோற்பையாகிய உடலின்பொருட்டு எந்நாளுமே அன்புவைத்துத் திரிந்தாயே.

(கு-ரை.) கழுகு முதலியவைகள் தமது பசியாற்றும் பொருட்டுப்பிடுங்கித் தின்னுதற்கேதுவாக உடலிருந்துகொண்டிருத்தல் பிரட்தியட்ச மாகலின் அங்ஙனம் அவற்றிற்கு உடலிறையாகாதபடித்திருவருளிற்கலந்துகொள்ள முயற்சிக்கவேண்டுமென்பதாம்

இன்னம்பிறக்க விசைவையோ நெஞ்சமே
மன்னரிவ ரென்றிருந்து வாழ்ந்தவரை—முன்ன
மெரிந்தகட்டைமீது துணைக்கோ வணத்தை
யுரிந்துருட்டிப் போட்டது கண்டு.

(பொ-ரை.) மனமே! அரசர்கள் இவர் என்று சொல்லப்பட்டிருந்து வாழ்ந்தாரை முன்னம் (வேறொருபிணம்) எரிந்தமேட்டின்பேரில் ஆண்மைக்குத் துணையாகவிருந்த கௌபீனத்தையும் உரிந்துகொண்டு எருமுட்டைகளின்மேல் உளர்த்திவிட்டதைப் பார்த்தும் இனிமேலும் பிறப்பதற்கு இணங்குவையோ.

(கு - ரை.) பிறருக்கு எவ்விதத்தும் பிரயோசனப்படாத அல்பத் துண்டாகிய கௌபீனத்தினையும், தன்னுடன் வைத்துக்கொளுத்துதற்கு இயலாதிருக்க அருமையென நாம்பாராட்டி யனுபவித்துவந்த பொருள்களுக்கு நமக்குமென்ன சம்பந்தமுண்டென்பதை யாலோசித்து அவற்றிற் பற்றுவையாது பிறப்பினுக்கும் ஏதுவுண்டாக்கிக் கொள்ளாதிருக்க வேண்டுமென்பதாம். 10

முதற்சங் கமுதூட்டு மொய்குழலார் தம்மை
நடுச்சங்க நல்விலங்கு பூட்டுங்—கடைச்சங்க
மாம்போத தூது மம்மட்டோ விம்மட்டோ
நாம்பூமி வாழ்ந்த நலம்.

(பொ-ரை.) முதலிலுண்டாகிய சங்குபாலை யூட்டும், மாதர்களுடைய ஆசைகாரணமாக உண்டாகிற நடுசசங்கமானது உறுதியான விலங்கு பூணும்படிசெய்யும், கடைசிகாலத்தில் உண்டாகிற சங்கானது இறந்துபோகும் காலத்திலுக் குரியதாகி ஊதப்படும், நாம்பூலகத்தில்வாழ்ந்தசுகம்அவ்வளவோஇவ்வளவோ அறியோம்

(கு-ரை.) குழந்தைப்பருவத்தில் பாலூட்ட உபயோகப்படுத் துவது முதற்சங்கு (பாலாடை) விவாகமகோற்சவகாலத்தில் ஊது வது நடுச்சங்குமயானத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போம்போது ஊதுவது கடைச்சங்கு. 11

எத்தனைநாள் கூடியெடுத்த சரீரமிவை
யத்தனையு மண்டின்ப தல்லவோ—வித்தகனார்
காலைப்பிடித்துமெள்ளக் கன்றல்பகலற்றிடத்தே
மேலைக் குடியிருப் போமே

(பொ-ரை.) இவைகள் எத்தனைநாள் சேர்த்தெடுத்த உடம்பு கள் அவ்வளவும மண்ணுண்பதல்லவோ கடவுளின் திருவடியினை மெல்லப்பற்றி இராப்பகலற்ற இடத்திலே மேன்மைக் குடியாக விருப்போம்.

(கு-ரை.) புல்லாய்ப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாய் மிருகமாய் பறவையாய் பாம்பாய் கல்லாய் மனிதராய் என்றபடி எத்தனை யோசன்மங்க ளெடுத்தபின்னா மனிதப்பிறப்பை யெடுக்கப்பெற் றும் அம்மனிதப்பிறப்பை மண்ணுக்கு வீடாகக்கொடுக்காமல் அ ப்பிறப்பிலேயே சிவபெருமான் திருவடித்தியானம் செய்து மோ ட்சவீடடைதலே தகுதியென்றனர். 12

எச்சிலென் றூ சொல்லி யிதமகிதம் பேசாதே
யெச்சி லிருக்கு மிடமறியீ—ரெச்சிதனை
யுய்த்திருந்து பார்த்தா லொருமை வெளிப்படும்பின்
சித்த நிராமய மாமே.

(பொ - ரை.) சிற்சில வஸ்துக்களை எச்சிலென்று இகழ்ந்து ரைத்து நன்மை தீமைகள் பேசவேண்டாம், எச்சிலிருக்குமிடந்த

ளைத் தெரிந்தீரில்லை, எச்சிலை யூகித்திருந்து பார்த்தால் ஒற்றுமை வெளியாகும் பிறகு மனத்துன்ப மற்றதாகும்.

(கு-ரை.) ஒருவஸ்துவினை எச்சிலென்று நீக்கில் எச்சிலில்லா தஒன்றில் விருப்பமுண்டாம்' ஆகவே ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்புநிகழும் அது எதுவாக சுகதுக்கம்விளைந்து புண்ணியபா வங்கட் குட்பட்டுச் சனனமரணங்களில் அலைதல் வேண்டிவரும். ஆகலின் உலகிலுள்ள எல்லாப்பதார்த்தங்களினிடத்தும் சமபுத்தி பாராட்டி இருவினையற்றிருக்கவேண்டுமென்பார் 'இதமகிதம் பேசாதே'என்றனர். எசசிலுண்டாமிடத்திலேயே எச்சிலில்லாததும் உண்டாகுமென்பதனைத் தெரிந்தீரில்லையென்பார், 'இடமறியீர்' என்றனர். ஈண்டு எசசிலென்றது வாய் நீரையன்று நிக்கிரஷ்ட வஸ்துக்களை.

13

எத்தனைபேர் நட்டகுழி யெத்தனைபேர் தொட்டமுலை
யெத்தனைபேர் பற்றி யிழுத்தவிதழ்—நித்தநித்தம்
பொய்யடாபேசும் புவியின்மட மாதரைவிட்
டுய்யடா வுய்யடா வுய்.

(பொ-ரை.) எத்தனைபேர் தங்கள்தங்கள் கோசத்தினை நாட்டிய பள்ளம், எத்தனை பேர் தங்கள் தங்கள் கரங்களினால் பிடித்த தனம், எத்தனைபேர், தங்கள் தங்கள் பற்களால் கடித்து இழுத்த கீழுதடு, ஆகையால் அடா தினந்தோறும் பொய்யினையே பேசுகின்ற உலகிலுள்ள அறியாமையுடன்கூட்டிய மாதர்களினின்று நீங்கிப் பிழையேடா பிழையேடா பிழை.

(கு-ரை.) ஈண்டு மாதரை எனப்பொதுப்படக்கூறினும் வேசிகளையேகுறித்ததென்றும். நாளொன்றுக்குப் பற்பலஆடவர்களையணைந்து அவ்வவர்கட்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் நம்புமாறு உண்

மையான வார்த்தைகளைப் போலவே இதமாகப் பொய்பேசிப் பொருளைக்கவர்ந்துகொண்டு அவர்களைவிலகிவிடுவோர்களாகலின் அத்தகையர் கூட்டுறவு எக்காலத்தும் கூடாதென்பார் 'உய்யடா' வெனப் பலதரம் வற்புறுத்தி கூறினர். 14

இருப்பதுபொய் போவதுமெய் யென்றெண்ணி நெஞ்சே
யொருத்தருக்குந் தீங்கினையுன் னாதே—பருத்ததொந்தி
நம்மதென்று நாமிருக்க நாய்நரிகள் பேய்க் கழுகு
தம்மதென்று தானிருக்குந் தான்.

(பொ - ரை.) மனமே! உலகிலிருப்பதுபொய் இறந்துபோவதுமெய்என்று ஆலோசித்து ஒருவர்க்காயினும் கெடுதிநினையாதே பெருத்தவயிறானது நம்முடையதென்று நாமிருக்க, நாயும் நரியும் பேயும் கழுகும் தம்முடையதென்று தாமிருக்கும்.

(கு - ரை.) உலகின்கண்ணே யிறந்துவிடுவது பிரத்தியட்ச சாட்சியாகலின் அதனையடிக்கடி நினைத்துக்கொண்டு எவர்பாலும் தீங்குசெய்யாதிருந்தால் நாயாதிகளுக்கு இரையாகாமல் மோட்சமடையலாம், தீங்குசெய்யின் நாயாதிகட்கு இரையாகவேண்டுவது நிச்சயமென்றனர். 15

எத்தொழிலைச் செய்தாலு மேதவத்தை பட்டாலு
முத்தர் மனமிருக்கு மோனத்தே—வித்தகமாய்
காதிவிளை யாடியிரு கைவீசி வந்தாலுந்
தாதிமன நீர்க்குடத்தே தான்.

(பொ-ரை.) அதிஉல்லாசமாக அசைந்து விளையாடிக்கொண்டு இரண்டுகைகளை வீசுவரினும் பெண்ணின் மனமானது தன்தலையின்மீதுள்ள நீர்க்குடத்தின் கண்ணதேயாகும். அதுபோலச்

தத்தொழிலைச் செய்யினும் எந்தஅவஸ்தையனுபவித்தாலும் முத்தர்களுடைய மனமானது மவுனநிலையிலேயேயிருக்கும்

(கு-ரை.) பெரியோர்கள் உலகத்திலே ஆடுவாரோடாடியும், பாடுவாரோடும்பாடியும். பெண்பிள்ளை சுற்றத்தினர் மத்தியிலிருந்தும் பகிர்முகவிவகாரங்கள் எவ்வளவுசெய்யினும் அந்தர்முகத்தியானத்தினை ஒரு இம்மிசோரமும்விட்டு நீங்கார். இதுவே சிவராஜயோக நிலையாம். 16

மாலைப் பொழுதினறு மஞ்சளரைத்தே குளித்து
வேலை மினுக்கிட்டு விழித்திருந்து—சூலாகிப்
பெற்றாள் வளர்த்தால பெயரிட்டாள் பெற்றபிள்ளை
பித்தானு லென்செய்வாள் பின்.

(பொ - ரை) மாலைக்காலத்திலே மணத்துடன்கூடிய மஞ்சளினையரைத்துப் பூசிக்குளித்து வேலைமெனக்கிட்டுக் கண்விழித்திருந்து கர்ப்பமாகி (ஒருபிள்ளையினை யீன்றெடுத்தாள் பெயருமிட்டாள் அங்ஙனம்பெற்ற பிள்ளையானது பித்தனுகிவிட்டால் பிறகு அவள்யாதுசெய்வாள்.

(கு-ரை.) உலகில் ஒருவன் ஒருகாரியத்தைப் பலவகையாக வெகுபிரயாசையுடன்முடிக்க எத்தனிக்கினும் அது அவனிஷ்டப்படிவராது வேறுவிதமாக முடியினுமுடியும் ஆகலின் அவரவர்கள். கன்மத்திற்குத் தக்கபடி திருவருள் கூட்டிவைக்குமேயல்லது தற்சுதந்தரத்தாலொன்றும் நடவாதென்பதாம். 17

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் பாடலும்,

ஞானார்த்ததீபவுரையும்,
முற்றுப்பெற்றது.

உடற்கூற்றுவண்ணம்.

தனதனதான தனதனதான
தந்ததனந்தன தந்ததனந்த
தனனதனந்த தனனதனந்த
தானனதானன தானனதந்த—
தந்ததனதான தனதானனு

ஒருமடமாது மொருவனுமாகி யின்பசுகந்தரு
மன்பு பொருந்தி யுணர்வுகலங்கி யொழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து—

(பொ-ரை.) ஒரு அழகியபெண்ணும், ஒரு வாலிபனுங் கூடி இன்பமாகிய சுகத்தினைக்கொடுத்தற்கேதுவாகிய அன்பினையடைந்து (கலவியில்)அவசமாகியபோது வெளிப்பட்ட சுக்கிலம் பெண்ணினிடத்துதித்த சுரோணிதத்துடன் கலந்து.

பனியிலொர்பாதி சிறுதுளிமாது பண்டியில்வந்துபு
குந்துதிரண்டு பதுமவரும்பு கமடமிதென்று
பார்வைமெய்வாய்செவி கால்கைகளென்ற

(பொ - ரை.) பனிசதுளியில் பாதித் துளி யளவாகி மாதினுடையவயிற்றிற் பிரவேசித்துத திரட்சியாகத் தாமரைமொக்கினை நிகர்த்து ஆமைவிருவெனவாகிக் கண். உடல். வாய். காது. கால் கைகளென்று சொல்லத்தகுந்த.

உருவ்முமாகி யுயிர்வளர்மாத மொன்பதுமொன் றுநி
றைந்துமடந்தை யுதரமகன்று புவியில்விழுந்து
யோகமுவாரமு நாளுமறிந்து

(பொ-ரை.) உருவத்தினையு மடைந்து உயிர்விருத்தியாதற் குப் பத்துமாதங்கள் பூர்த்தியாகி அம்மாதின் வயிற்றினின்று வெ ந்து பூமியில்விழுந்து (அச்சயம் இன்ன) யோகம் இன்னவாரம் இ ன்ன நட்சத்திரமெனத் தேர்ந்து.

மகளிர்சேனை தரவணையாடை மண்படவுந்தியு
தைந்துகவிழ்ந்து மடமயில் கொங்கை யமுதமருந்தி
யோரறிவீரறி வாகிவளர்ந்து—

(பொ-ரை.) மகளிர்கூட்டம் ஏணையில் வளர்த்த (இவ்வேளை யிலிருந்தும்) பூமியில் தாவியும் காலை யுதைத்துக்கொண்டு கவிழ் ந்து மயில்போன்ற சாயலையுடைய (தனதுதாயின்) முலைப்பாலைக் குடித்து சிறிது சிறிதாக அறிவு வளர வளர்ந்து.

ஒளிநகையூர லிதழ்மடவாரு வந்துமுகந்திட
வந்துதவழ்ந்து மடியிலிருந்து மழலைமொழிந்து
வாவிருபோவென நாமம்விளம்ப—

(பொ-ரை.) பிரகாசிக்கின்ற பற்களுடன் ஊறும் உதட்டி னையுடைய மாதர்வந்து முத்தமிடத்தவழ்ந்து தாயின் மடியிலிருந் துகொண்டு குதலை வார்த்தைகளைசசொல்லி வா போவென இர ண்டொரு சொற்களைக்கூறி.

உடைமணியாடை யரைவடமாட வுண்பவர்தின்பவர்
தங்கலொடுண்டு தெருவிலிருந்து புழுதியளைந்து
தேடியபாலரொ டோடிநடந்து
அஞ்சுவயதாகி விளையாடியே—

(பொ-ரை.) உடுக்கத்தகுந்த ஆபரணங்களும் வஸ்திரத்துடன் அரைஞாண் அசைய (அன்னம்) சாப்பிடுவாருடன் (பலகாரம்) தின்பவருடனும் புசித்து வீதிக்குவந்து புழுதியினைப் பூசிக்கொண்டு நாடிவரும் மற்றைப்பிள்ளைகளுடன ஓடிநடந்து ஐந்துவயது வரையில் இங்ஙனம் விளையாடியே. ¼

உயர்தருஞான குருவுபதேச முந்தமிழின்கலை
யுங்கரைகண்டு வளர்பிறையென்று பலரும்விளம்ப
வாழ்பதினாறு பிராயமும்வந்து—

(பொ-ரை.) உயர்வாகிய ஞானாசிரியரிடம் உபதேசமும், தமிழ்ச்சாத்திரங்களில் அளவு தெரிந்து வளர்பிறையொன்று யாரும் சொல்லப் பதினாறு வயதடைந்து.

மயிர்முடிகோதி யறுபதநீல வண்டிமிர் தண்டொடை
கொண்டைபுனைந்து மணிபொனிலங்கு பணிகளணிந்து
மாகதர்போகதர் கூடிவணஙக—

(பொ-ரை.) தலைமயிர் கோதிமுடித்து வண்டுகள் தங்கிப்பாடும் குளிர்சசி பொருந்திய மாலைகளைத் தலையிற்றரித்து இரத்தினங்களிழைத்த பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்கள் பூண்டு மாகதர் போகதர் ஆகிய பாடகர்கள் சேர்ந்து புகழ்ந்து வணஙக.

மதனசொரூப னிவனெனமோக மங்கையர்கண்டும
ருண்டுதிரண்டு வரிவிழிகொண்டு சுழியவெறிந்து
மாமயில்போலவர் போவதுகண்டு—

(பொ-ரை.) மன்மதன் போன்ற வடிவனிவனென்ன காமமாதர்கள் பார்த்து மருமருண்டு கூடி வண்டுகளையொத்த விழிகளினால் மருட்ட அழகிய அவர் மயிலன்ன சாயலுடன் நடப்பதனைப் பார்த்து;

மனதுபொருமலவர்பிறகோடி மங்கலசெங்கல
சந்திகழ்கொங்கை மருவபயங்கி யிதழமுதுண்டு
தேடியமாமுதல் சேரவழங்கி—

(பொ-ரை.) மனந்தாளாது அம்மாதர் பின்னேலோடி மங்கலமான செவ்விய கலசத்தினையொத்த தனங்களையணைத்து மயங்கி அதரபானம்பண்ணித் தாம் சம்பாதித்த செல்வ முழுவதையும் அவருக்கே கொடுத்து;

ஒருமுதலாகி முதுபொருளாயி ருந்ததனங்களும்
வம்பிலிழந்து மதனசுகந்த விதனமிதென்று
வாலிபகோலமும் வேறுபிரிந்து—

(பொ - ரை.) ஒருமுதற் பொருளாகவும் அபாரமாகவுமிருந்த செல்தமுழுவதும் வீணுகச் செலவழித்து மதனலீலை விசனத்திற்கேதுவென்று வாலிபபருவத்தினின்றும் வேறுபட்டு;

வளமையுமாறி யிளமையுமாறி வன்பல்விழுந்திரு
கண்களிருண்டு வயதுமுதிர்ந்து நரைதிரைவந்து
வாதவிரோத குரோதமடைந்து—
செங்கையினிலோர் தடியுமாகியே—

(பொ - ரை.) அழகுகெட்டு, இளமைகெட்டு, வலியபற்கள் உதிர்ந்து; இரண்டு நேத்திரங்களும் மறைந்து, மூப்படைந்து நரையுந்திரையும் அதிகப்பட வாதநோயும் யாவரையும் விரோதிக்கும் கோபமும்பெற்று செவ்வியகரத்தினிடத்தில் ஒருதடிபிடித்துமே.

வருவதுபோவ தொருமுதுகூனு மந்தியெனும்படி
குந்திநடந்து மதியுமழிந்து செவிதிமிர்வந்து
வாயறியாமல் விடாமின் மொழிந்து—

(பொ-ரை.) ஒருமுதுகு கூனுடன் வருவதும் போவதுமாகி குரங்கினைப்போலக் குந்திக்குந்தி நடந்து அறிவுகெட்டுச் செவிடுபட்டு இன்னது சொல்லியதென்றறியாமல் எந்நேரமும்பேசி;

துயில்வருநேர மிருமல்பொருறு தொண்டையுனெஞ்சமு
லர்ந்துவறண்டு துகிலுமிழந்து சுணையுமகிழ்ந்து
தோகையர்பாலர்கள் கோரணிகொண்டு

(பொ-ரை.) தூங்குகின்ற சமயத்தில் இருமல் சகிக்க முடியாமல் தொண்டையும் மார்பும் உலர்ந்து வறண்டு இடுப்பிலுள்ள வஸ்திரம் நழுவச் சுரணையின்றி மாதரும் பிள்ளைகளும் கோளாறு செய்யப் பெற்று;

கலியுகமீதி லிவர்மரியாதை கண்டிடுமென்பவர்
சஞ்சலமிஞ்ச கலகலவென்று மலசலம்வந்து
கால்வழி மேல்வழி சாரநடந்து—

(பொ-ரை.) இக்கலியிலே இவர் தன்மையினைப் பாருமென சொல்பவர்கட்குத் துன்பமதிகரிக்கக் கலகலவென மலமும்சலமும்பெருகிக் கால்வழியாகவும் தேகமேலும் பொருந்த வழிந்து;

தெளிவுமிராம லுரைதடுமாறி சிந்தையுநெஞ்சமு
லைந்துமருண்டு திடமுமுலைந்து மிகவுமலைந்து
தேறிநலாதர வேதனைநொந்து—

(பொ-ரை.) மனந்தெளிவின்றிக் குளறுபடி வார்த்தையடைந்து மனமும் எண்ணமும் அலைந்து நல்ல ஆதரவு இக்காலத்திலதுமில்லை யென வருந்தி,

மறையவன்வேத றெழுதியவாறு வந்தது கண்டமு
மென்றுதெளிந்து இனியெனகண்ட மினியென தொந்த
மேதினிவாழ்வுநி லாதினி நின்ற—

(பொ - ரை.) வேதங்களுக்குரிய பிரமன் தலையில் எழுதிய விதி நெருங்கிவிட்டது, இனியமரணமெண்டமென்த்தெரிந்து இதைக்காட்டிலும் வேறு கண்டமேது இனியெனச் சம்பந்தமுளது, இனி உலக வாழ்வு நில்லாது பாக்கியாகவிருக்கும்.

கடன்முறைபேசு மெனவுரைநாவு றங்கிவிழுந்துகை
கொண்டுமொருந்து கலைவழிகஞ்சி யொழுகிடவந்து
பூதமுநாலுசு வாசமுநின்று—
நெஞ்சுதடுமாறி வருநேரமே—

(பொ-ரை.) கடன் முதலியவற்றைப்பற்றி ஏதாவது ஏற்பாடுசெய்யவேண்டுமெனின் பேசுவீரென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த நாவானது குளறி யிழுத்துக்கொள்ள, கைகளினாலே சாடை காட்டி வாயில்வார்க்கும் கஞ்சி பக்கங்களின் ஒழுகிவிட பஞ்சபூதங்களும் விடுகின்ற பிராணவாயுவும் குறைய மனத்தடுமாற்ற முண்டானகாலத்தே.

வளர்பிறைபோல வெயிறுமுரோம முஞ்சடையுஞ்சிறு
குஞ்சியும் விஞ்ச மனதுமிருண்ட வடிவுமிலங்க
மாமலைபோல்யம தூதர்கள்வந்து—

(பொ-ரை.) வளர்கின்ற சந்திரனது காலையிலேப்போலப் பற்க
ளும் மயிருஞ்சடையும் சிறுகுடுமியுஞ்சாண கடினமனதும் இருண்ட
உருவமும் தோன்றப்பெரிய மலையினைப்போல யமதூதுவர்கள்வந்து

வலைவிகொடுவீசி யுயிர்கொடுபோக மைந்தரும் வந்துகு
ளிர்ந்தழுதொரந்து மடியில் விழுந்து மனைவிபுலம்ப
மாழ்கினரோயிவர் காலமறிந்து:—

(பொ-ரை.) வலையினை விசிறி உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு
போகவே புத்திரரும் ஓடிவந்து குளிர்ந்து துக்கப்பட வருத்தமாக
மடியிலே விழுந்து மனைவிபுலம்ப இறந்துவிட்டனரே;

மாறுபடுபவர்களுறு மெனுமயலார்கள் பஞ்சுபறந்திட
நின்றவர்பந்த ரிடுமெனவந்து பறையிடமுழந்த
லைவேணம்வேக விசாரியுமென்று:—

(பொ-ரை.) இக்காலத்தினைக்கேட்டு இவர் மிக வயோதிக
ரென நினைத்து அயலார்கள் உடனே யோடிவந்து பந்தர் முதலிய
இடச்செய்து மேளமுதலிய அடிப்பித்து பிணத்தினைக் கொண்டு
போக விசாரியுங்களென்று;

பலரையுமேவி முதியவர்தாமிருந்தசவங்கழு
வுஞ்சிலரொன்று மனுதுகிருங்கள் களபமணிந்து
பாவகமேசெய்து நாறுமுடம்பை:—

(பொ-ரை.) பலரையுமனுப்பிக் கெட்டுப் பெரியார்சிலரைக்கொ
ண்டு பிணத்தினை யலம்பச்செய்து ஆபரணம், வஸ்திரம், மாலை, வா
சனை தரித்துச் சோற்றமாகச்செய்து துர்வாசனையுடையதேகத்தை

வரிசைகெடா லெடுமெனவோடி வந்திளமைந்தர்கு
னிந்துசுமந்து கடுகிநடந்து சுடலை யடைநந்து
மானிடவாழ்வென வாழ்வெனநொந்து:—

(பொ-ரை.) கிரமமாகத்துக்கு மெனயாரும் ஓடிவந்து இளமையான பிள்ளைகள் குனிந்து தாங்கிச் சீக்கிரம் நடந்து சுடுகாட்டை நெருங்கி இவ்வளவுதானோ மனிதவாழ்வென வருந்தி; *

விறகிடமூடி யழல்கொடுபோட வெந்துவிழுந்துமு
றிந்துநிணங்க ளுருகியெலும்பு கருகியடங்கு
மோர்பிடிநீறுமி லாதவுடம்பை:—
நம்புமடியேனை யினியாளுமே.

(பொ-ரை. விறகு அடுக்கி மூடி நெருப்பு மூட்டிவிட்ட பின் வெந்து விழுந்து முறிந்து கொழுப்பு உருகி உலம்புகறுத்துத் தீயடங்கி ஒரு கைப்பிடிசாம்பலுக்கு ஆகாத தேகத்தினை நம்பி கிடக்கின்ற அடியேனை ஆட்கொள்ளவேண்டும்.

(கு-ரை.) பிறப்பு, பாலியம், யவ்வனம், மூப்பு, மரணம் முதலிய நிச்சயமாகவினுலும், பிரத்தியட்சமாகவினுலும், இத்தகைய அவஸ்தைகள் இனி யுண்டாகாதபடி இப்பிறப்பிலேயே உண்மை விசாரித்து திருவருளினைத் தேர்ந்து பெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்துவாழும் பாக்கியத்தை யடையவேண்டுமே யொழிய இவ்வுடலினை நம்பி வாழுதல் அப்பிரயோசனமென்பர் 'நம்பு மடியேனை யினியாளுமே' என்றனர்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார் உடற்கூற்றுவண்ணமும்
ஞானார்த்ததீப வுரையும்
முற்றியது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

அருட்புலம்பலும்

ஞானார்த்ததீபவுரையும்

முதல்வன் முறையீடு.

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

பொ-ரை. கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரை மாநகரில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே!

கு-ரை. பாண்டிநாட்டு மலயத்துவஜ பாண்டியற்கும் காஞ்சன மாலைக்கும் பார்வதி புத்திரியாக அவதாரம் செய்து தனது கன்னிப்பருவத்தே தான் அரசாட்சி செய்த நாடானதால் கன்னிநாடு என மதுரைக்கு ஒரு பெயராயது.

மூலமறியேன் முடியுமுடிவறியேன்

ஞாலத்துட்பட்ட துயர் நாடநடக்குதடா.

பொ-ரை. உற்பத்தியறியேன், அவ்வுற்பத்தி யந்தமாகும் தீர்மானமறியேன், உலகத்தில் சேர்ந்த துன்பம் எனைச்சார நடந்து வருகிறது.

கு - ரை. வினையுற்பத்திக்கும் அவ்வினையைப் போக்கடித்துக்கொள்வதற்கும் தக்க விசாரம் செய்து தெரிந்துகொள்ளாததால் அவ்வினையா லனுபவிக்கவேண்டிய துன்பம் பிடிக்கிறதென்பதாம்.

அறியாமையாமலத்தா லறிவுமுந்திற்கெட்டனடா
பிரியாவினைப்பயனாற் பித்துப்பிடித்தனடா.

பொ - ரை. அறியாமையினைச் செய்கின்ற மலத்தினுலனல் அறிவு மயங்கினேன், தேகமுள்ளவும் பிரிதற்கேலாத வினையினுல் பயித்தியங்கொண்டவன் போலாயினேன்.

கு - ரை. ஆன்மாக்களுக்கு அறியாமையினைச் செய்வது ஆணவவினை, பிரியாதிருப்பது பிராரத்துவவினை, ஆணவமலத்தினைத் திருவருளைக்கொண்டு நீக்கிக்கொள்ளினும், பிராரத்துவம் அனுபவித்தே தீரவேண்டுமாதலால் இதனைப் 'பிரியாவினை' என்றனர். 2

தனுவாதியநான்குந் தானும்மயங்கினண்டா
மனுவாதிசத்தி வலையிலகப்பட்டனடா.

பொ - ரை. தேகமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட நான்கினிலும் அம்மயமாகவே யிருந்து மயங்கினேன, முதன்மையான திரோதான சத்தியாகிய வலையில் அகப்பட்டேன்.

கு-ரை. தனுவாதியான—தேகம், கரணம், புவனம், போகம் ஆன்மா இவற்றிற் கட்டுபட்டு மயங்கி இவற்றிற்கு அன்னியமாகத் தானிருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்ளா திருத்தலின் 'தானும் மயங்கினேன்' என்றனர். உண்மையினை விசாரிக்கவொட்டாது அடிக்கடி மறைவு உண்டாவது திரோதானசத்தியாலாகலின் 'சத்திவலையிலகப்பட்டேன்' என்றனர்.

மாமாயையென்னும் வனத்திலலைகிறண்டா
தாமாயுலகனைத்துந் தானகலங்கிறண்டா.

பொ—ரை. பெரிய மாயையென்று சொல்லப்படுகின்ற காட்டில் அலைகின்றனன். சாமாகப் பிரபஞ்சத்தில் மனக்கலக்க முற்றிருக்கிறேன்.

கு—ரை. உலக மனைத்தும் மாயாகாரியப்பாடாகலின் அக்காரியத்திற் சிக்குண்டார் அம்மாயையைக்கடத்தல் அசாத்தியமாகலின் உலகினை வனமென்றனர்.

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

பொ—ரை. கன்னி வனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையம் பெருமானே.

மண்ணாசைபட்டேனை மண்ணுண்டுபோட்டதடா
பொன்னாசைபெண்ணாசை போகேனேயென்குதே.

பொ—ரை. பூமியினிடத்தில் ஆசைவைத்திருந்த என்னை அப்பூமியே சாப்பிட்டுவிட்டது. பொன்னலாகிய விருப்பமும் பெண்ணலாகிய விருப்பமும் நீக்கக்கூடவில்லை.

கு—ரை. மண்ணிலதிக விருப்பத்தை வைத்திருத்தலின் அவ்வுடல் மூவகைச்சித்தியிலொன்றை யடையாமல் மண்ணில் புதைக்கும்படியான தன்மையை யடைகிறது மற்றைய பொன்மோகமும் பெண்மோகமும் தேகமுள்ளவும் தாக்குமென்பதாம்.

மக்கள்சுற்றத்தாசை மறக்கேனேயென்குதே
திக்கரசாமாசையது தீரனேயென்குதே.

பொ-ரை. புத்திரரிடத்தும், உறவினரிடத்தும் வைத்துள்ள ஆசையானது மறக்கக்கூடவில்லை, திக்கனைத்தும் அரசாட்சி செய்யும்படியான ஆசையானது நீங்கினதில்லை.

கு-ரை. கடந்துளோர்களும் கடப்பரோ மக்கள்மேல் காதல் என்றதானும், 'கடன்மீதிலே ஆனைசெலவே நினைவர்' என்றதானும் புத்திரர்மேல் விருப்பமும், அரசாட்சியில் விருப்பமும் நீங்காதென்பதாம்.

வித்தைகற்குமாசையது விட்டொழியேனென்குதே
சித்துகற்குமாசை சிதையேனே யென்குதே.

பொ-ரை. கல்வியில் பயிலும் விருப்ப நீங்குவதில்லை, சித்திகளையுடையமாசை மொழிவதில்லை.

கு-ரை. கல்விக்கு அளவில்லையாகலின் கற்குந்தோறும் மேலும் மேலும் விருத்தியடைவதற்கே முயற்சியுண்டாம் ஆன்மார்த்தமாகப் பிரயோசனமில்லையாயினும் உலகத்தை மிரட்டுதற்கு உபயோகமாதலின் சித்தியிலவாவதிகரிக்கிற தென்பதாம். 'அஷ்டமாசித்தியுலேன் செய், என்றனர் தாயுமானவர்.

மந்திரத்திலாசை மறக்கேனேயென்குதே
சுந்தரத்திலாசை துறக்கேனேயென்குதே.

பொ-ரை. மந்திரத்தில் வைத்துள்ள விருப்பம் மறப்பதில்லை அழகில் வைத்துள்ள ஆசை நீங்குவதில்லை.

கு-ரை. பஞ்சாட்சர முதலிய மகாமந்திரங்களைச் செபிக்க வேண்டிய தின்றியமையாத கடமையேயாயினும், திருவருளைப்பூரணமா யடைதற்குச் செபிக்காமல் யாதாமொரு உலகசித்தியடைய வேண்டுமெனச் செபித்தல்கூடாதாகலின் 'மறக்கேனே என்றனர்.

கட்டுவர்க்கத்தாசை கழலேனேயென்குதே
செட்டுதனிலாசை சிதையேனே யென்குதே.

பொ — ரை பலவகையான ஆடைகளில் ஆசை நீக்குதலில்லை திரவிய சிக்கனத்தில் ஆசைகுறைதலில்லை.

கு-ரை. குளிர் முதலியவற்றிற்கு அவசியமாக ஒரு ஆடையுடனிருக்கத் திருப்தியடையாமல் மேலும் மேலும் சித்திர விசித்திரமான பீதாம்பர முதலிய உடைகளிலும், முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய தருமங்களிலும் பொருளைச் செலவிடாமல் சேகரித்து வைப்பதிலும் ஆசை நீங்கவில்லை யென்பதாம். (9)

மாற்றுஞ்சலவை மறக்கேனே யென்குதே
சோற்றுக்குழியுமின்னுந் தூரேனேயென்குதே.

பொ-ரை. அடிக்கடி மாற்றிச் சலவை வஸ்திரங்களைத் தரிப்பதில் மறப்புண்டாவதில்லை, சோற்றினை யடைதற்கேதுவாகவுள்ள வயிறாகிய பள்ளம் இன்பம் அடையவில்லை.

கு-ரை. ஒரு வஸ்திரத்தினையே தோய்த்துக் கட்டிக்கொள்ள நினையாது, அடிக்கடி சலவைத்துணிகளையே அணிய விரும்புவதினால் ‘ மறக்கேன் ’ உணவும் உண்ணுந்தோறும் பசியெடுத்துக் கொண்டிருந்தலினால் (தூரேனே) எனவும் கூறினர். (10)

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

பொ-ரை. கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமானே !

ஐந்துபுலனு மடங்கேனேயென்குதே
சிந்தைதவிக்கிறதுந் தேறேனேயென்குதே.

பொ-ரை. பஞ்சேந்திரிய வுணர்ச்சி யடங்கினபாடில்லை, மனமுமொடுங்கினபாடில்லை.

கு-ரை. சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் எனனும் ஐம்புலன்களும் தாம்செய்யும் சேட்டைகளினின்று நீங்கினாலன்றி மனவியாபாரம் குறையாதென்பார் 'அடங்கேனே' தேறேனே என்றனர். (11)

காமக்குரோதங் கடக்கேனே யென்குதே
நாமேபரமென்று நாடோறுமெண்ணுதே.

பொ-ரை. காமமும் கோபமும்விட்டு நீங்குவதில்லை, நாமே தலைமை பெற்றிருக்கவேண்டுமென எந்நாளும் தோன்றுகிறது.

கு-ரை. காமங், குரோதம், லோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் ஆகிய இவைகள் நீங்கினாலன்றி அடியார்க்கடிமையாதல் இல்லை. அங்ஙனம் ஆகாதிருக்கவே தலைமை வாய்ந்திருக்க வேண்டுமென்கிற இறுமாப்புண்டாம் என்பார். 'கடக்கேனே' எனவும் 'எண்ணுதே' எனவும் கூறினர். (12)

அச்சமாங்கார மடங்கேனேயென்குதே
கெச்சுமின்னுமானங் கழலேனேயென்குதே.

பொ-ரை. அச்சமும், அகங்காரமும், அலங்கினதில்லை, உலகத்தினை வெறுத்தும் பின்னும் மனமானது நீங்கினதில்லை.

கு-ரை. உலகர் தாட்சண்ணியத்தின் பொருட்டு அச்சங் கொள்ளுதலும், கருவித்தலும் சன்மார்க்க நடைக்கு இடையூ

ருதலாலும், மானத்தை விட்டாலன்றிப் பிரபஞ்சவாஞ்சை நீங்கா தாகலினாலும் 'அடங்கேனே' எனவும் 'கழலுவேனே' எனவுங் கூறினர்.

நீர்க்குமிழியாமுடலை நித்தியமாயெண்ணுதே
ஆர்க்குமுயாராசை யழியேனே யென்குதே.

பொ-ரை. நீரினிடத்தே தோன்றி உடனே மாறும் குமிழியையொத்த தேகத்தை நித்தியமெனவும், எத்தகையினர்க்கும் விருத்தியாகின்ற அவா நீங்காமலு மிருந்து கொண்டிருக்கிறது.

கு-ரை. பசுபாச விசாரணை தக்கபடி சாஸ்திர மூலமாக விசாரியாத குறையினால் உடல் நித்தியமெனவும், அது சம்பந்தமான ஆசை நீங்காமலும் இருக்கநிலை விளைகிற தென்பதாம். (14)

கண்ணுக்குக்கண்ணெதிரே கட்டையில் வேகக்கண்டும்
எண்ணுந்திரமா யிருப்போமென் றெண்ணுதே.

பொ-ரை. பிரத்தியட்சமாக உடலானது கட்டையின் மேலிருந்து எரிவதனைக் கண்டும் நெடுநாளைக்கிருப்போ மெனவே எண்ணம் விளைகின்றது.

கு-ரை. நித்தியம் தன்கண் முன்னே பலவயதுடன் கூடிய வுடல்கள் சுடுகாட்டில் வேகக்கண்டும் அங்ஙனம் தனக்கும் எந்த நேரத்தில் உண்டாகுமென்பதை யாலோசிப்பதில்லை. (15)

அநித்தியத்தை நித்தியமென் றுதரவாயெண்ணுதே
தனித்திருக்கேனென்குதே தனைமறக்கேனென்குதே.

பொ-ரை. அனித்தியமாக வுள்ளவற்றை நித்தியமாக விருக்குமென்றெண்ணி யவற்றினிடத்தில் ஆசையுண்டாகிறது. ஏகாந்தமாக விருக்கவும் தன்னை மறந்திருக்கவும் கூடவில்லை.

கு-ரை. உலகம் மாயாகாரியமாகலினாலும் அக்காரிய மொரு காலத்து மாறிவிமொகலினாலும் அத்தகைய வற்றிலவா வைத்தல் அப்பிரயோசன மென்பார் 'ஆதரவாயென்னுதே என்றனர். தனித்திருத்தல் பிரபஞ்சபோகம் அனுபவியா திருத்தலாவதுதனை மறத்தலாவது சிவராஜயோக நிஷ்டை கூடியிருத்தல். (16)

நரகக்குழியுமென்னு நான்புசிப்பேனென்குதே
உரகப்படத்தல்கு லுனைக்கெடுப்பேனென்குதே.

பொ-ரை. நரககுழியானது எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறது பாம்பின் படம்போன்ற நிதம்பம் தன் வசப்படுத்துகிறது.

கு-ரை. நரகத்திற்கேதுவான பாவத்தொழில்களே மேலும் மேலும் விளைந்து கொண்டிருக்கின்றன. மாதர் ஆசையும் நீங்கின தில்லை யென்பதாம். (17)

குரும்பைமுலையுங் குடிகெடுப்பேனென்குதே.
அரும்புவிழியுமெந்த னுவியுண்பேனென்குதே.

பொ-ரை. தென்னங் குரும்பையொத்த தனம் மயங்குகின்றது. நீலோற் பலத்தினையொத்த நேத்திரம் உயிரை விழுங்குகின்றது.

கு-ரை. மாதர்கள் கண்களுக்கும் தனங்களும் கண்டு மறுண்டார். மறுபடியும் அவர் மீளுதல் அசாத்தியமாகலின் 'ஆவியுண்பேன்' 'குடிகெடுப்பேன்' என்கிறதென்றனர். (18)

மாதருருக்கொண்டு மறலிவஞ்சமென்னுதே
ஆதரவுமற்றிங் கரக்காயுருகிறண்டா.

பொ-ரை. இயமனானவன் பெண்ணுரு வாய்ந்து வஞ்சிக்கின்றது. அதனால் யாதொரு ஆதாரமில்லாமல் நெருப்பிலிட்ட அரக்கினைப்போல வருகுகின்றேன்.

கு-ரை. "வீடுகள்தோறும் பெண்களைப் படைத்து எமனை யென்செயப் படைத்தா" என்றபடி எமனை பெண்களாய் மாறி யுள்ளாரெனவும் அவரினின்றும் தப்பித்துக் கொள்ளுதற்கேற்ற சிவசாதனமான ஆதரவொன்றும் தேடிக்கொள்ள வில்லை யென வும் கூறினர்.

கந்தனையீன்றருளுங் கன்னிவனநாதா
எந்தவிதத்திலு னேறிப்படருவேண்டா.

பொ-ரை. கந்தப்பெருமானைப் பெற்றெடுத்த மதுரைப்பெரு மானே? எந்த வகையினால் தேவரீர் திருவடியினை யடைந்து வாழுவேன்.

கு-ரை. திருவடியினை யடைதற்கேற்ற சிவசாதனங்களிலொ ன்றைச் கைக்கொண்டு இதுகாறும் பழகியறியேனாகலின் எங்ஙனம் ஏறிப்படருவேன் என்றனர்.

புல்லாகிப்பூண்டாய்ப் புலர்ந்தநாள்போதாதோ
கல்லாய்மரமாய்க் கழிந்தநாள் போதாதோ.

பொ-ரை. புல்லாகியும், பூண்டாகியு மிருந்து பலநாள் கழிந்த தும கல்லாய் மரமாயு மிருந்து பலநாள் கழிந்ததும் போதாதோ

கு-ரை. கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி எடுத்த சனனங்களில் சிலகாலம் ஓரறிவு மீராகி வாழ்ந்தது முண்டென்பதாம். (21)

கிரியாய்க்கிடமாய்க் கெட்டநாள்போதாதோ
சரியாயூர்வனமாய் நின்றநாள்போதாதோ.

பொ-ரை. கிரிப்பிள்ளையாகியும் புழுவாகியும் அறிவு கெட்டிருந்த நாள்களும், நீர் வாழ்வனவாயும், ஊர்கின்ற பாம்பு முதலிய செந்துக்களாயும் வாழ்ந்தநாளும் போதாதோ.

கு-ரை. எடுத்த அளவில்லாத சனனங்களுள் மூவறியுயிரான செந்துக்களாகச் சிலகாலம் வாழ்ந்தது முண்டென்பதாம். (22)

பூதமொடுதேவருமாய்ப் போனநாள்போதாதோ
வேதனைசெய்தானவராய் வீழ்ந்தநாள்போதாதோ.

பொ-ரை. பூதங்களுடனே தேவர்களுமாகி வாழ்ந்த நாள்களுடன், துன்பத்தினைச் செய்கின்ற அசுரர்களாய் தங்கிய நாள்கள் போதாதோ.

கு-ரை. உயர்ந்த பிராயுக்களுள் ஐயறிவுடன் கூடிய தேவர்களாய்ப் பிறந்து வாழ்ந்த நாள்களும் பலவுண்டென்பதாம்.

அன்னைவயிற்றி லழிந்தநாள்போதாதோ
மன்னவனாய்வாழ்ந்து மரித்தநாள்போதாதோ.

பொ-ரை. தாயின் வயிற்றிலுற்பத்தியாகி யழிந்த நாள்களுடன் அரசனாக வாழ்ந்து இறந்தநாள்கள் போதாதோ.

கு-ரை. கர்ப்பத்தி லுற்பத்தியாகி வெளிவருவதற்கு முந்தியுள்ள பத்து மாதங்களுள் ஒரு நாளிலே இறந்தும், பிறந்தபின் அரசனாயிருக்கும் வாழ்வைபெற்றும் மரணமடைதற் கேதுவுண்டென்பதாம்.

தாயாகித்தாரமாய்த் தாழ்ந்தநாள்போதாதோ
சேயாய்ப்புருடனுமாய்ச் சென்றநாள்போதாதோ.

பொ-ரை. ஒருவருக்குத் தாயாகியும், ஒருவனுக்கு மனைவியாகியும் தங்கிவாழ்ந்த நாள்களுடன் ஒருவனுக்குக் குழந்தையாம், ஒருவனுக்குப் புருஷனுயும் தங்கியநாள் போதாதோ.

கு-ரை. எடுத்தப் பிறப்புகளில் கன்மத்திற் தக்கபடி ஆணுகியும் பெண்ணுகியும் மாறிமாறிப் பிறந்தநாள்களு முண்டென்பதாம்.

நோயுண்ணவேமெலிந்து நொந்தநாள் போதாதோ
பேயுண்ணப்பேயாய்ப் பிறந்தநாள் போதாதோ.

பொ-ரை. பல நோய்கள் உண்டாக அதனுல் மெலிவடைந்து துயரமனுபவித்த நாள்களுடன் அறியாமை வாய்ந்த பேயாய்ப்பிறந்த நாள்கள் போதாதோ.

கு-ரை. எடுத்த சனனங்கள்தோறும் வந்துதாக்க அனுபவித்த பிணிகளுக்கோ அளவில்லை. யாவரும் வெறுக்கத்தகுந்த பேயாய்ப் பிறந்ததுமுண்டென்பதாம். (26)

ஊனவுடல்கூன் குருடாய் யுற்றநாள்போதாதோ.
ஈனப்பொசிப்பி லிளைத்தநாள் போதாதோ.

பொ-ரை. மாமிசவுடலில் கூனும், குருடும் அடைந்த நாளுடன் அற்ப உணவினிமித்தம் தேடியலைந்த நாள் போதாதோ.

கு-ரை. மனிதசெனன மெடுக்கத்தக்க புண்ணியம் பெற்றும் அசமசென்மங்களில் அங்கவீன மடைந்துடன், வயிற்றினிமித்தம் பிறரைத் தேடியலைந்து அதனுல்தேகம்வாடியதுமுண்டென்பதாம்

பட்டகளையும் பாதகிப்பும் போதாதோ
கெட்டநாள் கெட்டேனென்று கேளாதும் போதாதோ

பொ-ரை. எண்ணிலாத செனனங்களால் உண்டாகிய இளைப்பும் பரதவிப்பு முண்டானதுடன் வீணுகக் கழிந்தநாள் கழிந்து விட்டது. இனியேனும் பிறர்வார்த்தை கேட்கவேண்டுமென்று, கேளா திருந்ததும் போதாதோ.

கு-ரை. எடுத்த சனனங்கள் எண்ணிலவற்றுள் மொத்துண்டதனுல் விளைந்த இளைப்புடன் உண்மைதேருது காலங் கழித்தது போகப் பின்னராவது உண்மையறிந்தாரையடைந்து உண்மையைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை யென்பதாம். (28)

> நில்லாமைக்கேயழுது நின்றநாள் போதாதோ
> எல்லாருமென்பார மெடுத்தநாள் போதாதோ.

பொ-ரை. உலகம் நிலையற்றதாக விருக்கிறதேயென்று வியசனப்பட்டதுடன், என் தேகத்தைச் சனனங்கடோறும் பலதாயமார் சுமந்தது போதாதோ.

கு-ரை தேகம் இறந்துவிடுமே என்று துக்கமனுபவித்ததேயன்றி அது நிலைபெறச் செய்துகொண்டேனில்லை, ஒவ்வொரு தாய்மார்கள் கற்பத்திலு மிருந்து அவர்கட்குச் சிரமங் கொடுத்ததிலும் கணக்கில்லையாம்

> காமன்கணையாற் கடைபட்டால் போதாதோ
> ஏமகாத்தா விடியுண்டல் போதாதோ.

பொ-ரை. மன்மதன் பாணத்தில் துன்பமடைந்ததுடன் இயமன்கையினுல் இடிபட்டதும் போதாதோ.

கு-ரை. சனனந்தோறும் காமாந்தகாரனுயிருந்து அந்தந்தச் சென்மங்களினும் இயமனுலுந் துன்பமடைய நேர்ந்த தென்பதாம்.

நான்முகன்பட்டோலை கறுக்குண்டல் போதாதோ
தேன்றுளபத்தானேமி தேக்குண்டல் போதாதோ.

பொ-ரை. நான் முகக்கடவுள் விதியேட்டினை கிழித்ததும் தேன் ததும்பும் துளபமாலையுடைய விஷ்ணுவின் ஆஞ்ஞா சக்கரத்தின் கீழலைப்புண்டதுபோதாதோ.

கு-ரை. ஒவ்வொரு சென்மத்திலும் இறக்கும்போது பிரமன் தான் விதித்திருந்த எட்டினைக் கிழித்துவிடுவான் என்பார் 'கறுக்குண்டல்' எனவும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் இரட்சிப்பிலடங்கி யுணவுக்குத் திண்டாடினை துண்டென்பார். 'தேக்குண்டல்' என்றனர்.

உருத்திரனார்சங்காரத் துற்றநாள் போதாதோ
வருத்தமறிந்தையிலை வாவென்றழைத்தையிலே.

பொ-ரை. உருத்திரமூர்த்தியின் சஙகாரத்தில் பொருந்திய நாள் போதாதோ, என்னுடைய துன்பத்தை யறிந்தாயில்லை, என்னைவாவென்று யழைத்தாயிலை,

கு-ரை. சிருட்டியிலும்; திதியிலும் சங்காரத்திலும் கட்டுப் பட்டலைந்து அளவில்லாத துன்பத்தினையடைந்த வென்னை யருகழைத்து அனுக்கிரகம் செய்தாயில்லையே யென்றனர்.

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

பொ-ரை. கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே!

பிறப்பைத்தவிர்த்தயிலை பின்னைக்கொண்டையிலை
இறப்பைத்தவிர்த்தயிலை யென்னென்று கேட்டையிலை.

பொ-ரை. பிறப்பினை நீக்கிஞயில்லை, பின்பு ஆட்கொண்டா யில்லை, இறப்பினை நீக்கிஞயில்லை, என்னவென விசாரித்தாயில்லை.

கு-ரை. இறப்பினின்றும் பிறப்பினின்றும் நீக்கி இனிச் சென்மம் வராதபடி செய்து திருவருளபுரிந்த தனுக்கிரகிக்க வேண்டு மென்பதாம். (33)

பாசமெரித்தைதயிலை பாதளிப்பைத் தீர்த்தைதயிலை
பூசியநீற்றைப் புனையென்றளித்தைதயிலை.

பொ-ரை. மலத்தினை யொழித்தாயிலை துன்பத்தினை நீக்கி ஞயில்லை, அணியத்தகுந்த விபூதியினைத் தரித்துச்சொள்ள யீந்தா யில்லை.

கு-ரை. ஈண்டு எரித்தாயென்றதனல் பாசமென்றது சஞ்சி தத்தினை ஆசாரியன் ஞானக்கினியால் சஞ்சிதத்தையெரித்தாலன் றிப் பிறப்புநீங்காதாகலின் அங்ஙனம் கூறினார். விபூதியானது பவ ரோக நின்மூல அருமருந்தாகலின் 'அளித்தைதயிலை' என்றார். 34

அடிமையென்றுசொன்னயிலை யக்குமணிதந்தைதயிலை.
விடுமுலகம்போக்கியுன்றன் 'வேடமளித்தைதயிலை.

பொ-ரை. (அடியேனை தேவரீருக்கு) அடிமையென்று சொன் ஞயில்லை, உருத்திராக்கக்கண்டிகை யளித்தாயிலை, நீங்கத்தகுந்த பிரபஞ்சவாழ்க்கையினை நீங்கித்தேவரீர் திருவேடத்தினைத்தந தாயிலை.

கு-ரை. ஆசாரியகோலங் கொண்டுவந்து அடிமையாக்கிக் கொண்டு சிவமாங்கல்யம் தரித்து சிவவேடம் பொலியச் செய்ய வில்லை யென்பார். 'தந்தையிலை' 'அளித்தையிலை' என்றனர் 35

உன்னிலழைத்தையிலே யொன்ருக்கொண்டையிலே
நின்னடியார்கூட்டத்தி னீயடைத்துவைத்தயிலே.

பொ-ரை. தேவரீருக்குச் சமீபத்தில் அழைத்தாயில்லை, இரண்டறக்கலந்து வாழச்செய்தாயில்லை. அல்லது தேவரீருடைய அடியார்கள் கூட்டத்திலொருவனுக இருக்கச் செய்தாயில்லை.

கு-ரை. 'உன்னிலழைத்தயிலே' என்பது சிவசாரூபத்தினையும், 'ஒன்ருக்கிக் கொண்டயிலே' என்பது சிவசாயுச்சியத்தினையும் குறித்தபடியாம், அந்நிலையடையப் பக்குமிலேயேல் அந்நிலையினை அடைதற் கேதுவாகிய சிவனடியார் கூட்டுறவினையாகிலும் செய்வாயென்பார், 'ஆழைத்துவைத்தயிலே' என்ருர். (36)

ஓங்குபரத்து வொளித்தவடியார்க்கடியான்
ஈங்கோரடியா னெமக்கென்றுரைத்தயிலே.

பொ-ரை. ஓங்கிய சிவபரத்துள் பிரகாசிக்கின்ற சிவனடியார்களுக்கு அடியானுகிய இவனும் இவ்வுலகில் ஒரு அடிமைத் தேவரீருக்கு என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினீரில்லை.

கு-ரை. சிவசாம்பிராச்சிய திருவருளடைந்துள்ள சிவனடியார்கள் திருக்கூட்டத்தி லொருவன் என்னும் பக்குவமடையவும் அப்பக்குவ மடைந்தனனெனத் தேவரீர் கடைக்கணிக்கவும் உண்டாவதென்ருே யென்பார். 'உரைத்தயிலே' என்றனர். (37)

நாமந்தரித்தையிலே நாவொழியநின்றையிலே
சேமவருளிலெனைச் சிந்தித்தழைத்தயிலே.

பொ-ரை. சிவனடியானென்னும் பெயரை யளித்தாயில்லை நான் என்னும் ஆங்காரம் நீங்காச்செய்தாயில்லை, திருவருட் கொக்ஷத்தை அடியேனு மனுபவிக்கும்படி நினைததாயில்லை.

கு-ரை. சிவனடியான் என்னும் பேருக்கு இலக்கானாலன்றி அகங்கார மடங்குவது கூடாதாகலினாலும் அது அடங்கினாலன்றித் திருவருளடைய முடியாதாகலினாலும் மூன்றையும் முறையே கூறி வைத்தனர். (38

முத்தியளித்தையிலை மோனங்கொடுத்தையிலை
சித்தியளித்தையிலை சீராட்டிக்கொண்டையிலை.

பொ-ரை. சிவசாம்பிராச்சியம் அளித்தாயில்லை, மவுனநிலையினில் வைத்தாயில்லை, அருட்சித்தியினைக் கொடுத்தாயில்லை அன்பனாகக் கொண்டாயில்லை.

கு-ரை. அன்பினால் திருவருளும், திருவருளினால் மவுனநிலையும், மவுன நிலையினால் சிவசாயுச்சியமும் உண்டாகுமாகலின் முறையே கூறினர். (39)

தவிப்பைத்தவிர்த்தையிலை தானாக்கிக்கொண்டையிலை
அவிப்பரியத்தீயாமென் னைசைத்தவிர்த்தயிலை.

பொ-ரை. எனக்குண்டாயிருக்கும்! பரிதவிர்ப்பனை நீக்கினையில்லை, சிவமாந்தன்மை செயதாயில்லை, கெடுத்தற்கரிய நெருப்பினையொத்த அவாவினை யொருத்தாயில்லை.

கு-ரை. தவிப்பாது திருவருள் என்று கிடைக்குமோவென்ற பெரிய எக்கமாம தானாக்கிக்கொள்ளுதலாவது அத்துவித நிலை கூடி நிற்றலாம் இவ்வளவு மடைதற்குத் தடையாயிருப்பது பிரபஞ்ச

ஆசை இவ்வாசையினின்றும் விலகுவது அசாத்தியமென்பார் ' அவி ப்பரிய தீயாமென்றாசை ' என்றனர்.

நின்றநிலையி னிறுத்திடுவையென்னை வைத்தாயிலை
துன்றுங்கரணமொடு தொக்கழியப்பார்த்தயிலை.

பொ-ரை. திருவருளைப் பற்றாகக்கொண்டு நின்றிருக்கும் நிலை யினிலே சலனப்படாதபடி அடியேனை நிறுத்திவைத்தாயில்லை பொருந்திய அந்தக்கரணம் புறக்கரணங்களுடன் கூடிய கூட்டத் தினை நீக்கத் திருஷ்டித்தாயில்லை.

கு-ரை. ஒரேவழி திருவருள் கிட்டியகாலத்தும் பூர்வ ஜென் மாந்தரவினையால் மாயாசாலங்கள் வந்து மயக்குமாகலின் அங்ஙன மயங்காதபடி செய்யவேண்டு மென்பார் ' வைத்தயிலை' என்றார் கர ணமொடுதொக்கு என்றது தத்துவக்கூட்டத்தினை.

கட்டவுலகக்காட்சிக் கட்டொழியப்பார்த்தையிலை
நிட்டையிலே நில்லென்று நீநிறுத்திக்கொண்டையிலை.

பொ-ரை. வினையினிற் கட்டத்தகுந்த பிரபஞ்ச மாயாக் காட் சிகளின் சம்மந்தம் நீங்க தீட்சித்தாயில்லை, சிவராஜயோக சமாதியி னில் நிறுத்தினையில்லை.

கு-ரை. திருநோக்கல் தீட்சைசெய்தா லல்லாமல் பிரபஞ்ச முகமாயுள்ள பார்வை நீங்காதென்பார் ' பார்த்தையிலை ' என்றனர். அல்லதூஉம் சிவஞானயோக நிட்டையிலேனும் நிலைபெறச் செய்ய வாயென்பார் ' நிறுத்திக்கொண்டையிலை ' என்றனர். 42

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா.)

பொ-ரை. கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரையம் பெருமானே !

கடைக்கனருள்தாடா கன்னிவனநாதா
கொடுக்குமலமொருக்கிக் கிட்டிவரப்பாரேடா.

பொ-ரை. மதுரையம்பெருமானே! திருக்கடைக்கண்ணால் திருவருளைத்தருக, அழித்தற்கேதுவாயுள்ள ஆணவத்தைக் குறைத்துத தேவரீர் சமீபத்தில் வருதற் கேதுவினைச்செய்க.

கு-ரை. திருவருட் சந்நிதானத்தினை யடைதற்குத் தடையாயிருப்பது ஆணவமலமே யாகலினாலும் அம்மலம் பெருமான் திருவருள் நோக்காலன்றித் தீராதாகலினாலும், 'தா வரப்பார்' என்றனர்.

காதல்தனியனே கண்டுமகிழேனே
காதல்தவிரேனே சங்கடந்தான்தீரேனே.

பொ-ரை. பெருமானே! தேவரீர் திருவருள் அடியேனுக்குக் கிடைக்கில் பிரபஞ்ச ஆசையை நீங்கிக்கொள்ளேனோ, தேவரீரைத் தரிசித்துச் சந்தோஷியேனோ, இறப்பினின்றும் நீங்கேனோ, துன்பத்தினின்றும் நீங்கேனோ.

கு-ரை. பிரபஞ்சபற்றை யொழித்தற்கும், சிவதரிசனம் செல்தற்கும் மரணத்தை நீங்கிக்கொள்ளற்கும், துன்பம் நீங்கற்கும் திருவருள் வேண்டுமென்பதாம். 44

உன்னைத்துதியேனோ ஊர்நாடிவாரேனோ
பொன்னடியைப்பாரேனோ பூரித்துநில்லேனோ.

பொ-ரை. தேவரீர் திருவருள் கிடைக்கின் தேவரைப் புகழ்ந்து பாடேனோ, சிவத்தலங்கள்தோறும் வாரேனோ, திருநடனதரிசனம் செய்யேனோ, சிவானந்தமடையேனோ.

கு - ரை. சிவாலயங்கள் தோறும் செல்லுதலும், சிவபெருமான் திருவடியினைத் தரிசித்தலும், வாயாரப்பாடித் தோத்தரித்தலும், சிவானந்தத்துத் திளைத்தலுமே சிறப்பென்றனர். 45

ஓங்காரப்பொற்சிலம்பி னுல்லாசம்பாரேனோ
பாங்கானதண்டை பலபணியும்பாரேனோ.

பொ-ரை. ஓங்காரமே சொரூபமாகிய அழகான சிலம்பினது அழகினையும், அலங்காரமான தண்டையுடன் கூடிய பல திருவடியின் ஆபரணங்களையும் தரிசியேனோ.

கு-ரை. பரமேஸ்வரனுக்கு வேதமே சிலம்பாய்க்கிடந்து நாதவொலியைச் செயதுகொண்டிருத்தலின் 'ஓங்காரப் பொற்சிலம்பு என்றனர். ஈண்டு பிரணவம் வேதத்தைச்குறித்து நின்றது.

வீரகண்டாமணியின் வெற்றிதனைப்பாரேனோ
சூரர்கண்டுபோற்றுமந்தச் சுந்தரத்தைப்பாரேனோ.

பொ-ரை. ஜெயத்தைகுறிக்கும் வீரகண்டாமணி யென்னும் ஆபரணத்தினையும், அதி பராக்கிரமசாலிகள் தோத்தரிக்கும் திருமேனியின் அழகினையும் தரிசியேனோ.

கு-ரை. பிரமமுதல் பிபீலிகை பரியந்தமுள்ள ஆன்மகோடிகளையெல்லாம் ஜெயித்துவரும் இயமனை எட்டியுதைத்த திருவடியில் பூண்ட ஆபரணத்தினை வீரகண்டாமணி யென்றனர். 47

இடையில்புலித்தோ லிருந்தகலம்பாரேனோ
விடையில்புலித்தோ லிருந்தகலம்பாரேனோ.

பொ-ரை. அரையிலே புலித்தோலினையணிந்து அழகினையும் இடபவாகனத்தின்மேலெழுந்தருளும்செயத்தினையும் தரிசியேனே.

கு-ரை. புலித்தோலையுடுத்த அவசரமாவது, தாருவனமுனிவர் செயத அபிசாரவோமத்தினின்றும் வெளிவந்து தன்னையெதிர்த்த புலியினது சருமத்தினையுரித்துத் தரித்த சார்த்தூல அரமூர்த்தியானது.

> ஆனையுரிபோர்த்த வழகுதனைப்பாரேனே
> மானைப்பிடித்தேந்து மலர்க்கரத்தைப்பாரேனே

பொ-ரை. ஆனையினது தோலினைப் போர்த்துக்கொண்டுள்ள அழகினையும், மானைத் திருகரத்திலேந்தி யதனையும் தரிசியேனே.

கு-ரை. ஆனையின்தோல்தரித்த அவசரமாவது கயாசுரனாகிய யானையைத் தேவர் மானவர் துயர்தீர்ததற்பொருட்டுப் போர்புரிந்து சங்கரித்துக் கஜயுதத மூர்த்தியானது. மானையேந்தியது தாருவனத்தர் ஏவியதாம். 49

> மாண்டார் தலைப்பூண்ட மார்பழகைப்பாரேனே
> ஊண்டார்நவக்கென் றைந்துதிரியேனே

பொ-ரை. இறந்த தேவர்களின் தலைகளை மாலையாகத்தரித்த மார்பினுடைய அழகினையும் சிவபெருமானே நம்மையடிமையாக ஆட்கொண்ட ஆண்டவரென்று சொல்லித்திரியேனே.

கு-ரை. சர்வசங்காரகாலத்தில் இறநதுபோன பிரமாதி தேவர்களின் தலைமாலைகளைத்தரிப்பது மறு சிருஷ்டியில் வரும் பிரமாதி தேவர்கள் அம்மாலையினைக்கண்டு செருக்கடையாது வாழுநிமித்தம்.

கண்டங்கருத்துநின்ற காரணத்தைப்பாரேனோ
தொண்டர்குழுவிநின்ற தோற்றமதைப்பாரேனோ.

பொ — ரை. கண்டமானது கருமை நிறத்துடன் கூடியிருந்த காரணத்தையும் சிவனடியார்களெல்லாம் ஒருங்குகூடியிருந்த காட்சியினையும் காணேனோ.

கு-ரை . திருப்பாற்கடலிலுண்டாகிய விஷயத்தினால் தேவர்கள் இறநதுபோகாதபடி அவ்விடத்தினைக்கண்டத்திலடக்கி விஷாபஹரண மூர்த்தியாய் எழுநதருளினமையின் 'கண்டங் கருத்துநின்ற' என்றனர். 51

அருள்பழுத்தமாமதியா மானனத்தைப்பாரேனோ
திருநயனச்சடையொளிருஞ் செழுங்கொழுமைப்பாரேனோ.

பொ-ரை. திருவருள் ததும்பிய சந்திரனைப்போன்ற திருமுகத்தினையும் அழகிய நேத்திரங்களின் அருட்பிரகாசமாகிய செவ்விய வளமையினையும் தரிசியேனோ.

கு-ரை. தன்னையடுத்த சிவனடியார்பால் குளிர்ச்சியாகிய கருணையெந்நேரமும் ததும்பிக்கொண்டிருக்கு முகமென்பார் 'மதியானனம்' எனவும், கிருபையுடனே நோக்கும் விழியென்பார் 'நயனக்கடை' எனவும் கூறினார், 52

செங்குமிழின்றுண்டம்வளர் சிங்காரம்பாரேனோ
அங்கனியைவென்ற வதரத்தைப்பாரேனோ.

பொ-ரை. செவ்விய குமிழம்பூவினையொத்த நாசியினுண்டான அழகினையும், அழகிய கோவ்வைப் பழத்தினைக்காட்டிலு மழகினை வாய்ந்த அதரத்தினையும் தரிசியேனே.

கு-ரை. பெருமான் அங்கங்கள் உவமையற்றதாயினும் உலக நடைநோக்கி அலங்காரம் செய்யும்பொருட்டு உவமித்துக்கூறினர்.

முல்லைநிலவெறிக்கு மூரலொளிபாரேனே
அல்லார்புருவத் தழகுதனைப்பாரேனே.

பொ-ரை. முல்லைமொக்கின் அழகினையொத்த பற்களின் பிர காசத்தினையும், இருண்டபுருவத்தின் அழகினையும் தரிசியேனே.

கு-ரை. புருவத்திலுள்ள உரோமம் அதிக நெருக்கங்கொண்டு கருமைவாய்ந் திருக்குமாகலின் 'அல்லார்' என்றனர் மூரலைப் 'பல்' லெனக் கொண்மையின் அதற்கேற்பமுல்லை மொக்கு எனக் கூறப் பட்டது. 54

மகரங்கிடநதொளிரும் வண்மைதனைப்பாரேனே
சிகரமுடியழகுஞ் செஞ்சடையும்பாரேனே.

பொ-ரை. மகரமானது தங்கிப்பிரகாசிக்கும் அழகதனையும் சிரசின் முடியழகினையும் செஞ்சடையினையும் தரிசியேனே.

கு-ரை. மகரமென்பது முதலைவடிவாய்ச்செய்து காதலிடும் ஆபரணம் சிகரமெனினும் முடியெனினும் ஒன்றேயாயினும் சிகர மென்பதற்குச் சிரசெனவும் முடியென்பதற்கு மயிர் முடிச்செனவும் கொளவேண்டும். 65

கங்கையொடுதிங்கணின்ற காட்சிதனைப்பாரேனே
பொங்கரவைத்தான்சடையில் பூண்டவிதம் பாரேனே.

(பொ-ரை.) கங்காநதியுடனே சந்திரன்றங்கிய அழகினையும் மிருதியான சர்ப்பங்களைச் சடாபாரத்தில் தரித்த தன்மையினையும் தரிசியேனோ.

கு-ரை. கங்கை நதியேயாயினும் அக்கங்கை இமயமலையரசன் பத்தினியாகிய மேனைக்கு இரண்டாவது புத்திரியே கங்கை வடிவாய் விளங்கியதனால் அக்கங்கையை யொரு பெண்ணாகச் சொல்வதுமுண்டு. 56

சரக்கொன்றைபூத்த சடைக்காட்டைப்பாரேனோ
எறுக்கறுகூமத்தையணி யேகாந்தம்பாரேனோ.

பொ-ரை. தொங்குகின்ற கொன்றை மலர்கள் பூத்துள்ள சடைக்காட்டினையும், எருக்கு ஊமத்தை, அறுகு தரித்துள்ள தனிக் கோலத்தினையும் தரிசியேனோ.

கு-ரை, கொன்றையென்பது பிரணவாகாரமாயுள்ள வொரு சிறந்த புட்பமாகலின் அது பெருமானுக்கு அதிக உரித்தாகியது. சடையின் அதிக நெருக்கத்தினை நோக்கிக்காடென்றனர். 57

கொக்கிறகுசூடிநின்ற கொண்டாட்டம்பாரேனோ
அக்கினியையேந்திநின்ற வானந்தம்பாரேனோ.

பொ-ரை. கொக்கின் இறகுகளைத்தரித்திருக்கும் சந்தோஷத்தையும் மழுவினையேந்தியுள்ள களிப்பினும் தரிசியேனோ.

கு-ரை. அற்ப பட்சியாகிய கொக்கினை யாட்கொள்ளும் பொருட்டு அதன் இறகினையும், கரத்தால் ஏந்தக்கூடாத அக்கினியையும் தரித்த அருமையினைப்பற்றி 'ஆனந்தம்' என்றனர். 58

தூக்கியகாலுந் துடியடியும்பாரேனோ
தாக்குமுயலகன்மேற் றாண்டவத்தைப்பாரேனோ.

பொ-ரை. மேலேயெடுத்த திருவடியும், கரத்திற்றாங்கிய துடியின் ஓசையையும், முயல்கள்மேல் வைத்துள்ள நடனத்தையும் தரிசியேனோ.

கு-ரை. தூக்கியகால் குஞ்சிதபாதம். துடியடி வலக்கையிலுள்ள உடுக்கையிற் பிறக்கும் நாதவொலி, தாண்டவம் சிற்சபையில் செய்யும் ஆனந்தத்தாண்டவம். 59

வீசுகரமும் விகசிதமும்பாரேனோ
ஆசையளிக்கு மபயகரம்பாரேனோ.

பொ-ரை. வீசுகின்ற கரத்தினையும், மந்தகாசத்தையும், ஆசையினை யுண்டாக்கும், அபயாஸ்தத்தினையும் தரிசியேனோ.

கு-ரை. வீசியகரமாவது திருவடியைக் காட்டிக்கொண் டிருக்கும் திருக்கரம், அபயகரமாவது ஆட்கொள்வேமெனும் குறிப்பினைக் காட்டும் திருக்கரம், மந்தகாசமாவது திருமுகத்துவாயில் உண்டாகும் குஞ்சிரிப்பு. 60

அரிபிரமர்போற்ற வமரர்சயசயெனப்
பெரியம்மைபாகம்வளர் பேரழகைப்பாரேனோ.

பொ-ரை. விண்டுவும், பிரமனும் ஏத்த தேவர்கள் சய சய என்ன அம்பாள் இடதுபாகத்தி லெழுந்தருளியிருக்க உண்டாகு மழகினைத் தரிசியேனோ.

கு-ரை. அரிபிரமர் போற்றவென்றது நடராஜப்பிரபுவின் ஆனந்தத் தாண்டவ காலத்தில் அரிமத்தளம் போடவும் பிரமன்

தாளந்தட்டவுமாய் நின்றதன்மை பெரியம்மை யென்றது சிவகாமித்தாயினை.

சுந்தரநீற்றின் சொகுசுதனைப்பாரேனோ
சந்திரசேகரனைத் தயவுசெய்தல்பாரேனோ.

பொ-ரை. அழகிய விபூதியின் விநோதத்தினையும், சந்திரசூடனெழுந்தருளிக் காட்சிசெயதலையுந் தரிசியேனோ.

கு-ரை. 'பூசப்பூசப் பொன்னிறம்' என்றதற்கேற்ப விபூதி திருமேனியில் அழகைக்கொடுக்குந் தன்மையால் 'சுந்தரநீறு' என்றனர். திருஞான சம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகளுந் 'சுந்தரமாவது நீறு' என்றனர். தட்சனால் சாபமேற்று அடைக்கலம் புகுந்த சந்திரனையாட்கொண்ட அவசரம் சநதிர சேகரமூர்த்தி. 62

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

பொ—ரை. கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகின்ற மதுரை எம்பெருமானே!

கெட்டநாளுங் கிருபையினிப்பாரேடா
பட்டநாள்பட்டாலும் பதமெனக்கிட்டாதே

பொ-ரை. தேவரீரைத்துதியாது கெட்டுப்போன நாள்கள் கெட்டுப் போனாலும் இனியேனும் கருணைச் செய்யப்பாராய், துன்பம் அடைந்த நாளகள் பலவுண்டானாலும் இனியேனும் தேவரீர் திருவடி யெனக்குக் கிடையாதோ.

கு-ரை. அறியாமை மேலீட்டினால் இதுகாறும் துதியாது கெட்டேன் அதனால் பலதுன்பங்களை யனுபவித்தேன் இனியங்ஙு

னம் நேராதபடி கருணைசெய்து திருவடிதந்தருள வேண்டு மென்ற னன்.

நற்பருவமாக்குமந்த நாளெனக்கிட்டாதோ
எப்பருவமுங்கடந்த வேதாந்தங்கிட்டாதோ.

பொ-ரை. தேவரீரை யடைதற்கேற்ற பரிபக்குவகாலம் எனக் குண்டாகாதோ, எத்தகைய பக்குவங்களையும் கடந்த ஏகாந்தநிலை 'தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேன் சாமிநீ யறியாததோ' என்ற னர். தாயுமானவரும்.

கு-ரை. பக்குவகாலமாவது மலத்தடிப்பு குறைந்த அவசரம் ஏகாந்தமாவது தனியேயிருந்தது சிவராஜயோக நிஷ்டை கூடும் நிலை, 'தனியேயிருப்பதற் கெண்ணினேன் சாமிநீ யறியாததோ' என்றனர், தாயுமானவரும். 64

வாக்கிறந்துநின்ற மவுனமதுகிட்டாதோ
தாக்கிறந்துநிற்குமந்தத் தற்சுத்திகிட்டாதோ.

பொ-ரை. பேச்சற்ற நிலையாகிய மவுனநிஷ்டை உண்டாகா தோ, பிரபஞ்ச சம்பந்தமில்லாது நிற்கும் ஒப்பற்ற சுத்தமாந்தன் உண்டாகாதோ.

கு-ரை. மனோவாக்குக்காயங்களால் உண்டாகும் பிரபஞ்ச சேஷ் டைகளைக் கடந்து அந்தர் முகமாக விருந்துசெய்யும் தியானம் மவனநிலை விவகாரத்திசையிலேயே சதாகால மிருக்கினும் அதிற் பற்றி யிருக்குந்தன்மை தற்சுத்தி. 65

வெந்துயரைதீர்க்குமந்த வெட்டவெளிகிட்டாதோ
சிந்தையையுந்தீர்க்குமந்தத் தேறலதுகிட்டாதோ.

பொ-ரை. கொடிய துன்பத்தினை நீக்குமந்தச் சிதாகாய முண்டாகாதோ, எண்ணிய எண்ணத்தை முடிக்குமந்த திருவருட்டேன் உண்டாகாதோ.

கு-ரை. வெட்டவெளியாவது சிதம்பரகசியம். அது தரிசித்தார்க்கு வெந்துயர் நீங்குமென்பதாம் சிவனடியார்கள் சிந்தையில் திருவருள் தேன்போலினிக்குமாகலின் 'தேறல்' என்றனர். 66

ஆண்வடியார்க் கடிமைக்கெனக்கிட்டாதோ
ஊனமறவென்னை யுணர்த்து வித்தல்கிட்டாதோ.

பொ-ரை. தேவரீருக்கான சிவனடியார்கட்கு அடிமைபூண்டு வாழும்படி உண்டாகாதோ குற்றமற அடியேற்குத் திருவருளைத் தெரிவித்தல் உண்டாகாதோ.

கு-ரை. அடியார் கடிமையாய வாழ்தலோர் சிறந்த சாதனமானதால் 'அடிமைகொள்' என்றார். 'அறிவித்தாலன்றி அறியா உளங்கள்' என்றதற்கேற்பத் திருவருளைக் கூட்டிவைக்க வேண்டுமென்பார், 'உணர்த்துவித்தல்' என்றனர் 67

என்னென்று சொல்லுவண்டா வென்குருவேகேளடா
பின்னையெனக்குநீ யல்லாற்பிறிதில்லையே.

பொ-ரை. அடியேனை யடிமையாக வாட்கொண்ட ஆசாரியனே (எனது துன்பமனைத்தினையும்) என்னவென வெடுத்து விசாரிப்பேன், தேவரீரையல்லாமல் வேறு எனக்குத்துணை ஏது.

கு-ரை. அனுபவிக்கும் துன்பம் சிறிதாகவிருக்கின் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பிக்கக்கூடும், அளவில்லாத துன்பத்திற் கட்டுப்பட்டுக் கிடத்தலின் 'என்னென்று சொல்லுவன்' என்றனர், தேவ

நீர் சந்நிதானத்தில் விண்ணப்பித்தால் பரிகாரமுண்டேயன்றி வேறொருவரிடத்திற் சொல்லியதிற் பிரயோசனமென்னவென் பார். 'நீயல்லாற் பிறிதில்லையே' என்றனர். 68

(கன்னிவனநாதா கன்னிவனநாதா)

பொ—ரை. கன்னிவனமென்று சொல்லப்படுகிற மதுரையின் கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானே!

அன்னவிசாரமது வற்றவிடங்கிட்டாதோ
சொன்னவிசாரந் தொலைந்தவிடங்கிட்டாதோ.

பொ-ரை. ஆகாரவிஷயமாக விளைகின்ற விசாரமொழிந்த நிலையும், பொன்னைத்தேடியலைகின்ற விசாரமொழிந்த நிலையும் எனக்கு வாராதோ.

கு-ரை. இன்றியமையாது விளையும் பசியும் அதனைப் பரிகரிக்கப் பொன்னும் தேடியலைகின்றதாகிய முயற்சியுமற்ற நிலையே வேண்டுமென்பதாம். 69

பொ—ரை. பிரபஞ்சமுமாக விளையும் விசாரம் நீங்கிய நிலையும் மலக்கூட்டத்தினையொத்த மாதர்களினின்று நீங்கிய நிலையும் வாராதோ.

கு-ரை. உலகசம்பந்தமாக வலையும் முயற்சியும், மாதர்கள் சாவகாசமும் நீங்கின் மவுனநிலையும் பேரின்பவிச்சையும் உண்டா மென்பதாம். 70

உலகவிசார மொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
மலக்குழுவின்மின்னார் வசியாதுங்கிட்டாதோ.

ஒப்புவமைபற்ரே டொழிந்தவிடங்கிட்டாதோ
செப்புதற்குமெட்டாத தெளிந்தவிடங்கிட்டாதோ.

பொ-ரை. சாமானம், திருட்டாந்தம், பந்தம் இவை நீங்கிய நிலேயும், வாக்கினுற் சொல்லுதற் கரிதாகிய சந்தேகமற்ற நிலேயும் வாராதோ.

கு-ரை. திருவருளினுக்குச் சமானமுதலிய எந்தவகையினும் இல்லேயென்பார் 'ஒப்புவமைபற்ரே டொழித்தவிடம் எனவும், வைகரிவாக்கிற் கெட்டாதென்பார் 'செப்புதற்குமெட்டா' எனவும் கூறினர். 71

வாக்குமனுதீத வகோசரத்திற்செல்லவெனேத்
தாக்குமருட்குருவேநின் ருளினேக்கேயான்போற்றி.

பொ-ரை. வாக்கினுக்கும மனத்தினுக்கும் எட்டாதவிடத்தில் அடையும்படி அடியேனேக்கூட்டிவைத்த திருவருட் சொரூபமாகிய ஆசாரியனே தேவரீர் இரண்டுதிருவடிக்கே துதிசெய்கின் றேன்.

கு-ரை. சிவபோக நிலேயானது ஆசாரியன் திருவருளே முன்னிட்டேயடைத்ததொன்ருகலினுலும், அத்திருவருளினிலேயானது வைகரிவாக்கினுலும், தற்போதமனத்தினுலும் சொல்லுதற்கூடாதாகையினுலும் அவ்வரிய நிலேயைக் கூட்டிவைத்தார்க்கு நன்றி காட்டுவார் 'போற்றி' என்றனர். 72

பட்டினத்தார் முதல்வன்முறையீடு.

முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்
மகடூஉ முன்னிலையாகத் திருவாய்மலர்ந்த
அருட்புலம்பல்.

ஐங்கரனைத்தெண்டனிட்டே னருளடையவேண்டுமென்று
தங்கரமல்வந்தொருவன்றற்சொரூபங்காட்டியெனைக்

பொ-ரை. திருவருளினைப் பெறவேண்டுமென்று ஐந்துதிருக் கரங்களுடன் கூடிய விநாயகக்கடவுளை வணங்கினேன், தாமதி யாமல் 'முதல்வன்' எழுந்தருளிவந்து தனது சொரூபத்தினைத் தரி சிப்பித்து *அடியேனை.

கு-ரை. திருவருளினையடைதற்குப் பிரபஞ்சமுகமாக விக் கினம்வாராதபடி விநாயகரை வணங்கியவுடன் முதல்வன்றரிசனம் கிடைத்ததென்பார் 'சொரூபங்காட்டி' என்றனர். 1

கொள்ளைப்பிறப்பறுக்கக் கொண்டான் குருவடிவம்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

பொ-ரை. கூட்டமாகிய சென்மங்களையொழிக்க ஆசாரிய மூர்த்தங்கொண்டு வஞ்சகமாயுள்ள புலன்களை வெல்லுதற்கேது வாய் வந்தனன்.

கு-ரை. முந்தியெடுத்துள்ள பிறப்புகட்கு அளவிலவென்பார் கொள்ளைபிறப்பு, என்றனர் ஆசாரியர். தரிசனத்தால் இந்திரியங்க ளின்சேஷ்டையொடுங்குமென்பார். 'கள்ளப்புலனறுக்க' என்றனர்.

ஆதாரமோராறு மைம்பத்தோராகூரமும்
சூதானகோட்டையெல்லாஞ் சுட்டான்றுரிசறவே.

(பொ-ரை.) ஆறுதாரங்களையும் அவ்வாராதாரங்களிலுள்ள ஐம்பத்தோரெழுத்துகளையும் அவ்வாதார கோணங்களையும் ஆகிய எல்லாவற்றையும் ஆசாரியன் தனது நேத்திரத்தால் ஒழித்தனன்.

(கு-ரை.) ஆறுதாரமாவன:—மூலாதாரம், சுவாதிட்டானம், மணிபூரகம், அனாகதம், விசுத்தி, ஐம்பத்தோரட்சரமாவன—அவ்வவ்வாராதாரங்களிலுள்ள எழுத்துக்கள். கோட்டையாவன—அவ்வாதாரங்களின் கோணங்கள்.

மெத்தவிகாரம் விளங்கும்பலபலவாம்
தத்துவங்களெல்லாந் தலைகெட்டு வந்ததடி.

(பொ-ரை.) ஆசாரியன் அனுக்கிரகித்ததனால் பற்பல விகாரங்களைச்செய்யும் பற்பலவாம் தத்துவங்களெல்லாம் யொடுங்கிவிட்டன.

(கு-ரை.) ஆசாரியர் உபதேசத்தெளிவினால் தத்துவங்களின் உண்மையினை விசாரிக்க அவை சடமென நிச்சயித்தவுடன் அவற்றால்விளைந்த காரியப்பாடு நின்றுவிட்டன என்பார் 'தலைகெட்டுவந்தது' என்றனர். 4

என்னோடுபிறந்தா ரெல்லாரும்பட்டார்கள்
தன்னந்தனியேதரித்திருக்கமாட்டேனடி.

(பொ-ரை.) அடியேனுடன் பிறந்தவர்களாகிய தத்துவங்கள் எல்லாரும் நீங்கினர்கள் இனி நான் தனித்திருந்து வாழேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மா தேகமெடுத்தபொழுதே தத்துவங்கூடினவாகலின் 'உடன்பிறந்தார், என்றனர் ஆசாரிய ரனுக்கிரகத்தால்

தத்துவங்களின் சேஷ்டை யொழிந்ததென்பார் எல்லாரும் பட்டார்கள் என்றனர்.

எல்லாரும்பட்டகள மென்றுதொலையுமடி
சொல்லியழுதாற் றுயரமெனகாறுமடி.

(பொ-ரை.) எல்லாத் தத்துவங்களும் ஒடுங்கிய இடம் எங்ஙனின் நீங்கும்,எனது துன்பங்களை வாயாரச்சொல்லியழுதால் என் றுயரமொழியும்.

(கு-ரை.) தத்துவங்கள் காரியப்படாமல் நிற்க வாய்ந்த உடலைக் 'களம்'என்றனர். அவ்வுடல் அங்ஙனமேயிருக்கின் ஒருக்கால் மறுபடியும் அவ்வுடல் ஏதுவாகத் தத்துவங்கள் காரியப்படுமென்பார் 'களமென்று தொலையும்' என்றனர். 6

மண்முதலாமைம்பூத மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி [டி
விண்முதலாமைம்பொறிகள் வெந்துவிழகண்டேண்

(பொ-ரை.) மண், நீர், தீ, காற்று, வெளி யனைத்துமாகிய பூதங்கள் தம் காரியங்களிற் குறையவும், சுவை, ஒளி, ஊறு,ஓசை நாற்றம் ஆகிய புலன்களின் சேட்டைக ளொடுங்கவும் தரிசித்தனன்.

(கு-ரை.) ஆசசாரியர் எதிரிட்டு அனுக்கிரகித்த உபதேசித்ததினுல் பஞ்சபூதங்களின் விகாரமும், ஐம்புலன்களின்சேட்டையும் நீங்கினவென்பார். 'மாண்டுவிழ' 'வெந்துவிழ' என்றனர். 7

நீங்காப்புலன்களைந்து நீறாகவெந்ததடி
வாக்காதியைவரையு மாண்டுவிழக்கண்டேண்டி.

(பொ-ரை.)எக்காலத்தும் நீங்குதற்கரிய மெய், வாய், கண் மூக்கு, செவி ஆகிய ஞானேந்திரியங்களும்,வாக்கு, பாதம், பாணி

பாயுரு, உபத்தம் ஆகிய கன்மேந்திரியங்களும் 'தத்தம் தொழில் களினின்றும்' நீங்கின.

(கு-ரை.) ஆச்சாரிய ரனுக்கிரகத்தால் விசாரித்தகாலத்து இந்திரியங்களின் செயலனைத்தும் நீங்கின என்பார். 'நீறாக' மாண்டு விழ என்றனர். 8

மனக்கரணமத்தனையும் வகைவகையேபட்டழிய
இனக்கரணத்தோடே பெருந்துவிளக்கண்டேண்டி.

(பொ-ரை.) மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் அவ்வளவும் கிரணமாக ஒழியவும், இவைகட்கு உபகரணமாக விருந்தனவும் அழிந்துவிடத் தரிசித்தேன்.

(கு-ரை.) அந்தக் கரணங்களும் அவை விளைதற்கேதுவாகிய வாக்கு, காயங்களும் தத்தம் தொழிலற்றுக் கிடந்தனவென்பார், 'பட்டழிய' 'விழ' என்றனர்.

ஆத்துமதத்துவங்கள் அடுக்கழியவெந்ததடி
போற்றும்வகையெப்படியோ போதமிழந்தானே.

(பொ-ரை) ஆன்மதத்துவங்கள் இருபத்து நான்கும் தமது வரிசையழிந்தன. இனித் தற்போதத்திற் கெட்டாத சிவபெரு மானை எத்தும்வித மெங்ஙனமோ அறிகிலேன்.

(கு-ரை.) ஆன்ம தத்துவங்களாவன—ஞானேந்திரிய மைந்து, கன்மேந்திரியமைந்து, அந்தக்கரணம் நான்கு, தன்மாத்திரை ஐந்து, பூதமைந்து. 10

வித்தியாதத்துவங்கள் வெந்துவிழக்கண்டேண்டி
சுத்தவித்தையைந்தினையுஞ் சுட்டான்றரிசறவே.

(பொ-ரை.) வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும் வெந்துவிடவும் சுத்ததத்துவம் ஐந்தும் அங்ஙனமேயாகவும் ஆசாரியமூர்த்தி தீட்சையினால் எறித்தனன்.

(கு-ரை.) வித்தியாதத்துவமாவன—கலை, காலம், நியதி, வித்தை, ஈச்சுரம், சாதாக்கியம், சத்தி, சிவம். 11

மூன்றுவகைக்கிளையு முப்பத்தறுவரையும்
கொன்றுவிழச்சுட்டுக் கருவேரறுத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) மூவிதபாகுபாடமைந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்களும் முற்றும் செயலற நாசமாக்கினன் ஆசாரியன்.

(கு-ரை.) மூவகையாவன—ஆன்மதத்துவம், வித்தியாதத்துவம், சுத்த தத்துவம், இவையினியொருக்காலுந் தலையெடாதபடி அனைத்தையும் அடியோடே ஆசாரியன் களைந்துவிட்டனனென்பார் 'கருவேரறுத்தான்' என்றனர். 12

குருவாகிவந்தானே குலமறுக்கவந்தானே
உருவாகிவந்தானே வுருவழிக்கவந்தானே.

(பொ-ரை.) ஞானாசிரியனாகி எழுந்தருளினனே, குலப்பற்றினையொழிக்க வெழுந்தருளினனே, சகலவடிவங்கொண்டெழுந்தருளினனே, எனது உடற்றொடிப்பையொழிக்க வெழுந்தருளினனே, அறியேன்.

(கு-ரை.) நிஷ்களமாகிய சிவம் சகளவடிவங்கொண்டு எழுந்தருளின் குலத்தின்கண்ணே விளையும் பெறும்பற்றும் தூலதேகச செயலும் ஒழியுமென்பதாம். 13

கேடுவருமென்றறியேன் கெடுமதிகண்டோற்றாமல்
பாடுவருமென்றறியேன் பதியாண்டிருந்தேண்டி.

(பொ-ரை.) அறிவீனத்தினால் நான் சிந்தியாதிருந்ததவினால் இனி வருகின்ற கெடுதினைப்பற்றித் தேர்ந்தேனில்லை பூமியினை நம்பி அதனையனுபவித்திருந்தேனே யல்லாமல் துன்பம் வருமெ ன நினைத்தேனில்லை.

(கு-ரை.) அவ்வவ்வமயம் எனக்கு உண்டாயிருந்த செல்வச் செருக்கினால் பின்னால் வரும் துன்பத்தினைப்பற்றிச் சிறிதுஞ் சிந் தித்தேனில்லை என்பார் 'கெடுமதி கண்ணுக்குத் தோற்றாது' என் னும் பழமொழியை யுபயோகப்படுத்தினர். 14

எல்லாரும்பட்டகளை மின்னவிடமென்றறியேன்
பொல்லாங்குதீர்க்கும் பொறியிலியைக்கண்டேண்டி

(பொ-ரை.) எல்லாத் தத்துவங்களும் ஒடுங்கிய உடலானது இன்னவிதமாயிற்றென்பதனை யறியேன், வினையினையொழிக்கும் சிவபெருமானைத் தரிசித்தேன்.

(கு-ரை.) தத்துவங்களனைத்தும்ஒடுங்கிய அவசரத்திலே உட லானது தோன்றாது சிவபெருமானே தோன்றினனென்பார்பொ றியிலியைக் கண்டேன் என்றனர். 15

உட்கோட்டைகுள்ளிருந்தா ரொக்கமடிந்தார்கள்
அக்கோட்டைகுள்ளிருந்தா ரறுபதுபேர்பட்டார்கள்.

(பொ-ரை.) உள்கோட்டையாகிய தேசத்தினுள்ளேயிருந்தா ர்கள் எல்லாருமொழிந்தார்கள் 'அன்றியும்' அத்தேகத்திலேயே வாழ்ந்த அறுபதுபேர்களு மிறந்து பட்டனர்.

(கு-ரை.) உட்கோட்டைக்குள்ளிருந்தார் முப்பத்தாறுதத்து வங்கள் அத்தத்துவங்களுடனேயிருந்தார் மற்றைய அறுபது தத் துவங்கள் முப்பத்தாறும் காரணதத்துவங்கள். அறுபதும் காரிய தத்துவங்கள். ஆகத்தொண்ணூற்ருறு. 16

ஒக்கமடிந்ததடி ஊடுருவவந்ததடி
கற்கோட்டையெல்லாங் கரிக்கோட்டையாச்சுதடி

(பொ-ரை.) தத்துவங்களனைத்தும் ஒன்றுசேரமடிந்தது அ வையாவும் சாம்பலாயின, இங்ஙனமாகவே கருங்கல்கோட்டையி னை யொத்திருந்ததும், கரிக்கோட்டைக்குச் சமானமாயது.

(கு-ரை.) தேகமானதுதொண்ணூற்ருறுதத்துவங்களுட்னே கூடி விளங்கிப்பலமானகோட்டைபோன்றிருந்தது. அத்தத்துவங் களழியவே அத்தேகம் அற்பமாய் விளங்கியதென்பார் கற்கோட் டை 'கரிக்கோட்டை' என்றனர். 17

தொண்ணூற்றறுவரையுஞ் சுட்டான்றுரிசறவே
கண்ணீறுபட்டதடி கருவேரறுத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) தொண்ணூற்ருறு தத்துவங்களையும் குற்றமற எறித்தான். (அதனுல்) நீருகிவிட்டது இனியுண்டதற்கும் ஏது வில்லாமற் செய்தனன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன், பிறப்பினுக்கேதுவாகிய தொண்ணூற் ருறு தத்துவங்களின் காரியப்பாட்டினை யழிக்கவே இனி வேறு உடலெடாதிருப்பதற்கும் ஏதுவாயிற் றென்பதாம். 18

ஓங்காரங்கெட்டதடி வுள்ளதெல்லாம்போச்சுதடி
ஆங்காரங்கெட்டதடி யடியோடறுத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) ஓங்கார சத்தத்திற் கேதுவாகிய நாதமானது குறைந்தது அந்நாதத்தின் சம்பந்தமான எல்லாத்தத்துவங்களும் போயின. (அன்றியும்) ஆங்காரதத்துவமும் ஒழிந்தது அதற்காதாரமாயதும் நீக்கினன்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சவிவகாரங்கட்கு முக்கியவாதாரமாகியசத்தத்திற்கு உற்பத்தியோங்காரசொரூபமாகிய நாத தத்துவமாகலின் அதுகேட்டதென்றும், அச்சத்த சம்பந்தமாக அபாகலைஞான விவகார நீங்கியதென்பார் 'உள்ளதெல்லாம்போச்சு' எனவும் விபரீதகுணங்கட்கேதுவாயது ஆங்கார தத்துவமாகலின்அதுகெட்டதெனவும் கூறினர். 19

தரையாங்குடிலைமுதல் தட்டுருவவெந்ததடி
இரையுமனத்திடும்மை யெல்லாமறுத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) பூமியினைப்போல எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரமாகிய சுத்தமாயை முதலாகிய தத்துவமனைத்தும் ஒடுங்கியது, விவகாரம் செய்துகொண்டேயிருக்கும் மனத்துன்பமனைத்தும் நீங்கியது.

(கு-ரை.) சகல தத்துவக்காரியப்பாட்டிற்கும்ஆதாரமாயிருப்பது மாயையாகலின் அதனை 'தரை' என்றனர் பிரபஞ்சமுமாகப் பேசுவதனைத்திற்கும்காரணமனமாகலின் 'இறையுமனம்' என்றனர். 20

முன்னை வினையெல்லாம் முழுதுமறுத்தாண்டி
தன்னையறியவே தானொருத்தியானேனண்டி.

(பொ-ரை.) பூர்வ சென்மவினை யனைத்தினையும் நீக்கினன் பின்னர் ஆன்மாவாகிய வென்னை நான் தெரிந்துகொள்ளவே நான் தனித்திருந்தனன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் முன்னை வினையாகிய சஞ்சிதத்தினை யொழிக்கவே இச்சென்மத்தி லனுபவிக்கவேண்டியவினையொன் றுமின்றி ஆன்மாவாகிய நான் தனித்துவிட்டேன் என்பார் 'ஒருத்தியானேன்' என்றனர். ஒருத்தியென்றது சிவபெருமானை நாயகனாகக்கொண்ட அவசரத்தில்.

என்னையேநானறிய விருவினையுமீடழித்துத்
தன்னையறியத் தலமெனக்குச்சொன்னாண்டி.

(பொ - ரை.) ஆன்மாவாகிய என்னையே நான் தெரிந்துகொள்ள நல்லவினையினையும் தீவினையினையும் கெடுத்துச் சிவபெருமானைத் தெரிந்துகொள்ளுமிடமெனக்கு உபதேசித்தான்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் வினைக்கட்டறுத்து ஆன்மாவாகிய என்னையும் பரமான்மாவாகிய முதல்வனையும் அறிந்துகொள்ளும்படி அனுக்கிரகித்தருளினன்.

தன்னையறிந்தேனண்டி தனிக்குமரியானேனண்டி
தன்னந்தனியே தனியிருக்கும்பக்குவமோ.

(பொ-ரை.) சிவபெருமானாகிய ஆன்மநாயகனைத் தெரிந்தேன் உடனே யவனையனுபவிக்கும் பக்குவமடைந்தேன் இனி நான் தனித்திருக்கும் பக்குவமுண்டானது போலும்.

(கு - ரை.) கன்னிப்பருவமுடையபோது எல்லாருடனும் கூடி ஆடிக்கொண்டிருந்த பெண், பக்குவமடைந்து நாயகனை யெதிர்கொண்டபின் யாரோடுங்கலவாது தனித்திடுவாள்போல,அறியாமை,மேலிட்ட காலத்து பலதெய்வ வழிபாடு கொண்டிருந்த

அறிவடைந்து சிவபெருமானைத் தரிசித்தபின் தனியோ நிஷ்டை கூடினனென்பார் 'தனியிருக்கும் பக்குவமோ' என்றனர். 23

வீட்டிலொருவரில்லை வெட்டவெளியானேனண்டி
காட்டுக்கெறிந்தநிலா கனவாச்சேகண்டதெல்லாம்.

(பொ-ரை.) வீடாகிய உடலில்ஒருதத்துவமுமில்லையாகி வெறுவெளியாயினமையின், 'பிரபஞ்ச முழுவதும்' காட்டின் கண்ணே எரித்த நிலவினையொத்தும், நித்திரையிற்கண்ட கனவினையொத்தும் விளங்கியது.

(கு-ரை.) பிரபஞ்ச முகமாகவிருந்து அனுபவித்த போகமனைத்தும், தத்துவங்களின் சேஷ்டையொடுங்கவே யாவும் பொய்யாகத் தோன்றினவென்பார். காட்டு நிலாவாகவும், கனவாகவும் ஆயிற்றென்றார். 24

நகையாரோகண்டவர்கள் நாட்டுக்குப்பாட்டல்லவோ
பகையாரேகண்டவர்கள் பார்த்தாருக்கேச்சல்லவோ.

(பொ-ரை.) என்னுடைய துறவினைக் கண்டவர்கள் 'சிலர்' சிரியோரே, நாடனைத்தும் பேச்சாக முடியாதோ, சிலர் பகைகொள்ளார்களோ,நேரேபார்த்தவர்கட்குப் பழிப்பாக முடியாதோ.

(கு-ரை.) நிடேசன் அபார செல்வத்தினைவிட்டு துறவடைந்தமாத்திரத்தில் துறவினருமையினை யறியாச் சாமானியர் சிலர் நகைக்கவும், சிலர் வாயில் வந்தவாறு பேசவும், சிலர் பகைகொள்ளவும், சிலர் ஏசவும் இடமுண்டாயிற்றென்பதாம். 25

இந்நிலைமைகண்டாண்டி யெங்குமிருந்தாண்டி
கன்னியழித்தாண்டி கற்பைக்குலைத்தாண்டி.

(பொ-ரை.) இப்பக்குவ நிலைமையினை யுணர்ந்து, சர்வ வியாபகமாயிருந்த முதல்வன் (நாயகனு யெழுந்தருளிவந்து) கன்னிப் பருவத்தைக் கெடுத்துக் கற்பினை நீக்கினன்.

(கு-ரை.) கன்னிகருத்தலாவது ஆன்மநாயகியுடன் சிவபெருமானாகிய நாயகன் கலந்து சிவானந்த இன்பத்தினை விளைவித்தலாம். கற்பைக்குலைத்தலாவது ஏகதேச அறிவுடனிருந்து பாசத்திற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த தன்மையை நீக்கிப் பொதுவான அறிவுத்தன்மைத்தந்து எல்லாவற்றையம் சிவமாகப் பாவிக்கும் நினைவினைக்கூட்டி வைத்தலாம். 26

கற்புகுலைத்தமையும் கருவேரறுத்தமையும்
பொற்புகுலைத்தமையும் போதமிழந்தமையும்.

(பொ-ரை.) கற்பினை நீக்கினமையும், பிறப்பினை யொருத்தமையும், அழகைக் கெடுத்தமையும், அறிவினையிழந்தமையும்.

(கு-ரை.) ஆசாரியானுக்கிரகத்தினால் ஏகதேச அறிவுபொது அறிவாக விளங்கியது, இனிச்சென்மமெடாதபடிசெய்தது இலவுகிக கோலமாறியது. தற்போதமிழந்தது என்பதாம். 27

என்னைவினைவருமோ வின்னமெனக்கென்றறியேன்
சொன்னசொல்லெலாம் பலித்ததடிசோர்வறவே.

(பொ-ரை.) நடந்ததுபோக இனிமேலும் என்னென்ன துன்பம் உண்டாகுமோ நானறியகில்லேன், 'ஆனாலும்' எனது ஆசாரி

யன் சொன்ன சொல்லெல்லாம் தவறாமல் பலித்துவருதலினால் வினை வராதென்று நம்பிக்கையுண்டு.

(கு-ரை.) ஒருக்கால் ஏதாவது இனி துன்பம் விளையுமோவெனச் சந்தேகிக்கினும், ஆசாரியர் அனுக்கிரகவார்த்தை இதுகாறும் பிரத்தியட்சமாகப் பலித்து வருதலினால் அவர் வாக்கின்படி யாதொருவினையும் வாராதென்றே தீர்மானிக்கின்றேனென்பதாம்.

> கங்குல்பகலற்றவிடத்தே காட்டிக்கொடுத்தாண்டி
> பங்கமழிந்தாண்டி பார்த்தானைப்பார்த்திருந்தேன்.

(பொ-ரை.) இரவும் பகலுமில்லாத இடத்திலே என்னைச்சேர்ப்பித்தான், மலத்தினை யொழித்தான், இங்ஙனஞ்செய்யவே என்னைப்பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானையே நானிப்போது பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

(கு-ரை.) கங்குல் பகலற்ற இடமாவது கேவல சகலமற்றவிடம், காட்டிக்கொடுத்தல் திருவருளைக் கூட்டிவைத்தல், பங்கமழித்தல் ஆணவத்தை நீக்கல், பார்த்தானைப் பார்த்தலாவது மலத்தடிப்பால் தனக்குநேரே பிரத்தியட்சமாகக் காணாது தன்னில் மறைந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த சிவபெருமானை இப்போது மலமொழியப்பெற்று நேரே தெரிசித்தலாம். 29

> சாதியிற்கூட்டுவரோர் சாத்திரத்திற்குள்ளாமோ
> ஓதியுணர்ந்ததெல்லா முள்ளபடியாச்சுதடி.

(பொ-ரை.) இனிக்குலத்தினில்கூட்டிக்கொள்ளுவார்களோ இப்போது ஏற்பட்ட நடக்கை சாத்திரத்திற் சொல்லப்பட்டது தானோ, படித்துத்தெரிந்தவையெல்லாம்உண்மையாகவிளங்கியது

(கு-ரை.) எல்லார் வீட்டினிலும் இறக்கத் துணிந்துகொண் டமையின் சாதியில் கூட்டுவரோ எனவும், நன்மை தீமையிழுந்து நடக்கின்றவொழுக்கம் சாத்திரசம்மதமாமோவெனவும்;முந்தியே படித்து அறிந்த யாவும் அனுபவத்தில் விளங்கியது என்பதாம்.

என்னகுற்றஞ்செய்தேனோ எல்லாருங்காணாமல்
அன்னைசுற்றமெல்லா மறிவாரோவப்புவியில்.

(பொ-ரை.) நான் உலகின்கண்ணே யாவருமறியாதபடி என் னதீமைகள் செய்திட்டேனோ அத்தீமைகள் என்னுடனிருந்தாய் முதலிய உறவினரெல்லா மறிந்தாரோ.

(கு-ரை.) நான் இல்லறத்திலே கட்டுப்பட்டிருந்த காலத்தில் பிரபஞ்ச போகவிச்சையால் செய்திருந்த பாவங்கட்கு அளவில்லை என்பதைத் தெரிந்த சுற்றத்தினர் இப்போது எடுத்துத்தூற்ற முன்வருவர் என்பதைக் குறிப்பாக விளக்கினர். 31

கொன்றாரைதின்றேனோ தின்றாரைகொன்றேனோ
எண்ணாதெல்லாமெண்ணு பிச்சைமறந்தேனோ.

(பொ-ரை.) என்னைக்கொன்றவரை நானொருக்கால் புசித் தேனோ, என்னைப்புசித்தவரை நானொருக்கால் கொன்றேனோ, செய்த தீமைகளை யெண்ணி யெண்ணி வருந்தும் தன்மையைச் செய்யாதவ னாயினேனோ.

(கு-ரை.)எந்தச்சீவன் ஒருகாலத்தில் என்னைக் கொன்றதோ அந்தச்சீவனை நானும் ஒருகாலத்தில் கொன்று தின்றிருப்பேன், எந்தச்சீவன் என்னையொரு காலத்தில் தின்றதோ அந்தச்சீவனை

நான் கொன்றிருப்பேன் இங்ஙனம் செய்தபின்னர் இத்தீமைக்கா கவிரங்கினேனுமில்லை யென்பதாம். 32

சாதியிற்கூட்டுவரோ சமயத்தோரெண்ணுவரோ
பேதித்துவாழ்ந்ததெல்லாம் பேச்சுக்கிடமாச்சுதடி.

(பொ-ரை.) யாதாமொரு சாதியிலென்னையேற்றுக்கொள்ளு வரோ, யாதாமொரு சமயத்தினனென வென்னைக் கொள்ளுவ ரோ இன்னசமயம் இன்னசாதியென்று பாராட்டி யனுபவித்தவெ ல்லாம் பேச்சுக்கிடமாயதே யொழிய வேறு பிரயோசனமில்லை.

(கு-ரை.) எல்லாச்சாதியரினும் நானுயர்ந்தசாதி யெனவும், மற்றைச் சமயத்தினரைக் காட்டிலு நானுண்மைச் சமயத்தவனெ னவும் ஏகதேசப்படுத்தி வாழ்ந்த வாழ்வனைத்தும் பெரியோர்கள் இழிவாகப்பேசுதற்கு இடமாயதேயன்றி யாதொரு பிரயோசன மும் விளைந்ததில்லை யென்பதாம். 33

கண்டார்க்குப்பெண்ணல்லவோ காணார்க்குகாமமடி
உண்டார்களுண்டதெலா மூணல்லதுண்பர்களோ.

(பொ-ரை.) உண்மையினைக் கண்டவர்க்கு உண்மையினைக் காணுதநான் பெண்டன்மையலவோ, அனுபவியாதவர்கட்கே இ சசையுண்டாகும். அனுபவிப்பவர்கள் அனுபவிப்பதெல்லாம் பிரா ரத்துவ உணவல்லாது வேறுவகையில் அனுபவிப்பரோ

(கு-ரை.) உண்மையினை விசாரித்துத் தேர்ந்த பெரியோரே ஆண்பிள்ளையெனவும், அங்ஙனம் விசாரியாதார் ஆணயினும் பெ ண்மைத் தன்மையுடையவரே யெனவும், மாதர்சுக மனுபவியாத

வர்கட்கே இன்பமதிகரிக்கு மாறுபோல, திருவருளினை யடையா தவர்கட்கே மோட்சதாகமாகிய விச்சையதிகமாமெனவும்,உலகத் திலொவ்வொருவரு மனுபவிப்பது பிராரத்துவத்திற்குத்தக்கபடி யேயல்லது வேறில்லையெனவும் கூறியபடியாம். 34

கொண்டார்கள்கொண்டதெல்லாங் கொள்ளாதார்கொள்ளுவ
விண்டவர்கள்கண்டவரோ கண்டவர்கள்விண்டவரோ. [ரோ

(பொ - ரை.) ஆசாரியனிடத்துப் பெற்றவர்கள் பெற்றபேற னைத்தும் அங்ஙனம பெறாகள் பெறும்பேறுமோ, பேசுபவர்கள் உண்மையறிந்தவரோ, உண்மை யறிந்தவர்கள் வாய்விட்டுப் பேசு வரோ.

(கு-ரை.) நேரே ஆசாரியனிடத்தையடைந்து அவர்பால் பெ ற்ற அனுக்கிரகத்தை மற்றையர் எவ்விதத்தினும் அடையார்கள். பூரணத்திருவருளினிற் றிளைத்தவர்கள் மவுனமுற்றிருப்பார்கள். பெறுதார் பெற்றவரைப்போலப் பேசித் திரிபவரென்பதாம்'கண் டவர் விண்டிலா விண்டவர் கண்டிலர்' என்னும் பழமொழியைக் காண்க. 35

பண்டாயநான்மறைகள் பாடும்பரிசலவோ
தொண்டாயதொண்டருளந் தோற்றியொடுங்குமதோ.

(பொ-ரை) பழமையாகிய நான்குவேதங்கள் பாடுந் தன்மை யுடையதன்றோ, அடிமைபூண்ட அடியார்கள் மனத்தின் கண்ணே தோன்றி அம்மனத்திலேயே யொடுங்கத்தக்கதன்றோ.

(கு-ரை.) சிவபெருமானை வேதங்கள் எக்காலமும் புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டேயிருப்பதே யதன் சுபாவமென்பார் 'பாடும்பரிச லவோ'எனவும், அப்பெருமான் சிவனடியார்கள் இருதயத்திலே

யேதோன்றி அவரிடமே தங்கியிருப்பானென்பார் 'தோற்றியொ டுங்குமதோ' என்றனர். 86

ஓதவரிதோ வொருவருணர்வரிதோ
பேதமறவெங்கும் விளங்கும் பெருமையன்காண்.

(பொ-ரை.) வாக்காலெடுத்துச் சொல்லுதற் கரிதானவனோ, ஒருவர் உணர்ந்துகொள்வதற்கு அருமையானவனோ, அபேதமாக சர்வவியாக்கமாகப் பிரகாசிக்கும் பெருமையினை யுடையவன், 'சிவபெருமான்.

(கு ரை.) எவ்விடத்தும் தோய்வறச் சர்வவியாபியாய் நின்ற பெருமானைத் தற்போத முனைவுகொண்டு ஒருவர் சொல்லவும், ஒருவர் அறியவும் கூடாதென்பதாம். 87

வாக்குமனமுங் கடந்தமனோலயங்காண்
நோக்கவரியவன்காணுண்ணரியனுண்ணியன்காண்

(பொ-ரை.) வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்கு மெட்டாது அடியார்கள் மனத்திலேலயப்பட்டு இருப்பவன். பிரத்தியட்சகாட்சியினுக் காணப்படாதவன், நுட்பமாயறிபவர்பாலும் நுண்மையாகவிளங்குபவன்.

(கு-ரை.) தற்போதமுன்னிட்ட வாக்கினுக்கு மனத்தினுக்கு மெட்டாதவனாயினும், திருவருளை முன்னிட்டறிய மனத்தில் விளங்குபவன், அஞ்ஞானிகள் பார்ப்பதற்குக்கூடாதவன், கூர்ந்து விசாரிக்க, அதிநுட்பமாகவிளங்குபுவன் சிவபெருமானென்பதாம்

சொல்லுக்கடங்கான்காண் சொல்லிறந்துநின்றவன்காண்
கல்லுளிருந்தகனலொளிபோ னின்றவன்காண்.

(பொ - ரை.) சொல்லினிற் கட்டுப்படாதவன்; சொல்லனைத்தும் கடந்தவன், கல்லினுக்குள்ளே பிரகாசிக்கும் அக்கினிப் பிழம்பாய் நின்றவன்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் பாசசாலமாகிய சொற்களினாலே பிரதிபாதிக்கவும் நிர்மாணிக்கவும் முடியாதிருந்தவன், எனவே ஞானிகளுடைய சுயம்புலிங்கமாகவும், ஆங்காங்கு விளங்கியிருப்பவன்.

சுட்டிறந்தபாழ்தனிற் சுகித்திருக்கச் சொன்னவன்காண்
எட்டிலெழுத்தோ எழுதினவன்கைப்பிழையோ.

(பொ - ரை.) ஏகதேசவறிவினால் காணுதற்கரிய சிதாகாயத்தில் சுகமாக வாழும்படி கட்டளையிட்டனன் ஆனால் ஏகதேசவறிவினால் காணலாமெனச சிலநூல்கள் கூறுவது சாமானியர் சிலரெழுதிவைத்த சுவடியின் வார்த்தையோ, உண்மையினையே யெழுதும்போது பிழைபட்டு போய்விட்டதோ, அறியேம்.

(கு-ரை.) சிதாகாயமானது எல்லாவற்றையும் விழுங்கிகொண்டு வியாபகமாக விருத்தலின் சுட்டறிவிற் கெட்டாதென்றனர் அவ்வாகாய அருள்வெளியில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்பார் சொன்னவன்காண் என்றனர். இத்தகைவஸ்து சுட்டுக்கடங்குமெனக் கூறும்நூல் பிரயோசன மில்லையென்பார் 'எழுத்தோ' பிழையோ' என்றனர். 40

சும்மாவிருக்கவைத்தான் சூத்திரத்தைநானறியேன்
அம்மாபொருளிதென வடையைவிழுங்கினண்டி.

(பொ-ரை.) சும்மாவிருக்கும்படி கட்டளை யிட்டானுடைய தந்திரத்தினை யின்னதென நானறியேன். அங்ஙனம்சும்மாவிருக்க

வைத்த உண்மையினைத் தெரிந்துகொண்ட மாத்திரத்தில் என்னைத் தானாக்கிக்கொண்டனன் இது ஆச்சரியம்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் மவுனநிலையிலிருக்கும்படி கட்டளையிட்டதனை நான் முதலில் தெரிந்துகொண்டேனில்லையாயினும் அதனை அனுபவத்தில் கொண்டுவந்துண்மையறிகையில் திருவருள்மயமாக நின்றனனென வியந்து பாராட்டினர். 41

பார்த்தவிடமெல்லாம் பாரமாகக்கண்டேனடி
கோத்தநிலைகுலைத்த கொள்கையறிவேனடி.

(பொ-ரை.) தரிசித்த விடமனைத்தும் சிவமயமாகவிருந்தது தத்துவங்களால் கட்டப்பட்டிருந்த உடனிலை கலைந்த வகையறிந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) 'எங்கும் சிவமொழிய வில்லையவன்றன்னை' என்றதற்கேட்ப ஞானிகட்குப் பிரபஞ்ச முழுவதும் சிவமாந் தன்மையாகத் தரிசன முண்டாகுமாதலின் 'பரமாகக்கண்டேன்' என்றனர். ஆசாரியன் அனுக்கிரகத்தால் தத்துவக்கூட்டத்தின் செயல் இன்னவழியாகப் போயினதென வறியவராமையின் 'கொள்கையறியேன்' என்றனர்.

மஞ்சனமாட்டி மலர்பறித்துச்சாத்தாமல்
நெஞ்சுவெறும்பாழானே னின்றனிலைகாணேனடி.

(பொ-ரை.) அபிடேகம்செய்து புட்பத்தினைப்பறித்து அருச்சிக்காமற் மனத்தினை வீண்பாழாக்கினன், ஆகையினால் பெருமான் எழுந்தருளிய 'உண்மை' நிலையினைக் காணுதவனாயினேன்;

(கு-ரை.) சிவாலயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு மகாபிஷேகம்செய்து நன்மலர்களைக்கொண்டருச்

சித்து வணங்கினர்க்கே மனம் சுத்தமாக மெய்மையாகிய நிலைமை யறிய வேது உண்டென்பதாம்.

பாடிப்படித்திருக்கும் பன்மலர்கள் சாத்தாமல்
ஓடித்திரியாம லுருக்கெட்டுவிட்டேனடி.

(பொ - ரை) பாடவும் படிக்கவும் தெரிந்திருந்தும் நூற்களி ற்குறித்தபடி பல புட்பங்களைக்கொண்டு சிவபெருமானை யர்ச்சிக் காமலும், திவ்யதலங்களுக்கு யாத்திரைசெய்யாமலும் தேகத்தை வீணாக்கினேன்.

(கு - ரை.) சாத்திரங்களைக் கற்றுக்கல்விமானாக விளங்கியும் அசசாத்திரங்களை குறித்தபடி சிவபூசைபண்ணாமலும், புண்ணிய தலங்களுக்குசசென்று தரிசியாமலும் வீணாயினனென்பார் 'கெ ட்டு விட்டேன்' என்றனர். 'மூர்த்தி தலந்தீர்த்தம் முறையாற் றொடங்கினாக்கோர், வார்த்தைசொலச சற்குருவும் வாய்க்கும் பராபரமே' என்றதனாற் காண்க.

மாணிக்கத்துள்ளொளிபோல் மருவியிருந்தாண்டி
பேணித்தொழுமடியார்பேசாப்பெருமையன்காண்.

(பொ-ரை.) மாணிக்கத்தின் கண்ணே பிரகாசிக்கும் ஒளியி னைப்போல சத்தியிற் றிருமேனிகொண்டு விளங்கினன், அவனை விரும்பி வணங்கும் அடியார்கள் வேறுபிரித்துக் கூறுதற்குக் கூடாதமேன்மை நிலையினையுடையவன்.

(கு-ரை.) மணியும் அதினின்றும் வேறுபிரிக்கக்கூடாத ஒளி யும்போலச் சிவசத்தியாகிய திருமேனிகொண்டு விளங்குபவன் என்பார். 'மாணிக்கத்துள்ளொளி' என்றனர். உண்மைச்சிவனடி

யார்கள் மவுன நிலையிலிருந்து அனுபவிக்கக்கூடிய பதார்த்தம்பரமசிவமென்பார் 'பேசாப்பெருமையன்காண்' என்றனர். 45

அன்றுமுதலின்றளவு மரியாப்பருவமதில்
என்றும்பொதுவா யிருந்தநிராமயன்காண்.

(பொ-ரை.) பிறந்தநாள் முதல் இன்றையவரையில் என்னை தானறியாத காலமுழுவதும் 'சிவபெருமான்' என்னிடத்து அத்துவிதமாகயிருந்த நிராமயனுவன்.

(கு-ரை.) ஆன்மாவுடன் பரமான்மா எந்நாளும் அத்துவிதமாகவிருந்துகொண்டிருப்பா னெனவும், அங்ஙனமிருக்கிலும் அப்பெருமான் அவரவர்கள் கன்மதிற்குத் தக்கபடி பக்குவா பக்குவங்களைநோக்கித் தோன்றியு மறைதலுமாகவிருப்பனென்பதாம்.

சித்தவிகாரததாலே சின்மயனைக்காணுமல்
புத்திகலங்கிப் புகுந்தேன்பொறிவழியே.

(பொ-ரை.) மனமயக்கத்தாலே ஞானமயனுகிய சிவபெருமானைத் தரிசியாமல் அறிவுமயங்கி ஐம்பொறிவழியே யலைந்தேன்.

(கு-ரை.) மெய்கண்ட சாததிரங்களைவாசித்து உண்மையினைததேராத தன்மையினுல் மனம் கலங்கியதெனவும் அதுகாரணமாகவே பெருமானை யறிதற் கேதுவில்லாமல் போயிற்றெனவும் அங்ஙனம் போகவே மனமானது பிரபஞ்சமுகமாக ஐம்பொறிவழியே சென்றதென்பார் 'புகுந்தேன் பொறிவழியே' என்றனர். 47

பத்தியறியாமற் பாழிற்கவிழ்ந்தேண்டி
ஒத்தவிட நித்திரையென் றொத்துமிருந்தேண்டி.

(பொ-ரை.) சிவபக்தியின்னதெனவறியாமல் மாயாகாரியமா கிய பாழினிலழிந்துகிடந்தேன், சௌக்கியமானவிடத்தில் நித்தி ரையே சுகமென்று தங்கிவாழ்ந்தேன்.

(கு-ரை.) 'பத்திவலையிற் படுவோன்காண்க என்றதனால் பத் தியில்லாதவர்கள் ஒரு பிரயோசனத்தை யடையாமல் நரகத்திலா ழ்வர் என்பார். 'பாழிற்கலந்தேன்' என்றனர். இடம்சுகமாகவாய் ந்தகாலத்தில் நித்திரைசெய்தேனேயல்லது நிஷ்டை கூடினேனி ல்லை யென்பார் 'நித்திரையென் றொத்துமிருந்தேன்' என றனர்.

செத்தாரையொத்தேண்டி சிந்தைதெளிந்தேண்டி
மற்றொருவரில்லையடி மறுமாற்றங்காணேண்டி.

(பொ-ரை.) இறந்த பிணத்தினை யொத்திருந்தேன் சிந்தை தெளிவுகண்டேன், சுட்டியறிதற் கொருவருமில்லை, வார்த்தை சொல்லவரும் வேறு கிடையாது.

(கு-ரை.) தத்துவங்களின் சேஷ்டைகள் பிரபஞ்சமுகமாகச் சிறிதும் சொல்லுதலில்லை யாகையால் 'செத்தாரை யொத்தேன்' என்றனர். ஆசாரியன்பால் கேட்டவற்றையெல்லாம் நன்கு சிந் தித்து உண்மை தெளிந்துகொண்டேனென்பார். 'தெளிந்தேன்' என்றனர். மவுன நிலையோடு தங்கினதால் எனக் கன்னியரும், அன்னிய வார்த்தைகளும் கண்டேனில்லை யென்றனர். 49

கல்வியல்லகேள்வியல்ல கைகாட்டுங்காரணங்காண்
எல்லையளவற்றவடி யெங்குநிறைந்ததடி.

(பொ - ரை.) 'எனக்கேற்பட்ட மவுனநிலை' கல்வியினாலே னும் கேள்வியினாலேனும் கிடைத்தல்ல அது குறிப்பாற்றெரிவி

த்ததினாலே கிட்டியது அவ்வுண்மை அளவுபட்டதன்று எங்கும் பரிபூரண நிலையினையுடையது.

(கு-ரை.) ஆசாரியமூர்த்தியின்சின்முத்திரையுபதேசித்தாலேயே உண்மைநிலை விளங்கிய விட்டமையின்; கைகாட்டுங்காரணங் காண்' எனவும். அவ்வுபதேசத்தால் விளைந்த திருவருள் வியாபகமானது பூரணத்தன்மை வாய்ந்ததெனவும் கூறினர். 50

வாசாமகோசரத்தை மருவிடங்கொண்டாண்டி
ஆருசமிில்லாண்டி யறிவுக்கறிவாண்டி.

(பொ-ரை.) வாக்குக்குளட்டாதயிடத்தினைப்பொருந்தியிருப்பவன் பெருமான் ஆன்மாக்களின் அறிவினுக்கு அறிவாகி எவரிடத்தும் அருசையில்லாதிருப்பவன்.

(கு-ரை.) பெருமான்ஆன்மாக்களின்வைகறிவாக்கினுக்குளட்டாத சிதம்பராகாயத்தில் இருப்பவனெனவும் ஆன்மாக்களின் சிற்றறிவினை யதிட்டித்துக்கொண்டு அவர்கள் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி பிரேரேபித்துத் தான் தாக்கற்று விளங்குபவனாகலின் இடங்கொண்டான், 'ஆருசுமில்லான்' எனவுங்கூறினர். 51

பத்துத்திசைக்கு மடங்காப்பருவமடி
எத்திசைக்குமெங்கு மிடைவிடாதேகமடி.

(பொ-ரை.) பத்துத்திக்குகளிலும் அடங்காதநிலையினையுடையன் ஆகலினாலும் எவ்விடத்தினும் சிறிது இடமில்லாது ஒன்றியிருப்பவன்.

(கு-ரை.) பெருமான் பரிபூரண விலக்கணம் வாய்ந்தவன் ஆகலினாலும் யனைத்தும் அவன்பால் வியாப்பியமுற்றுவிளங்களானும் அவனில்லாதவிடம் சிறிதும்கிடையாது என்றனர். 52

தித்திக்கவூறுமடி சித்தமுடையார்க்குப்
பத்திக்கடலுட் பதிக்கபரஞ்சோதியடி.

(பொ-ரை.) பெருமானிடத்து மனமுடையவர்கட்கு அவர் இருதயத்தில் சுவைப்பொருளாய் விளங்குபவன். அடியார்களுடைய பத்தியென்னும் சமுத்திரத்தில் திளைக்கும் அருட்பெருஞ் சோதி.

(கு-ரை.) சிவத்தியானத்தி லுறைந்தவர்கள் மனத்தின்கண்ணே இன்பசுவையுடன் விளக்கிக்கொண்டிருப்பவனென்பார் 'தித்திக்கவூருமடி' என்றனர். விசேஷபக்தியுடையார்மாட்டு நீங்காது எந்நாளுமுறைபவன் என்பார் 'பத்திக்கடலுட்பரந்த' என்றனர்.

உள்ளுணர்வாய்நின்றவர்த முணர்வுக்குணர்வாண்டி
எவ்வளவுமுள்ளதிலே யேறிக்குறையாண்டி.

(பொ-ரை.) அநேகாகமுகவறிவு வியாபாரத்துடன் கூடியவர்கள் அறிவிலே அறியப்படுவன், அன்பர்கள் மனத்தில் ஒரேபடித்தாகவிருப்பவன்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்சமுகமாகவிஷயங்களைச்செலுத்திப்போகானுபவமுடைவரையில் தோனறாது உண்முகநாட்டம் பெற்றவளவில் நன்குவிளங்குவனென்பார் உணர்வுக்கு உணர்வான் என்றனர். ஆன்மாக்கள் மனத்தில் சிலவிளக்கம் தோன்றுவதும் மறைவதும்போல அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி விளங்கினும் அப்பெருமான் எக்காலத்தும் ஒரேதன்மையாக விருப்பானென்பார். யேறிக்குறையான என்றனர்.

தூருந்தலையுமிலான் ரேற்றமொடுக்கமிலான்
ஆருமறியாமலகண்டமாய்நின்றாண்டி

(பொ-ரை.) அடியும் முடியுமில்லாதவன், உற்பத்தியும் நாச முமில்லாதவன்,ஒருவராலுமறியப்படாதவியாபகமாகவிருப்பவன்

(கு-ரை.) அகண்டிதனானபடியால் அகமுடிகாணுவது அரிது நித்தியனானபடியால் தோற்றமொடுக்கமில்லை சர்வவியாபகனாக லின் ஏகதேசவுணர்வாலறியப்படாதவனென்பதாம். 55

எத்தனையோவண்டத் திருந்தவர்களெத்தனைபேர்
அத்தனைபேருண்டாலும் அணுவுங்குறையாண்டி.

(பொ-ரை.) அளவில்லாத அண்டங்களில் வாழ்கின்ற ஆன் மாக்கள் எத்தனையோ கணக்கிலடங்காதவராவர் அவ்வளவு ஆன் மாக்களும் புசித்தாலும் சிறிதும் குறையாது.

(கு-ரை.) சிவபெருமானுடைய கிருபாசமுத்திரமானது அ ளவுபடா நித்தியத்தன்மையுடையது; இவ்வளவெனக்கணக்கிலட க்கக்கூடாத ஆன்மகோடிகள் அக்கிருபாசமுத்திரத்திற்படிந்து தி ருவருளையனுபவித்தாலும் பரமாணு அளவும் அதுவற்றாது. "பூர ணம்குறையுமோ" என்றனர் தாயுமானவர். 56

வாக்குமனமும் வடிவுமிலான்பொருள்காண்
போக்குவரவுமிலான் பொருவரியபூரணன்காண்.

(பொ-ரை.) வாக்கும், மனதும், உருவமும் இல்லாத வொரு பொருளாயுள்ளவன், போக்குவரத்தில்லாதவன் ஒப்பற்ற பரிபூர ணன்.

(கு-ரை.) தனக்கெனவடிவொன்றில்லாத நிட்களனுய்விளங்குபவன் சிவபெருமானுகலின் வாக்குமுதலியவில்லான் என்றனர் எங்குமொரு படித்தாய் சர்வவியாபகனுகலின் ஏகதேசப் பொருளினைப்போலப் போக்குவரத்தற்றவனென்றனன். 57

காட்சிக்கெளியான்காண் கண்டாலுங்காணுன்காண்
மாட்டிமனம்வைத்தற்கு மாணிக்கத்துள்ளொளிகாண்.

(பொ-ரை.) திருவருட்காட்சியினுக்கு இலேசாக எட்டக்கூடியவன், அங்ஙனம் திருவருளைக்கொண்டு கண்டாலும் பிரத்தியட்சமாக ஊனக்கண்ணினுக்குக் காணுதவன், பெருமைபொருந்தியமனத்தின்கண்ணே தியானித்தார்க்கு மாணிக்கவொளிபோல் பிரகாசிப்பவன்.

(கு-ரை.) திருவருளைக்கொண்டு விசாரிக்கின்ற அடியவர்கட்குமாத்திரம் வெளிப்பட்டுச் சிவபெருமான் காட்சியளித்தருளுவனன்றி மற்றபடி தரிசனங்கொடானென்பார் "காணுன்காண்" என்றனர் அன்பர்மனத்தின்கண்ணே மணிவொளிபோற் விளங்குவானென்பார் உள்ளொளிகாண் என்றனர். 58

வாழ்த்தியவனை வழிப்பட்டால்மன்னுயிர்கள்
தோற்றவரியான்காண் சொல்லிறந்தசோதியன்காண்.

(பொ-ரை.) தற்போதமுனை வால் சொற்களைக்கொண்டு வாழ்த்துதல்செய்து வணங்கினுல் ஆன்மகோடிகட்கு பிரத்தியட்சமாகத்தோற்ற அருமையானவன் பாச்சகால சொற்களுக்கு மெட்டாதசோதி சொரூபமானவன்.

(கு-ரை.) திருவருளை முன்னிட்டு அன்பின்மயலாக விருந்து வாழ்த்துபவர்க்கே காட்சிகொடுத் தருளுவனெனவும், சிவகரணங்களையடைந்த மெஞ்ஞானிகள் வாக்கின்கண்ணெழுந்தசுத்தவைந்தவசொற்களுக்கேசெவி கொடுப்பவனெனவும் கூறுவாராயினர்

ஐயமறுத்தவனை யாராய்வாருண்டானால்
மையகத்தேவந்து மலர்ப்பாதம்வைத்திடுவான்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாக்கட்கு உண்டாகிய சந்தேகத்தினை நீக்கினவனை விசாரித்துணர்வாராகில் சிவபெருமான் பூமியிலே யெழுந்தருளி அவர்கட்கு அவனுடைய திருவடியைச் சிரசில் தரித்தருளுவன்.

(கு-ரை.) மெய்கண்ட நூல்களைப் படித்துப் பதியிலக்கணந் தேர்ந்து உண்மை விசாரிப்பவர்பால் பெருமான் ஆசாரியகோலங் கொண்டுவந் தெழுந்தருளித் திருவடிதீட்சை செய்தருளுவனென்பார் 'பாதம் வைத்திடுவான்' என்றனர். 60

அணுவுக்குமேருவுக்கு மகம்புறமாய்நின்றான்காண்
கணுமுற்றுஞானக் கரும்பின்றெளிவான்காண்.

(பொ-ரை.) அணுவினிடத்தும், மேருவினிடத்தும் உள்ளும் புறம்புமாக வியாபகமாய் எழுந்தருளியவன், கணுமுற்றியுள்ள ஞானமாகிய கரும்பின் தெளிவாகி விளக்கும் சாற்றின் சுவையையொத்தவன்

(கு-ரை.) பரமாணுரூபமாய் அதிநுட்பமான பொருளாயிருக்கினும் மேருமலையினைப்போலப் பெரியவடிவான பொருளாயிரு

க்கினும் பெருமான் அப்பொருள்களில் 'எள்ளின் எண்ணெயைப் போல வியாபித்து நிற்பவனெனவும், ஞானமே சொரூபமாகிய கரும்பினிடத்து ஞேயமான சுவைப்பொருளால் விளங்குபவனெனவும் கூறிப்போந்தார் 61

எந்நாளுமிந்நாளு மிப்படியாயப்படியாய்ச்
சொன்னாலுங்கேளான்காண் சோத்திரத்திற்கொள்ளான்காண்.

(பொ-ரை.) எக்காலத்தும இக்காலத்தும் இவ்விதமெனவும் அவ்விதமெனவும் ஒருவன் கூறினும் கேட்கமாட்டான் தனது காதுகொடான்.

(கு-ரை.) பதியுண்மை விசாரித்துத் தேர்ந்து திருவருளிற் கட்டுப்பட்டுத் தோத்திரம்புரிகின்ற மெய்ஞ்ஞானிகளாகிய சிவனடியார்கட்கேதமது திருச்செவியினைப்பெருமான்சாத்துவரேயன்றி மற்றையரைக் கவனியான் என்பார்'கொள்ளான்காண்' என்றனர்.

ஆத்தாளுக்காத்தாள மப்பனுக்குமப்பனுமாம்
கோத்தார்க்குக்கோத்தநிலை கொண்டகுணக்கடல்காண்.

(பொ-ரை.) தாய்க்குத்தாயாகியும், தந்தைக்குத் தந்தையாகியும் உறவினர்க்கு உறவினராகியும் வாய்ந்த கிருபாசமுத்திரம்.

(கு-ரை.) தன்பால் அன்பூண்டு தன்திருவடி தொழுதுவரும் சிவனடியார்கட்குத் தாயினைப்போல் ஞானமிர்தம் ஊட்டியும், தந்தையினைப்போல் பாசமணுகாதபடி காத்தும், உறவினரைப் போல வேண்டிய வேண்டிய அருளை உதவியும் பெருமான் வருவனென்பதாம்.

இப்போபுதிதோடி யெத்தனைநாளுள்ளதடி
அப்போதைக்கப்போ தருளறிவுந்தந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) இன்றுதான் நூதனமாக வுதித்தவனோ எத்தனை யோநாளாக வுள்ளவனன்றோ அப்பப்போது திருவருள் கொடுப் பவனேயாம்.

(கு-ரை.) "முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப்பழம்பொ ருளாயுள்ளவன்" ஆகலின் பெருமான் அநாதிநித்தியனாக வெழுந் தருளியிருந்து அடிக்கடிபிறந்துவருகின்ற ஆன்மாக்கட்கு அவ்வவ் காலத்தில் அவரவர்கள் கன்மத்தினுக்குத் தக்கபடி திருவருளைக் கூட்டி முடிப்பவனென்றபடியாம். 64

பற்றற்றார்பற்றாகப் பற்றியிருந்தாண்டி
குற்றமறுத்தாண்டி கூடியிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) பாசப்பற்றின்று நீங்கின ஆன்மாக்களையே பற் றாகக்கொண்டு அவர்பால் தங்கியிருந்தான் அவர்கள் குற்றமனைத் தையும் ஒழித்தான் அவருடன் கலந்திருந்தான்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களுடன் அத்துவிதமாக விருக்கும சிவ பெருமான் ஆணவத்தடிப்புள்ளவரையில் வெளிப்படாது அது நீங் கவேதோன்றி அவர்கள் பூர்வசென்ம வாசனை யனைத்தையுமொ ழித்து அவர்களுடன் அளவளாவி யிருப்பனென்பதாம். 65

வெட்டவெளியிலெனை மேவியிருந்தாண்டி
பட்டப்பகலிலடி பார்த்திருந்தாரெல்லோரும்.

(பொ-ரை.) பகிரங்கமான விடத்தில் என்னைக் கலந்திருந்தா ன் அது பகற்காலமேயாம் அனேகரும் கண்டிருந்தனர்.

(கு-ரை.) அனேகமான சிவனடியார்கள் கண்டுகொண்டிருக்கச் சகலத்தில் சிதம்பர சிதாகாயத்தில் கலந்துகொண்டா னென்பதாம்.

வாழ்வானவாழ்வெனக்கு வந்ததடிவாழாமல்
தாழாமற்றாழ்ந்தேனடி சற்றுங்குறையாமல்.

(பொ-ரை.) நல்ல வாழ்வான வொருவாழ்வானது எனக்குக் கிடைத்தது. அதனால் பாசத்தில் தாழாமல் திருவருளிற் றாழ்ந்தேன சிறிதும் குறைவு அடையாதபடி.

(கு - ரை.) வாழ்வானவாழ்வு என்பது பிரபஞ்ச வாழ்வினின்று நீங்கிய திருவருள் வாழ்வு தாழாமல் தாழ்வது தற்போத முன்னிட்டுத் தாழாமல் திருவருளை முன்னிட்டு தாழ்வது இங்ஙனம் திருவருள் முன்னிட்டு எவற்றினை நடந்துகொண்டு அத்திருவருள் வியாபகத்தில் கட்டுப்பட்டிருப்பார்க்கு யாதொருகுறையும் வாராதென்பார் 'சற்றுங் குறையாமல்' என்றனர். 67

பொய்யானவாழ்வெனக்குப் போதுமெனக்காணேனடி
மெய்யானவாழ்வெனக்கு வெறும்பாழாய்விட்டதடி.

(பொ-ரை.) நிலையுறுதலில்லாத பிரபஞ்ச வாழ்வானது எனக்குப்போதுமென வெறுப்படைந்தேன் இல்லை. (இங்ஙனம் வெறுப்படையாததால் உண்மையான திருவருள்வாழ்வு எனக்குக்கிட்டாமல் பொய்த்துப் போய்விட்டது.

(கு-ரை.) அனேக சென்மாந்தரங்களாகப் பிரபஞ்சத்தி லழுந்திக்கிடக்கின்றவையின் அதில் வெறுப்புக்காணே னென்பார் 'போதுமெனக்காணேன்' என்றனர் பிரபஞ்சத்தி லழுந்திக் கிடக்

குமளவுஉண்மையான சிவஞானவாழ்வு கிட்டாதென்பார் 'வெறு ம்பாழாய் விட்டது' என்றனர். 68

கன்னியழித்தவனைக் கண்ணாரக்கண்டேண்டி
என்னியல்புநானறியே னீதென்னமாயமடி.

(பொ-ரை.) எனது கன்னிப் பருவத்தினைக் கெடுத்தவனைப் பிரத்தியட்சமாகத் தரிசித்தேன் அதனால் என்னுடைய உண்மை த்தன்மையினை நானறிந்தேனில்லை ஈதென்னகாலமோ 'அறியகி ல்லேன்.'

(கு-ரை.) கன்னிப்பருவமானது மலத்தில் கட்டுப்பட்டிருக்கு ம் காலமளவும். கன்னிப்பருவ மழிதலாவது அம்மலநீங்கச் சிவ பெருமான் கலந்த அவசரம். அங்ஙனம் கலந்தபின் இதுகாறும் இ ருந்த சுதந்தர மிழக்கச்செய்தனர் இது வியப்பே என்பார் 'ஈதெ ன்னமாயம்' என்றனர். 69

சொல்லாலேசொல்லுதற்குச் சொல்லவாயில்லையடி
எல்லாருங்கண்டிருந்து மிப்போதறியார்கள்.

(பொ-ரை.) பெருமான் தன்மையினை சொற்களினாலே எடுத் துக்கூறித் தீர்மனித்துப்பேசுதற்கு வாயெழவில்லை இவ்வுண்மை யினை எல்லாரு மறிந்திருந்தும் மலத்தடிப்பா வீதுணரவில்லை.

(கு-ரை.) அன்பின்மயமாக விருந்து தோத்திரஞ்செய்தலினா லே சிவபெருமான் உண்மையறிதற்கேதுவென எல்லோரும் நன் கறிந்திருந்தும் அங்ஙனம் செய்யாது வாளாதோத்திரஞ்செய்து அலலமாகின்றாரென்பார் 'இப்போதறியார்கள்' என்றனர். 70

கண்மாயமிட்டாண்டி கருத்துமிழந்தேண்டி
யுண்மாயமிட்டவனை யுருவழிக்கண்டேண்டி.

(பொ-ரை.) ஆசாரியன் தனது கண்ணினாலே தந்திரஞ்செய்தான் உடனே என்னெஞ்ச மிழந்தே, அங்ஙனம் தந்திரஞ் செய்தானை அரூபமாகத் தரிசித்தேன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியன் எழுந்தருளிவந்து நயனதீட்சை செய்த மாத்திரத்தில் எனபோதத்தினை யொழித்து விட்டேனென்பார் 'இழந்தேன்' என்றனர். அத்தீட்சை யடைந்தபின் அத்தீட்சாபரனாகிய ஆசாரிய மூர்த்தியானவவரை நிஷ்கள சிவமாகத் தரிசித்தேன என்பார் 'உருவழியக்கணடேன்' என்றனர்.

என்னசொல்லப்போறேனோ னிந்தவதிசயத்தைக்
கன்னியிளங்கமுகு காய்த்தலடிகண்ணாற.

(பொ-ரை.) என்னவென வெடுத்துச சொல்லுவேன் என்முன்விளைந்த இவ்வதி சயத்தினை' சிறிய இளமையான பாக்கு மரமானது பிரத்தியட்சமாகக் குலைவிட்டது.

(கு-ரை.) இளமைமரமொன்றிலே காய்க் காய்த்தது போன்று எனது இளமை வயதிலேயே எனது ஆணவமலத்தினை நீங்கித் திருவருள் விளையும்படி ஆசாரியன் அனுக்கிரகித்தனன். இது எதிர்பாராது வந்த விளைவாகலின் இந்த அதிசயம்' என்றனர். 72

ஆர்ந்தவிடமத்தனையு மருளாயிருக்குமடி
சார்ந்தவிடமெல்லாம் சவ்வாதுமணக்குதடி.

(பொ-ரை.) தங்கிய விடமனைத்தும் திருவருண்மயமா யிருக்கின்றது' அடைந்தவிட மெல்லாம் சவ்வாது பரிமளம்வீசுகின்றது

(கு-ரை.) திருவருளிற்றிளைத்த பெரியோர்க்கு எங்கும் திருவருளே தோன்றுமாகலின் 'அருளாயிருக்கும்'என்றனர். சிவஞானிகள் தேகத்தின் சுகந்தவாசமே வீசுமென்பார் சவ்வாதுமணக்கும் என்றனர். 73

இந்தமணமெங்கு மியற்கைமணமென்றறிந்து
அந்தச்சுகாதீதத் தருட்கடலில்மூழ்கினேண்டி.

(பொ-ரை.) இங்ஙனம்வீசுகின்ற மனமானது இயற்கையிலேயேதோன்றியதெனத் தேர்ந்து அந்த ஆனந்தாதீத கிருபாசமுத்திரத்தில் மூழ்கினன்.

(கு-ரை.) ஜீவகரண முற்றவர்க்குச் செயற்கைமணமும், சிவகரணமுற்றவர்க்கு இயற்கை மணமும் உண்டாதல் அனுபவசித்தமாகலின் இயற்கைமன மென்றறிந்து என்றனர். அத்தகைய இயற்கை மணத்தின் உண்மையுணர்ந்தாரே திருவருளிற் றிளைப்பாரென்பார் மூழ்கினன் என்றனர். 74

இருமபினுறைநீர்போலவெனை விழுங்கிக்கொண்டாண்டி
அரும்பினுறைவாசனைபோ லன்றேயிருந்தாண்டி.

(பொ-ரை.) புட்பத்தின் அறிம்பினிடத்தே அடங்கியிருந்தமணம்போல அனாதிலேயே ஆன்மாவுடன் கலந்திருந்தவன் இப்போது இரும்புண்ட நீரினைப்போல என்னைக் கவர்ந்துகொண்டனன்.

(கு-ரை.) அரும்பினிடத்தே வாசனை யடங்கியிருந்து அது மலர்ந்தகாலத்து வெளிப்படல்போல, ஆன்மா மலத்திற் கட்டுப்பட்டிருந்தகாலத்து அவனிடத்தில் மறைந்திருந்த சிவபெருமான் மலநீங்கியகாலத்து வெளிப்பட்டுத் தோன்றுவானென்பார் அன்

பொ-ரை. தீபம்போலவிளங்கி அடியேனிடமிருந்து விளக்கம் செய்துகொண்டிருக்கும் ஞானமயன், பவமென்பது இல்லான் நோக்குமிடந்தோறும் சிவமாகவிளங்குபவன்.

கு-ரை. வீட்டின்கண்ணே விளக்கிருந்து அவ்வீட்டிருளை யோட்டி யாவுந் தோன்றும்படி செய்யுமாறு, உடலின்கண்ணே பெருமானிருந்து மலவிருளை யொழித்துத் திருவருள்தோற்றுமாறு செய்வானென்பார் 'தீவகம்போல்' என்றனர். சிவமாந்தன்மை யடைந்தார் சிவமேகண்டிருப்பராகலின் "எல்லாம் பரங்காண்' என்றனர். 80

உள்ளார்க்குமுள்ளாண்டி யூருமில்லான்பேருமில்லான்
கள்ளப்புலனறுக்கக் காரணமாய்வந்தாண்டி.

பொ-ரை. உண்டு என்று கொண்டு உள்ளபொருளாய் விளங்குபவன், அவனுக்கென வொரு இடமும், பெயரும் இல்லாதவன், ஆயினும் ஆன்மாக்களின் வஞ்சலப்புலன்களின் சேஷ்டைகளை யொழிக்க(ஊரும்பேருங்கொண்டு) ஆச்சாரியவடிவமாய் வந்தனன்.

கு-ரை. தெய்வம் உண்டு என்பார்க்கு அனுக்கிரகம் புரிந்தும் இல்லையென்பார்க்குச் சும்மாவிருந்துகொண்டு மிருப்பவன். அவன் தனக்கென ஊரும்பேரு மில்லாதவனாகவிருந்தாலும் ஊருப்பேருங் கொண்டுவாழும் ஆன்மாக்களின் ஆட்கொள்ளு நிமித்தம் ஊரும் பேரும் கொண்டெழுந்தருளி வருவனென்பதாம். 81

அப்பிறப்புக்கெல்லாம் அருளாயமர்ந்தாண்டி
இப்பிறப்பில்வந்தா னிவனுகுமெய்ப்பொருள்காண்.

பொ-ரை. முன்பிறப்புக்களனைத்திலும் திருவருளைக்கூட்டி வந்தான், இசசெனமத்தில் ஆசாரியகோலங் கொண்டெழுந்தருளி வந்தார், இவனே உண்மைப்பொருளாகும்

கு-ரை. இப்பிறப்பில் ஆசாரியனாகவந்து ஆட்கொள்வதற்கு ஏற்ற திருவருள் பூர்வ சென்மங்களி லில்லாவிட்டால் இச்சென் மத்தி லித்தகையபேறு கிட்டாதென்பார் 'அருளாயமர்ந்தான்' என்றனர்.

நீரொளிபோலெங்கும் நிறைந்தநிராமயன்காண்
பாரொளிபோலெங்கும் பரந்தபராபரன்காண்.

பொ-ரை. நீரினது ஒளியானது அந்நீரிலேயே கலந்திருத்தற் போல உலகமெங்கும் இரண்டறக்கலந்துள்ள பல நோயற்றவன். பூமியிற் சூரியப்பிரகாசம் எங்கும் வியாபித்திருதல்போல உலகெங் கும் பரவிய பராபரன்.

கு-ரை. நீரினிடத்து ஒளியானது விளங்கத் தோன்றாதவாறு போல சராசரங்களிடத்துப் பெருமான் தோன்றாது கலந்திருப்ப னெனவும் சூரியப்பிரகாசம் எங்குமொருபடித்தாய் வியாபித்திருப் பதுபோலப்பெருமான் பூரணனாயிருப்பனெனவும் கூறினாராயினர்.

நூலாலுணர்வரிய நுண்மையன்காண்
பாலாறுசர்க்கரைபோற் பரந்தபரிபூரணன்காண்.

பொ-ரை. சாத்திரங்களினாலே அறிதற்கரிய நுட்பத்தினுமதி நுட்பமாய் விளங்குபவன். பாலும் சாக்கரையும்போலப் பரவிய பரிபூரணன்.

கு-ரை. 'பாசமாம் ஞானத்தாலும் பசுபசு ஞானத்தாலு மீசனை யறியவொண்ணாது? என்றபடி பாசசாத்திரங்களினாலும் பசு சாஸ்திரங்களினாலும் தெரியாதவனாகிப் பதிநூல்களாலேயே யறி யப்படுவானென்பார் 'நுண்மையன்காண்' என்றனர். பால்குணம்

போன்ற அன்பரிடத்து எல்லாம் சாக்கரையின் சுவையினைப்போல அவர்பால் விரவி நிற்பனென்பார் 'பூரணன்' என்றனர் 84

உளக்கண்ணுக்கல்லா தூண்கண்ணுலோருமதோ
விளக்குச்சுடரொளிபோல் மேவியிருந்தானை.

பொ-ரை. ஒரு அகலைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற பிரகாசத்தினைப்போல் பொருந்தியிருந்தவன் மனக்கண்ணுக்குப் புலப்படுவானல்லது ஊனநேத்திரத்தினால் தெரியத்தக்கதோ.

கு-ரை. தீபம் தனித்து நில்லாது ஒன்றினைப் பற்றிக்கொண்டே யுலகத்தினுக்கு உபகரிப்பதுபோல, பெருமான் குருலிங்க சங்கமங்களை யதிட்டித்துக்கொண்டே ஆன்மாகட்கு அனுக்கிரகம் செய்வனென்பார் 'மேவியிருந்தான், என்றனர். அப்பெருமான் திருவருளை முன்னிட்டுப் பார்ப்பார்க்கன்றித் தரிசனந் தரானென்பார் 'ஒருமதோ, என்றனர். 85

கல்லுளிருந்த கனலொளிபோறகாரணமாய்ப்
புல்லியிருந்தும் பொருவரியபூரணன்காண்.

பொ-ரை. கல்லினுள்ளே அக்கினிசம்பந்தமான பிரகாசமானது கலந்திருந்தாற்போல எல்லாவற்றிலும் சம்பந்தப்பட்டிருந்தும் ஒப்பற்ற பரிபூரணன.

கு-ரை. பெருமான் எங்கும் பரிபூரணமாக யிருந்தும் கல்லுட்கலந்த அக்கினிபோல யாவருக்குந் தோன்றுதபடி யிருப்பனென்பதாம். கலவு லக்கினியுண்டென்பதைக் கல்லுடன் கல்மோதிய காலத்திலுண்டாம் நெருப்பாற் காணலாம். 86

பொற்பூவும்வாசனைபோற் போதப்பிறந்தார்க்குக்
கற்பூவும்வாசனைபோற் காணுக்கயவருக்கு.

பொ-ரை. ஞானமுடையாருக்கு அழகிய பூவினுதித்த மணம் போலவும், அஞ்ஞானிகட்குக் கல்லாற்செய்யப்பட்டபூவின்வாசனை தோன்றாதவாறு போலவு மிருப்பன்.

கு-ரை. சிவபெருமான் ஞானிகட்கு நனகு வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகம் செய்தருளி வருவன, அஞ்ஞானிகட்கு எவவிடத்தும் தோன்றாது தெய்வமேயிலலையென்று சொல்லும்படி யிருந்திடுவ னென்பதாம் 87

மைக்குழம்பு முத்தும்பால் மருவிமறவாதவற்குக்
கைக்குட்கனியாகுங் கருவறுத்தகாரணர்க்கு.

பொ-ரை. தனனை மறவாது வாழ்பவாகட்கு மைக்குழம்பினை யும் முத்தினையுமொத்து விளஙகி பிறப்பினையொழித்த பெரியோர் கட்கு உள்ளங்கை நெல்லிக்கனியெனக காணுவன்.

கு-ரை. பிறப்பிலே கட்டுப்பட்டுப் பெருமானை மறவாது தியா னஞ்செய்து வருபவாகட்குக் கருமையிலே வெண்மை பிரகாசிப் பதுபோல ஒருவாறுவிளஙகுவன். பிரபபற்றவர்கட்குப் பிரதி யட்சமாகச சந்தேகமின்றி உள்ளஙகை நெல்லிககனியெனப் பிர காசிப்பவன். 88

பளிங்கிறபவளமடி பற்றற்றபாவலாக்குக்
கிளிஞ்சியைவெள்ளியென்பார் கிட்டாதாரகிட்டுவரோ.

பொ.ரை பிரபஞ்சப்பற்று இலலாத வித்துவான்கட்குப் பளி ஙகினுடன் பதித்த பவளமபோல விளங்குவன், கிளிஞ்சலைக்கண்டு வெள்ளியென மயஙகுவார்பால் ஒருவருக்கும் கிடையாதவர் இவர் கட்குக் கிடைப்பரோ.

கு-ரை. கிளிஞ்சலை வெள்ளியென்று மயங்குதலாவது மாயா காரியமாகிய பிரபஞ்சத்தினைக் கண்டு இக்காரியம் உண்மையென

மயங்கல், உண்மை விசாரித்தவழி இளிஞ்சலை என்று வெள்ளியில் லாததுபோல மாயையன்றிப் பிரமஞ்சமில்லையாம். 89

ஏட்டுக்கடங்காண்டி யெழுத்திற்பிறவாண்டி
காட்டினரிகளெல்லா நற்புரவிசெய்தாண்டி.

பொ-ரை. பெருமான் எட்டினுக் கடங்காதவன், எழுத்துக்களாற் பிரதிபாதிக்கப்படாதவன், காட்டினையடுத்த காட்டிலுள்ள நரிகளனைத்தையும் நல்ல குதிரைகளாகச் செய்தனன்.

கு-ரை. பெருமான் இத்தகையனென அனுபூதியாற் றெறிந்து கொள்ளத்தக்கவனேயன்றி எழுத்தாலும் ஏட்டாலும் தெரிந்து கொள்ளத்தக்கவனல்ல. அன்றியும் திருவாதவூர் மாணிக்கவாச சுவாமிகளின் பொருட்டு மதுரையின் கண்ணே நரிகளைக் குதிரைகளாக்கிய திருவிளையாட்டினைச் செய்தவன். 90

பஞ்சுப்பிரளயத்து மிஞ்சியிருப்பாண்டி
நஞ்சுபொதிமிடற்று னயனத்தழல்விழியாண்டி.

பொ-ரை. ஐவகைப்பிரளயத்தினுக்கும் அப்பாற் பட்டவன், விடந்தங்கிய கண்டத்தினன், அக்கினிக்கண்ணினை யுடையவன்.

கு-ரை. ஐவகைப் பிரளயமான பஞ்சபூதங்கள் முறையே லயித்து வருவன அவ்வவ்பூதங்கள் லயிக்கும்போது அப்பூதத்தலைவரும் லயிப்பர், பெருமான் அவ்வகைத் தேவரையும் கடந்தவராகலின் மிஞ்சியிருப்பான்' என்றனர். 91

அகங்காக்கும் புறங்காக்கும் அளவலாவண்டமுதற்
செகங்காக்குங்காணுத் திசைபத்துங்காக்குமடி.

பொ-ரை உள்ளும் புறம்புங் கலந்துகாக்கும் இவ்வளவென வளவிடக்கூடாத அண்டமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட சேகத்தினையும் காக்கும் எட்டாததூரத்துப் பத்துத்திசையினையும் காக்கும்.

கு-ரை. பிருதிவிமுதல் நாதமீறாகவுள்ள தத்துவங்களிலுள்ள எண்ணிறந்த அண்டங்களனைத்தினிலும் உள்ளும் புறம்புமாக விருந்து காத்து வருபவன் பெருமானென்பதாம். 92

பேசாப்பிரமமடி பேச்சிறந்தபேரொளிகாண்
ஆசாபசாசங்கள் அணுகாதபேரொளிகாண்.

பொ-ரை ஒருவராலும் இன்னபடித்தெனப் பேசக்கூடாத பிரமமயமாயுள்ளவன, வார்த்தைக்கடங்காத பெருஞ்சோதியாக விளங்குபவன 'மாயாகாரியமான' ஆசைமுதலியவற்றால் நெருங்காத பெரியசோதியாக விளங்குவன்.

கு-ரை சிற்றறிவினராகிய ஆன்மாக்களின பேச்சினுக்கு அடங்காத அப்பாற்பட்டவனும், அராகதத்துவத்தில் கட்டுப்படாதவனுமாகிய அருட்பெருஞ்சோதி சொரூபனாக விளங்குபவ னென்பார் 'பேரொளி' என்றனர். 93

தேசமிறந்தவன்காண் திசையிறந்ததென்கடல்காண்
வசிமுனையூன்ற வில்லாவுருபொருள்காண்.

பொ-ரை. தேயமிழந்தவன் திக்கினைக்கடந்த இனிமையான சமுத்திரம்போன்றவன், வசிமுனையளவும் நாட்டுதற்கும் இடமில்லாதபடி பரவியவன்.

கு-ரை. தனக்கெனவொருதேசமும் தனக்கென வொருதிசை யும் இல்லாமல் கடல்போல் பரவித் தானில்லாத விடமில்லையெனச் சொல்லும்படியிருப்பவன் பெருமானென்றபடியாம். 93

சிப்பியில்முத்தொளிகாண் சின்மயநோக்கிலார்க்கு,
அப்பிலொளிபோ லமர்ந்தவரும்பொருள்காண்.

பொ-ரை. ஞானமயமான பார்வை யுடையாருக்கு சிப்பியி னிடத்துத் தோன்றுகிற முத்துப்போன்றவனும், ஞானமயமான பார்வையில்லார்க்கு நீரினிடத்துத் தோன்றுதுவிளங்கும் ஒளிபோ லமர்ந்தவன்.

கு-ரை.ஞானவிசாரணையுடைய ஞானிகட்குச சிவபெருமான் பிரத்தியட்சயாக நன்குவிளங்கிப் பிரகாசிப்பன் ஞானவிசாரணை யில்லார்க்குச் சிறுதுந் தோன்றானென்றபடியாம். 95

ஆலாவிருட்சமடி யளவிலாச்சாகையடி
மேலாம்பதங்கள்வீசும் பூவிருவுமெய்ப்பொருள்காண்.

பொ-ரை. எண்ணில்லாத கிளைகளுடன்கூடிய பெரிய ஆல விருட்சம்போன்று அனேகமான உலகங்களைவாய்ந்த ஆகாயவெளி யில் ஊருவி வியாபிதது விளஙகுபவன்.

கு-ரை. விருட்சங்களிற் சிறந்த ஆலானது அதிவிலாசமாகத் தழைத்து வியாபித்திருப்பதுபோலப்பெருமான் ஆகாயவெளி யெங் கணும் வியாபித்திருப்பவனென்றார். இது ஏகதேச உவமானம்.

வங்கிஷமெல்லாங்கடந்து வருமாமலர்ப்பதங்காண்
அங்கிஷமாமெங்கும் ஆய்ந்தவரும்பொருள்காண்.

பொ-ரை. பரம்பரை யெல்லா வற்றையுங் கடந்து வரும தாமரைபோன்ற திருவடியினையுடையவன் நுணுக்கமாயாய்ந்து அறியத்தக்க அரியபொருளாவன்.

கு-ரை. மற்றைய தேவர்களைப்போலப் பரம்பரை பெறாது தன்னேரற்றுத் தனக்குத்தானே தனியாய் விளங்குபவன் சிவபெருமானென்பார் 'வங்கிஷமெலாங்கடந்து' என்றனர். ஞானத்தால் தீட்சண்யமடைந்த நுண்மையறிவுகொண்டே ஆராயத்தக்கபொருளாகலின் அரும்பொருள் என்றனர் 97

நாமநட்டமானதடி நவிலவிடமில்லையடி
காமனைக்கண்ணாலெரிக்கக்கனல்விழித்தகாரணன்காண்

பொ-ரை. யாவரும் அஞ்சத்தகுந்த அனந்த நிர்த்தனம் செய்பவன் அவனிலைமை இன்னபடித் தெனச் சொல்லுதற்கு இடமில்லாதவன், மன்மதனை நேத்திரத்தினால் எரிக்கும்படி விழித்துப் பார்த்த வெல்லையுடையவன்.

கு-ரை. நாமநட்ட மென்னது சர்வ சங்காரகாலத்தில் தன்னம தனியேயிருந்து செயயும் திருக்கூத்து நவிலவிடமில்லை யென்றது வாக்கினுக் செட்டாதவ னென்றபடியாம், காமனை யெரித்தது தன் காமத்தில் கட்டுப்படாதவனென்ற குறிப்பினைத் தெரிவித்தபடியாம். 98

கொட்டாதசெம்பொனடி குடியாததரளமடி
எட்டாதகொம்பிலடி யீப்புகரத்தேனமுதம்.

பொ-ரை. வேலை செய்யாத சுத்த செம்பொன்னையும், சமுத்திரத்தில் முழுகி எடுக்கக்கூடாத முத்தினையும், ஒருவருக்கு மெட்டாத கிளையிற் கட்டியுள்ள ஈமொய்க்காத தேனையும் ஒத்தவன்.

கு-ரை. லோகங்களில் உயர்ந்தது பொன்னும், மணிகளிற் சிறந்தது முத்தும், சுவையிற் சிறந்தது தேனுமாகலின் ஒருபுடை யுவமானமாகவைத்து உபசாரமாகப் பெருமானைச் சிறப்பித்தனர்.

காணிப்பொன்னுணியுடன்கல்லுரை மாத்தின்தென்றே
ஆணியுடன்கூட்டியடங்கலிட்டுக் கொண்டாண்டி.

பொ-ரை. (யாவருக்கும்) உரிமையாகிய பொன் கட்டையுடன் அது உரைக்கப்பட்ட மாற்று இன்னதெனத்தெரிந்து பொற்கட்டையின் றன்மை தெரிந்து கொள்ளுதல் போல, ஆன்மா வனைத்தையும் தெரிந்து கொண்டான்.

கு-ரை. உரை மாற்றினைக்கொண்டு பொன் மாற்றினைத் தெரிந்துகொண்டு அதனைக்கொள்ளுதல் போல, ஆன்மாக்களின் சாதனச்செயலைக கண்டு அவர்கள் பக்குவநிலையுணர்ந்து தன்னடியாரிற் கூட்டிக்கொள்ளுவன். 100

அளவிறந்தவண்டத்தா ரத்தனைபேருண்டாலும்
பிளவளவுந்தான்சற்றும் பேசாப்பிறமமடி

பொ-ரை, அளவில்லாத அண்டத்தினர்கள் அவ்வளவு பேரும் புசித்திடினும் ஒரு சிறிதும் குறையாதபடி மவுனமாக விருக்கும் பிரமம்.

கு-ரை. கணக்கிலடங்காத அண்டங்கள் கணக்கில்லாத காலம் பெருமான திருவருளினை யனுபவித்து வந்தாலும் தமது திருவருளில் ஒரு சிறிது குறைந்ததாகக் கூறுது விருந்தவண்ண மவுனமுற்று இருக்கும் சிவமென்பதாம். 101

கன்னெஞ்சினுள்ளோ கழுநீலம்பூத்தாப்போல்
என்னெஞ்சினுள்ளே பிணையடிகள்வைத்தாண்டி.

பொ-ரை. கருங்கல்லினையொத்த மனத்திலுள்ளே நீலோற்பலம் பூசித்தவிதம்போல அடியேன் இருதயத்தின் கண்ணே பெருமானது இரண்டு திருவடிகளையும் மலர்ந்தருளச் செய்தான்

கு-ரை. நீர் நிறைந்த தடாகத்தில் புஷ்பிக்கவேண்டிய மலர்களுங் கல்லிற்றோன்றியது போல, பக்குவான் மாக்களின் இருதயத்தில் தோன்றவேண்டிய திருவடி, மலத்தடிப்பினை வாய்ந்த அபக்குவத்தினை யுடையன்பால் தோன்றியது வியப்பென்பார் 'அடிகள் வைத்தாண்டி! என்றனர். 102

வேதப்புரவியடி விரைந்தோடியும்அறியார்
காதற்றஞானமடி காண்பார்கருத்துடையோர்.

பொ-ரை. மறைகளையே குதிரையாகவுடையவன், அதிவேகமாகத் தேடித்திரியினும் அறியப்பட்டவன், மவுனஞானத்தில் வெளிப்படுவன் தரிசிப்பார் மனதில் விளங்குவான்.

கு-ரை. பெருமான் மகிமைகளைத்தாங்கி உலகமுழுவதும் உலவிவருவது வேதமாகலின் அவற்றைப்புரவி யென்றனர். பிரமாதிதேவர்கட்கும் எட்டுதற்கரியன் என்பார் 'அறியார்' என்றனர், பிரபஞ்ச அசுத்த மாயாகாரிய வொலி கேளாமலிருப்பதே மவுனமென்பார் 'காதற்றஞான' மென்றனர், அருட்போத முன்னிட்டறிவார்கள் மனத்து விளங்குபவனென்பார் 'கருத்துடையோர்' என்றனர்.

பாசவினையைப் படப்பார்த்தபார்வையுடன்
நேசத்தைகாட்டியடி நில்லென்றுசொன்னாண்டி.

போ-ரை. பாசமாகிய வினையொழியத் தீட்சித்த நேத்திரத்தையுடையவன். அன்பினைக்காட்டிக் குறிப்பினில் வென்றருளினன்.

கு-ரை. பெருமான் ஆசாரியகோலம் கொண்டெழுந்தருளி நயனதீட்சைசெய்து சஞ்சிதத்தை யொழித்தனனெனவும், திருவருளிற்பிணைத்து ஞான நாட்டத்தில் நிறுத்தினனெனவும் கூறுவாராயினர். 103

ஓசையொடுங்குமிட மோங்காரத துள்ளொளிகாண்
பேசாதிருக்கும் பிரமமிதுவென்றாண்டி.

பொ-ரை. நாததத்துவம் ஒடுங்கிய இடம், பிரணவத்தினுள்ளே பிரகாசரூபமானவன், மவுன நிலையினாகட்கு தோன்றும் பிரமம்.

கு-ரை. நாத தத்துவத்தினைக் கடந்து பிரணவத்தினுளியாகி மவுன முனிவர்கள் காணும் பிரமமாக விளங்குதற்குரியது பரப்பிரம மென்றனர். 104

சின்மயநன்னேக்காற் சிற்சுரூபங்காட்டியெனை
தன்மயமாயாக்கியே தானவனாய்நின்றாண்டி.

பொ-ரை. ஞானமயமாகிய பார்வையினல் ஞானசொரூபத்தினைத தரிசிப்பித்து அடியேனையும் ஞானமயமாக்கி ஞானவடிவுமாத்திரமா யிருந்தவன்!

கு-ரை. ஆசாரியனெழுந்தருளி நயனதீட்சை செய்தருளித் தன் திருவருளினைத் தரிசனஞ் செய்யும்படிசெய்து ஆநந்தனம் செயவித்த மாத்திரத்தில் திருவருள் மயமாக்கி எனனைத தோன்றாதபடித் தான்மாத்திரனின்றான் என்பதாம். 105

தானென்னைப்பார்த்தாண்டி தன்னைத்தானல்லாமல்
நானென்னசொல்லுவண்டி நவிலவிடமில்லையடி.

பொ-ரை. தான் என்னைத் திருஷ்டித்துப்பார்த்தான் (அங்ஙனம்பார்க்கவே) தன்னைத்தவிர நானொருவன் அவனுக்கு வேறாக விருப்பதாய்ச் சொல்லுதற்கிடமில்லை. அவ்வருமை பாட்டினை நானென்னவென்று சொல்லுவன்.

கு-ரை. ஆசாரியன் தீட்சானுக்கிரகத்தினால் நான் திருவருண் மயமாய நின்ற அவதரித்த பெருமான் தோற்றமேயல்லாமல் என் தோற்றமென்பதில்லை, இதுவொரு வியப்பாகமுடிந்தது. 106

இன்றிருந்துநாளைக் கிறக்கிறபேரெல்லாரும்
என்றும்பரிபூரணத்தி லினிதிருக்கச்சொன்னாண்டி.

பொ-ரை. இன்றுவாழ்ந்து நாளையதினம் இறந்து போகத்தக்கவர்களெல்லாம் எக்காலமும் திருவருள் வியாபகத்தில் நன்றாகவாழ்கச் சொல்லினான்.

கு-ரை. அநித்தியவாழ்வையுடைய மாந்தரெல்லாரும் நித்தியமாகவாழ்ந்து வரும்படியாகத் திருவருளிற் கலப்பித்தனன் 'இன்றைக்கிருப்பாரை நாளைக்கிருப்பரென் றெண்ணவுந்திடமில்லையே' யென்றனர் தாயுமானவர். 107

பார்க்கிலெளிதலவோ பற்றற்ற பற்றலவோ
ஆர்க்குமிடங்காட்ட அவனிதனில்வந்தாண்டி.

பொ-ரை. (அன்பர்களுடைய) பார்வைக்கு எளிமையானவனன்றோ, பற்றற்றார்கட்குப் பற்றாக விளங்குபவனல்லவோ, எத்தகையினர்கட்கும் மோட்சமாகிய இடத்தினைக்காட்ட பூமியில் ஆசசாரியகோலம் கொண்டெழுந்தருளினன்.

கு-ரை, 'அடியார்க்கெளியன் சிற்றம்பலவன்' என்பார் பார்க்கிலெளிதலவோ என்றனர், வெளிமுகப்பற்றினை விட்டார்பால் அந்

தர்முகப்பற்றாக விளங்குபவ னென்பார் 'பற்றலவோ' என்றனர், ஆசாரியமூர்த்தங்கொண் டெழுந்தருளி வந்து காட்டினாலன்றி எத்தகையினர்கட்கும் திருவருணிலை தெரியாதென்பார் 'காட்ட வந்தான்' என்றனர். 108

இத்தனைகாலமடி பிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
இத்தனையுமில்லையடி யிரும்பினுறைநீரானேன்.

பொ-ரை. இதுவரையில் செனனப்பட்டதும், மரணப்பட்டது மான இவ்வளவும், இனியில்லையென் றுசொல்லும்படியாக நீருண்ட இரும்புபோலானேன்.

கு-ரை. நெருப்பிற்காய்ந்த இரும்பானது தன்முன்னேர்ந்த நீரினைக்கிரகித்து விடுமாறு, ஆசாரியன்முன்னர் அவன்றிருவருளிற் றிளைத்தவுடனே அனேக சன்மங்களி லனுபவித்து வந்த சனன மரண மற்றுப்போயவிட்டது. 109

எக்காலம்பட்டதடி யிறந்துபிறந்ததெல்லாம்
அக்காலமெல்லாம் அழுந்தினேனாகில்

பொ-ரை. எக்காலமுதல் நான் இறந்துபிறந்து வருகின்றேனோ அக்காலமனைத்தினிலும் நரகத்தி லனுமவிப்பதற்கே துவாகினேன்.

வி-ரை. நான் ஒரு சன்மத்தினும் புண்ணியத்தினுக்கே துவாகிய தனைச்செய்து மறுபடியும் பிறப்புவராதபடி செய்துகொள்ள வில்லையென்பார் 'அழுந்தினேன்' என்றனர். 110

காலங்கழிந்ததடி கர்மமெல்லாம்போச்சுதடி
காலுவகைக்கருவு நாமகட்டமாச்சுதடி

பொ-ரை. எண்ணிலாதகாலம் கழிந்துவிட்டன, கன்மமனைத்தும் நீங்கியது. நான்குவகைப்பட்ட பிறப்புக்களும் அற்றது.

கு-ரை. எடுத்த அனேகமான சன்மங்கள்தோறும் செய்து, வந்த புண்ணிய விசேடத்தால் இனிச் சென்மமெடுப்பதற் கேதுவாயிருந்த கனமநீங்கியது, அண்டசம், சுவேதசம், உற்பீசம், சராயுசம் என்னும் நால்வகைகளிலொன்றிற் பிறந்து ஒருபெயரைப்பெறேன் என்பார் 'நட்டமாச்சு'. என்றனர். 111

முப்பாழுக்கப்பால் முதற்பாழ்முழுமுதலாய்

இப்போதுவந்தான்காண் எனைவிழுங்கிக்கொண்டான்காண்.

பொ-ரை மூன்று பாழினுக்கும் அப்பாற்பட்ட சூனியமாக விளங்குமிடத்தில் முழுமுதலாயுள்ள சிவம் இப்போது ஆச்சாரிய மூர்த்தியாகவந்தான் அடியேனைக் கிரகித்துக்கொண்டான்.

கு-ரை. பிரகிருதிப்பாழ் அசுத்தமாயைப்பாழ் சுத்தமாயைப்பாழ் இப்பாழ்களைக்கடந்தசிதம்பராகாயத்தில் விளங்கும் சிவபெருமான் சகளீகரித்துவந்து தனது திருவருளில் முழுகுவித்தான் என்பார் 'விழுங்கிக்கொண்டார்' என்றனர். 112

பாலின்கணெய்பிருந்தற் போலப்பரஞ்சோதி

ஆவிக்கணுஞ்செய் தறவிழுங்கிக்கொண்டாண்டி.

பொ-ரை. பாலினிடத்திலே நெய்பிரகாசித்ததுபோல அருட்பெருஞ்சோதி எனைக்கலந்து தன்னுள் மறையச்செய்தனன்.

கு-ரை. பாலில் மறைந்திருந்த நெய்யினைப்போல, என்னுள் மறைந்திருந்தே என்னுடன் அத்துவிதமாகித் தனது திருவருளினில் முழுகுவித்தனன். 113

தெத்தபடமானேனடி தீயிரும்பிநீரானேன்
ஒத்தவிடத்திநித்திரையென் றேதாமுணர்வறிந்தேதன்.

பொ-ரை நெருப்பில்வெந்த வஸ்திரமாயினேன், அக்கினிமய மான இரும்புகிரகித்த நீர்போலானேன், வினையொத்தவிடத்தில் சிவயோகநித்திரை செய்யவேண்டுமென அறிவினையும் தெரிந்தேன்.

கு-ரை. அக்கினிபட்டதுணி உருவமாத்திரமாய் விளங்குவது போல சீவன்முதநிலை இரும்புண்ட நீராவது திருவருளில் பதிந்து வாழ்தல், ஒத்தவிடத்து நித்திரையாவது சிவயொகசமாதி. 114

ஒப்புவமையுமற் றேதவரிதாயபொருள்
இபபூவினிற்குருவே யென்னவந்தோன்றாள்வாழி.

பொ-ரை.சமுசதுவம் உவமானமும் அல்லாது சொல்லுதற் கரிய .பெருமான் உலகின்கண்ணே ஆசாரமூர்த்தியாகவந்தான் திருவடி வாழக்கடவது.

கு-ரை. சமானமும் உவமானமுமின்றி விளங்கும் ஒருபெரு மானே என்பொருட்டுத்திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி வந்தனனாக லின் அவன்திருவடி வாழக்கடவதென்றனர். 115

ஒப்பாறிசெல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொறுத்தருளே.

பொ-ரை. நான் ஒப்புச்சொல்லிப்பாடிய புலம்பலிலே உவமை (ஏகதேசம்) தவறின் மும்மாயையின் சொரூபத்தினை தெரிந்தோ ராகிய பெரியர் பொறுத்தருளவேண்டும்.

கு-ரை. ஒப்பாரி என்பது புலம்பற்செய்யுள். இந்நடையில் திருவருட் சம்பந்தமாகப பாடிய பாக்களில் எடுத்துக்கொண்ட உவமானம் முறண்படில் தக்கோர் கவனியாதிருக்க வேண்டுமென்பார் அவையடக்கம் கூறினாராயிற்று.

அருட்புலயபல் முற்றியது.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திறங்கல்.

வார்த்தைத்திரமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச சதிரிழந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை பேசும் வார்த்தைகளில உறுதியில்லாத மனிதர்கள் பால் அற்பசொல்லாகிய சாஸ்திரங்களை யெடுத்துப்பேசி எனது சாமர்த்தியத்தினை யிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

கு-ரை. அசத்திய வார்த்தை யுடையாரே வார்த்தைத்திர மில்லாதவராவர், புன்சொல்லாவது, பிரயோசனமற்ற சொற்கள், சாஸ்திரமாவது பசுசாஸ்திரங்களும் பாசசாஸ்திரஙகளுமாம். 1

மெத்தமெத்தசெல்வாக்கில் வேறுமருளடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்தும் கெட்டேனே.

பொ-ரை அபாரமாகிய செல்வத்தில் மருளினையடைந்து ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொண்டு கெடுதியையடைந்தேன்.

கு-ரை. பெருட் செல்வம் அபாரமாக அனுபவிக்கும் சமயத்தில் அச்செருக்கினுல் ஒழுக்கம் தவறிவாழ்ந்து வந்தனன். 2

தெத்தபடமானேனண்டி தியிரும்பிசீரானேன்
ஒத்தவிடத்தித்திரையென் றோதாமுணர்வறிந்தேன்.

பொ-ரை நெருப்பில்வெந்த வஸ்திரமாயினேன், அக்கினிமய மான இரும்புகிரகித்த நீர்போலானேன், வினையொத்தவிடத்தில் சிவயோகநித்திரை செய்யவேண்டுமென அறிவினையும் தெரிந் தேன்.

கு-ரை. அக்கினிபட்டதுணி உருவமாத்திரமாய் விளங்குவது போல சீவன்முத்தநிலை இரும்புண்ட நீராவது திருவருளில் பதிந்து வாழ்தல், ஒத்தவிடத்து நித்திரையாவது சிவயோகசமாதி. 114

ஒப்புவமையுமற் றோதவரிதாயபொருள்
இப்பூவினிற்குருவே யென்னவந்தோன் றாள்வாழி.

பொ-ரை.சமுசதுவம் உவமானமும் அல்லாது சொல்லுதற் கரிய பெருமான் உலகின்கண்ணே ஆசாரமூர்த்தியாகவந்தான் திருவடி வாழ்க்கடவது.

கு-ரை. சமானமும் உவமானமுமின்றி விளங்கும் ஒருபெரு மானே என்பொருட்டுத்திருவுருக்கொண்டெழுந்தருளி வந்தனனாக லின் அவன்திருவடி வாழ்க்கடவதென்றனர். 115

ஒப்பாறிசெல்லிடினு முவமைபிழைத்திடினும்
முப்பாழுங்கற்றுணர்ந்தோர் முன்னோர்பொறுத்தருளே.

பொ-ரை. நான் ஒப்புச்சொல்லிப்பாடிய புலம்பலிலே உவமை (ஏகதேசம்) தவறின் மும்மாப்பயின் சொரூபத்தினை தெரிந்தோ ராகிய பெரியர் பொறுத்தருளவேண்டும்.

கு-ரை. ஒப்பாரி என்பது புலம்பற்செய்யுள். இந்நடையில் திருவருட் சம்பந்தமாகப் பாடிய பாக்களில் எடுத்துக்கொண்ட உவமானம் முறண்படில் தக்கோர் கவனியாதிருக்க வேண்டுமென்பார் அவையடக்கம் கூறினராயிற்று.

அருட்புலம்பல் முற்றியது.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

இறந்தகாலத்திறங்கல்.

வார்த்தைத்திரமில்லா மனிதருக்குப்புன்சொல்லாஞ்
சாத்திரங்கள்சொல்லிச சதிரிழந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை பேசும் வார்த்தைகளில் உறுதியில்லாத மனிதர்களு பால் அற்பசொல்லாகிய சாஸ்திரங்களை யெடுத்துப்பேசி எனது சாமர்த்தியத்தினை யிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

கு-ரை. அசத்திய வார்த்தை யுடையாரே வார்த்தைத்திர மி லாதவராவர், புன்சொல்லாவது, பிரயோசனமற்ற சொற்கள், சாஸ் திரமாவது பசுசாஸ்திரங்களும் பாசசாஸ்திரங்களுமாம்.

மெத்தமெத்தசெல்வாக்கில் வேறுமருளடுத்துத்
தத்தித்தலைகீழாய்த் தானடந்துங் கெட்டேனே.

பொ-ரை அபாரமாகிய செல்வத்தில் மருளினையடைந் ஒழுங்கீனமாக நடந்துகொண்டு கெடுதியையடைந்தேன்.

கு-ரை. பெருட் செல்வம் அபாரமாக அனுபவிக்கும் சமய தில் அச்செருக்கினால் ஒழுக்கம் தவறிவாழ்ந்து வந்தனன்.

வழக்கத்தலங்களினு மண்பெண்பொன்னுசையிலும்
பழக்கந்தவிராமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை. வழக்கமாகிய ஊர்களிலிலும், மண்ணினிடத்தும் பெண்ணினிடத்தும் பொன்னினிடத்தும் வைத்த அவாவினுல் பழக்கத்தினை விடமமல் முதல்வனையிழந்து கெடுதியை யிழந்தேன்.

கு-ரை. பழகிய பாதர்த்தங்களில் விட்டுப்பிரிதல் எந்தவகை யினும் கஷ்டமாகலின் 'பழக்கம் தவிராமல்' எனவும், அங்ஙனம் அவற்றைப் பிரியாததினுலேயே பெருமான் தன்மையை யறிதற்கு நேர மில்லாமல் போயிற்று என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். 3

ஆணிபொருந்து மருமபூமயததனையுங
காணிநமதென்று கனம்பேசிக்கெட்டேனே.

பொ-ரை. முதன்மை வாய்ந்த அரிய பூமியெல்லாம் நமக்கே யுரியதென்று கௌரவம்பேசிக் கெடுதியடைந்தேன்.

கு-ரை ஈஷணைத்திரயங்களில் முதற்பற்றினையுடையதுபூமியே யாகலின் 'ஆணி பொருந்து' என்றனர். தனக்குச் சொந்தமாக வாய்ந்த நிலங்கள்யாவும் தனக்குச் சொந்தமாக விருக்குமென்ற செருக்கினுல் கருவங்கொண்டிருந்தே னென்பார் 'கனம்பேசி' என்றனர். 4

ஆசாரமில்லா வரசருடன்கூடிப்
பாசாங்குபேசி பதியிழந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை. ஒழுக்கமில்லாத அரசர்களுடன் சிநேகித்துத் தந் திரவார்த்தைகளைப்பேசி தலைவனையிழந்து கெடுதியையடைந்தேன்

கு-ரை. கொடுங்கோலரசன் சிநேகம்கொள்ளும்படி அவருடன் கூடி அவர்க்கிஷ்டம் வரும்பொருட்டு அவ்வார்த்தைகட்குக் கட்டுண்

டவன்போனடித்து வாழ்ந்தவனல் பதிவிசாரணை யிழந்தேனென்
பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். 5

குருமார்க்கமில்லாக் குருடருடன்கூடிக்
கருமார்க்கத்துள்ளே கருத்தமிழ்ந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை. குருவினை வழிபட்டு நடவாத மனக்குருடருட
கலந்து சினனமுண்டாதற் கேதுவாகிய வழியிலே கட்டப்பட்டு
மனந்தடுமாறிக் கெடுதியை யடைந்தேன்.

கு-ரை. இரண்டுபுற நேத்திரங்களிருந்தும் ஆசாரியர்சொற்ற
வழியிலே 'நடவாதவர் அகக்கண்ணில்லாதவரே யென்பார் 'குரு
டர், என்றனர் அவர் சினேகம் பிறப்பினுக் கேதுவாகமுடிந்தது
என்பார். 'கருமார்க்கத்துள்ளே' என்றனர். 6

ஆலமருந்து மரன்பெருமையெண்ணுமல்
பாலாபெணடீர்மெய்யென்று பதியிழந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை. ஆலகாலத்தினையுண்ட சிவபெருமான் மகிமையி
னைச் சிந்தியாமல் புத்திரர், மனைவியர், சத்தியமென்னத் தேர்ந்து
தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

கு-ரை. தன்னைச் சூழ்ந்துக்கொண்டிருந்த புத்திரபாக்கியத்தி
னையும்,மனைவியர் பாக்கியத்தினையும் உண்மையெனவெண்ணிக்
கொண்டிருந்தமையின் நீலகண்டத்தனையும் மறந்தேனென்பார்
'பதியிழந்து' என்றனர். 7

பிணவாசமுற்ற பெருங்காயமெய்யென்று
பணவாசையாலே பதியிழந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை. முடைநாற்றம் வீசுகின்ற பெரிய தேகத்தினைச சத்தியமென்று திரவியவாசையாலே தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

கு-ரை. தேகத்தினையே சத்தியமென வெண்ணி அத்தேகத் தினைப் பேணு நிமித்தம் திரவியம் சேகரித்தலிலேயே காலங்கழித் தமையின் தலைவனை விசாரியாதவனாயினேன் என்பார். 'பதியிழ ந்து' என்றனர். 8

கண்டபுலவர் கனக்கவே தான்புகழ
உண்டவுடம்பெல்லா முப்பெரித்துகெட்டேனே

பொ.ரை. எதிரிட்ட புலவர்கள் மிகவாகப் புகழுதற்கு நன்கு உணவு ஊட்டி வளர்ந்து வந்த தேகம் தளர்ந்துவிடக் கெடுதியை யடைந்தேன்.

கு-ரை. கவிஞர்கள் புகழ்ந்து பாடுதற்கேற்றபடி நன்றாய்ப் புசித்து உடலை ரொம்பப்புஷ்டியாக வைத்துக்கொண்டிருந்தும் அது உப்பிட்டபாண்டம்போலத் தளர்ச்சியடையப்பெற்றேன் என் றனர். 9

எண்ணிறந்தசென்ம மெடுத்துச்சிவபூசை
பண்ணிப்பிழையாமற் பதியிழந்துகெட்டேனே.

பொ-ரை. அநேகமான பிரபுக்களினையெடுத்தும் அச்சென்மங் களால் சிவபூசைசெய்து பிறப்பு வராதபடி செய்துகொள்ளாது தலைவனையிழந்து கெடுதியை யடைந்தேன்.

கு-ரை. யாதாமொரு பிறப்பினில் சிவபூசைசெய்து இருப்ப னேல் மேலும் சென்ம மெடாதிருப்பேன். அங்ஙனம் செய்யாத் தால் அநேக சென்மத்திற், கிடமுண்டாகத் தலைவனை விசாரியா தவனாயினேன், என்பார் 'பதியிழந்து' என்றனர். 10

சிற்றெறும்புசற்றுந் தீண்டப்பொறாவுடம்பை
உற்றுருக்கவுஞ்சுடவுமொப்பித்துமாண்டேனே.

பொ-ரை. சிறிய எறும்பு ஒன்று கடிக்கினும் சகியாதிருந்த உடலை அககினியிலிட்டு உருக்கவும் சுடவும் ஒப்பித்து வாழ்தற் கேதுவாக இறந்துபட்டவனாயினேன்.

கு-ரை. ஒரு அற்பதுன்பமும் சகியாது சுகத்தினை வாய்ந்து வாழ்ந்த உடலானது அக்கினியில் வேகும்படி செய்துகொள்ளுதற் கேது விளைவித்துக் கொண்டேன் என்பார் 'ஒப்பித்து மாண் டேன்' என்றனர். 11

தன்னுடம்புதானே தனக்குப்பகையாமென்
றெண்ணுமுணர்வில்லாமலின்பமென்றுமாண்டேனே.

பொ-ரை. தன்னுடைய தேகந்தானே தனக்குச் சத்துருவாகு மென்னும் அறிவில்லாம் இன்பத்தினை யெண்ணியே மாண்டவ னாயினேன்.

கு-ரை. சகலதீமை விளைவதற்குக் காரணம் இவ்வுடலேயல் லாமல் வேறில்லையென்று தேர்ந்து அதற்குத்தக்கபடி நடந்து கொள்ளாதே போயினேனென்பார் 'மாண்டேனே' என்றனர். 12

தோலெலும்புமாங்கிஷமுந் தொல்லன்னத்தால்வளரு
மேலெலும்புசுற்றமென்று வீறுப்பாய்மாண்டேனே.

பொ-ரை. தோலும், யெலும்பும், மாமிசமும், எல்லாம் பழை மையான அன்னத்தால்வளரும் உடலும் சுத்தமானவையென்று வித்து மாண்டவனாயினேன்.

கு-ரை. சகல அருவருப்புக்கும் இடமாயுள்ள பலஉறுப்புகளை வாய்ந்த உடலை அதிகச் சுகத்துடனிருப்பதுஎன வீணேகாலம்கழித் துவந்ததனால் மாண்டவனுக்குச் சமானமானவனாயினேனென்றனர்.

போக்குவரத்தும் பொருள்வரத்துங்காணுமல்
வாக்கழிவுசொல்லி மனமறுகிகெட்டேனே,

பொரை. இறப்பும், பிறப்பும், உண்மைப்பொருளின் அனுக்கிரகமும் ஆராயாமல் வீண்வார்த்தைப்பேசி மனமயகக மடைந்து கெடுதியுடையவனுயினேன்.

கு-ரை. இறப்பினுக்கும் பிறப்பினுக்கும் காரணம் விசாரியாமலும், உண்மைப்பொருளையடைதற்கு ஏதுதெரிந்துகொள்ளாமலும் வாழ்ந்ததனுல் மனத்தின்கண்ணே கலக்கம் கொண்டேன் என்பார் 'மனமறுகி' என்றனர். 14

இறந்தகாலத்திரங்கல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார.

நெஞ்சொடுபுலம்பல்.

மண்காட்டிப்பொன்காட்டி மாயவிருள்காட்டிச்
செங்காட்டி லாடுகின்ற தேசிகனைப்போற்றுமல்
கண்காட்டும்வேசியர்தங் கண்வலையிற்சிக்கிமிக
அங்காடிநாய்போ லலைந்தனையேநெஞ்சமே;

பொ-ரை. மனமே! மண்ணைக்காட்டியும், பொன்னைக்காட்டிரும் மாயவிருளுக்குச் சமானமான (பெண்ணைக்) காட்டியும் திருச்செங்காட்டிலே நிர்த்தனம்செய்கின்ற சிவபெருமானைத் தோத்திரியாமல் கண்களினுற் சாடைகாட்டியழைக்கும் வேசிகளின் ஆசை

வலையிற்சிக்குண்டு நாளும் கடைவீதி நாயினைப்போல அலைந்தனையே (இதுவுனக்குத்தகுமோ.)

கு-ரை. ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத் தகுந்தபடி உலகிலே சகலத் திரவியங்களைக் கூட்டிவைத்து அவற்றைச் சுகமாயனுபவித்துக்கொண்டு இவ்வுலகத்தினில் கிரமமாக வாழ்ந்திருக்கக் கடவையெனப் பெருமான் விதித்தும், அவ்வொழுக்கத்தினின்று மீறிக் கெடுதியினை விளைவிப்பதற்கேதுவாயுள்ள வினைகளினை நாடிக் கண்டவர்கள் கல்லாலடித்து ஓட்டத் தகுந்த நிலையினையுடைய கடைத்தெரு நாயானது என்னையோ என்றனர். 1

புட்பாசனவணையிற் பொற்பட்டுமெத்தையின்மேல்
ஒப்பாவணிந்தபணி யோடாணிநீங்காமல்
இப்பாய்க்கிடத்தி யியமனுயிர்கொள்ளுமுன்னே
முப்பாழைப்போற்ற முயங்கிலையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே? புட்பம் பரப்பப்பெற்ற அழகியப்பட்டும் மெத்தினைக் கட்டிலிட்டு அதன்மேல் படுசதுர், அழகாக அணிந்திருந்த ஆபரணங்களை பூண்டும் (யிருந்தநிலை நீங்காத உடலினை) பாய்மீது படுக்கவைத்து இயமன் உயிரினைக் கொண்டுபோவதற்கு முந்தியே முப்பாழைக் (கடந்த ஒன்றை) போற்றுதற்கு முயற்சித்தாயில்லையே.

கு-ரை. மிகுந்த ஆபரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பெற்று கட்டிலின்மேல் உறங்கத்தகுந்த உடலைப் பூமியின் பாய்மேலே கிடத்த உயிர் நீங்குமுன் பிரகிருதிப்பாழ், அசுத்தமாயைப்பாழ், சுத்தமாயைப் பாழ் மூன்றையுங் கடந்த பெருமானைத் தியானம் பண்ணுவாயாக. 2

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழ்வெறும்பாழாய்
அப்பாழுக்கப்பாலின் றுமைதப்போற்றாமல்

இப்பாழாம்வாழ்வைநம்பி யேற்றவர்க்கொன் றீயாமல்
துப்பாழாய்வந்தவினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. முப்பாழும் சூனியமாய் அவற்றைக்கடந்த முதற் பாழானது வெட்டவெளியாய் அவ்வெளியினைக் கடந்து நிர்த்த னம்செய்யும் நடராஜப் பிரபுவினைப் போற்றாமல் இங்கு அழிந்து போகத் தகுந்த பிரபஞ்ச வாழ்வினை நம்பி அடைந்து யாசித்தவர் கட் குதவிசெய்யாமல் பாழாகியவினைவந்து சூழ்ந்துகொள்ளும்படி செய்துகொண்டனையே.

கு-ரை. முப்பாழாவது மேற்செய்யுளின் குறிப்புரையிலுரை த்த மூன்றுபாழ், அதற்கு மேற்பட்டபாழ அருட்பாழ் அதற்கு மேற் பட்ட இடம் ஆனந்தவெளி அதைக்கடந்து நின்றது சிதாகாயம் அங்கே நிர்த்தனம் பண்ணத்தகுந்தவன் பெருமான் என்றபடியாம்.

அன்னம்பகிர்ந்திங் கலைந்தோர்க்குதவிசெயுஞ்
சென்மமெடுத்துஞ் சிவனருளைப்போற்றாமல
பொன்னுமனையுமெழிற் பூவையரும்வாழ்வுமிவை
இன்னுஞ்சதமாக வெண்ணினையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே? அன்னத்தினை பங்கிட்டும் பசியினால் அலைப வர்கட்கு உபகரிக்கும் மனித சென்மத்தினை யெடுத்தும் சிவபெரு மானைப் போற்றாமல் பொன்னினையும், மண்ணினையும், அழகிய பெண்ணினையும் ஆகிய இவை என்று நிலையாகவிருப்பதாக வெண் ணி விட்டனையே

கு-ரை பிறர் பசியைத் தணிவிக்கும் உயர்ந்த பிறப்பாகிய மனிதப்பிறப்பினை யெடுத்தும் அப்பிறப்பினா லடையவேண்டிய பெரும் பேற்றினைப் பெறுதற்கேதுவாய்ச் சிவதரிசனமாகி செய் யாது அழிதற்சேதுவா யவற்றினை நாடி வாழுதலிலென்ன பிரயோ சன மென்றனர்.

முற்றொடர்பிற்செய்த முறைமையால்வந்தசெல்வம்
இற்றைநாட்போற்றோமென் றெண்ணுதுபாழ்மனமே
அற்றவர்க்குமீயாம லரன்பூசையொராமல்
கற்றவர்க்குமீயாமற் கண்மறந்துவிட்டனையே.

பொ-ரை. பாழாகியமனமே? முன்சென்பத்தில் செய்த புண்ணியத்தினால் சேர்ந்த செல்வம் இச்சென்மத்தில் வாழ்க்கப்பெற்றோம் என்று சிந்தியாது தரித்திரத்கட்குக் கொடாமல், சிவபூசை செய்யாமல் வித்துவான்களுக்கு உதவிபுரியாமல் கண்மறந்து கிடக்கின்றனை.

• கு-ரை. ஒருவன் இச்சென்மத்தில் செல்வ மனுபவிப்பதும் தரித்திரமனுபவிப்பதும் பூர்வஜென்மத்தில் ஆர்ச்சித்து கொண்டவையாகலின் மறுசென்மத்தில் செல்வந்தனாய் வாழவேண்டின் இச்சென்மத்தில் சிவபூசையும் தானதருமங்களும் இன்றியமையாது செய்யவேண்டுமென்பதாம்.

மாணிக்கமுத்து வயிரப்பணிபூண்டு
ஆணிப்பொன் சிங்காசனத்திலிருந்தாலும்
காணித் துடலைநமன் கட்டிப்பேகைப்பிடித்தால்
காணிப்பொன் கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே? மாணிக்கங்களாலும், முத்துகளாலும் வயிரகற்களாலும் ஆகிய ஆபரணங்களைத்தரித்து உயர்ந்த பொன்னால் செய்யப்பட்ட சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தாலும், இலட்சியம் வைத்து உடலை இயமன் கயிற்றாற்கட்டித் தன் கைவசம்கொண்டால் அவ்வமயம்) மண், பொன் உடன் வரக்கண்டோமில்லை.

கு-ரை. சகல சம்பத்துடன் ஒருவன் வாழ்ந்தாலும் அவனை இயமன்கொண்டு போம்போது செய்துகொண்ட புண்ணிய பாவங்களேயல்லாமல் மேற்குறித்த செல்வங்கள் வருவதில்லையாம். 6

கற்கட்டுமோதிரங் கடுக்கனரைஞாண்பூண்டு
திக்கெட்டும்போற்றும் திசைக்கொருத்தராலும்
பற்கிட்டவேமனுயிர் பந்தாடும்வேளையிலே
கைச்சட்டங்கூடவரக் காண்கிலமேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே? இரத்தினக்கற்களால் கட்டிய மோதிரங்களும் நல்ல கடுக்கன்களும், அரைஞாணும் தரித்து எட்டுத் திக்கினரும் புகழ, எல்லாத் திசையினருக்கும் மேற்பட்ட ஒருவனானாலும். மரணகாலத்தில் பல்கிட்டிக்கொள்ளும் சமயத்தில் உயிரினை இயமன் பந்தினை யாடுவதுபோல இலேசாகக்கொண்டுபோகும் சமயத்தில் கையிலுள்ளவை யெல்லாம் உடன்வரக் கண்டோமில்லையே.

கு-ரை. எவ்வளவு விலையுயர்ந்த ஆபரணங்களைக் கையாடி வந்தாலும் அவையனைத்தையும் இவ்விடம் வைத்துவிட வேண்டுமேயொழிய ஒரு சிறிதுங் கொண்டுபோவதில்லை (கொண்டுபோவ தக்கது புண்ணிய பாவங்களேயாம்)

முன்னஞ்செய்ததவ முப்பாலுஞ்சேருமன்றிப்
பொன்னும்பணிதிகளும் பூவையுமங்கேவருமோ
தன்னைச்சதமாக சற்குருவைப்போற்றாமல்
கண்ணற்றவந்தகன்போற் காட்சியுற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே? பூர்வசென்மத்திற் செய்த தவமானது மூன்றுசென்மத்திலும் பொருந்துமல்லாமல் பொன்னும் ஆபரணங்களும், மாதரும் அங்கே உடன்வருமோ (வராது) அவற்றை நிலை

யுடைய பொருளாகவெண்ணி நல்ல ஆசாரியமூர்த்தியைப் போற்று மல் கண்கெட்ட குருடனைப்போலப் பார்வையில்லாதவனாயினை.

கு-ரை. ஒரு சென்மத்திற் செய்துக்கொண்ட புண்ணியம் மூன்று சென்மம் வரையில் தொடர்ந்துகொண்டு வருவதால் ஒவ்வொரு சென்மத்திலும் புண்ணியம் செய்துவந்தால் எச்சென்மங்களிலும் சுகமனுபவிக்கலாம் அங்ஙனம் செய்யாமலும், அப்புண்ணியம் விளைவதற்கேதுவாகிய ஆசாரியனை வணங்காமலும் இருப்பது அந்தகனுக்குச் சமான மென்பதாம். ௨

பையரவம்பூண்ட பரமர் திருப்பொற்றாளைப்
துய்யமலர்பரித்துத் தொழுதுவணங்காமல்
கையிலணிவளையும் காலிலிடும்பாடகமும்
மெய்யென்றிருமாந்து விட்டனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! படத்துடனகூடிய பாமபினை ஆபரணமாகத்தரித்த சிவபெருமான் அழகிய திருவடி இணைப் பரிசுத்தம் பொருந்திய புட்பங்களை பரித்துச்சாத்தித்தோத்தரித்து வணங்காமல், கரத்தின் கண்ணே வளையல்களையும், கால்களிலே பாடகமும் (தரித்த மாதரைச) சத்தியமென்று கருவித்து விட்டாயே.

கு-ரை. சிவபெருமானைப் பூசித்துவரும் திருப்பணியொன்றே சென்மங்கடோறும் உதவிபுரிந்து மோட்ச சாம்பிராச்சியத்தினைத் தருவதால் அதனைவிட்டு மாதர்போகமே மெய்யென்று நம்பிவாழ்ந்து இருமாப்புற்றிருத்தல் (அழிவினுக்குக் கேடென்பதாம்.)

மாதுக்கொருபாகம் வைத்தவான்பெற்றாளைப்
போதுக்கொருபோதும போற்றிவருந்தாமல்

வாதுக்குதேடியிந்த மண்ணிற்புதைத்துவைத்தே
ஏதுக்குப்போகநீ யெண்ணினையேநெஞ்சமே

பொ-ரை. மனமே! பார்வதியாருக்கு ஒரு பாகந்தனையளித்த சிவபெருமான் திருத்தாளினை ஒருநாளைக்கு ஒரு பொழுதாயினும் தோத்தரித்துக் கசியாமல் வம்பாகச் சம்பாதித்து இப்பூமியிலே மறைத்துவைத்துவிட்டு (என்னகாரியத்திற்காக அங்ஙனஞ்செய்து) நீ இறந்தனை.

கு-ரை. உடன்கொண்டு போவதாக விருந்தால் எந்தவிதமான வம்புகளையும் உலகினிற்செய்து திரவியம் சேகரித்து அது பிரக்கியாதபடி சேமித்து வைக்கவேண்டியதுதான். அங்ஙன மேலாத போது என்ன உத்தேசங்கொண்டு புதைத்துவைத்தனை (அந்தோ இது வீணகாரியம்.) 10

அஞ்சருளைப்போற்ற வைந்துபுலனைத்துறக்க
நெஞ்சேயுனக்கு நினைவுநான்சொல்லுகிறேன்
வஞ்சகத்தை நீக்கி மறுநினைவுவாராமல்
செஞ்சரணத்தானைச் சிந்தைசெய்வாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை, மனமே! அஞ்சத்தகுந்த திருவருளினை யாதரித்துப் பஞ்சேந்திரிய சேஷ்டையினை யொழிக்க உன்றனக்கு ஞாபகமூட்டுகின்றேன், வஞ்சகத்தையொழித்து வேறு சிந்தனை செய்யாமல் செவ்விய திருவடியுடைய (சிவபெருமானைத்) தியானிப்பாயாக.

கு-ரை. உலகிலெவரும அனர்த்தங்களெல்லாம் பஞ்சேந்திரியங்களின் சேஷ்டையினாலல்லாமல் வேறில்லை அத்தகைய சேஷ்டைகளை யொழித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், சிவபெருமான் திருவடி சிந்தனை யொன்றினையே செய்யவேண்டுமென்பதாம். 11

அற்புதமாயிந்தவுட லாவியடங்குமுன்னே
சற்குருவையோற்றித் தவம்பெற்றுவாழாமல்
உற்பத்திசெம்பொன உடமைபெருவாழ்வைநம்பிச்
சற்பத்தின்வாயிற் றவளைபோலானேனே.

பொ-ரை. மனமே? ஆச்சரியமாக இந்தத் தேகத்தினின்றும் உயிரானது வெளிப்படுமுன்னரே, நல்ல ஆசாரியனைத் தோத்தரித்துத் தவத்தினையடைந்து வாழாமல் உண்டாகின்ற செவ்வியபொன்னினையும், ஆபரணங்களையும் பெருத்த வாழ்வினையும் நிலையெனநம்பிப் பாம்பின்வாயகப்பட்ட தவளையினைப்போலாயினன்.

கு-ரை உடலினின்றும் உயிர் நீங்குகிற காலத்தில் எத்தனை பெயர் அதிசாக்கிரதையாகச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கினும் தெரிந்து கொள்ளுவதற்குக் கூடாமையானிருத்தலின், 'அற்புதம்' என்றனர், பாம்பின்வாய்ப்பட்ட தவளை மறுபடியுமீளுதல் எக்காலத்திலுமில்லைபோலப் பிரபஞ்சவாழ்விற் பட்டயான் மீளுதலில்லையென்பார், 'தவளைபோலாயினேன்' என்றனர். 12

உற்றார்பெற்றாரு ருடன்பிறப்பார் பிள்ளைகளார்.
மற்றாரிருந்தாலென் மாளும்போதுதவுவரோ
கற்றாவிழந்தவிளங் கன்றதுபோலேயுருகிச
சிற்றின்பஞ் சேர்ந்தனையே நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! உறவினர்களியார், பெற்றவரியார், உடன்பிறந்தாரியார், புத்திரர்களியார், மற்றவரியார் இவர்களிலிருந்து என்ன பிரயோசனம் இறந்துவிடும்போது உதவி செய்வார், பசுவினை விட்டுப் பிரிந்த இளமையான கன்றினைப்போலே யுள்ளமுருகி சிறுமையினை யடைந்து அற்பப்பிரபஞ்ச இன்பத்தினை யடைந்தனையே.

கு-ரை. "தந்தையார் தாயார் தாரமார் உடன்பிறந்தாரார் தாந் தாமாறே வந்தவாறெங்ஙனே போமாறேதோ" என்றபடி இவர்க்கும் நமக்கும் சம்பந்தமில்லை நம்மை நெருங்கியிருந்தார் ஒவ்வொருவரும் முயிரைத்தடுத்தாண்டு கொள்வாரில்லை, ஆகலின் இத்தகையரின் பொருட்டு இரங்குவதிலென்ன பிரயோசன மென்றனர்.

வீடிருக்கத்தாயிருக்க வேண்டுமனையாளிருக்கப்
பீடிருக்கவூணிருக்கப் பிள்ளைகளுந்தாமிருக்க
மாடிருக்ககண்ணிருக்க வைத்தபொருளிருக்க
கூடிருக்கநீபோன கோலமென்னகோலமே.

பொ-ரை. வீடிருக்கவும், பெற்றதாயிருக்கவும், மிகவேண்டிய மனைவியிருக்கவும், பெருமையிருக்கவும், உணவிருக்கவும்,புத்திரர்களிருக்கவும், மாடுகளிருக்கவுங், கன்றுகளிருக்கவுங், இருப்பாயுள்ள செல்வமிருக்கவும, உடலிருக்கவும் (ஆன்மாவாகிய) நீ பிரிந்து போன மாய்கை யென்னமாய்கையோ.

கு-ரை. சகல சம்பத்துடன் பிரபஞ்சத்தில் யாதொரு குறையின்றி நெடுநாள்வாழ்ந்துகொண்டிருந்தும் இவையனைத்திலும் சிறிதும் விசுவாசமின்றி அனைத்தையும் திடீலெனப்பிரிந்து உயிர் நீங்கியது அதிசயமென்பார் 'கோலமென்ன கோலமே' என்றனர், 14

சந்தனமுங்குங்குமமுஞ் சாந்தும்பரிமளமும்
விந்தைகளாய்ப்பூசிமிக வேடிக்கையொய்யாரக்
கந்தமலர்சூடுகின்ற கன்னியரும்தாமிருக்க
எந்தவகைபோனுயென் றெண்ணிலையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! சந்தனத்தையுங் குங்குமத்தினையும், கூட்டுவர்க்கத்தினையுங் (இன்னு மனேகமான) வாசனைத் திரவியங்களை

யும் விநோதமாக பூசிக்கொண்டு முக வேடிக்கையாகவும், ஒழுங்காக வும் வாசனையுடன்கூடிய புட்பங்களைத்தரித்த மனைவியரும் சமீபத் திருக்க எந்தவகையாகப் போயிற்றென்று எண்ணிப் பார்த்தா யில்லையே

கு-ரை. எல்லாப் பதார்த்தங்களிலும் உயர்வாயும் அத்தியந்த பிரியமாயும் உடனுயிர்விடத் தகுந்த தன்மைவாய்ந்தவராயுமிருக் கத் தகுந்தவர் மனைவியர் அத்தகையினரும் ஏமாந்துநிற்க, உயிர் நீங்குந் தன்மையைப்பற்றிச் சிறிதும் சிந்தித்தாயில்லையென்பார். 'எண்ணிலையே' என்றனர். 15

காற்றுத் துருத்தி கடியவினைக்குள்ளான
ஊற்றைச்சடலத்தை யுண்டென்றிறுமாந்து
பார்த்திரங்கியன்னம் பசித்தோருக்கீயாமல்
ஆற்றுவெள்ளம்போல வளாவினையே நெஞ்சமே.

பொ-ரை மனமே? காற்றினையடைத்து வைத்திருக்கும் தோல் துருத்தினையொத்தது கொடுமையான வினையிற் கட்டுப்பட்ட நாற்ற மாகிய உடலினை என்று நிலையாக விருக்குமெனக் கருவித்து எளி யாரைக்கண்டு மனமிரங்கி அன்னத்தினைப் பசித்தோருக்குக் கொடுக் காமல் நதியின் நீர்ப்பெருக்கினைப்போலப் பரதவிக்கின்றனையே

கு-ரை. நிலையற்றதாகிய உடலினைப்பற்றிவிசாரியாது அதனை நிலையெனவெண்ணி அதனாற் செருக்குற்று எளியவர்கட்காகமன மிரங்கியவர்களை யாதரிக்காமல் விசாலமானவாழ்வில் புத்தியை விட்டதனாலென்னபிரயோஜனமென்பார்'அளாவினையே'என்றனர்

நீர்க்குமிழிவாழ்வைநம்பி நிச்சயமென்றேயெண்ணிப்
பாக்களவாயன்னம் பசித்தோர்க்களியாமல்

போக்குளெமனுதன் பிடித்திழுக்கும்போது
ஆர்படுவரென்று யறிந்திலையே நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! நீரினிடத்துண்டாகும் குமிழியினையொத்த வாழ்வதனைச் சத்தியமெனத் தீர்மானித்து, ஒருபாக்கு அளவேனும் அன்னம் பசித்தவர்கட்களியாது சிலேத்துமப்பேரில் இயமனுடை தூதன் கூட்டிக்கொண்டு போம்போது யார் உதவிசெய்ய வருவா ரென்று தெரிந்துகொண்டாயில்லையே.

கு-ரை. இயமன் பிடித்துக் கட்டிக்கொண்டு போம்போது எளியவர்கட் கன்னமிட்ட தருமந்துணையாக வருவதல்லது நிச்சய மென நம்பியிருந்த உடலானது உதவாதென்பர் 'அறிந்திலையே' என்றனர். 17

சின்னஞ்சிறுநுதலாள் செய்தபலவினையான்
முன்னந்தமார்பில் முளைத்தசிலந்திவிம்மி
வன்னந்தளதளப்ப மயங்கிவலைக்குள்ளாகி
அன்னம்பகிர்ந்துண்ண வறிந்திலையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! (மூன்றுவிரற்கடையுள்ள) அதிக சிறிய நெற்றியையுள்ளவள் பூர்வத்திற்செய்த வினைக்குத் தக்கபடி முன் னர் அவளுடைய மார்பினிடத்தே யுண்டாகிய கட்டிபோன்ற தன மானது பெருத்து நிறந்தளதளப்பாய் பிரகாசிக்கக்கண்டு மயங்கி மோகத்திற் பட்டு அடியார்கட் கன்னமளித்துண்ணத் தெரிந்தா யில்லை.

கு-ரை. பெண்களில் சிறந்த அங்கமாகப் பாவிப்பது தனம் அது தன்னுடைய அழகியஉருவத்தால்எத்தகையினராயும்மயங்கச் செய்வதுசகசம். அவ்வுருவத்தினைச் சிறிது ஆராய்ந்துஅது இரத்தம் மாமிசத்தாலாகிய ஒருகட்டி போன்றதெனத் தீர்மானித்து அதன்

மோகத்தினின்று நீங்கி அடியார்கட் கன்னமளித்து வாழ்வதே சிறந்த தென்றனர். 18

ஓட்டைத் துருத்தினைய யுடையும்புழுக் கூட்டை
ஆடுஞ்சிவசித்த ரருளை மிகப்போற்றியே
வீட்டைத்திறந்து வெளியையொளியாலழைத்து
காட்டும்பொருளிதென்று கருதிலேயேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை) மனமே! துவாரமுடைய தோல் துருத்தியினை, அழியும் புழுக்கணிறைந்த கூண்டினை (ஒத்த இவ்வுடலை) ஆட்டுவிக்கும் சிவசித்தராய்ச சுவாமியின் திருவருளை மிகவாகநாடியே ஆணவக்க படாந்திறந்து இருதய சிதாகாய வெளியினை ஞானத்தால் அழைத்து நிறுத்தி ஆன்மாவிற்குக் காட்டுவிக்கும் பொருளின்னதென நினைத்தாயில்லையே.

(கு-ரை.) ஆணவமலத்தடிப்பால் சிதாகாயத்தின் கண்ணே மறைந்து கிடக்கும் முதல்வனை ஞானத்தாற்கண்டு தெரிந்துகொள்ளவில்லையே என்பார் 'கருதிலேயே' என்றனர். உயிருக்குயிராக விருந்து கன்மத்திற்குத் தக்கபடி உடலினையாட்டுபவன் பெருமானாகலின், 'ஆட்டுஞ்சிவசித்தர்' என்றனர். 19

ஊன்பொதிந்தகாய முளைந்தபுழுக்கூட்டைத்
தான்சுமந்ததல்லால்நீ சற்குருவைப்போற்றாமல்
கான்பறந்தவெள்ளங் கரைப்புரளக்கண்டேகி
மீன்பறந்தாற்போலே விசாரமுற்றாய்நெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! தசைக் கொழுத்த தேகத்தினைப்புழுக்கள் நிறைந்த கூட்டினைப் (பலவருடங்களாகச்)சுமந்து (வாழ்ந்த) தல்லாமல் நீ உண்மையான ஆசாரிய மூர்த்தியைப் போற்றாமல்,

காட்டினிடத்தே பரவி நீர் வெள்ளமான இருகரையினும் புரண்டு பாய்தலைக் கண்டு மீன்களும் சென்று பரவியதுபோல துன்ப முற்றனையே.

(கு-ரை.) ஆற்றிலே வெள்ளமதிகரித்து இருகரையுங்கடந்து பூமியிற் பரவியபோது மீன்களும் வெள்ளத்திற் சென்று பூமியிற் பரவியிருக்கும் சமயத்தில் பூமி நீர்வற்றிவிட மீன்கள் பூமியிலே தங்கி நீரின்றிப் பரிதபிக்கும் அதுபோல உடல்வழியாக எல்லாப் பிரபஞ்ச காரியங்களிற் சென்று விஷயானு போகங்களை யனுபவித்து வரும்சமயத்துத் தேகமழிய உயிர் தவிக்குமென்பார், 'விசாரமுற்றாய்' என்றனர். 20

உடக்கையொறுக்கி யுயிரையடைத்துவைத்த
சடக்கைச்சதமென்று சார்ந்தங்கிறுமாந்தை
உடக்கைதகர்ந்தே யுயிரையமன்கொள்கையிலே
யடக்கமாய்வைத்தபொரு ளங்குவரமாட்டாதே.

(பொ-ரை.) (மனமே! வாயுவாகியவொரு) சுள்ளாணியை முறுக்கி யுயிரை யடைத்துவைத்த தேகத்தினை நித்தியமென்று பொருந்திக் கர்வித்திருந்தனை, (வாயுவாகிய) சுள்ளாணி கழற்றி யுயிரை எமன் பிடித்துக்கொண்டு போகையிலே நீ சேகரித்து வைத்த திரவியம் உன்னுடன் வராது.

(கு-ரை.) உயிரினைத்தேகத்தினிலடைத்து அது வெளிவராதபடி ஒரு ஆணியாகவாயு பூரிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அவ்வாயு வெளிப்படின் உயிர் வெளிப்பட்டு விடுமாகையால் வாயுவை 'உடக்கை' என்று வழித்தார். 21

தித்திக்குந்தேனைத் தெவிட்டாதவுதள்ளமுதை
முத்திக்குவித்தான மூப்பாமைபோற்றாமல்

பற்றிபிடித்தியமன் பாசத்தாற்கட்டும்வண்ணம்
சுற்றியிருக்கும்வினை சூழ்ந்தனையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! சுவைவாய்ந்ததேனை, (உண்ண உண்ண) வெறுக்காததெள்ளியஅமுதினை, முத்திக்கு காரணமாயுள்ள மூப்பாழினைக்கடந்த பொருளைப்போற்றாமல் நெருங்கிப்பிடித்து இயமன் கயிற்றால் பிணிக்கும்படியாகச் சூழ்ந்திருக்கும் வினைகளினிற் கூடினையே.

(கு-ரை.) வினைசம்பந்தமாக விருக்கும் வரையில் இயமன் கட்டிற்குட்பட வேண்டியது வினைநீங்கி இயமன்கட்டினின்றும் நீங்க வேண்டுமாயின் மூப்பாழினை விசாரித்து அதற்கப்பாற்பட்ட முதல்வனைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதாம். 22

அஞ்செழுத்தாயெட்டெழுத்தா யைம்பத்தோரட்சர
பிஞ்செழுத்தாய்நின்ற பெருமானைப்போற்றாமல் [மாய்
வஞ்சகமாயுற்றமுலை மாதர்வலைக்குள்ளாகிப்
பஞ்சரித்துத்தேடிப் பாழுக்கிறைத்தோமே.

(பொ-ரை.) பஞ்சாட்சரமாகியும் அஷ்டாட்சரமாகியும் ஐம்பத்தோரெழுத்தாகியும், பிஞ்செழுத்தாகியும் எழுந்தருளிய சிவபெருமானைப் போற்றாது வஞ்சகம் வாய்ந்த தனத்துடன்கூடிய பெண்களின் வலையிற்பட்டுக் கெஞ்சிபேசி அவரைத்தொடர்ந்து நாடிப் பாழினிற் காலத்தைக்கழித்தோமே.

(கு-ரை.) எண்டு எட்டெழுத்தென்றது ஓம்-ஆம்-அவ்வும் சிவாயநம என்றதாம். பிஞ்செழுத்தென்பது சத்தியட்சரமாகிய வகரமாம் மாற்றிவற்றின் விபரங்களனைத்தையும் சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவசன்மார்க்கரை யடுத்து உபதேசக்கிரமாகத் தெளிந்துகொள்ளவேண்டும். 23

அக்கறுகுகொன்றைதும்பை யம்புலியுஞ்சூடுகின்ற
சொக்கர்திருத்தாளைத் தொழுதுவணங்காமல் [ய்
மக்கள்பெண்டிர்சுற்றமுடன் வாழ்வைமிகநம்பியன்பா
எக்காலமுமுண்டென் றெண்ணினையேநெஞ்சமே.

(பொ - ரை.) மனமே! உருத்திராட்சத்தினையும், அறுகம்புல்லினையும், கொன்றைப்புட்பத்தினையும், தும்பைமலரினையும், சந்திரனையும் தரிக்கின்ற சொக்கலிங்கப்பெருமான் அழகிய சரணங்களை தொழுது வணங்காமல், புத்திரர் மனைவியர், சுற்றத்தினர் இவர்களுடன்கூடி வாழுதலையை அதிகமாகநம்பி ஆசையாய் எக்காலமும் சத்தியாயிருக்குமென்று நினைத்துவிட்டனையே.

(கு-ரை.) என்றும் சத்தியமாயுள்ள சிவபெருமான் திருத்தாளை வணங்காது என்றும் அசத்தியமாயுள்ள வாழ்வினரை நம்பியிருத்தலிற் கண்டபயனென்னை யென்பதாம். 24

ஆண்டகுருவி னருளை மிகப்போற்றி
வேண்டுங்கயிலாய வீட்டுவழிபாராமல்
பூண்டகுழன் மாதுநல்லார்பொய்மாய்கைக்குள்ளாகி
தூண்டிலகப்பட்டுத் துடிகெண்டையானேனே.

(பொ-ரை.) மனமே! அடிமையாக ஆட்கொண்ட ஆசாரியனின் திருவருளை அதிகமாகவாதரித்து அத்தியாவசியமாகவடையவேண்டும் திருக்கயிலாயவழியினை யெதிர்ப்பாராமல், (புட்பத்தினைத் தரித்த கூந்தலையுடைய மாதர்களின் பொய்யாகிய வஞ்சனையிற்சிக்கி தூண்டிலிலகப்பட்டுத் துடிக்கின்ற கெண்டை மீனுக்கு ஒப்பானேன்.

(கு-ரை.) ஆசாரியமூர்த்தியின் அனுக்கிரகத் தன்மையினையடைந்தால் கயிலாயமடைதல்திண்ணமாகலின் அங்ஙனம்செய்யா

து தூண்டிலகப்பட்ட மீனைப்போல மாதர்மயலிற் சிக்குண்டு துன்பமடைவதிலென்ன பிரயோசனமென்றனர். 25

ஏணிப்பழுவை யிருளையருத்தாளமுற்றும்
பேணித்தொழுங்கயிலை பேறுபெறமாட்டாமல்
காணவரும்பொருளாய்க் கண்கலக்கப்பட்டடியேன்
ஆணியற்றமாமரம்போ லாகினனேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! ஏணிபழுவாகிய ஆணவவிருளையொழித்து ஆட்கொள்ளவும் வந்தித்து தொழத்தகுந்த திருக்கயிலையின் பாக்கியத்தையடையமாட்டாது, காண்டற்கரியதாயுள்ள நிஷ்கள பொருளைநாடி வீண்சஞ்சலமுற்று அடியேன் ஆகாரமற்ற வொருமாமரத்தினை யொத்தேன்.

(கு-ரை.) சகலரூபகமாயுள்ள திருக்கயிலாயத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீகண்டபரசிவப்பொருளின் திருவடியையடையமுயற்சிசெய்யாது நிஷ்களமாயுள்ள வொருபொருளிருப்பதாகவெண்ணிச் சிந்தித்துச் சூனியமேகண்ட பொருளாகிமுடிந்ததால் 'கண்கலக்கப்பட்டேன்' என்றனர். 26

கோத்துப்பிரகாசங் கொண்டுருகியயண்டமெல்லாம்
காத்தபடியே கயிலாயஞ்சேராமல்
வேற்றுருவப்பட்டடியேன் வெள்ளம்போலுள்ளுருகு
ஏற்றுங்கழுவி லிருந்தபிணமானேனே.

(பொ-ரை.) கலந்து சிவப்பிரகாசமடைந்து மனமுருகிஉலகமனைத்தும் திருவருளிற்றிளைத்துக் காத்தவண்ணமே திருக்கயிலையினையடையாமல், வேறு இடங்களிலுள்ள தேவர்கள்பால் மனம்

வைத்து எதன்பொருட்டு வெள்ளெலும்பினைப்போல இளைத்து, எற்றியகாலில் தங்கி வந்திற்கு மானமாயினேன்.

(கு-ரை.) [illegible] நதின் கணவேயுள்ளசிவபெருமானை த்தியானித்தல் [illegible] தியுண்டாம, வேறுபட்டபொருள்க ளாகிய தேகர் [illegible] வைக்கின கழுவேறிய பிணத்தின் நிலையினை யொக்கு [illegible]. 27

நிலைவிட்டு [illegible]யுயிர் நீங்கியகாலுமுன்னே
[illegible]ட்டவேடனெச்சிற் றினைசேராமல்
வலை [illegible]ட்டுழலுகின்ற மான்போற்பரதவித்துத
[illegible]லைகெட்ட [illegible]லதும்பாற் றட்டழிந்தாய்நெஞ்சமே.

([illegible]) தேகத்தின [illegible]யினைப்பிரிந்து உயிர்நீங்குமுன் னர்வில்லினைக் கரத்திலேந்திய வேடராகிய கஸ்மைப்பர் எச்சிலை யுண்ட [illegible]மசிவனையடையாமல் வலையிற்சிக்குண்ட மானினைப் போலவும், நுழையப்படாத நூலினைப்போலவும், மாறிகெட் டேன் என்றனர்.

(கு-ரை.) சிவபெருமானை வணங்காது வேறுபட்ட மனதத ரியாவரும் வலையிற்சிக்குண்டமான் கஷ்டப்பட்டது போலவும் நுனிகாணாத நூல்சிக்குண்ணுவதுபோலவும், மானினையொத்துத் தான் துன்பப்படுவதன்றி, நூற்சிக்கலைப்போலப்பிறருக்குத்துன் பங்கொடுப்பரென்பதாம். 28

முடிக்குமயிர்ப்பொல்லா முழுக்குரம்பையின்றின்
இடைக்குநடைக்கு மிதக்கொண்டவார்த்தைசொல்லி
அடிக்கொண்டதில்லைவனத் தையனைநாயனையேன்
விடக்கையிழந்த மிருகமதுவானேனே.

(பொ-ரை.) புட்பங்களை முடிக்கும் கூந்தலினை வாய்ந்து, தீமையாகிய தேகத்தினை யெடுத்துள்ள மாதர்களின் இடுப்பினுக்கும், நடையினுக்கும் (உவமித்த) இதமாகிய வார்த்தையினை பேசி அன்பரின் பொருட்டுத் திருவடியினை வாய்ந்ததில்லை வனத்தின் கண்ணே யெழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனே மாமிசத்தையிழந்தமிருகத்தை யொத்தவனாயினேன்.

(கு-ரை.) மாதர்களின் அங்கங்களுக்கு உவமானம் சொல்லியிருக்கிறவார்த்தைகளை யெடுத்துக்கூறி அவர்கட்குச்சந்தோஷம் விளைவித்துக் குஞ்சிதபாதத்தினையுடைய பெருமான் றிருவடியை மறந்திருப்பது தனக்கு உணவாகக்கிட்டிய மாமிசத்தினையிழந்த மிருகத்தினுக் கொப்பென்பதாம். 29

பூவாணர்போற்றும் புகழ்மதுரைச்சொக்கரது
சீர்பாதம்போற்றிச் சிவலோகஞ்சேராமல்
தாவாரந்தோறுந் தலைபுகுந்தநாய்போல
ஆகாதநெஞ்சமே யலைந்துதிரிந்தாயே.

(பொ-ரை.) பிராமணர் வந்திக்கும் புகழினைவாய்ந்தமதுரையிலெழுந்தருளியிருக்கும் சொக்கலிங்கப் பெருமானது சிறப்புப் பொருந்திய திருவடியினைத் தோத்தரித்துச்சிவபதவியடையாமல் வீட்டின்தாவாரம் தோறுமோடிப் பிரவேசித்து (யாவராலும்மொத்துண்ணும்) நாயினைப்போல (ஒன்றினுக்கும்) உபயோகப்படாத மனமே வீணாயலைந்து திரிந்தனையே.

(கு-ரை.) மதுரைச் சொக்கலிங்கப்பெருமானைத் தோத்தரித்து அடையவேண்டிய நற்பதவினையடையாமல் கண்டகண்ட ஆரை நாடித்திரிதல் வீடுகள்தோறு நுழைந்து எல்லாராலும் மொத்துண்ணும் நாயினிலைக்கு ஒத்திருக்குமென்பதாம். 30

பத்தெட்டாயோரைந்தாய்ப் பதின்மூன்றையுங்கடந்த
ஒத்திட்டுநின்றதோ ரோவியத்தைப்போற்றாமல்
தெத்திட்டுநின்ற திரிகண்ணிக்குள்ளாகி
வித்திட்டாய்நெஞ்சே யிடவுமறியாயே.

(பொ-ரை.) மனமே! பத்து, எட்டு, ஐந்து, பதின்மூன்று ஆக முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து ஒத்து எழுந்தருளியதொரு சொரூபத்தினை வணங்காமல் அலைந்துநின்ற சுழலு நேத்திரத்தினுக்குட்பட்டு ஆதாரமானாய் நீங்கவுமறியாய்

(கு-ரை.) தத்துவாதீதனாக விளங்கும் பெருமானை வணங்காது கண்ணால் மயக்கி யலைகின்றமாதர்பால்சிக்குண்டனை யினிமீள வறியாய். 31

அஞ்சுடனேழாகி யைமூன்றுமெட்டுமொன்றாய்
மிஞ்சியிருந்த விளக்கொளியைப்போற்றாமல்
பஞ்சிலிடுவென்னியைப்போற் பற்றிப்பிடியாமல்[னே
நஞ்சுண்டகெண்டையைப்போல்நானலைந்துகெட்டே

(பொ-ரை.) ஐந்து, எழு, பதினைந்து என்று ஒன்று ஆகிய (முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்) கடந்திருந்த அருட்சோதியைப் போற்றாமல் பஞ்சிலிட்ட அக்கினியைபோலத் தாவிப்பிடியாமல் விஷமுண்ட மீனைப்போல நானலைந்து கெட்டேனே.

(கு-ரை.) தத்துவாதீதனாக விளங்கும் பெருமானைப் போற்றாமலும், பஞ்சியில் அக்கினி யதிசீக்கிரம் பற்றுதல்போல அதிவிரைவில் தாவாமலும விடமூண்ட மீனையொத்தத் துடிக்கின்றேனென்பதாம். 32

ஊனமுடனே யுடையும்புழுக்கூட்டை
மானமுடனே சுமந்து மண்ணுலகில்மாளாமல்
ஆனதொருபஞ்சவர்க ளாண்டிருந்ததேசம்விட்டுப்
போனதுபோலேநாம்போய்ப் பிழைத்தோமில்லையே.

(பொ-ரை.) மனமே! குற்றத்துடனே அழிந்துபோகும் புழுக்கள் நிறைந்தகூண்டினையொத்த உடலைக் கவுரவத்துடனேதாங்கிப் பூமியிலே சாகாமல் பஞ்சபாண்டவர்கள் அரசாட்சி செய்துகொண்டிருந்த சுதேசத்தை நீங்கிக் காட்டிற்சென்றதுபோலநாம் சென்று உயர்ந்தோமில்லை.

(கு-ரை.) பஞ்சபாண்டவர்கள் சுதேசத்தி லிருந்துகொண்டு பங்காளிகள் உபத்திரவம் சகியாமல் அவர்களைவிட்டு நீங்கிக்காட்டிற்சென்று பெரியோர்கூட்டத்திலிருந்து வாழ்ந்ததுபோல, இல்லறத்தின்கண்ணே யிருந்துகொண்டிருந்து அனேகமான சச்சரவுகளுடன் சஞ்சலப்படாது வெளியேறித் தவம் செய்தோமில்லையேயென்றனர். (இது ஏகதேச உவமானம்.) 33

ஊறைபிரைக்கின்ற வுப்பிருந்தபாண்டத்தை
நாறுமல்நாறிநழுவும் புழுக்கூட்டை
வீறும்புரத்தை விரும்புகின்றதெப்படியென்
றூறுதநாட்டி லகன்றிருந்தேனில்லையே.

(பொ-ரை.) சலமலாதிகளை யிறைக்கின்ற உப்படைத்த பாண்டத்திற்கொத்தனை, நாற்றமெடாததுபோல் தோன்றி நாறிக்கொண்டிருந்து ஒருகாலத்தில் அழிபடும் புழுநிறைந்த கூட்டினை, இருமாப்பு வாய்ந்த உடலை விரும்புகின்ற தெவ்வண்ணம் எனினும் அழிவில்லாத பூமியில் சென்றேனிருந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) எந்தவிதத்திலும் சிறிதும் சுகமென்பது இல்லாத உடலினை நம்பி சுத்தபூமியில் போய்வாழும் பாக்கியத்தினைப் பெற்றேனில்லையே. 34

அரியவரிதேடி யறியவொருமுதலை
பரிவுடனேபோற்றும பரஞ்சுடரைப்போற்றாமல்
கரியபெருவாழ்வைநம்பிக் காமத்தழுந்தியே
அரிவாயிற்பட்ட கரியதுபோலானேனே..

(பொ-ரை.) அருமையான விஷ்ணுமூர்த்திதேடி அறிந்துகொள்ளக்கூடாத ஒப்பற்ற முதல்வனை ஆசையுடன்போற்றும் சிவபரஞ்சுடரைத் தோத்தரியாமல் கரிந்துபோகத்தகுந்த பெரிய வாழ்வினை நம்பிகொண்டு காமாந்தகாரத்திலழுந்தியே சிங்கத்தின் வாயிலகப்பட்ட யானையைப்போல வாயினேன்.

(கு-ரை.) பிரபஞ்ச வாழ்வானது அநியற்புதவாழ்வென்று சிந்தியாது மறந்து பெருவாழ்வாக நினைத்திருக்கின்றார் ரென்பார் பெருவாழவு என்றனர் இவ்வாழ்வை நம்பின் சிங்கத்தின்வாய்ப்பட்ட யானையின் கதியே யாமெனறனர் 35

தந்திரத்தையுன்னி தவத்தைநிகதிறுத்தாது
மந்திரத்தையுன்னி மயங்கித்தடுமாறி
விந்துருகிநாதமா மேலொளியைக்காணமல்
அந்தரத்தேகோலெறிந்த அந்தகன்போலானேனே.

(பொ-ரை.) சிவாகமங்களைப்படிந்து தவத்தினை நிலையுறச செய்யாது, சாமான்னிய மந்திரங்களைச சபித்து அதில் மயங்கித்

தடுமாறி விந்துநாதங்களைக்கடந்த சோதி சொரூபத்தினைத்தரிசி யாமல் ஆகாயத்தில் கைக்கோலை வீசிட்ட குருடனையொத்தேன்.

(கு-ரை.) சிவாகமங்களிற் குறித்த மகாமந்திரங்களைச் சிந்தி யாது பசுமந்திரங்களைச் சிந்தித்து மோட்சமடையக் கருதுதல் தனக்காதாரமாகவிருந்த கையிலுள்ள கோலினை ஆகாயத்திலெ றிந்துவிட்டு வழிதெரியாது மயங்கிவிழும் குருடனுக்குச்சமமாம்.

விலையாகிப்பாணனுக்கு வீறடிமைபட்டதுபின்
இலையார்கைவேடனெச்சிற் றின்றானைப்போற்றுபல்
அலைவாய்த்துரும்பதுபோ லாணவத்தினாலழுங்கி
யுலைவாய்மெழுகதுபோ லுருகினையேநெஞ்சமே.

(பொ-ரை.) மனமே! பாணபத்திரனுக்கு அடிமையாகவெழு ந்தருளியவரும், கைவில்லேந்திய கண்ணப்பநாயனார் எச்சில்தின் றவருமாகிய பெருமானைத் தோத்தரியாமல், சமுத்திரவலையிற் சி க்குண்ட துரும்பினைப்போல, ஆணவமலத்திலே கட்டுப்பட்டு உ லையிலுருகும் மெழுகினைப்போல, உருகினையே.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவடிகளைப் போற்றியுய்யாது, பி ரபஞ்ச போகத்தின்கண்ணே உலைவாய் மெழுகா யுருகுவதனால், அலையிலகப்பட்ட சிறுதுரும்பு, கரையினும்சேராமல் கடலினும் புகாமல் அலைவதுபோன்ற நிலையடைந்தனை யென்பதாம். 37

நெஞ்சொடுபுலம்பல் முற்றிற்று.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

பூரணமாலை

மூலத்துதித்தெழுந்த முக்கோணசக்கரத்துள்
வாலைதனைப்போற்றாமல் மதிமறந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! மூலாதாரத்திலே யுதித்த முக்கோணவடிவமாயுள்ள சக்கிரத்தில் கண்ணேயெழுந்தருளியிருக்கும் வாலாம்பிகைத் தாயைத் தோத்தரியாமல் புத்தி கெட்டேன்.

(கு-ரை.) மூலாதாரமாவது காலெலும்பும் இரண்டுக் கதிரெலும்புங்கூடிய இடம் குய்யம் குய்யத்திற்கும் குதத்திற்கும் நடுவே குண்டலிவட்டமாய் அந்த வட்டத்திற்கு நடுவே நாலிதழுடைய ஒருபுட்பவட்டமாய் கடப்பம்பூப்போன்றிருக்கும் அந்தப்புட்பத்திற்குநடுவில் ஓங்காரவெழுத்துநிற்கும் அந்தஓங்காரத்திற்குநடுவில் விக்கினேஸ்வரனும்,வல்லபைசத்தியும் எழுந்தருளியிருப்பார்கள்.

உந்திக்கமலத் துதித்துநின்றபிரமாவைச்
சந்தித்துக்காணாமற் றட்டழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! உந்தியாகிய கமலத்திலே தோன்றியிராநின்ற பிரமனைநெருங்கித் தரிசியாமல் தடுமாறினேன்.

(கு-ரை.) இது சுவாதிட்டானம் மூலாதாரத்திற்கு இரண்டுவிரற்கடைமேலிருப்பது நாற்சதுரமும் அச்சதுரத்தினடுவே ஆறிதழ்களுடைய ஒரு புட்பவட்டமும் அதன்மத்தியிலே லிங்க பீடமும் வீணைத் தண்டினடியுமாயிலங்கி அதனடுமத்தியிலே நகார எழுத்துநிற்கும். அந்நகாரத்தினடுவில் பிரமாவும் சரஸ்வதியும் வீற்றிருப்பர்,

நாவிக்கமல நடுநெடுமால்காணாமல்
ஆவிகெட்டுயானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! உந்தியின் கமல மாகிய நடுவிலே விண்டுமூர்த்தியைத் தரிசியாமல் உயிரிழந்து அடியேனும் புத்திகெட்டேன்.

(கு-ரை.) இது மணிபூரம் சுவாதிஷ்டானத்திற்கு எட்டுவிரற் பிரமாணத்திற்குமேல் இருப்பது இது அண்டம்போல ஆயிரத்தெட்டு நரம்பு நாடிகளுமசூழ நாடிக்கெல்லாம்வேருள்ளது. இது உந்திக்கு நேரில் அப்புத்தானத்தில் ஏழாம்பிறைக்கிணங்கியிருக்கும் இது நடுவே பத்து இதழையுடைய ஒருபுட்பம் வட்டமாயிருக்கும். அந்தப்புட்பத்தி னடுவில் மகாரவெழுத்து நிற்கும், அம்மகாரத்திற்கு நடுவில் மகாவிஷ்ணுவும்இலட்சுமி எழுந்தருளியிருப்பார்கள். 3

உருத்திரனையிருதயததி லுண்மையுடன்பாராமல்
கருத்தழிந்துநானுங் கலங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும்நிறைகின்றபொருளே! உருத்திரமூர்த்தியை இருதயத்திலே பிரத்தியட்சமாக தரிசியாமல் மனங்கெட்டு அடியேனுங் கலங்கினேன்.

(கு-ரை) இது அநாகதம், மணிபூரகத்திற்குமேல் பத்துவிரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்திற்குமேலுள்ளது, இது இருதய கமலமாம் இத்தேயுத்தானத்தில் முக்கோணமாயிருக்கும். அம்முக்கோணத்தினடுவில் பனிரண்டிதழையுடைய ஒரு புட்ப வட்டமாயிருக்கும். அப்புட்பத்தினடுவில் சிகாரவெழுத்துநிற்கும் அச்சிகாரத்தி நடுவில் உருத்திரனும் பார்வதியும் எழுந்தருளியிருப்பார். 4

விசுத்திமயேசுரனை விழித்திருந்துபாராமல்
பசித்துருகிநெஞ்சம் பதறினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! விசுத்தியிலே மகேஸ்வரனை விழித்துக்கொண்டிருந்து தரிசியாமல் பசியாமல் வருந்தி மனம் பதைத்தேன்.

(கு-ரை.) இது விசுத்தி அனாகதத்திற்குமேல் பத்துவிரற்கடை பிரமாணமுள்ள இடத்திலிருப்பது. இது கண்டஸ்தானத்திலே வாயுஸ்தானத்திலுள்ளது. அறுகோணமாயிருக்கும் அக்கோணத்தினடுவில் பதினாறிதழையுடைய ஒருபுட்பவட்டமாயிருக்கும் அப்புட்பத்தினடுவே வகாரவெழுத்து நிற்கும், அதனடுவில் மகேஸ்வரனும் மகேஸ்வரியும் எழுந்தருளியிருப்பர். 5

நெற்றிவிழியுடைய நிர்மலசதாசிவத்தைப்
புத்தியுடன்பாராமற் பொறியழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! நெற்றியின் கண்ணே நேத்திரத்தையுடையமலரகிதாயுள்ள சதாசிவத்தினை அறிவுடனே தரிசியாமல் ஞானமிழந்தேன்.

(கு-ரை.) இது ஆஞ்ஞை விசுத்திற்குப் பனிரண்டுவிரற்கடை பிரமாணமுள்ள ஸ்தானத்திற்குமேலிருப்பது. வீணாத்தண்டின் முடியுமாய் ஊடுருவிப் பொன்போன்ற வடிவமுற்றுநிற்கும். நெற்றிப்புருவத்தின் வெளியாய் ஆகாயதானத்தில் மூன்றிதழையுடைய ஒருபுட்பத்தினடுவே யகாரவெழுத்தோடிணங்கியிருக்கும் அவ்வெழுத்திற்கு நடுவே சதாசிவமும் மனோன்மணியும் எழுந்தருளியிருப்பர். 6

நாதவிந்துதன்னை நயமுடனேபாராமல்
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே, நாததத்துவத்தினையும் விந்து தத்துவத்தினையும், விருப்பமுடனே தரிசியாமல் அறிவு கெட்டு இந்திரிய கலக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) நாததத்துவம் விந்துதத்துவமிரண்டும் சதாசிவதத்துவத்தைக் கடந்த தத்துவங்கள். சிவதத்துவத்திற்கு சத்திதத்துவதிற்கும் கீழபட்டன. 7

உச்சிவெளியை யுறுதியுடன்பாராமல்
அச்சமுடனானு மறிவழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எஙகும் நிறைகின்றபொருளே! உச்சியிலேயிருக்கும் வெளியினை நிலையாகத் தரிசியாமல் பயத்துடன் அடியேனும்

(கு-ரை.) உச்சிவெளியாவது விந்துநாதமாகிய தத்துவங்களைக்கடந்த சிதாகாயா சிதம்பரவெளியாம். 8

மூக்குமுனையை முழித்திருந்துபாராமல்
ஆக்கைகெட்டுநானும் மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! மூக்கினுனியாகிய இடத்தினைக் கண்விழித்திருந்து தரிசியாமல் உடல்கெட்டுஅடியேனும் அறிவழிப் பெற்றேன்.

(கு-ரை.) மூக்கினுனியாவது சுழுமுனை ஸ்தானம் அவ்விடத்தில் பார்வையினை நாட்டித் தியானம் செய்வது ஒருமுறை. 9

இடைபிங்கலையி னியல்பறியமாட்டாமல்
தடையுடனேயானுந் தயங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! இடைகலை,பிங்கலைகளின் தன்மையினை உணரமாட்டாமல் தடையுற்று அடியேனும் தத்தளித்தேன்.

(கு-ரை.) இடகலையானது மூக்கின் இடதுதுவாரத்தின்வழியாகவரும் பிராணவாயுவாகிய சுவாசம, இதனைசசந்திரகலையென்பார், பிங்கலை மூக்கின வலத்துவாரத்தின் வழியாகவரும்பிராணவாயுவாகிய சுவாசம் இதனைச் சூரியகலை யென்பார் 10

ஊனுக்குணின் றுலாவினதைக்காணமல
நானென் றிருந்து நலமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) பரிபூரணப் பொருளே!உடலுக்குள்ளேதேவரீ'' (ஆன்மாவிற்கு ஆன்மாவாக விருந்து) உலாவிக் கொணடிருப்பதனைத்தெரிந்துகொள்ளாமல் நானே அப்பா மானமாவென விருந்து நலமனைத்தையு மிழந்தேன்.

(கு-ரை.) இது, ''யாங்களே கடவுளென்றிடு பாதகத்தவரை வெறுத்தது. 11

மெய்வாழ்வைநம்பி விரும்பிமிகவாழாமல்
பொய்வாழ்வைநம்பிப் புலம்பினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே! உண்மையான வாழ்வதனைச் சத்தியமென நம்பிக்கைகொண்டு ஆசைப்பட்டுவாழாது. பொய்மையான வாழ்வதனைச் சத்தியமென நம்பிவியசனமடைந்தேன்.

(கு-ரை.) மெய்வாழ்வாவது சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்து வாழ்வது பொய்வாழ்வாவது பிரபஞ்சத்தினைச் சத்தியமென எண்ணி வாழ்வது. 12

பெண்டுபிள்ளை தந்தைதாய் பிறவியுடன்சுற்றமிவை
யுண்டென் றுநம்பி யுடலழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைந்தபொருளே! மனைவி, புத்திரர், பிதா, அன்னை, சோதரருடன் உறவினர் ஆகிய இவர்களெல்லாம் எந்நாளுமிருப்பரென வெண்ணி தேகமழியப்பெற்றேன்.

(கு-ரை.) இவர்களனைவரும் எந்நாளுமிருந்து தனக்கு உதவி புரிவார்களெனநம்பி அவர்களைக் காக்கும்பொருட்டு உழைத்து உழைத்து உடலிளைத்தேனேயொழிய தனக்கென வொன்றுஞ் சம்பாதித்துக்கொண்டே னில்லையென்பார் 'உடலிழந்தேன்' என்றனர். 13

தண்டிகைப்பல்லாக்குடனே சகலசம்பத்துகளும்
உண்டென்றுநம்பி யுணர்வழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைந்தபொருளே! தண்டிகை. பல்லக்கு மற்றையசெல்வங்கள் ஆகிய இவைகளெல்லாம் எந்நாளுமிருக்குமென நம்பி அறிவழிந்தேன்.

(கு-ரை.) தனது ஆயுள்பரியந்தம் தானனுபவித்துவரும்போகங்கள் தனக்கு உபகாரமாக விருக்குமென நம்பி மோசம்போயினேனென்பார் 'உணர்வழிந்தேன்' என்றனர். 14

இந்தவுடலுயிவர யெப்போதுந்தான்சதமாய்ப்
பந்தமுற்றுநானும் பதமழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைந்தபொருளே! இவ்வுடலிலே உயிரானது எக்காலத்தும் நிலையுற்றிருக்குமெனப் பந்தப்பட்டவனாகி அடியேனும் பக்குவத்தை யிழந்தனன்.

(கு-ரை.) உலகிலே எந்நாளும் சீவித்திருப்பமென நம்பிக்கொண்டு அடையவேண்டியவற்றை யடையாது இழந்தேன் என்பார் 'பதமிழந்தேன்' என்றனர். 15

மாதர்பிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுந்து
போதமயங்கிப் பொறியழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைந்தபொருளே! மாதர்களென்னும் பி ரபஞ்ச மோகத்திலேயழுந்தி அறிவுகெட்டுமயங்கிமதிகெட்டனன்

(கு-ரை.) ஒருவன் மயக்கமடைவதற் கேதுவாகிய போகப் பொருள்கள் உலகத்திலே எண்ணிலவா யிருப்பினும் அவற்றுள் மாதரே சிறந்தவராய் எத்தகையினராயு மயக்கத்தக்கப் பொரு ளாயிருத்தலின் 'மாதர்பிரபஞ்சம்' என்றனர். 16

சரியைகிரியாயோகந் தான்ஞானம்பாராமல்
பரிதிகண்டமதியதுபோற் பயனழிந்தேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைந்தபொருளே! சரியை,கிரியை,யோ கம் ஞானமுதலியவற்றி லொன்றினையும் நாடாமல், சூரியனைக்க ண்ட சந்திரன்போலப் பிரயோசன மிழந்தேன்.

(கு-ரை.) நான்குவகைப்பட்ட சாதனங்களுளொன்றைக்கை ப்பற்றி வாழின் அதற்குத்தக்கபிரயோசனமடைதல் நிச்சயமாகலி ன் அங்ஙனம்செய்யாது அப்பிரயோசனனாகா நின்றே னென்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர். 17

மண்பெண்பொன்னாசை மயக்கத்திலேவிழுந்து
கண்கெட்டமாடதுபோற் கலங்கினேன் பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைந்தபொருளே! மண்ணாசை, பெண் ணாசை, பொன்னாசையென்கிற மயக்கத்திலே சிக்குண்டு கண்ணி ல்லாதவொரு மாட்டினைப்போலக் கலக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) ஈஷணைத் திரயங்களிற் சிக்குண்டு அவற்றின் வழி பட்டார்க்குச் சிவபெருமானுண்மை எவ்விதத்தினும் தோன்றாது என்பார் 'கண் கெட்ட மாடு' என்றனர். 18

தனிமுதலைப்பார்த்துத் தனித்திருந்துவாழாமல்
அனியாயமாய்ப்பிறந்திங்கலைந்துநின்றேன்பூரணமே

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஒப்பற்ற முதல்வனாகிய (சிவபெருமானை) தெரிசித்துச் (சுகமாக) விருந்து வாழுதலையடையாமல் அனியாயமாக இறத்தலிலும், பிறத்தலிலும்மொத்துண்டு இவ்வுலகில் அலைந்து திரிந்தேன்.

(கு - ரை.) யாரொருவர் சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் புண்ணியத்தினை யடைகின்றனரோ அவரே இறப்பினும் பிறப்பினும் வாராரென்பது நிச்சயமாகலின் அங்ஙனம் தரிசியாததலினால் சனனமரணங்களிற் கட்டுண்டேனென்பார் 'அலைந்து நின்றேன்' என்றனர். 19

ஏராறுதன்கலைக்கு ளிருந்துகூத்தாடினதை
ஆராய்ந்துபாராம லறிவழிந்தேன்பூரணமே

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! துவாதசாந்த தலத்திலிருந்துகொண்டு ஞானநடனம் செய்தருளினதை விசாரித்துத்தரிசனம் செய்யாமல் மதிகெட்டேன்.

(கு-ரை.) சிவயோகம் புரிந்து அவ்வியோக சமாதியில் துவாதசாந்தத்திலேயுள்ள பெருமானைத் தரிசியாது வாழ்ந்ததலினாலே 'மதிகெட்டேன்' என்றனர். 20

வாசிதனைப்பார்த்து மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காசிவரைபோய்த்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! பிராணவாயுவினைக்கண்டு சந்தோஷித்துத் தேவரீரைத் தோததரியாமல் காசிதலம் வரையிற்சென்று அலைந்து கால் நொந்தேன்.

(கு-ரை.) சிவயோகசமாதி கூடிப் பிராணவாயுவினை யடக்கியங்கு அந்தர்முகத்திலே தரிசியாது உலகம் சுற்றியலைந்தேனென்பார் 'காலலுத்தேன்' என்றனர். பெருமான் உள்ளும் புறம்பும் வியாபித்துள்ள உண்மையினைத் தெரிந்துகொள்ளாது வெளிமுக நாட்டத்திலே மாத்திரம் கருத்தினை வைத்துக் காசிமுதலியதலங்கட்கு யாத்திரைசெய்வதிற் பிரயோசனமில்லை யென்றபடியாம்.

கருவிகடொண்ணூற்றாறிற் கலந்துவிளையாடினதை
இருவிழியாற்பாராம லீடழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே! தத்துவங்களாகிய தொண்ணூற்றாறிலும் இரண்டறக்கலந்து நடித்ததை இருநேத்திரங்களாலும் தரிசியாமல் கெட்டேன்.

(கு-ரை.) அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் தத்துவங்களை சேட்டிப்பிப்பவன் சிவபெருமானென்ற உண்மையினைத்தெரிந்து கொள்ளவில்லையென்பார்'ஈடழிந்தேன்'என்றனர்

உடலுக்குள்நீநின் றுலாவினதைக்காணாமல்
கடமலைதோறுந்திரிந்து காலலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! தேகத்திற்குள்ளே தேவரீர் எழுந்தருளியிருந்து சஞ்சரித்ததைத்தரிசியாமல் காமமலைகளிற் சென்று திரிந்து கால் நொந்தேன்.

(கு-ரை.) உயிருக்கு உயிராயிருந்து உயிரைச்சேட்டிப்பிக்கும் தன்மையை விசாரித்துத் தேராது அன்னியமாகக் காணும்பொ

ருட்டு வஞர்தரங்களிற்சென்று அலைதல் பிரயோசனமில்லையென்பார் 'காலனுத்தேன்' என்றனர். 28

எத்தேசகாலமுநா மிறவாதிருப்பமென்று
உற்றுனைத்தான்பாராம லுருவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! எக்காலமும் நான் சாகாமலே யிருந்துகொண்டிருப்பேனென்று (தீர்மானித்துத்)தேவரீரைப்பற்றி விசாரியாது நான்கெட்டேன்.

(கு-ரை.) தேகம் அநித்தியமெனும் உண்மையினைத் தேர்ந்து அது அழியுமுன்னே நித்தியனுகிய சிவபெருமானை விசாரித்துசசுகப்பேறடையாது அஞ்ஞானத்தினுலே நெடுநாளைக் கிருப்பமெனவெண்ணிவிசாரியாது கெட்டேன் என்பார் 'உருவழிந்தேன்' என்றனர். 24

எத்தனை தாய்தந்தை யிவர்களிடத்தேயிருந்து
பித்தனுயானும் பிறந்திறந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! எண்ணில்லாததாய்தந்தையர்கள் கற்பத்திற்றங்கிப் பேதையனுகி இறப்பினும் பிறப்பினும் உட்பட்டேன்.

(கு-ரை.) எடுத்த சன்மத்திலேயே விசாரிக்கவேண்டிய உண்மையினை விசாரித்து அவ்வழியிலே நின்று பெறவேண்டிய பேற்றினையடையாதலால், அனேக சென்மங்கள் எடுக்கும்படி நேரிட்டதென்பார் 'பித்தனுயானும்' என்றனர். 25

பெற்றனுத்தாள்தாயார் பிறந்தனுத்தேன்யானுமுன்றன்
பொற்றுனைத்தாள்தந்து புகலருள்வாய்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! தாய்மார்கள் எண்ணிலாகள் என்னைப்பெற்று அலுத்துவிட்டார்கள். அடியேனும் பிறந்தலுத்துவிட்டேன் (இனியாகிலும்) தேவரீர் அழகிய இரண்டு திருவடிகளைத் தந்தருளி அடைக்கலந் தந்தருளாய்.

(கு-ரை.) பெற்றெடுத்த தாய்மார்கட்கும், பிறப்பெடுத்ததற்கும் இவ்வளவென எண்ணுதற்குக்கூடாமையின் 'அலுத்தாள் அலுத்தேன் என்றனர். இனியாகிலும் தடுத்தாண்டுகொள்ள வேண்டுமென்பார் புகலருள்வாய் என்றனர். 26

உற்றாரழுதலுற்று ருறன்முறையார்சுட்டலுத்தார்
பெற்றலுத்தாள்தாயார் பிறந்தலுத்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! சுற்றத்தினர் அழுது அலுத்துப்போய்விட்டனர், உறவினர் தீயிலிட்டு அலுத்துப் போய்விட்டனர், தாய்மார் பெற்றலுத்து விட்டனர்கள், அடியேன் பிறந்தலுத்து விட்டனன்.

(கு-ரை.) எடுத்த சென்மங்களிலே பெற்ற தாய்மார்கட்கும், இறந்தபோதழுத சுற்றத்தினர்கட்கும்சுடுகாட்டிற்கொண்டுபோய் கொளுத்தினவர்களுக்கும் கணக்கில்லையெனவும், அங்ஙனமே அடியேனும் அலுத்துப்போனேன் எடுத்த செனனங்களால் எனவும் கூறினர். 27

பிரமன்படைத்தலுத்தான் பிறந்திருந்துநானலுத்தேன்
உரமுடையவக்கினிதா னுண்டலுத்தான்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! பிரமதேவனோ உண்டாக்கிவருந்தினன், அடியேனோ பிறப்பினும் இறப்பினும் துன்புற்றேன், பலம்பொருந்திய நெருப்புகொளுத்தி யலுத்துப்போய் விட்டது.

(கு-ரை) அடிக்கடி பிறந்தும், அடிக்கடி இறந்தும் வருகிற காலத்தில் முறையே பிரமன்படைக்கவும், அக்கினிகொளுத்தவும் வேண்டியிருத்தலினால் அவர்கள் அலுத்தனரெனவும் அவற்றால் நானுமங்ஙனமே அலுத்தேனெனவும் கூறினர். 28

எண்பத்துநான்கு நூறாயிரஞ் செனனமுஞ்செனித்துப்
புண்பட்டுநானும் புலம்பினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் சென்மங்களிலும் பிறந்து துன்பமுற்றுத் துக்கமடைந்தேன் யான்.

(கு-ரை.) கன்மத்திற்குத் தக்கபடி பற்பல சென்மங்களிலும் கட்டுப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது நிச்சயமாகலின் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரம் சென்மமென்றனர். 29

என்னையறியாம லெனக்குள்ளேநீயிருக்க
உன்னையறியாம லுடலிழந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே, நானறிந்து கொள்ளாதபடி என்னிடத்துத் தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கத் தேவரீரையறிந்து கொள்ளமாட்டாமல் தேகத்தைவிட்டு நீங்கினேன்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் ஆன்மாக்கள்தோறும் அத்துவிதமாகக் கலந்திருந்தும்; மலத்தடிப்பால் தெரிந்துகொள்ளாமலே இறத்தல் சகஜமாகலின் 'உடலிழந்தேன்' என்றனர். 30

கருவாயுருவாய்க் கலந்துலகெலாநீயாய்
அருவாகிநின்ற தறிகிலேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! பிறப்பிலும்,உருவத்தினிலு மிருந்துகொண்டிருப்பதேயல்லாமல் உலகமனைத்தும் சர்வவியாபியாய்அருவமாகநின்ற உண்மையினை அறிகின்றேனில்லை

(கு-ரை.) பிறப்பினுக்கேதுவாகிய கருவினிடத்தும், விக்கிரகங்களிடத்து மற்றுமுலகனைத்தும் வியாபித்திருந்தும் விசாரித்து உண்மையினைத் தெரிந்துகொண்டே னில்லையென்றார் 'அறிகிலேன்' என்றனர். 31

செம்பொற்கமலத் திருவடியைப்போற்றாமல்
பம்மைகொட்டவாடும் பசாசானேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! செவ்விய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற நினது சரணத்தினைத் தோத்தரியாமல், உடுக்கைத்தட்டத் தலைவிரித்தாடும் பேயினையொத்தேன்.

(கு-ரை.) சிவபெருமான் திருவடியினைத் தரிசியாதவர்கள் எத்தகையினரேனும் பேய்சசென்மமெடுப்பார் என்பார் 'பசாசானேன்' என்றனர். 32

எனக்குள்ளேநீயிருக்க வுனக்குள்ளேநானிருக்க
மனக்கவலைதீர வரமருள்வாய்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே என்னிடத்தே தேவரீர் வாழவும், தேவரீரிடத்தே நான்வாழவும் எனது மனத்துன்பம் நீங்கி வாழவும் வரந்தந்தருளவேண்டும்.

(கு-ரை.) ஆன்மாவினிடத்துப் பரமான்மா இரண்டறக்கலந்து அத்துவிதமாக விருக்கினும் மலத்தடிப்பா லவ்வுண்மை தெரியவராதிருக்கிறபடியால் அது தெரிந்துகொள்ளும்படி செய்யவேண்டுமென்பார் 'வரமருள்வாய்' என்றனர். 33

எழுவகைத்தோற்றத் திருந்துவிளையாடினதைப் •
பழுதறவேபாராமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கும் நிறைகின்றபொருளே! எழுவகையான பிறப்புக்களினும் தேவரீரெழுந்தருளி அவ்வப்பிறப்புகடோறும் நீ கிருபைசெய்துகொண்டு வந்திருக்கவதனைச் சூழ்ந்து தெரியாது கெட்டேன் என்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர்.

(கு-ரை.) தேவர், மக்கள், விலங்கு, புல், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன தரவரம் முதலியவகையில் சென்மமெடுக்குந்தோறும் உபகரித்துவந்தவன் சிவபெருமானென்பதையறிந்து தேர்ந்துகொள்ளாததால் மேலுமேலும் சென்மங்களுக்கேதுவாயிற் றென்பார் 'பயனழிந்தேன்' என்றனர்.

சாதிபேதங்கள் தனையறியமாட்டாமல்
வாதனையானின்று மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சாதிவித்தியாசங்கள் தன்மையினைத் தெரிந்து கொள்ளமாட்டாமல் வேதனைபட்டுக்கொண்டிருந்து மயக்க முற்றேன்.

(கு-ரை.) சாதிபேதங்கள் தொழிற் பாட்டினைக் குறித்து ஏற்பட்ட தென்பதனை விசாரியாது அப்பேதத்தைச் சத்தியமெனமதிலழுந்தினவனுதலால் பல துன்பத்திற்கேது வுண்டாயிற்று என்பார் மயங்கினேன்' என்றனர். •

35

குலமொன்றாய்நீபடைத்த குறியையறியாமல்யான்
மலபாண்டத்துள்ளிருந்து மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! குலமொன்றாகவே நீயிருட்டித்திருக்கவும் அந்தக்குறிப்பினை நான் தெரிந்துகொள்ளாமல் மலநிறைந்த தேகத்தினிற்கட்டுபட்டு மயக்கமுற்றேன்.

(கு-ரை.) மனிதசென்மமுற்று வொருவகைப் பட்டிருந்தும் அதை துணராமல் கற்பித்துள்ள பேதங்களில் மொத்துண்டறிவும யக்க முற்றேன் என்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். 36

அண்டபிண்டமெல்லா மணுவுக்கணுவாகநீ

கொண்டவடிவின் குறிப்பறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! அண்டத்திலேயு ம் பிண்டத்திலேயும் அணுவிற்கும் அணுவாகித் தேவரீர் வாய்ந்தி ருக்கும் வடிவத்தின் குறிப்பதனைத் தெரிந்து கொள்ளாதவனு யினேன்.

(கு-ரை.) அண்டோற்பத்திகட்கும் பிண்டோற்பத்திகட்கும் அதிசூக்குமகாரணமாகவிருந்து காரியப்படுத்து முண்மையின் வ டிவத்தை விசாரித்துணர்ந்தே னில்லையென்பார்'குறிப்பரியேன்' என்றனர். 37

சகஸ்திரத்தின்மேலிருக்குஞ் சற்குருவைப்போற்றும

லகத்திலுடையாணவத்தா லறிவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆயிரமிதழுடன் கூடிய தாமரைப்போன்ற (இதயத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஆ ரியனைத் தோத்தரியாமல் அவ்விருதயத்திலே யிருந்துகொண்டி ருக்கும் அகங்காரத்தால் கெட்டேன்.

(கு-ரை.) இருதயத்திலே ஆசிரியாராகிய சிவபெருமான் வா ழ்ந்தும் அகங்காரதத்துவம் தெரிந்துகொள்ளாதபடி தடுத்துக் கொண்டிருந்ததினுல் 'அறிவழிந்தேன்' என்றனர். 38

ஐந்துபொறியை யடக்கியுனைப்போற்றுமல்

நைந்துருகிநெஞ்ச நடுங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! பஞ்சேந்திரியங்க ளையடக்கித் தேவரீரைத் தரிசியாமல் வாடி மனமிளகி நடுக்கமுற் றேன்.

(கு-ரை.) இந்திரிய வயங்கொண்டாலன்றிச் சிவபெருமான் தரிசனம் கிட்டுவது அருமையாகலின் அங்ஙனம் செய்யாது வீணாய்நொந்தேன் என்பார் 'நடுங்கினேன்' என்றனர். 39

என்னைத்திருக்கூத்தா லிப்படிநீயாட்டுவித்தாய்
உன்னையறியா துடலழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! அடியேனை (என் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி) பிரபஞ்சக்கூட்டத்திலே இப்பிரகாரமாகத் தேவரீர் யாட்டுவித்தனை. தேவரீரைநானறியாமல் தேகமிழந்தேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி அவரவர்கள் போகத்தினை யனுபவிக்கும்படிக் கூட்டிவைக்கின்றவனாகச சிவபெருமானிருந்தும் அதுதெரியாது போயினேனென்பார் 'உடலழிந்தேன் என்றனர். 40

நரம்புதசைதோலெலும்பு நாற்றத்துக் குள்ளிருந்து
வரப்பறியுமாட்டாமல் மயங்கினேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) நரம்பு, மாமிசம், தோல் எலும்புமுதலிய வமைந்த நாற்றத்துடன கூடியதேகத்திலிருந்து தேவரீர் அளவைதெரிந்துகொள்ளாமல் மயக்கமுற்றேன்

(கு ரை.) உடலிலே கட்டுப்பட்டுக் கிடந்தேனேயன்றித் தேவரீர் சர்வ வியாபக உண்மைகளைத் தெரிந்துகொள்ளா திருந்தேன் என்பார் 'மயங்கினேன்' என்றனர். 41

சிலந்தியுடைநூல்போற் சிவசெந்துக்குள்ளிருந்த
நலந்தனைத்தான்பாராமல் நலவழிந்தேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சிலந்தி பூச்சியிலி
ருந்து நூல் உண்டானதுபோல ஆன்மாவிடத்து நீ தங்கியிருந்து
நன்மையினைப் பார்த்தரியாமல் தீமையுற்றேன்.

(கு-ரை) சிலந்தியானது தன்னுடலிலே யிருந்து நூலினையு
ண்டாக்கல்போல, தேவரீர் மாயையினிடத்திலிருந்து உலகத்தை
க்காரியப்படுத்துமுன்னை விசாரித்துணராது விழலனேனென் என்
பார் 'நலமழிந்தேன்' என்றனர். 42

குருவாய்ப்பரமாகிக் குடிலைசந்திரநாதவிந்தாய்
அருவாயுருவான தறிகிலேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! குருவாகியும்,பரம
பொருளாகியும், சுத்தமாயையாகியும், சத்தியாகியும், நாதமாகியு
ம், வித்துவாகியும், அருவாகியும், உருவாகியும் நின்ற உண்மையி
னையறிந்தேனில்லை.

(கு-ரை.) சகலான்மாக்களைத் தடுத்தாளும்பொருட்டு ஆசாரி
யகோலங்கொண்டு வருபவனாகலின் குருவாயெனவும், எல்லாருக்
குமேலானவனாகலின் பரமாகி யெனவும், சுத்தமாயையினையும்,
நாதவிந்துக்களையும் காரியப்படுத்த பலனாகலின் குடிலைநாதவிந்த
மாய் எனவும், சத்தியினைத் திருமேனிகொண்டு விளங்குபவனாக
லின் சத்தியெனவும், சொரூபத்தில் நிஷ்களமாயும் தடத்தத்தில்
சகலமாயும் விளங்குபவனாகலின் அருவாயுருவாவெனவுங்கூறினர்.

ஒளியாய்க்கதியா யுள்ளிருளாயக்கினியாய்
வெளியாகின்ற வியனறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சோதியாய்ச் சூரியசந்திரராய் ஆணவவிருளாய், தீயாய் ஆகாயமாயிருந்த ஆச்சரியனைத் தெரியேன்.

(கு-ரை.) ஒளி, கதிர், மதி, மலம், அக்கினியாவும் சிவபெருமானையன்றிக் காரியப்படாதாகலினாலும், தான் சிதாகாயமான வெளியாகினிற்பவனாகலினாலும் 'வியனறியேன்' என்றனர். 44

> இடையாகிப்பிங்கலையா யெழுந்தசுழிமுனையாய்
> உடலுயிராய்நீயிருந்த வுளவறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! இடகலை நாடியாகியும், பிங்கலை நாடியாகியும், சுழிமுனை நாடியாகியும், உடலின்கண்ணே உயிராயும் தேவரீரெழுந்தருளியிருந்த தந்திரத்தினை யறியேன்.

(கு-ரை.) மூவகைப்பட்ட பிராணவாயுகாரியப்படுத்துவதும், உடலிலே உயிர் நிலைபெற்றிருத்தலும் சிவபெருமான் பிரேரபனையாகலின் அவவுண்மைதெரிந்துகொள்ளவில்லையென்பார்'உளவறியேன்' என்றனர். 45

> மூலவித்தாய்நின்று முளைத்துடல்தோறுமிருந்து
> காலனெனவழிக்குங் கணக்கறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! (ஆன்மாக்கள் உண்டாதற்குக்) காரணமாயிருந்து தோன்றியபின் அவர்களுடலின் மன்னி இயமனாகவிருந்து சங்கரிக்கும் உண்மையறியேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மாக்களினனுக்கிரகார்த்தமாக உண்டாக்குதலும், காத்தலும், அழித்தலும் ஆகிய தொழிலுண்மை தேரேனென்பார் 'கணக்கறியேன்' என்றனர். 46

உள்ளும்புறம்புமா யுடலுக்குள்நீயிருந்த
தெள்ளவுநானறியா திருந்தேனே பூரணமே

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! தேகபத்தினிடத்து உள்ளேயும் வெளியிலேயும் எழுந்தருளியிருந்த தன்மையினைச் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளாதிருந்தேன்.

(கு-ரை.) கன்மத்திற்குத் தக்கபடி ஆன்மாவின் உயிருக்குயிராயிருந்து சேட்டிப்பித்தும், பிரபஞ்சபோகத்தினை யூட்டுவித்தும் நிற்பவன் சிவபெருமானென்பதனைச் சிறிதும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை யென்பார் (அறியாதிருந்தேன்) என்றனர். 47

தாயாகித்தந்தைதாய் தயர்கிளைஞர்சுற்றமெல்லாம்
நீயாகின்ற நிலையறியேன் பூரணமே

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே, அன்னையாகியும், பிதாவாகியும், உறவினராகியும், தேவரீராகியு மிருந்த நிலையினை யறியேன்.

(கு-ரை.) ஒருவனுக்கு உலகத்தின்கண்ணே உதவியாக விருப்பவரைக் கூட்டிவைப்பவனும் இவர்கட்கு அன்னியமாக விருப்பவனும் சிவபெருமானே யென்னும் தன்மையினைத் தேரேனென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர் 48

விலங்குபுள்ளூர்வனசரம் விண்ணவர்நீர்ச்சாதிமனுக்
குலங்களெழுவகையில்நின்ற குறிப்பறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்றபொருளே! விலங்கு, புல், ஊர்வன, தாவரம், தேவர், நீர்வாழ்வன, மக்கள் ஆகிய பிறப்புக்கள் எழுவகையினுமிருந்த சைகை யறியேன்.

(கு-ரை.) எழுவகைப்பட்ட பிறபுக்களினும் அவ்வவ்வற்றின் கன்மத்திற்குத்தக்கபடி தனுகரண புவனபோகங்களைக் கூட்டி வைப்பவன் சிவபெருமானென்னும் கருத்தையறியே யென்பார் (குறிப்பறியேன்) என்றனர். 49

ஆணாகிப்பெண்ணா யலியாகிவேற்றுருவாய்
மாணாகிநின்ற வகையறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆணாகவும், பெண்ணாகவும், அலியாகவும், இவைகளைக்கடந்த வேறுபட்ட உருவமாகியும், பெருமையுடனின்ற தன்மையினையறியேன்.

(கு-ரை.) ஆன்மா வொன்றினை அதன் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவன் ஆகவும், அவளாகவும். அலியாகவும். அதுவாகவும் சிருஷ்டிப்பவன் சிருபெருமானே யென்னும் தன்மை தெரிந்தேனில்லை யென்பார் 'வகையறியேன்' என்றார். 50

வாலையாய்பக் குவமாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற பயனறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே!பாலைவாலை. யெளவனம், மூப்பு ஆகியிருந்த பிரயோசனத்தினைத் தேரேன்.

(கு-ரை.) மரணமானது எப்போதுமே யிருக்கினும் பிராரத்துவத்தினை யனுபவிக்குமளவும் தேகமிருக்குமாகலின் பலபருவங்கள்வரையில் தேகமிருப்பது கன்மத்தளவும் என்பதாம். 51

பொய்யாய்புவியாய்ப் புகழ்வாரிதியாகி
மெய்யாகிநின்ற வியனறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) பொய்யாகியும், பூமியாகியும், புகழ்ப்படும் சமுத்திரமாகியும், பொய்யாகியும் இருந்த ஆச்சரியமறியேன்.

(கு-ரை.) தெய்வ மில்லையென்பார்பால் பொய்யாகியும், உண்டென்பவர்பால் மெய்யாகியும், மண் நீர் என இரண்டு கூறப்பட்ட பிரபஞ்சம் காரியப்படுவதற் கேதுவாகியும், சிவபெருமா னிருந்த லாகிய உண்மையினை யறியேனென்பார் 'நயமறியேன்'என்றனர்.

பூவாய மணமாகிப் பொன்னாகிமாற்றாகி
நாவாய்ச்செல்லான் நயமறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை.) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பூவாகியும் அதன் வாசனையாகியும், பொன்னாகியும் அதன் மாற்றாகியும், நாவாகியும் அதன் சொல்லாகியுமுள்ள அருமையினையறியேன்.

(கு-ரை.) புட்பத்தில் மணமும், பொன்னில் மாற்றும், நாவில்சொல்லும் தாதான்மிய சம்பந்தமுற்றுச் சிவமும் சத்தியும் விளங்கும் மெய்யினைத் தேர்ந்தேனில்லையென்பார் 'நயமறியேன்' என்றனர்.

முதலாய்நடுவாகி முப்பொருளாய்மூன்றுலகா
யிதமாகின்ற வியலறியேன்பூரணமே.

(பொ-ரை) எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆதியாகவும், நடுவாகியும், (அந்தமாகியும் முத்தேவர்களாகியும், மூன்றுலகங்களாகியும், நன்மையாகவும் இருந்த தன்மையினைத் தெரியேன்.

கு-ரை. ஆதியந்தமில்லாதவனாயிருந்தும், ஆதியந்தமுடையவன் போலிருந்து,மும்மூர்த்திகளை யதிட்டித்துக்கொண்டு மூவுலகங்களையும்காத்து எல்லாநன்மையினையும் ஆன்மகோடிகட்குச் செய்து

வருபவனுடைய தன்மையினைத் தேரேனென்பார் (இயலறியேன்) என்றனர்.

ஊனாயுடலுயிரா யுண்ணிறைந்தகண்ணொளியாய்த்
தேனாய்ருசியான திறமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! ஊனாகியும் உடலில் உயிராகியும். உயிருள்நிறைந்த கண்ணில் ஒளியாகியும், தேனாகியும் அதன் சுவையாகியும் இருக்குந்தன்மையினை யறியேன்.

கு-ரை: ஆன்மாவினுள் பரமான்மாவாக விருந்து சேட்டிப்பிக்கிறதினாலேயே ஊனாதி நிலைத்திருத்தலினால் அவ்வுண்மை யறியேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். 55

வித்தமாய்மரமாய் விளைந்தகனியாய்ப்பூவாய்ச்
சித்தாகின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. வித்தாகியும் (அதன் காரியமான) மரமாகியும் (அம்மரத்தி லுண்டாகும்) பழமாகியும (அப்பழத்திற்கேதுவாகிய) புட்பமாகியும் அறிவு சொரூபமாகி நின்ற உண்மையறியேன்.

கு-ரை. அசுத்தமாயுள்ள ஒருவிதை பலவகையாகக் காரியப்படுகிறதற்கு எதுவாயுள்ள சித்துரூபனாயுள்ளவனே காரணமென்பதனைத் தேரேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். 56

ஐவகையும்பெற்றுலக வண்டபகிரண்டமெல்லாந்
தெய்வமென்நின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்து உலகமுழுவதினிலும் தெய்வமாக எழுந்தருளி யிருக்கின்ற உண்மையறியேன்.

கு-ரை. இவ்வுலகத்தில் ஆன்மகோடிகட்குப் பஞ்சகிருத்திய நடத்த அதனாலேயே எல்லாரும் தெய்வமுண்டென்று வழிபடுதற் கேதுவாயுள்ள உண்மையறியேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர்.

மனமாய்க்கனவாகி மாய்கையுள்ளிருந்து
நினைவாகிநின்ற நிலையறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! மனமாகியும், (அம் மனத்தில் விளையும்) கனவாகியும் மாயமாக உள்ளேயிருந்து நினைப்பனவாயிருந்த நிலையினையறியேன்.

கு-ரை. உடலின்கண்ணே ஆண்மாவானது அவஸ்தாபேத மடைதற்குக்காரணமும் சிவபெருமானென்ற தன்மையினை யறியே னென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். 58

சத்திசிவமிரண்டாய்த் தான்முடிவிலொன்றாகிச்
சித்திரமாய்நின்ற திறமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! சத்திசிவமென்னும் இரண்டுபொருளாகி, முடிவில் ஒருபொருளாகி விசித்திரதன்மைய தாகவிருந்த உண்மையறியேன்.

கு-ரை. சிவமொன்றே புனர்சிருஷ்டியில் ஞாயிறும் அதனொளியும்போல இரண்டென்னச் சிவசத்தியாகி லயகாலத்தில் சத்தி சிவத்திலொடுங்கச் சிவமேயாயிருந்த உண்மையினை விசாரித்தறியேனென்பார் 'திறமறியேன்' என்றனர். 59

பொறியாய்ப்புலனாகிப் பூதபேதப்பிரிவாய்
அறிவாகிநின்ற வளவறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஐம்பொறிகளாகவும், ஐம்புலனாகவும், பூதங்களாகவும் அவற்றின் பேதங்களாகவும், அறிவு சொரூபமாகவு மிருந்த அளவினையறியேன்.

கு—ரை. ஞானேந்திரிய முதலிய தத்துவமனைத்தும் காரியப் படுதற்கேதுவாக அவற்றினைப் பிரேரேபித்து தாக்கற்றுச் சித்துரூபமாகவிருந்து கொண்டிருக்கிற தன்மையறியேனென்பார் 'அளவறியே' னென்றனர். 60

வானிற்கதிர்மதியாய் வளர்ந்துபின்னொன்றானதுபோல்
ஊனுடலுக்குள்ளிருந்த வுயிர்பறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஆகாயத்தின் கண்ணே சூரிய சந்திரர்களாய விளங்கிப் பிற்பாடு ஒரு தன்மையானது போல ஊனுடன் கூடிய தேகத்திற்குள்ளிருந்த பிராணனைத் தெரியேன்.

கு—ரை. சகலகேவலமற்ற அவசரத்தில் இரவு பகல் தோன்றாது அருளொளியென்றே தோன்று மென்பார் ஒன்றானதுபோல் என்றும், தேகத்தினிடத்தே பிராணவாயு சஞ்சரிக்கும்விதமறியேனென்பார் 'உயிர்ப்பறியேன்' என்றனர். 61

பொய்யும்புலையுமிகப் பொருந்துவீண்பேசலன்றி
ஐயோவுனைவுரைக்க வறிகிலேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே ! பொய்மையும், புலாலுண்ணுதலையும், அதிகமாகப்பெற்று வீண்வார்த்தை பேசுதலே யொழிய அந்தோ! தேவரீரைத் தியானிக்கத் தெரிந்தேனில்லை.

கு-ரை. நாள் முழுவதும் பிழைதற்குப் பொய் பல பேசுத லும், உடலைப் பெருத்தற்குப் புலாலுண்ணுதலுமாகிக் காலத் தினைக்கழித்தேனேயன்றித் தெய்வசம்பந்தமாக மொன்றும் செய் தேனில்லை யென்பார் 'அறிகிலேன்' என்றனர். 62

நிரந்தரமாயெங்கு நின்றுவிளையாடினதைப்
பரமதுவேயென்னப் பதமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! நித்தியமாக வெங்கு மிருந்துகொண்டு விளையாடிக்கொண்டிருப்பதாகிய தன்னையே பர மப் பொருளென்றும் தன்மையினைத் தேரேன்.

கு-ரை. சர்வவியாபகமாக எங்கு நிறைந்துகொண்டு பிரபஞ்ச காரியம் செய்துவராநின்ற வொருபெரிய வஸ்துவே பொருளென் பதனை யுணர்ந்துகொண்டே னில்லையென்பார் 'பதமறியேன்' என் றனர். 63

கொல்வாய்பிறப்பாம் கூடவிருந்தேசிகிப்பாய்
செல்வாய்பிறர்க்குட் செயலறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சங்காரம் செய்வாய் சிருஷ்டிப்பாய் உடனிருந்து காத்துவருவாய், உள்ளுணர்வாயிருந்து கொண்டிருப்பாய இக்காரியத்தினைத் தேரேன்.

கு-ரை. ஆன்மாக்கட்கு முத்தொழில் செய்வதுடன் உள்ளும் புறம்புமாய் விளங்கும் காரியததைத் தெரிந்துகொண்டே னில்லை யென்பார் 'செயலறியேன்' என்றனர்.

வாரிதியாய்வையமெல்லா மன்னுமண்டபிண்டமெல்லாஞ்
சாரதியாய் நின்ற தலமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! சமுத்திரமாய் உல கமனைத்தினு நிலைபெற்ற அண்டபிண்ட மனைத்தினுலிருந்து நடத் துகின்ற தன்மையினைத் தேரேன்.

கு-ரை. நீரும் நிலனுமாகப் பிரிந்துள்ள சர்வாண்டங்களாகிய தேரினை நடத்துகின்ற வொருசாரதியினை யொப்பாகவிருந்துகொ ண்டிருக்கின்ற இடந்தேரேன் என்பார் 'தலமறியேன்' என்றனர்.

வித்தாய்மரமாய் வெளியாயொளியாயொளியாகீ
சத்தாயிருந்த தாமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! விதையாகி, மர மாகி, ஆகாயமாகி, பிரகாசமாகித் தேவரீர் உண்மையாயிருந்த தன் மைதேரேன்.

கு-ரை. யாவற்றிற்கும் காரணமாகியும் அவைக் காரியப்படு தற்கும் ஏதுவாயும், சிதாகாயமாகியும் அதனில் விளங்கும் அருட் சோதியாயும், நித்தியவஸ்துவாகியும் இருந்ததன்மை யுணரேன் என்பார் 'தாமறியேன்' என்றனர். 66

தத்துவத்தைப்பார்த்துமிகத் தன்னையறிந்தறிவால்
உய்த்துனைத்தான்பாராம லுய்வாரோபூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! தத்துவ தரிசனம் செய்து பின்னர் ஆன்மாவாகிய தன்னைவிசாரித்து விசாரித்த அறி வைக்கொண்டுஆராய்ந்துஉனைத்தரிசியாமல்வாழ்பவர்உச்சிவிப்பரோ

கு-ரை. தத்துவ தரிசனம், ஆன்மதரிசனம் செய்த பின்னர் சிவதரிசனம் செய்ய முயலாது வாழ்பவர் அடையவேண்டிய பிர யோசனத்தினை யடையாரென்பார் 'உய்வரே' என்றனர். 67

ஒன்றாயுயிரா யுடல்தோறுநீயிருந்தும்
என்றுமறியார்க ளேழைகள்தாம்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! ஒன்றாகியும், உயி ராகியும், ஒவ்வொரு தேகத்தும் நீ தங்கியிருந்தும் எக்காலத்தும் தெரிந்துகொள்ளார்கள் அறிவிலிகள்.

கு-ரை. ஒப்பற்ற ஒருதெய்வமாக விருந்தும், உயிருக்கு உயி ராயிருந்தும், உடலினைக் காரியப்படுத்தியும் இருந்துகொண்டிருக் கிற உண்மையினைக் கல்வியில்லாதவர்கள் தெரிந்துகொள்ளுத லில்லை என்பார் 'அரியாரேழை' என்றனர். 68

நேற்றென்றுநாளையென்று நினைப்புமறப்பாய்ப்படைந்து
மாற்றமாய்நின்ற வளமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! நேற்றைய தினமெ ன்றும், நாளைய தினமென்றும், நினைவையும் மறதியையடைந்து வேறுபட்டிருக்கும் தன்மையறியேன்.

கு-ரை. இறந்தகாலம் எதிர்காலங்களில் கட்டுப்பட்டும் சகல கேவலமடைந்தும் இவற்றைக்கடந்து வாழவேண்டிய வண்மை யைத்தேரேன் என்பார் 'வளமறியேன்' என்றனர். 69

மனம்புத்திசித்தி மகிழறிவாங்காரமதாய்
நினைவாந்தலமான நிலையறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே? மனம், புத்தி, சித்தம் களிக்கின்ற அறிவென்னும் ஆங்காரம் ஆகியவிவை விளைதற்கேதுவான விடத்தில் நிலையினை தேரேன்.

கு-ரை. அந்தக்கரணம் நான்கும் உண்டாதற் கேதுவாயுள்ள தத்துவத்தின் உண்மை தெரிந்து அவற்றை யொடுக்கிக்கொண்டேனில்லையென்பார் 'நிலையறியேன்' என்றனர். 70

உருப்பேதமின்றி யுயர்ந்தசத்தபேதமதாய்க்
குருப்பேதமாய்வந்த குணமறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! உருவத்தினால் வேற்றுமையின்றிச சொல்லின் சத்தபேதத்தினாலேயே காத்திரமமைந்ததென்றே உண்மையறியேன்.

கு-ரை. ஆண், பெண், அது என்னும் வேற்றுமை சொல்லின் சத்தத்தால் அமைந்த தேகவித்தியாசமேயன்றி (ஆன்மாவினுக்கொன்றுமில்லை) என்றும் உண்மைதேறேன் என்பார் 'குணமறியேன்' என்றனர். 71

சட்சமயபேதங்கள் தான்வகுத்துப்பின்னுமொரு
உட்சமயமுண்டென் றுறைத்தனையேபூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே! ஆறுவகையான சமயபேதங்களை யுண்டாக்கி மேலும் இவற்றையெல்லாம் மடக்கிக்கொண்டிருக்கின்ற உட்சமயமுளதென ஆசாரியகோலங்கொண் டெழுந்தருளித் தெரிவித்தனையே.

பொ-ரை. அறுசமயங்களாவன:—பாடாணவாதசைவர், பேதவாதசைவர், சமவாதசைவர், சங்கிராந்தவாதசைவர், ஈசுவரவிகார

வாத் சைவர், சிவாத்துவிதசைவர் ஆம், உட்சமயமாவது சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவம். 72

முப்பத்திரண்டுறுப்பாய் முனைந்து படைத்துள்ளிருந்த
செப்படிவித்தை திறமறியேன் பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே? முப்பத்திரண்டு அங்கங்களுடன் கூடிய ஒரு உடலினையுண்டாக்கி அவ்வுடலிலிருந்து கொண்டு செய்யும் காலத்தின் சாமர்த்தியத்தினை யறியேன்.

கு-ரை. ஒருவனுக்கு கேசாதிபாதம் வரையிலுள்ள உறுப்புகள் முப்பத்திரண்டு இவ்வளவுமமைந்த ஒருவன் உயிருக்குயிராயிருந்து அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடிக் கூட்டிவைப்பவனென்பார் 'செப்படிவித்தை' என்றனர். 73

என்னதான்கற்றாலென் னெப்பொருளும பெற்றாலென்
உன்னையறியாதா ருய்வரோ பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே? எவ்வளவு சாஸ்திரங்களைப் படித்திருந்தும் என்ன, எவ்வளவு செல்வ மடைந்திருந்துமென்ன? தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்ளாதவர் உச்சீவிப்பரோ.

கு-ரை. தெய்வவுண்மை தேராதவர்கள் எவ்வளவு படித்தாலும், எவ்வளவு செல்வ மடைந்தாலும் சிறிது பிரயோசனமில்லையென்பதாம். 74

கற்றறிவோமென்பார் காணார்களுன்பதத்தைப்
பெற்றறியார் தங்களுக்குப் பிறப்பறுமோ பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! கல்வி கற்றுத் தெரிந்து கொள்வமென்பார் (கற்றபின்) நின்பதத்தைக் காணார்கள் உன்னருளைப் பெற்றறியாதவர்கட்குப் பிறப்பு நீங்குமோ.

கு-ரை. மெய்கண்ட சாஸ்திர வாராய்ச்சியின்றி இலக்கிய இலக்கண நூல்கள் எவ்வளவு கற்றாலும் சிவபெருமான் உண்மையி னைத் தேரார் அவனருளையின்றிச் சனன மரணமு நீங்கார். 75

வானென்பாரண்டமென்பார் வாய்ஞ்ஞானமேபேசித்
தானென்பார்வீணர் தனையறியார்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்றபொருளே? ஆகாயமேவிருப்பிட மென்பர், அண்டத்திலுள்ளு (பதங்க) ளென்பர் வாசா கைங்கரியப் பேசித்தானே (தெய்வ மென்பர்) (இவரனைவரும்) தன்னையார்ச்சி செய்யாதவர்யாவர்.

கு-ரை. ஆன்மவிசாரணையில்லாத சிலர் சிவபெருமானுக்கும் பலயிடங்களைக் கற்பிப்பர் சிலர்தானே பிரமமெனப்பிதற்றி வாய் ஞானம் பேசித்திரிவர் என்பதாம். 76

ஆதியென்பாரந்தமென்பா ரதற்குணடுவாயிருந்த
சோதியென்பார்நாதத் தொழிலறியார்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! உற்பத்தி சொல்லு வர், முடிவுசொல்வர், அவற்றிற்கு நடுவேயுள்ள சோதிசொரூப மென்பர் நாதசொரூபமாக விருக்கிற காரியத்தை யறியார்.

கு-ரை. முப்பத்தைந்து தத்துவங்களையும் கடந்த நாதசொரூ பமாயுள்ள சிவத்தினுண்மையறியாதவர் பலவடிவமாக முடிவுகட் டிக் கூறுவர் தங்கள் தெயவத்திற் கென்பதாம். 77

மூச்சென்பாருள்ளமென்பார் மோகமெனும்மாட்சமென்பார
பேச்சென்பாருண்ணுடைய பேரறியார்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சிலர் பிராணவாயு வென்பர், சிலர் மவுன நிலையான மோட்சமென்பர். சிலர் சத்த ரூபமென்பர் இவரனைவரும் தேவரீர் திருநாமத் துண்மையறியார்.

கு-ரை. சிவபெருமானுக்குள்ள பெயரின் பரத்துவ உண்மை யறியார் யாரும் பற்பலவிதமாகப் பிராணவாயுவே என்பாரும், மவுன நிலேயே என்பாரும், சத்தரூபமே யென்பாருமாகி யுழலுவ ரென்பதாம். 78

பரமென்பார்பானுவென்பார் பாழ்வெளியாய்நின்ற
வரவென்பாருன்றன் வழியறியார் பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! சிலர் மேலான தென்பர், சிலர் சூரியனென்பர், சிலர் சூனிய வெட்ட வெளியாக விருக்கும் மேன்மைப்பொருளென்பர் இவரனைவரும் தேவரீர் உண் மை வழியறியார்.

கு-ரை. சிவபெருமான் உண்மைத் தன்மையைப் பற்றிப் பிர திபாதிக்கும் பதிநூல்களையாராய்ந்து பாராதார் பசுபாச நூல்களை நம்பித் தங்களுக்கு இஷ்டமானபடி பரத்துவம் சொல்லுவரென் பதாம். 69

எத்தனைபேரோவெடுத்தெடுத்துத் தானுரைத்தார்
அத்தனைபேர்க்கொன்றுன தறிகிலேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! உலகில் எண்ணிலா தவர் நின்பெருமையினை பற்பலவிதமாக வெடுத்துப் பேசினர் (அங்

னம்பேசினும்) அத்தனை பெயருக்கும் நீயொரு பொருளாகவே விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையறியேன்.

கு-ரை. சிவபெருமான் ஒருவனே அவரவர்கள் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி அவரவர்கள் துதிக்கின்ற தெய்வமாகத் தானேயிருந்து அனுக்கிரகிப்பானாகலின் 'ஒன்றான தறிகிலேன்' என்றனர். 80

நகாரமகாரமென்பார் நடுவேசிகாரமென்பார்
வகாரயகாரமென்பார் வகையறியார்பூரணமே.

பொ-ரை. நகரவெழுத்தென்பர், மகரவெழுத்தென்பர், நடுவேயுள்ள சிகரவெழுத்தென்பர், வகரவெழுத்தென்பர், யகரவெழுத்தென்பா, இவற்றினுண்மை வகையினையறியார்.

கு-ரை. நகாரம் திரோதான சத்தியெனவும், மகாரம் மலமெனவும், சிகாரம சிவமெனவும், வகாரம் சத்தியெனவும் யகாரம் ஆன்மாவெனவும், உண்மையினை விசாரித்தறியாரென்பார் 'வகையறியார்' என்றனர். 81

மகத்துவமாய்க்காம மயக்கத்துக்குள்ளிருந்து
பகுத்தறியமாட்டாமற் பயனழிந்தேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! கௌரவமாய்க் காம மயக்கத்திற் சிக்குண்டு பிறித்தறியவாராது பிரயோசனமிழந்தேன்.

கு-ரை. காமமயக்கத்திற் கட்டுப்பட்டு அதிலதிகமாக அமிழ்ந்துவிட்டமையின் அவ்வின்பத்திற் கன்னியமாக வேறுபெரிய இன்பமொன்று உண்டு என்னத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஏலாமையின் பயனழிந்தேன் என்றனர். 82

உண்மைப்பொருளை யுகந்திருந்துபாராமற்
பெண்மயக்கத்தாலே பிறந்திருந்தேன்பூரணமே.

பொ—ரை. எங்குநிறைகின்ற பொருளே ! சத்தியமான பொருள் தன்னை விரும்பியிருந்து தரிசியாமல் மாதரிடத்துவைத்த வாசையால் வீணாகப்பிறந்திருந்தேன்.

கு-ரை மனிதப் பிறப்பெடுத்தும் மாதரிடத்து வைத்துள்ள மோகத்தினாலே சிவபெருமான்தான் உண்மையான தெய்வமெனத் தெரிந்து தரிசித்தற் கேலாதவனாயினே னென்பதாம். 83

வாயாரவாழ்த்தி மகிழ்ந்துனைத்தான்போற்றாமல்
காயமெடுத்துக் கலங்கினேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! வாய்நிரம்ப வாழ்த்தெடுத்துச் சந்தோஷத்துடன் தோத்தரியாமல் தேகமெடுத்துக் கலக்கமுற்றேன்.

கு-ரை. எக்காலமும் உனைப் பாடுதலினும், நின்னைக்கண்டு தரிசிப்பதிலும் பொழுதுபோக்காம லிருத்தலினாலே அனேகமான பிரபஞ்ச கலக்கம்வந்து போராடுகிறதென்பார் ‘கலங்கினேன்’ என்றனர். 84

சந்திரனைமேகமது தான்மறைத்தவாறதுபோற்
பந்தமுறயானுமுனைப் பார்க்கிலேன்பூரணமே.

பொ-ரை. சந்திரனைமேகமானது மறைத்து விடுவதுபோன்று பாசத்தடிப்படைய அதனால் தேவரீரைத் தரிசித்தேனில்லை.

கு-ரை. மேகமறைந்து விடுதலினாலே சந்திரனுக் கியற்கையா யுள்ள நிலவு தடைபடுவதுபோன்று ஆணவமல.மறைந்து விடுதலி னாலே ஆன்மாவினுக் கியற்கையாயுள்ள நல்லறிவு தடைபட்டுச் சிவ பெருமானைத் தரிசித்தற் கிடமில்லாமற் போயிற்றென்பதாம்.

செந்தாமரைத்தாளைத் தினந்தினமும்போற்றாமல்
அந்தரமாய்நின்றங் கலைந்தேனென்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே? சிவந்த தாமரை போன்ற திருவடியினை நித்தியமும் தோத்தரியாமல் அனாதரவா யிருந்து உழன்றேன்,

கு-ரை. சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவாலயத்துட் பிரவேசித்து அப்பெருமான் திருவடிகளைக் கண்களாரத் தரிசித் துத் தோத்தரியாதவர்கள் எசசார்புமின்றி அலைவரென்பார் 'அலை ந்தேன் நான்' என்றனர்.

நீர்மேற்குமிழிபோல் நிலையற்றகாயமிதைத்
தாரகமென்றெண்ணிநான் றட்டழிந்தேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! ஜலத்தின்மேலே தோன்றும் குமிழினை யொத்து நிலையில்லாத தேகத்தினை ஆதார மென்று நினைத்துத் தடுமாறினேன்.

கு-ரை. நீரினிடத்தே குமிழியானது தோன்றி மறைவது போல இவ்வுடல் இவ்வுலகினில் அடிக்கடி அதிசீக்கிரத்திற் றோன்றி மறையும் நிலையினையுடைய தென்பதைச் சிறிதும் ஆலோ சித்துப் பாராததால் சதமென வென்னை உடலிற் பற்றுவைத்தலி னால் தடுமாறினேன் என்பார் 'தட்டழிந்தேன்' என்றனர்.

நெஞ்சமுருகி நினைந்துனைத்தான் போற்றிநெடு
வஞ்சகத்தைப்போக்க வகையறியேன் பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே ? மனங்கசிந்து எண்ணித் தேவரீரைத் தோத்தரித்து (எனக்குள்ள வஞ்சகத்தினைப் போக்கிக்கொள்ள வகையொன்று மறிந்துகொண்டேனில்லை.

கு-ரை. அன்புடனே மனநெக்குறுகச சிவபெருமானைத்தோத்தரித்து வருவாராகட்கு மனத்தின் கண்ணே பிரபஞ்ச சம்பந்தமாக நேரிடும் மயக்கம் வராதென்பார் 'வகையறியேன்' என்றனர். (88)

எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்குநிறைந்திருந்த
துள்ளமறியா துருகினேன் பூரணமே.

பொ-ரை. எஙகு நிறைகின்ற பொருளே' எள்ளுக்குள்ளே எண்ணெய் வியாபித்திருப்பதுபோலச சாவவியாபகமாக நிறைநதுள்ள உண்மையினை மனத்தினிடத்தே தெரிநது கொள்ளாதுநைந்தேன்.

கு-ரை. சிவபெருமான் சர்வவியாபகமாக விருநதுகொண்டிருக்கும் தன்மையினை விசாரித்துணராத் தன்மையினாலே அப்பெருமான் சம்பந்தமாகவிளையும் சநதேகங்கட் கிடங்கொடுக்க மனம் வாடினேனென்பார் 'உருகினேன்' என்றனர்.

மாயாபிரபஞ்ச மயக்கத்திலேவிழுநதே
பேயாச்சனன மொழுத்திலேன் பூரணமே.

பொ-ரை. காரிய ரூபமாயுள்ள உலகத்தின் கண்ணே மயங்கி நீங்காத பிறப்பினை நீக்கிக்கொண்டேனில்லை.

கு-ரை. பிரபஞ்ச மாயாகாரியமாகவென்று மிருத்தலின் இத்னிடத்திற் பற்றுவைத்தல் கூடாதென்பதை யுணராது அதனிடத்து மோகம் கொண்டிருத்தலினாலே பிறப்பினுக்கேது வுண்டாயிற்றென்பார் 'ஒழிந்திலேன்' என்றனர். 90

பூசையுடன்புவன போகமெனும்போக்கியத்தால்
ஆசையுற்றேனானு மறிவழிந்தேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்குநிறைகின்ற பொருளே! சிறுதெய்வப்பூசையினும், உலகத்தின்கண்ணே அனுபவிக்கப்படும். போகவஸ்துக்களினும் அவாவைத்து வாழ்நததினாலே அடியேனுமறிவுகெட்டேன்.

கு-ரை. சிவபூசையல்லாத வேறு அற்பபூசைகளிலும், உலகபோகமனுபவிப்பதிலுமே அவாவை வைத்துக் காலத்தினைக்கழித்து வநததினாலேயே நல்லறிவின்றி கெட்டேன் என்பார் 'அறிவிளந்தேன்' என்றனர். 91

படைத்துமழித்திடுவாய் பார்க்கிற்பிரமாவெழுத்தைத்
தொடைத்துச்சிரஞ்சீவியாய்த் துலங்குவிப்பாய்பூரணமே.

பொ-ரை. எஙகு நிறைகின்ற பொருளே! உண்டாக்கியும் சங்கரிப்பாய் ஆராயில் பிரமனினாலே விதித்த ஏற்பாட்டினை நீக்கி நித்தியனாகவிருநது பிரகாசிக்கும்படி செய்வாய்.

கு-ரை. சிருஷ்டியால் தொழிலினைத் தேவரீரே செய்வதல்லாமல் வேறு தேவர்கள் விதித்துள்ள ஆணையையுமாற்றிவைக்கும் சர்வசாமார்த்தியத்துடன் விளங்குந் தெய்வம் நீயேயென்பார் 'துலங்குவிப்பாய்' என்றனர். 92

மந்திரமாய்சாத்திரமாய் மறைநான்காம்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தகுமோதான்பூரணமே.

பொ-ரை. மந்திரசொரூபியாகியும், சாஸ்திரத்தினால் பிரதிபாதிக்கப்படுவனாகியும் வேதநான்காலும் கொண்டாடப்படுவனாகியும், தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கு முளவினை அடியேன் தெரிந்து கொள்ளத்தகுமோ.

கு-ரை. வேதங்களினாலேயும் சாஸ்திரங்களினாலேயும் கொண்டாடப்படுகிற தெய்வமாகத் தேவரீரிருப்பதுடன் அவற்றால் பஞ்சபிரம மந்திரசொரூபி தேவரீரே எனக் கூறுவதும் ஆகிய உண்மையினைச்சிற்றறிவினையுடையநான்தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவனோ"ா

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடர்பறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே ! இரவாயும், பகலாயும், எல்லாக்காலமாயும், சொல்லாகியும் வகுத்துள்ள சம்பந்தத்தினை யறிந்தேனில்லை.

கு-ரை. இவ்வுலகத்தினைக் காலபேதத்தாலும், சத்தரூபத்தலும் அமைத்து வைத்துள்ள சம்பந்தாசம்பந்தத்தினைச் சாஸ்தி மூலமாக விசாரித்து அவற்றினுண்மை தெரிந்துகொண்டேனில்லை யென்பார் 'தொடர்பறியேன்' என்றனர். (94

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன்பூரணமே.

பொ-ரை. நரகமெனவும், சுவர்க்கமெனவும் பொருந்திய இரண்டு இடங்களேற்பட்டிருந்தும் அரகர எனச்சொல்லத் தேர்கிலேன்.

கு-ரை. சிவபெருமான் திருநாமங்களிலொன்றாகிய அரகர சப்தம் செய்பவர்க்கு மோட்சமும், சொல்லாதவர்கட்கு நரகமும், உண்டாமென்பதைத் தெரிந்திருந்தும் கன்மவசத்தால் அப்பெயரை யுச்சரிக்கும் வகைத தெரிந்திலேன் என்பார் 'அறிகிலேன' என்றனர்.

பாவபுண்ணியமென்னும் பகுப்பாய்ப்படைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எனக்கு நிறைகின்ற பொருளே! பாவமெனவும் புண்ணியமெனவும் இருவகையாக வுண்டாக்கி, சிருட்டித்தும், சங்கரித்தும, பிரபஞ்ச முகமாக ஆசையினை விளைவித்தும் வைத்த திருவருளினுண்மையறியேன்

கு-ரை. ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி இருவினை வகுத்தும் பிறப்பினும இறப்பினும் செலுத்தியும், பிராரத்துவம புசித்துத் தொலைக்குமாறு போகத்திலவாவினை யுண்டாக்கியும் செய்து வரும் திருவருள் விளையாட்டினைத்தேறேன் என்பார் 'அருளறியேன் என்றனர். (96)

சாந்தமென்னுங்கோபமென்றுஞ் சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றுமபுத்தியென்றும் படைத்தனையேபூரணமே.

பொ-ரை. எனக்கு நிறைகின்ற பொருளே! பொறுமையெனவும, கோபமெனவும, பலவகையான சாதிகளெனவும், பந்தமெனவும, புத்தியெனவும் உண்டாக்கினை.

மந்திரமாய்சாத்திரமாய் மறைநான்காம்நீயிருந்த
தந்திரத்தைநானறியத் தகுமோதான்பூரணமே.

பொ-ரை. மந்திரசொரூபியாகியும், சாஸ்திரத்தினால் பிரதிபாதிக்கப்படுவனாகியும் வேதநான்காலும் கொண்டாடப்படுவனாகியும், தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கு முளவினை அடியேன் தெரிந்து கொள்ளத்தகுமோ.

கு-ரை. வேதங்களினாலேயும் சாஸ்திரங்களினாலேயும் கொண்டாடப்படுகிற தெய்வமாகத் தேவரீரிருப்பதுடன் அவற்றால் பஞ்சபிரம மந்திரசொரூபி தேவரீரே எனக் கூறுவதும் ஆகிய உண்மையினைச்சிற்றறிவினையுடையநான்தெரிந்துகொள்ளத்தக்கவனோ"பா.

அல்லாய்ப்பகலா யனவரதகாலமெனுஞ்
சொல்லாய்ப்பகுத்த தொடர்பறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கும் நிறைகின்ற பொருளே! இரவாயும், பகலாயும், எல்லாக்காலமாயும், சொல்லாகியும் வகுத்துள்ள சம்பந்தத்தினை யறிந்தேனில்லை.

கு-ரை. இவ்வுலகத்தினைக் காலபேதத்தாலும், சத்தரூபத்தாலும் அமைத்து வைத்துள்ள சம்பந்தாசம்பந்தத்தினைச் சாஸ்திர மூலமாக விசாரித்து அவற்றினுண்மை தெரிந்துகொண்டேனில்லையென்பார் 'தொடர்பறியேன்' என்றனர். (94)

நரகஞ்சுவர்க்கமென நண்ணுமிரண்டாயும்
அரகராவென்ப தறிகிலேன்பூரணமே.

பொ-ரை. நரகமெனவும், சுவர்க்கமெனவும் பொருந்திய இரண்டு இடங்களேற்பட்டிருந்தும் அரகர எனச்சொல்லத் தேர்கிலேன்.

கு-ரை. சிவபெருமான திருநாமங்களிலொன்றாகிய அரகர சப்தம் செயபவர்கட்கு மோட்சமும், சொல்லாதவர்கட்கு நரகமும், உண்டாமென்பதைத் தெரிந்திருந்தும் கன்மவசத்தால் அப்பெயரை யுச்சரிக்கும் வகைத தெரிந்திலேன் என்பார் 'அறிகிலேன்' என்றனர்.

பாவபுண்ணியமென்னும் பகுப்பாய்படைத்தழித்திங்
காவலையுண்டாக்கிவைத்த வருளறியேன்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பாவமெனவும் புண்ணியமெனவும் இருவகையாக வுண்டாக்கி, சிருட்டித்தும், சங்கரித்தும, பிரபஞ்ச முகமாக ஆசையினை விளைவித்தும் வைத்த திருவருளினுண்மையறியேன

கு-ரை. ஆன்மாக்களின் கன்மத்திற்குத தக்கபடி இருவினை வகுத்தும பிறப்பினும இறப்பினும செலுத்தியும், பிராரத்துவம் புசித்துத் தொலைக்குமாறு போகத்திலவாவினை யுண்டாக்கியும் செயது வரும் திருவருள் விளையாட்டினைத்தேறேன் என்பார் 'அருளறியேன் என்றனா. (96)

சாந்தமென்றுங்கோபமென்றுஞ சாதிபேதங்களென்றும்
பாந்தமென்றுமபுத்தியென்றும் படைததனையேபூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! பொருமையெனவும, கோபமெனவும, பலவகையான சாதிகளெனவும், பந்தமெனவும், புத்தியெனவும் உண்டாக்கினை.

கு-ரை. பொருமை, கோபம், சாதி பாசம், புத்திமுதலிய யாவும் ஆன்மாக்களினுடைய கன்மத்திற்குத் தக்கபடியே விளையுமாயினும் அக்கன்மத்தனைக்கூட்டி முடிப்பவன் சிவபெருமானே யாகலின் 'படைத்தனையே' என்றனர். (97)

பாசமுடலாய்ப் பசுவதுவுந்தானுயிராய்
நேசமுடனீபொருளாய் நின்றனையேபூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! உடல் பாசமாகவும் உயிர்பசுவாகவும், தேவரீர்பதியாகவும், அன்புடனேஎழுந்தருளினை.

கு-ரை. பாசசடமாகலினாலும், பசு சுதந்தர வீனமாகலினாலும் இரண்டினையும் கன்மத்திற்குத் தக்கபடி கூட்டி முடிப்பித்துக்கொண்டு இருப்பவன் பதியாகலின் திரிபதார்த்தமாகவும் நீயேயாயிருந்தனை யென்பார் 'நீ பொருளாய நின்றனை' என்றனர். (98)

ஏதிலடியாரிரங்கி யிகத்தில்வந்துன்றன்
பாதமதில்தாழப் பரிந்தருள்வாய்பூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! குற்றமில்லாத சிவனடியார்கள் மனமிரங்கி இம்மையில் வந்து தேவரீர் திருவடியில் வணங்க அவர்கட்கு விருப்பத்துடன் திருவருள் புரிவை.

கு-ரை. தேவரீருடைய திருவடியில் அன்புமயமாக விருந்து மனங்கசிந்து வணங்கும் உண்மையைச் சிவனடியார்கட்கு வேண்டியவற்றைத் திருவருள்புரிவை யென்பார் 'பரிந்தருள்வாய்' என்றனர்.

நானேநீநீயேநா னுமிரண்டுமொன்றானல்
தேனின்ருசியதுபோற் றெவிட்டாய்நீபூரணமே.

பொ-ரை. எங்கு நிறைகின்ற பொருளே! (சிவமாந்தன்மை யடைய) நானே நீயாகவும், நீயே நானாகவும் இருவருமொரு தன்மையினை யடைந்தால் அவ்வமயம் தேனினுடைய சுவையினைப் போல இனித்திடுவை.

கு-ரை. ஆன்மாவும் பரமான்மாவும் இரண்டறக்கலந்து அத்துவிதமாக விருந்த அவசரத்துவினையும் சிவானந்தம் ஆன்மாவிற்குத் தேனினை யொக்குமென்பார் 'தேனின் ருசியது' என்றனர். ஈண்டு முத்தியனுபவத்தில் தேனின சுவையை ஒருபுடைவை யுவமையாகக் கூறினமையின் எகான்மவாதத்தினை மறுத்தவாறுயிற்று. என்னை? அனுபவம் இரண்டு பதார்த்தத்திற்கேயன்றி ஒன்றினுக்கின்மையின். 100

முடிவிலொருசூனியததை முடிததுநின்றுபாராமல
அடியிலொருசூனியத்தி லலைநதேனேபூரணமே.

பொ-ரை. எஙகு நிறைகின்றபெருளே! தத்துவங்களை யெல்லாஙகடநத முடிவில் சிதாகாய சொரூபமாக விளங்குகிற சூனியத்தினைத் தெரிநதிருநது தரிசியாமல், ஆகாயத்திலேயே யொன்று மில்லையென அறியாமையினாலே சூனியத்தின்பாற் பட்டேன்.

கு-ரை. ஈண்டு சூனியமென்பது விளங்காமை பொருட்டாம் தற்போதத்திற்கு விளங்காது சூனியமாக விருக்கிற சிதாகாய சின்மய வெளியினை அருட்போதத்தைக் கொண்டு தரிசிக்க முயலாமல் ஆரம்பத்திலேயே தற்போதங்கொண்டு யாவும் சூனியமென அறியாமையால் உழன்றேன். (101)

பூரணமாலைதனைப் புத்தியுடனோதினர்க்குத்
தாரணியில்ஞானந் தழைப்பிப்பாய்பூரணமே.

பொ-ரை. பூரணமாலையென்னும் இப்பிரபந்தத்தினை அன்புடனே படித்தார்க்கு இவ்வுலகில் ஞானத்தினை யருள் செய்வாய்.

கு-ரை. ஆன்மாக்களின் பொருட்டு மனமிரங்கிக் கருணைகூர்ந்து நித்யாநித்ய உண்மையினைப் பூரணமாலையினில் விளக்கிக் காட்டினமையின் அந்நூல் சிவனடியார்கட்குப் பிரயோசனமாமாறு சிவபெருமானை ஆசிரியர் வணங்கிக் கேட்டுக் கொண்டவிதமாக இத் திருச் செய்யுளை யருளினார். (103)

பூரணமாலை முற்றிற்று.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

நெஞ்சொடு மகிழ்தல்

அன்றுமுதலின்றளவு மாக்கையொடுகூட்சியுமாய்
நின்றநிலையறிய நேசமுற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! பிறந்த நாளாகிய அந்நாள் முதல் இன்றை யதினம் வரையில் தேகத்துடனே தந்திரமாக விருந்த நிலையினை யறிந்துகொள்ள எனபால் விருப்பம் வைத்தனை.

கு-ரை. உடல் வந்ததற்குக் காரணமும அவ்வுடலுடன் இன்றைய தினம வரையில் உயிா சம்பந்தப்பட்டு நடத்திக் கொண்டு வருகிற தன்மையும இததைகயதென விசாரித்துத் தெரிந்து கொள்ளற்குக் காரணமாயிருந்தனை. (1)

அங்கங்குணாவா யறிவாகியேநிரமபி
எங்கெங்குமானதிலே யேகரித்தாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! அவ்வவ்விடஙகளில் அறிதற்கேதுவான அறிவாகியிருந்து, எவ்விடத்துமான எவற்றிலும் கலந்தனை.

கு-ரை. மனமானது எநதெந்த பதாாத்தஙகளில் தாவுகின்றதோ அவ்வப்பதாாத்தஙகளின் மயமேயாகி அவற்று கலந்துடன் வேற்றுமையின்றி யிருநதுக கொண்டிருக்கின்றனை

அலையாதபேரின்ப வானந்தவெள்ளத்தில்
நிலையாயுருவிறந்து நின்றனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! சலனமில்லாத பேரானநதக் கடலில் சாசுவதமாகத் தஙகித் தலையெடா திருந்தினை.

குு-ரை. சிவானந்தமாகிய சமுத்திரத்திலழுந்தித் தலையெடாதபடி அவ்வானந்தமே தனக்குரிய செயலாய்த் தற்போத முளைவின்றி யிருந்தனை யென்பார் 'உருவிறந்து' என்றனர். ஈண்டு உண்டென்றது வேறுசெயல். 3

பாராமற்பதையாமற் பருகாமல்யாதொன்றும்
ஓராதுணர்வின்மை யொன்றினையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! நோக்காமலும், அவசரப்படாமலும், உண்ணாமலும், எத்தனையும் ஆராயாமலும், சிவபெருமானுடனே சேர்ந்தனையே.

கு-ரை. பிரபஞ்சமுமாக விருந்துகொண்டு யாதொரு சீவசெயலைச செய்யாது சிவமயமாக விருந்தனை யென்பார் 'ஒன்றினை' என்றனர்.

களவிறந்துகொலையிருந்து காண்பனவுங்காட்சியும்போ
யளவிறந்துநின்றதிலே யன்புற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! பிறர்பொருளைக் கிரகிப்பதிலு மின்றி, கொலைத்தொழிலற்று, ஞாதுரு ஞானஞேயமென்று தோன்றாது எல்லையற்ற பொருளினிடத்தே விருப்பம் வைத்தனை.

கு-ரை. உலகிலேபற்று உண்டாதற் கேதுவாகிய செயலை யொழித்துச சிவபெருமானை யடைதிலிலே யவாவுற்றனை என்பார் 'அன்புற்றாய்' என்றனர். 5

பேச்சிறந்துசுட்டிறந்து பின்னிறந்துமுன்னிறந்து
நீச்சிறந்துநின்றதிலே நேசமுற்றாய்நெஞ்சமே

பொ-ரை. மனமே! மவுனத்திற்குரியதாகிய, ஏகதேசநோக்கிற்கரியதாகி, எதிர்காலம் இறந்தகாலங் குறித்தற்கில்லாமல், அசைவற்றவொரு பொருளினிடத்தே விருப்பம் வைத்தனை.

கு-ரை. எவ்வகையானப் பிரபஞ்ச செயல்கட்கும அப்பாற் பட்டுவிளங்கும் சிவபெருமானிடம் அவர்கொண்டனை யென்பார் 'நேசமுற்றாய்' என்றனர். 6

விண்ணிறந்துமண்ணிறந்து வெளியிறந்துவொளியிறந்து
எண்ணிறந்துநின்றதிலே யேகரித்தாய் நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! ஆகாயம்கிடந்தும், பூமிகிடந்தும் வெளிகிடந்தும், பிரகாசம் கிடந்தும், அளவற்றிருந்த வஸ்துவினிடத்தே வொன்றாகக் கலந்தனை.

கு-ரை. பௌதிக சம்பந்தமாயுள்ள பொருள்களனைத்தினையும் கடந்து விளங்கும் வியாபக வஸ்துவாகிய சிவபெருமானை விரண்டறக் கலந்திருந்தனை. 7

பார்த்தவிடமெங்கும் பரமெனவேயுட்புறம்பும்
கோத்தபடியுண்மையெனக் கொண்டனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! நோக்கிய விடங்கள்தோறும் சிவமயமெனவேயாகி அகமும்புறமு மொன்றாகக் கலந்திருத்தல் சத்தியமெனத் தெரிந்துகொண்டனை.

கு-ரை. சிவத்தியானத் தடிப்பேறி உலகமனைத்தையும் சிவமயமாகக்கண்டு உள்ளும்புறம்பு மொரேதன்மையாகயுள்ள நிலைனைத் தெரிந்துகொண்டனை யென்பார் 'உண்மையெனக் கொண்டனை' என்றனர். 8

ஊரிறந்துவொளியிறந்து வெளியிறந்து
சீரிறந்துநின்றதிலே சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே? தேசமிழந்து, பூதப்பிரகாச மொழிந்து பூதாகாயமொழிந்து பிரபஞ்ச சிறப்பொழிந்திருந்த நிலையினிலே கலந்தனையே.

கு-ரை. தனக்கென ஊர்முதலிய வொன்றுமில்லாது எவற்றி னும் கடந்து விளங்கும் சிவபெருமான் திருவருளில் இரண்டற விளங்கினையே என்பார் 'கலந்தனையே' யென்றனர். 9

ஆண்பெண்ணலியென் றழைக்கவரிதாய்நிறைந்து
காண்பவரிதாயவிடங் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே, அவன், அவள், அதுவென வழைக்கத் தகுந்த வேற்றுமைப் பொருட்டன்மைக் கருமையாயிருந்து காண் டற்கரிய விடத்தினைத் தரிசித்தனை.

கு-ரை. இன்னதன்மைய னென்றழைத்தற்கரிய சிவபெரு மான் எழுந்தருளியிருக்குமோர் இடத்தினைத் தெரிந்துகொண் டனை யென்பார் 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். 10

ஆங்காரமச்ச மகற்றியறிவினொடு
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! அகங்காரம், பயம் நீங்கி ஞானமயமாகி தூங்காமலே தூக்கங்கொண்டு இன்பமுற்றாய்.

கு-ரை சிவானந்தவின்பம் அடைதற்கிடையூறுயுள்ள அகங் காரமுதலிய வொழித்துத் தற்போதமுன்னிட்டுத் தூங்காமல்

அருட்போதமுன்னிட்டுத் தாங்கிச் சிவானந்த மடைந்தனை யென்பார் 'சுகமுற்றாய்' என்றனர். 11

ஆதியாய்நின்ற வகண்டபரிபூரணத்தைச்
சாதியாய்நின்றவிடஞ் சார்வுற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! எல்லாவகையான பொருள்களுக்கும் தலைமையாகவுள்ள வியாபகமான பரிபூரணவஸ்துவைத் தெரிவிக்கத் தகுந்த இடத்தினைச் சேர்ந்தனை.

கு-ரை. சிவபெருமானைத் தெரிந்து கொள்ளுதற் கேதுவாகிய திருவருளாகிய வொரு இடத்தினை கலந்தாயென்பார் 'சார்வுற்றாய்' என்றனர். 12

விருப்புவெறுப்பில்லாத வெட்டவெளியதனில்
இருப்பேசுகமென் றிருந்தனையே நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! விரும்புதற்கும் வெறுதற்கும் ஏதுவில்லாத சிதாகாய வெளியிலேயுள்ள வாழ்வேசுகமெனக் கொண்டனை.

கு-ரை. சகல கேவலமற்ற சிதம்பரவெளியே தனக்கிடமாக்கி கொள்ளுதல் இன்பமென்று கொண்டனை யென்பார் 'சுகமென்றிருந்தனை' என்றனர். 13

ஆருமுறுப்பேறண்டத் தப்புறத்துமிப்புறத்தும்
நீருமுப்புமென்ன நிலைபெற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! ஒருவரு மடைதற்குக்கூடாத அண்டத்தினுள்ளும் புறம்பும் நீரு முப்பும்போலக் கலந்த நிலையுற்றனை.

• கு-ரை. நீரினிடத்தே உப்புக் கலந்தபோது உப்பின் தடிப்பு நீங்கியதுபோல சிவபெருமான் திருவருள் வியாபகத்தில் மூனைவு தோன்று திருந்தனை யென்பார் 'நிலைபெற்றாய' என்றனர் இது ஏகதேச உவமானம். 14

உடலாகவேயிருந்து முணரவரியாரோடு
கடனீருமாறும்போற் கலந்தனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! என்றும் கலந்திருந்தும் அறிதற்கருமை யாக விருக்கின்ற பெருமானுடன் சமுத்திரம் நதியும்போலக் கலந்தனையே.

கு-ரை. ஆன்மாவுட னிருந்து கொண்டிருந்தும் ஆணவத்தால் வெளிப்படாதுள்ள சிவபெருமானுடன் கடனீரும் ஆற்றுநீருமொன் றுனூற் போலச் சேர்ந்தனை யென்பார் 'கலந்தனை' என்றனர். இது வும் ஒருபுடை யொற்றுவமையாகலின் ஏகதேச வுவமை. 15

நெடியகதைப்போக்கி நின்றசழக்கறுத்துப்
படிகத்துக்குமபம்போற் பற்றினையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! நீளப்பிதற்றுதலும், நிலையுற்ற குற்றங் களும் நீக்கிப் படிகப்பாண்டம் போலக் கிரகித்தனை.

கு-ரை. படிகத்தாற்செயதுள்ள வொருகுடமானது தனக்கு முன்னிட்ட நிறங்களைக் கிரகித்துத் தனக்கெனவொரு நிறமின்றி யிருத்தல் போலச் சார்ந்த தன் வண்ணமாய நீயு நின்றனையென் பார் 'பற்றினை' என்றனர். 16

மேலாகியெங்கும் விளக்கும்பரம்பொருளிற்
பாலூறுமென்சுவைபோற் பற்றினியேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. எவற்றினுக்கும் சிறந்து பிரகாசிக்கின்ற பெருமா னிடத்துப் பாலு மதன் சுவையும்போல விருந்தனை.

கு-ரை. பாலினின்று நீங்காத சுவையினைப்போலச் சிவபெரு மானிடத்து விளங்கினை யென்பார் 'பற்றினை' என்றார், ஈண்டு கூறிய உவமையும் ஏகதேசமாகலின் குணகுணிபேதவுவமைகொள் ளாது ஒன்றிலொன்று விளங்கும் தன்மைமாத்திரங் கொள்ளுக.

நீராடு தண்ணாலிவிண்டு நீரான வாறேபோல்
ஊரோடுபேரில்லாளோ டொன்றினையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! நீருடனே குளிரச்சிபொருந்திய ஆலாங் கட்டி பழையபடி நீரான தன்மைபோல ஊரும்பேருமற்ற சிவபெ ருமானுடன் பொருந்தினை.

கு-ரை. நீரும் ஆலாங்கட்டியும் ஒருபுடையுவமையேயாகலின் தடிப்பு நீங்குந்தன்மை யவ்வளவினுக்கே கொள்ளுக. 18

இப்பிறப்பைப்பாழ்படுத்தி யிருந்தபடியேயிருக்கச்
செப்பவரிதாயவிடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! எடுத்த சன்மத்தினைப்பாழாக்கி மவுன நிலையிலிருந்திடச் சொல்லற்கரிய இடத்தினை யடைந்தனை.

கு-ரை. மறுசென்மமுண்டாதற் கேதுவாகிய தத்துவ சேஷ்டைகளை இசசென்மத்திலேயே யொழித்து மவுனநிலை யடைந்தனை யாகலின் திருவருளினை யாதாரமாகப்பெற்றனை யென்பார் சேர்ந் தனை என்றனர்.

மேலாம்பதங்களெல்லாம விட்டுவிட்டாராய்ந்து
நாலாம்பதத்தி னடந்தனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! மேற்பட்டுள்ள மும்மூர்த்திகளின் பதங்களையெல்லாம் விசாரித்து, நீங்கி உண்மை. தேர்ந்து நாலாவது பதவியினை நாடிச்சேர்ந்தனை.

கு-ரை. நாலாம்பதமாவது பிரமனுலகு, விண்டுலகு, உருத்திரனுலகு மூன்றையுங்கடந்த துரியமூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் சிதாகாயவுலகாம். 20

கடங்கடங்கடோறுங் கதிரவனாடா டி-
யடங்குமிடந்தானறிந் தன்புற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! ஒவ்வொருபாண்டத்திலும் சூரியன்பிரதிம்பித்திருந்து கடமுடைந்தவழி பிரதிபிம்பம் சூரியனிற்சாரும் என்னும் உண்மைதெரிந்து விருப்பமுற்றனை.

கு-ரை. சூரியன் பாண்டங்கள்தோறும் தோன்றிப் பாண்டமுடைந்தவழி பிரதிம்பம் சூரியனைச் சாருமாறுபோல மாயையானது உடல்தோறும் காரியப்பட்டிருந்து உடல் நீங்கியகாலத்துக் காரியமாயை காரணமாயையி லொடுங்குமென்பதாம். இப்பிரதி பிம்பத்தினைப் பிரமத்தின்மேலேற்றிக் கூறுவர் ஏகான்மவாதிகள் பிரமத்தின் அன்னியமாகவெல்லாம சூனியமெனுமவரைப் பிரமம்பிரதிபிம்பிக்க வேறுவஸ்து எது எனக்கேட்டு அவரைமறுக்க. 21

கற்றவனாய்க்கேட்டவனாய்க் காணனாய்க்காண்பவனாய்
உற்றவனாய் நின்றதிலே யொன்றுபட்டாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! எல்லாம் கற்றவனாகவும, எல்லார் பிராரத்தனையும் கேட்டவனாகவும்,ஒருவருக்கும் காணாதவனாகவும (அடி

யார்கட்கு) காண்பவனாகவும் எல்லாரிடத்தும் கலந்தவனாகவுமுள்ள அவனிடத்தே கலந்தனை.

கு-ரை. ஆன்மாக்கள் சிவபெருமானை யறியாதவர்களாக விருக்கினும் சிவபெருமான் தன் வியாபகத்து ளடங்கிய ஆன்மாக்களின் செயலனைத்தையும் தெரிந்துகொள்ளுவ னென்பதாம். 24

நாலுவகைக்கரண நல்குபுலனைந்துமொன்றாய்
சீலமுற்றுநின்றநிலை சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! நான்கு வகைப்பட்ட அந்தக்கரணங்களும், (விஷயக்களை) கொடுக்கும் ஐம்புலன்களும் ஒற்றுமைப் பட்டுச சுத்தமான அவசரத்திலே கலந்தனை.

கு-ரை. கரணங்களும், புலன்களும் பிரபஞ்சமுகமான சேஷ்டைகளினின்று நீங்கி யந்தர்முகமாக நடக்கும் அவசரத்தே கலந்தனை யென்பார் 'சேர்ந்தனையே' என்றனர். 23

விட்டிடமுந்தொட்டிடமும விண்ணிடமுமண்ணிடமுங்
கட்டுமொருதன்மையெனக் கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! நீங்கிய இடமும் அடைந்த இடமும், ஆகாயமும், பூமியும்சேர்ந்த ஒரேதன்மையுடையதெனப் பார்த்தனை.

கு-ரை. விட்டிடம் மண்ணிடம், தொட்டிடம், விண்ணிடம், இவற்றுள்விண் உயர்ந்தநிலையெனவும், மண் தாழ்ந்த நிலையெனவும் பேதம்கருதினுயில்லையென்பார் 'கண்ணுற்றாய' என்றனர். 24

எந்தெந்தநாளு மிருந்தபடியேயிருக்க
அந்தச்சுகாதீத மாக்கினையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! எககாலமும் ஒரு நிலையிலேயே தங்க அநத இன்பமயமாக விருக்கச செய்தனையே.

கு-ரை. எக்காலத்தும் ஒரேதன்மையான மவுன நிலையுடன் கூடிசசிவானநத மனுபவிக்கச் செய்தனை என்பார் 'ஆக்கினை' என் றனர். 25

வாக்கிறநதுநின்ற மனோகோசரந்தனிலே
தாக்கறவேநின்றநிலே தலைசெய்தாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! சொல்லற்கடஙகாத மனுதீத நிலையிலே யாதொன்றிலும் சம்மதப்படாத நிலையிலே தலைமையாய்நதாய்.

கு-ரை. சொல்லாலெடுத்து விவகரித்தற்கும், மனத்தினலே நினைத்தற்கும் அரியசுகாநீத நிலையிலே·தனித்து நின்றனை என்பார் 'தலைசெயதாய' என்றனர்.

எத்தேசமுநிறைந்த யெக்காலமுஞ்சிறந்து
சித்தாயசித்திடஞ் சேர்ந்தனையேநெஞ்சமே.

பொரை. மனமே! எல்லாத் தேயஙகளினும் பூரணமாகி எப்போதும் சிறப்புற்று விளங்கும் அறிவுருபமாயுள்ள சிவத்தி லடைந்தனையே.

கு-ரை. சர்வ வியாபகமாய் எல்லாவற்றினு மேன்மை யடைந்து சூக்குமசித்து ரூபமாகவிளங்கும் அறிவுமயமான பெருமானிடம் கலந்தனையென்பார் 'சேர்ந்தனை' என்றனர். 27

தாழாதே நீளாதே தன்மயமாய்நிறைந்து
வாழாதேவாழ மருவினையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! தாழ்வுபடாமலும், உயர்வடையாமலும் ஒரே தன்மையினையுற்றுப் பிரபஞ்சமுகமுமாக வாழாமல் திருவருளினை முன்னிட்டு வாழாக கலந்தனை.

கு-ரை. திருவருள் வியாபகத்திற் றிளைத்து என்றும் ஒருபடித்தாயிருக்குந் தன்மையினை யடைந்தாயென்பார் 'மருவினை' என்றனர். 28

உள்ளும்புறம்பு மூவட்டாதவானந்தக்
கள்ளருந்திநின்றதிலே கண்ணுற்றாய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! அகத்திலேயும் புறத்திலேயும் தெவிட்டாத சிவானந்ததேனருந்திய நிலையிலேயே இலட்சியம் வைத்தனை

கு—ரை. எக்காலத்தும், எவ்வகையினும் விருப்பு வெறுப்புண்டாகாத சிவானந்த சமுத்திரத்திற்றிளைக்கக் கருதினையென்பார் 'கண்ணுற்றாய்' என்றனர். 29

வாதனைபோய்நிட்டையும்போய் மாமௌனராச்சியம்போய்
பேதமறநின்றவிடம் பெற்றனையே நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! பிரபஞ்சவாசனை யொழிந்து, யோகம் கலைந்து, மவுன நிலையினின்று நீங்கி அபேதமாகவுள்ள திருவருணிலை யடைந்தனை.

கு-ரை திருவருணிலையை யடைதற்குச சாதனமாயிதுகாறுமிருந்தவை யெல்லாம் தாமே நெகிழ்ந்துவிடச் சாத்தியமுற்றாயென்பார் 'பெற்றனை' என்றனர்.

இரதம்பிரிந்துகலந் தேகமாம்வாறேபோல்
விரகந்தவிர்ந்தண்ல்பால் மேவினையேநெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! பாதரசம் பிரிந்தகாலத்து உடனேகலந்து விடுமாறுபோல மோகம் நீங்கி அக்கினியிடத்துப் பொருந்தினையே.

கு-ரை. ஒவ்வொரு சமயம் பிரபஞ்ச விரகம் தாக்கிய காலத்து வெளிமுகப்படினும் அககணமே பழையபடி திருவருளிற் கலந்து விடுவையென்பார 'மேவினை' என்றனா ஈண்டு அணல் என்றது அக்கினி சொரூபனை சிவம். 31

சோதியான்சூழ்பனீர் சூறைகொளுமாறேபோல்
நீதிகுருவின்றிருததாள் நீ பற்றுய்நெஞ்சமே.

பொ-ரை. மனமே! சூரியனவன் தன் பிரகாசததால் தன்னை சூழ்ந்துள்ள 'பனிநீரினை நீக்கி' விடுமாறுபோன்று நீதியுடன் கூடிய ஆசாரிய மூர்த்தியின் அழகிய சரணங்களை நீ யடைந்து விட்டனை.

கு-ரை. சூரியன் பனியை யொழித்தாற்போல, ஆசசாரியன் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தினை யொழிக்கத் திருவருள் பெற்று அவனடியிணையடைந்தனை யென்பார் 'நீ பெற்றாய' என்றனர்.

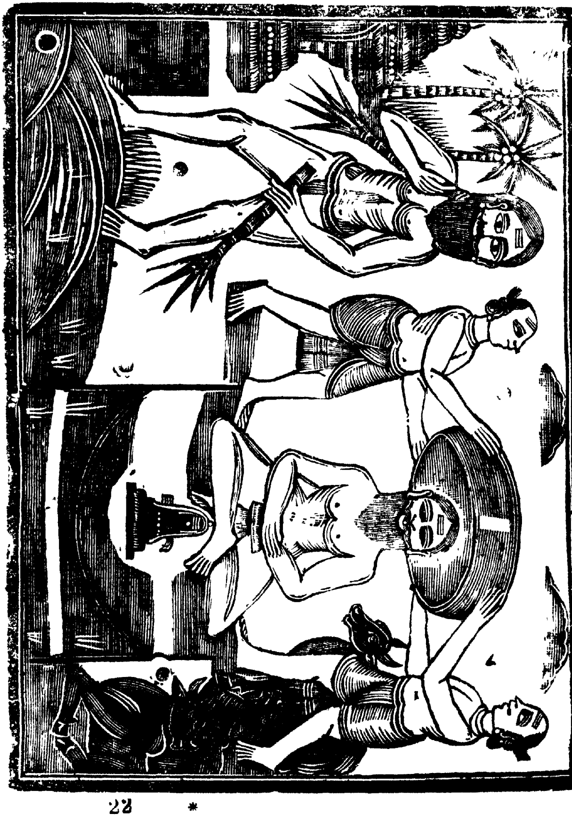
நெஞ்சோடு மகிழ்தல்-முற்றிற்று,

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடற்றிரட்டினுக்கு, அறுபான் மும்மை, நாயன்மாருள் ஒருவராகிய வாயிலார் நாயனார் பரம்பரையில் வந்தினரும் சுத்தாததுவித சித்தாந்த வைதிகசைவ பிரவர்த்த காசாரியரும் சென்னை மெயகண்ட சந்தான சபை அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய, சித்தாந்தசரபம், அஷ்டாவதானம பூவை கலியாண சுந்தரா இயற்றிய

ஞானார்த்த தீபவுரை முற்றியது.

திருவொற்றியூரில்பட்டினத்தார்தன்னைசிவலிங்கமாகக்காட்டல்

பத்திரகிரியார்

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல்-மூலமும்

ஞானார்த்ததீப வுரையும்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பட்டினத்துச்சுவாமிகள் சீடராகிய

பத்திரகிரியார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

தவராஜசிங்கமாகிய திருவெண்காட்டடிகளென்னும் பட்டினத்துச்சுவாமிகள் சர்வசங்கப்பரித்தியாக முற்றுக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தினின்றும் வெளியேறிச் சிவத்தலயாத்திரை செய்துவருகையில், பத்திரகிரி மகாராஜன் நகர்ப்புரத்திலுள்ள ஒரு விநாயகர் ஆலயத்தினையடைந்து சிவஞானநிஷ்டைகூடியிருக்குஞ் சமயதில் கள்வர் சிலர் பத்திரகிரியரசன் மாளிகையிற் பிரவேசித்து வெகு திரவியங்களைக் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு போகும்போது வழியில் தாங்கள் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு வந்த விநாயகருக்குச சமர்ப்பிக்கவெண்ணி ஓரிரத்தினமாலையை இருட்டில் அவ்விநாயகர்கோவிலில் சிவயோக நிஷ்டையிலிருந்த பட்டினத்தடிகளை விநாயகரென்றெண்ணி யவர் கழுத்திற் போட்டுப்போயினர்; உதயத்தில் கள்வரைத் தேடிக்கொண்டு புறப்பட்ட அரண்மனைக் காவலர்கள் பட்டினத்தடிகள்கழுத்தில் ஆபரணமிருக்கக்கண்டு இவரும் கள்வரைச் சேர்ந்தவரென பிடித்துக்கொண்டுபோய் அரசன் முன்னிலையில் விடுக்க அரசன் விளுக்கட்கெல்லாம் சிவ! சிவ! என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்த சுவாமிகளைப் பற்றி யொன்றுந் தோன்றாது அமைச்சனை நோக்கி நீ உன்னிஷ்டப்படி யாக்கினை தருகவென அவ்வமைச்சன் கழுவேற்ற நியமித்தனன். அங்ஙனமே காவலர்கள் சுவாமிகளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் கழுமரத்தின் முன்னிறுத்த சுவாமிகள் புன்னகைசெய்து "என்செயலாவதியாதொன்றுமில்லை யினித்தெய்வமே" என்னுந் திருச்செய்யுளை

ப்பாடக் கழுமரம் எரிந்துவிட்டது! அதுகண்டார் அரசனுக்கு
அறிவிக்க அரசன் திடுக்கிட்டு ஓடிவந்து சுவாமிகள் திருவடியில்
விழுந்து நமஸ்கரிக்க அவ்வரசன் மனப்பக்குவத்தினை யுணர்ந்து
தமது திருக்கண்களால் தீட்சிக்க உடனே யரசன் இராஜகோலத்
தினை நீக்கி உடன் தொடர "திருவிடை மருதூரினுக்குச்செல்வா
ய்" எனக் கட்டளையிட்டு மீண்டும் தாம் அனேகமான சிவத்தலங்
களையடைந்து சிவதரிசனஞ்செய்து திருவிடைமருதூரில் கீழைக்
கோபுரவாயிலில் வீற்றிருந்தருளினர். பத்திரகிரியாரும் ஆசாரிய
ன் ஆணையையேற்று அனேகமாக சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ்செ
ய்துகொண்டே திருவிடை மருதூரையடைந்து குருவைத் தரிசி
த்துக்கொண்டு அவர் கட்டளைப்படி மேலைக்கோபுரவாயி லிருந்து
கொண்டிருந்து தினம பிச்சையேற்றுவந்து குரு நிவேதனம்செய்
து மீதிச் சேடத்தையுண்டு சிவநிஷ்டாபரராக விருந்தனர். இங்ங
னமாக, பத்திரகிரியாரிடம் ஒரு பெட்டைநாய்க் குட்டிவந்து வா
லைக்குழைத்துத் தன் பசிநோயைக் குறிப்பித்து நிற்க, அதனையறி
ந்து தனது சேடப்பிரசாதமளிக்கப் பசியாறி, அவருடன்கூடவே
யிருந்துவிட்டது. ஒருநாள் மருதவாணர் ஒருயாசகனைப்போலவே
டங்கொண்டு பட்டினத்தாடிரிடஞ் சென்று அதிக பசியுள்ளவர்
போல நடிக்க பட்டினத்தடிகள் "யான் கோவணந் தாங்குவதே
பாரமாகவுடையேன் மேற்கு கோபுரவாயிலிலொரு சமுசாரியிரு
க்கின்றான்" அவனிட மேகினால் பசியாற்றுவனென, இதுகேட்
டு மருதவாணர் மேலைக்கோபுரவாயலையடைந்து, பட்டினத்துச
சுவாமிகள் புகன்றதை யுரைக்கக்கேட்ட பத்திரகிரியார் இவ்வோ
டும், நாய்க்குட்டியுமோ என்னைச் சமுசாரியாக்கியது எனப் பாத்
திரத்தை யெடுத்தெரிய, அது நாயிற்சிறத்திற்பட அது இறந்தது.
மருதவாணர் மறைந்தனர். அந்நாயானது காசிராஜாவின் மகளா
கப்பிறந்து வளர்ந்து பக்குவமடையத் தந்தையறிந்து புரோகித
ரையழைத்துத் தனது புத்திரிக்குத் தக்க நாயகன் நியமிக்கவே

ண்டுமென ஆலோசிக்கையில் இது தெரிந்த பெண் பிதாவைநோக்கி, ஐயா! யாரொருவனுக் குரியவளல்லள். 'திருவிடைமருதூரில் மேலைகோபுரவாயிலில் எழுந்தருளியிருக்கும் எனது குருநாதரிடம் ஒப்புவிப்பீர்' என அரசனதிசயித்து அவ்வுண்மை விசாரித்தந்து புத்திரியைப் பத்திரகிரியார் முன் கொணர்ந்துவிட, அவர் சிவநிஷ்டையிலிருந்து விழித்து நோக்க, அப்பெண் "அடிநாய் மீண்டும் திருவடியை நாடிவந்து" என யாவும் திருவுளத்திலறிந்த பத்திரகிரியார் எழுந்து அப்பெண்ணின் கரத்தினைப்பற்றிச்சென்று தனது ஆசிரியர் முன்விட்டு தேவரீர் உச்சிட்டமுண்டு வளர்ந்த நாய்க்குண்டும் இப்பிறவி நோய்வரலாமோவெனச் சுவாமிகள் "அவன்செயலன்றி யாவதொன்றுமில்லை"எனத் திருவருளை நாட அப்போது ஒரு அருட்பெருஞ்சோதிதோன்றி அதனில் அப்பெண்ணுடன் பத்திரகிரியார் மறைந்தருளினர். சுபம்! சுபம்!!

இந்நூலுரையாசிரியரியற்றிய

பத்திரகிரியார் திருநட்சத்திர வெண்பா.

ஓங்குதிரு வெண்காட் டுயரடிகள் தன்னருளைப்
பாங்குபெற வேபெற்ற பத்ரகிரி—பாங்கொளியாய்
சித்திரை மாமகத்திற் சேர்ந்தனனே மாமருதூர்க்
கத்தனருளிற் கலந்து.

பத்திரகிரியார் பதாம்புயம் வாழ்க.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்திரகிரியார்
மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலும்
ஞானார்த்த தீபவுரையும்.

விநாயகர் வணக்கம்.

முத்திதரும் ஞான மொழியாம்புலம்பல்சொல்ல
அத்திமுகவன்றன் அருள்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆன்மகோடிகளின் மோட்சத்திற்கு கேதுவான) ஞானசம்பந்தமாகிய (அனுபவ) வார்த்தைகளால் (மெய்ஞ்ஞானப்) புலம்பலைப்பாட (இநூல்இடையூறின்றிமுடிதற்பொருட்டு) யானை முகத்துடன கூடிய (மூத்த பிள்ளையாரின் திருவருளினை அடைதல் எக்காலம். என்றவாறு.

நூல்.

ஆங்காரமுள்ளடக்கி ஐம்புலனைச்சுட்டறுத்து
தூங்காமற்றூங்கிச் சுகம்பெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (என்னோடொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படு தற்கு காரணமாயுள்ள அகங்காரத் தத்துவம் காரியப்படாதபடி அடங்கச்செய்து தைசதஅகங்காரத்தினின்றும் தோன்றும்மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களாகியபஞ் சேந்திரியங்களைக் காரியப்படவொட்டாமல் கெடுத்து நித்திய சுழுத்தியினைப் போல வொன்றுந் தோன்றாதபடி தூங்காமல்திரு வருளினை முன்னிட்டு அறிவுமயமாக விருந்து தூங்கி சிவானந்த மடைவ தெக்காலம். எ-று. 1

நீங்காச்சிவயோக நித்திரைகொண்டேயிருந்து
தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எண்ணெ யொழுக்குப்போலத் தொடர்ச்சியாய் இடைவிடாது சிவராஜயோக சமாதியடைந்திருந்து மாயாகாரியங்களால் தளும்பாதசுகவாரி என்னிடத்து நிறைந்திருத்த லெக்காலம். எ-று. 2

தேங்காக்கருணைவெள்ளந் தேக்கியிருந்துண்பதற்கு
வாங்காமல்விட்டகுறை வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிறைந்துள்ள கிருபாவெள்ளம் என்னிடம் ததும்பியிருந்து அதனை யனுபவித்தற்குப் பின் வாங்காமல் பூர்வஜென்மாந்தர புண்ணிய சேஷம் என்னையடுத்து அதனையுண்ணும்படி செய்வது எக்காலம். எ-று. 3

ஓயாக்கவலையினா லுள்ளுடைந்துவாடாமல்
மாயாப்பிறவி மயக்கறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சத்தின் கண்ணே நீக்கப் பெறாத மண் பெண், பொன் என்பவற்றால் விளையும் துன்பத்தினால் மனம் தளர்ச்சியடைந்து மெலியாமல் அசுத்தமாயா காரியத்தால் உண்டாகும் சென்மத்தினால் விளையும் மயக்கத்தினை யொழித்துக் கொள்வது எக்காலம். எ-று. 4

மாயாப்பிறவி மயக்கத்தையூடறுத்துக்
காயாபுரிக்கோட்டை கைக்கொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மாயை சம்பந்தத்தா லுண்டாகிய சென்மத்தால் விளையும் பிரபஞ்ச மயக்கத்தினை அடியோடு நீங்கித் தேகமென்

னும் கோட்டை (நிலைபெறுமாறு காயசித்தியைச்) செய்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. 5

காயாபுரிக்கோட்டை கவசமாய்க்கொள்வதற்கு
மாயாவனுபூதி வந்தடுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (காயசித்தியினால்) தேகத்தினை நிலைபெறச்செய்துகொள்வதற்கு (சுத்த) மாயாசம்பந்தமாகச சிவானுபூதி(என்னிடத்துச) சுவானுபூதியாய் விளைவது எக்காலம். எ-று. 6

சேயாய்சமைந்து செவிடூமைபோற்றிரிந்து
பேய்போலிருந்துன் பிரமைகொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (இவ்வுலகிலே) யொரு புத்திரனாகப்பிறந்து (பிரபஞ்சசம்பந்தமான விஷயங்கள் கேளாத) செவிடனாகவும் (தற்போதவார்த்தைகளைப்பேசாத ஊமையனாகவும் சஞ்சரித்துப் (பிசாசால் பிடியுண்டவன் தேகத்தில் யொருததர் பண்ணும் மிதாகிதங்கள் பிடித்தபேய்க்கேயாகத் தனக்குப் பாறமற நிற்பதுபோலச் (சுதந்திரமின்றி) பேய்பிடிப்பான்போற் சஞ்சரித்து (சிவபெருமானாகிய) தேவரீரிடத்து மெய்யறிவுகொள்வது எக்காலம்-எ-று.

பேய்போற்றிரிந்தும்பிணம் போற்கிடந்துபெண்ணைத்
தாய்போனினைத்துத் தவமுடிப்பதெக்காலம்

(பொ-ரை.) பேய் ஆவேசம் கொண்டவனைப்போலச் (சுதந்திரமின்றி) யுலவி (பிரபஞ்சவாசனை சிறிதும் தங்காது நிருவிகற்ப சமாதியில் சலனமற்ற) பிணம்போற்றங்கி (உலகிலுள்ள மாதர்களைத் தாய்மாரைப் போலப் பாவித்து (வாழும்) விரதத்தினைப் பூர்த்திசெய்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. 8

காலைக்காட்டிக்கைகாட்டிக் கண்கள்முகம்காட்டி
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை) செம்பஞ்சூட்டிய மிருதுவானகால்களைக் காட்டியும், கைகளினால் சாடைமுதலிய காட்டியும் பற்பல சைகைகள் கண்களாற் காட்டியும் முகம் மினுக்கிக் காட்டியும் காமவிசையினைக்காட்டியும் வாழுகின்ற (வேசிகளாகிய) மாதர்களை மறந்து தேவரீர் திருவருள் மயமாக இருப்பது எக்காலம். எ-று. 9

பெண்ணினல்லாராசைப் பிரமையினை விட்டொழிந்து
கண்ணிரண்டுமூடிக் கலந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெண்டன்மையுடைய மாதர்களிடத்து வைக்கும் காமவாசையான மயக்கத்தினை நீங்கிப் பௌதிக சம்பந்தமான இரண்டு கண்களையு மூடிக்கொண்டு அறிவாகிய (கண்களைத்திறந்து) தேவரீர திருவருளில் கலந்து சுகித்திருப்பது எக்காலம்.

வெட்டுண்டபுல்போல் விரிந்தவல்குற்பைதனிலே
தட்டுண்டுநிற்கை தவிர்வதுவுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கத்தியினால் காயம்பட்ட புண்ணினைப்போலப் பிளப்பினையுடைய நிதம்பமென்ற பாம்பின் படம்போன்ற வதனிலே மனம் சிக்கிக்கொண்டு நிற்றலினின்றும் நீங்கியிருத்தலு மெக்காலம். எ-று. 11

ஆறாதபுண்ணி லழுந்திடக்கிடவாமல்
தேறாதசிந்தைதனைத் தேற்றுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எவ்விதமான மருந்தினாலேயும் சௌக்கியமடையாத புண்ணினைப்போல விருக்கும்) அல்குல் ஆசையினில்) மனம் அழுந்தியிராமல் திருவருளினை யாராயாத சிந்தையினை நன்னெறியினில் சேர்ப்பது எக்காலம். எ-று. 12

தந்தைதாய்மக்கள் சகோதரரும்பொய்யெனவே
சிந்தைதனிற்கண்டு சிக்கறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிதா, மாதா, புத்திரர், சோதரரும் வந்தவாறும் போமாறும் மாயாஜாலமெனவேமனத்தினால் உண்மைவிசாரித்து தெளிந்து பிரபஞ்ச மயக்கை யொழிப்ப தெக்காலம். எ-று. 13

மன்னுயிரைக்கொன்று வகைத்துண்டுழலாமல்
தன்னுயிர்போலெண்ணித் தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆடு, கோழி, மச்ச முதலிய) ஜெந்துக்களைக் கொன்று (அவற்றை) உபத்திரவப்படுததி வயிராறத்தின்று பாவ சொரூபிகளாகத் திரியாமல் தன்னுயிரைப்போலவே பிறவுயிர்களையும் பாவித்துக்கொல்லா விரதத்தினைப் பூர்த்திசெய்வது எக்காலம்.

பாவியென்றேபேர்படைத்துப் பாழ்நரகில்வீழாமல்
ஆவிநின்றசூத்திரத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிறருக்குத் தீங்குசெய்வதனால் பாவியென்று யாரும் சொல்லும்படியானபேரை வகித்து அதற்குப் பலனாகப் பாழாகிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்தாமல் உயிரானது உடலில் நிலைத்து நின்ற இரகசியத்தினைதெரிவித்துக்கொள்வதெக்காலம்

உளியிட்டகல்லு முருப்பிடித்தசெஞ்சாந்தும்
புளியிட்டசெம்பும் பொருளாவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உளியைக்கொண்டு செதுக்கியமைந்த சிலாவுருவத்தினையும்,செவ்வியசுண்ணாம்பு சாந்தினாலமைத்த வுருவத்தினையும், புளியினாற் சுத்தம்பண்ணப்பட்ட செம் விக்கிரகத்தையும், சி

டைசாந்துரு, விக்கிரகமென்று சாமானியமாகப் பாவிக்காமல் அவ
ற்றையதிட்டித்துக்கொண்டு சிவபெருமான் அனுக்கிரகிக்கும் உ
ண்மைப்பொருள் இவ்வகையெனத் தெரிவது எக்காலம். எ-று.

வேடிக்கையுஞ்சொகுசு மெய்ப்பகட்டும்பொய்ப்பகட்டும்
வாடிக்கையெல்லா மறந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்ச வேடிக்கையினும் அழகாக நடப்பதிலு
ம் தேகத்தை யலங்கரித்துக் கொள்ளுவதிலும், பெரியாரைப்போ
லநடிப்பதினும் செய்யும் வழக்கத்தினையெல்லாம் மறந்து எவற்றி
னும் பற்றற்றிருப்பது எக்காலம். எ-று. 17

பட்டுடைபொற்பணியும் பாவனையுந்தீவினையும்
விட்டுவிட்டுன்பாதம் விரும்புவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பீதாம்பர முதலிய தரிதக்கொள்ளுவதிலும்
ஆபரணங்களால் அலங்காரம் செய்துகொள்வதிலும், பிறர்போல்
நடித்தலிலும், கொடிய பாவங்கள் செய்தலிலு மிருந்து நீங்கித்
தேவரீர் திருவடியினையே விரும்புவது எக்காலம். எ-று. 18

ஆமைவருமாட்கண் டைந்தடக்கஞ்செய்தாற்போல்
ஊமையுருக்கொண் டொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆமையானது தனக்குச் சமீபத்தில் வரும் மனி
தரைக்கண்டு நீரிலடைந்து தனது தலை நாலுகால் என்னுமைந்து
றுப்புகளையும் தன்னுடற்குளிழுத்துக் கொள்ளுதல்போல மெய்,
வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னு மைந்து இந்திரியங்களின்வழி
யே செல்லும்விஷயங்களை யடக்கிக்கொண்டு மவுனநிலையுமாறு
விகாரமற்று ஒடுங்கியிருப்பது எக்காலம். எ-று. 19

தண்டிகையுஞ்சாவடியுஞ் சாளிகையுமாளிகையும்
கண்டுகளிக்குங் கருத்தொழிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிலையாக வொருவர்பா லிருக்கத்தகுந்த நல்லனவாகிய பல்லக்கினையும், சத்திரத்தினையும், பணப்பையினையும், வீட்டினையும் பார்த்து எந்நாளுந் தனக்குச சொந்தமெனச் சந்தோஷித்திருக்கும் எண்ணத்தினை நீக்குவது எக்காலம். எ-று. 20

அத்தனிருப்பிடத்தை ஆராய்ந்துபார்த்துமிதஞ்
செத்தசவம்போற் றிரிவதினியெக்காலம்

(பொ-ரை.) பொதுத்தன்மையில் சருவ வியாபகமாகவும், சிறப்புத்தன்மையில் குருலிங்க சங்கமங்களிலும் சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கும் உண்மையிடமொவ்வொன்றையும் மெய்கண்ட சாத்திரங்களைக்கொண்டு விசாரித்துத் திருவருளை முன்னிட்டுத் தரிசித்து எந்நாளும் உயிர்நீங்கிய பிணம்போலப் பிரபஞ்ச சுதந்திரமின்றிச சஞ்சரிப்பது எக்காலம். எ-று. 21

ஒழிந்த தருமத்தினைவைத் துள்ளொளுமபுவெள்ளொளும்பா
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பாவத்தினின்று நீங்கிய பதிதருமத்தினை ஆதாரமாக வைத்துக்கொண்டு உடலின்கண்ணேயுள்ள என்பு வெளுத்த வெலும்பாகித் தசைகழிந்த சவம்போலவாழ்ந்து உனைத்தரிசிப்பது எக்காலம் எ-று. 22

அற்பசுகமிறந்தே யறிவையறிவாலறிந்து
கெர்ப்பத்தில்வீழ்ந்துகொண்டகோளறுப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்ச சம்பந்தமான சிற்றின்பத்தினை மறந்து அறிவு சொரூபமாகவுள்ள சிவபெருமானை, திருவருள் முன்னிட்ட வான்ம வறிவினாற்றெரிந்து பிறவியில் தங்கும்படி வாய்ந்ததீமையை நீக்கிக்கொள்வது எக்காலம். எ-று. 23

கருப்படுத்தியென்னையமன் கைப்பிடித்துக்கொள்ளாமுன்
உவிப்படுத்தியாள வுடன்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரமன் மனிதனைப்பிறப்பித்துவாழ்ந்தபின்னர் என்றனை இயமன் பிடித்துக் கொண்டேகா முன்னம், சிவமாந்தன்மை செய்து ஆட்கொள்ளக் கருணைகூர்தல் எக்காலம். எ-று.

தூண்டுவிளக்கணைய தொடர்ந்திருள்முன்சூழ்ந்தாற்போல
மாண்டுபிறைழததுவந்த வகைதெரிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தூண்டுகோலினையுடைய தீபமானது அணைந்துவிட உடனே இருள்தொடர்ந்து எங்கும் சூழ்ந்துகொண்டு ஒளியும் இருளும் மாறிமாறி வருதல்போல அடிக்கடி இறந்து பிறந்து உலகில் வந்தவிதம் விருப்பு வெறுப்பினால் விளைந்த கன்மத்தினாலெனத் தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. 25

தூரியின்மீன்போற் சுழன்று மனம்வாடாமல்
ஆரியனைத்தேடி யடிபணிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெருவலையினிற்பட்ட மீனைப்போல பிரபஞ்சமாயாவலையிற்பட்டுத் திரிந்து மனமிளைக்காமல் குருநாதனைத்தேடிக்கண்டு அவன்றிருவடியினை வணங்குவது எக்காலம். எ-று.

எண்ணூறிகமிருந்து மெய்தாதவீடுபெற
வெண்ணீறுபூசி விளங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) விபூதியினையணியாது அனேகமான யுகங்களிருந்தாலும் அடையக்கூடாத மோட்சத்தினையடைய வெண்மையான விபூதியினைத் தேகமனைத்தினிலும் சண்ணித்துக்கொண்டு (அதனால்) மோட்சவீட்டினில் வாழ்ந்திருப்பது எக்காலம். எ-று.

அவ்வேடம்பூண்டிங் கலைந்துதிரியாமற்
சிவவேடம்பூண்டு சிறந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) புறச் சமயத்தினர்க்குரிய அப்பிரயோசனமான வேடத்தினைத்தரித்து இவ்வுலகில் நாய்போல அலைந்து உலவாமல்சைவசமயத்திற்குரிய (விபூதிருத்திராட்சமான மங்களவேடந்தரித்து சிவஞானச்செல்வத்தில் சிறப்படைந்துஇருப்பதெக்காலம்.

அண்டருக்காநஞ்சருந்தி அம்பலத்திலாடுசிவன் [காலம்
தொண்டருக்குத் தொண்டனெனத்தொண்டுசெய்வதெக்

(பொ-ரை.) தேவர்களனைவரும் சாகாதிருக்கும் பொருட்டு விஷயதனினையுண்டு தில்லைச சிற்றம்பலத்திலே ஆனந்த நிர்த்தனஞ்செய்யும் நடராஜமூர்த்தியின் அடியார்கட்கு அடியனென அவரவர்கட்கு பணிசெய்வது எக்காலம். 29

பன்றிவடிவெடுத்துப் பாரிடந்துமால்காணுக்
குன்றில்விளக்கொளியை கூறுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) விஷ்ணுவானவர் பன்றியுருவினையெடுத்து நூறு வருஷகாலம் பூமியினை யகழ்ந்தும் காணப்படாத திருவண்ணுமலையின் முடியில் விளங்கும் ஞானதீபத்தினை வாயாரச்சொல்வதும் எக்காலம். எ-று. 30

தித்திக்குந்தெள்ளமிர்தை சித்தாந்தத்துட்பொருளை
முத்திக்குவித்தை முதனினைப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சிவனடியார்கள் உள்ளத்தில் தித்திக்கும்படியான தெள்ளியதேவாமிர்தம் போன்றவனை வேதாந்தத்தைக்கடந்த வேதாந்த தரமாகிய சித்தாந்தத்திலே விளங்கும் உட்பயனை சத்

தாத்துவித சித்தாந்த முத்தியினுக்கு வித்தினை எத்தேவர்கட்கும் முதலாகத்தியானிப்பது எக்காலம். எ-று. 31

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டொழிந்தநிஷ்டையிலே
ஏகாந்தமாக யிருப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மகோடிகட்குப் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டுள்ள உபநிடதங்களுடன் கூடிய வேதமனைத்தையும்விட்டு சத்நிபாத உத்தமர்கட்குச சிறப்பாகச சொல்லப்பட்டுள்ள சிவாகமத்தின் குறித்த நிஷ்டையினில் தனியாகவிருப்பது இனியெக்காலம். 32

மற்றிடத்தைத்தேடியென்றன் வாழ்நாளைப்போக்காமல்
உற்றிடத்தைதேடி யுறங்குவது மெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பகிர்முகமாகவுள்ள அந்நிய பிரபஞ்சத்தினைத் தேடி எனது ஆயுள் நாள்களை வீணுக்காமல் அந்தர்முகமாகவுள்ள அந்நியபிண்டத்தினைத்தேடி யுண்மையறிந்து சிவானந்த யோக நித்திரையிலிருப்பது எக்காலம். எ-று. 33

இன்றுளோர்நாளை யிருப்பதும்பொய்யெனவே
மற்றுளோர்சொல்லும் வகையறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இன்றையதின மிருப்பவர் அடுத்தநாளிருப்பதும் நிச்சயமில்லையென்வே அறிவாளின் கூடிய சபையிலேயுள்ள பெரியோர்கள்சொல்லும் தன்மையினைத் தெரிவது எக்காலம்.

கஞ்சாவபினியுடன் கள்ளுண்டுவாடாமற்
பஞ்சாவமிர்தம் பருகுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அறிவை மயக்கும் விபரீதங்களிற் புத்தினைச்செலுத்துகின்ற கஞ்சா, அபினி, கள் இவைகளைத் தின்றும், குடித்

தும் மயக்கமடையாமல் சிவபெருமானுக்கு அபிடேகித்த தயிர், பால், நெய், சருககரை, பழம் கூடிய பஞ்சாமிருதத்தினை உண்ணு வதும், எக்காலம். எ-று. 35

செஞ்சலத திறற்றிரண்ட ஜெனனமோக்ஷம்பெறவே
சஞ்சலத்தைவிட்டுன் சரணடைவதெக்காலம்.

பொ-ரை. கருப்பாசயத்தினில் சிவந்த இரத்தத்தினால் வடிவெடுத்த பிறப்பானது மோட்சமடையவே பிரபஞ்ச சம்பந்தமாக வுள்ள மாயாகாரிய துன்பத்தினின்று நீங்கித தேவரீர் திருவடியினை யடைவதெககாலம்-எ-று. 36

கும்பிக்கிரைதேடி க கொடுபபாரிடந்தோறும்
வெம்பித்திரிகை விடுபபதினியெக்காலம.

பொ-ரை. வயிற்றினுக்கென்று சாப்பாடுதேடி அது கொடுப் பாருடைய வீடுதோறும் மனம்புழுங்கித் திரிதலைத் தடுத்துக்கொண்டு இருககுமிடந தேடிவர வாழ்தல் எக்காலம்-எ-று. 37

ஆடுகின்றசூத்திரந்தா னறுமளவுமே திரிந்து
போடுகின்றநாள்வருமுன் போற்றுவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. உலகத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற இத்தேகமானது சாகுமளவும் உலவிஇறக்குநாளை யடைவதற்கு முந்தியே தேவரீரை துதிப்பது எக்காலம்-எ-று. 38

நவசூத்திரவீட்டை நானென்றலையாமல்
சிவசூத்திரததைத் தெரிந்தறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஒன்பது துவாரங்களுடன் கூடிய உடலினை ஆன்மாவாகிய நானென்றலையாமல் சிவஞானபோத சூத்திரத்தினைப் படித்தறிவது எக்காலம்-எ-று. 39

மறந்துமலசலங்கள் மாயும்புழுக்கூட்டைவிட்டுக்
கரந்துனடியிணைக்கீழ் கலந்துநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. அறிவு மயங்கி மலமும் சலமும் தாமே வழியும்படி இறந்துபோகும் புழுக்கள் நிறைந்த தேகத்தினின்று நீங்கி நினது திருவருளில் மறைந்து தேவரீர் இரண்டு திருவடிக்கீழ் இரண்டறக் கலந்து தங்குவது எக்காலம்-எ-று. 40

இம்மைதனிற்பாதகனாயிருவினைக்கீடாயெடுத்த
பொம்மைதனைப்போட்டுன்னைப் போற்றிநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. இறப்பில் பாவியாக பூர்வஜென்மத்திற் செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்கபடி யெடுத்த பொய்ம்மையாகிய உடலை நீக்கிவிட்டுத் தேவரீரைத் தோத்தரித்து வாழ்வது எக்காலம்-எ-று.

உபரிட்டபாண்ட முடைந்துகருக்கொள்ளுமுன்னே
அபயமிட்டவேணியனுக் காட்படுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. உப்பினையடைத்துவைத்துள்ளபானை யுடைந்துபோவதுபோல நிலையுற்றிராதபடி அழிந்து மறுபடியும் பிறவியெடுப்பதன் முன்னமே கங்காநதியினைத் தரித்த சடாபாரத்தினையுடைய பரமசிவனுக்கு அடிமையாவது எக்காலம்-எ-று. 42

சேவைபுரிந்து சிவரூபக்காட்சிகண்டு
பாவைதனைககழித்துப் பயனடைவதெக்காலம.

பொ-ரை. ஆலய வழிபாடுசெய்து சிவலிங்கப் பெருமான் திருவுருவத்தினைத் தரிசித்து மாதர் மயக்கத்தினை நீக்கி மோட்ச பிரயோசனத்தை யடைவதெக்காலம்-எ-று. 43

காண்டத்தைவாங்கிக் கருமேகமீண்டதுபோல்
பாண்டத்தைநீக்கிப் பரமடைவதெக்காலம்.

பொ-ரை. சமுத்திரத்தினின்றும், உப்புநீரைக்குடித்துக்கரிய மேகமானது திரும்பி நன்னீரைப்பொழிவதுபோல தேகத்தினின்றும் மலத்துடன் சம்பந்தித்த உயிர்நீங்கித் திருவருளினைப்பொழிந்து மேலான பதத்தினை யடைவது எக்காலம். எ-று. 44

சோற்றுத்துருத்தியினைச் சுமந்தலைந்துவாடாமல்
ஊற்றைச்சடம்போட் டுனையடைவதெக்காலம்.

பொ-ரை. சாதத்தினை யடைத்து வைக்கும் பையாகி உடலைத் தாங்கி யிளைத்துப் போகாமல் அந்நாற்றமுற்ற தேகத்தை விட்டுத் தேவரீரை யடைவதெக்காலம். எ-று. 45

தொடக்கைசதமெனவே சுமந்தலைந்துவாடாமல்
உடக்கைநழுற்றி உனையறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. நரம்பாதிகளால் கட்டுபட்டுள்ள தேகத்தினை நிச்சயமென எண்ணித் தாங்கித் திரிந்து இளைக்காமல் ஒருங்கு கூடியுள்ள தத்துவங்களை நீக்கித் தேவரீரைத் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 46

ஆசைவலைப்பாசத் தகப்பட்டுமாயாமல்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்சமென்னும் ஆசையாகியமாயாவலையில் சிக்கிக்கொண்டழியாமல் நாத தத்துவத்திலே தோன்றும் அழகிய சிவச்சோதியிலிரண்டறக் கலந்து வாழுத லெக்காலம். எ-று. 47

கூறறியநால்வேதங் கூப்பிட்டுங்காணுத
பாராகசியத்தைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. சொல்லுதற் கருமையான வேதங்கள் முறையிட்டும் அவற்ருற் காணப்படாது சிவாகமங்களா லறியத்தகுந்த பெரிய இரகசியப் பொருளாகிய சிவபெருமானைத் தரிசித்துக் கொண்டிருப்ப தெக்காலம். எ-று. 48

புல்லாய்விலங்காய்ப் புழுவாய்நரவடிவா
யெல்லாப்பிறப்பி னிருளகல்வதெக்காலம்.

பொ-ரை. புல்லாகியும், மிருகமாயும், புழுவாகியும், மனித வடிவுவாகியும் மற்ற எல்லா வகையான பிறப்புகளிலேயும் (பிறப்புதற் கேதுவாகவுள்ள ஆணவமலமாகிய இருளினின்று நீங்குவது எக்காலம, எ-று. 49

தக்கும்வகைக்கோர்பொருளும் சாராமனிலைநினைவில
பக்குவம்வந்துன்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. திருவருள் கூடும் விதம் பிரபஞ்ச சம்பந்தமான ஒரு பொருளிலும் பற்றுவையாமல், அறிவின்கண்ணே இருவினையொப் படைந்து தேவரீர திருவருளைத் தரிசித்துக் கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று.

பருவதத்தலைவரோடும் பக்கியின்பங்கொள்வதற்குத்
தெரிவைப்பருவம்வந்து சிக்குவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. ஆன்ம பரிபாகக் காலத்தி லாட்கொள்ளும்தலைவராகிய பெருமானுடன் கலந்து பேரின்பம் கொள்வதற்கு (இருபத்தாறு வயதிற்கு மேற்பட்ட) தெரிவை யென்னும் வயதடைந்து திருவருளில் மயங்குவதும் எக்காலம், எ-று. 51

தெரிவையுறும்பக்குவத்தின் சீராட்டெல்லாமறிந்து
குருவையறிந்தேநினைத்துக் கும்பிடுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. தெரிவைப்பெண் தன் வயதில் உலக சீரனைத்தும் அறிந்து அனுபவித்ததுபோல சிறப்பனைத்தும் எனது பக்குவமான காலத்தி லனுபவித்துப் பின்னர் குருநாதனை விசாரித்தறிந்து தியானித்து வணங்குவது எக்காலம்-எ-று. 52

வம்படிக்குமாதருடன் வாழ்ந்தாலுமன்னுபுளி
யாபழமுமோடும்போ லாவதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. உபத்திரவம் செய்யும் பெண்களுடன் கூடியிருந்தாலும் மனமானது புளியமோடும் அதனுள் பழமும் எங்ஙனம் பற்றற்றிருக்குமோ அங்ஙனம் வாழ்ந்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. 53

பற்றற்றுநீரிற் படர்தாமரையிலைபோல்
சுற்றத்தை நீக்கமனந் தூரநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்ச சம்பந்தமான பொருள்களில் ஆசையற்று ஜலத்திலே ததும்பிக்கொண்டிருக்கிற அழகிய தாமரையிலை அந்நீரிற் பற்றற்றிருப்பதுபோல சுற்றத்தாரினின்று நீங்கி மனம் தாச்சற்று வாழ்தல் எக்காலம்-எ-று. 54

சல்லாபலீலையிலே தன்மனைவிசெய்த சுகம்
சொல்லாரக்கண்டெனக்குச் சொல்வதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. சரசவார்த்தையுடன் கூடிய கலவிக் காலத்திலே தன்னுடைய நாயகிதந்த இன்பத்தினைப் போல தேவரீர் திருவருளுடன் கலந்தனுபவித்த பேரின்பத்தினை சொல்லமைமெய்யக்கண்டு அடியேனுக்கு எடுத்துச் சொல்வது எக்காலம்-எ-று. 55

மருவமயற்புருடன் வருநேரங்காணுமல்
உருகுமனம்போலென்னுள் முருகுவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. தன்னைக்களவாகப் புணரும் வேறு நாயகன் வர வேண்டிய காலத்தில் வரக்காணாதபோது ஒரு நாயகிக்கு உருகும் மனம்போல, அடியேனுடைய நெஞ்சு தேவரீரை நோக்கி கரைவது எக்காலம்-எ-று. 56

தன்கணவன்றன் சுகத்திற் றன்மனம் வேறானது போல
என்கருத்திலுன்பதத்தை யேற்றுவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. தன்னுடைய சொந்த கணவனுடன் சுகத்தையனு பவித்துக்கொண்டிருக்கிற வொருபெண் வேறொரு நாயகன்மீதுள்ள மோகத்தினால் தன்மனம் வேறுபட்டிருப்பது போல் பிரபஞ்ச போகங்களை யானனுபவிக்கிற காலத்தும் என் மனம் உன்வசமாக விருந்து உருகுதல் எக்காலம்-எ-று 57

கூடிப்பிரிந்துவிட்ட கொம்பனையைக் காணுமல்
தேடித்தவிப்பவன்போல் சிந்தைதவிப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. வெகு காலமாகக் கலந்திருந்து திடீரென நீங்கிய தன்மனைவியைக்காணுமல் எங்குந்தேடிச் சஞ்சலப் படுபவன்போ லத் தேவரீரிடத்து மனம் வைப்பது எக்காலம்-எ-று. 58

எவ்வனத்தின்மோகம எப்படியுண்டாமபடிபோல்
கவ்வனத்தியானம் கருத்துவைப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. யவ்வன வயதுடைய பெண்ணின்மீது ஆசை எங்ஙன முண்டாமோ அதுபோன்று மனத்தியானத்தில் பரமனை நெஞ்சில் வைப்பது எக்காலம்-எ-று. 59

கண்ணாலருவி கசிந்துமுத்துப்போலுதிரச்
சொன்னபரம்பொருளைத் தொகுத்தறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. கண்களினால் ஆனந்தக்கண்ணீர் அருவியினைப் போலக்கசிந்து முத்தினைப்போலச்சிந்த வேதாந்த சாரத்தாற் புகழப்பட்ட சிவபரம்பொருளை ஆராய்ந்தறிவது எக்காலம் எ-று.

ஆகமிகவுருக வன்புருக வென்புருகப்
போதவனுபூதி பொருந்துவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. உடல் புளகிக்க, அன்புமேலிட, என்பு நெக்குவிடச் சிவபோதச சிவானுபூதி நிலையினைப் பொருந்துவதும் எக்காலம்.

நீரிற்குமிழிபோ னிலையற்றவாழ்வைவிட்டுன்
பேரிற்கருணைவெள்ளம் பெருக்கெடுப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. நீரினிலே யுதித்தொடுங்கும் குமிழினைப்போல நிலையில்லாத வாழ்க்கையை வெறுத்துத் தேவரீர்மீது ஆனந்த வெள்ளம் என்னிடத்துத் ததும்புவது எக்காலம். எ-று. 62

அன்பையுருக்கி யறிவையதன் மேற்புகட்டித்
துன்பவலைப்பாசத் தொடக்கறுப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. அன்பினைப்பெருக்கிய தன்வழியாக வறிவைச் செலுத்திப் பிரபஞ்சமுகமாகவுள்ள தீமையான மாயாவலையின் சம்பந்தத்தை யொழித்துக்கொள்வதெக்காலம். எ-று. 63

கருவின்வழியறிந்து கருத்தைச்செலுத்தாமல்
அறிவிழிசொரிய அன்புவைப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிறப்பினுக் கேதுவாகவுள்ள நெறியினைத்தெரிந்து அந்நெறியினில் மனத்தினைச் செலுத்தாமல் விழிகளினின்றும்

அருவியினைப்போல நீர்வழிய தேவரீரிடத்து அன்பு பாராட்டுவது எக்காலம். எ-று. 64

தெளியத்தெளியத் தெளிந்தசிவானந்தத்தேன்
பொழியப்பொழியமனம் பூண்டிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. மனமானது அசைவற அசைவறநின்ற அவசரத்து கலக்கமற்ற சிவானந்தத்தேன் என்னுள் அடிக்கடி சொரிய அதனால் மனம் ஆனந்தங்கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று 65

ஆதாரமூலத் தடியிற்கணபதியை
பாதாரவிந்தம் பணிந்துநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. குய்யத்திற்கும் குதத்திற்கும் நடுவேயுள்ள முக்கோணவடிவாகிய மூலாதாரத்தின் மத்தியிலெழுந்தருளியிருக்கும் ஓங்காரகணபதியின் திருவடித் தாமரையினை வணங்கியிருப்பது எக்காலம்-எ-று. 66

மண்விளந்தநாற்கீற்றில் வனைந்திருந்தவேதனை
கண்விளந்துபார்த்துள்ளே கண்டிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. மூலாதாரத்தின் இரண்டு விரற்கடைக்கு மேல் பிருதிவியின் கூறாகிய நாற்கோண வடிவாகிய சுவாதிட்டானத்தினடுவில் எழுந்தருளியிருக்கும் பிரமாவை உன் முகமாகக் கண்ணை, வைத்துப்பார்த்து மனத்தே தரிசித்திருப்பது எக்காலம். எ-று.

அப்புப்பிறைநடுவே யமர்ந்திருந்தவிட்டுணுவை
உப்புக்குடுக்கையுள்ளே புணர்ந்தறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. சுவாதிட்டானத்தின்மேல் எட்டு விரற்கடைக்குமேலுள்ள நாபிக்கமலத்தில் அப்புவின் கூறாகிய மூன்றாம்பிறை வடி

வாகிய (மணிபூரத்தினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் விட்டுணுவை உப்பிட்ட குடுக்கைபோன்ற (நிலையற்ற) தேசத்தினுள்ளே தெரிந்து அறிந்து எக்காலம்-எ-று. 68

மூன்றுவளையமிட்டு முளைத்தெழுந்தகோணத்தில்
தோன்றுமுருத்திரனைத் தொழுதுநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. (மணிபூரத்தின்மேற் பத்துவிரற்கடை பிரமான முள்ள இருதயத்தில்) தேயுவின் கூறுகிய முக்கோண வடிவாகிய (அனாகதத்தினடுவில்) எழுந்தருளி யிருந்த உருத்திர மூர்த்தியை வணங்கி நிற்பது எக்காலம்-எ-று. 69

வாயுவறுகோணமதில் வாழுமகேச்சுரனைத்
தோயும்வகைகேட்கத் தொடங்குவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. (அனாகதத்தின்மேற் பத்து விரற்கண்ட பிரமாண முள்ள கண்டத்தில்) வாயுவின் கூறுகிய அறுகோண வடிவாகி (விசுத்தியினடுவில் எழுந்தருளியிருக்கும் மகேசுரனை அடையும் விதம் விசாரிக்க வாரம்பிப்பது எக்காலம்-எ-று. 70

வட்டவழிக்குள்ளே மருவுஞ்சதாசிவத்தைக்
கிட்டவழிதேடக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

பொ-ரை. (விசுத்தியின்மேல் பனிரண்டு விரற்கடைபிரமாண முள்ள லலாடத்தில்) ஆகாயகூறுகிய வட்டவடிவாகிய (ஆஞ்ஞை யினடுவில்) எழுந்தருளியிருக்கும் சதாசிவத்தினை நெருங்கும் வழி தேடக் கிருபை புரிந்து எக்காலம்-எ-று. 71

உச்சிக்கிடைநடுவே யோங்குருபதத்தை
நிச்சயித்துக்கொண்டிருந்து நேர்வதினியெக்காலம்.

" பொ-ரை. (ஆறு தாரத்திற்கும் மேற்பட்ட உச்சியின் மேல் விளங்காநின்ற (சிவமாகிய) குருவின் திருவடியை (மனத்தில் தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்து) பொருந்துவது) எக்காலம்-எ-று.

பாராகிப்பார்மீதிற் பஞ்சவர்ணக்தாகி
வேறாகிநீ புணைத்த விதமறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. (முதல்வன சாந்நிதானத்தில் காரியப்படுந்தன்மையால்) பிருதுவியாகியும், அப்பிருதிவியுடன் ஐந்து வர்ணங்களோடு கூடிய ஐம்பூதமாகியும், அவற்றையுங் கடந்த வேறு பொருளாகித் தேவரீர் உதித்த காரணத்தினையறிவதெக்காலம்-எ-று. 73

கட்டறுக்க வொண்ணுக் கருவிகரணுதியெல்லாஞ்
சுட்டறுத்துநிட்டையிலே தூங்குவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரித்தற்கலாத புறக் கருவிகளையும், அந்தக்கரணமாதியவற்றையும் காரிப்படாதபடிச் செய்து சிவயோக நிஷ்டையிலே அருட் சுழுத்தியிலே யிருப்பது எக்காலம்-எ-று. 74

கள்ளக்கருத்தையெல்லாங் கட்டோடுவேறறுத்திங்
குள்ளக்கருத்தை யுணர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. (உலகத்தினடிக்கும்) வஞ்சகமான எண்ணத்தினை முழுவதும் அடியோடு நீக்கி ஒழ்விடத்து (சிவபெருமானே தெய்வமெனும்) சத்தியக் கருத்தைத் தெரிந்து வாழ்வது எக்காலம்-எ-று.

அட்டகாசஞ்செலுத்து மவத்தைச்சாலத்துடனே
பட்டபாடத்தனையும் பகுக்கறிவதெக்காலம்

பொ-ரை. வினை ஆடம்பரங்களைநடத்தும் துன்பத்திற்கேது வாகவுள்ள தேகத்துடனே அனுபவித்த செயலத்தனையையும் கூர்ந்தாலோசித்து உண்மையறிவது எக்காலம். எ-று. 76

அறிவிக்கருவியுட னவத்தைபடுமபாட்டையெல்லாம
பிறியவுடனிறுத்திப் பெலப்படுவதெக்காலம்.

பொ-ரை அறிதற்கேதுவாகவுள்ள தத்துவங்களுடன் துன்பத்தை யனுபவிக்கும் செயலை யெல்லாம் நீங்கித் திருவருளுடன் நிலைபெறச்செய்து ஆதாரப்படுவது எக்காலம். எ-று. 77

பூதம்பொறிகரணம போதத்வித்துநாதமுமாய்
பேதமபலவிதமும பிரிததறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஐம்பூதம், ஐம்பொறி, நாற்கரணங்களுடன் சம்மந்தித்த சிவமும், சத்தியுமாய பேதப்பட்ட பலவகை யனைத்தையும் உண்மை விசாரித்து வெவ்வேறாகப்பகுத்து நிச்சயந்தெரிவது எக்காலம்-எ-று. 78

தோன்றாசைமூன்றுந் தொடர்ந்துவந்துசுற்றாமல்
ஊன்றாசைவேரையடி யூடறுப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. அவ்வவ்வமயங்களில் உண்டாகா நின்ற மண்,பெண் பொன் என்னும் மூன்றாசை தொடர்ந்து வந்து சூழ்ந்து கொள்ளாமல் அங்ஙனம் உண்டாதற்குக்காரணமாயுள்ள அராகமென்னுள் தத்துவ ஆசையினடியினை முற்றுமொழிப்பதெக்காலம்-எ-று.

புன்சனனம்போற்றுமுன்னே புரியவட்டம்போகினினி
யென்சனனமீடேறு மென்றறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. எடுத்த சனனத்திலேயே அடையவேண்டியவற்றை அதிசீக்கிரமடையாமல் காலங்கழித்து வந்து இவ்வற்ப செனனத்

தினை நிலையென வெண்ணிக் காத்துவரு முன்னரே (புரியட்டகமாகிய) சூக்கும தேகம் நீங்கி விடில் இனி யெந்தச் செனன ததினைக் கொண்டு நித்திய வாழ்வடைதல் என்ன அறிவு எக்காலம் எ-று.

நட்டணடுவினின்று நற்றிரோதாயியருள்
கிட்டவழிகாட்டிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஆன்மாவின் இருதயத்திலேயிருந்துபின்னர் அருளை விளைவிக்கும நல்ல திரோதாயி யென்னுஞ் சத்தியினது, சிவபெருமான் திருவருளினையடைய நெறியினைத்தெளிவித்துக கருணை புரிவதெக்காலம். எ-று. 81

நானேநானென்றிருந்தேன் நடுவினிற்கட்டழகி
தானேவெளிப்படுத்தித தந்தவனென்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஆன்மாவாகிய நான் பிரமமாகிய நானென்றிருந்தேனை அவ்வமயம் என இருதயததில் திருவருட் சத்தி வலிய வெளிவந்து எனக கன்னியமாகிய முதல்வ னொருவனைக் கூட்டி வைப்பனென்ப தெக்காலம். எ-று. 82

அடர்ந்தமனக்காட்டை. யஞ்செழுத்தாம்வாளாலே
தொடர்ந்துதொடர்ந்துவெட்டிச் சுடுவதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. அஞ்ஞானத்தால் நெருங்கிய மனமாகிய வனத்தினைப் பாஞ்சாக்கர மென்னும் வாளாயுதத்தினலே அடிக்கடிச் சோதித்து மறுபடியும் தலையெடாதபடி சிவத்தியானததால் கொளுத்திவிடுவது எக்காலம். எ-று. 83

ஐந்தும்பொறிவழிபோ யலைந்துமிழ்ந்தப்மனதை
[illegible]ப்பகினியெக்காலம.

பொ-ரை. பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாக சென்றலைந்த இந்த வீண் மனத்தினைத் தலையெடாதபடி யிருக்கக்கண்டு திருவருளினில் பார்த்து கொண்டிருப்பது எக்காலம்-எ-று. 84

இனமாண்டு சேர்ந்திருந்தோ ரெல்லாருந்தான்மாண்டு
சினமாண்டுபோகவருள் சேர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்ச சம்பந்தமான இனமனைத்து நீங்க, தன்னுடன் சேர்ந்திருக்கத் தத்துவமனைத்துமொடுங்க, கோபமுங்கெட்டுப்போகத் திருவருளிற் கலந்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. 85

அமையாமனத்தமைவு மானந்தவீடுகண்டங்
கிமையாமற் நோக்கி யிருப்பதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. ஒரு வழியிலும் ஒடுங்காத மனமானது, திருவருளினால் கிடைக்கும் சிவானந்த வீட்டினைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் இமைகொட்டாது தரிசித்து வாழ்வது எக்காலம்-எ-று. 86

கூண்டுவிட்டுஞ்சீவனமெள்ளக் கோட்டாவிகொண்டாற்போற்
மாண்டுவிடுமுன்னேநான் மாண்டிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. தேகத்தினைவிட்டு நீங்கத்தகுந்த சீவனானது மெதுவாக கொட்டாவி விடுதல்போலத் தேகத்தினை விட்டு நழுவு முன் நான் பிரபஞ்ச சேஷ்டையினின்று நீங்கித் தன்னை மறந்திருப்பதெக்காலம்-எ-று. 87

ஊனிறந்தகாய முயிரிழந்துபோகுமுன்னம்
நானிறந்துபோகவினி நாள்வருவதெக்காலம்.

பொ-ரை. மாமிசம் பொதித்த உடலினின்றும் உயிர் வெளிப்பட்டுப்போகு முன்னர் நான் அகங்காரமற்று வாழ் நாளடைவது எக்காலம்-எ-று. 88

கெட்டுவிடுமாநகர் கெர்விதங்கள் பேசிவந்து
சுட்டுவிடு முன்னென்னைச் சுருட்டிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. மாயையால்வழியு மனிதர்கள் இறுமாப்பு வார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டுவந்து எனதுடலைக் கொளுத்திவிடு முன்னர் பிரபஞ்ச சுட்டினை யொழித்து அந்தர் முகமாகவன்றோட் குறித்து நோக்கிக் கொண்டிருப்பது எக்காலம்-எ-று. 89

தோலேணிவைத்தேறித் தூரகடநந்தப்பாமல்
நூலேணிவைத்தேறி நோக்குவது மெக்காலம்.

பொ-ரை. தோலாகிய உடலாகிய ஏணியினை யாதாரமாகக் கொண்டு பலதேயங்களுசெய்து இளையாமல் மெய்கண்ட சாஸ்திர நூல்களாதாரமாகச்செய்து திருவருளைத் தரிசிப்பது எக்காலம்.

வாயோடு கண்மூடி மயக்கமுற்று நில்லாமல்
தாயோடு கண்மூடித் தழுவிநிற்ப தெக்காலம்.

பொ-ரை. வாயினையும் கண்களையும் மூடிக்கொண்டு மனமடங்காமல் மயக்கத்தினையடைந்து வாழாமல் திருவருட் சத்தியுடன் அதீதவாகிய கண்ணைச்செலுத்தி அருளையனுபவித்து இருப்பது எக்காலம்-எ-று. 91

காசினியெலாநடந்து காலோய்ந்து போகாமல்
வாசிதனிலேறி வருவதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்சமுழுது மலைந்து உண்மைதேறாது நடையிளைத்துப்போகாமல் உசுவாச நிசுவாச மென்கிற வாயுவாகிய குதி ரையென்கிற யதனைத் தன் வசப்படுத்தி வருவது எக்காலம்.

ஒலிபடரும்குண்டலியை யுண்ணியுணர்தாலெழுப்பிச்
சுழுமுனையின்றுள் திறந்து தூண்டுவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. மூலாதாரத்தினின்று மெழும்பிப் பிரகாசத்துடன் விசிரிம்பிக்கும் சுத்தமாயாரூபமாகிய குண்டலி சத்தியைத் தியானித்து அறிவைக்கொண்டு உயரவெழச்செய்து அது சுழுமுனை வரையிற்செல்ல அங்கு மறைவு நீங்கித் திருவருள் தோன்றுவதும் எக்காலம்-எ-று. 93

இடைபிங்கலைநடுவே யியங்குஞ் சுழுமுனையில்
தடைபறவேநின்று சலித்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. வலது மூக்கின் வழியாக வரும் இடைகலைக்கும் இடதுமூக்கின் வழியாகவரும் பிங்கலைக்கும் நடுவேயுள்ள சுழுமுனை நாடியில் சுவாச மிரண்டினையும்விடாது உள்ளேயிழுத்து அசைவற விருந்துகொண்டிருப்பது எக்காலம்-எ-று. 94

மூலநெருப்பைவிட்டு மூட்டி நிலாமண்டபத்தில்
பாலைபிறக்கியுண்டு பசியொழிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. மூலாதாரத்திலுள்ள அக்கினியினை எழுப்பிமேலே சந்திர மண்டலத்தில் தாககசெய்து அங்கிலாவினிடத்தினின்றும் அமுதத்தினைப்பெய்யச்செய்து உண்டுபசிதீர்ந்திருப்பது எக்காலம்.

ஆகவெளிக்குள்ளே யடங்காம்புரவிசெல்ல
ஏகவெளியி லிருப்பதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. தேகத்தினுள்ளே இருதயா காயத்தில் தட்டுக்கு அடங்காத வாசியென்னும் குதிரையானது வெளியேறாது உள்ளே செல்ல அப்போது அங்குத்தோன்றும் சிதம்பராகாய சொரூபமாயதிலிருப்பது இனி எக்காலம்-எ-று. 96

பஞ்சரிப்பேசும பலகலைக்கெட்டாப்பொருளில்
சஞ்சரித்துவாழ்ந்து தவம்பெருவதெக்காலம்.

பொ-ரை. மெய்யினை யுணர்த்தாது சொற்சாலமாக விஸ்தார மாய்ப்பேசும் பலவகைப்பட்ட நூல்களுக்கு எட்டாத உண்மைப் பொருளாகிய திருவருளினில் கலந்து வாழ்ந்துவரும தவமடைவ தெக்காலம்-எ-று. 97

மலமுஞ்சலமுமற்று மாயைபற்றுமானமற்று
நலமுங்குலமுமற்று நானிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. உணவினை நீக்குதலினுலே மலமும் சலமும நீங்கி பிரபஞ்ச பற்றுவையா திருத்தலினுல் மாயையினின்று நீங்கி, நல்ல தென்று சொல்லப்படுகிற கொண்டாட்டங்களும், சாதியபிமான மும், நீங்கி நான் தனித்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. 98

ஓடாமலோடி யுலகைவலம் வந்துசுற்றித்
தேடாமலென்னிடமாய்த் தெரிசிப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. அன்பின் வழியே யாத்திரை செய்யாமல், வேடிக் கையாக யாத்திரை புரிந்து பூமிமுழுவதும் சுற்றிச சிவபெருமானை முன்னிட்டுத் தேடாமல் எனது சிதாகாயத்துள்ளே தரிசிப்பதுஎக் காலம்-எ-று. 99

அஞ்ஞானம் விட்டேயருண்ஞானத்தொட்டு
மெஞ்ஞானவீடுபெற்று வெளிப்படுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்ச பற்றாகிய அஞ்ஞானத்தினின்று நீங்கித் திருவருளை ஞானத்தினைப்பற்றிஉண்மைஞானத்தினைப்பயப்பிக்கும் மோட்சத்தினையடைந்து சிவனடியனென வெளி வருவதெக்காலம்

வெல்லுமட்டும்பார்த்து வெகுளியெலாமவிட்டகன்று
செல்லுமட்டுஞ்சிந்தை செலுத்துவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. தத்துவங்களைச் செயிக்கும் வரையில் செயித்துக் கோபமனைத்தினையும் நீங்கித (திருவருளினை) எட்டும் வரையில் மனத்தினை விடுவது எக்காலம்-எ-று. 101

மேலாம்பதந்தேடி மெய்ப்பொருளையுள்ளிருத்தி
நாலாம்பதந்தேடி நான்பெறுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. மேன்பட்ட திருவருணிலையினை விசாரித்து உண்மைப் பொருளாகிய சிவபெருமானை மனத்திருத்திச் சிவசாயுச்சியத்தினை நாடியதனை யானடைவது எக்காலம்-எ-று. 102

எண்ணுறுத்துமெல்லா மெண்ணியெண்ணிப்பாராமல்
கண்ணாடிக்குள்ளொளிபோற் கண்டறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. சிவபெருமானைத் தரிசித்தற்கேது நினைவில் எண்ணுறுபடி அறிவிற்கு அதிகாரமாக யிருக்கும் நூல்களை நினைத்து நினைத்து வீணாகப்பாராமல் கண்ணாடிக்குள் ஒளியினைப்போல மனத்தின் கண்ணே சந்தேகமின்றித் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம்-எ-று. 103

என்னையறிந்துகொண்டே யெனக்கோமானோடிருக்கும்
தன்மையறிந்து சமைத்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஆன்மாவின்னதென்னத் தெரிந்துகொண்டு அதன்பின் எமது தலைவனாகிய சிவபெருமானுடன் இரண்டறக் கலந்திருக்குந் தன்மையினைத் தெரிந்து அமைதல் எக்காலம்-எ-று. 104

ஆறு தாரங்கடந்த வானந்தப்பேரொளியை
பேறாகக்கண்டுநான் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. மூலாதாரமுதல் ஆஞ்ஞையீறாகவுள்ள ஆறு தாரங்களையுங் கடந்த சிவானந்த சொரூபமாயுள்ள அருட் பெருஞ்சோதியை நான் அடையும் பாக்கியமாகத் தரிசித்து அதனை யடைந்திருப்பதெக்காலம்-எ-று. 105

ஆணவமாயத்தா லழிந்துடலம்போகாமுன்
காணுதலாலின்பமற்றுக் கண்டறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஆணவமலத்தின் மயக்கத்தால் தேகம் அழிந்து படுமுன்னே சிவபெருமானைத்தரிசனஞ்செய்தலால் பேரின்பமடைந்து உண்மை தெரிவது எக்காலம்-எ-று. 106

மும்மலமுஞ்சேர்ந்து முளைத்தெழுந்தகாயமிதை
நிர்மலமாய்க்கண்டுவினை நீங்கிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஆணவாதி மலங்களின் சம்பந்தத்தால் காரியப்பட்டு உருவாகிய இத்தேகத்தினை அத்தேகத்திலுள்ள சீவகரணங்களைச சிவகரணங்களாகிச் சுத்தமா யிருக்கக்கண்டு செயலற்றிருப்ப தெக்காலம்-எ-று. 107

முன்னைவினைகெடவே மூன்றுவகைகாட்சியினால்
உன்னைவெளிப்படுத்தி யுருவழிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. பூர்வபிராரத்துவம் நீங்கவே தத்துவதரிசனம், ஆன்மதரிசனம், சிவதரிசனம் என மூவகைப்பட்ட காட்சிகளினால் தேவரீரை என்னிடத்துநின்றுந் தரிசிக்க வேதுவாகி யடைவது எக்காலம்-எ-று. 108

கண்ணொளிபாய்ந்ததுவுங் கருத்தறிந்துகொண்டதுவும்
விண்ணிலொளிகண்டதுவும் வெளிப்படுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. கண்ணினுள்ளே யோர் சிற்றொளி தங்கியிருப்பதும் மனமொன்றை தெரிந்துகொண்டதுவும் ஆகாயத்தில் அருட்சோதியை தரிசித்ததும் ஆகிய உண்மை எனக்குப்புலப்படுவது எக்காலம். எ-று. 109

கனவுகண்டாற்போலெனக்குக் காட்டிமறைந்தேயிருந்த
நினைவைப்பரவெளிமேல் நிறுத்துவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. கனவுகண்டு உடனே மறந்தாற்போல அடியேனுக்குத் திருவருளினை வெளிப்படுத்தி உடனே மறந்திருந்ததற் கேதுவாகிய எண்ணத்தினை அங்ஙன மறையாதபடி சிதாகாயத்தி னிறுத்துவதும் எக்காலம். எ-று. 110

ஆரென்றுகேட்டதுவு மறிவுவந்துகண்டதுவும்
பாரென்றுசொன்னதுவும் பகுத்தறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. தத்துவங்களை யார்யார் என்று விசாரித்துக்கொண்டேபோனதும் அவ்விசாரணை முடிவில் அறிவாகிய ஆன்மாவைத் தரிசித்ததும் அவ்வான்மா தனக்கன்னியமாக முதல்வனொருவனுண்டென்னப் பரமான்மாவைப் பாரென்று சொன்னதுவுமாகிய உண்மையினை விசாரித்தறிவதெக்காலம். எ-று. 111

நினைக்குநினைவுதொறும் நிறைந்தபரிபூரணத்தை
முனைக்குமேற்கண்டுகண்ணில் முளைத்தெழுப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. எண்ணும் எண்ணங்களிலிருந்து எண்ணுவிக்கும் வியாபகமான பரிபூரணமாக பொருளைச் சுழுமுனைக்குமேலே தரிசித்து ஞானக்கண்ணில் தோன்றும்படிச்செய்வதெக்காலம். எ-று.

முப்பாழும்பாழாய் முதற்பாழுஞ்சூனியமாய்
அப்பாழும்பாழா யன்புசெய்வதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரகிருதி, அசுத்தமாயை, சுத்தமாகிய ஆகிய மூன்றும் சூனியமாகிய அதாவது அவைகளின் காரியம் தோன்றாமல் இவைகட்கு முதலாவிருந்த விந்துதத்துவமும் சூனியமாய் அதன் மேலுள்ள நாததத்துவமும் சூனியமாய இவற்றைக்கடந்த சிவசத்தினிடத்தி லன்புபாராட்டுவது எக்காலம். எ-று. 113

சீயென்றெழுந்து தெளிந்துநின்றவான்பொருளை
நீயென்றுகண்டு நிலைபெறுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்சத்தினை சீயெனவிகழ்ந்து என்னுளுதித்து மனத்தினில் விளங்காநின்ற உயர்ந்த பரம்பொருளைத் தேவரீரென்னத்திடமுறுவது எக்காலம். எ-று 114

வவ்வெழுத்துமவ்வெழுத்தும வாளாகுஞ்சிவ்வெழுத்தும்
யவ்வெழுத்திலுள்ளே யடங்கிநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. சத்திசொரூபமாகிய வகரவெழுத்தும மலசொரூபமாகிய மகரவெழுத்தும் அஞ்ஞானத்திற்கு ஓர் வாளாயுதம்போன்ற சிவசொரூபமாகிய சிகரவெழுத்தும் ஆன்மசொரூபமாகிய யகரவெழுத்தில் சூக்குமமாக வடங்கிநிற்குந் தன்மையெனக்குத்தோன்றுவது எக்காலம். எ-று. 115

எழுத்தெல்லாமாண்டிறந்தே யோகப்பாய்நின்றநிலை
அழுத்தமாச்சிந்தைவைத் தன்புசெள்வதெக்காலம்.

பொ-ரை. எழுத்து வடிவாக விளங்குகின்ற அபரஞானமனைத்து நீங்கிப் பரஞானத்தில் தனியேநின்ற சிவத்திலே அசையாதபடி எண்ணம் வைத்து அன்படைவது எக்காலம். எ-று. 116

அருவாகியுருவாகி ஆதியந்தமாகிநின்ற
குருவாகிவந்தென்னையாட் கொண்டருள்வதெக்காலம்.

பொ-ரை. நிஷ்களமாகிச சகளமாகி எவற்றிற்கு முதலு முடிவு மாகி நிலைபெற்ற ஆசாரியமூர்த்தியாகி எழுந்தருளி வந்து அடியேனை அடிமையாக வாட்கொள்வது எக்காலம். எ-று 117

நானென்றறிந்தவனை நானறியாக்காலமெல்லாம
தானென்றுநீயிருந்த தன்னையறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. நானென்பது இன்னதென்று அறிந்துகொண்ட ஆன்மாவை நான் தெரிந்துகொள்ளாத காலத்தில் அந்த ஆன்மாவே தானாகத் தேவரீர் அத்துவிதமாக விருந்த தன்மையினை யறிந்து கொள்ளுதல் எங்காலம். எ-று. 118

என்மயமாய்க்கண்டதெல்லா மெண்ணிஎண்ணிபார்த்தபின்பு
தன்மயமாய்க்கொண்டதிலே சார்ந்துநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்ச முழுவதும் ஆன்மசொரூபமாகக் கண்டதெல்லாம் ஆலோசித்துத் ஆலோசித்துத் திருவருளை முன்னிட்டுப் பார்த்தபிறகு அவையனைத்தும் சின்மயமாகத் தரிசித்து அதிலே பொருந்தி வாழ்த லெக்காலம். எ-று. 119

ஒளியிலொளியா முருப்பிறந்தவாறதுபோல்
வெளியில்வெளியான விதமறுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. பூதப்பிரகாசத்தில் அருட்பிரகாசமாக வடிவு தோன்றியவாறு பூதாகாயத்தில் சிதாகாய சொரூபமான வகை தெரிவது எக்காலம். எ-று. 120

ஒளியிட்டமெய்ப்பொருளை யுள்வழியிலேயடைத்து
வெளியிட்டுசாத்திவைத்து வீடுறுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. சோதி சொரூபமாயுள்ள உண்மைச் சிவத்தைமனத்தின் கண்ணே வைத்துப் பிரகாசிக்கச்செய்து மவுனத்தி னிறுத்திச் சிவபே றடைவது எக்காலம். எ-று. 121

காந்தம்வலித்திரும்பைக் கரத்திலழுத்திக்கொண்டதுபோல்
பாய்ந்துபிடித்திழுத்துன் பதத்தில்வைப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. காந்தமானது வலிய இரும்பினைத் தன் வசம் பண்ணிக்கொண்டது போலத் தேவரீர் அடியேன் பால் வலிய ஆவேசித்துக் கருணையாற் பிடித்திழுத்துத் தேவரீர் பதத்தில் சேப்பது எக்காலம். எ-று. 122

பித்தாயங்கொண்டு பிரணவத்தையூடறுத்துச்
செத்தாரைப்போலே திரிவதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. எதினும் பற்றற்ற பைத்தியத் தன்மை கொண்டு, பிரணவத்தினைத் தியானித்து நடைப்பிணம்போலச சஞ்சரிப்பதெக்காலம். எ-று. 123

ஒழிந்தகருத்தினைவைத் துள்ளெலும்புவெள்ளெலும்பாய்க்
கழிந்தபிணம்போலிருந்து காண்பதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்ச வாசனையினின்று நீங்கிய மனத்தினை நிலையாக வைத்து உடலின் கண்ணேயுள்ள எலும்பனைத்தும் வெள்ளையெலும்பாகும்படி இரத்த நீங்கிய நடைப்பிணம்போல் வாழ்ந்து உனைத்தரிசிப்ப தெக்காலம். எ-று. 124

ஆதிகபிலர்சொன்ன வாகமத்தின்சொற்படியே
சாதிவகையில்லாமற் சஞ்சரிப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பூர்வ காலத்தில் கபிலதேவர் அகவலாகிய நூலின் படியே சாதிபேதம் பாராட்டாமல் உலாவித் திரிவது எக்காலம்.

சூதுங்களவுதொடரா வினையுஞ்சுட்டக்கா
லூதுந்துருத்தியைப்போட் டுனையடைவதெக்காலம்.

பொ-ரை. வஞ்சனைச செயலையும், திருட்டுத் தொழிலினையும், தொடர்ந்து வருகின்ற வினைகளையும் நீக்கிக்கொண்டால், உலைக் களத்துவைத்து ஊதும் தோற்பையினையொத்த உடலை நீங்கித் தேவரீரை யடைவது எக்காலம். எ-று. 126

ஆசைவலைபாசத் தகப்பட்டுமாயால்
ஓசைமணித்தீபத்தி லொன்றிநிற்பதெக்காலம்

பொ—ரை. பிரபஞ்ச ஆசையாகிய வலை யென்னும் பாசத்தில் சிக்கிக்கொண்டு அழியாமல் மணியினைப்போலச் சப்திக்கும் நாத தத்துவத்தில் விளங்கும் அருட்சோதியிலே கலந்து நிற்பது எக் காலம். எ-று. 127

கல்லாய்மரமாய் கயலாய்ப்பறவைகளாய்ப்
புல்லாய்ப்பிறந்தசென்மம் போகுமென்பதெக்காலம்.

பொ—ரை. கல்லாகியும், மரமாகியும், மசசமாகியும், பட்சிகளா கியும், புல்லாகியும், இதுகாறும் பிறந்த ஜென்மங்களே போதும் ிட்ட சென்மங்கள் வேண்டுவதில்லை யென்பது எக்காலம்.

தங்கும்வகைக்கோர்பொருளும சாராமலேநினைவில்
பக்குவமாநின்னருளைப் பார்த்திருப்பதெக்காலம.

பொ-ரை. அருளானது எனக்கு உண்டாகும்விதமாகப்பிரபஞ்ச சம்பந்தமான ஒரு பொருளினிடத்தும் பொருந்தாமல் மனத்தின் கண்ணே தகுதியாகத் தேவரீர் திருவருளினைத் தரிசித்துக்கொண் டிருப்பதெக்காலம். எ-று. 129

தூரோடிசைந்த சுழன்றுவருந்தத்துவத்தை
வேரோடிசைந்து விளங்குவதுமெக்காலம்

பொ-ரை. பிரபஞ்ச சேற்றிலழுந்தி எந்நாளும் விஷயங்களில் திரிந்துகொண்டிருக்கிறதத்துவத்தினை அடியோடேகிளர்ந்தாயின து திருவருளிலே பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று.

பாசநடுவேறிப் பாய்ந்தெழுந்த சித்திரத்தை
ஏசநடுமூலத் திருத்துவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. நமசியென்கிற வடிவினடுவிலிருக்கிற மகரமென்கிற பாசத்தால் விளைந்த பிரபஞ்ச சித்திரத்தினை வெறுத்துவிட்டு மற்றைய விரண்டினையும் மூலாதாரத்திலேவைத்துத்தியானிப்பது எக்காலம். எ-று. 131

ஓரின்பங்காட்டு முயர்ஞானவீதிசென்று
பேரின்பவீடுகண்டு பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஒப்பற்ற பேரின்பத்தினைக்கொடுக்கும் மேன்மையான சித்தாந்த ஞானவீதியிலே சென்று மோட்ச வீட்டினைத் தரிசித்துக்கொண்டிருப்ப தெக்காலம். எ-று. 132

காரணமாய்வந்தென் கருத்தினுரைத்ததெல்லாம்
பூரணமாகக்கண்டு புகழ்ந்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பக்குவங் காரணமாகவெழுந்தருளி வந்து அடியேன் மனத்தில் பதியும்படி உபதேசித்தன வெல்லாம் பூர்த்தியாக வநுபவித்துத் தேவரீரைத் தோத்தரித்துகொண்டிருப்பது எக்காலம்.

ஆயுங்கலைகளெல்லா மாராய்ந்துபார்த்ததற்பின்
நீயென்றுமில்லா நிசங்காண்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. ஆராயவேண்டிய சாத்திரங்களையெல்லாம் விசாரித்துணர்ந்த பிறகு தேவரீர் எக்காலத்தும் எனக்கு அந்நிய மில்லாத உண்மையினைத் தெரிந்துகொள்வதெக்காலம்-எ-று. 134

குறியாகக்கொண்டு குலமளித்தநாயகனைப்
பிரியாமற்சேர்ந்து பிறப்பறுப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. என்னை இலட்சியமாக வாட்கொண்டு சிவனடியாரிற்சேரும் குலமீந்த எனது தலைவனை நீங்காமல் கலந்து என்னுடைய பிறப்பினை யொழித்துக்கொள்ளுதல் எக்காலம்-எ-று. 135

மத்தடுத்துநின்று மருளாடுவார்போலே
பித்தடுத்துநின்னருளைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. உன்மதங் கொண்டிருந்து மருட்சி யுற்றுடுவார்களைப்போல உன்னிடத்திலே மோகங் கொண்டிருத்தலினால் பைத்தியங் கொண்டவனைப்போல நின்று நினது திருவருளினை யடைந்திருப்பது எக்காலம்-எ-று. 136

சாவாமல்செத்திருந்து சற்குருவின்பொன்னடிக்கீழ்
வேவாமல்வெந்திருக்க வேண்டுவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. உயிர் நீங்கிய பிணமாகாமல் நடைப்பிணம் போலி ருந்து உண்மையாசசாரியர் அழகிய திருவடிக்கீழ் பூதாக்கினியில் வெந்து போகாமல் ஞானக்கினியால் வெந்திருக்க விரும்புவதும் எக்காலம். எ-று. 137

என்னையறியாம லிருந்தாட்டுஞ் சூத்திரத்தின்
தன்னையறிந்து தவம்பெறுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. எனக்குச சிறிதுந்தோன்றா தவண்ணம் பிரபஞ்சத்தி லிருந்தும் ஆட்டிவைக்கின்றதன்மையென்னும் சூத்திரம் தேவரீரைத் தெரிந்துக் கொள்ளும்படிசெய்து தவத்தினை யடைவது எக்காலம்

உள்ளமறியா தொளித்திருந்தநாயகனை
கள்ளமனந்தெளிந்து காண்பதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. திரோதானத்தால் மனமானது அறியாத மறைத்தி ருந்த எனது தலைவனை கள்ளத்துடன் இதுகாறு மிருந்த அம்மனம் திரோதான நீங்கித் தரிசிப்பதெக்காலம். எ-று. 139

வாசித்துங்காணமல் வாய்விட்டுப்போகாமல்
பூசித்துந்தோன்றாப் பொருள்காண்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. உலக நூல்களில் பலவற்றைப் படித்துப் பார்த்தும் காணமல், மவுனமாக விருந்து பூசித்து வந்தும் எதிர்படா திருக்கும் பொருளைத் தரிசிப்பது எக்காலம். எ-று. 140

பன்னிரண்டுகாற்புரவி பாய்ந்துசில்லடந்தட்டாமல்
பன்னிரண்டுசங்கிலிக்குட் பிணைப்பதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. வெளியில் பனிரண்டங்குலம் பாயும் வாசியாகிய குதிரை ஆரவாரஞ்செய்ய வொட்டாமல் உள்ளே நோக்கும பனிரண் டங்குல சங்கிலியார் பிணித்திடுவது எககாலம். எ-று. 141

நாட்டுக்காலிரண்டும்விட்டு நடுவுக்காலூடேபோய்
ஆட்டுக்காலிரண்டினுள்ளே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. மூக்கின் வெளியிலே விடுகின்ற இரண்டாகிய இரே சக பூரகஙகளை விடாது கும்பத்தின் மூலமாகச் சென்று சுழு முனை யின்கண் முதல்வன் நடனஞ்செய்கின்ற திருவடிக ளிரண்டின் மத் தியிலே யிருந்து கொண்டிருப்பது எக்காலம். எ-று. 142

பாற்பசுவைப்பூட்டி பதியில்வைததுசீராட்டிக்
காற்பசுவையோட்டியதிற் கட்டிவைப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. என்பால் பாசத்தன்மையால் வாய்ந்த பசுத்து வத்தை நீஙகிப் பதித்தன்மையிலிருநது திருவருட் சீராட்டி வாசி யாகிய பிராமணவாயுவையுள்ள நடத்தி இருதயத்திலே கட்டிவைப் பது எககாலம்-எ-று. 143

பலவிடத்தேமனத்தைப் பாயவிட்டுப்பாராமல்
நிலவரையினூடேபோய் நேர்படுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. பூமியின்மேலே யிருந்து பல இடங்களிலேயும் மன த்தைச் செலுத்தி விஷயங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிராமல் பூமியின் கீழே நிலவரை ஏற்படுத்தி யதனுள்ளிருந்து உனக் கெதிர்ப்படுவது எக்காலம். எ-று. 144

காயக்கடல்கடந்து கரையேறப் போவதற்கே
ஓமக்கனல்வளர்த்தி யுள்ளிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. போக வாசையென்கிற சமுத்திரத்தினை நீக்கித் திருவருள் கரையேறி முத்தியிற் போவதற்கே சிவாக்கினியை உள்ளேமூட்டி உன்னிதலுக்குள் இருப்பது எக்காலம். எ-று. 145

உதயச்சுடர்மூன்று முள்வீட்டிலேகொளுத்தி
இருதயத்திருநடன மினிக்காண்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. வளர்கின்ற ஆகவனீயம், தட்சணாக்கினியம், காருகபத்தியம் எனு மூன்றக்கினியையும் உடலுக்குள்ளே வளர்த்தி அவ்விருதயத்தின் கண்ணே விளையும் நடனத்தினை யினித் தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று. 146

வேதாந்தவேதமெல்லாம் விட்டேறியேகடந்து
நாதாந்தமூல நடுவிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. வேதவேதாந்தங்களை யெல்லாம் விசாரித்துக் கைவிட்டு அப்பாற்சென்று நாததத்துவத்தைக்கடந்து விளங்குகின்றவிடத்தில் தங்குவது எக்காலம். எ-று. 147

பட்டமற்றுக்காற்றிற் பறந்தாடுஞ்சூத்திரம்போல்
விட்டுவெளியாக விசுவசித்ததெக்காலம்.

பொ-ரை. காற்றுடியினையிழந்து காற்றினிடத்தே அசைந்தாடாநின்ற கயிற்றினைப்போல பிரபஞ்ச விஷயங்களினின்றும், நீங்கிச் சிதாகாயவெளியில் விரும்பி யிருப்பது எக்காலம். எ-று. 148

அட்டாங்கயோகமதற் கப்பாலுக்கப்பாலாய்
கிட்டாப்பொருளதனைக் கிட்டுவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. சிவராஜயோகத்தினைச் செய்யாது எட்டுவிதமான யோகமார்க்கங்களைச் செய்ய அவற்றிற்கிட்டாது அதீதப்பட்டுத் தற்போத அறிவிற்கு எட்டாத வஸ்துவை அடைவது எக்காலம்.

முட்டாமலொட்டிநிற்கு முடலுமுயிருமபிரித்தே
எட்டாமலழுமபதிங்கிந் கேணிவைப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. திருவருட் சம்பந்தப்படாமல் தத்துவங்களால் சம்பந்தப்பட்டிருக்கும் உடலும் அதனுள்ளிருக்கும் ஆன்மாவும் வேறு பிரிந்து தற்போதத்தாலெட்டக்கூடாதபழமையாகிய சிவபதத்திற்குத திருவருளாகிய ஏணியினைச்சார்த்துவது எக்காலம். 150

பாசத்தைநீக்கிப பசுவைபபதியிலவிட்டு
நேசத்தினுள்ளே நினைத்திருப்பதெக்காலம.

பொ-ரை. மலசம்பந்தமாகிய பாசங்களை யொழித்து ஆன்மாவை பதியிற்கலக்கச்செய்து சிவநேசத்தினுள்ளே எண்ணியிருப்பது எக்காலம். எ-று. 151

ஆசாரநேய வனுட்டானமுமமறந்து
பேசாமெஞ்ஞானநிலைப் பெற்றிருப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. பிரபஞ்சமுகமாகவிருந்து செய்துவரும் சீலம், உறவு அனுட்டான முதலிய தானே நழுவிவிட மவுனமாகிய சிவஞான நிலையினை யடைந்திருப்பது எக்காலம். எ-று. 152

பல்லாயிரங்கோடிப் பகிரண்டமும்படைப்பே
அல்லாதுவேறிலையென் றறிவதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. எண்ணிக்கைக்கு அளவுபடாத பகிரண்ட மனைத்தும் ஒருமுதல்வனால் காரியப்படுவதேயல்லாமல் நிலையாக விருப்பதன்று என்னும் உண்மையறிவது இனி எக்காலம். எ-று. 153

ஆதிமுதலாகிநின்ற அரியென்றவட்சரத்தை
ஓதியறிந்துள்ளே புணர்வதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. எழுத்துகளுக்கு முதலாகநின்ற அரியென்ற எழுத்தினைச் சொல்லி அதன் அதிட்டான மூர்த்தியாகிய விஷ்ணுவைத் தெரிந்து மணிபூரகமென்னும் மூன்றாவது ஆதாரத்திலே தியானிப்பது எக்காலம். எ-று. 154

சாத்திரத்தைசுட்டுச் சதுர்மறையைப்பொய்யாக்கிச்
சூத்திரத்தைக்கண்டு துயரறுப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. சாத்திரமனைத்தையும் படித்துப்பார்த்து நான்கு வேதங்களும் முதல்வனைக்குறித்துத் திர்மானமாகச் சொல்லாததனால் அவற்றை நீக்கி சிவஞானபோத சூத்திரத்தினை ஆராய்ந்து உண்மை தெளிந்து துன்பத்தினை யொழித்துக்கொள்ளுவதெக்காலம். எ-று. 155

அல்லும்பகலுமென்ற னறிவையறிவாலறிந்து
சொல்லுமுறைமறந்து தூங்குவதுமெக்காலம்.

பொ-ரை. இரவும் பகலும் என்னுடைய அறிவினை திருவருளால் தெரிந்து வாய்ப்பேசசினைவிட்டு யோகநித்திரையிலிருப்பதும் எக்காலம். எ-று. 156

இயங்குஞ்சராசரத்தி லெள்ளுமெண்ணெயும்போல
முயங்குவந்தவேத முடிவறிவதெக்காலம்.

பொ—ரை. இயங்கியற் பொருளாகிய சரபதார்த்தங்களிலும், அசரபதார்த்தங்களிலும் எள்ளுக்குள் எண்ணெயைப்போலத் தங்கி யிருக்கும் அந்த வேதாந்த பொருளையறிவது எக்காலம். எ-று.

ஊனாகியூனி லுயிராகியெவ்வுலகுந்
தானாகிநின்ற தனையறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. காரியப்படுதலினால் உடலாகி அறிவித்தலால் அவ் வுடலில் உயிராகி எங்கும் வியாபித்தலால் உலகமனைத்துமாகிய யிருந்த முதல்வன் தனையறிவது எக்காலம்-எ-று. 158

என்னைவிட்டுநீங்காம லென்னிடத்துநீயிருக்க
உன்னைவிட்டுநீங்கா தொருப்படுவதெக்காலம்.

பொ-ரை. எக்காலத்தும் என்னைப் பிரியாது அத்துவிதமாக என்னிடத்து, தேவரீர் கலந்திருக்க அவ்வுண்மை தெரிந்து தேவ ரீரினின்றும் நானீங்காமல் கலந்திருக்க எண்ணுவது எக்காலம்.

இன்னதென்றுசொல்லவொண்ணா வெல்லையற்றவானபொருளைச்
சொன்னதென்றுநானறிந்து சொல்வதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. சொல்லாலே இத்தகையதென்று சொல்லக்கூடாத அளவற்ற உயர்பொருளையே ஆசாரியர்எனக்கு உபதேசித்ததென்று தெரிந்துகொண்டு இயானிப்பது எக்காலம். எ-று. 160

மனதையொருவில்லாக்கி வான்பொறியைநாணாக்கி
எனதறிவையம்பாக்கி யெய்வதினியெக்காலம்.

பொ-ரை. என்னுடைய மனமதனை வில்லாகவளைத்து அதற் குப்பெரிய இந்திரியத்தினை நாணாகிப்பூட்டி அவ்வில்லினூடே என் னுடைய அறிவினை அம்பாக வைத்து ஆணவாதி மலங்களின்மேல் பிரயோகிப்பது எக்காலம். எ-று. 161

எனையிறக்கவெய்தே யென்பதியையீடழித்த
உன்னைவெளியில்வைத்தே யொளித்துநிற்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. என்னைப் பேசவொட்டாமல் அடங்கஞ்செய்து நான் ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்த என் பிரபஞ்சத்தைத் தோன்றாமற் செய்த தேவரீரைச் சிதாகாயத்தில் வைத்து உன்னுடன் கலந்து நிற்பது எக்காலம். எ-று. 162

கடத்துகின்றதோணிதனைக் கழைகள்குத்திவிட்டாற்போல்
நடத்துகின்றசித்திரத்தை நானறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. மீகாமனால் கடலில் செலுத்துகின்ற தோணியினை அத்தோணியிலுள்ள சரக்கிய மூங்கில்கள் அத்தோணியைத் துளை செய்து விட்டாற்போல, ஆன்மாவால் உலகில்செலுத்துகின்ற உடலினை அவ்வுடலிலுள்ளவினைகள் அவ்வுடலைக்கெடுத்துவிட்ட விசித்திரத்தினை நான் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். எ-று. 163

நின்றநிலைபோரம நினைவிலொன்றுசாராமல்
சென்றநிலைமுத்தியென்று சேர்ந்தறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. 'தியான சதிலிருக்கும் நிலையிலிருந்து அசையாமல்' மனத்தில் பிரபஞ்சவிஷயங்களொன்றும் பொருந்தாமல், சித்தாந்த வழியே சென்ற நிலையானது மோட்சமென்று திருவருளைச் சேர்ந்தறிவது எக்காலம். எ-று. 164

பொன்னும்வெள்ளியும்பூண் பொற்பதத்தையுள்ளமைத்து
மின்னுமொளிவெளியே விட்டடைப்பதெக்காலம்.

பொ-ரை. வேதங்களையே பொன் வெள்ளிச் சிலம்புகளாகத் தரித்திருக்கிற அழகிய பதத்தினை மனத்தின்கண்ணேவைத்து அவ்விடத்தும் பிரகாசிக்கின்ற சோதியாகிய சிதாகாயத்திலே என்னை உட்புகுத்துவது எக்காலம். எ-று. 165

கூட்டிலடைப்பட்டபுழு குளவியுருக்கொண்டதுபோல்
வீட்டிலடைப்பட்டருளை வேண்டுவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) குளவியிற்கட்டப்பட்ட கூண்டில் அடைப்பட்ட புழுவானது குளவி வடிவினைப்பெற்றதுபோல, உடலிலடையப்பட்ட உயிர் திருவருளுருவமாக அடைவது எக்காலம். எ-று. 166

கடலிலொளித்திருந்த கனலெழுந்துவந்தாற்போல்
உடலிலொளித்தசிவ மொளிசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சமுத்திரத்தில் மறைந்திருந்தவடவாமுகாக்கினி வெளிவந்தாற்போல, தேகத்தில் இதுகாறும் அத்துவிதமாகவிருந்து திரோதானத்தால் மறைந்திருந்து சிவம் வெளிப்பட்டொளிர்வது எக்காலம். எ-று. 167

அருணப்பிரகாச மண்டமெங்கும்போர்த்ததுபோல்
கருணைத்திருவடியிற் கலந்துநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சூரியப்பிரகாசமானது உலகமெங்கும் வியாபித்ததுபோல திருவருள் வியாபகத்தில் (வியாப்பியமாக) திருவடியில் இரண்டறக் கலந்து இருப்பது எக்காலம். எ-று. 168

பொன்னிற்பலவிதமாய் பூஷணமுண்டானதுபோல்
உன்னிற்பிறந்ததுன்னி லொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பொன்னிடத்தினின்றும் பலவிதமான ஆபரணங்கள் தட்டானால் காரியப்பட்டதுபோல, உன்னிடத்துள்ளபரிக்கிரக சத்தியாகிய மாயையினின்றும் (நின்னால்காரியப்பட்டு) மறுபடியும் நின்னுடைய மாயையில் ஒடுங்குவது எக்காலம். எ-று.

நாயிற்கடைப்பிறப்பாம் நான்பிறந்ததுன்பமற
வேயிற்கெனலொளிபோல் விளங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நாயினும் கடையாகிய பிறப்பாகும் நான்எடுத்த சன்மமொழிய, மூங்கிலிலிருந்து உண்டாகிய அனல் அம்மூங்கிலினை அவ்வனல்மயமாக ஆக்கிவிடுவதுபோல என்னுடலிலிருந்து அருள் வெளிவந்து என்னுடலை அருள்மயமாக விளக்குவது எக்காலம். எ-று. 170

சூரியகாந்திவெளி சூழ்ந்துபஞ்சைசுட்டதுபோல்
ஆரியன்றோற்றத் தருள்பெருவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சூரியனுடைய ஒளியானது கண்ணாடிமூலமாக பஞ்சினைக் கொளுத்தியதுபோல, ஆசாரியன் பார்வையால் உடல் மூலமாக மலத்தினைக்கொளுத்த திருவருள்பெறுவதெக்காலம்.

இரும்பிற்கனன்மூட்டி யிவ்வுருபோயவ்வுருவாய்க்
கரும்பிற்சுவைரசத்தைக் கண்டறிவதெக்காலம.

(பொ-ரை.) இரும்பினிடத்தில் அக்கினியை மூட்ட இவ்விரும்புருவமாறிஅவ்வக்கினியுருவாய் விளங்குதல்போலத்திருவருளை உடலில்மூட்ட இவ்வுடலில் அத்திருவருளுருவாய் விளங்க அக்காலத்தில் வினையும் கரும்பினிடத்தினின்றும் உண்டாகிறசுவையுடன்கூடிய இரசத்தினை யொத்த சிவத்தினைத் தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். 172

கருக்கொண்டமுட்டைதனைக் கடலாமைதானினைக்க
உருக்கொண்டவாறதுபோ லுனையடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கடலாமையானது தன்னிடத்துற்பவித்ததன்னுடைய முட்டையினை கடற்கரையிலிட்டு மறுபடியும் ஒருக்கால் நினைக்க அம்முட்டை உருக்கொண்டதுபோல, ஆசாரியர் என்னை நினைக்க யான் அருளுருவமடைவதும் எக்காலம். எ-று. 173

வீடுவிட்டுப்பாய்ந்து வெளியில்வருவார்போல்
கூடுவிட்டுபாயுங் குறிப்பறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தாம் வாழ்கின்ற வீட்டினைவிட்டுநீக்கிவெளிவருவார்களைப்போல உடலைவிட்டு நீங்கி வெளிவரும் நாளின் குறிப்பினைத் தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. 174

கடைந்தவெண்ணெய்மோரிற் கலவாதவாறதுபோல்
உடைந்துதமியே னுனைக்காண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தயிரினின்றும் கடைந்து எடுத்தவெண்ணெயானது மறுபடியும் மோற்கலவாதது போல, மலத்தினின்றும் வெளிப்பட்ட நான் மறுபடியும் அம்மலத்திற் கலவாதபடி தேவரீரைத் தரிசிப்பது எக்காலம். எ-று. 175

இருளைவெளிவிழுங்கி யேகவுருக்கொண்டாற்போல்
அருளை விழுங்குமிரு ளகன்றுநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூதவிருளினைச சூரியவொளிக்கெடுத்துஒளிமயமாக விருந்ததுபோல அருளினால் ஆணவவிருள்கெட அவ்வருள் மயமாக நிற்பது எக்காலம். எ-று. 176

மின்னெழுந்து மின்னடுங்கி விண்ணிலுரைந்தாற்போல்
எண்ணுணின்றதென்னுள்ளே யானறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மின்னலாவது ஆகாயத்தினின்றும் உண்டாகி அம்மின்னல் ஆகாயத்திலேயொடுங்கத்தங்கியதுபோல, என்னிடத்து மறைந்து கிடக்கும் அருளானது என்னிடத்தினின்றும் வெளிப்பட்டு மறுபடியும் என்னிடம் தங்குவது எக்காலம். எ-று. 177

கண்டபுனற்குடத்திற் கதிரொளிகள்பாய்ந்ததாற்போல்
கொண்டசுரூபமதைக் கூறறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) வடிவுடன்கூடிய சலநிறைந்த பாண்டங்கள்தோறும் சூரியவொளி பிரகாசித்தாற்போல, பிரபஞ்ச பதார்த்தங்கள் தோறும் மாயை கலந்திருக்கும் மாயா சொரூபத்தின்கூறுபாட்டினை (என்னினின்றும் பிரித்தறிவது) எக்காலம். எ-று. 178

பூணுகின்றபொன்னணிந்தாற்பொன்சுமக்குமோவுடலைக்
காணுகின்றவென்கருத்திற் கண்டறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆபரணங்களாகப்பொன்னினைப்பூண்டால் அப்பொன் உடலைப் பொன்சுமக்குமோ (சுமக்காது பொன்னினையுடலேசுமக்கும் அதுபோல) திருவருளினைப்பெறுகின்ற என்மனத்தில் திருவருள் என்னைத் தாங்காமல் நான் திவருளைத் தாங்குமாறு தெரிந்து கொள்வது எக்காலம். எ-று. 179

செம்பிற்களிம்புபோற் சிவத்தைவிழுங்குமிக
வெம்பினின்றமும்மலத்தை வேறுசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) செம்பினைக் களிம்பு மறைத்துக்கொண் டிருப்பதுபோல் சிவம் தோன்றாதவாறு போல என்னை மறைத்து துன்பத்துடனின்ற மும்மலங்களை என்னிடத்தினின்றும் பிரிப்பது எக்காலம். எ-று. 180

ஆவியுங்காயமும்போ லாத்துமத்துநின்றதனைப்
பாவியறிந்துமனம் பற்றிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உயிரும் உடலும்அபேதமாக கலந்திருத்தற்போலத் (தேவரீர்) என் ஆன்மாவினிடத்து அபேதமாக அத்துவிதத் தன்மையிற் கலந்திருத்தலைப் பாவியாகிய நான் தெரிந்து மனம் பற்றுக்கொண்டு வாழ்வது எக்காலம். எ-று. 181

ஊமைக்கனாக்கண் டுரைக்கறியாவின்பமதை
நாமறிந்துகொள்வதற்கு நாள்வருவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஒரு ஊமையானவன் ஒருஉத்தமமானகனவினைக்கண்டு(அதனைப் பிறருக்குச்)சொல்லவகையற்று தானேசந்தோஷிக்கும் இன்பத்தினையொக்க நாமுன்னையறிந்துகொண்டு வெளியிடக்கூடாதசுகத்தையனுபவித்தற்குப் பாகம்வருவது எக்காலம்.

சதாசிவனடியைத் தப்பாதரெப்போதும்
போகாவுடலகன்று போவதென்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (எக்காலத்தும்) அழியாத (சிவபெருமானின் றி ருவடியினைத் தியானித்துநின்றும் நீங்காதவர் எக்காலத்தும்(மண் ணில்வீழ்ந்து (அழியாத உடலுடனே (பூமியினின்றும் நீங்கி மோ ட்சமடைவ ரென்பதனை யறிவதெக்காலம். எ-று. 183

நிட்டைத்தடனைவிட்டு நினைவறிவுதப்பிவிட்டு
வெட்டவெளியில் விரவிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உபாசனைபலிக்கும்வரையில் நிஷ்டைகூடிப்பின் அந்நிஷ்டையினைமறந்து (முன்னிலைச்சுட்டாக) என்னும் எண்ண த்தையு நீங்கிச் சிதாகாயத்தில் கலந்து நிற்பது எக்காலம். எ-று.

வெட்டவெளிதன்னில் விளைந்தவெம்பாசத்தை
திட்டமுடன் கண்டு தெளிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) திருவருள் வியாபகத்தி லிருந்துகொண்டு என க்கு அநாதியாகவுண்டாகிய ஆணவமலத்தின் உண்மையினைத்தெ ரிந்து அதனினின்று நீங்கியிருப்பது எக்காலம். எ-று. 185

எங்கும்பரவடிவா யென்வடிவுநின்வடிவாய்க்
கங்குல்பகலின்றியுனைக் கண்டிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எவ்விடத்தும் சிவமயமாம், என்னுடைய சிவ சொரூபம் சிவசொரூபமாய், சகல கேவலமற்று உன்னைத் தரிசித் துக்கொண்டிருப்ப தெக்காலம். எ-று. 186

உண்டதுவுமாதருடன் கூடிச்சேர்ந்தின்பங்
கண்டதுவுநீயெனவே கண்டுகொள்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரபஞ்சபோக மனுபவித்ததும், பெண்களுடன் கலந்து சிற்றின்பத்தினை நுகர்ந்தும் (என்னுடையகன்மத்திற்குத் (தகுந்தபடி) தேவரீரே கூட்டிவைத்தீரென்று (முண்மையினைத்) தெரிந்துகொள்வது எக்காலம். எ-று. 187

ஈமென் றுகேட்டதுவு மென் னுள்ளேநின் றதுவும்
ஓமென் றுசொன்னதுவு முற்றறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (நான் நிஷ்டைகூடி யிருந்தகாலத்தில்) என்கா தினிடத்து ஈம் என்ற நாதமுண்டானதுவும், பின்ன ரென்னுள் ளத்தில் (ஓர்) குண்டலிசத்தி நிலையுற்றதுவும் அது ஓங்காரத்துட ன் சப்தித்ததும் (ஆகிய விஷயங்களின் உண்மை (நிலையுறச சிந்தி த்தறிவது எக்காலம். எ-று. 188

சத்தம்பிறந்தவிடந் தன்மயமாய்நின்றவிடஞ்
சித்தம்பிறந்தவிடந் தேர்ந்தெறிவதெக்காலம்.

பொ-ரை. நாதோற்பத்திக்குக் காரணமாகவுள்ள மூலாதாரத் தையும், சுட்டின்றித் தான் திருவருள்மயமாக நின்ற அவசரத்தை யும்,மனோவிருத்திக்கு ஆதாரத்தையும் விசாரித்தறிவதெக்காலம்.

போக்குமவரவும் புறம்புள்ளுமாகிநின்றும்
தாக்குமொருபொருளைச் சந்திப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (சகல வடிவினையுற்ற ஆன்மாக்களின் அனுக்கிர கநிமித்தமாக) காட்சிகொடுத்தருளுதலும மறைந்தருளுதலும்செ ய்து, (நிஷ்களவடிவினையுற்று எங்கும்வியாபகமாகி பிரபஞ்சத்தில் அதிஷ்டித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்றவஸ்துவைத் தரிசிப்பது எக்காலம். எ-று. 190

நானெனவுநீயெனவு நாமிரண்டுமற்றொன்றும
நீயெனவேசிந்தைதனி னேர்படுவதெக்காலம.

(பொ-ரை.) சுதந்தரமாக நானென்னு மொருவனிருப்பதாக வும் எனக்கு அன்னியமாக நீயொருவனிருப்பதாகவும் சொல்லும் நாம் அப்பேதத்தன்மை யிரண்டு நீங்கி என்னிடத்தில் அனன்னி யமாகப் பொருந்தியிருப்பது தேவரீர் எனவே என் மனத்தில் உத யமாவது எக்காலம். எ-று. 191

அறிவையறிவாலறிந்தே யறிவுமறிவுதனில்
பிரிவுபடநில்லாமல் பிடிப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்ம அறிவை திருவருளை முன்னிட்ட அறிவினால் தெரிந்து அங்ஙனமறிந்த அறிவினில் வேறுபட்டு நில்லாமல் அத்திருவருண்மயமாக சம்மதிப்பது எக்காலம். எ-று. 192

நீடும்புவனமெல்லாம் நிறைந்துசிந்தூரமதாய்
ஆடும்திருக்கூத்தை யறிவதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) புவனமனைத்தும்வியாபித்து அப்புவனமுழுவதும் பஸ்பமாகும்படி(சர்வசங்காரகாலத்தில்)நடனம்செய்யும் அழகியகூத்தின் (உண்மையினைத்) தெரிந்துகொள்வது எக்காலம்.

தித்தியென்றகூத்துத் திருச்சிலம்பிலோசைகளும்
பத்தியுடனேகேட்டுப் பணிவதினியெக்காலம.

(பொ-ரை.) தித்தியென்றதான வொத்துடன் நடிக்கும் திருக்கூட்டத்தில் திருவடியிலுண்டாகிற (அழகிய) வேதச்சிலம்பின் சப்தங்களையும் பக்தியுடனே அடியேன்கேட்டுத் தில்லைச்) சிற்றம்பலத்திலே வணங்குவது எக்காலம். எ-று. 194

நயனத்திடைவெளிபோய் நண்ணும்பரவெளியில்
சயனத்திருந்து தலைப்படுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இரண்டுநேத்திரங்கட்கும் மத்தியிலுள்ள கோதண்டத்தானத்தில் தியானங்கூடி யிருந்து அங்குத்தோன்றும் சிதாகாய வெளியில் திருவருட் சுழுத்தி கூடியுன்னுடனேவாழ்தல் எக்காலம். எ-று. 195

அருவிமலைநடுவே யாயிரக்கால்மண்டபத்தில்
திருவிளையாடற்கண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அமிர்த தாரையாகிய அருவியோடிவருகின்ற சந்திரமண்டல மேருவினிடையிலுள்ள அநேகமாயிரமான நரம்புகளாகிய கால்களாலே தாங்கப்பெற்ற பிரமாந்திர மண்டத்தில் தெய்வத் திருவிளையாட்டினைத் தரிசிப்பது எக்காலம். எ-று. 196

மீனை மிகவுண்டுநக்கி விக்கிநின்றபகாக்கதுபோல்
தேனை மிகவுண்டுநக்கி தெவிட்டிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மீன்களை அதிகமாகபிடித்துண்டு விக்கிக்கொண்டு நின்ற கொக்கினைப்போல, சிதானந்தத்தேனைத் திருப்தியாகவுண்டு தேக்கெறிந்துகொண்டு இருப்பது எக்காலம். எ-று. 197

பொல்லாதகாயமதைப் போட்டுவிடுக்குமுன்னே
கல்லாவின்பால்கறப்பக் கற்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தீவினையாலாகிய உடலினைப் பூமியிலே கிடத்திவிடுமுன்னமே (அவ்வுடலின் கணேணயுள்ள) கற்றபசுவாகிய (ஆன்மாவினின்றும் ஞானப்) பாலினைக் கறந்தடைவதற்கு (வேண்டியசாதனங்களை) தெரிந்து கொள்ளுதலினி எக்காலம். எ-று.

வெட்டவெளிக்குள்ளே விளங்குசதாசிவத்தைக்
கிட்டவரத்தேடிக் கிருபைசெய்வதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சிதாகாய வெளியிலே பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் (அருவுருவாகிய) சிதாசிவமூர்த்தியினைச் சமீபத்தில் தரிசனம்செய்யும்படிவரவிசாரித்து அதனால் கருணையடைவது எக்கா.

போறிவிலேமனதை போராமலேயிருத்தி
ஓரறிவிலென்றுமு முன்றிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பெரிய திருவருள் மயமான வறிவினிடத்தே மனத்தினையலையாதபடி நிறுத்தி ஒப்பற்ற அந்த அறிவின்கண்ணே எக்காலு நிலையுற்றுத் தங்குவது எக்காலம்-எ-று. 200

அத்துவிதம்போலுமென்றனுத்துமத்தினுள்ளிருந்து
முத்திதரநின்ற முறையறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஒன்று இரண்டென்னப் பிரித்தறிதற்கு வாராத தாகிய அத்துவிதத் தன்மைபோல என்றனுடைய ஆன்மாவின் கண்ணே கலந்திருந்து மோட்சத்தை யான் அடைய பரிபக்கும காலத்தினை நோக்கிக் கொண்டிருக்கிற தன்மையினை யறிந்து கொள்வது எக்காலம்-எ-று. 201

நானின்றபுராசாபதி னிருந்துமாளாமல்
நீநின்றகோலமதில் நிறைவிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நானழுந்திக்கிடக்கிற மலத்திலேயே நான் தங்கியிருந்து அழியாமல் தேவரீர் வியாபகமாகவுள்ள திருவருள் மயத்தில் கலந்து இருப்பதெக்காலம்-எ-று. 202

எள்ளுங்கரும்பு மெழுமலரும்காயமும்போல்
உள்ளும்புறம்புநின்ற துற்றறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) எள்ளில் எண்ணெயைப்போலவும் கரும்பில் இரசம்போலவும், புட்பிக்கின்றது புட்பத்தில் வாசனைபோலவும், உடலில் உயிரைப்போலவும் எனது அகத்தும் புறத்தும் கலந்ததன்மையினைச சூழ்ந்துதெரிந்துகொள்ளுத லெக்காலம-எ-று. 203

அன்னமபுனலை வகுததமிர்தையுண்டதுபால
என்னைவகுத்தன்னை யினிக்காண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) அன்னபட்சியானது நீரினின்றும் பாலினைப்பிரிந்து உண்ணுமாறுபோல (நானே நீயென்னும் பசு ஞானத்தினின்று) நீக்கி அடியேனை (ஆண்டானுகிய) உனக்குவேருக (வடிமையெனக்) கண்டபதிஞானத்தால் தேவரீரை தரிசிப்ப தெக்காலம்.

அந்தரத்தினிற் பூத் தலர்ந்தெழுந்ததாமரைபோல்
சிந்தைதனை வைத்துக்கொண்டு தெரிசிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆகாய கங்கையிலிருந்து பூத்து மலர்ந்த தாமரைப்புட்பத்தினைப்போல, திருவருட்பெருக்கத்தில் மனம்நாட்டி, இருதயதாமரை மலரக்கண்டு தரிசிப்பதெக்காலமோ-எ-று. 205

பிறப்புமிறப்புமற்றுப் பேச்சுமற்று மூச்சுமற்று
மறப்புநினைப்புமற்று மாண்டிருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை) பிறப்பதற்கும் இறப்பதற்கும் மேதுவாயுள்ள சுக துக்கங்களையொழித்து, மவுனமோடிருந்து, பிராணவாயு வியங்க வொட்டாமல் தடுத்துக்கொண்டு, சகல கேவலங்கடந்து தற்போதங்கெட்டிருப்பது எக்காலம்-எ-று. 206

மன்னும்பரவொளியை மனவெளியிலடைத்தறிவை
என்னுமொருநினைவை யெழுப்பிநிற்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நிலைபெற்ற சிதாகாய வெளியினை மனவிருதயாகாயத்திலடக்கி அறிவினைப் (பிரபஞ்சமுகமாகப் பலவழியிலும் விடாதிருவளைருயே சிந்திக்கும், ஒரு நினைவிலேயே தூண்டிநிற்பது எக்காலம்-எ-று 207

ஆசைகொண்டமாதரிடைகனவுநீக்கியுன்மேல்
ஓசைகொண்டுநானுமொடுங்குவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) மோகத்தினை வாய்ந்த மாதர்களைக் காண்கின்ற கனவதனை வரவொட்டாமல்நீக்கித் தேவரீரின்மீது தியானம்வைத்து அடியேனும் ஒடுங்கியிருப்பது மெக்காலம்-எ-று. 208

தன்னுயிரைகொண்டு தான்றிருந்தவாறதுபோல்
உன்னுயிரைக்கொண்டிங் கொடுங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தனது ஆன்மசுதந்தரத்தினால் தான் உலகத்திற் சஞ்சரித்து வாழுதல்போல், தேவரீர் திருவருளினை யாதரவாகக் கொண்டு இவ்வுடலில் சீவன்முத்தனாகத் திரிந்துவருதல் எக்கால.

சேற்றிற்கிளை நாட்டுங் திடமாமுடலையினிக்
காற்றினுழல் சூத்திரமாய்க் காண்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) சேற்றினிடத்தே யொரு விருட்சத்தின் கிளையினை நடுதலினால் பலங்கொண்டிராததுபோல, தேகத்தினை யினிமேல் பிராணவாயுவாகிய காற்றிலே சஞ்சரிக்கின்ற காற்றாடியென வுண்மையறிவது எக்காலம்-எ-று 210

என்வசமுங்கேட்டிங் கிருந்தவசமும்மழிந்து
தன்வசமுகெட்டருளைச் சார்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.)உடலின் சுதந்தரமுநீங்கி, உலகின் சுதந்தரமுநீங்கி ஆன்மாவின் சுதந்தரமு நீங்கித் திருவருளின் சுதந்தரத்தில் வாழ்ந்திருப்ப தெக்காலம்-எ-று. 211

தன்னை மறந்து தலத்துநிலை மறந்து
கன்மமறந்து கதிபெறுவதெக்காலம்

(பொ-ரை.) உடற்செய்கைகளையிழந்து, பிரபஞ்ச காரியங்களையிழந்து. கன்மத்தால் விளையும் போகங்களையிழந்து மோட்சமடைவது எக்காலம்-எ-று. 212

என்னையென்னிலேமறைந்தே யிருந்தபதியும்மறந்து
தன்னையுந்தானேமறந்து தனித்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) உடலினை யென்னிடத்தே மறந்து, இதுகாறும் வாழ்ந்துவந்த பூமியையுமறந்து ஆன்மாவாகிய தன்னையும் தானே மறந்து தனித்து வாழ்வது மெக்காலம்-எ-று 213

தன்னையுந்தானேமறநது தலைவாசற்றாழ்போட்டே
என்னைநினைந்துள்ளே யுறங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னையும் ஆன்மா காரணமாக வேமறந்து, பிரபஞ்சவாசனை நுழைதற்கேதுவாகவுள்ள மனவாய லையடைத்துத் தேவரீரை தியானித்துக்கொண்டு சிவயோகநித்தி ரையிலிருப்பது எக்காலம்-எ-று. 214

இணைபிரிந்தபோதலறி பின்பமுறுமன்றிலைப்போல்
துணைபிரிந்தபோதருணூல்தொடர்ந்துகொள்வதெக்கால

(பொ-ரை.) உற்றதுணையாக விருந்த ஆண்பட்சியாகிலும்பெ ண்பட்சியாகிலும் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று நீங்கியபோது கூசசலிட்டு ப்பழையபடி. விரும்பத்தினைநாடும் அன்றிற்பட்சிகளைப்போல த னக்கு உற்ற உதவியாகவிருந்த ஆசிரியரைப் பிரிய நேரிட்டபோ து வேறுசிந்தனையின்றி ஞானசாத்திரங்களாகிய (மெய்க்கண்ட) நூல்களை யாராச்சியாக வைத்துக்கொள்வது மெக்காலம்-எ-று.

ஆட்டமொன்றுமில்லாம லசைவிசற்றுங்காணமல்
தேட்டமற்றவான்பொருளைத்தேடுவதுமெக்காலம்

(பொ-ரை.) சலனமென்பது சிறிதுமில்லாமல், சோர்வென்ப து சிறிதுந்தோன்றாமல், கவலையற்ற உயர்ந்த திருவருளினை பாரா ய்வது மெக்காலம்-எ-று. 216

முன்னை வினையாலறிவு முற்றாமல்பின் மறைந்தால்
அன்னை தனைத்தேடி யமுதுண்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பூர்வ ஜென்மாந்தர வினையின்படி அறிவு அழுந்தாமல் ஒருக்கால் திரோதான சத்தியால் மறைந்தாலும் திருவருட் சத்தியினை நாடி ஞானாமிர்தம் உண்பது மெக்காலம்-எ-று. 217

கள்ளுண்டவன்போற் களிதருமானந்தமதாற்
றள்ளுண்டுநின்றாடித் தடைபடுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) கள்ளினைக் குடித்தவர்போலச் சந்தோஷத்தினை விளைவிக்கும் சிவானந்தத் தன்னால் அசைதல் பெற்று ஆனந்தக் கூத்தாடிப் பிரபஞ்சம் தோன்றாதபடி திருவருள் தடையுறுதல் எக்காலம்-எ-று. 218

தானென்றவாணவமுந் தத்துவமுங்கெட்டொழிந்தே
ஏனென்றபேச்சுமிலா திலங்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) தான் என்று செருக்குகின்ற ஆணவமலமும், தத்துவங்களின் காரியப்பாடும் நீங்க ஏன் என்கிற சொல்லுமில்லாதபடி மவுனமுற்றிருப்பதும் எக்காலம-எ-று. 219

நானவனைக்காண்பதெல்லா ஞானவிழியாலறிந்து
தானவனாய்நின்று சரணடைவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆன்மாவாகிய) நான் முதல்வனுடைய (பிரேரகத்தாலேயே)எல்லாவற்றையும் காணுவனென்னும்உண்மையினை யெல்லாம, ஞானேந்திரத்தாற்றெறிந்து தான் (சிலோகப்பாவனையில்) முதல்வனாகவேயிருந்து திருவடியினை யடைவது எக்காலம்.

தானந்தமில்லாத தற்பரத்தினூடுருவி
ஆநந்தங்கண்டே யமர்ந்திருப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தான் முடிவில்லாத சிவபெருமானின் (திருவருளில்) இளைத்து சிவானந்த மனுபவித்தே பொருந்தியிருப்பது எக்காலம். எ-று. 221

உற்றவெளி தனிலே உற்றுப்பார்த்தங்தாத்தே
மற்றமறமாய்கை மாள்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பொருந்திய சிதாகாயவெளியிலே ஞானநோக்காற்பார்த்து அவ்வெளியிலே (அம்மயமாயிருந்து) வேற்றமாய்கையானது நீங்குவது எக்காலம் எ-று. 222

ஏடலர்ந்தபங்கயமு மிருகருணைநேத்திரமுந்
தோடணிந்தகுண்டலமுந் தோன்றுவதுமெக்காலம

(பொ-ரை.) புறவிதழ் அவிழப்பெற்ற தாமரையினைப்போன்ற திருமுகமும், கருணை வழியாநின்ற இரண்டு கருணை நேத்திரங்களும், வளையந்தரித்த குண்டலங்களுடன் கூடிய (செவிகளும்) கூடிய தேவரீர் எனக்கு முன்னே தரிசனம் கொடுத்தருளுவதும் எக்காலம்-எ-று. 223

ஐயாறுமாறு மகன்றுவெறுவெளியில
மையிருளில்நின்றமன மாள்வதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும் கடந்து சிதாகாயத்தில் (கலந்து) ஆணவமயக்கத்திலிருந்த மனமொடுங்குவதினியெக்காலம். எ-று. 224

காட்டுமருண்ஞானக் கடலின்புகல்பல்விட்டு
மூட்டுங்கருணைக்கடலின் மூழ்குவதுமெக்காலம்.

(பொ-ரை.) (ஆசாரியமூர்த்தி) காட்டும் திருவருளாகிய ஞானசமுத்திரத்தில் அன்பாகிய கப்பலினை நடத்திவிளையும் அக்கருணை சமுத்திரத்தில் திளைப்பது எக்காலம். எ-று 225

நானுரோநீயாரோ நன்றும்பரமான
தானுரோவென்றுணர்ந்து தவமுடிப்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) நான் என்னும் தன்மைச் சுட்டினுக்கும், நீ யென்னு முன்னிலைச் சுட்டிற்கும், நல்ல ஞானபரவெளியா யிருக்கிற தான் என்னும் படர்க்கைச் சுட்டிற்கும் இலக்கு எவரோ வென ஆராய்ந்து தவத்தினை முடிப்பது எக்காலம்-எ-று. 226

எவரெவர்களெப்படிகண் டெந்தப்படிநினைத்தார்
அவரவர்க்கப்படிநின்று னென்பதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாக்கள் தங்கள்கன்மத்திற்குத்தக்கபடி எவ்வெவர்கள் முதல்வனை எந்தவிதமாகத் தரிசித்து எந்தவிதமாக எண்ணினரோ, அவ்வவர்கட்கு அந்தவிதமாக காட்சிகொடுத்தருளுவன் என்னு முண்மையறிவது மெக்காலம்-எ-று. 227

உற்றுற்றுப்பார்க்க வொளிதருமானந்தமதை
நெற்றிக்குநேர்கண்டு நிலைப்பதினியெக்காலம்.

(பொ-ரை.) இலக்காத மனத்தைவைத்து நோக்க அவ்விடத்துத்தோன்றும் அருட்பெருஞ் சோதியினை இருபுருவங்கட்கு மத்தியிலுள்ள கோதண்ட தானத்தில் நேரே தரிசித்து நிலைத்திடுவது எக்காலம்-எ-று. 228

விளங்குகின்றதாரகையை வெய்யோன்மறைத்தாற்போல்
களங்கமறவுன்காட்சி கண்டறிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) பிரகாசிக்கின்ற நட்சத்திரக் கூட்டங்களை சூரியன் மறைதாங்கு அடியேன் மாயா சம்பந்தமான காரியங்களெல்லா மறைய ஞானசூரியனைத் தரிசிப்பது எக்காலம்-எ-று. 229

என்னையேநானறியே னிந்தவண்ணஞ்சொன்னதெல்லா
முன்னையோர்கைக்கொள்ள முன்பணிவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஆன்மாவாகிய தன்னையே இன்ன விலக்கண முடையதென வறியேன் என்று சொன்ன யாவும் சிவஞானிகள் சம்மதப்படும்படி தெரிந்துகொண்டு பெருமான் சந்நிதானத்திலே பணிவது எக்காலம்-எ-று. 230

ஐஞ்சுகரத்தானை யடியிணையைப்போற்றிசெய்து
நெஞ்சிற்பொருந்தி நிலைபெறுவதெக்காலம்.

(பொ-ரை.) ஐந்து திருக்கரங்களுடன் கூடிய விநாயக்'கடவுளின் இரண்டு திருவடிகளைத் தோத்திரஞ்செய்து அவர் திருவுருவத்தினை மனத்திற் பதித்து திருவருணிலையடைவது எக்காலம்.

மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பல் இடையூரின்றி முடிதற்பொருட்டும்' முடிந்ததின் பொருட்டும் முதலிலும் கடைசியிலும் மூத்த பிள்ளையார் வணக்கம் கூறினாராயினர்.

இம்மெய்ஞ்ஞானப் புலம்பலுக்கு அறுபான் மும்மை நாயன்மார்களிலொருவராகிய வாயிலார் நாடனார் பரம்பரையில் வந்தவரும், சுத்தாத்துவித சித்தாந்த வைதிக சைவபிரவர்த்தகாசாரியரும், மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாவித்துவான்களிலொருவரும், சென்னை மெய்கண்ட சந்தானசபை அக்கிராசனாதிபதியுமாகிய சித்தாந்தசரபம்.

அஷ்டாவதானம் பூவை - கலியாணசுந்தரர் இயற்றியது.

ஞானார்த்த தீபவுரையும்.

முற்றியது.